GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Webtruyen.com

EDITOR
Lớp Thơ Thanh Yêu

Mục lục

Chương 1+1: Đau Khổ Xuyên Qua (1)

Chương 1+2: Đau Khổ Xuyên Qua (2)

Chương 2: Ngươi Cứ Đùa Giỡn Ta Đi Lão Tặc Thiên

Chương 3: Ghét Bỏ "Rõ Rành Rành"

Chương 4: Nam Nhân Xuống Bếp

Chương 5: Tắm Rửa Đại Kế

Chương 6: Một Thùng Nước Tắm Dẫn Tới Chiến Tranh

Chương 7: Tranh Cãi Để Kết Thúc Công Việc

Chương 8: Cuộc Nói Chuyện Vui Vẻ

Chương 9: Hướng Đến Cuộc Sống Của Sâu Gạo

Chương 10: Buổi Sáng Của Huyện Lệnh Phu Nhân

Chương 11: Giơ Tay Chém Xuống

Chương 12: Tranh Đi Cãi Lại Một Trận

Chương 13: Nữ Giả Nam Trang

Chương 14: Cua Trai Đẹp Tại Quán Trà

Chương 15: Giảng Hòa Lần Nữa

Chương 16: Huề Nhau

Chương 17: Địch Không Động Ta Không Động

Chương 18: Vụng Trộm

Chương 19: Ấm Áp Đêm Lạnh

Chương 20: Sáng Tỏ

Chương 21: Phóng Khoáng Rời Đi

Chương 22: Thay Đổi Suy Nghĩ

Chương 23: Nấu Cơm Khúc Quân Hành

Chương 24: Giao Bản Thân Ta Cho Chàng

Chương 25: Đam Mỹ Lang

Chương 26: Ly Biệt

Chương 27: Công Chúa Đến Nhà

Chương 28: Ngươi Là Nam Nhân Của Ta

https://thuviensach.vn

Chương 29: Bình Dấm Chua Thê
Chương 30: Thời Khắc Dịu Dàng
Chương 31: Hai Nữ Giao Chiến
Chương 32: Lần Đầu Tiên Cam Kết Cùng Dắt Tay Nhau
Chương 33: Hoa Hồng Cùng Lá Cây
Chương 34: Ngươi Là Nam Nhân Ta Chọn Trúng
Chương 35: Lần Thứ Hai Giao Tranh
Chương 36: Bóng Dáng Mặc Áo Lam Lại Xuất Hiện
Chương 37: Nụ Hôn Đầu Tiên Đã Được Giải Quyết
Chương 38: Công Trình Phòng Cho Bảo Bảo
Chương 39: Kết Quả Của Bốn Người
Chương 40: Cùng Nắm Tay Nhau Cho Đến Khi Chết
Chương 41: Một Bước Dẫn Đến Thất Bại
Chương 42: Khóc Không Ra Nước Mắt
Chương 43: Buông Tha
Chương 44: Cơn Ác Mộng Khó Khăn Tỉnh
Chương 45: Dùng Tính Mạng
Chương 46: Đại Thù Phải Báo
Chương 47: Không Buông Tay
Chương 48: Nghe Hắn Kể Chuyện Xưa Đã Qua
Chương 49: Cấm Dục Ba Tháng
Chương 50: Nghe Hắn Kể Chuyện Xưa Đã Qua
Chương 51: Một Đêm Đi Qua
Chương 52: Vào Phủ
Chương 53: Giải Quyết Đại Boss
Chương 54: Không Một Chút Phản Đối
Chương 55: Tháng Hai Người Đoàn Tụ
Chương 56: Di Nương
Chương 57: Vấn Đề Tiểu Hài Tử Đánh Nhau
Chương 58: Làm Việc Hổ Thẹn Một Cách Lịch Sự
Chương 59: Sự Kiện Hạ Độc
Chương 60: Bọ Ngựa Bắt Ve

https://thuviensach.vn

Chương 61: Chim Sẻ Rình Sau

Chương 62: Ngấm Ngầm Trạch Đấu

Chương 63: Bí Mật Của Niệm Viên

Chương 64: Một Con Mèo Say Rượu

Chương 65: Tiết Cửu Muội

Chương 66: Nguyên Nhân Động Kinh

Chương 67: Cách Phu Thê Sống Chung Với Nhau

Chương 68: Lấy Thân Làm Mồi

Chương 69: Dáng Vẻ Ban Đầu

Chương 70: Cuộc Sống Bình Yên Trong Núi

Chương 71: Sinh Con

Chương 72: Tương Lai Của Nhi Tử Thật Đáng Buồn

Chương 73: Những Chuyện Vặt Của Trẻ Con

Chương 74: Kiên Quyết Không Trèo Tường

Chương 75: Chưa Từng Thay Đổi

Chương 76: Sinh Nữ Nhi Đi!

Chương 77: Chương Cuối (1)

Chương 77+2: Chương Cuối (2)

Chương 78: Ngoại Truyện Nguyên Hạo

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 1+1: Đau Khổ Xuyên Qua (1)

Edit: August97

Tống Tiểu Hoa quay mặt về cái cây vàng óng ánh không biết tên, nặng nề thở dài lần nữa, phủi mông đứng lên, lập tức sau lưng bụi đất mù mịt.

Vốn Tống Tiểu Hoa không gọi là Tống Tiểu Hoa, nhưng tên gì cũng đã không còn quan trọng, vì hiện tại chỉ có thể gọi nàng là Tống Tiểu Hoa, thời Tống, phu nhân tái giá của một viên quan tép riu Thất Phẩm.

Là một trong những thành viên của đại quân xuyên không, nàng không biết còn có ai bi thảm hơn nàng không, dù sao, nàng đã oán trách và hối tiếc rất nhiều ngày.

Ngủ một giấc thật tốt, không ai làm phiền, hai mắt nhắm lại rồi lại mở ra, không thể giải thích được, nàng từ một kẻ trí thức làm công ăn lương thế kỉ hai mươi mốt lại biến thành một nàng dâu nhỏ hơn một ngàn năm trước, đến đại tự cơ bản (chữ viết) cũng không biết, điều này cũng có thể cho qua, nhưng lại là tái giá, còn là một Huyện lệnh nho nhỏ tái giá, hơn nữa, còn là một Huyện lệnh nghèo rớt mồng tơi.

Nhìn bóng mình trong nước, thân thể nhỏ bé, lại nhớ đến dáng người trước kia, có lồi có lõm, khiến người ta phun huyết, Tống Tiểu Hoa càng cảm thấy bi thương.

https://thuviensach.vn

Muốn dáng người không có dáng người, muốn diện mạo không có diện mạo, muốn gia thế không có gia thế, muốn tiền không có tiền, muốn nam nhân… Trên căn bản không có năng lực, dù sao ở một nơi thâm sơn cùng cốc, có một nam nhân làm quan nhỏ còn không bằng không có, cuộc sống như thế, muốn tiếp tục như thế nào!

“Mẹ!” Một giọng nói trẻ con vang lên giòn giã, khiến sự bi thương của Tống Tiểu Hoa trong nháy mắt vọt tới đỉnh điểm.

Gì chứ! Cho dù Chopin có tài giỏi đến cỡ nào cũng không đàn được một khúc giãi bày sự bi thương của nàng!

Chopin (1810–1849) là một nhà soạn nhạc tài năng người Ba Lan, gốc Pháp. Tài năng của ông được nảy nở từ rất sớm, và được so sánh với thần đồng âm nhạc Môza.

Tống Tiểu Hoa là người huyện kế bên, cha mẹ mất từ khi nàng còn nhỏ, nàng được huynh ruột và tẩu tẩu một tay nuôi nấng, cuộc sống của gia đình nhỏ coi như tạm ổn, có thể coi là khá giả, nửa năm trước định ra hôn sự cho ‘huynh đệ’ – Huyện lệnh Bắc Nhai mới nhậm chức tái giá, một tháng trước trèo đèo lội suối gả tới đây, trên đường không may nhiễm phong hàn, từ đó bị bệnh không dậy nổi, thương thay một khắc kia, có một kẻ xui xẻo nào đó u mê “hồn xuyên”…

Những chuyện này, hiện nay Tống Tiểu Hoa chỉ có thể nói bóng nói gió với người làm thuê là Trương thẩm.

Nhìn lại xem, người ta xuyên qua không phải hoàng cung thì chính là đại trạch (nhà lớn), bên cạnh có nha đầu lão mụ nhiều không đếm xuể, nàng thì tốt rồi, mấy ngày qua đều chỉ gặp một người làm hơn bốn mươi tuổi. Bởi vì khoảng thời gian trước nàng bị bệnh sắp chết, phu quân chưa gặp mặt tạm thời mời tới một người làm đến.

https://thuviensach.vn

Nói đến điều này, sự mang ơn với Trương thẩm lập tức vỡ òa, không có từ nào có thể miêu tả được, cám ơn trời đất cám ơn Hoàng thượng đã phái tới một Huyện Lệnh Bắc Nhai tận công bỏ tư, một viên quan phụ mẫu!

Tống Tiểu Hoa trừng mắt, ở trong bụng đã hỏi thăm mười tám đời tổ tông của kẻ vì bận công vụ mà bỏ đêm tân hôn với thê tử của mình.

Nếu không phải do nàng "chết" xuyên không tới đây, trượng phu trên danh nghĩa của nàng, Huyện Lệnh Bắc Nhai 'đầy tớ của nhân dân', đồng chí Lục Tử Kỳ, khi trở lại sẽ được chào đón bằng "hôn sự trắng", về nhận xác thê tử mình! Thật là một nam nhân khốn kiếp không nhân tính.

Cho dù lấy nàng làm thê chỉ vì muốn nàng chăm sóc nhi tử bảo bối mới sinh ra đã mất mẹ, thì cũng không thể bỏ mặc nàng như vậy! Nam nhân đáng chết, con riêng thối!

Tống Tiểu Hoa còn chưa kịp oán thầm xong, bắp đùi đã bị một quả cầu đỏ rực ôm lấy, suýt nữa bị đẩy ngã.

Cúi đầu nhìn quả cầu cao đến nửa người nàng, nước mắt nước mũi tèm lem, Tống Tiểu Hoa không nhịn được lại bắt đầu than khóc.

Nếu là trước kia, có nhóc con ôm lấy chân nàng, chỉ cần đẩy nhẹ là nó có thể bị ngã lăn mấy vòng. Nhưng hiện nay, vạn lần không làm được.

Bởi vì bây giờ nàng chỉ cao khoảng 1m50, mới mười sáu tuổi, chỉ là hài tử mới lớn mà thôi. Hơn nữa, ngày thường gầy nhỏ, cả người không có mấy hơi sức. Mới khỏi bệnh, khuôn mặt nhỏ nhắn mặc dù vàng vọt, những cũng được coi là mi thanh mục tú, làn da không tồi, có tiềm lực trở thành mỹ nữ.

Nếu không, nàng thề, cõi đời này sẽ không bao giờ có Tống Tiểu Hoa nữa…

https://thuviensach.vn

Thực tế thật tàn khốc! Để một tiểu thí hài (thiếu niên) chăm sóc một hài tử, một tiểu cô nương như hoa như ngọc lại trở thành mẹ kế…

Tống Tiểu Hoa nặng nề thở dài lần nữa. Bây giờ nàng có linh hồn trưởng thành, thể xác trẻ con, nhưng thân là một người thành thị hiện đại, nàng cũng chưa kết hôn, càng không có con, trên thực tế, trước đến giờ nàng từ vừa nhìn thấy đứa bé liền nhức đầu, chỉ sợ tránh không kịp.

Bây giờ thì tốt rồi, cư nhiên còn có một đứa con riêng, hơn nữa, còn là một con riêng vừa nhìn thấy nàng đã dính lấy như bạch tuộc!

Có lầm hay không, nàng là mẹ kế, là mẹ kế! Có đứa bé nào thân thiết với mẹ kế như thế? Có thể dùng mấy thái độ mà con riêng thường đối xử với mẹ kế hay không…

“Mẹ!”

Là ai nói trời sinh hài tử có thể phân biệt được người khác đối xử với nó như thế nào? Rõ ràng chính là lừa dối lừa dối đại lừa dối!

Tống Tiểu Hoa cùng một đôi mắt to đen nhánh nhìn nhau năm giây, rốt cuộc thua trận không ngoài dự đoán, ngồi xổm người xuống, không tự chủ được hạ giọng: “Lăng Nhi, chuyện gì vậy?”

Tiểu con riêng năm nay ba tuổi, nói năng lưu loát, dáng dấp trắng trẻo mũm mĩm, lông mi hơi cong lên giống như búp bê, vả lại hầu như chưa bao giờ khóc, lúc nào cũng tươi cười ngọt ngào, khiến người ta không nhịn được muốn hôn một cái muốn véo hai cái, đại khái cũng đang vì như thế, Tống Tiểu Hoa không thể bỏ mặc cậu nhóc…

Nhưng, nhìn bộ dáng xinh đẹp của nó, cha mẹ phải không kém mới đúng, đây là sắc màu duy nhất trong mạch xúc cảm bi thương nơi sơn núi cùng cốc của Tống Tiểu Hoa.

https://thuviensach.vn

“Cha!”

Lục Lăng không trả lời câu hỏi của Tống Tiểu Hoa, mà nhảy cẫng lên hoan hô chạy về cửa viện sau lưng nàng, thuận tiện, thành công đẩy nàng ngã ngửa.

Vừa tức vừa chóng mặt bò dậy, xoay người, sửng sốt.

Ông trời ôi! Lão Thiên ơi! Người đừng đùa giỡn con như vậy chứ!

Chỉ thấy một nam nhân đứng thẳng ở cửa, một tay ôm Lăng Nhi, một tay cầm cái cuốc, ống quần vén lên thật cao lộ ra bắp chân dơ dáy, đoản sam (y phục ngắn, gọn) đầy bùn lầy vết bẩn, trên mặt vết đen vết trắng hoàn toàn không phân biệt được màu da, thậm chí đầu tóc còn thôi lôi nhếch nhác…

Đây là Huyện lệnh? Đây là Quan nhi? Đây là nhân viên công vụ?! Đây là… phu quân của nàng?!!!

Tống Tiểu Hoa im lặng hỏi ông trời, nước mắt rơi xuống.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 1+2: Đau Khổ Xuyên Qua (2)

Lục Tử Kỳ nhìn cô gái kia đứng trong sân mà vẻ mặt có chút kỳ quái, khẽ nhíu mày, sao lại chênh lệch với miêu tả lúc đầu của bà mai xa như thế, gầy yếu non nớt đến vậy, đâu giống người chững chạc, có khả năng xử lí được toàn bộ chuyện gia đình từ trong ra ngoài?

Thấy nàng vừa mới bị ốm một trận, sắc mặt còn tái nhợt tiều tụy, nhưng lông mày thanh tú và đôi mắt to cũng mang theo một chút thông minh lanh lợi rất hiếm thấy trên người những cô gái khác.

Hôm đó vừa làm lễ xong, còn chưa có thời gian nhìn nàng cẩn thận, chợt nghe sông Liễu đột nhiên vỡ đê, hơn nửa số đất nông nghiệp của huyện bỗng chốc bị đe dọa lớn, làm quan phụ mẫu một vùng, phải đối mặt với tình hình nguy hiểm, tất nhiên không thể tiếp tục chuyện tình yêu nam nữ của riêng mình. Sau khi vội vã rời đi, nghe người ta báo cáo lại rằng nàng ngã bệnh vì đi đường mệt nhọc, chỉ kịp sai người nhờ vợ của huyện úy là Trương thẩm đến chăm sóc hộ.

Lại nói, lần này thực sự quá vội vàng thành ra hỗn loạn, sắp xếp không chu toàn, đi vừa gấp vừa tới chỗ rất nguy hiểm, không thể mang Lăng Nhi theo bên người. Mặc dù chỉ muốn Hoắc Nam xin nghỉ về quê, nhưng trong nhà có một cô gái, thấy rằng tạm thời không đáng ngại. Trong tình hình đó, cũng đã hoàn toàn quên mất tình trạng cơ thể của nàng, đã quên rằng một cô gái mới đến còn xa lạ với tất cả, liệu có thể chăm lo được hết không.

https://thuviensach.vn

Tuy cái nhà này khá đơn giản thậm chí có chút đơn sơ, tuy Lăng Nhi đã qua tuổi biết điều hiểu chuyện, nhưng dù sao cũng là làm khó quá rồi…

Nhưng cũng may, xem xét ra, thân thể của nàng hồi phục coi như không tệ, cũng rất hòa hợp khi ở chung với Lăng Nhi.

Dù vậy, trong lòng thật áy náy với nàng, chỉ có thể tạm thời gác lại, về sau bù đắp dần dần.

Hắng giọng một cái, há miệng mấy tiếng “Phu nhân” không làm sao mà thốt ra được.

Đã từng cho rằng, cả đời này chỉ biết gọi một cô gái làm 'Phu nhân';

Đã từng cho rằng, cả đời này chỉ biết làm bạn cùng một cô gái đến già;

Đã từng cho rằng, cả đời này chỉ biết nắm tay của một cô gái, nhìn một thời hoàng kim thịnh vượng kia đến cuối cùng...

Nhưng, hắn có thể không có vợ, mà Lăng nhi không thể không có mẫu thân.

Đứa bé này, vừa ra đời thì mẫu thân mất. Trước lúc hai tuổi, chưa từng được nhìn thấy người cha lòng như đã chết, cả ngày uống say của mình. Sau đó, vừa bị người cha đã tỉnh ngộ mang theo đến huyện Bắc Nhai ngàn dặm xa xôi, nghèo khó vắng vẻ, vừa bị lơ là chăm sóc do cha cả ngày bận rộn việc công.

Có thể, đối với nó mà nói, Hoắc Nam cùng một đám quan viên nha dịch trong huyện nha so với cha ruột của mình còn thân thiết hơn.

Cũng đến lúc, cho nó một người mẫu thân, cho nó một gia đình trọn vẹn rồi.

https://thuviensach.vn

Lục Lăng rúc vào trong ngực Lục Tử Kỳ, nhìn bên này một chút, bên kia một chút: “Phụ thân, mẫu thân, vì sao hai người không nói chuyện?”

Ngay tức khắc, khóe miệng Tống Tiểu Hoa giật giật một chút, điên cuồng hét lên trong lòng: không không không, ta không phải là mẫu thân ngươi, không phải!

Rốt cuộc, lông mày Lục Tử Kỳ giãn ra, cười khổ một tiếng trong lòng, mở miệng nói: “Phu nhân, cực khổ cho nàng rồi.”

Tiếng nói của hắn rành mạch mà dịu dàng, hàm răng của hắn trắng tinh mà đều tăm tắp, nhưng những thứ này cũng không bằng một câu “Phu nhân” gây nên sự chấn động chết người cho Tống Tiểu Hoa. Chẳng lẽ, mình thật sự muốn cùng “Thổ dân” một ngàn năm trước này làm vợ chồng?!

“Cái đó...”

Chỉ có nói hai chữ rồi không biết tiếp tục làm sao nữa, muốn xưng hô với hắn như thế nào? Phu quân? Lang quân? Tướng công? Đương gia?...

Tất cả kiến thức lịch sử trong đầu Tống Tiểu Hoa dường như đều bắt nguồn từ những thứ điện ảnh và kịch truyền hình càng ngày càng không đáng tin kia, đối với những chi tiết này trong cuộc sống lại càng là một lỗ đen trước hai mắt, hơi do dự một chút, dứt khoát bằng bất cứ giá nào, dù sao thì không thể để cho nàng đóng giả cổ nhân thời gian dài mà không có chút nào sơ hở, nếu sớm muộn đều phải lộ ra, không bằng trước đó chuẩn bị ít chăn đệm dự phòng kim châm, cũng để đến lúc đó tránh khỏi kích thích quá mức mà không thể cứu vãn: “Thật ra thì, chàng có thể gọi nhũ danh của ta... Diêu Diêu.” Đây vốn là tên nàng, so với 'Tiểu Hoa' dễ nghe hơn nhiều...

Thấy Lục Tử Kỳ có chút sững sờ, vội vàng làm ra vẻ khó xử, cúi đầu xuống đất ngượng ngùng nói: “Ca ca tẩu tẩu gọi ta như vậy, ta nghĩ, nếu đã

https://thuviensach.vn

là… người một nhà ấy...”

“Hoa diêu diêu à?” Ngay lúc Tống Tiểu Hoa tưởng như bị chính mình làm cho mệt chết, Lục Tử Kỳ ôm Lăng nhi cất bước đi tới.

“Không phải, là Diêu Diêu (xa xôi).”

“Được, như vậy, sau này nàng gọi ta là Đông Thanh, là tên của ta.” Như vậy, không còn gì tốt hơn...

Tống Tiểu Hoa thấy Lục Tử Kỳ biết nghe lời, dễ nói chuyện như thế, cảm thấy có chút ngoài ý muốn, ngẩng đầu, nhìn người nam nhân ở trước mặt n này, trong lòng không khỏi khen một câu, nếu bỏ qua khuôn mặt “chất phác quá mức” và trang phục “hơi thở bùn đất tràn đầy”, chiều cao và vóc dáng của hắn cũng rất chuẩn, thật là đáng tiếc, đáng tiếc.

Đang trong lúc nàng không chút nào kiêng kị né tránh ánh mắt nhìn thẳng, Lục Tử Kỳ lặng lẽ nhíu đuôi lông mày. Là to gan không được dạy dỗ, hay là tỏ vẻ ngây thơ?

“Ôi! Lục đại nhân, ngài đã trở lại!” Theo giọng nữ lanh lảnh, một phụ nhân trung niên khỏe mạnh mập mạp bước nhanh vào sân, trên cánh tay còn mang một rổ rau dưa tươi mới.

“Trương thẩm, mấy ngày nay thật sự đã làm phiền ngươi.” Lục Tử Kỳ cúi người để Lăng Nhi xuống, cười nhận lấy rổ rau: “Nhanh đi gặp lão Trương nhà các ngươi đi! Lần này ít nhiều còn có hắn, nhưng cũng là mệt mỏi không nhẹ. Nhanh đi về chuẩn bị một ít rượu ngon thức ăn ngon an ủi hắn cho tốt chút. À đúng rồi, tổng cộng hết bao nhiêu bạc, để cho lão Trương ngày mai tới tìm ta lấy.”

“Này! Nhìn ngài nói kìa Lục đại nhân, nếu không phải do ngài, người toàn huyện chúng ta sang năm cũng phải đi ra ngoài xin cơm, còn tính toán cùng ta những món tiền nhỏ này làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Chỉ là chuyện thuộc bổn phận của ta thôi, ngày mai nhớ nhắc nhở lão Trương. Hôm nay ta không giữ ngươi lại, ngày khác nhất định mang lên một bàn rượu và thức ăn xin vợ chồng hai người uống hai chén.”

Lục Tử Kỳ mỉm cười dịu dàng, trong lời nói đầy chân thật đáng tin, Trương thẩm xem chừng cũng không lay chuyển được, đành phải bằng lòng, trước khi đi dặn dò: “ Thân thể phu nhân yếu đuối, nhất thiết phải điều dưỡng tốt. Còn hai thang thuốc ta đặt ở phòng bếp, cần uống trong trưa nay và tối nay. Hồ đại phu ngày mai lại đến xem cho phu nhân một chút, hẳn là kê đơn thuốc mới. Lục đại nhân, ngài không biết đâu, đợt này bệnh của phu nhân thật nguy hiểm, nếu không tỉ mỉ thì sợ là...”

Thở dài, cực kỳ tán thành nhìn Tống Thiểu Hoa bề ngoài nhìn như đang cười nhưng trong không cười: “Đừng nhìn phu nhân tuổi không lớn lắm, cũng hiểu đại nghĩa, nhiều ngày như vậy rồi, không có một lời oán trách, đối với tiểu thiếu gia cũng rất biết nóng biết lạnh. Lục đại nhân, ngài thật là có phúc! Đây chính là làm người tốt gặp việc tốt!”

Trương thẩm nói vài câu, liền cười hớ hớ, vội vàng về nhà đoàn tụ cùng quan nhân nhà mình (chồng mình). Bỏ lại hai lớn một nhỏ trong viện nhất thời lại im lặng lúng túng.

Lục Tử Kỳ chỉ nghe nói Tống Tiểu Hoa bị bệnh, nhưng cũng không biết thì ra là bệnh nặng như vậy. Đối mặt với thê tử mới cưới mang vẻ mặt bình tĩnh hoàn toàn không có oán hận, trong lòng hắn áy náy hơn rất nhiều.

Mà nhìn như bình tĩnh Tống Tiểu Hoa, thật ra trong lòng ba đào mãnh liệt, bởi vì, nàng chợt nhớ tới hai vấn đề chết người:

Thứ nhất, nàng không thể nấu cơm, chính xác ra, chắc là không biết dùng đồ nấu cơm nào ngoại trừ nồi cơm điện và lò vi ba. Sau khi mơ hồ xuyên qua, đầu tiên là bận.. bình phục tâm trạng đang cực kỳ khiếp sợ, tiếp theo bận… thích ứng với cuộc sống khô khan, không có TV, không có

https://thuviensach.vn

mạng Internet, không có bất kỳ phương tiện truyền thông nào, sau đó bận... học cách mặc y phụ tầng tầng lớp lớp, phức tạp muốn chết và búi kiểu tóc rối rắm khiến nàng hận không thể lập tức cạo trọc, thỉnh thoảng còn muốn bớt thời gian ngẩn người oán trời, đối phó với đứa con riêng còn nhỏ của chồng, đâu còn thời gian đi nghiên cứu cách dùng bếp lò, nổi lửa nấu cơm mà chưa từng gặp bao giờ? May mà có Trương thẩm vừa mua vừa nấu giúp ba bữa một ngày, nếu không, sợ là đã sớm chết đói liền, đầu thai một lần nữa.

Nhưng từ giờ trở đi, bệnh của nàng tốt lên, nàng... Lão công của nàng đã trở lại, đương nhiên Trương thẩm sẽ không đến làm "bảo mẫu theo giờ" miễn phí nữa, vậy sau này chẳng phải sẽ khiến cho cô dâu nhỏ là nàng một mình một người làm hết tất cả sao?

Ôi xã hội cũ vạn ác! Nàng thật hoài niệm các nam nhân "Mã đại tẩu" lên được phòng khách xuống được phòng bếp của một ngàn năm sau…

Thứ hai, theo nàng biết, nàng và Lục Tử Kỳ còn chưa kịp ấy... Viên phòng (động phòng). Mặc dù bản chất của nàng là "Ngự Tỷ", nhưng vẫn ở giai đoạn luyện "Chày gỗ", hiểu biết về nam nhân chỉ ở "Mặt ngoài" mà không tiến vào "Thực chất". Chẳng lẽ, "Lần đầu tiên" của linh hồn từ quá khứ cùng thân thể hiện tại của nàng lại trao cho nam nhân giống như bùn đất trước mắt này?

Không không không, quyết không thể cho phép tình huống như thế xảy ra!...

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Ngươi Cứ Đùa Giỡn Ta Đi Lão Tặc Thiên

“Mẫu thân, Lăng Nhi đói bụng.” Bắp đùi lại bị ôm lấy, nhìn một chút rồi lại nhìn một chút, “vấn đề thứ nhất” nhanh như vậy đã xảy ra ngay trước mắt.

“Diêu Diêu, ta đi tắm rửa thay quần áo trước.” Đây là “vấn đề thứ hai” sao? Thật sao?!

“Chờ một chút!”

Bỗng nhiên Tống Tiểu Hoa hét lớn một tiếng làm cho vẻ mặt của Lục Tử Kỳ đang muốn xoay người rời đi nhất thời hiên lên vẻ ngạc nhiên, không nghĩ là nàng nhỏ gầy nhát gan lại có thể bộc phát ra âm thanh trung khí mười phần như vậy, hào hứng nhướng lông mày lên một chút: “Làm sao vậy?”

“Ựa..... Ta muốn nói là, có thể không còn củi, không nấu nước tắm được..... vậy tắm rửa.....” Tống Tiểu Hoa không hiểu sao bị động tác nhướng mày của hắn làm cho lòng hoảng hốt, không thể làm gì khác hơn là tùy tiện tìm một lí do thật sự quá tệ hại.

Lục Tử Kỳ lại một lần nữa kinh ngạc nhếch mày lên thật cao: “Ta nhớ là lúc đi, trong phòng chứa củi rõ ràng còn đến nửa phòng, mà đã dùng hết rồi?”

https://thuviensach.vn

Phòng chứa củi?! Tống Tiểu Hoa trợn tròn mắt, nàng còn tưởng rằng mỗi ngày đều phải lên núi đốn củi..... Nghĩ một chút cũng đúng, sao lại có thể như thế được? Đúng là tự mình ngáng chân mình, thật vô cùng đần độn!

“À..... Vậy đại khái là ta bị bệnh hồ đồ nên nhớ lộn.” Tống Tiểu Hoa vừa nói vừa hung hăng ho mấy cái cho hợp với tình hình.

“Nơi này gió lớn, cẩn thận lại cảm lạnh.” Lục Tử Kỳ thấy thế nhất thời cảm thấy mềm lòng, cũng không chút ý truy xét những sơ hở lộn xộn trong lời nói của nàng: “ Nàng vào nhà nghỉ ngơi trước đi, đợi lát nữa thức ăn làm xong, ta lại tới gọi nàng.”

“Hả? Chàng..... chàng biết nấu cơm?”

Lúc này, Lục Lăng bị lơ là đã lâu kéo kéo vạt áo của nàng: “Cơm phụ thân nấu là món ăn ngon nhất trên đời này!” Trong giọng nói trong trẻo tràn đấy sự tự hào nồng hậu.

Lục Tử Kỳ xoa đỉnh đầu bù xù của nhi tử: “Đừng nghe Lăng Nhi nói bừa, tán gẫu cũng có thể no bụng rồi.”

Hắn vốn dĩ giống kẻ vô dụng, bây giờ lại khiến cho Tống Tiểu Hoa nhìn thuận mắt hơn vài phần: “Vậy làm phiền chàng rồi! Lăng Nhi, theo ta vào nhà!”

“Không! Lăng Nhi phải giúp việc cho cha!”

“Trời ơi con giúp đỡ cái gì, chớ thêm phiền!”

Lục Lăng vùng ra khỏi tay Tống Tiểu Hoa, bổ nhào về phía Lục Tử Kỳ: “Phụ thân, người nói với mẫu thân, Lăng Nhi có thể giúp đỡ đi.”

Lục Tử Kỳ cười gật đầu một cái: “Để cho con theo ta đi, đừng quấy rầy nàng nghỉ ngơi.”

https://thuviensach.vn

“Vậy cũng tốt, cung kính không bằng tuân mệnh!”

Tống Tiểu Hoa vào nhà vừa ngồi xuống giường lại lập tức nhảy lên, vấn đề giường, rất nghiêm trọng.

Hiện nay nàng đang ở trong cái phủ đệ Huyện lệnh này, thật cực kỳ đơn sơ, trong nhà ngoại trừ một gian phòng bếp, một gian phòng chứa củi, là một n hàng bốn nhà ngói nửa mới nửa cũ: phòng khách, thêm hai phòng ngủ, còn có một gian thư phòng.

Nghe Lăng Nhi nói, một gian trong đó là phòng ngủ của Hoắc Nam. Người này là tùy tùng bên người đi theo Lục Tử Kỳ nhiều năm, thời gian trước chợt trở về quê cũ, lúc đầu nói nhất định sẽ chạy về uống rượu mừng, nhưng có thể tạm thời gặp phải chuyệnn gì đó mà trì hoãn hành trình. Trong ngày thường chủ yếu là do hắn tới chăm sóc cuộc sống của hai cha con. Lục Tử Kỳ có thói quen ngủ trễ dậy sớm, cho nên hầu hết thời gian Lăng Nhi đều ngủ cùng Hoắc Nam.

Tống Tiểu Hoa đối với việc cổ đại lại có “nam bảo mẫu” như vậy thì kinh ngạc một phen, đồng thời biểu lộ sự khâm phục sâu sắc. Nếu để cho nàng ngủ chung với đứa trẻ giống cụ gạo nếp như vậy, có lẽ buổi đầu tiên đã bị nàng trực tiếp đè cho ngạt chết rồi.....

May mà trước đó vài ngày nàng ngã bệnh, Lục Lăng vẫn do Trương thẩm giúp một tay mang theo, bằng không, chắc là đã sớm đã làm mất mạng người.....

Hiện tại, cái hậu viện Huyện lệnh nho nhỏ này biến thành “nhà ba người” thật sự, vậy thì, ngủ như thế nào là một vấn đề gấp cần giải quyết.

Lục Lăng nhỏ như vậy, khẳng định là không thể ngủ một mình một phòng, chẳng lẽ, muốn “một nhà ba người” chen chúc trên một cái giường?

https://thuviensach.vn

Ừ..... Thật cũng không phải hết biện pháp, cho bảo bảo ngủ ở giữa, cha hắn coi như "đói khát" đi nữa cũng không có khả năng cách một đứa bé mà làm gì đó..... Trước khi Hoắc Nam gì đó trở lại, cũng chỉ có thể miễn cưỡng như vậy, đi một bước nhìn một bước thôi.....

Suy nghĩ một chút, quyết định sách lược vẹn toàn vẫn là tranh thủ thời gian đi lấy hai chăn trải giường mới tốt, Tống Tiểu Hoa nhìn chăn hỉ đỏ thẫm trên giường, chữ hỷ đỏ thẫm trên cửa, cố lắm mới nhịn được không phóng lửa đốt những thứ đồ kích động chướng mắt này.

Dù sao, nơi này là nơi đặt chân của mình, phải nhịn nha, còn chưa nỗi tới không thể nhịn được....

Tống Tiểu Hoa vừa tự an ủi mình vừa lấy hai cái chăn bông mỏng mới tinh từ trong rương đồ cưới ra, quyết định thừa lúc mặt trời giữa trưa này cầm đi phơi một chút, cũng tiện thể khử trùng.

"Cổ họng hầm hừ" khiêng chăn chuyển ra bên ngoài, một cơn buồn bực lại xông lên trong lòng Tống Tiểu Hoa.

Chức quan Huyện lệnh mặc dù rất nhỏ như hạt vừng, nhưng lớn nhỏ gì cũng là nhân viên công vụ quốc gia, hơn nữa nàng xem trong những tiểu thuyết xuyên việt kia đều nói, ở Tống Triều bổng lộc quan viên tương đối hậu hĩnh. Thế nào mà Lục Tử Kỳ nghèo như vậy? Trong nhà thậm chí không có lấy một cái nha hoàn làm việc vặt hay gã sai vặt, mọi chuyện đều muốn tự làm từng chút. Đây không phải là liêm khiết hơi quá chứ? Quả thật chính là tự làm khổ mình!

Tiền viện không có dây phơi quần áo, Tống Tiểu Hoa ra khỏi phòng liền chỉ im lặng đi tới hậu viện, thân thể nhỏ bé vì dinh dưỡng không đầy đủ bị đè nén quá mức.

Vừa mới chuyển qua góc phòng liền nghe thấy một câu nói giòn giã: "Mẫu thân! Để Lăng Nhi tới giúp người!"

https://thuviensach.vn

Tuy rằng trong lòng rất thoải mái, nhưng Tống Tiểu Hoa cũng không dám thật sự để cho cái đầu củ cải nhỏ này nhúng tay vào, chỉ thêm phiền mà không giúp được là chuyện nhỏ, lỡ như không cẩn thận chăn rơi xuống đập vào cái đầu nhỏ kia gây nguy hiểm đến trí não, thì phiền to: "Đừng đừng đừng, đi ra chỗ khác hóng mát đi..... Lăng Nhi ngoan nhé!"

Chỉ lo vội vàng điều chỉnh giọng điệu cứng nhắc của mình, một thoáng thất thần đã dẫm vào mép chăn, vì vậy, không nói quá chút nào, ngã xuống miệng gặm bùn, cũng may phía dưới thân thể có chăn đệm lên mới không ngã bị thương.

Phun nước bọt "phi phi phi", tay chân luống cuống bò dậy, sau đó, trong vòng một giờ ngắn ngủn lần thứ hai sửng sốt, sau đó nữa, lần thứ hai hung hăng mắng "mặt trời" Lão Tặc Thiên không ngừng đùa giỡn nàng hết lần này đến lần khác.....

Dáng người thon dài, tỷ lệ hoàn mỹ, làn da màu lúa mạch, tóc dài ướt nhẹp, xương quai xanh đẹp đẽ, lông mày nghiêng xéo, con mắt đen bóng, cái mũi thẳng tắp, miệng có góc cạnh..... Ngày mùa thu ánh mặt trời chiếu vào những giọt nước trong suốt trên người, tỏa ra vô số hào quang làm Tống Tiểu Hoa hoa mắt tim đập nhanh muốn chết.

"Người mẫu nam" đứng ở trong sân này chính là "tượng binh mã" lôi thôi lếch thếch thảm không nỡ nhìn vừa nãy?!

Lục Tử Kỳ hoàn toàn không ngờ rằng Tống Tiểu Hoa lại đột nhiên xuất hiện, nhất thời tay chân cũng luống cuống một chút. Tuy nói trên danh phận là vợ chồng, nhưng, dù sao chưa là vợ chồng thật, ban ngày ban mặt như vậy không hề chuẩn bị mà đối mặt "trực diện", vẫn là cực kỳ xấu hổ lúng túng. Mà hai mắt nàng nhìn đăm đăm, rõ ràng đã bị sợ đến choáng váng.....

https://thuviensach.vn

Thầm than một tiếng, quay người thò tay lấy ra trường sam sạch sẽ bên cạnh nhanh chóng mặc vào, ho nhẹ một tiếng, quay lại, cố gắng làm cho sắc mặt và giọng điệu đều như bình thường: “Tới phơi chăn à?”

“Ừ.....” Tống Tiểu Hoa rốt cuộc vất vả dời tầm mắt khỏi cơ thể phun huyết của “người mẫu nam”, buột miệng đáp lại xong liền đơ như cây gỗ ngồi chồm hổm xuống muốn ôm lấy chăn.

Lục Tử Kỳ vội bước nhanh lên phía trước, mà đem hai cái chăn mỏng phơi lên dây một cách cực kỳ gọn gàng thoải mái. Giơ cánh tay lên, trường sam co lên trên thân thể, đường cong hoàn toàn hiện ra.

Tống Tiểu Hoa vuốt vuốt cái mũi, giọng nói có chút mất tự nhiên: “Sao chàng không cần nước nóng? Không sợ lạnh sao?”

Lúc này tuy rằng không rét, nhưng nhiệt độ cũng chỉ chừng mười độ mà thôi, huống chi, nước giếng ở cái thời tiết này dường như lạnh hơn rất nhiều so với nước máy. Cứ sử dụng trực tiếp nước giếng mới múc lên để tắm, Tống Tiểu Hoa nghĩ thế nào cũng thấy run run một chút.

“Mùa đông phụ thân đều như vậy mà, phụ thân nói, như vậy có thể cường thân kiện thể (làm cơ thể khỏe mạnh).” Lục Lăng trả lời thay, tên tiểu tử này cứ nhắc tới cha của mình thì luôn có bộ dáng tự hào vô biên.

Tống Tiểu Hoa lại vuốt vuốt cái mũi, thì ra không chỉ là “người mẫu nam”, còn là một “mãnh nam”..... Liệu hắn có là cao thủ võ lâm giống như Triển Chiêu Bạch Ngọc Đường không đây?.....

Lục Tử Kỳ sửa sang ngay ngắn cái chăn, vừa quay đầu, đúng lúc đối mặt với hai con mắt Tống Tiểu đang nhìn chằm chằm. Là phục hồi lại tinh thần từ lúc kinh sợ vừa rồi, hay là.....

“Diêu Diêu, nàng làm sao vậy?”

https://thuviensach.vn

“À? Không có..... Không có gì.....”

Tống Tiểu Hoa vội vàng cúi đầu, ở trong lòng khinh bỉ mình một vạn lần.

Có tuýp đàn ông nào nàng chưa từng thấy qua, thế nào mà vào lúc này lại giống như hình ảnh tiểu nha đầu cổ đại không ra cổng trước, không bước cổng trong, chưa từng thấy qua cảnh đời, nhìn thấy bất cứ một nam nhân nào có vẻ tạm ổn liền nhìn đến không dời mắt được? Cho dù Lục Tử Kỳ có dáng vượt qua cả Phan An, Tống Ngọc thì thế nào, cũng không thể có hành vi vứt bỏ thê tử mới cưới, hoàn toàn không quan tâm.

Lại nói, Tống Tiểu Hoa nàng mặc dù “háo sắc”, nhưng là cô gái có niềm tin vào tình cảm của thế kỷ hai mươi mốt, hôn nhân không có nền tảng là tình yêu, làm gì gì đó không có nền tảng là tình yêu, nàng tuyệt đối không chấp nhận, bằng không, làm sao mà đến bây giờ nàng vẫn là một Ngự Tỷ “có hạng”.....

Nhưng hàng đêm để cho nàng ngủ cùng một nam làm cho người ta mơ màng, làm cho người ta xúc động như vậy ở trên một cái giường, thật là khảo nghiệm quá mức năng lực tự kiềm chế của nàng, quá tàn nhẫn!

Cho nên, nói đi nói lại, đều do Lão Tặc Thiên đáng đâm ngàn đao này.

Ngươi không đùa bỡn lão nương thì chết à?!

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Ghét Bỏ "Rõ Rành Rành"

Lục Tử Kỳ thấy nàng cứ cúi đầu rồi ngẩng đầu, vẻ mặt có thể nói là Thiên Biến Vạn Hóa (thay đổi liên tục), không khỏi động lòng, tiểu thê tử này của mình, hình như không giống với những cô nương nhà bình thường cẩn thận tuân theo lễ số quy củ, càng không giống với miêu tả ban đầu của người làm mai.

Đúng vậy, "tiểu thê tử".

Nha đầu mười sáu tuổi, trong mắt hắn, vẫn chỉ là đứa nhóc choai choai.

Thật ra thì, thời điểm Đồng Nhi gả cho mình, cũng chỉ có mười bảy tuổi mà thôi. Thời gian mấy năm ngắn ngủn, không ngờ già nua thế này sao?

"Ban đêm cảm thấy lạnh à?"

"Không phải, đây là cho cha con hai người đắp....." Tống Tiểu Hoa ho khan một tiếng: "Bởi vì Lăng Nhi còn nhỏ, phải cùng chúng ta..... ngủ chung....."

Nhìn lung tung mọi nơi, né tránh sự tìm tòi tràn đầy hứng thú trong ánh mắt Lục Tử Kỳ, Tống Tiểu Hoa cũng biết âm thầm cầu nguyện Lão Tặc Thiên thỉnh thoảng ban phát chút lương tâm làm chuyện tốt, để cho hắn có thể biết ý mình như vậy sẽ không nói rõ ra!

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ nghiêng đầu nhìn qua hai giường của hồi môn này, lại nhìn qua Tống Tiểu Hoa có nét mặt cổ quái, hơi ngạc nhiên. Chẳng lẽ nàng là không muốn..... với hắn, vì sự xấu hổ của cô dâu hay là có nguyên nhân gì khác?

Như vậy cũng tốt.

Tạo ra một quá trình quen thuộc lẫn nhau trước, để cho mình có thể tưởng niệm Đồng Nhi thêm mấy ngày. Mặc dù giây phút quyết định cưới nàng, liền muốn toàn tâm toàn ý đợi nàng chuẩn bị, nhưng.....

Thầm cười khổ, chế giễu thầm Lục Tử Kỳ hắn cũng như một người đàn bà do dự, cầm lên không được bỏ xuống không được, nếu để cho Đồng Nhi biết sợ là lại muốn chế nhạo hắn ấy chứ?

Đồng Nhi, nàng yên tâm, ta sẽ vui vẻ, ta sẽ hạnh phúc, ta và Lăng Nhi nhất định sẽ có một gia đình ấm áp.

Nữ tử này hoàn toàn không giống nàng, ngoại trừ cặp mắt kia, linh hoạt giống nhau, thông minh, lúc nào cũng tỏ ta khôn khéo giống nhau, n nàng (Đồng Nhi) mượn ánh mắt của nàng (Tống Tiểu Hoa) đến xem ta có tuân thủ cam kết ban đầu hay không sao?

Đồng Nhi, thê tử của ta.....

Lục Tử Kỳ cúi đầu nhéo lông mày, mình sao vậy, vì sao trong đầu lại đột nhiên có nhiều ý nghĩ chồng chéo như vậy, hắn là trong khoảng thời gian này quá mệt mỏi.

“Như thế này đi, ta dọn dẹp Tây Sương phòng kia một chút, thân thể của nàng còn chưa hoàn toàn khỏi hẳn, rất cần tĩnh dưỡng, cho nên, ta tạm thời mang theo Lăng Nhi ở Tây Sương phòng một thời gian ngắn. Chăn này nàng nhận lấy giữ lại về sau tự mình dùng, gần đây thời tiết thay đổi nhiều, ban đêm gió lớn, lo trước khỏi hoạ.”

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa mới đầu suýt nữa cho là nghe lầm, chẳng lẽ Lão Tặc Thiên thật sự mở mắt sao, vấn đề chết người bỗng nhiên giải quyết dễ dàng vậy?! Nhưng trong nháy mắt, nàng lại bắt đầu khó chịu.

Người này có ý gì? Chủ động yêu cầu lão bà mới cưới hơn nữa còn chưa làm gì chia phòng ngủ? Là do mấy năm góa vợ đưa đến thân bệnh? Tâm bệnh? Hay là, cả người đều mạnh khỏe, chỉ là với Tống Tiểu Hoa nàng không có hứng thú mà thôi?!

Nàng bây giờ đúng là một con nhóc còn chưa nẩy nở, vóc người nhỏ bé gần như không phân được trước sau cũng đúng là không dễ gợi lên dục vọng của nam nhân, hơn nữa khuôn mặt nhỏ nhắn do bệnh nhiều trở nên vàng vọt như một tờ giấy, khí sắc không được tốt.....

Nhưng bị lão công trên danh nghĩa này ghét bỏ“rõ ràng rành” như thế, lại lần nữa hung hăng làm thương tổn đến tự ái trong “linh hồn Ngự Tỷ” của nàng. Trái tim pha lê cho tới bây giờ chỉ toàn được nam nhân nâng niu dỗ dành,trong nháy mắt vỡ tan nát dưới đất, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

“Phụ thân, Lăng Nhi muốn ngủ cùng mẫu thân.” Lục Lăng cầm vạt áo Lục Tử Kỳ năn nỉ: “Trương thẩm nói, chờ phụ thân về, con liền có thể ngủ cùng mẫu thân.”

Lời này của Trương thẩm..... Sao nghe khó chịu thế.....

Lục Tử Kỳ bất đắc dĩ khẽ cười, xoa tóc mềm nhũn của nhi tử nói nhẹ nhàng: “Mẫu thân bị bệnh còn chưa lành hẳn, chúng ta không thể quấy rầy mẫu thân dưỡng bệnh, đúng không?”

“Dạ.....”

Lục Lăng không cam lòng bĩu môi đồng ý, mà một bên Tống Tiểu Hoa là kéo kéo khóe mắt, trong lòng đã quyết định được chủ ý.

https://thuviensach.vn

“Vậy thì làm theo lời chàng nói đi! Dù sao bây giờ ta cũng không buồn ngủ, chẳng bằng đi phòng bếp giúp chàng một tay được hay không?”

Lục Tử Kỳ nhướng đuôi lông mày nhìn nàng gật đầu một cái, nữ nhân quả nhiên đều giỏi thay đổi, chỉ là, suy nghĩ của nàng dường như trở nên rất nhanh.....

Hai người lớn đều có “kế hoạch nham hiểm”, một người nhỏ còn thì mở cờ trong bụng, tay trái kéo Lục Tử Kỳ, tay phải kéo Tống Tiểu Hoa, sôi nổi đi trên đường nhỏ đến phòng bếp.

Tống Tiểu Hoa nhìn khuôn mặt hắn nhỏ nhắn hồng hào thật đáng yêu, nhất thời tâm tư chơi đùa nổi lên: “Lăng Nhi, có muốn chơi đu dây không?”

“Muốn ạ, nhưng phụ thân nói, sau khi con học tư thục mới có thể chơi!”

“Dừng! Lừa con đó! Đợi đến khi con đi học, có thời gian để cho con chơi mới là chuyện lạ!” Tống Tiểu Hoa đã từng lớn lên trong những lời nói dối tương tự như vậy của cha mẹ, liền phản bác không chút khách khí, sau khi thốt ra mới phát hiện ra ánh mắt quái dị của Lục Tử Kỳ, vội vàng cười ha ha: “Ý của ta là, chúng ta có thể chơi đu dây bây giờ.”

Nói xong giơ cánh tay lên, nháy mắt, sau một hồi suy nghĩ Lục Tử Kỳ liền hiểu ý, không nhịn được mỉm cười.

Rất phối hợp cúi nửa người xuống, để bảo đảm có cùng độ cao giống Tống Tiểu Hoa, hai người dùng sức cùng một lúc, tung Lục Lăng lên thật cao, trong sân nhà nhỏ đầy tiếng trẻ con hét chói tai và cười vui, thỉnh thoảng lại thêm tiếng cười của một cô gái.....

Vừa đi vừa chơi như thế suốt dọc đường, khó khăn lắm mới đến được cửa phòng bếp, Tống Tiểu Hoa đã sớm mệt mỏi thở không ra hơi, Lục Lăng vẫn chưa thỏa mãn thượng chuỗi hạ nhảy muốn tiếp tục chơi, để cho nàng

https://thuviensach.vn

cực kỳ hối hận đối với hành động nhất thời xúc động của mình, gợi lên thiên tính bướng bỉnh của đứa bé.

Lục Tử Kỳ liền đứng nghiêm, vỗ nhẹ cái ót con trai một chút: “Không phải vừa rồi nói muốn giúp phụ thân làm việc à? Sao lúc này lại chỉ muốn chơi thêm?” Tiếng nói mặc dù không lớn, lại có sự uy nghiêm trong đó, lập tức liền khiến bé củ cải yên tĩnh lại.

“Dạ..... Lăng Nhi đi lấy củi.”

Nhìn nó ỉu xìu cúi đầu đi vào phòng chứa củi, Tống Tiểu Hoa đang thở gấp chợt cảm thấy không đành lòng: “Chàng làm gì mà dữ thế?!”

Giọng nói không hề che dấu giận dữ thật ra khiến Lục Tử Kỳ ngẩn người: “Ta không.....”

“Không cái gì? Ta nói mà, nó còn nhỏ như vậy, sao lại như Tiểu Lão Đầu (ông cụ non), thì ra là đều là bị chàng dọa!” Tống Tiểu Hoa vừa lờ đi cánh tay rơi nhức mỏi vừa tiếp tục nói: “Từ nhỏ nó không có mẹ..... Không có mẹ, cũng đã đủ đáng thương, chàng là người làm cha không cưng chiều nó, thương yêu nó gấp bội thì thôi, còn luôn bỏ nó ở nhà một mình, động một chút là mắng nó! Trong nhà cũng không có người đáng tin cậy chăm sóc nó, chàng không sợ nhỡ đâu nó nhiễm thói xấu? Ta cho chàng biết, người có hành vi vô trách nhiệm như chàng, đặt ở nước ngoài..... Chính là ở..... Phiên bang..... Là phải ngồi tù đấy!”

Lời lẽ rõ ràng nghiêm khắc của nàng tuy là nói chuyện thay cho Lục Lăng, thật ra cũng là mượn đề tài để giải tỏa cục khó chịu trong ngực mình, tiếng “răng rắc” vang lên, quả nhiên cảm thấy thoải mái hơn hẳn.

Lục Tử Kỳ cúi đầu nhìn gương mặt nàng hiện ra chút ít đỏ ửng bởi vì vận động lúc trước cùng trận trách cứ vừa rồi, trong lòng chợt thấy có chút cảm động, quả nhiên là nàng thật lòng đối đãi với Lăng Nhi. Khóe môi khẽ cong lên, nhẹ nhàng nói: “Cho nên, mới cần nàng.”

https://thuviensach.vn

Đột nhiên hắn dịu dàng làm Tống Tiểu Hoa hoảng hốt, trong lòng phơi phới, suýt nữa liền chảy nước miếng phun máu mũi lộ ra bản chất "sắc nữ". Hít sâu một hơi, kiễng chân lên vỗ vỗ đầu vai hắn: "Thái độ thật không tệ, thật đáng khen! Yên tâm đi, về sau cứ giao Lăng Nhi cho ta!"

Lục Tử Kỳ chợt kinh ngạc, ngôn từ cử chỉ của nàng xem ra là thói quen tự nhiên mà thôi, chỉ có điều, nhà mẹ đẻ của nàng mặc dù không phải là danh môn vọng tộc gì, nhưng gia cảnh cũng rất giàu có. Một cô gái người Hán từ nhỏ phải tuân thủ các loại lễ nghi quy củ, trốn trong xó ít ra ngoài, sao lại hình thành tính tình phóng khoáng như vậy?

"Nàng mới vừa nói, phiên bang?"

"Ặc....."

"Nàng hiểu rất rõ tập tục của người Liêu?"

"Ặc....."

Tống Tiểu Hoa muốn dán giấy đỏ kín miệng của mình, đúng là họa từ miệng mà ra, họa từ miệng mà ra nha.

Người Liêu? Dương gia tướng? Tiêu thái hậu? Tính Gia Luật sao? Truyện Anh Hùng Xạ Điêu?.....

"Nghe sơ qua, nghe sơ qua."

Tống Tiểu Hoa cười gượng chui vào phòng bếp, Lục Tử Kỳ suy nghĩ một chút chợt lắc đầu bật cười.

Nơi đây cùng huyện lân cận vốn là tiếp giáp Liêu, thỉnh thoảng nghe một chút tin đồn thì có gì lạ? Nhưng sao hắn lại chưa từng nghe nói người Liêu có cái luật gì mà không chăm sóc tốt đứa bé sẽ phải ngồi tù?.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Nam Nhân Xuống Bếp

Lục Tử Kỳ đi nhanh mấy bước nhận lấy bó củi nhi tử ôm, ngồi xổm người xuống tỉ mỉ phủi bụi bậm trên quần áo và đôi tay nhỏ bé của nhi tử: "Lăng Nhi rất muốn chơi đu dây à? Ý phụ thân là, chơi đu dây thật?"

Ánh mắt Lục Lăng sáng lên, chẳng qua lại lập tức dè dặt ngập ngừng nói: "Phụ thân nói bây giờ Lăng Nhi không thể chơi, Lăng Nhi nghe lời phụ thân."

Lục Tử Kỳ nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của con, đứa nhỏ này có lúc thật là lanh lợi làm đau lòng người, quả thật mình đối xử với con khiêm khắc quá mức sao: "Lăng Nhi chỉ cần đồng ý với phụ thân, nhất định phải có người lớn chơi cùng mới có thể chơi, hai ngày nữa phụ thân sẽ làm cho Lăng Nhi một bàn đu dây ở trong sân, bàn đu dây thật."

"Thật ư?" Lục Lăng nhất thời hưng phấn vỗ tay nhảy lên, nhảy hai cái lại cảm thấy hình như là phạm quy củ, vội vàng xuôi tay đàng hoàng đứng ngay ngắn, trịnh trọng gật đầu một cái: "Lăng Nhi đồng ý với phụ thân!"

Nhìn trộm Lục Tử Kỳ một chút, thấy hắn cười nhẹ nhàng cũng không có vẻ trách cứ, liền đánh bạo nói: "Thật ra thì, mới vừa rồi, chơi bàn đu dây kia cùng với phụ mẫu, Lăng Nhi cũng rất thích!"

"Đừng đừng đừng!" Lục Tử Kỳ còn chưa có trả lời, Tống Tiểu Hoa ở phòng bếp "nghe lén" hai cha con nói chuyện liền liên thanh bác bỏ: "Có

https://thuviensach.vn

chơi thật thì tự con chơi đi! Tay chân ta già cả không chịu được sự giày vò của con. “

Lục Lăng vội vã nhìn về phía bên trong cửa hô lên rõ ràng: “Mẫu thân đâu có già!”

Lục Tử Kỳ cười đứng dậy, dắt Lục Lăng bước vào, lại thấy Tống Tiểu Hoa đang nhìn chỗ này một chút, chỗ kia một chút với khuôn mặt rất hiếu kỳ.

“Tìm cái gì vậy?”

“À không..... Phòng bếp nhà chàng không giống nhà ta, cho nên, ta ở đây làm quen với hoàn cảnh.”

“Không phải nhà “chàng” cũng không phải nhà “ta”! Là nhà chúng ta, phòng bếp của nhà chúng ta!”

Lục Lăng nói từng chữ một cực kỳ nghiêm túc, khiến Tống Tiểu Hoa cùng Lục Tử Kỳ liếc mắt nhìn nhau, lại không hẹn mà cùng liếc mắt ra chỗ khác, trong lòng đồng thời dâng lên một cỗ ấm áp lạ thường.

“Được rồi được rồi, tên tiểu quỷ này, con nhiều ý kiến linh tinh quá!” Đưa hai đầu ngón tay nhẹ nhàng nhéo nhéo cái mũi nhỏ của Lục Lăng, Tống Tiểu Hoa ôm hắn ngồi trên ghế nhỏ, dựa vào tường: “Chúng ta không làm loạn thêm cho chàng nữa, ngày hôm nay sẽ để chàng biểu hiện hết sức, được không?”

Lục Tử Kỳ không nói tiếng nào, chỉ cười, kéo ống tay áo, trực tiếp bắt tay vào làm một cách gọn gàng.

Tống Tiểu Hoa cũng không nói nhiều để quấy rầy, chỉ là ở một bên lặng lẽ đem các loại gia vị thức ăn mới bày ra từng chỗ, còn đem từng bước và phương pháp nhóm lửa nấu cơm lần lượt ghi nhớ trong đầu.

https://thuviensach.vn

Lừa gạt không làm một hai bữa còn dễ nói, nhưng tương lai hiển nhiên sao có thể không làm mà để cho Lục Tử Kỳ làm chứ? Chẳng những thoạt nhìn hắn chính là loại người bận rộn liên tục không ở nhà, trông cậy vào hắn chỉ có thể trực tiếp chết đói, mà đây còn là thời đại phong kiến, thịnh hành chủ nghĩa Đại Nam Tử cực đoan, nếu như vẫn để cho nam nhân nhà mình làm việc nhà, nam nhân này còn là quan phụ mẫu một địa phương, thật không biết liệu có thể bị bắt đi diễu phố dìm lồng heo cho người ta nhìn hay không..... Cho nên, dù như thế nào, cũng muốn nhanh chóng học cách làm việc nhà cơ bản mới được.

Ôi, đáng thương cho nàng, là người lười đến bình xì-dầu hết cũng không muốn mua, dựa vào đồ ăn ngoài và mì ăn liền sống qua ngày, bây giờ, chẳng hiểu sao lâm vào tình trạng này.....

Chỉ là, nhìn qua giống như cũng không có gì khó khăn lắm! Bằng đầu óc thông minh của nàng chắc chắn là tùy tùy tiện tiện cũng có thể làm được.

Nhìn bóng dáng bận rộn của Lục Tử Kỳ, Tống Tiểu Hoa không khỏi nheo mắt.

Nếu như bỏ qua lúc trước không nói, thì từ khi gặp mặt đến bây giờ, trong khoảng thời gian này, biểu hiện của Lục Tử Kỳ cũng không tệ lắm, thậm chí có thể nói là vui mừng không thôi, trong đó thay đổi về ngoại hình là nhất, cực kỳ khiến cho Tống Tiểu Hoa vừa kinh ngạc vừa vui mừng.....

Nhìn thái độ Trương thẩm đối với hắn, hắn hắn là một vị quan tốt rất được kính yêu. Mà nhìn phương thức giáo dục của hắn đối với Lục Lăng cũng không khó đoán được hắn tuyệt đối là nghiêm phụ (người cha nghiêm khắc), nhưng cũng đầy yêu thương, tạo cảm giác người cha có tình thương như núi.

https://thuviensach.vn

Về phần hắn đối xử với mình ra sao..... Tạm thời không nhìn ra đầu mối gì, nên cũng coi là ôn văn lễ độ chứ? Chỉ cần không nhìn vào sự "ghét bỏ" rõ rành rành này.....

Đối mặt với mỹ nam, nếu không động lòng, thì không phải "Diệt Tuyệt sư thái" cũng là "Bách Hợp"(lesbian).

Hiển nhiên là Tống Tiểu Hoa không phải hai kiểu người đó, cho nên, "xuân tâm" của nàng hơi nhộn nhạo một chút là cực kỳ bình thường.

Nhưng mà, đầu tiên, nàng muốn cho mình trở nên xinh đẹp, trở nên tràn đầy sự quyến rũ, như vậy mới phải ra tay. Trước mắt nền tảng của thân thể này cũng không tệ lắm, thêm chút bảo dưỡng điều trị coi như không hào quang bốn phía cũng ít nhất có thể thanh tú động lòng người. Đến lúc đó, dựa vào "cua trai đẹp đại pháp" thế kỷ hai mươi mốt nữa, nàng nhất định phải làm cho Lục Tử Kỳ nước mắt giàn giụa quỳ dưới váy màu thạch lựu của nàng, hối hận mà khóc lóc nức nở vì quyết định "mắt mù" ban đầu! Chấm hết ha ha.....

Nghĩ tới tương lai không xa mình được mở mày mở mặt phong quang vô hạn, Tống Tiểu Hoa không nhịn được cười lên.

Cảm thấy thân thể nàng rung động, Lục Lăng lấy làm lạ nghiêng đầu sang chỗ khác ngước khuôn mặt nhỏ nhắn hỏi: "Mẫu thân, người làm sao vậy? Có phải cảm thấy lạnh hay không?"

Tiểu tử ngốc này, nhìn cái lò cháy rừng rực trên bệ bếp, ai còn có thể lạnh? Tống Tiểu Hoa còn đang suy nghĩ muốn nói dối ra sao, Lục Lăng đã kéo tay của nàng đặt trên miệng của mình, phồng má thổi mấy hơi: "Vào mùa đông, Hoắc thúc thúc luôn sưởi ấm cho Lăng Nhi như vậy, mẫu thân, còn lạnh không?"

Tống Tiểu Hoa nhìn Lục Lăng vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt đen láy, mũi nàng cay cay, suýt nữa hốc mắt ướt. Ôm thật chặt thân thể nhỏ nhắn:

https://thuviensach.vn

“Không lạnh không lạnh, mẫu thân không lạnh. Lăng Nhi thật biết nghe lời, thật hiểu chuyện, mẫu thân yêu con chết mất!”

Nói xong, lại hôn mấy cái thật mạnh vào khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại trắng như tuyết của hắn, chọc cho Lục Lăng cười “khanh khách” không ngừng. Đưa tay vòng quanh cổ của nàng, quỳ gối trên đầu gối nàng, cũng bắt chước hôn lại thật nhiều, trong miệng còn non nớt lẩm bẩm: “Mẫu thân tốt nhất, Lăng Nhi cũng yêu mẫu thân.....”

Lục Tử Kỳ đang quay lưng về phía bọn họ, nghe cuộc trò chuyện này, nghe một lớn một nhỏ cười đùa, khóe môi không khỏi cũng cong lên càng cao.

Đây chính là cảm giác gia đình vui vẻ hòa thuận sao..... Mặc dù, cách biểu đạt tình cảm có vẻ quá mức trực tiếp.....

Chỉ dùng khoảng nửa giờ, Lục Tử Kỳ đã làm ra bốn món mặn một món canh.

“Oa! Nhìn qua không tệ!” Tống Tiểu Hoa cố gắng hít mũi một cái: “Sắc hương vị đều đủ! Thì ra là, chàng cũng biết “bốn mặn một canh, hài lòng khỏe mạnh” nha!”

Lục Tử Kỳ vén áo ngồi xuống: “Những lời này..... Không tệ, có lý.”

“Đó là đương nhiên.....”

Tống Tiểu Hoa định nói tám chữ này vốn là tinh túy của phong trào “phản hủ xướng liêm” (“Phản hủ xướng liêm” là một phong trào của Trung Quốc, đại ý là chống lại tham nhũng hủ bại, đề cao trong sạch liêm khiết trong bộ máy quan chức), nhưng nghĩ lại một chút thì những lời như thế từ trong miệng một tiểu nha đầu có vẻ như “sa đọa” là gì cũng không hiểu lắm nói ra, là cực kỳ không thích hợp, lúc này mới nhịn được.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ vừa bế Lục Lăng lên ghế đặc chế hơi cao chút vừa nói: “Đồ ăn thanh đạm vị nhẹ chút, đối với việc điều dưỡng thân thể của nàng rất có ích.”

Từ trước đến giờ Tống Tiểu Hoa không có yêu cầu quá cao đối với ăn uống, cơ bản thì ăn được, no bụng là được, cho nên đối với cách thức nấu ăn một chữ cũng không biết. Nhưng cũng nhận ra được món ăn trong bữa cơm hôm nay rõ ràng so với Trương thẩm làm lúc trước tinh tế hơn một chút, có cảm giác nhìn vui mắt, thơm nứt mũi.

Vì trận bệnh kia mà nàng hao hụt nguyên khí, hơn nữa bây giờ lại không có đồ ăn vặt gì, chỉ có thể dựa vào một ngày ba bữa cơm mà thay thế, cho nên khẩu vị quá tốt, lúc này thấy bụng đói kêu vang, trước tiên hô một câu “ăn cơm” đơn giản rồi ăn ngấu nghiến. Mặc dù không đến nỗi như Mãnh hổ hạ sơn Ác lang vồ mồi (hổ dữ xuống núi, sói dữ vồ mồi), nhưng dáng vẻ và tư thể kia cũng đủ để khinh thường ngàn vạn hoa thơm cỏ lạ Bắc Tống rồi.....

Lục Lăng thường thấy cảnh tượng như vậy, chỉ lo vùi đầu ăn cơm của mình, mà Lục Tử Kỳ là lần đầu tiên thấy, mặc dù hắn vốn vui buồn không lộ ra ngoài, lúc này cũng khó che được vẻ kinh ngạc hiện trên mặt.

Thật ra, nếu nói theo thực tế, Tống Tiểu Hoa tướng ăn cũng không tệ như vậy, chẳng qua là tốc độ nhanh một chút, ăn nhiều một chút mà thôi. Cái này nếu so với tộc người đi làm ăn cơm như đánh giặc ở thế kỷ hai mốt là bình thường. Trong trường hợp này, nếu so với một nàng dâu nhỏ vốn nên rụt rụt rè rè cẩn thận chặt chẽ của hơn một ngàn năm trước, liền trở nên hiếm có thậm chí còn kỳ lạ.

Lục Tử Kỳ theo thói quen nhíu mày, trong lòng đột nhiên dâng lên một ý nghĩ hoang đường: thê tử mới cưới vào cửa của mình, không phải bị đánh tráo chứ.....

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, nhìn nàng ăn ngon lành như thế, làm cho người khác cũng muốn ăn hơn.

Nàng lúc này đơn giản và chân thật, không làm bộ chút nào, chẳng phải là kiểu trước giờ mình vẫn muốn sao? Cho nên, bất kể là trời xui đất khiến thế nào, cái kết quả này, không chỉ không chỗ nào xấu, thậm chí còn có chút vui mừng ngoài dự đoán.

Cười một tiếng thoải mái, cầm đũa lên.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Tắm Rửa Đại Kế

Ăn uống no nê, Tống Tiểu Hoa mang theo Lục Lăng ở bên cạnh giếng cọ nồi rửa chén, nói là làm việc, thực ra chơi đùa là nhiều.

Thời điểm Lục Tử Kỳ bưng một chén thuốc đến đây, thấy không chỉ trên mặt đất có một vũng nước, mà ngay cả trên thân người cũng ướt đến bảy tám phần. Đã gần nửa canh giờ trôi qua rồi, dường như nồi chén chờ được rửa vẫn đặt ở chỗ đó, còn nguyên chưa động đến chút nào.

Trong lòng có chút không vui, tới khi nhìn thấy một lớn một nhỏ hai người toàn nước với khuôn mặt tươi cười sáng sủa cực kỳ vui sướng thì tan thành mây khói, đồng thời sinh ra chút lo lắng, giao Lăng Nhi vào tay một nha đầu có cơ thể vẫn nhỏ như đứa trẻ, sẽ không có vấn đề gì chứ.....

“Được rồi đừng đùa nữa” Bất đắc dĩ lắc đầu một cái đi lên phía trước, cầm chén thuốc đưa cho Tống Tiểu Hoa: “Tới giờ uống thuốc rồi.” Lại khom lưng lau đi mấy giọt nước trên trán Lục Lăng: “Tự mình đi vào trong nhà thay quần áo ướt ra.”

Lục Lăng lưu luyến nhìn Tống Tiểu Hoa, mà Tống Tiểu Hoa thì khổ đại cừu thâm (cực kỳ đau khổ thù hận) nhìn thuốc bắc đen thui trước mắt.

Không sai, nàng rất ngưỡng mộ Trung y vĩ đại, nhưng bây giờ nàng rất nhớ thuốc viên và truyền nước của Tây y! Vậy mà nhớ nhung là nhớ nhung, thực tế là thực tế, nhớ nhung thật tốt đẹp, mà thực tế thì khổ chết người ta.....

https://thuviensach.vn

Nín thở nhắm mắt lại, yên lặng đếm "một hai ba", sau đó ngửa cổ dũng cảm uống một hơi cạn sạch. Trong lòng lại âm thầm thề một lần nữa, kiên quyết phải ăn uống ngon, ngủ ngon, rèn luyện tốt, chuẩn bị thân thể tốt, không đơn thuần là vì nhan sắc, mà còn để cho cả đời không lần nào phải uống thuốc Đông y đắng đến mức có thể trực tiếp đòi mạng người nữa.

Mà Lục Tử Kỳ thấy nàng uống thuốc với nét mặt bi phẫn, lại còn bày ra vẻ nhăn nhúm đến vo thành một nắm "mặt khổ qua", không nhịn được nghĩ tới thời điểm mỗi khi Lăng Nhi ngã bệnh uống thuốc cũng là dáng vẻ như vậy, vì thế mỉm cười, nhận lấy chén không, nén cười giả vờ cáu giận nói: "Vừa đúng lúc tốt hơn liền không chú ý, nhỡ không cẩn thận gặp lạnh nữa chẳng phải là muốn biến thành cái ấm sắc thuốc chuyển sang uống thuốc thay ăn à?"

Lục Lăng thấu hiểu rất rõ sự khổ sở của Tống Tiểu Hoa lúc này, nghe vậy sợ hết hồn, vội vàng kéo ống tay áo của nàng: "Mẫu thân mẫu thân, mau theo Lăng Nhi thay quần áo đi, thuốc là khó uống nhất, không thể lại Uống....uố...ng!"

Tống Tiểu Hoa bị hắn kéo đi vài bước mới nhớ tới quay đầu lại nói to với Lục Tử Kỳ còn đang đứng nguyên tại chỗ một câu: "Những thứ nồi chén bồn gáo kia chờ ta lát nữa tới rửa!"

Lục Tử Kỳ chỉ cười một cái, không lên tiếng. Đợi bọn hắn đi đến góc phòng, mới xắn tay áo ngồi xổm xuống, thu dọn một mớ hỗn độn trước mắt.

Một năm ở huyện Bắc Nhai này, tuy có Hoắc Nam khéo tay lo liệu sinh hoạt thường ngày, nhưng hằng ngày hắn cũng làm không ít việc nhà. Thứ nhất, là vì giúp một tay, thứ hai có lẽ là vì hắn dần dần phát hiện sự thích thú của mình trong đó.

https://thuviensach.vn

Cuộc sống thường ngày yên bình, với những việc đơn giản vụn vặt, thật ra, là quý giá khó cầu nhất.

Trước kia không hiểu, sau đã hiểu, lại, chậm.....

_____ _____ _____ _____ _____

_____ _____ _____ _____ _____

Buổi chiều, Lục Tử Kỳ đi huyện nha, Tống Tiểu Hoa mang theo Lục Lăng lên phố.

Cho đến nay, xa nhất nàng cũng chỉ đi theo Trương thẩm đến chợ đồ ăn lân cận dạo một vòng. Ngày hôm nay thân thể khỏe mạnh, trong lòng dễ chịu, cũng có mục tiêu ngắn hạn rõ ràng trong tương lai, vì vậy, liền thực hiện kế hoạch mua đồ trọng đại đầu tiên sau khi tới nơi này: mua thùng nước tắm!

Xuyên qua lâu như vậy, nàng còn chưa tắm được một lần thoải mái. Trương thẩm lấy lý do mang bệnh không được chạm nước, hận không thể để cho nàng rửa mặt cũng tiết kiệm, nàng nói đi nói lại đeo bám dai dẳng, thiếu chút nữa dùng cái chết mà ép, lúc này mới rốt cuộc có được cơ hội dùng khăn ướt lau qua thân thể một chút, sau đó, len lén gội đầu hai lần.

Nếu không, chắc chắn đã “chưa thấy người mà trước hết thấy thối” rồi.....

May mà bây giờ không phải là mùa hè, cuộc sống không có thiết bị tắm rửa hiện đại thật bà nó gian nan.

Theo Tống Tiểu Hoa tìm hiểu mấy ngày nay, người thời Tống rất chịu khó tắm rửa, các nơi đều có nhà tắm công cộng, không ít gia đình cũng có phòng tương tự chuyên dùng để tắm trong nhà.

https://thuviensach.vn

Nhà giàu có tiền lại có thời gian rảnh, ít nhất một ngày tắm một lần, dĩ nhiên nếu quá thích sạch sẽ hoặc có tật xấu khác, không ngoại trừ một ngày bao nhiêu lầnn..... Còn gia đình bình thường thì theo mùa mà quy định ra, có khả năng là trung bình xấp xỉ ba hay năm ngày một lần.

Các nữ nhân dĩ nhiên là không thể nào đi nhà tắm, cho nên bình thường phương thức tắm rửa trên căn bản là dùng thùng tắm hoặc bồn tắm làm bằng gỗ hoặc đồng ở nhà để giải quyết.

Mà ở nhà Tống Tiểu Hoa lại chỉ tìm được một cái bồn tắm nho nhỏ, dành cho Lục Lăng dùng. Mới đầu nàng còn tưởng rằng Lục Tử Kỳ là loại cực phẩm mãnh nhân một năm chỉ tắm hai lần, mùa đông một lần mùa hè một lần, không ngờ lại là kẻ yêu thích tắm nước lạnh. Như vậy là tốt nhất, không cần lo lắng dùng chung một cái thùng nước tắm với người khác mất vệ sinh.

Hà hà, nàng đã từng tít mắt, thèm thuồng thùng tắm lớn làm bằng gỗ đã lâu, rốt cuộc có thể hưởng thụ một mình rồi!

Từ nhà đến chợ ước chừng có vẻ phải đi bộ đến 20 phút, vốn phủ Huyện lệnh đệ đang ở phía sau huyện nha, nơi phồn hoa náo nhiệt nhất toàn huyện, mà bị Lục Tử Kỳ đổi thành học đường công rồi, mình thì dời đến lân cận ở trong một tiểu viện lụi bại của ngoại ô.

Lúc nói đến chuyện này, Trương thẩm không khỏi tán dương hết lời một hồi, cảm động đến rơi nước mắt.

Tống Tiểu Hoa dắt Lục Lăng vừa đi vừa chơi, tận hưởng nắng ấm ấm áp gió nhẹ sau buổi trưa ngày thu, ngắm hết một mảnh đồng ruộng dọc đường vàng rực rỡ.

Nàng là người hoàn toàn không làm việc chân tay, ngũ cốc không phân biệt được, căn bản từ nhỏ đến lớn là người thành phố điển hình, chưa hề nhìn thấy hoa màu sống trong ruộng. Chuyến này, thật ra Lục Lăng giữ

https://thuviensach.vn

chức người hướng dẫn cho "tay mơ" nhìn cái gì cũng mới, cái gì cũng không biết như nàng. Đừng coi thường bé củ cải tuổi còn nhỏ, cũng hiểu được không ít, thật đúng là cho Tống Tiểu Hoa thêm nhiều kiến thức.

Đang mùa thu hoạch, hầu hết nông dân đều ở trong ruộng làm việc, người đi trên đường thưa thớt đi trông thấy, chỉ là thỉnh thoảng gặp mấy người mà trong đó tám trên mười biết Lục Lăng. Lúc chào hỏi, Lục Lăng đều kêu to giới thiệu cô gái gầy gò nhỏ bé có khuôn mặt rạng rỡ đang đứng bên cạnh: "Đây là mẫu thân của cháu!" Sau đó, không ngoài dự tính, Tống Tiểu Hoa sẽ lập tức cảm nhận được một sự nhiệt tình tràn đầy chân thật phát ra từ đáy lòng.

Tình huống như thế, sau khi vào thành, vào chợ càng thêm rõ ràng.

Tống Tiểu Hoa rất nhanh liền hiểu hai chân lý, thứ nhất: ngàn vạn lần không được xem nhẹ sức mạnh của truyền miệng. Thứ hai: thật ra làm gấu mèo to trong vườn thú thì cũng không phải là hạnh phúc.....

Nàng mới đi dạo qua mấy cửa hàng, người toàn thành liền biết đại khái là, thê tử mới cưới của huyện lệnh Lục Đại Nhân tới.

Kết quả, trong tiếng nói tha thiết ân cần thăm hỏi của mọi người, trong những ánh mắt nóng rực nhìn chăm chú, Tống Tiểu Hoa một bước đi ba bước dừng thật vất vả mới đi đến được chỗ chuyên bán thùng tắm.

Vỗ vỗ khuôn mặt cười đến cứng ngắc thậm chí còn bắt đầu rút gân của mình, nàng cực kỳ cảm thán, người lãnh đạo và minh tinh, đều không phải việc làm dành cho người.....

"Mẫu thân, bọn họ đều rất thích người!"

Nhìn sang Lục Lăng đang hưng phấn đến hai mắt tỏa sáng, Tống Tiểu Hoa lừ đừ lầm bầm một câu: "Đều là gửi lời thăm hỏi cha con....."

https://thuviensach.vn

Cuối cùng nàng đã tỉnh ngộ ra một chút, là lão bà của thanh quan thật không dễ làm, không dễ làm!

“Lục phu nhân hạ cố đến tiểu điếm (cửa hàng), thật là làm cho tiểu điếm vẻ vang, quả thật là phúc ba đời của kẻ hèn này.....” ông chủ vốn kính cẩn chờ một bên đã lâu rốt cuộc tìm được lúc rảnh rỗi để nói chuyện, lập tức cường điệu tâng bốc một phen.

“Ta cũng vậy, khách khí rồi!” Tống Tiểu Hoa cười ha ha một cách không đáng tin, nhìn khắp nơi trong điếm.

Trong truyền thuyết, Tống Triều kinh tế thịnh vượng vật tư dồi dào, quả nhiên không sai. Mặc dù huyện Bắc Nhai chỉ là một huyện nghèo ở biên thùy, nhưng đồ dùng hằng ngày cũng muôn màu rực rỡ cái gì cần có đều có, lại không thiếu những mặt hàng chế tác tinh tế thượng hạng.

Tống Tiểu Hoa trước đó liền hỏi thăm Trương thẩm rõ ràng về giá thị trường của thùng tắm, bởi vì đối với vật giá không biết gì, cho nên cũng không phán đoán ra giá cả thế nào. Nhưng chỉ là vật thiết yếu dùng trong nhà, nên không đến nỗi đắt đến làm cho người ta chắt lưỡi, hận không thể cướp ngân hàng giống như hơn một nghìn năm sau.

Vừa suy nghĩ vừa đi loanh quanh, mỗi khi nàng dừng lại tỏ vẻ hứng thú đối với một thứ vật phẩm nào đó, ông chủ đi bên cạnh sẽ lập tức báo ra hết chất liệu công dụng ưu điểm khuyết điểm cùng với giá tiền, nghe cũng hợp lý. Dù sao, chắc hẳn hẳn cũng không có lá gan “làm thịt” (chặt chém) Huyện lệnh phu nhân.

Cuối cùng, Tống Tiểu Hoa cùng “tham mưu mua đồ” Lục Lăng có nhận thức chung, chọn được một thùng tắm khắc hoa trên mức trung bình. Mà giá cả ở đây cũng trong phạm vi nàng chịu được.

Tiền trong túi Tống Tiểu Hoa là đồ cưới của nàng, làm một người hiện đại biết rõ “tiền không phải vạn năng, nhưng không có tiền là tuyệt đối

https://thuviensach.vn

không có khả năng", tỉnh dậy sau khi phát hiện xuyên qua, phản ứng đầu tiên là vội vàng tra rõ hiện tại có bao nhiêu vật bên thân.

Cuối cùng Lão Tặc Thiên đùa bỡn nàng cũng chưa ác lắm, cho nàng một đôi anh trai và chị dâu coi như không tệ, chuẩn bị cho nàng một phần đồ cưới rất khá. Trừ đi mấy rương lớn chăn đệm quần áo vân vân vụn vặt bên ngoài, còn có một ít đồ trang sức, cùng với vài chuỗi tiền nặng trĩu, chắc là để cho nàng dùng khi khẩn cấp.

Lần trước lúc đi theo Trương thẩm dạo chợ rau, Tống Tiểu Hoa nhân cơ hội biết rõ căn bản quy đổi đơn vị tiền tệ ở cái thời kỳ này:

1 lượng vàng = 10 lượng bạc = 10 xâu tiền = 10000 văn tiền.

Mà mua đủ cho một nhà ba người ăn món ăn đơn giản một ngày đại khái cần 50 văn tiền, cho nên, mấy xâu này trong đồ cưới của nàng kiểu gì cũng đủ nàng ăn được hơn mấy tháng, hơn nữa còn mấy thứ khác, vậy cho dù không dựa vào người khác cũng có thể làm cho phu nhân là nàng sống bình thường mấy năm.

Chính vì vậy, nàng mới quyết định dùng tiền của mình tới đặt mua đồ vật này.

Thứ nhất là bởi vì dù sao về sau cũng chỉ có nàng dùng, không coi là thua thiệt, thứ hai là bởi vì nàng ngại ngùng xin một nam nhân mới gặp mặt tiền đi mua đồ, mặc dù nam nhân này là lão công danh chánh ngôn thuận của nàng.

Ôi, nói trắng ra là, nàng chính là người điển hình bị ý thức độc lập của phái nữ ở hiện đại tàn sát.....

Ông chủ thấy bọn họ đã chọn, vội vàng liên tục không ngừng kêu người làm trong điếm đặt lên xe giao hàng, trong lúc tính tiền, báo ra một cái giá thấp hơn nhiều so với dự định.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa sửng sốt một chút, sau đó vô cùng tốt bụng nhắc nhở: “Ông chủ, ông..... tính sai rồi à?”

“Không có không có!” Ông chủ lắc đầu khoát tay cười tít mắt: “Vốn không nên lấy một đồng tiền nào, lại sợ Lục phu nhân băn khoăn, lúc này mới lớn mật thu một chút tiền vốn. Kính xin Lục phu nhân không cần từ chối, cho kẻ hèn này chút mặt mũi đi!”

Tống Tiểu Hoa bởi vì trời sanh lười cò kè mặc cả, lại nhìn giá tiền trong điếm cũng không thái quá, cho nên căn bản không có ý định trả giá, vào lúc này thấy ông chủ chủ động hạ giá, đâu có lý do không đồng ý? Có món hời mà không cần là ngu ngốc, việc mà ngu ngốc mới làm. Lập tức thoải mái trả tiền, vô cùng vui mừng ra khỏi cửa.

Trên đường trở về, Tống Tiểu Hoa cho Lục Lăng vào trong thùng tắm, nhìn hắn ra sức với, lại chỉ lộ đỉnh đầu, dáng vẻ sốt ruột, không nhịn được cất tiếng cười to lên.

Có ánh mặt trời, có gió nhẹ, có hoa dại hai bên đường, có hoa mầu trong đồng ruộng, còn có tiểu nhị giao hàng không biết tên hô to gọi nhỏ, Tống Tiểu Hoa cảm thấy trong lòng vui sướng rạng ngời chưa từng có.

Có lẽ, để cho nàng xuyên qua tới nơi đây, cũng không hoàn toàn là Lão Tặc Thiên cố ý đùa bỡn nàng.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Một Thùng Nước Tắm Dẫn Tới Chiến Tranh

Về đến nhà, Tống Tiểu Hoa bố trí thùng nước tắm ở trong phòng ngủ, nàng không kịp chờ đợi liền đi nấu nước.

Cuối cùng nàng đã từng sinh sống, trải qua tại vùng thôn quê, trước đó nàng vừa cẩn thận quan sát cách Lục Tử Kỳ nổi lửa, hơn nữa còn có Lục Lăng ở bên cạnh giúp một tay, nàng làm rất nhanh, liền thành công ở phòng bếp nhóm lên ngọn lửa đầu tiên từ khi nàng xuyên không đến Đại Tống này.

Hơn nữa, nàng đã bị hung khói giống như‘ gà Châu Phi ’còn sống chết không giải quyết tình huống bi thảm, sự việc này hoàn toàn chưa từng xuất hiện trong phim truyền hình.

Cho nên nói đúng là vô luận ở đâu, vô luận lúc nào thì trí thông minh là quan trọng đến cỡ nào chứ.....

Đun nước xong, bắt bé Củ Cải Đỏ đợi ở bên ngoài, cách phương viên ba thước, Tống Tiểu Hoa dùng thùng chuyển nước sôi từ phòng bếp về phòng ngủ, chuyển xong nước sôi lại chuyển hai chuyến nước lạnh, lúc này mới rốt cục đại công cáo thành.

Tống Tiểu Hoa mệt mỏi đau lưng, tay chân bị chuột rút, nàng thả ngâm mình trong nước, trong lòng nàng không khỏi có mấy phần đắc ý, để cho nàng hoàn toàn không chút lưu tình nhốt bé Củ Cải ở phía bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ vừa về tới nhà, liền thấy con trai mình đang cực kỳ ủy khuất ngồi một mình ở cửa hiên bên ngoài bậc thềm.

“Lăng Nhi, làm sao lại có một mình con?” xem một chút cái miệng nhỏ nhắn đang móp méo của Lục Lăng, rồi lại nhìn thấy hai cánh cửa phòng sau lưng hắn đóng chặt, Lục Tử Kỳ chợt hiểu, cong lưng, nhỏ giọng hỏi: “Có phải mẫu thân con đang ngủ?”

“Không phải.....” Lục Lăng chạy tới nhảy vào trong ngực hắn: “Mẫu thân bắt con làm tiểu cẩu(chó con ấy) để giữ cửa cho nàng.”

Lục Tử kỳ nhìn bộ dạng đầy ủy khuất của Lục Lăng lông mày hắn khẽ chau lại: “Mẫu thân con làm cái gì ở bên trong?”

Lục Lăng chưa trả lời kịp, liền nghe tiếng mở cửa vang lên, Tống Tiểu Hoa tóc dài xõa xuống ướt nhẹp, mặt đầy ửng hồng, tinh thần phấn chấn, áo nửa che phía ngoài, chậm rãi từ từ bước ra ngoài.

“Ah? Chàng xong việc rồi hả.....

.. Ừ..... Đã xong rồi?”Trong mắt Lục Tử Kỳ hiện lên vẻ quỷ dị, không hề hay biết chuyển động cổ nhìn nàng, Tống Tiểu Hoa nửa cảm thán nửa rên rỉ, hừ một câu: “Thật là thoải mái.....”Dưới ánh nắng chiều, Tống Tiểu Hoa càng lộ ra vẻ đẹp giống hoa đào, xuân sắc vô biên.

Lục Tử Kỳ im lặng, lúc đầu hắn kinh ngạc cùng nghi ngờ, sau đó rất nhanh liền nhìn trên tóc nàng vẫn còn nhỏ những giọt nước. Hắn dời tầm mắt, lách người, ho nhẹ một tiếng: “Buổi chiều nàng đi ra ngoài?”

“Đúng à! Làm sao chàng biết?”

Lục Tử Kỳ không biết làm như thế nào để nhắc nhở nàng buộc lại y phục mặc dù không lộ cảnh xuân tiết ra ngoài nhưng dù sau vẫn không phù hợp cho lắm, nhưng hắn không thể làm gì khác hơn là phải giả bộ chuyên

https://thuviensach.vn

tâm chỉnh lại y phục cho Lục Lăng nói: “Huyện lệnh phu nhân đi khảo nghiệm và quan sát dân tình, chuyện này gần như đã truyền đi khắp thành.”

“Oa! Tin tức truyền đi khá nhanh nha!” Tống Tiểu Hoa sinh tâm ngưỡng mộ với cái thời đại này tốc độ truyền tin thật nhanh nha, nàng ba hai bước đi tới trước mặt Lục Tử Kỳ: “Bọn họ nói thế nào?”

“Nói Huyện lệnh phu nhân đối với dân chúng bình dị mà gần gũi, một chút cũng không có dáng vẻ.”Mắt Lục Tử Kỳ vẫn nhìn thẳng vào nàng như cũ, chỉ là trong giọng nói của hắn rõ ràng mang theo ý cười.

Hôm nay hắn đi huyện nha vốn định xử lý một chút công vụ, lại không bao lâu hắn liền bị các đồng liêu đồng tâm hiệp lực ‘ đuổi ’ ra ngoài. Lục Tử Kỳ biết ý tốt của bọn hắn, hơn nữa xác thực hắn cũng suy nghĩ nhiều về việc phải bồi tân hôn cho thê tử của mình đã phải chịu nhiều thua thiệt này, hắn cũng không có nhiều kiên trì, hơn nữa nếu không cẩn thận tới thời điểm nguyệt sự của nàng, làm sao hắn có thể về nhà đây.

Lục Tử Kỳ đi ngang qua chợ, hắn bị người dân nồng nhiệt chào hỏi, dân chúng nói rằng phu nhân của hắn là người không có một chút nào ra dáng vẻ, rất hòa hợp với mọi người, dĩ nhiên còn chúc mừng hắn tân hôn vui vẻ sớm sinh quý tử v.v.....

Trong lòng hắn không khỏi có mấy phần cao hứng mấy phần vui mừng, có thể nhanh như vậy liền lấy được hảo cảm của dân chúng, cùng bọn họ hoà hợp, tiểu thê tử của mình thật sự không đơn giản nha.

Mà từ trước đến giờ Tống Tiểu Hoa không biết đạo làm quan phụ mẫu phu nhân ở một địa phương, nàng đối mặt với dân chúng thường rất vô tâm rộng rãi hay nói có thể có bao nhiêu hiệu quả nha.

Lúc đầu nàng không có khái niệm là cùng mọi người hòa hợp nhưng họ đều là dân chúng nha, nhưng nàng đã gả cho hắn thì phải theo hắn mà hòa hợp với mọi người thôi.....

https://thuviensach.vn

“Thật ra thì dân chúng ở đây đều rất đáng yêu, mọi người rất có ý tứ, còn có rất nhiều đồ thú vị nữa!”

Lục Tử Kỳ không nhịn được liếc nàng một cái, chẳng lẽ các huyện lân cận cùng nơi này còn có khác biệt lớn sao? Không lẽ nàng thay y phục là muốn đi xem xét tình hình nơi này một chút.

Vô luận như thế nào, nàng có thể thích huyện Bắc Nhai nhanh như vậy đúng là một chuyện tốt.Chỉ là, tính tình nàng cương ngạnh qua loa y như như trẻ con thật sự là….

Lục Tử Kỳ thu hồi tầm mắt, hắn ho nhẹ một tiếng: “Sắc trời dần dần tàn, gió bắt đầu thổi, nàng coi chừng bị cảm lạnh.”

“À?.....”

Câu này không đầu không đuôi khiến Tống Tiểu Hoa không khỏi ngẩn ngơ, nghiêng đầu nhìn Lục Tử Kỳ hơi lộ ra hai gò má cứng ngắc, hắn lại cúi đầu xem bản thân mình mặc áo khoác rộng lùng thùng, trong bụng nàng nhất thời sáng tỏ, suýt nữa thì cười ra tiếng.

Dầu gì hắn cũng đã là một nam tử đã kết hôn và còn có đứa con nữa, vậy tại sao hắn lai có một bộ dạng trẻ trung xấu hổ như mới biết yêu lần đầu vậy chứ? Hắc hắc, cái này có phải tướng mạo mình bình thường, nhưng sức quyến rũ quyến rũ người vẫn phải có hay không.....

“Hả!.....”

Tống Tiểu Hoa cố ý kéo giọng dài ngọt của mình ra, nàng lấy tay vỗ vỗ má mềm mại không xương của mình rồi đong đưa mấy cái, Tống Tiểu Hoa cố gắng tạo cho mình một bộ dáng cực kì ‘ lẳng lơ ’, cô gái hiện đại như mình cũng phải biết những kĩ năng cơ bản này chứ: “Ta mới mua thùng nước tắm thực là không tồi nha, ta vừa được tắm sạch, còn được sưởi ấm vừa lại được nghỉ ngơi. Hơn nữa, ta cảm thấy mình bây giờ bệnh gì

https://thuviensach.vn

cũng đều tốt lên!”Tống Tiểu Hoa suy nghĩ một chút vội vàng bổ sung thêm một câu: “Cho nên ta cho rằng không nên bắt ta uống thuốc nữa.”

Nàng hòa nhã trước mặt mình nói hai câu, khiến Lục Tử Kỳ mơ hồ muốn cho rằng nàng là cố ý..... Nhưng một câu cuối cùng, lại làm cho ý nghĩ này của hắn nhất thời có vẻ buồn cười.

Thì ra là nàng nói nhiều như vậy, cũng chỉ là không muốn uống thuốc. Nàng không có một chút thủ đoạn nào, thật đúng là không hơn không kém tính tình trẻ con lại có kiến thức cùng mánh khóe như vậy.

Hắn lắc đầu một cái, đứng dậy, nhìn thẳng vào Tống Tiểu Hoa, trong ánh mắt Lục Tử Kỳ còn mang theo chút chế nhạo cùng trêu cợt: “Ta lại chưa bao giờ biết một thùng nước tắm lại có thể lập tức tiêu trì bệnh tật nha, ngày mai nhất định ta phải để Hồ đại phu tới nghiên cứu một chút. A đúng rồi, sẽ không phải vì thùng nước tắm của lão bản kia có chỗ dùng tốt hay sao, nên nàng cố ý cùng hắn trả giá nha?”

Lục Tử Kỳ chỉ là nói một câu đùa giỡn, nhưng không ngờ Tống Tiểu Hoa vừa nghe hai mắt lập tức tỏa ánh sáng: “Chàng thật đúng là có chút tố chất của ‘ Lục bán tiên ’ nha, cư nhiên đoán được một phần. Ta nói với chàng lão bản kia cho ta một giá tiền cực kì ưu đãi, ta tính một chút cũng giảm xấp xỉ ba phần nha!”

Dáng vẻ nàng cười đến thấy răng không thấy mắt, làm như chiếm được món hờ lớn, Lục Tử Kỳ dần dần giận tái mặt: “Tại sao phải hạ thấp giá như vậy bán cho nàng?”

Tống Tiểu Hoa vẫn dương dương tự đắc hả hê nói: “Chàng còn phải hỏi sao? Đương nhiên là bởi vì chàng nha! Thì ra làm quan như vậy thật có chỗ tốt nha, không trách được người người đều muốn tranh cướp giành giật xé rách đầu muốn đi làm công chức đấy...”

https://thuviensach.vn

Tâm trạng hắn bây giờ rõ ràng không vui, hắn không chú ý nàng nói mấy chữ cuối cùng, trực tiếp mở miệng ngắt lời nàng, nói: “Dựa theo giá gốc, trả tiền thêm cho người ta đi!”

Mặt Tống Tiểu Hoa ngưng lại, nàng có chút không tin: “Chàng có ý tứ gì đây?”

“Làm sao nàng có thể trục lợi tiền của dân chúng chứ?”

Giọng nói Lục Tử Kỳ không che giấu sự trách cứ khiến mặt Tống Tiểu Hoa xụ xuống: “Chàng nói cái gì vậy, là chính bản thân hắn muốn dùng cái giá này bán cho ta, cũng không phải là ta chủ động muốn. Dựa vào cái gì muốn ta trả thêm tiền cho hắn chứ, đây là cái đạo lý gì!”

“Đây là Lục gia phải có kỉ cương phải có đạo lý!”

Thái độ của nàng khiến Lục Tử Kỳ cũng không tự giác lên giọng, hắn chợt âm thầm hít một hơi, chậm lại thái độ: “Nàng cũng biết, hắn là nể tình ta mới bằng lòng làm như vậy, nói chuẩn xác, hắn vì thân phận ta chính là một phương quan phụ mẫu mới giảm giá cho nàng.”

“Ta làm như thế không sai, vậy thì thế nào?”

Tống tiểu Hoa đã sớm nghẹn lời vì câu nói của hắn, nàng gầm nhẹ, hắn làm cho nàng vẩy nổi lên cơn lửa giận, nàng vốn là bị tất cả mọi người dụ dỗ tâng bốc che chở mà lớn lên, từ nhỏ đến lớn hầu như liền không có ai nói nàng nặng lời hết, nàng chưa từng phải chịu đựng những lời nói nặng như vậy: “Một người muốn đánh một người muốn bị đánh ta không thẹn với lương tâm, còn nữa ta nói rồi, bình dân bách tính vỗ vỗ quan để nịnh nọt là đương nhiên, không quan tâm tới sự tình triều đại đều là thiên kinh địa nghĩa mà thôi

Lục Tử Kỳ rốt cuộc không thể nhịn được nữa hai hàng lông mày Tề Dương cau lên, quát một tiếng: “Nói năng bậy bạ!”

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Tranh Cãi Để Kết Thúc Công Việc

Tống Tiểu Hoa đối mặt với Lục Tử Kỳ không hoảng chút nào, nàng ngẩn đầu nhìn hắn chằm chằm, nàng quyết không nghe theo lời của hắn nói: “ Bây giờ bắt đầu sĩ diện nói cái gì mà đạo lí của Lục gia không Lục gia gì đó với ta rồi hả? Ta nói cho ngươi biết, nếu không phải là ta… Ta có sinh mệnh cứng rắn không thì khi ngươi trở lại đã nhặt xác của ta rồi. Dù sao ta đây có sinh mệnh này là do ông trời hồ đồ cho không, nếu có người hỏi ngươi, d/đ"l;q"d ngươi coi như Lục gia này có vợ chết rồi, từ nay về sau ta nói cái gì hay làm cái gì đều không liên gì đến Lục gia các ngươi, nếu không được thì cùng lắm liền ly hôn..... Liền bỏ ta là được rồi, chẳng lẽ xa ngươi, ta liền không sống nổi. Nói tóm lại, ngày hôm nay, ta dùng chính tiền của ta, mua cho mình đồ tốt, ngươi có ý kiến gì không.!”

Tống Tiểu Hoa kêu la xong, nàng cũng lười phản ứng lại hắn, nàng xoay người liền muốn đẩy cửa vào phòng, nàng giật mình đầu tiên là sợ đến choáng váng, lúc này nàng phản ứng lại thì ra là bị Lục Lăng nhào tới ôm bắp đùi của mình: “Mẫu thân người tức giận sao, người không cần Lăng Nhi sao?”

Tâm trạng Tống Tiểu Hoa bây giờ tràn đầy hỏa khí khi nàng nghe tiếng khóc nức nở của bé Củ Cải thì cơn giận của nàng lập tức tiêu mất năm sáu phần, Tống Tiểu Hoa cúi đầu xuống đối diện với Lục Lăng nàng nhìn thấy hai hàng nước mắt của bé Củ Cải, nhất thời trong lòng mềm nhũn, Tống Tiểu Hoa không tự kìm lòng được ngồi xổm xuống lau nước mắt cho

https://thuviensach.vn

Lục Lăng: “Mẫu Thân cũng không phải là giận con, Lăng Nhi ngoan, Lăng Nhi không khóc, nam tử hán đại trượng phu đổ máu không đổ lệ!”

Tống Tiểu Hoa thấy Lục Lăng cái hiểu cái không, khụt khà khụt khịt gật đầu một cái, nàng ngẩng đầu hung hăng liếc Lục Tử Kỳ một cái, sau đó nàng dùng giọng điệu mềm mại dụ dỗ bé Củ Cải nói: “Tóm lại ta đồng ý với Lăng Nhi, tuyệt đối sẽ cần Lăng Nhi, có được hay không. Cho dù muốn đi, ta sẽ mang Lăng Nhi theo cùng, chúng ta cũng không thèm để ý tới người cha thối tha cổ hủ đó nữa!”

Tống Tiểu Hoa nói xong đứng lên, d/đ/l;q"d kéo tay Lục Lăng liền hầm hừ vào phòng, chính mình mới vừa công bố muốn dẫn Lục Lăng đi, mình hiện tại bây giờ đang sinh sống tại thế giới này, nhưng thật ra Lục Lăng là tiểu con riêng của mình, hơn nữa tiểu con riêng này đi ba bước lại nhìn cha ruột mình một lần.....

Lục Tử Kỳ ở bên trong viện đứng lặng yên, hồi lâu, hắn khẽ lắc đầu một cái, mỉm cười chua chát.

Nói cho cùng, luôn là mình bạc đãi nàng, hắn biết trong lòng nàng oán hận mình nên mới nói như vậy, vậy mà, lời nói kịch liệt của nàng ngày hôm nay làm hắn không kịp dự đoán.

Bỏ vợ, chuyện nghiêm trọng như vậy mà nàng có thể tùy tiện nói ra miệng được sao, nàng vẫn còn là trẻ con, chắc nàng không hiểu trong câu nói của mình có bao nhiêu lợi hại đâu hay là..... Hắn thật đối với chuyện lần này không để ý. Làm sao có thể chứ, chẳng lẽ đời này nàng không quan tâm đến danh tiết của mình hay sao, cho nên nàng vẫn là tiểu hài tử không biết nặng nhẹ, giận dỗi mà thôi.....

Nàng dùng tiền của mình? Thế nhưng hắn lại khiến thê tử vừa vào cửa của mình lại sử dụng của hồi môn, hắn làm phu quân đúng là thất bại cực

https://thuviensach.vn

độ. Chỉ là, nếu như nàng cần đặt mua thứ gì, vì sao không cùng hắn nói rõ chứ?.....

Ai, chắc là hắn không đủ chu toàn, lại quên chuẩn bị những vật thường dùng trong nhà, mà lại không có người giúp hắn mua những vật dụng đó, thật đúng là sơ hở chồng chất mà.....

Thôi thôi, chuyện kế tiếp hắn phải tự xử lý thôi.

Lúc xoay người, Lục Tử Kỳ khẽ liếc mắt nhìn về cửa phòng đang đóng chặt, khóe môi không khỏi có một chút bất đắc dĩ.

Tiểu thê tử này tính khí thật đúng là rất lớn, chẳng lẽ mình không cần thận cưới một người đàn bà đanh đá hay sao?

Mới vừa rồi nàng còn muốn mang Lăng Nhi theo cùng, Lăng Nhi trong lòng hắn chiếm một vị trí rất quan trọng. Chỉ là, thế nhưng hắn cá là nàng lúc rời đi sẽ không lưu luyến"Vị phu quân xấu xa không có tình ý" này chút nào cả.

Chung đụng không tới nửa ngày liền tranh cãi ầm ĩ vì một cái thùng tắm, tân hôn này đúng là cuộc sống muôn màu muôn vẻ mà, năm đó thê tử đã chết của hắn rất hòa hợp với hắn, bây giờ thì hoàn toàn bất đồng rồi.....

Mà lúc này trong phòng, Tống Tiểu Hoa dẫn Lục Lăng tiến vào phòng, nàng múc nước từ thùng tắm lớn bỏ vào thùng gỗ nhỏ, Tống Tiểu Hoa chờ một chút liền xách thùng gỗ nhỏ đi ra ngoài đổ nước sẵn tiện nàng vận động luôn.

Tống Tiểu Hoa đem bi phẫn hóa thành khí lực, nàng dùng tư thế cúng thất tuần(cúng 49 ngày cho người chết ấy) hướng lên trời, sau đó nàng rốt cuộc hoàn toàn bình tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Thành thật mà nói, nếu suy nghĩ kỹ lại một chút hắn nói như vậy cũng không sai, hắn đúng là thanh quan nha, hơn nữa hắn rõ ràng rất được dân chúng yêu mến, kính trọng vì hắn là một đại thanh quan, chả trách hắn có mấy phần nghiêm khắc, kỷ luật, trong mắt hắn sẽ không tha cho hạt cát ‘ đạo đức không trong sạch ’như nàng.

Mà lúc đó, hắn chỉ cần nói với nàng, nàng sẽ cố gắng nghe hắn mà không nổi giận, tạm thời cứ vậy đi, nàng bây giờ rất giận hắn, việc đó cũng không phải là không thể hòa giải. Nhưng vì sao hắn phải làm bộ mặt tự cao tự đại chứ. Cứ để cho hắn thõa mãn tính tự cao đáng ghét đó đi,tác phong tư tưởng của hắn thật quái lạ.

Trước mặc hắn nàng nói những lời hung ác, Tống Tiểu Hoa cũng hiểu rất rõ ràng, thời đại này làm sao có thể nói ly hôn thì liền ly hôn được, hơn nữa quan trọng nhất là, nếu như thật nàng phải rời khỏi đây, thì với thời đại này rất nguy hiểm với nàng, nếu có tình huống gì xảy ra, nàng liền sống không nổi nữa.

Cho nên, nàng phải mau sớm quen thuộc hoàn cảnh ở đây, như vậy nàng mới có thể sống yên ổn được ở thời đại này, đây chính là số mệnh của nàng nha, Tống Tiểu Hoa cũng không thật tâm là muốn ly hôn, bây giờ nàng phải đề phòng trước để tránh gặp phải tai họa, thật đúng là ‘ nam nhân đáng tin, heo mẹ biết leo cây ’.....

Chỉ là, không biết Lục Tử Kỳ bị nàng nói như vậy chắc hắn bây giờ đang điên cuồng hét lên, không biết bây giờ hắn biến thành dạng gì rồi.

Dù sao đây là thời đại ‘ trọng nam khinh nữ ’mà, hắn là người đứng đầu ở địa phương này, lời hắn nói một là một không ai có thể thay đổi được.

Xúc động chính là ma quỷ nha, hắn một chút liền nổi tính tình nóng nảy, ngàn vạn lần hắn phải sửa tính tình này lại thôi, nàng sẽ không để

https://thuviensach.vn

chính mình bị thiệt thòi, bây giờ Tống Tiểu Hoa muốn khóc cũng đã không kịp nữa rồi. Hết cách rồi, ai bảo Tống Triều này không hiện đại chứ, đúng là con gái ở thời đại này không được tự do thoải mái mà.....

Còn nữa, nếu lần tới có tranh cãi ngay lúc đó nhất định nàng phải tránh Lục Lăng, nếu không, sẽ lưu lại ám ảnh cho tâm hồn đứa bé.

Thật đáng thương cho đứa bé, vừa bị mình hầm hừ kéo vào phòng, nàng nhìn Lục Lăng vẫn là một bộ dạng thận trọng khéo léo, chắc hẳn là bị giật mình rồi, chắc là rất sợ lần nữa mất đi mẫu thân.....

Suy nghĩ tới đây, Tống Tiểu Hoa cảm thấy vừa áy náy vừa đau lòng.

Nhắc tới cũng thật kỳ quái nha, từ trước đến giờ nàng không thích tiểu hài tử, sao bây giờ nàng lại đối với Lục Lăng lại để ý. Tống Tiểu Hoa cười cười đưa tay nhẹ nhàng nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của Lục Lăng: “Lăng Nhi, con có mệt hay không?”

“Không mệt.” Lục Lăng vụng về liếc nhìn trộm xem sắc mặt của nàng.

Tống Tiểu Hoa thấy Lục Lăng làm động tác như vậy không khỏi bật cười: “Tiểu quỷ linh tinh, mẫu thân không tức giận đâu, chúng ta cùng nhau mang nước ra ngoài đổ sạch có được không?”

Lục Lăng trợn to hai mắt nghiêm túc nhìn nàng: “Mẫu thân thật không có tức giận sao?”

“Mẫu thân chưa bao giờ nói dối.”

Tống Tiểu Hoa giống như đã từng vô số lần nói như vậy, lúc nói câu này bộ mặt nghiêm trang, trang trọng không chút nào nói lắp, chỉ là lần này.

Mà lần này, rốt cuộc cũng không có ai vạch trần câu nói của nàng: “Câu này chính là nói láo!”.....

https://thuviensach.vn

Tính toán một chút nàng không muốn phải rời đi, nếu đã đến rồi thì nên ở lại,với lại tháng ngày sau này nàng vẫn sinh sống tại thời đại này không phải như vậy sao.

Tống Tiểu Hoa vuốt vuốt lỗ mũi có chút ê ẩm của mình, nàng làm như tên trộm giảm thấp giọng nói của mình xuống: “Lăng Nhi, con đi ra bên ngoài xem một chút, cha con còn ở đó hay không?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lục lập tức suy sụp: “Mẫu thân vẫn còn giận cha hả ~”

“Không không không..... Mẫu thân chỉ..... Lăng Nhi, đây là mẫu thân chỉ muốn xem cha con thế nào rồi thôi mà.” Tống Tiểu Hoa mặt không đỏ tim không đập bắt đầu lừa dối đứa bé: “Nếu như cãi nhau, vậy sẽ phải ít nhất là hai canh giờ..... Hai canh giờ đó mẫu thân không thể gặp mặt cha của con, cũng không thể nói chuyện được. Bằng không..... Sẽ bị phạt uống thuốc một ngày một đêm hết sức khổ lắm đấy!”

“À?!” Lục Lăng vừa nghe trừng phạt như thế thì sợ, nhất thời nghiêm túc lại, rồi chạy đi quanh một vòng, rồi sau đó chạy trở lại, thở hồng hộc báo cáo: “Phụ thân không có ở đây, phụ thân đi ra ngoài rồi.”

Tống Tiểu Hoa âm thầm thở phào nhẹ nhõm, mới vừa tranh cãi xong, hắn trêu chọc nàng, vậy thì nàng sẽ làm mặt lạnh với hắn, tránh gặp mặt nhau rồi sinh chán ghét.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Cuộc Nói Chuyện Vui Vẻ

Sau nửa canh giờ, Lục Tử Kỳ vội vã về nhà vừa vào cửa viện trước liền nghe trong phòng bếp truyền đến trận cười nói hơi chần chừ một lát, sau đó đi về nơi phát ra tiếng cười nói vui vẻ cho đến cửa vừa nhìn thấy cảnh tượng bên trong lập tức sững sờ tại chỗ.

Bên trong phòng có ba vật sống: Tống Tiểu Hoa, Lục Lăng và một con chó.

Hai người một lớn một nhỏ đang kì cọ cho một con chó trong bồn tắm của Lục Lăng. Chuyện này cũng không có gì cùng lắm thì mua một cái mới.

Trọng điểm ở đây là Lục Tử Kỳ hắn sợ chó, rất sợ.....

Dưới chân không khống chế được liền lui về phía sau một bước, giọng hơi rung rung cất tiếng: “Các ngươi..... Các ngươi đây là.....”

Lục Lăng giơ hai tay ướt đánh về phía Lục Tử Kỳ: “Phụ thân đã về rồi! Trương thẩm đưa tới cho chúng ta một con chó nhỏ thật đáng yêu, phụ thân mau đến xem nhất định người sẽ rất thích nó.”

Lục Lăng vừa định lôi kéo Lục Tử Kỳ đi vào bỗng nhiên nhớ lại một vấn đề rất nghiêm trọng thì vội vàng đẩy hắn ra ngoài: “Phụ thân bây giờ không thể đi vào, vẫn chưa tới hai canh giờ!”

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ vừa rợn cả tóc gáy vừa không hiểu ra sao, đành phải chuyển hướng nhìn Tống Tiểu Hoa lại thấy mặt nàng hả hê như đang xem kịch vui. Chỉ phải cười khổ dứt khoát ôm lấy Lục Lăng: “Lăng Nhi, tại sao không để cho phụ thân đi vào hả?”

“Bởi vì vẫn chưa tới hai canh giờ!”

“..... Cái gì hai canh giờ?”

“Không tới hai canh giờ như nương nói sẽ phải uống thuốc rất khổ rất khổ!”

“.....”

Trong lúc hai cha con ông nói gà bà nói vịt, Tống Tiểu Hoa đã dùng tấm vải lau khô bộ lông của chó nhỏ, sau đó lại dùng một khối vải bông khác bao lấy nó thật tốt: “Lăng Nhi mang Vô Khuyết đi xung quanh để nó làm quen nhà mới, con phải ôm cẩn thận không là nó ngã bệnh vậy thì phải uống thuốc, uống thuốc rất khổ rất khổ nha!”

Lục Lăng vội vàng nhảy khỏi ngực Lục Tử Kỳ, thật cẩn thận nhận lấy chó nhỏ, định rời khỏi nhưng lại có chút do dự. Tống Tiểu Hoa thấy thế nín cười nói: “Không quan trọng, dù sao một lát nữa nương cũng uống thuốc, coi như là trừng phạt. Về phần cha con thì..... liền giữ lại lần sau cùng nhau phạt đi! Lăng Nhi phải giúp phụ thân nhớ kĩ nha!” D!iễn ~Đàn! Lê ~Quý! Đôn

“Dạ!”

Lục Lăng nghiêm túc gật đầu, sau đó ôm lấy chó nhỏ đi tham quan quanh nhà để nó làm quen. Lục Tử Kỳ lúc này thở nhẹ một hơi cơ thể thả lỏng không còn cứng nhắc như lúc vừa rồi: “ Nàng nói xem Vô Khuyết là.....”

https://thuviensach.vn

“ Tống Vô Khuyết là tên của con chó. Nó theo họ Tống của ta!”

“.....” Lục Tử Kỳ không thốt nên lời trán ẩn ẩn đau: “Một con chó, có tên họ.....”

“Thế nào, không được sao?”

Lục Tử Kỳ vội vàng nhẹ lời, cố gắng trấn an dáng vẻ bới móc của Tống Tiểu Hoa: “Không có gì không được, chỉ là, có chút kỳ quái thôi..... Cái đó..... như thế nào đang tốt đẹp lại muốn nuôi chó hả?”

“Trương thẩm có ý tốt đưa tới, nói là cho ta giải buồn, hơn nữa, chó sau khi trưởng thành còn có thể giữ nhà. Nghe nói, đây là giống chó sói lớn được mang đến từ Liêu nhân, rất thông minh lại còn hiểu tính người có thể bảo vệ chủ nhân, cho nên, phải nuôi nó từ nhỏ.”

Thế nhưng lại..... mình sợ nhất là chó sói lớn! Đầu Lục Tử Kỳ bắt đầu phát nổ:

“Nhưng..... Lăng Nhi còn nhỏ như vậy..... Vạn nhất nó làm bị thương thì thế nào?”

“Chó tuyệt đối không làm thương tổn đến chủ nhân, cái này ngươi cũng không biết sao?”

“Nhưng..... Nơi này trị an rất tốt, không cần chó giữ nhà, nếu nàng muốn giải buồn, ta cảm thấy không bằng nàng nuôi một con mèo, vừa dịu ngoan vừa nghe lời, nàng nghĩ thế nào?”

“Không! Ta suy nghĩ muốn nuôi chó nhiều năm rồi, trước kia là do điều kiện không cho phép, hiện tại thì không dễ dàng gì có thể.....” Tống Tiểu Hoa không kiên nhẫn nhíu mày: “Dù sao, Vô Khuyết về sau ăn hay mặc gì đều do ta trả tiền, này cũng có thể chứ?!”

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ sững sờ, bất đắc dĩ cười khổ: “Nàng hiểu lầm, ta không phải có ý này.....”

Xong rồi, nhìn dáng dấp, con chó này nói thể nào cũng không thể không nuôi, ai bảo hắn cưới một người thê tử yêu chó như thế.....

Chó thế nhưng lại có tên, còn mặc quần áo, lại có dòng họ, thật không biết Tống Thị tổ tiên nghĩ như thế nào, có thể tức giận đến xác chết vùng dậy hay không? Chó cần mặc quần áo sao? Chó trừ ăn ra còn có thể dùng đến cái gì?.....

Thôi, hay là giải quyết vấn đề về người trước đã!

Vội đưa tới vật bọc giấy đang cầm trong tay: “Đây là phần điểm tâm cuối cùng của tiểu điếm, nàng nếm thử một chút xem sao.”

Lục Tử Kỳ không báo trước chuyển đề tài làm cho trận tranh cãi vừa rồi qua đi khiến cho Tống Tiểu Hoa trong khoảng thời gian ngắn không tài nào phản ứng kịp, sững sờ tại chỗ nhận lấy, mở ra, ngấm một lúc, bẻ xuống một miếng nhỏ ăn, mặt mày liền hớn hở.

Chiêu này thường dùng để đối phó với Lăng Nhi giờ dùng nó với nàng cũng có hiệu quả như vậy..... Lục Tử Kỳ thầm mỉm cười.

Tống Tiểu Hoa lại bẻ xuống một khối, còn dư lại gói kỹ: “Vị không tệ, Lăng Nhi nhất định rất thích ăn đi?”

“Ừ.”

“Vậy ta đưa qua cho Lăng Nhi.”

“Tiểu Hoa.....”

Lục Tử Kỳ khẽ gọi một tiếng làm Tống Tiểu Hoa dừng bước: “Ta đã mang tiền trả theo đúng giá của bồn tắm cho lão bản rồi.”

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa ngước mắt nhìn hắn: “Chờ một chút ta trả tiền lại cho chàng.”

“Chúng ta nói chuyện một chút có được không?”

“Được, ở chỗ này sao?”

Lục Tử Kỳ bị mùi thuốc súng tràn ngập của Tống Tiểu Hoa làm cho dở khóc dở cười: “Không phải ta muốn cãi nhau với nàng.”

“Chẳng lẽ bộ dạng của ta giống như là muốn cãi nhau với ngươi sao?”

“Chuyện lúc trước, ta có chỗ không đúng, xin lỗi.”

Hắn đột nhiên nói xin lỗi làm Tống Tiểu Hoa vừa tích khí lực khắp người đều rơi xuống, ngẩn ngơ, nhẹ nhàng thốt lên câu: “Thật ra thì, ta cũng có lỗi.....”

“Nếu như vậy, chúng ta không nên trách tội nhau, cũng không nên tức giận với nhau, có được không?”

“Được.....”

“Như vậy, chúng ta có thể bình tâm nói chuyện một chút được không?”

“Có thể.....”

Lục Tử Kỳ hài lòng cười nhạt một tiếng, Tống Tiểu Hoa ảo não không thôi. Thế nhưng cứ như vậy dễ dàng bị hắn dắt đi từng bước một, hoàn toàn đánh mất quyền chủ động.

Thì ra, người này lại ung dung làm con hổ biết cười nha! Là kẻ bịp bợm phúc hắc không thay đổi sắc mặt! *^*DĐLQĐ*^*

https://thuviensach.vn

Thì ra, Tống Tiểu Hoa nàng đang ở ổ sói hang hùm! Là mỗi ngày làm bạn với hổ sói!.....

_____ _____ _____ _____ _____

_____ _____ _____ _____ _____

Mặt trời lặn về hướng tây, trăng rằm mới lên. Gió nổi lên, trời lạnh.

Tóc của Tống Tiểu Hoa tóc vẫn chưa khô hoàn toàn, chỉ tùy tiện dùng một sợi vải cột lại, có mấy sợi tóc rơi xuống trán bên má, còn đọng lại vài giọt nước làm mặt thêm phần trắng nõn.

Nhóc con.....

Trong đầu Lục Tử Kỳ hiện lên mấy chữ này, khóe miệng hơi vểnh lên, cởi áo trường sam màu trắng xuống: “Nếu như không muốn ngày mai lại bị Hồ đại phu kê toa thuốc cho ngươi mười ngày nửa tháng, liền mặc vào.”

Tống Tiểu Hoa nhìn hắn một chút, đưa tay nhận lấy. Thân thể là tiền vốn làm cách mạng, huống chi, ầm ĩ một thời gian nàng cũng cảm thấy có chút lạnh.

Nàng mặc vào trường sam, có hơn nửa kéo dưới đất. Tống Tiểu Hoa vui vẻ học theo dáng vẻ của vở kịch hát vũ động ống tay áo, rồi quay đầu nhìn lại vặt áo trắng trên mặt đất, trong lòng nhất thời dâng lên một nỗi buồn man mác.

Vốn ảo tưởng một ngày kia mặc áo cưới dài trắng đi trên mặt thảm màu đỏ, lần này thì hay rồi, không giải thích được thành lão bà người ta, khỏi phải nói qua khúc quân hành đến giáo đường, ngay cả cơ hội tự mình trải nghiệm ngồi kiệu hoa xốc khăn voan tốt như vậy cũng không được, thật là thua thiệt cho ta rồi!

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ thấy nàng một lát tươi cười rạng rỡ một lát mặt ủ mày ê, mà mình lại hoàn toàn không hiểu, không khỏi có chút nhục chí có chút nhức đầu, ho nhẹ một tiếng để gọi về lực chú ý của nàng: “Bởi vì trước kia sinh hoạt trong nhà đều là Hoắc nam lo liệu, cho nên bổng lộc của ta đều đặt ở bên phải trong ngăn kéo đầu giường bên tây sương phòng, đây là chìa khóa, cần dùng liền tự mình qua lấy. Dĩ nhiên, nếu nàng thấy phiền phức, thì cũng có thể chuyển tới nơi nàng thấy thích hợp. Tóm lại, chuyện trong nhà, nàng toàn quyền làm chủ là được.”

“Hả?”

“Đồ cưới nàng không nên mang dùng dễ dàng như vậy.”

“A.....”

“Về sau, không được nói cái gì mà trả tiền cho ta, hơn nữa là nói cái gì mà bỏ vợ hồ đồ như vậy!”

“A ~”

“Nơi đây dân phong chất phác, bách tính chỉ là thấy ta làm huyện lệnh hết bổn phận, mới có thể dùng một chút phương thức của mình để báo đáp, cho nên cũng không phải là hướng ngươi..... ‘ nịnh hót ’.”

“A!”

Tống Tiểu Hoa dùng âm điệu cảm thán kết thúc bởi vì ứng phó không kịp mà dẫn tới mờ mịt: “Ý của ngươi nói là, sau này tiền lương của ngươi..... Chính là tất cả tiền, tất cả thuộc về ta quản phải không?”?^

“Phải”

“Nói cách khác..... Từ nay về sau của ngươi là của ta, còn của ta thì vẫn là của ta sao?”

https://thuviensach.vn

“..... Phải.....”

“Được! Ngươi nói những việc kia ta đều đồng ý! Ta bảo đảm, sau này cho dù có người quỳ xuống muốn bán đồ tiện nghi cho ta, ta cũng kiên quyết không chiếm một chút tiện nghi nào của họ cho dù là một phân tiền!”

“..... Cái này..... Đúng rồi.....”

“Cuộc nói chuyện kết thúc vui vẻ!” Tống Tiểu Hoa nét mặt tươi cười như hoa nhảy nhót hướng lên trời vẩy ra ống tay áo: “Vẩy hoa!”

Lục Tử Kỳ vô lực đỡ trán, chẳng lẽ mình cưới không chỉ là cái ‘ hãn thê ’, còn là một ‘ Thê tử hám tiền ’?..... @D#iễn -Đàn-Lê- Quý- Đôn@

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Hướng Đến Cuộc Sống Của Sâu Gạo

Tâm tình của Tống Tiểu Hoa thật là tốt, hiện tại nàng gần như có chút muốn cảm tạ ông trời rồi.

Tống Triều, đó là triều đại nổi danh về việc ‘ lương cao nuôi liêm ’, một nhân viên công vụ Tống Triều, tiền lương tuyệt đối cao hơn so với nhân viên công vụ thế kỷ hai mươi mốt chớ không thấp hơn. Huống chi, còn là một chỗ chức cao ‘ đầu não ’, dù có là quan thanh liêm, vậy cũng đủ làm cho cuộc sống gia đình tạm ổn trôi qua rồi.

Mặc dù có thêm ‘ con trai nhỏ’, nhưng đứa ‘ con trai nhỏ ’ này thật đáng yêu. Nghe Trương thẩm nói, chưa bao giờ nghe Lục Tử Kỳ nói trong nhà mình có thêm ai khác, chắc hẳn tất cả đều không có ở đây. Cho nên, cái nhà này cũng chỉ có hai cha con, không có bất kỳ quan hệ lộn xộn lung tung với nhiều người, không có bà bà công công dì nhỏ tiểu thúc tử Thất Đại Cô Bát Đại Di..... công thêm Tống Tiểu Hoa nàng, chính là tiêu chuẩn điển hình của một ‘ nhà ba người ’ hoàn mỹ!

Hiện nay, tay nàng cầm ‘ quyền lực tài chính ’ trông coi ‘ mạch máu kinh tế ’, rốt cuộc không cần mỗi ngày sáng sớm chiều trễ do thường xuyên làm thêm giờ mệt mỏi gần chết, người như thế nào mới có thể được hưởng cuộc sống ‘ sâu gạo ’ nha! Nàng đã từng ngày nhớ đêm mong tha thiết ‘ cuộc sống sâu gạo ’ rốt cuộc đã thành hiện thực rồi!

Cơm tối vẫn do lục Tử Kỳ làm ở dưới bếp, bởi vì hắn nghĩ hết cách có thể để cho hai ‘ ngoan đồng ’ một lớn một nhỏ cướp ôm tới ôm lui con chó

https://thuviensach.vn

xa một chút xa hơn chút nữa.....

Bữa ăn thật đơn giản chỉ cháo trắng rau dưa, Tống Tiểu Hoa ăn xong cảm thấy người thật thư thái. Mỗi một món đều là thực phẩm xanh tinh khiết của thiên nhiên, cho dù có tiền cũng không thể nào mua được nó!

Sau khi ăn xong, Tống Tiểu Hoa mang theo Lục Lăng cho chó con ăn cơm nước, vốn là muốn đi thư phòng nói với Lục Tử Kỳ bố trí cho chó con một chỗ ở thích hợp.

Bất đắc dĩ lĩnh mệnh ở nhà quay một vòng, tìm cái giỏ trúc cũ, cắt bỏ một phần cho cái miệng rộng ra để chó con có thể dễ leo ra bò vào, lại tìm cái chăn nhỏ của Lục Lăng dùng trước kia bao lại thật tốt.

Tống Tiểu Hoa sau khi xem lại gật đầu liên tục, rốt cuộc nàng vừa làm cha vừa làm mẹ của người ta, tay nghề cũng không tệ vẫn còn rất tỉ mỉ, cũng có vài phần cảm giác ‘ ra được phòng khách vô được phòng bếp ’.

Chó nhỏ đối với giường mới rất hài lòng, khi nó được thả xuống liền lảo đảo chạy đến giống như không thể chờ đợi lâu được, bốn cái chân ngắn chạy loạn một hồi lâu mới đâm đầu vào, bộ dáng ngây thơ ngốc nghếch lại đáng yêu, khiến Tống Tiểu Hoa cùng Lục Lăng thấy không nhịn được cười to không dứt, ngay cả Lục Tử Kỳ lui xa xa ở một bên cũng không nhịn được mỉm cười.

“Trời tối đã khuya, không ai buồn ngủ hết sao!”

Tống Tiểu Hoa liền ôm lấy ổ chó, hướng gian phòng của mình đi tới, Lục Tử Kỳ thấy thế nhất thời kinh hãi: “Tiểu Hoa, không phải nàng muốn thả nó vào chỗ của nàng chứ?”

“Đúng vậy à, như thế nào?”

”Sao người và chó có thể ngủ một phòng?”

https://thuviensach.vn

“Thế nào không được? Nếu không phải là sợ đè chết nó, ta còn muốn nó đến ngủ trên giường! Buổi tối trời lạnh, nó lại nhỏ như vậy, ngộ nhỡ đông lạnh ngã bệnh thì nguy, ở nơi này của các ngươi không có thuốc cho sủng vật..... Bác sỹ thú y.”

“Thật ra có Bác sỹ thú y, chỉ là phần lớn đều là xem bệnh cho súc vật..... Không phải, ý của ta là.....” Lục Tử Kỳ lắc đầu một cái, làm cho rõ ý nghĩ rối nùi của mình: “Ngươi có thể đặt nó ở tiền thính..... Không đúng, đặt ở phòng bếp có vẻ tốt hơn.”

“Không cần! Nó sẽ sợ!” Tống Tiểu Hoa ôm chặt cái giỏ trong ngực lui từng bước về phía sau nhìn hắn chằm chằm, vẻ mặt đề phòng.

Dưới cái nhìn chăm chú như nhìn ‘sói xám lớn’ của Tống Tiểu Hoa, Lục Tử Kỳ chỉ có thể cười khổ, nhưng vẫn không buông tha tiếp tục thuyết phục: “Nhưng..... Thân thể của nàng vẫn chưa khỏe hẳn, ngộ nhỡ vì chăm sóc cho nó mà mệt thì sao.....”

Tống Tiểu Hoa nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cảm thấy lời hắn nói cũng có đạo lý, cũng không phải là sợ mình sẽ mệt, mà là sợ mình ngủ quá say, không thể chăm sóc được.

Nàng từng có ý đồ nuôi chó, cho nên, những công việc cần làm khi nuôi đều đã biết qua không ít. Theo nàng được biết, chó mới đầy tháng vừa dứt sữa là cực kỳ yếu ớt, nên lúc nào cũng để ý, hơn nữa ban đêm còn phải dậy cho nó ăn, cho nên.....

“Vậy cũng tốt, không thả nó ở nơi của ta.” Lục Tử Kỳ vừa nghĩ có thể thả lỏng được rồi thì câu nói ngay sau đó lại làm cho hắn trong nháy mắt trở nên khó thở: “Tạm thời để nó cho ngươi, làm ơn đi!”

Bên trong Lục Lăng nhảy cẫng hoan hô, Tống Tiểu Hoa đi về phía trước mấy bước, muốn giao con chó cho Lục Tử Kỳ, lại thấy hắn biến sắc,

https://thuviensach.vn

lui về phía sau một bước dài rồi miễn cưỡng đứng lại: “Hả? Chàng làm gì thế? Chàng không thích nó sao? Hay là..... Chàng.”

Tống Tiểu Hoa đảo con ngươi, liên tiếp từng bước từng bước ép sát cười mờ ám: “Không thể nào? Chàng là một nam nhân người cao tám thước, không có bệnh gì mà sao mới tí xíu, chàng thế mà lại.....”

“Ta chỉ là.....” Lục Tử Kỳ bỏ ra rất nhiều sức lực mới không có xoay người chạy trốn, vì duy trì hình tượng của mình ở trước mặt nhi tử nên không tỏ ra sợ hãi, hắn chỉ có thể vội vã cắt đứt lời nói của Tống Tiểu Hoa, liều cả mạng, sức bình sinh có thể: “Không quá thích chó mà thôi.”

Lục Lăng như nghe thấy tin dữ ánh mắt thê thảm nhìn thẳng về phía phụ thân, Tống Tiểu Hoa không có ý tốt cười một tiếng, Lục Tử Kỳ nhắm hai mắt cắn chặt răng, chậm rãi đưa tay ra nhận lấy gánh nặng ngàn cân như bình thường, không kìm được hơi run rẩy khi nhân lấy cái ‘ củ khoai nóng bỏng tay ’ này. Sau đó lập tức giang rộng hai cánh tay, cách chừng một khoảng cùng Tống Vô Khuyết trong giỏ trúc mắt to trừng mắt nhỏ.

Đúng thôi, nó còn nhỏ như vậy, cũng sẽ không sủa, cũng sẽ không cắn người, có cái gì phải sợ chứ? Hơn nữa nhìn qua bộ dáng lông xù rất dịu ngoan lanh lợi, thật đáng yêu chứ sao.....

Nhưng nhưng là, tại sao da đầu của hắn vẫn còn căng thẳng? Tại sao tóc gáy đều muốn dựng đứng lên?

Quả nhiên trời sanh cảm giác sợ hãi rất khó vượt qua được sao? Lục Tử Kỳ hắn đời này không sợ trời cũng không sợ đất chỉ có một nhược điểm này, ngoài Hoắc Nam ra không còn người thứ hai biết được, sao mới có thời gian nửa ngày nha đầu kia biết được, hơn nữa, lại bắt hắn đồng ý yêu cầu đáng sợ như vậy, chẳng lẽ nàng là khắc tinh của mình sao.....

“Này, chàng cẩn thận một chút, đừng làm ngã Tống Vô Khuyết của chúng ta!” Tống Tiểu Hoa không ngừng căn dặn những việc không may có

https://thuviensach.vn

thể xảy ra: “Ta nói cho chàng biết, ban đêm phải thường xuyên chú ý động tĩnh của nó, nếu như có cái gì không đúng thì phải nhanh đứng lên tra xét, như có thể là lạnh à, có thể là đói, có thể là muốn đi tiểu, còn có thể là bị đầu sợi bông hay cái gì khác ngăn chặn lỗ mũi cho nên dẫn đến khó thở đó. Mặt khác, mỗi ngày vào ban đêm ít nhất phải cho nó ăn cháo hai lần, hiện tại dù sao cũng không phải là mùa đông, liền cho ăn lạnh cũng không sao, dĩ nhiên, nếu như ngươi nguyện ý hâm lại giúp vậy thì tốt nhất rồi! Còn những cái khác..... Ta liền không nói nhiều, dù sao chàng cũng đã làm cha rồi, khẳng định biết nên chăm sóc trẻ nhỏ như thế nào. Liền xem Tống Vô Khuyết như Lăng Nhi năm đó là được, đơn giản chứ?”

Lục Tử Kỳ ngay cả cười khổ cũng không có hơi sức, năm đó hắn chưa một lần chăm sóc cho Lăng Nhi, khi hắn ý thức được mình còn có một đứa con trai, Lăng Nhi cũng đã có thể đứng trước mặt hắn gọi một tiếng ‘ phụ thân ’ rõ ràng rồi.

Không lẽ, ông trời muốn hắn trải nghiêm qua quãng thời gian trước kia mình đã bỏ qua sao?..... Hắn làm sao lại hiện ra ý niệm hoang đường này, như vậy chẳng khác nào xem Lăng Nhi với chó giống nhau hay sao?.....

Tống Tiểu Hoa đùa cợt hắn xong rồi lại có chút lo lắng, nhìn bộ dáng của hắn giống như là rất sợ chó, có thể là không dám đụng vào, hoặc là, dứt khoát nửa đêm ném nó ra ngoài.....

“Chàng không cần quá mức miễn cưỡng, vẫn là giao cho ta đi!”

“Không! Không có miễn cưỡng, phải không phụ thân?” Lục Lăng ngước mắt mong chờ nhìn phụ thân dũng cảm nhất không có gì là không làm được: “Phụ thân nhất định sẽ thích nó có đúng vậy không?”

Hai cánh tay của Lục Tử Kỳ có chút run rẩy, không nhịn được thu trở về một chút, chó con cảm thấy được, có chút lo lắng cố gắng đứng lên,

https://thuviensach.vn

chóp mũi nhỏ hơi ẩm ướt. Thật ra thì, vật nhỏ này chỉ lớn chừng bàn tay, cũng không phải đáng sợ như vậy..... Biện pháp vượt qua sợ hãi tốt nhất chính là đối mặt với nó, như vậy, được rồi!

“Lăng Nhi nói rất đúng.” Thu rổ lại gần một chút, cúi đầu cười trấn an Lục Lăng, rồi nhìn thẳng vẻ mặt không thể tin của Tống Tiểu Hoa: “Thời gian không còn sớm nữa, nàng an tâm nghỉ ngơi đi.”

“Chàng thật có thể ứng phó..... Việc đó.....được không?”

“Được”

Gọn gàng đơn giản một chữ mà có lực, toàn bộ hoài nghi của Tống Tiểu Hoa đều tan thành mây khói.

Trên đời này có người có thể khiến cho người khác toàn tâm toàn ý tin mà không cần bất cứ nguyên do gì, Lục Tử Kỳ chính là một trong những người đó.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Buổi Sáng Của Huyện Lệnh Phu Nhân

Một đêm này, Tống Tiểu Hoa ngủ một giấc an ổn ngọt ngào nhất kể từ lúc xuyên qua đến nay.

Ngày thứ hai, trời mới vừa tờ mờ sáng, Tống Tiểu Hoa rời giường thật sớm.

Do trong lòng tưởng nhớ chó nhỏ, với lại gần đây ngủ được đủ giấc, đoán chừng buổi tối nhiều nhất là tám giờ liền tắt đèn đi ngủ, căn bản là buổi sáng có thể ngủ thẳng đến gần chín giờ.

Ngụy trang là do dưỡng bệnh, nàng cuối cùng cũng loại bỏ được việc ‘ thức dậy sớm hơn gà, ngủ còn muộn hơn chó ’ do phải đi làm mà thiếu ngủ ở kiếp trước bổ túc lại hết.

Mở cửa phòng, hít sâu, không khí nồng đậm độ tinh khiết làm cho tinh thần thật sảng khoái.

Thật ra thì, không có TV không có Internet không có tạp chí không có các loại Ngũ Quang Thập Sắc đẹp mắt giải trí, như vậy cũng không khổ sở.

Bởi vì đơn giản, cho nên dễ dàng thỏa mãn.

Thời tiết hôm nay thật là tốt và có một chuyện tốt diễn ra, Tống Tiểu Hoa nàng sẽ chính thức bắt đầu cuộc sống hạnh phúc của một Huyện lệnh phu nhân Đại Tống à!

https://thuviensach.vn

Chuyện đầu tiên là phải rời giường, theo thường lệ tự mình đi phòng bếp lấy nước rửa măt.

Mặc dù Tống Tiểu Hoa không có dũng khí tắm nước lạnh, nhưng lại có thói quen dùng nước lạnh rửa mặt, vì nó có lợi cho khuôn mặt!

Còn đều tương đối sầu não là việc đánh răng, nàng sau này mới biết được thì ra Tống Triều đã có bàn chãi đánh răng kem đánh răng xà phòng thậm chí còn có cả xà bông thơm, chỉ là kem đánh răng có vị rất kỳ quái, bàn chãi đánh răng lại càng thêm quỷ dị là dùng lông đuôi ngựa hoặc là lông đuôi heo làm nên, không bàn về việc dùng có thoải mái hay không, chỉ là vừa nghĩ một chút mà đã cảm thấy buồn nôn.

Cho nên, Tống Tiểu Hoa lựa chọn dùng chính đầu ngón tay của mình thay thế bàn chãi đánh răng. Mặt khác, nàng nhớ lá trà có công hiệu làm sạch hàm răng, cho nên sớm hay muộn gì cũng nhai một miếng, làm như vậy thì có thể vệ sinh khoang miệng rồi.

Rửa mặt rồi trực tiếp lau khô là xong, nước a sương a cao đều không cần bôi. Không có ô nhiễm, điều kiện khí hậu tốt, cũng không còn lộn xộn lung tung vấn đề về da, hơn nữa vốn là thời thanh xuân, không cần bất kỳ bảo dưỡng nào.

Chỉ là, Tống Tiểu Hoa vẫn muốn bảo dưỡng da gần như bằng con nít, huống chi hiện tại nàng cần thủ đoạn một chút việc cải thiện điều kiện bên ngoài là cần thiết, kế tiếp cần phải triển khai kế hoạch tự chế một ít đồ dùng để làm đẹp rồi.

Rửa mặt xong, từ bên hông lấy ra cây lược gỗ tỉ mỉ chải vuốt mái tóc dài đến eo.

Lúc Tống Tiểu Hoa đi học vẫn là tóc dài phất phới, sau do công tác quá bận rộn không rãnh xử lý nên mới nhịn đau cắt bỏ, hôm nay lại có cảm giác mất mà được lại, tự nhiên cẩn thận nâng niu.

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc là tóc tuy dài nhưng sợi tóc không được lớn, tóc vàng hơi lộ ra khô héo không ánh sáng trạch còn có chút phân nhánh, nghĩ đến nguyên nhân là do việc bảo dưỡng bên ngoài và dinh dưỡng bên trong cơ thể còn thiếu.

Tống Tiểu Hoa có lòng tin, không bao lâu là mình có thể làm cho mái tóc này dài hơn đạt tới trình độ đi quảng cáo dầu gội mà không cần đến công nghệ tiêu chuẩn gì cả.

Hiện tại nàng vừa có thời gian rãnh rỗi của 'sâu gạo' lại có tiền, cũng không tin là không xử lý được vài sợi tóc này.....

Ngay lúc ánh nắng chiếu rọi xuống đầu, đầu cũng chải xong, hít thở không khí mới mẻ rồi từ từ tản bộ trong sân, Tống Tiểu Hoa toàn tâm toàn ý hưởng thụ vẻ đẹp mà không phát hiện là sáng sớm đã trôi qua, thậm chí còn không có chú ý tới của thư phòng đã được mở ra từ bên trong.

Lục Tử Kỳ nắm tay Lục Lăng đứng ở cửa thư phòng, nhìn thần sắc của Tống Tiểu Hoa đều là vui vẻ thanh thản, đột nhiên có chút buồn bực và hoảng hốt, trước mắt là một cô gái điềm tĩnh, chính là cô gái hôm qua mỗi ngôn hành cử chỉ đều khiến người khác dở khóc dở cười và nhức đầu không dứt sao?

Đến tột cùng người nào mới thật sự là nàng, hay là, đều chân chính là nàng hết? Uổng cho hắn luôn luôn tự nhận mắt sáng như đuốc, sao lại không nhìn thấu một con nhóc.....

"Mẫu thân, Chào buổi sáng!"

Lục Lăng giòn giã chào hỏi làm cho Tống Tiểu Hoa lúc này rốt cuộc cũng chú ý tới hai cha con, cảm thấy kinh ngạc: "Các ngươi đã thức dậy rồi à? Sớm như vậy! Ta nghĩ các ngươi phải một lát nữa mới dậy!"

"Lăng Nhi mỗi ngày đều dậy lúc giờ Mẹo à!"

https://thuviensach.vn

“Giờ Mẹo.....” Tống Tiểu Hoa không hiểu rõ ràng lắm về đối ứng canh giờ với thời gian, liền hàm hồ gật đầu một cái: “Chào buổi sáng, chào buổi sáng! Vô Khuyết đâu?”

“Ở trong phòng. Phụ thân dẫn con tới thỉnh an mẫu thân, không thể mang theo nó.”

“Lăng Nhi, vậy bây giờ con còn không mau đi xem nó một chút?” Ở trước Tống Tiểu Hoa liên tục đặt câu hỏi, Lục Tử Kỳ cúi người vỗ nhẹ đầu nhỏ của con trai: “Nhỡ nó bò ra ngoài, chui dưới sàng, có thể con tìm không thấy nó!”

“A! Đúng nha!” Lục Lăng nghe xong lời này liền cái gì cũng bất chấp, vội vội vàng vàng vọt vào phòng ngủ ở Tây Sương.

Lục Tử Kỳ đưa mắt nhìn bóng người nhỏ bé vào cửa an toàn, lúc này mới yêu thương lắc đầu một cái, ngay sau đó ngược lại đối với Tống Tiểu Hoa như có điều suy nghĩ cười nhẹ nói: “Chào buổi sáng.”

“Chào buổi sáng.” Tống Tiểu Hoa đưa ánh mắt đánh giá thư phòng sau lưng hắn một vòng, không nói thêm gì nữa.

“Lăng Nhi mỗi ngày sau khi rời giường, đều đến vấn an mẫu thân của nó.” Lục Tử Kỳ từ chỗ Lục Lăng biết được nàng bởi vì khoảng thời gian trước thân thể không được khỏe, nên thức dậy tương đối trễ, đối với chuyện này không hay biết: “ Bài vị mẹ đẻ nó, ta an trí ở thư phòng.”

“À.....” Tống Tiểu Hoa đã đoán được, cũng không kinh ngạc lắm, suy nghĩ một chút, có chút không xác định hỏi một câu: “Vậy..... không phải ta cũng đi..... Lạy một cái sao?”

Lục Tử Kỳ cười nhạt, hỏi một đằng, trả lời một nẻo: “Ta muốn Lăng Nhi mỗi ngày phía trước chào hỏi, là vì để cho nó không quên mẹ đẻ của mình. Ngươi.....”

https://thuviensach.vn

“Ta hiểu ta hiểu, cần phải làm vậy.”

Tống Tiểu Hoa thấy ý tứ của hắn hình như cũng không muốn cho mình đi vào, nhất thời trong tim thở phào nhẹ nhõm, vô luận như thế nào, hướng về phía bài vị người chết mà mình không nhận biết lạy a lạy, rất kỳ cục rất không thoải mái, tạm thời mau mau rời đi thì tốt hơn: “Ta đi nấu chút nước cho Lăng Nhi rửa mặt.”

Vừa nói vừa dùng trâm cài tóc tùy tiện vấn tóc lên, bởi vì nhất thời gấp gáp với lại thủ pháp không thuần thục, làm mấy lần cũng chưa giải quyết xong.

Đang cúi đầu rối ren, chợt thấy tay áo màu trắng thoáng qua trước mắt một cái, một bàn tay ấm áp cầm lấy trâm cài tóc, sau đó nhẹ nhàng vì nàng, cắm vào búi tóc.

Ngửa đầu, chỉ thấy mơ hồ cằm phiếm màu xanh của râu, góc cạnh rõ ràng. Bị ánh sáng bao phủ dung nhan, mang theo một vẻ đẹp lóa mắt, làm cho người ta không nhìn thấy được biểu tình trên khuôn mặt.

Trong lòng Tống Tiểu Hoa chợt dâng lên một luồng cảm giác khác thường, trải qua nàng nhanh chóng phán đoán đưa ra kết luận, đây là triệu chứng ‘ngây ngốc’ điển hình.

Đối mặt với một nam nhân có thân hình và diện mạo nhu tình tựa như thủy như vậy, không ‘ngây ngốc’ sao được à?!

Nàng còn chưa kịp giả trang thẹn thùng để phối hợp tăng cường hiệu quả ‘quyến rũ’, Lục Tử Kỳ đã lui về phía sau một bước, nghiêng đầu quan sát nàng, lại cười nói: “Ta phải đi huyện nha rồi, khoảng buổi trưa mới trở về.”

“Hả? Trời vừa mới sáng, đã bắt đầu làm việc..... Ừ..... mấy giờ chàng đi làm?”

https://thuviensach.vn

“Do cộng vụ nhiều chưa có xử lý nên mấy ngày nay đều đi sớm hơn một chút”.

“Dầu gì chàng cũng ăn cơm rồi hãy đi!”

“Không sao, ta đến huyện nha ăn cũng được. Nếu nàng thấy buồn bực thì đi tìm Trương thẩm nói chuyện một chút, cần mua thứ gì thì nàng lấy tiền ở chỗ hôm qua ta nói với nàng. Sau này tất cả chi phí trong nhà đều do nàng an bài, không cần thông báo cho ta.”

“Được, không thành vấn đề, chàng hãy yên tâm đi!” Tống Tiểu Hoa vui vẻ cam đoan, nhìn hắn một chút lại hỏi: “Đúng rồi, tối hôm qua, Vô Khuyết nó có ngoan không?”

Lục Tử Kỳ khẽ thở dài một cái: “Cũng may, đút nó hai lần nước cơm, ngủ được an ổn.”

“Chàng tự mình đút hay sao?”

“Chẳng lẽ là Lăng Nhi?”

Tống Tiểu Hoa nhịn cười, nghiêm trang nhón chân lên vỗ vỗ đầu vai hắn: “Cảm xúc không tệ, tiếp tục giữ vững!”

Cảm xúc là gần như vẻn vẹn một đêm không có cách nào chìm vào giấc ngủ, lại còn không tệ sao? Vậy thì, giữ vững thôi.....

Lục Tử Kỳ vuốt vuốt mi tâm, cười khổ.

Tống Tiểu Hoa lúc này mới chú ý tới vẻ mặt của hắn hình như rất là mệt mỏi, so sánh giọng nói cùng hôm qua có chút nhỏ, thật sự là bởi vì chó con mà không có nghỉ ngơi tốt. Hơn nữa hắn ở bên ngoài bôn ba nhiều ngày, vốn là vô cùng mệt mỏi, sau khi trở lại lại bởi vì mình nhất thời vui mừng một lòng trêu cợt.....

https://thuviensach.vn

Trong lòng nhất thời dâng lên một trận áy náy, rồi lại không biết nên nói những gì, nhăn nhó một lát liền thốt lên một câu trong ấn tượng là lão bà thường nói với lão công nhà mình trước khi ra của đi làm: Đi đường cẩn thận an toàn, trở về sớm chút".

Lục Tử Kỳ tuy là cảm thấy giọng điệu như vậy có một chút kỳ quái, chỉ là khi nghe được cũng thật là uất ức, lập tức cười yếu ớt đáp.

Xoay người cất bước đi huyện nha làm việc,nhớ lại lúc hắn đứng ở trước thư phòng ý cười nhẹ nhàng vẫy tay nói lời từ biệt với nàng, không nhịn được khóe môi nhất câu nhưng trong lòng thì lại không thấy vui.

Tại sao, mới vừa một cái chớp mắt, lại không muốn cho nàng đi gặp chó nhỏ, hoặc là nói, không muốn cho chó nhỏ nhìn thấy nàng.....

Tác giả có lời muốn nói: về kem đánh răng cùng bàn chãi đánh răng vấn đề, cũng là Bản Yêu trách ta thuận tay ‘ đưa đò ’ thêm lung tung YY ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Giơ Tay Chém Xuống

Phạm vi chức trách của một huyện lệnh Tống Triều tương đối rộng, bao gồm: hộ khẩu thực, chinh thu thuế, điều sai dịch, tu thuỷ lợi, khuyên dân nuôi tằm, lãnh binh chính, trừ đạo tặc, mở trường học, nhân trị dân, an lưu vong, giúp bần dân, xử lý kiện tụng vâng vâng. Tập quân chánh, hành chánh, dân chính, tư pháp, bộ tài chánh. Vừa phối hợp quan hệ trung ương cùng địa phương, ổn định trật tự trên địa phương, có thể nói quan nhi mặc dù không lớn, chuyện cũng không thiếu.

Dĩ nhiên, điều này cũng phân cho người nào phù hợp.

Nếu là tham quan hôn quan chỉ lo một mình sung sướng, vậy dĩ nhiên là cả người được nhàn hạ nơi nơi đều lầm than, nhưng nếu là thanh quan một lòng vì dân muốn làm một cái gì đó thiết thực, ngày qua ngày dậy sớm loay hoay bận rộn cùng con quay vậy thì cũng đủ vui sướng rồi.

Lục Tử Kỳ, tuyệt đối là người sau.

Mà thân là ‘con quay’ Huyện lệnh phu nhân Tống Tiểu Hoa, một chút cũng không thua kém.

Tối hôm qua còn dư lại hơn phân nửa khối điểm tâm, cộng thêm dùng sở trường nhất làm món cháo, dễ dàng giải quyết vấn đề bữa sáng cho mình và bé củ cải cùng với Cẩu Cẩu, sau đó bỏ lại bát đũa, vội vàng ra cửa.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa ôm Lục Lăng, Lục Lăng ôm Tống Vô Khuyết, một nhóm hai người một con chó, liều chết một mạch chạy thẳng tới chợ đồ ăn nhỏ lân cận.

Bởi vì là lần thứ hai, Tống Tiểu Hoa đối với chim sẻ tuy nhỏ nhưng ngũ tạng đều đủ cả, phiên chợ nhỏ cũng coi là có mấy phần quen thuộc, mà ở đó mọi người đối với nàng đương nhiên cũng không xa lạ.

Sau một phen chào hỏi đầy nhiệt tình khóe miệng co quắp gân mặt cứng ngắc, rốt cuộc Tống Tiểu Hoa cũng mua xong một rổ rau sống cùng một miếng nhỏ thịt heo tươi.

Dĩ nhiên, ở thời điểm trả tiền cũng cần phải có kinh nghiệm truyền thống đặc sắc của Trung Quốc nhìn qua giống như là đánh nhau lại giống như nhún nhường, cuối cùng ép Tống Tiểu Hoa không thể không mang lão công thanh chánh liêm khiết cương trực công chính ra, công d.đ"l;q;d bố nếu mình dám không dùng giá thực mua bán, sau khi trở về ngộ nhỡ bị hắn biết được tất nhiên bị nghiêm nghị trách cứ, nói xong chân ý thân thiết suýt tí nữa than thở khóc lóc. Mới khiến những người bán hận không thể tặng không cho nàng bất đắc dĩ thu lại, vô cùng ngượng ngùng mà quy củ thu tiền.

Dĩ nhiên, nếu như ưu đãi một chút ở trọng lượng, vậy coi như nàng không thể quản được rồi. Nàng lại không biết cân.....

Sau khi về nhà được mấy phút, Hồ đại phu liền vui vẻ lắc lư đến xem bệnh cho Tống Tiểu Hoa.

Nghe nói người này là đại phu có y thuật cao minh nhất toàn huyện, thậm chí đều phải tính đến cả Châu Phủ.

Chỉ có điều cảm thấy bộ dạng thật sự là có chút buồn cười, đôi mắt ti hí mũi to mày đảo chữ bát, hơn nữa hai quai chòm râu dê, hiển nhiên chính là một khuôn mẫu chuột Mickey.

https://thuviensach.vn

Nhớ ngày đó, Tống Tiểu Hoa đần độn u mê vừa mở mắt, nhìn thấy trước hết chính là gương mặt này, cả kinh giật mình cười vui một tiếng, bệnh lập tức tốt lên ba bốn phần, kết quả là liền thành không có chết.....

Cho nên, Tống Tiểu Hoa tuyệt đối có lý do hoài nghi, về mặt y thuật của hắn có thể được hưởng mỹ dự như vậy, tất nhiên là tướng mạo ban đầu có tác dụng không ít.

Cười một cái không chỉ có thể trẻ mười năm, nói không chừng còn có thể tiêu bách bệnh.....

Tống Tiểu Hoa vừa cho Hồ đại phu bắt mạch, nàng vừa không cầm được buồn cười trong tiếng cười rợn cả tóc gáy.

Vị tân hôn phu nhân Lục Đại Nhân này có chút không tầm thường, hắn hành y hơn mười năm, mặc dù không dám nói là một người tài ba, nhưng dù sao vẫn có một ít kiến thức cơ bản.

Một ngày kia, rõ ràng thấy tận mắt phu nhân ngã xuống hít vào một hơi hương tiêu ngọc vẫn, lại không ngờ không tới sau một thời gian lại sống yên lành, hơn nữa khôi phục cực kỳ nhanh chóng. Không chỉ có như thế, ngay cả tính tình giống như là thay đổi hoàn toàn.

Hắn xem bệnh khắp nơi cho người ta cũng có thể nói là duyệt người vô số, vả lại tự nhận có một chút năng lực nhận biết thể trạng.

Hôm trước đó Lục phu nhân tuy là bệnh thể nặng nề, nhưng có thể nhìn ra được là một vị được nuôi dưỡng ở trong khuê phòng chưa từng đi sai bước nhầm nửa bước bao giờ, là người mềm mại nhút nhát. Mà hôm sau đó Lục phu nhân, mặc dù suy nhược mệt mỏi uể oải si ngốc ngơ ngác, nhưng đôi mắt kia linh động to gan cho thấy đã biến hóa.

Hai lần đến đây tái khám, càng phát hiện nàng không câu nệ tiểu tiết không xa cách đòi hỏi lễ nghĩa, hiếm thấy ở nữ nhân tầm thường.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm nay, trầm trọng hơn, chưa tính đến cùng hắn nói chuyện phiếm nói đùa như là người quen cũ, còn không chút nào kiêng kị trực tiếp nhìn thẳng vào hắn cười không ngừng.

Nếu không phải tự biết rõ mình có mấy phần sức quyến rũ, chưa biết chừng sẽ cho là vị phu nhân mới trẻ tuổi này coi trọng bề ngoài xấu xí già nua họm hẹm của hắn.....

Tội lỗi tội lỗi, có thể nào nảy ra loại ý niệm xấu xa không chịu nổi này!

Từng nghe nói, có người sau một cuộc bệnh nặng thì tính tình đại biến, Lục phu nhân chắc hẳn cũng là loại triệu chứng không thể nghi ngờ này, chỉ không biết, trở thành như thế có ở trong phạm vi bình thường hay không.....

Bệnh của Tống Tiểu Hoa trên căn bản đã tốt được bảy tám phần, chỉ là, theo nguyên lý Trung y cần tiếp tục uống thêm mấy ngày thuốc để bồi bổ nguyên khí. Mặc dù nàng vừa nghĩ tới chén thuốc liền muốn chết, nỗi khổ này có thể khiến người ta lệ rơi như bão tố, chỉ là vì muốn hết bệnh cũng chỉ có thể nhịn.

Vào lúc Hồ đại phu hốt thuốc, nàng thuận tiện yêu cầu thêm đơn thuốc dưỡng nhan mỹ dung.

Tống Tiểu Hoa đã sớm muốn thử một chút thuốc bổ Trung y bổ là như thế nào, trước kia một là bởi vì bận rộn, hai là bởi vì ở thế kỷ hai mươi mốt lão tổ tông truyền lại có rất nhiều vị đã thay đổi, thật không dám đường đột tùy tiện mạo hiểm nếm thử. Vào lúc này thật không dễ dàng tóm được Lão Trung Y hàng thật giá thật, sao có thể không lãnh giáo một phen?

Vả lại may mắn Hồ đại phu đã từng xem nhiều sách y học, nếu không, bị nàng hỏi lộ liễu như vậy, đoán chừng rất có thể sẽ trực tiếp cứng họng. Dù sao ở chỗ biên cương bần hàn này, cũng không có quy tắc Thế Gia Quý

https://thuviensach.vn

Tộc, dân chúng bình thường có thể ăn no mặc ấm không sinh bệnh đã là khó có được, ai lại rãnh rỗi đi trông nom mấy chuyện dưỡng nhan mỹ dung chứ?

Nhưng vị Lục phu nhân này có vẻ cũng chỉ là nữ tử nhà bình thường, sao lại có loại yêu cầu này.....

Nắm hai tờ đơn thuốc cười ha hả, Tống Tiểu Hoa dẫn bé củ cải cùng Cẩu Cẩu cùng nhau chạy đến hiệu thuốc huyện trên lấy thuốc.

Sau khi trở lại, thấy thời gian còn sớm liền giặt sạch y phục hôm qua. Về phần y phục của Lục Tử Kỳ toàn thân vải thô dính bùn lầy, liền bị nàng trực tiếp vứt đi.

Kiện y phục kia không biết bên ngoài dính bao nhiêu vi khuẩn, hơn nữa bẩn thành như vậy vừa không có máy giặt quần áo, muốn chà xát bằng tay chắc chà xát đến trăm năm quá, dù sao cũng không phải là vải vóc tốt gì khẳng định không đáng giá bao nhiêu tiền.

Nàng vốn có thói quen tiêu tiền như nước không phải là cái người gian khổ mộc mạc gì, hơn nữa bổng lộc Lục Tử Kỳ để trong cái ngăn kéo nhỏ kia, xác nhận Tống Triều thi hành chánh sách ‘lương cao nuôi liêm’, làm cho nàng rất hài lòng, cũng thuận tiện xác lập phong cách sống ‘giai cấp trung lưu ’ sau này.

Phơi y phục xong đoán chừng sắp mười một giờ rồi, vì vậy xoa tay đi đến phòng bếp chuẩn bị trổ tài.

Tối hôm qua làm hại lục Tử Kỳ không ngủ ngon một đêm, điểm tâm cũng không biết có ăn hay không, vậy thì hãy dùng thức ăn của Tống Tiểu Hoa nàng đời này..... Phải gọi đời trước chứ..... Hai đời cộng lại là đệ nhất an ủi đi!

https://thuviensach.vn

Nhớ kỹ trình tự cùng cách làm ngày hôm qua quan sát, rửa rau, nổi lửa, nấu cơm, mọi thứ thuận lợi.

Chỉ số thông minh cao thật là không có biện pháp mà không có biện pháp.....

Ngâm nga điệu hát dân gian, lấy tấm thớt ra, để thịt lên, giơ con dao lớn sáng loáng lên, chém xuống không chút do dự, sau đó, tiếng một chú chim nhỏ thê lương bi thảm kinh hãi bay xa khỏi nhánh cây, chỉ thấy bên cạnh miếng thịt heo kia, có thêm hạt đậu nhỏ và miếng thịt tươi lớn.....

Tác giả có lời muốn nói: nghe nói quan viên Tống Triều không chỉ có tiền lương cao, triều đình còn phát củi gạo, dầu muối, tương, dấm, trà, vải dệt, một chút nhu yếu phẩm cần thiết cho cuộc sống, còn có rất nhiều danh mục hỗn tạp trợ cấp đa dạng khác, cho nên, cuộc sống gia đình nhân viên công vụ Tống Triều tạm ổn tương đối dễ chịu a ~ ghen tị chảy máu mũi.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Tranh Đi Cãi Lại Một Trận

Tối hôm qua Lục Tử Kỳ gần như một đêm không ngủ, dậy sớm không có gì khẩu vị, sau khi đến nha môn, trực tiếp cuốn vào công việc phức tạp bận rộn, nước trà cũng không có cơ hội uống một hớp. Đợi đến buổi trưa miễn cưỡng chấm dứt, đã đói bụng đến mức ngực dán vào lưng có chút hoa mắt.

Vội vã về nhà, vốn tưởng rằng có thức ăn nóng hổi nghênh đón mình, nhưng không ngờ chỉ có bếp nồi lạnh tanh, dạo qua một vòng trong sân trống không, ngoại trừ vài y phục treo ở trên dây thừng, nửa bóng ma cũng không nhìn thấy.

Kìm nén ngọn lửa dâng lên ở trong lòng, xắn ống tay áo đang chuẩn bị động thủ lấy một nửa đồ ăn bỏ vào nồi, liền nghe được một tràng tiếng cười truyền đến, có nữ tử có hài đồng thỉnh thoảng còn kèm theo hai tiếng chó sủa nho nhỏ.

Ngọn lửa lần nữa dâng lên.....

“Oh! Chàng đã đã về rồi!”

Tống Tiểu Hoa ôm Lục Lăng, Lục Lăng ôm giỏ, trong giỏ xách để một đống bao giấy dầu đồ tốt, Tống Vô Khuyết nằm lên đống đồ này, Lục Tử Kỳ vừa đi ra khỏi phòng bếp thấy tổ hợp quái dị này: “Các ngươi đã đi làm cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Mua cơm trưa nha!”

Tống Tiểu Hoa không nhận thấy được bất mãn trong giọng nói của hắn, để Lục Lăng xuống, nhận lấy giỏ, hào hứng giơ lên trước mặt của hắn, thấy hắn nhướng mày lui về phía sau nửa bước, chỉ cho là bởi vì sợ Cẩu Cẩu, nháy mắt cười trộm một cái, mới để cho Lục Lăng ôm Cẩu Nhi đi: “Chàng xem, ta mua rất nhiều thức ăn! Thì ra nơi này của các người có đủ loại d/đ;l"q;d thức ăn chín, quả thực là tốt quá! Về sau nếu như lười phải nấu cơm, có thể trực tiếp mua ăn, bớt phiền toái!” Vừa nói vừa từ trong giỏ xách móc ra một cái bình: “Nhìn đi, ta còn thuận tiện mua rượu cho chàng, như thế nào, có rượu có đồ ăn cuộc sống rất dễ chịu phải không?”

Nàng hiến vật quý lại làm cho lửa giận trong lòng Lục Tử Kỳ càng dâng lên cao.

Vậy mà đi trên đường mua thức ăn làm sẵn, hơn nữa nhìn dáng vẻ sau này vẫn còn muốn tiếp tục, sao có thể là chuyện một phụ nữ gia đình nên làm?

“Ta không uống rượu.”

“Sao? Không thể nào?” Tống Tiểu Hoa lộ ra vẻ mặt kinh ngạc quá mức: “Làm quan không uống rượu? Không trách được.....”

“Không trách được cái gì?”

“Không trách được bây giờ chàng vẫn còn là một quan Thất Phẩm nho nhỏ!” Tống Tiểu Hoa vui vẻ xoay người vào phòng bếp, vừa cầm bao thức ăn mở ra bỏ vào trong chén dĩa, vừa thuận miệng cười nói: “Nhất định là bởi vì chàng không thể cùng với cấp trên trực tiếp của chàng ăn uống tốt, cho nên mới không cho chàng thăng quan thôi!”

Nàng chỉ cao hứng nói, hồn nhiên không biết mặt Lục Tử Kỳ lúc này đã sớm đen như đáy nồi, ngược lại Lục Lăng đứng ở một bên đã nhận ra

https://thuviensach.vn

cha của mình hình như có chút không thích hợp, sợ hãi kéo kéo ống tay áo của hắn, nói khẽ như muỗi kêu: “Phụ thân.....”

Lục Tử Kỳ cúi đầu nhìn nhìn nhi tử, siết nắm tay, tận lực khiến giọng nói bình thản như thường: “Nàng tranh thủ giặt sạch bộ quần áo hôm qua, mấy ngày nữa lúc ta đi Tuần tra trả lại cho người ta.”

Tống Tiểu Hoa nghe vậy ngẩn ra: “Đó không phải là của chàng sao?”

“Không phải. Thật ra là quần áo trên người bị nhánh cây cùng tảng đá làm rách trong lúc qua sông, cho nên hỏi mượn đồng hương một bộ mặc tạm.”

Lúc ấy vô ý bị cuốn vào dòng nước chảy xiết, nếu không phải mọi người liều chết hợp lại cứu, nói không chừng Lục Tử Kỳ hắn hài cốt đã không còn, nói không chừng, đã cùng Đồng Nhi, gặp nhau.....

“Àh.....” Tống Tiểu Hoa thờ ơ đáp một tiếng, tiếp theo sau đó chuyên tâm chẩn bị thức ăn: “Vậy ngày mai ta lại đi mua bộ y phục mới. Chàng mặc lại cơ thể thật sự rất bẩn, ta đã ném đi.”

“Ngươi..... Lăng Nhi, về phòng trước đi, đợi cơm trưa xong sẽ gọi ngươi.”

Cuối cùng trước khi phát tác Lục Tử Kỳ còn nhớ kiêng kị nhi tử một chút, đuổi đi khuôn mặt lo lắng không phù hợp số tuổi kia, sau mỗi bước đi cẩn thận của Lục Lăng, rốt cuộc không thể nhịn được nữa trầm giọng chất vấn nói: “Sao nàng có thể làm như vậy?”

Tống Tiểu Hoa rốt cuộc cảm giác được khác thường, xoay người nhìn hắn: “Ta có thể làm gì? Chàng có ý gì?”

“Hoang phí không biết tiết kiệm như vậy! “

https://thuviensach.vn

“Hoang phí?” Tống Tiểu Hoa mê mang quay đầu lại nhìn một bàn đầy mâm chén dĩa: “Những thứ đồ ăn mua ở ngoài này..... Là để ăn, cũng không đắt nha.....”

“Nếu như đã mua thức ăn tươi, vì sao còn phải mua những thứ này ăn? Chẳng phải là lãng phí sao? Huống chi, y phục còn tốt sao có thể bởi vì dơ bẩn liền vứt bỏ? Trị gia như thế, thật là mới nghe lần đầu!”

Khuôn mặt nghiêm nghị của Hắn làm Tống Tiểu Hoa nhất thời phản ứng không kịp: “Đó là bởi vì.....”

Lục Tử Kỳ không kềm nén được một bụng hỏa khí nữa: “Nàng cũng không phải thiên kim tiểu thư, từ nhỏ đã biết cuộc sống khó khăn. Ta thật sự không hiểu, làm thế nào lại hình thành thói quen lười biếng hết ăn lại nằm?”

Tống Tiểu Hoa nghĩ đến biến cố đột nhiên xảy ra gân xanh nổi lên: “Ta cũng chỉ là mua một chút thức ăn ném hai kiện y phục rách rưới mà thôi, liền chọc cho chàng giận dữ vô lý như vậy! Chàng rõ ràng cố tình bới móc gây khó dễ ta mà? Ta cho chàng biết, mang tức giận ở bên ngoài về nhà bộc phát, là nam nhân sao?”

“Nàng..... Thô bỉ!”

“Lại còn dám mắng ta? Lòng tốt mà bị coi là lòng lang dạ thú, không ăn thì đổ đi!”

Tống Tiểu Hoa chợt xoay người lại vung tay lên, quét rơi xuống một nửa đồ dùng chứa đầy thức ăn, may nhờ nền nhà là bùn đất nên không có vỡ tan tành. Tuy nhiên đúng lúc nàng đụng phải vết thương bị cắt đứt một miếng thịt lúc trước, đau đến mức nước mắt lập tức chảy ra ngoài: “Bây giờ ta sẽ đi mua quần áo thường cho ngươi ngay lập tức, được chưa?”

https://thuviensach.vn

Nói xong, bị nàng hung hăng xô phải, phản ứng kịch liệt của nàng làm Lục Tử Kỳ chấn động không biết phản ứng gì, ‘giẫm giẫm giẫm’ vọt vào gian phòng của mình, cầm tiền của mình, lại ‘giẫm giẫm giẫm’ vọt ra khỏi cửa viện.

Hành động thật nhanh, đồng thời, máu tươi cùng nước mắt đều chảy ra.....

Lục Tử Kỳ đứng tại chỗ sửng sốt một hồi lâu, mới kìm nén bực bội ngồi xổm người xuống, thu hồi từng món đồ rơi tan tác. Có mấy dụng cụ bị rớt mẻ lỡ mép, đại đa số đồ ăn bên trên cũng dính đất, mặc dù tốn chút công phu có thể làm sạch, nhưng cũng phải lãng phí một số.

Thật là, quá đáng.....

Từ trên bàn tùy tiện lấy thức ăn chín khác nhau không bị tổn hại, tính toán cùng Lục Lăng ăn tạm trước, còn đống bừa bãi tạm gác lại sau khi ăn xong sẽ từ từ dọn dẹp.

Về phần Tống Tiểu Hoa bị tức giận mà đi..... Để cho nàng bình tĩnh một chút cũng tốt.

Đi ra phòng bếp, liền thấy Lục Lăng ôm Cẩu Nhi đáng thương dựa vào cột hành lang, tưởng là thấy một màng tranh chấp vừa rồi, thầm than trong lòng một tiếng, giọng nói chậm rãi: “Lăng Nhi, lại đây dùng cơm.”

“Àh.....” Lục Lăng mếu máo cái miệng nhỏ nhắn run rẩy đáp lại, bước từng bước nhỏ lại, ngửa đầu nhìn lục Tử Kỳ bộ dạng muốn nói lại thôi.

“Thế nào? Có phải là có chuyện gì muốn nói cùng phụ thân phải không?” Lục Tử Kỳ cúi người xuống sờ sờ tóc của hắn: “Mẫu thân nàng..... Tạm thời có chuyện đi ra ngoài một chuyến, rất nhanh sẽ trở lại. Chúng ta ăn trước, có được hay không?”

https://thuviensach.vn

Không đề cập tới hai chữ ‘mẫu thân’ cũng được, nhắc tới lập tức giống như đạn hơi cay, làm cho Lục Lăng ‘oa’ một tiếng khóc lên: “Mẫu thân đứt tay..... Chảy rất nhiều..... Thật là nhiều máu..... Lăng Nhi sợ..... Mẫu thân nói với Lăng Nhi không đau..... Nhưng mẫu thân cũng khóc.....”

“Đứt tay? Làm sao đứt?”

“Dao phay.....”

Mặc dù Lục Lăng thút tha thút thít nói không tỉ mỉ, nhưng lục Tử Kỳ lập tức hiểu được xảy ra chuyện gì.

Thì ra là, nàng là bởi vì xắc thức ăn cắt trúng tay, không thể tiếp tục nấu cơm, cho nên mới đi ra ngoài mua đồ có sẵn.

Chắc là, bị thương rất nghiêm trọng nữa?

Đứng thẳng lên, nhìn về phía hai cánh cửa chính không đóng, ánh mắt bỗng dưng bị thiêu đốt bởi mấy điểm đỏ thẫm trên mặt đất.

Đây là, máu của nàng sao? Có phải vừa rồi lúc phát giận đụng phải không? Chả trách, lại đột nhiên khóc lên.

Nàng thật ra là rất sợ đau sao? Vừa khóc còn vừa an ủi Lăng Nhi nói không đau.....

Đứa ngốc, tại sao không nói với hắn chứ?

Giữa trưa ánh mặt trời chói lọi, bỗng chốc có thể đâm vào trong lòng của người ta.

Hắn cho nàng cơ hội giải thích sao?

Hắn chú ý nàng có cái gì không đúng sao?

https://thuviensach.vn

Nếu như..... Nếu như là lời nói của Đồng Nhi, hắn nhất định nhìn một cái liền có thể phát hiện, Đồng Nhi của hắn, bị thương.....

Chỉ là..... Nếu như là lời nói của Đồng Nhi, cũng sẽ không có tính khí nóng nảy mãnh liệt như vậy.....

Ai, Đồng Nhi, tại sao ta lại so sánh nàng ấy với nàng ấy chứ, đối với nàng đối với nàng ấy đều không công bằng. Ta, không thể làm như vậy.....

Mệt mỏi vuốt vuốt mi tâm, âm thầm cười khổ.

Một ngày gặp mặt, hai người đã cãi nhau, tần số này, thật là cao một chút.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Nữ Giả Nam Trang

Lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ Lục Lăng ăn cơm, lại dỗ hắn ngủ trưa, vậy mà Tống Tiểu Hoa vẫn chưa trở về.

Vốn Lục Tử Kỳ đói vô cùng nhưng đến lúc này lại không cảm thấy đói bụng, dưới ánh mắt 'buồn bã' của con chó con thì do dự một lát, rốt cuộc khóa cửa phòng, đi ra ngoài tìm vợ.

Mà Tống Tiểu Hoa chạy được một đoạn, mới dần dần dừng lại rơi lệ. Nhìn hai tay mình gần như là bị nhuộm đỏ, còn tấm vải trên ngón trỏ đã bị máu thấm vào thành một tấm vải đỏ, khụt khà khụt khịt, tức giận mắng câu: "Mẹ nó, đau quá!"

Dùng sức lau cái mặt, tiếp tục nhấc chân chạy như điên.

Máu là quý giá, nàng không cần phải vì cái tên nam nhân xấu xa, lòng lang dạ sói mà lãng phí thứ trong người mình.

Tên khốn kiếp, tên xấu xa! Động một chút là không phân biệt đúng sai đã lên mặt giáo huấn người ta, nhớ năm đó, đến cả ba mẹ cũng không nói nàng nghiêm khắc như thế.....

Ba, mẹ.....

Mình không giải thích được một giấc ngủ xuyên đến hơn một ngàn năm trước, chẳng lẽ cũng có người xuyên linh hồn đến cơ thể kia của nàng?

https://thuviensach.vn

Như vậy cũng tốt, ít nhất, ‘ nàng ’ vẫn còn sống, cha mẹ người thân cũng sẽ không đau lòng.....

Nhưng ba mẹ ơi, con rất nhớ hai người.....

Dừng bước lại, lau nước mắt đang rơi, Tống Tiểu Hoa hít sâu một hơi, nhìn bầu trời xanh, mây trắng, một tay chống hông một tay chỉ trời, Dieenndkdan/leeequhydonnn vô cùng hào hùng gào lên: “Tặc Lão Thiên! Bà đây sẽ sống sảng khoái ở cái thời Tống Triều chết tiệt này! Nhất định không cho lão xem chuyện cười!”

Lời còn chưa dứt, trên đầu vang lên một tiếng ‘ùng ùng’ thật lớn, lập tức tất cả hào khí của Tống Tiểu Hoa đều bay tới Trảo Oa quốc thề không quay đầu lại, đồng thời, nàng cũng không cảm thấy đau nữa.

So vai rụt cổ, le lưỡi: “Được, được được, ngươi là trâu bò, ngươi là lão đại còn không được sao?”

Đỉnh đầu thỉnh thoảng lại vang lên tiếng sấm rền, Tống Tiểu Hoa thở không ra hơi vọt vào bên trong y quán, khiến đại phu ngồi ở đó lại lần nữa giúp nàng băng bó vết thương, thuận tiện cắt thuốc mỹ dung mà buổi sáng Hồ đại phu kê đơn, rồi cũng không ngừng chân chạy vào một cửa hàng may.

Lão bản thấy Tri Huyện phu nhân vẫn thường hay cười hi hi vậy mà lúc này mắt đều đỏ, khí thế như cọp, nhìn qua thật hơi có chút doạ người, vì vậy cũng không dám nhiều lời, chỉ cẩn thận đi theo một bên.

Trong tiệm này các loại nón áo giày vớ đầy đủ mọi thứ theo mọi chất liệu, trong lòng Tống Tiểu Hoa nén lấy một cục tức, trực tiếp lấy một bộ đề giá đắt nhất.

“Xin hỏi Lục phu nhân, người mặc quần áo có dáng người như thế nào?”

https://thuviensach.vn

“Nói nhảm, ngươi chưa từng thấy qua Tri Huyện à?!”

Lão bản bị Tống Tiểu Hoa một câu nói làm nghẹn, quả thật là muốn vả vào cái miệng của mình một cái, Tri Huyện phu nhân mua nam trang dĩ nhiên là cho Tri Huyện đại nhân, câu hỏi của mình đúng là dư thừa, cũng không trách phu nhân tức giận rồi.

“A đúng rồi, cũng chọn cho ta một bộ.” Trong lòng Tống Tiểu Hoa có một chủ ý, gọi chủ tiệm đang chuẩn bị đi chọn quần áo thích hợp: “Là nam trang!”

“A?”

“A cái gì mà a? Ta đột nhiên muốn thử nữ giả nam trang không được sao?”

“..... Được, được, được!”

Lão bản đáp một tràng, dieendaanleequuydonn chui vào phòng chứa hàng, mấy phút sau lại chui ra, cầm trong tay hai bộ quần áo hai kiểu dáng đều may từ vải đẹp.

Tống Tiểu Hoa lấy bộ có số đo nhỏ, vào ‘phòng thử quần áo ’, nhanh chóng thay toàn bộ từ đầu đến chân.

Lúc vén rèm đi ra, lão bản thấy thì không khỏi ngẩn ngơ.

Cơ thể của nàng vốn chưa trưởng thành, lại thêm bình thường người cũng nhỏ và gầy, không tô son điểm phấn nên da mặt hơi vàng, vầng trán thanh tú nhưng lại có chút khí khái anh hùng. Nếu không cẩn thận quan sát thì không nhìn ra lỗ nhỏ đeo khuyên tai, mặc nam trang cũng không thấy chỗ sơ hở nào.

Hiển nhiên một thiếu niên đẹp trai.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa đứng ở trước gương đồng, nhẹo đầu quan sát một phen bên trong cái đó ảnh ảnh người mờ mờ, trong lòng vừa vui vừa buồn.

Vui mừng chính là, trước kia ngày ngày xem ti vi, tiểu thuyết nói nữ giả nam trang lưu lạc giang hồ thời cổ đại, mình còn cảm thấy cực kỳ khinh thường, cho là một nữ nhân giả trang thành nam nhân thì làm sao không bị nhận ra? Không nói những thứ khác, dfienddn lieqiudoon dáng người lộ ra ngoài sẽ khó mà che dấu được, trừ khi là giữa mùa đông lạnh giá mặc cả người đầy quần áo giống một con gấu vậy.....

Hiện nay đến lượt nó phát sinh trên người tôi, lúc này mới phát hiện ra, nghệ thuật đúng là được tạo ra từ cuộc sống, nữ giả nam trang là vô cùng thực tế và có thể thực hiện được.

Buồn chính là, cơ thể nàng là Thái Bình công chúa không phân biệt đằng trước đằng sau, nàng có dáng người của ván giặt đồ, cuối cùng là đến khi nào mới có thể biến từ cup A lên cup C ‘sóng lớn mãnh liệt’ đây.....

Tống Tiểu Hoa đang buồn vui đan xen xoay trái xoay phải, bên kia màn cửa ‘phòng thử quần áo’ được vén lên, một người đi ra vừa cúi đầu sửa sang lại vạt áo.

Một người đàn ông, một nam nhân có khuôn mặt đẹp, một người nam nhân mặc trường sam thủy lam mới tinh phong thần tuấn lãng.

Tống Tiểu Hoa nhìn vào trong gương thấy mình và người đàn ông này cùng xuất hiện, trong lòng chỉ còn sót lại đau buồn chán nản.

Làm một nữ nhân, chưa kể đến dung mạo của nàng, vẻ đẹp của nàng thì cũng thường thường thôi. Không ngờ, đã cải trang làm nam nhân, dung mạo vẫn cứ thất bại thảm hại.

Vì sao, đây tột cùng là vì sao? Vì sao đến nam nhân cũng xinh đẹp như vậy, còn có nhường nữ nhân sống hay không?!!

https://thuviensach.vn

Không biết có phải do cảm thấy ánh mắt đau khổ và bi thương của Tống Tiểu Hoa hiện trong gương, nam nhân kia nhìn về phía nàng, khẽ mỉm cười, gật đầu một cái.

Tống Tiểu Hoa lập tức bị choáng váng ngất xỉu.

Người nọ giống như là cảm thấy nàng ngất còn chưa đủ, cất bước đi tới, chắp tay nói: “Tại hạ là Nguyên Hạo, chưa thỉnh giáo tên họ đại danh của huynh?”

Âm thanh cũng thật trong sáng dễ nghe, chẳng qua so với Lục Tử Kỳ thì trầm hơn, bớt bớt chút nhu hòa.

“A..... Ta.....” Tống Tiểu Hoa sau một hồi hốt hoảng, học theo hắn trả lễ, giọng nói ồm ồm: “Tại hạ là Tống Diêu.”

“Xa xôi trong phương xa?”

“Đúng vậy. Bạch Đế Thiếu Hạo?” Có đạo lý, tôi đến từ nơi xa xôi kia tới.....

“Đúng thế.” Bạch Đế Thiếu Hạo, Thiên đế Tây Phương sao? Không tệ, rất hợp ý ta.....

Hai người nhìn nhau cười, Tống Tiểu Hoa cũng thoát khỏi tình trạng nhịp tim tăng lên, d’đ/l/q"d tay chân luống cuống do việc háo sắc, vẫy vẫy ống tay áo rộng thùng thình, vui vẻ tự nhiên.

Cũng may, nàng đã sớm đã thấy nhiều hành vi cử chỉ của người cổ đại trong phim điện ảnh và truyền hình, tuy có vài chỗ chút khác biệt nhưng vẫn có thể tin được, bắt chước đứng dậy cũng không quá khó khăn. Rất tốt, nàng vốn là người tuỳ tiện hùng hùng hổ hổ không hề giống cô gái ngượng nghịu dè dặt của thời đại này nên có, cho nên, tự nhận là giả trang thành nam nhân thì vẫn giống thân hình và khuôn mặt.

https://thuviensach.vn

Len lén quan sát hình ảnh của bản thân trong gương, ừ, quả nhiên..... Rất có khí chất đàn ông, thật đàn ông, người đàn ông thuần khiết ôi người đàn ông thuần khiết.

Rơi lệ.....

Tống Tiểu Hoa đang chìm trong đau thương, thì nghe thấy những sấm rền, sau đó thì những tiếng "tí tách" như là hàng ngàn hàng vạn hạt đậu rơi xuống, rất náo nhiệt.

Ông trời nín nước mắt cả nửa ngày, đến lúc này xem như thống sảng khoái khoái rơi xuống rồi.

Nơi đây nằm ở phương bắc, mùa thu khô hanh, lâu lắm rồi trời không mưa, mưa rớt xuống làm mặt đất bốc lên mùi vị của bùn đất, chui vào trong lỗ mũi, hơi ngứa.

Tống Tiểu Hoa hắt hơi một cái, dụi dụi con mắt, thở dài.

Xui xẻo quá, không mang ô. Chờ trận mưa như trút nước dừng lại, lúc trở về thì đoạn đường nhỏ không biết đã lầy lội đầy bùn đến mức nào nữa.

Sờ sờ cái bụng đói đã kêu vang, không nhịn được mắng Lục Tử Kỳ máu chó phun đầy người, kẻ đã làm mình rơi vào hoàn cảnh này.

Nguyên Hạo nghiêng đầu nhìn trời âm u: "Nhìn cơn mưa này có vẻ một lát nữa cũng chưa tạnh đâu, không bằng....." Nhìn về phía Tống Tiểu Hoa đang bận âm thầm oán hận vừa ôm quyền vái: "Hẹn gặp không bằng ngẫu nhiên gặp mặt, nếu cùng phải ở đây, như vậy cũng được tính là có duyên. Không biết tại hạ nhưng có vinh hạnh này, có thể xin huynh đài dời bước đến quán trà bên cạnh ngồi, nhìn mưa phẩm trà không?"

Tống Tiểu Hoa vái liên tục không ngừng: "Có thể có thể, cung kính không bằng tuân lệnh. Chỉ là....." Nàng ngồi thẳng lên 'hì hì' cười hai

https://thuviensach.vn

tiếng: “Hai chúng ta không sử dụng những lời nói nho nhã để chào hỏi nhau nữa, rất mệt mỏi!”

Nguyên Hạo ngạc nhiên, chợt cười sang sảng lên tiếng: “Cùng ý với ta! Thành thật mà nói, ta sợ nhất những thứ này lễ nghi phiền phức tỉa tót câu chữ lắm rồi!”

“Cứ quyết định như vậy đi, từ nay về sau ta thì gọi ngươi là Nguyên Hạo, ngươi gọi ta Tống Diêu, không cần gọi huynh đài, tại hạ nữa!”

“Một lời đã định!”

Tống Tiểu Hoa nhìn tay hắn giơ lên, nhếch miệng vui vẻ, nhảy lên ‘bốp’ một phát: “Một lời đã định!”

Hành động lần này của nàng mặc dù không coi là kinh thế hãi tục nhưng cũng đủ để vượt ngoài nhận thức của mọi người, đến lão bản cũng là trợn mắt há hốc mồm, càng thêm khâm phục Lục đại nhân.

Dù sao cô gái kỳ lạ không tầm thường như vậy, dù là gần vùng biên giới xa xôi, mà phong tục của người bản địa cũng cởi mở nhưng đến mức như vậy thì vẫn được coi là hiếm thấy, có lẽ, cũng chỉ có Lục đại nhân mới có thể lấy được.....

Mà tiếng vỗ tay ghi nhớ đó trong chốc lát đã hoàn toàn bị bao phủ trong mưa to.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Cua Trai Đẹp Tại Quán Trà

Hai người đều tự thanh toán tiền quần áo của mình, mượn cái ô giấy dầu của chủ hiệu may, Tống Tiểu Hoa và Nguyên Hạo che ô đi tới quán trà phía đối diện.

Chỉ vài bước ngắn, giày tất của hai người đã bị ướt hơn một nửa, vạt áo cùng tóc cũng dính không ít nước mưa.

Tiểu nhị đứng ở một bên đã đón từ sớm, thu cây dù cho hai người, lại lấy hai chiếc khăn sạch cho bọn họ lau nước mưa, phục vụ cực kỳ tỉ mỉ chu đáo.

Tống Tiểu Hoa đổi nam trang, dĩ nhiên là không người nào vừa nhìn đã nhận ra thân phận của nàng. Cho dù có người cảm thấy quen mặt, cũng không dám nghĩ tới phương diện kia.....

Đi theo tiểu nhị dẫn đường vào phòng bao trên lầu, sau khi ngồi xuống, chuyện gọi trà bánh trái cây đều giao cho Nguyên Hạo làm. DiễễnđàànLêêQuýýĐôôn Cũng không phải Tống Tiểu Hoa khách khí nhún nhường mà là nàng không hiểu những thứ này. Để cho nàng bình luận cà phê còn miễn cưỡng có thể nói chút xíu.....

Nguyên Hạo hiển nhiên vô cùng quen thuộc, là một người trong nghề. Sau khi nói với tiểu nhị hai ba câu, thì đến bên cửa sổ, cùng nhau nhìn ra bên ngoài với Tống Tiểu Hoa, người đang nằm ở trên bệ cửa sổ. Gần như là muốn đem trời đất tạo thành một bức tranh trên tấm rèm, những hạt mưa

https://thuviensach.vn

lớn như hạt đậu rơi trên nóc nhà nhỏ, rơi trên mái hiên, rơi trên mặt đất tạo thành những tiếng “bẹp bẹp’.

Hình như không khí kia có một chút xíu..... Mập mờ.....

Tống Tiểu Hoa nghiêng đầu nhìn người nam tử trẻ tuổi đang đứng chắp tay lỗi lạc bên cạnh mình.

Mi như Viễn Sơn, con mắt như điểm nước sơn, sống mũi cao cao, một đôi mắt tràn đầy chí tiến thủ khẽ nâng lên, bễ nghễ mà ngạo khí.

Thì ra là, nam nhân mắt một mí cũng có thể đẹp trai như vậy.....

“Sao, trên mặt ta dính vật gì à?”

Nguyên Hạo quay mặt lại, đúng lúc Tống Tiểu Hoa cười như không cười tùy ý nhìn chàng, môi mỏng khẽ nhếch lên, có vài phần hài hước ranh mãnh.

“Không có, không có, không có gì.....”

Tống Tiểu Hoa vội vàng lắc đầu khoát tay, tiện thể còn lén lút dùng sức nhéo mình một cái.

Đúng là đồ không có tiền đồ, vứt mặt mũi đến nhà bà ngoại rồi! Chẳng lẽ bởi vì đến nơi này không được nhìn hình các nam minh tinh để phun máu mũi, chảy nước miếng cho nên đói khát đến mức một người đàn ông hơi dịu dàng đều có thể quyến rũ nàng làm cho xuân tâm nàng nhộn nhạo?

Không không không, không thể tiếp tục như vậy!

Nàng hiện nay mặc dù là tâm Ngự tỷ, nhưng cơ thể lại là của Loli! Trên lý thuyết thì còn chưa trưởng thành, không thích hợp cùng nam nhân gì gì đó.....

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng lại quên, hoặc có thể nói là lựa chọn không biết, mình đã gả cho người nào đó làm phu nhân rồi, nếu như không phải là trời xui đất khiến, đã sớm nên bị gì gì rồi.....

Trên thực tế, đối với nàng, Lục Tử Kỳ thay vì nói là trượng phu thì có thể nói là hai người tạm thời sống cùng một mái nhà, là 'bạn cùng phòng' chung bếp sống qua ngày. Chỉ là tiền thuê nhà cùng với tiền sinh hoạt phí đều là 'bạn cùng phòng' trả mà thôi.....

"Huynh để tay cẩn thận, trên bệ cửa sổ có nước."

"À?" Tống Tiểu Hoa mờ mịt nhìn xuống, nhìn theo ánh mắt của Nguyên Hạo xuống cái tay trái của mình mà mấy ngón tay còn được quấn như bánh trưng vậy: "Ồ..."

Thu tay lại, rũ tay áo xuống che kín, lập tức nghĩ tới chuyện không vui lúc trước.

Nguyên Hạo nhìn Tống Tiểu Hoa trong nháy mắt đã buồn bã, lại cười nói: "May là không bị thương tay phải."

"Khác nhau ở chỗ nào?"

"Ta nghĩ, huynh hẳn là đọc đủ thứ kinh thi thư phong nhã, chỉ sợ là có thể nhịn được một ngày không ăn không uống, lại không thể nhịn được một ngày không làm thơ vẽ tranh, đúng không?"

Tống Tiểu Hoa giật giật khóe miệng một cái, cười gượng hai tiếng: "Huynh nói chuyện này thật là có ý tứ, hì ~" vì không thể phủ nhận việc này, nhưng lại càng không thể xấu hổ mà thừa nhận và không muốn tiếp tục đề tài này, vội vàng ngắt lời: "Vậy còn huynh, huynh làm gì?"

Nguyên Hạo ngó ra ngoài cửa sổ, nhắm mắt lại, hít một hơi thật dài: "Ta à..... Vừa không có công danh, cũng không phẩm cấp, càng không gia

https://thuviensach.vn

nghiệp, du lịch khắp nơi, mở rộng tầm mắt, được thêm kiến thức. Nói tóm lại, là người rảnh rỗi!”

Tống Tiểu Hoa nhìn gò má gần như hoàn mỹ của hắn, nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: “Nhìn dáng dấp, còn là một người rảnh rỗi rất có tiền.....”

Đang nói chuyện, trà bánh đều được bưng lên, Tống Tiểu Hoa không kiên nhẫn ngồi đàng hoàng ở bên cạnh bàn, miệng ăn miệng uống, một tay cầm khối bánh ngọt một tay bưng ly trà, đi tới bên cửa sổ.

Nguyên Hạo thấy thế cười một tiếng, cũng học theo.

Hai người ăn ăn uống uống ngắm mưa, cười cười nói nói tâm sự, rất thoải mái.

Họ lại không biết, có một người đang che dù đứng trong cơn mưa to, con mắt màu thẫm nhìn chăm chú vào bọn họ.

Lúc Lục Tử Kỳ đi ra cửa, tiếng sấm vừa mới vang, tiết trời thay đổi, cầm theo hai cái ô, một đường đi vội vã cũng không gặp Tống Tiểu Hoa.

Nhớ lại thời điểm nàng xông ra bảo là muốn mua quần áo bồi thường cho mình, liền vào thành, trực tiếp đi đến chỗ cửa hàng may. Không ngờ còn chưa tới nơi, trong lúc vô tình ngẩng đầu, nhìn thấy hai bóng dáng đang đứng sóng vai bên cửa sổ trong nhã gian ở tầng hai của quán trà.

Một người có dáng cao gầy cao to, phong thần tuấn lãng, tướng mạo khí độ hình như không tầm thường, là một khuôn mặt lạ, hắn không phải là người ở đây.

Một người khác nhỏ gầy mỏng manh, chưa hết ngây thơ, chỉ có cặp mắt kia cực kỳ linh động, đó chính là Tống Tiểu Hoa mặc nam trang, Tống Tiểu Hoa.

https://thuviensach.vn

Nàng cùng nam tử xa lạ kia, cả haicùng dựa vào một bên cánh cửa sổ, thỉnh thoảng nhìn ra ngoài cửa sổ thỉnh thoảng lại nhìn nhau, nhìn qua màn mưa dày không thể nhìn thấy rõ vẻ mặt người đang bị hơi nước trong cốc trà bốc lên, dfienddn lieqiudoon lại càng không thể nghe rõ hai người đang nói chuyện gì, nhưng dù thế, Lục Tử Kỳ lại có thể biết rõ, vào thời điểm này Tống Tiểu Hoa có vẻ mặt phấn khởi đến thế nào.

Này, đó là khuôn mặt khác của nàng sao?

Mưa rơi vẫn không có dấu hiệu tạnh, thời gian cũng đã đến lúc trở về nha môn làm việc.

Tay Lục Tử Kỳ nắm chặt cán dù, xoay người, rời đi.

——— ——————— ——————— ——————— ———————

Trận mưa này đúng lúc vào thu, mưa to rơi xuống thật là hàm sướng lâm ly, mãi cho đến gần chập tối mới dần dần ngừng.

Tống Tiểu Hoa cùng Nguyên Hạo nói chuyện trời đất nhưng lại không cảm thấy thời gian trôi qua, Die nd da nl e q uu ydo n đợi đến khi phục hồi tinh thần lại mới nhớ tới mình chạy ra ngoài, chẳng phải là cả một buổi chiều chỉ có một mình Lục Lăng ở nhà?

Người cha có ‘tinh thần thích sạch sẽ’ lại hỉ nộ vô thường nhất định là sẽ không bỏ bê công việc để chăm sóc nhi tử, về phần có thể đặc biệt ra ngoài tìm Tống Tiểu Hoa này không? Việc này có lẽ khả năng còn thấp hơn việc Trung Quốc đoạt được World Cup.....

Hoàn hảo, trong nhà cuối cùng còn có một con chó. Chỉ là, không biết là người sẽ làm cho chó thêm can đảm, hay là chó làm cho người kích động rồi.

https://thuviensach.vn

Khi vội vã cáo biệt thì Nguyên Hạo vốn muốn tiễn một đoạn đường lại bị Tống Tiểu Hoa kiên quyết từ chối nhã nhặn.

Mặc dù nàng không có khái niệm ‘tuân thủ nữ tắc nghiêm ngặt’, nhưng chợt nghĩ đó là người nam nhân trẻ tuổi, hơn nữa còn là người nam nhân trẻ tuổi vô cùng gây chú ý làm ‘mất hồn’ đưa mình về nhà, chỉ sợ là sẽ cho hàng xóm thậm chí còn nhân dân toàn huyện bị kích động.

Huống chi, nàng tạm thời cũng không muốn để Nguyên Hạo biết mình là nữ nhân, hơn nữa, còn là một..... Phụ nữ đã lập gia đình.....

Thật sự là không có ý nghĩ là ‘hồng hạnh xuất tường’, thật sự là bởi vì thân phận ‘Tống Diêu’ dễ dàng cho việc chung sống mà thôi.

Trải qua nửa ngày nói chuyện, Tống Tiểu Hoa phát hiện Nguyên Hạo là người uyên bác văn cường ký-tinh thông đủ loại sách, kiến thức rộng rãi, vả lại nói năng hài hước, có thể có liên quan đến việc hắn đi khắp nơi du lịch hàng năm.

Nàng với hai mắt mờ mịt, đen ngòm đi tới thời không xa lạ này, vừa không có bất kỳ một tin tức gì của thế giới xung quanh, người chung quanh mặc dù cũng cực kỳ chân thành thiện lương, lại chỉ là người dân bình thường đời đời sống ở mảnh đất này, có thể nói cho nàng biết, cũng chỉ có trong vòng trăm dặm quanh đây mà thôi.

Cho nên, đối với Tống Tiểu Hoa đang cực kỳ cấp bách muốn hiểu toàn diện, hiểu rõ cái thời đại này, Nguyên Hạo chính là một cơn mưa mà ông trời đưa tới, một ngọn đèn sáng soi đường!

Sau khi hẹn ngày mai sau bữa cơm trưa thì lại gặp nhau tại quán trà này, Tống Tiểu Hoa lập tức cầm hai cái bao đựng quần áo phóng như bay về nhà.

https://thuviensach.vn

Chỗ khác nhau là lúc tới nước mắt bay tứ tung lửa giận ngút trời, trở về là tươi cười rạng rỡ vui mừng phấn chấn.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Giảng Hòa Lần Nữa

Tống Tiểu Hoa vừa đến cổng sân, thấy Lục Lăng đang cúi đầu đứng ở trong cửa hiên, rất nghiêm túc dùng một cành cây nhỏ vạch trên mặt đất, Tống Vô Khuyết ngồi xổm trước đầu gối của hắn, cúi đầu nhỏ, rất nghiêm túc nhìn.....

Bức họa này rất hòa hài rất ấm áp rất ngọt ngào, nhưng Tống Tiểu Hoa chẳng biết tại sao lỗ mũi lại cay cay.

Đạp vào vũng nước trên tấm đá xanh, ba bước thành hai bước đi vào viện, thấy ánh mắt Lục Lăng nhìn đầy nghi hoặc và đề phòng. Sửng sốt một chút, mới kịp phản ứng, cách ăn mặc của mình hiện tại thì trong mắt Lục Lăng tất nhiên là người lạ tự tiện xông vào nhà dân, kẻ có lòng dạ khó lường.

“Lăng Nhi, không nhận ra ta à?”

Lục Lăng nháy mắt chưa phản ứng, ngược lại Tống Vô Khuyết trên đầu gối hít cái mũi nhỏ sau đó kêu một tiếng nhỏ hướng về phía nàng.

Nhìn một chút, vào thời khắc mấu chốt, chỉ có chó con nhà ta có thể xuyên thấu qua hiện tượng nhìn rõ bản chất.....

“Mẫu thân?” Lục Lăng chần chờ hô một tiếng, thấy người tới nở nụ cười lớn vô cùng quen thuộc, lập tức ‘sột soạt’ đứng lên, giang hai cánh tay

https://thuviensach.vn

nhào vào trong ngực Tống Tiểu Hoa. Mặc kệ Tống Vô Khuyết đáng thương bị quăng ngã làm tứ chi ngã chổng vó nức nở kêu ư ư.....

“Mẫu thân ~ mẫu thân ~” Lục Lăng vùi khuôn mặt nhỏ nhắn vào gáy Tống Tiểu Hoa, giọng điệu buồn bã kêu lên.

“Phải, phải, phải, là mẫu thân là mẫu thân!” Trong ngực trong lòng Tống Tiểu Hoa đều là ấm áp mềm nhũn, dịu dàng trả lời từng câu một.

“Lăng Nhi còn tưởng rằng mẫu thân đi rồi, không trở lại, không cần Lăng Nhi nữa.”

“Làm sao có thể chứ, tiểu tử ngốc, không phải mẫu thân đã nói với con rồi sao, mẫu thân vĩnh viễn đều cần Lăng Nhi, cho dù đi đâu, cũng sẽ mang theo Lăng Nhi đi cùng!”

Lục Lăng ngẩng đầu lên, nguyên cái khuôn mặt nhỏ nhắn đã là ướt nhẹp: “Vậy còn phụ thân? Mẫu thân sẽ mang theo phụ thân đi cùng sao?”

Tống Tiểu Hoa bĩu môi, rất muốn trả lời một câu ‘ta kệ mẹ hắn chứ!’, rốt cuộc còn chưa nhẫn tâm đến mức ngay trước mặt con nói cha nó như vậy: DiễễnđàànLêêQuýýĐôôn “Lăng Nhi nghĩ xem, phụ thân cũng là người lớn, sao còn cần mẫu thân mang theo hắn đi đây? Nếu thật sự muốn đi thì bản thân phụ thân con có chân để đi mà, nếu không đi bộ thì còn có thể cởi ngựa, còn có thể mướn xe, con nói có đúng không?”

Lục Lăng lập tức loạn khi nghe một thôi một hồi mà không hiểu được, cậu nhóc rất cố gắng suy nghĩ một lát, không chắc chắn gật đầu một cái.

“Tốt lắm, cả người mẫu thân đầy bùn, phải đi đổi bộ quần áo trước.” Tống Tiểu Hoa hài lòng véo cái má trơn bóng mềm mại của bé củ cải: “ Lăng Nhi, con có thể giữ một bí mật cho mẫu thân được không?”

“Được ạ!”

https://thuviensach.vn

“Chuyện mẫu thân mặc như vậy không thể nói với bất kỳ ai nhé, kể cả phụ thân cũng không được nói. Chỉ có hai mẫu tử ta biết thôi, đó cũng chỉ có ngươi và ta biết, bí mật nhỏ của hai chúng ta thôi. Được không?”

“Vâng!” Lục Lăng không chút do dự đồng ý, sau đó mới nghẹo đầu nhìn kỹ nàng một chút: “Nhưng tại sao mẫu thân lại muốn ăn mặc cùng một kiểu với phụ thân vậy?”

Tống Tiểu Hoa không có ý tốt nhe răng: “Bởi vì..... Ta muốn Lăng Nhi có hai phụ thân!”

Lục Lăng lấy làm kinh hãi vội vàng xua tay thật mạnh: “Không cần, không muốn! Người khác đều chỉ có một phụ thân một mẫu thân, Lăng Nhi không cần hai phụ thân đâu!”

“Đồ ngốc, chọc con chơi đấy!” Tống Tiểu Hoa cười ha hả lại nhéo hắn một chút, sau đó nghiêm túc nói một câu: “Nhưng nếu như con không giữ được bí mật này, vậy thì nhất định sẽ có hai phụ thân đấy!”

Lục Lăng gật đầu giống gà con mổ thóc, Tống Tiểu Hoa vui mừng trở về nhà, không có tí cảm giác tội ác sau khi ‘lừa dối’ đứa bé.....

Thay xong quần áo, đi ra ngoài, thấy Lục Lăng lại cùng Tống Vô Khuyết tiếp tục vẽ vẽ cái gì trên mặt đất giống như lúc trước, lập tức đi qua nhìn thì ra là đang dùng cây gậy nhỏ thấm nước viết chữ.

“Lăng Nhi, con nhỏ như vậy đã biết chữ à?”

“Con biết không nhiều lắm, là Hoắc thúc thúc dạy, khi phụ thân rãnh rỗi cũng sẽ dạy một chút.”

“À..... Bây giờ con đang viết cái gì?”

“Tam Tự kinh.”

https://thuviensach.vn

“Nhân chi sơ tính bản thiện?”

“Mẫu thân cũng nghe qua?”

“Ừ..... Nghe qua một ít.”

Tống Tiểu Hoa tiến tới cẩn thận nhìn một chút, xiêu vẹo sứt sẹo, có một số nét bút hơi vụng về, rất khó phân biệt, chỉ là có thể nhìn ra đây là chữ Hán phồn thể.

Nàng đột nhiên ý thức được, mình hiện nay biến thành nửa mù chữ rồi.

Những kiến thức ngoại ngữ, máy vi tính rồi các bài chuyên ngành thì khẳng định là sẽ không sử dụng đến rồi.

Cũng may trước kia mình thích xem phim Hồng Kông và phim Đài Loan, xem phụ đề nên biết không ít chữ phồn thể. Cộng thêm việc đi công tác nên thỉnh thoảng sẽ cùng đồng nghiệp Hương Cảng trao đổi bưu kiện văn kiện, cũng là dùng chữ phồn thể, cuối cùng thì cũng nhận thức được bảy tám phần.

Coi như cách viết chữ có thể sẽ không giống lắm, nhưng từ nay về sau thì xem nhiều, quen dần, việc biết đọc biết viết cũng sẽ không phải là vấn đề lớn.

Nhưng các tác phẩm văn học cổ còn có thi từ ca phú từ trước đến giờ đều là điểm yếu của cô, nên hiện tại các nội dung trong sách nếu để riêng thì biết, đặt chung với nhau thì không khác gì thằng chột.....

Đau khổ quá! Cay đắng học vài chục năm, vậy mà lại rơi vào tình trạng này.....

Đang tự đau khổ, chợt nghe thấy tiếng cửa kêu lên, có người trở lại.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ đẩy cửa, thì thấy Tống Tiểu Hoa xoay người vào phòng. Bất đắc dĩ cười cười, xoay người đóng lại cửa, sau khi quay lại lần nữa thì thấy nàng đã đi ra, trong tay còn cầm một bao quần áo. Vẻ mặt không vui.....

“Lăng Nhi.....”

“Lăng Nhi.....”

Hai người trước khi khai chiến việc đầu tiên là đuổi đứa bé đi, cách xa ‘vòng chiến’, hai người đều nhất trí trong việc này.

Lục Lăng đã có kinh nghiệm, lại chỉ sợ mẫu thân tức giận mà cả ngày không thấy người, mè nheo không muốn đi, lại cuối cùng bất đắc dĩ khuất phục dưới ánh mắt không giận mà uy của Lục Tử Kỳ.

Tống Tiểu Hoa nhất là không nhìn nổi bộ dáng đáng thương của Lục Lăng, lửa giận trong lòng lập tức tăng lên vài phần, dfienddn lieqiudoon bước vài bước ngăn Lục Tử Kỳ, đứng ở chính giữa tảng đá, một tay giơ bọc quần áo lên đưa về phía trước nói: “Tức giận cái gì? Cầm lấy!”

Lục Tử Kỳ hơi ngẩn ra, cảm thấy oan uổng, mình đâu tức giận.....

“Đây là cái gì?”

“Quần áo bồi thường cho ngươi đó! Cầm đi cầm đi, không ai nợ ai!”

Hắn nhận lấy rồi mở ra, đã cầm lấy rồi lại trả lại: “Ta không cần.”

Nàng kiên quyết không nhận lại, ánh mắt hung ác: “Đây chính là bộ quần áo tốt nhất, ta nói với ngươi, không có việc gì thì đừng cố ý gây sự bới móc nha!”

Hắn không hờn không giận: “Cũng là bởi vì nó tốt, cho nên không cần.”

https://thuviensach.vn

Nàng cực kỳ tức giận: “Ngươi..... Đồ tốt không cần chẳng lẽ ngươi muốn đồ hư hay sao?!”

“Mỗi ngày làm việc tay chân ngoài đồng ruộng, tơ tằm tơ lụa không bằng áo gai vải thô.”

“..... Tốt! Ngươi giỏi!” Tống Tiểu Hoa đoạt lấy bọc quần áo, muốn đập thật mạnh cho dẹp cái mặt bình chân như vại kia: “Ngày mai ta lại đi đổi cho ngươi!”

“Tay còn đau không?”

Đột nhiên chuyển đề tài, mười lần chẳng sai, lại một lần nữa Tống Tiểu Hoa ngây ngốc bị người ta dắt lỗ mũi liền đi: “Còn có một chút..... Mắc mớ gì tới ngươi?”

“Ngày mai nhớ đến hiệu thuốc đổi dược.”

“Được..... Ai cần ngươi lo?”

Lục Tử Kỳ khẽ cười lắc đầu một cái, dạo quanh một vòng phòng bếp, một tay cầm bình, một tay cầm chén: “Không biết đúng sai mà đã quở trách ngươi, phạt một chén; mặc dù không phải là bởi vì phiền não công việc nhưng vì chuyện của con mà giận chó đánh mèo, Die nd da nl e q uu ydo n phạt thêm chén nữa; không nói rõ ràng yêu cầu của quần áo làm ngày mai ngươi còn phải khổ cực đi một chuyến nữa, chén thứ ba này chắc chắn phải phạt.”

Tống Tiểu Hoa ngơ ngác nhìn hắn tự mình quyết định, một chén lại thêm một chén, đến chén thứ ba nghe được mấy từ cuối thì không nhịn được mà bật cười.

“Nếu nàng cười, tức là không còn tức giận nữa?”

https://thuviensach.vn

“Người nào có rãnh rỗi mà tức giận cả ngày với ngươi? A đúng rồi, không phải ngươi không uống rượu sao? Ta xem dáng vẻ này của ngươi thì không giống lắm!”

Lục Tử Kỳ nhìn vật trong tay mình, nụ cười sạch sẽ đơn giản hơi hoảng hốt: “Không uống, không phải là không thể uống, chỉ là không muốn uống mà thôi.....”

Tống Tiểu Hoa không hiểu ý tứ của hắn lắm, nhưng vẻ mặt đó của hắn làm nàng cũng không nhẫn tâm tiếp tục hỏi, suy nghĩ một chút: “Còn việc chàng mới vừa nói giận chó đánh mèo? Cuối cùng là có chuyện gì?”

Lục Tử Kỳ ngước mắt nhìn nàng, chăm chú nói một chữ: “Đói.”

“.....”

——— ——————— ——————— ———————

——— ——————— ——————— ———————

Sau khi mưa to không khí ẩm ướt lại mát mẻ, thoang thoảng mùi bùn đất cùng mùi hoa cỏ, thấm vào ruột gan.

Lục Tử Kỳ mặc một bộ trường sam màu đen, vạt áo cùng mũi hài dính đầy bùn, gió đêm thổi làm bay vài sợi tóc, nhẹ phẩy lên mặt của hắn, khuôn mặt tái nhợt mỏi mệt.

Tống Tiểu Hoa cảm thấy, thật ra thì, lúc hắn không sưng mặt lên để giáo huấn người khác, không đáng ghét chút nào.

“Ta..... Cũng không nên chưa hỏi gì mà đã vứt lung tung đồ của chàng, hơn nữa, bản thân ta..... Không biết quản gia.”

Lục Tử Kỳ cười một tiếng: “Mặt khác, tính khí cũng có chút lớn.”

https://thuviensach.vn

“Tính tình của chàng cũng không tốt hơn chỗ nào!”

“Có đạo lý, có câu nói ‘ một cây làm chẳng nên non ’ sao!”

“Stop! Ăn ở hai lòng, rõ ràng là gạt ta!”

“Còn nhiều thời gian, để cho chúng ta dần dần quen thuộc với nhau, có được hay không?”

“Một lời đã định!”

Bốn chữ này vừa ra khỏi miệng, trong lòng Tống Tiểu Hoa cảm động, ‘ vỗ tay thề nguyền ’ tay phải bỗng nhiên bị ngứa.

Có nên cho hắn biết chuyện hồi xế chiều không? Nhưng nên nói như thế nào? Mình nữ giả nam trang rảnh rỗi hàn huyên với một nam nhân xa lạ trong quán đến quá trưa?!.....

“Đúng rồi còn có một việc.....” Lục Tử Kỳ mở miệng kéo suy nghĩ của nàng về thực tại: “Sau này, không được thảo luận chính sự.”

“À? Chính sự?” Tống Tiểu Hoa ngu ngơ, liếc nhìn cái bình rượu kia thì mới bừng tỉnh hiểu ra: “Ý của ngươi là về chuyện uống rượu cùng thăng quan? Đây làm sao được coi là chính sự, nhiều lắm thì được coi là quy tắc ngầm..... chỉ là..... Trong lòng tất cả mọi người đều hiểu rõ quy định bất thành văn này mà thôi!”

Lục Tử Kỳ nhíu mi: “Đại Tống cũng không có quy củ này, không lẽ, ở Liêu bang có quy củ này sao?”

“Ừ..... Ngươi nói gì thì chính là thế!”

Thôi đi, chết vì sĩ diện, sao lại không có chứ! Quy củ này rõ ràng là do lão tổ tông các ngươi truyền xuống.....

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tống Tiểu Hoa đối với người mà ở bất cứ nơi đâu cũng không quên duy trì tôn nghiêm của nhân viên công vụ, làm trò.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Huề Nhau

Bữa cơm tối là thức ăn đã chín mua từ buổi trưa nên Lục Tử Kỳ làm thêm canh rau cải trứng, Tống Tiểu Hoa uống trà ăn điểm tâm cả một buổi chiều nên cũng không thấy đói, hơi ăn chút đã no, mà Lục Tử Kỳ ăn còn ít hơn nàng.

Lục Lăng thấy lần này mình bị đuổi đi không những phụ thân cùng mẫu thân không gây gổ mà còn vui tươi hớn hở, thì cậu nhóc cảm thấy vô cùng vui sướng, ăn một lèo hơn một phần ba so bình thường, kết quả ăn xong thì kêu bụng khó chịu. Làm Tống Tiểu Hoa vừa giận vừa buồn cười xoa nhẹ một lúc lâu cho cậu nhóc, Tống Vô Khuyết cũng thỉnh thoảng giẫm giẫm nhảy nhảy lên cái bụng nhỏ của cậu nhóc, giúp cậu nhóc tiêu hóa.

Lục Tử Kỳ nói mình còn có công vụ phải xử lý, sau khi ăn xong liền vào thư phòng.

Tống Tiểu Hoa dễ dàng làm Lục Lăng ngoan ngoãn, lại giúp cậu nhóc rửa mặt, nhét cậu vào chăn rồi cậu nhóc còn quấn quýt đòi kể truyện xưa, đến lúc này mới ngoan ngoãn ngủ.

Suy nghĩ một chút, lại nhẹ nhàng đem Tống Vô Khuyết đã ngủ khìn khịt trong ổ nhỏ, ôm cả con chó nhỏ và cậu nhóc đến phòng của mình. Đêm qua đã làm Lục Tử Kỳ phải lăn qua lăn lại một đêm, hôm nay cũng không thể để như vậy, dù sao hắn còn phải đi làm kiếm tiền nuôi gia đình.....

https://thuviensach.vn

Làm xong mọi việc, cũng mới gần chín giờ tối. Tống Tiểu Hoa đã ngủ đủ thì lại bắt đầu khôi phục bản chất cú đêm, càng tối thì lại càng có tinh thần, không mệt mỏi chút nào.

Ngẩn ngơ một lúc rồi quyết định đến chỗ Lục Tử Kỳ mượn hai quyển sách để đọc, xác định tình trạng "mù chữ" của mình chán đến mức độ nào.

Gõ cửa, thì một lúc sau cửa mới mở.

"Không phải chàng ngủ gật trong phòng chứ?"

Lục Tử Kỳ khoác trường sam, đứng ở cửa, bóng che nên không nhìn thấy vẻ mặt, chỉ có thể theo giọng nói khàn khàn thì biết hắn kinh ngạc: "Không có..... Nàng tìm ta có chuyện gì sao?"

"Ừ..... Sao, thư phòng là nơi bí mật, không thể vào sao?"

"Không phải....." Lục Tử Kỳ ngừng lại một chút, nghiêng nghiêng người sang bên cạnh: "Nhà mình, sao có nơi nào không thể vào chứ."

Một cái bàn, một cái ghế dựa, một bàn dài, mấy giá sách chất đầy sách.

Trên bàn có giấy và bút mực, quyển trục cùng với một chiếc đèn dầu, trên bàn để một bài vị, một lư hương.

Tống Tiểu Hoa nhìn vật trên bàn mà ngẩn ngơ.

Lục Tử Kỳ nhẹ giọng nói sau lưng nàng: "Diêu Diêu, đây là mẹ đẻ Lăng Nhi, người vợ đã chết của ta, thắp nén hương đi!"

"Ừ..... Được....."

Tống Tiểu Hoa vội vàng lấy hương, châm hương, học bộ dạng trên ti vi, vái bài vị ba vái, không cảm thấy ngượng ngùng chút nào.

https://thuviensach.vn

Có lẽ là bởi vì người sống luôn có mấy phần kính ý đối với người chết, mặc kệ là có quen biết hay không.

Nhìn từng làn khói trắng mỏng quanh quẩn không tiêu tan, khóe miệng Lục Tử Kỳ là một nụ cười đau buồn.

Đồng Nhi, không ngờ, hai người gặp nhau nhanh như thế, đúng là không kịp trở tay.....

“A..... Ta tới tìm chàng là.....”

Tống Tiểu Hoa quay người lại, thấy Lục Tử Kỳ dựa khung cửa, khom lưng, tay phải ấn bụng thật chặt, dưới ánh đèn lờ mờ cũng có thể thấy được sắc mặt trắng bệch, khuôn mặt toát mồ hôi lạnh: “Chàng làm sao vậy? Bị bệnh sao?” Trong lòng lo sợ, giọng nói cũng thay đổi.

Lắc đầu một cái, nhẹ nhàng tránh không để nàng đỡ, cố gắng tự mình trở về bàn đọc sách rồi ngồi xuống, khẽ nhếch miệng, nở nụ cười yếu đuối: “Chỉ hơi đau dạ dày thôi, chút nữa ổn.”

“Dạ dày? Từ lúc nào thì không thoải mái? Có phải là trước cơm tối hay không? Cho nên mới ăn được ít như vậy có đúng hay không? Chàng làm gì thế sao không nói sớm? Ta đi tìm Hồ đại phu đến khám nhé?”

Tống Tiểu Hoa nói một thôi một hồi làm Lục Tử Kỳ không khỏi cười khổ nhấn mi tâm: “Không quan trọng, nàng không cần khẩn trương như vậy, là bệnh cũ, ta bảo đảm, sẽ ổn ngay thôi.”

“Vậy..... Ta đi đun ít nước nóng cho chàng nhé, trời mưa to thì lại càng lạnh, uống nước cho ấm áp dạ dày, sẽ thoải mái hơn.” Nói xong, không đợi Lục Tử Kỳ trả lời, Tống Tiểu Hoa giống như một trận gió lốc đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ nhìn khe cửa khép hờ, vô lực lắc đầu, nhẹ nhàng thì thầm: “Đồng Nhi, nàng xem, nàng đối với ta là vô cùng khẩn trương, nàng cũng yên tâm đi, đúng không?”

Trong dạ dày từng đợt từng đợt quặn đau kéo tới, khiến cho hắn buộc phải tập trung tinh thần suy nghĩ vấn đề khác để phân tán lực chú ý.

Sau khi nhìn thấy cảnh ở quán trà vào buổi chiều, hắn đến nha môn thì lén lút sai Hình đầu mục đi thăm dò tra xét lai lịch người nam tử trẻ tuổi kia, thuận tiện đi một chuyến đến cửa hàng may.

Rất nhanh, Hình đầu mục đã bắt người về.

Nam tử tự xưng Nguyên Hạo, Tây Bắc nhân sĩ, du lịch khắp nơi trong nhiều năm cũng không có hướng đi cố định, ngày hôm trước vừa mới đến ‘Bắc Nhai huyện’, đang ở trong khách sạn tốt nhất huyện.

Ngoài ra, so sánh giữa lời của ông chủ hiệu may kể về đoạn đối thoại và hành động của hai người Tống Tiểu Hoa, Nguyên Hạo, có thể xác định, bọn họ chỉ là vô tình gặp nhau.

Chỉ là, Nguyên Hạo có khí chất quá mức nổi bật bất phàm, hành động của Tống Tiểu Hoa ngoài dự tính của người khác, cho nên mới làm cho hắn nghi ngờ trong giây phút đó.

Hôm nay mặt ngoài hai nước Tống Liêu có vẻ hòa bình nhưng thật ra xung đột liên tục, chỗ tiếp giáp dfienddn lieqiudoon ‘‘Bắc Nhai huyện’ là biên giới thì càng khó khăn hơn, thành phần người qua lại cực kỳ phức tạp. Hơn nữa tân hoàng kế vị không lâu, tuổi còn quá nhỏ, thế cục trong triều loạn, kẻ địch dòm ngó biên cương, người trong thời buổi rối loạn, không thể không đề phòng.

Vậy mà, hoài nghi đề phòng đến cả vợ mình, cũng không khỏi quá.....

https://thuviensach.vn

Đổi tư thế, ấn chặt bụng vào cái tay vịn ghế, con mắt mở to nhìn thấy một mảnh khói màu đỏ thẫm và như được phủ lên một tầng lụa trắng.

Đồng Nhi.....

Nếu người đó là nàng, ta sẽ không có ý nghĩ này.

Nếu người đó là nàng, ta có thể tỉnh táo đi phân tích, đi điều tra như vậy không.

Nếu người đó là nàng, ta có thể kiềm chế không xông vào, thì sau khi về nhà cũng khổng thể nào coi như mọi chuyện chưa từng xảy ra, chẳng quan tâm.

Đồng Nhi, ta gạt được mình, cũng không lừa được ngươi, đây không phải là rộng lượng, đây là.....

Ba ly rượu đó..... Lời xin lỗi và áy náy của ta thì ba ly rượu làm sao có thể chứa đủ.....

Cửa phòng mở, gió lạnh tràn vào phòng, thổi tan khói sương lượn lờ, cũng thổi tan lụa trắng trong mắt.

Tống Tiểu Hoa cẩn thận từng li từng tí bưng một chén nước nóng hổi đi vào: “Mau uống khi nước còn nóng, sau đó ngủ một giấc thật ngon, sáng mai nếu như vẫn cảm thấy không thoải mái, ta sẽ đi mời Hồ đại phu.”

Lục Tử Kỳ nói tiếng cám ơn, nhận lấy khẽ nhấp một cái, ngọt ngào.

“Ừ..... Thả một ít đường đỏ, ta nhớ được, cái này giống như có thể.....”

Tống Tiểu Hoa ấp úng không tiếp tục nói, thực ra, nàng là nhớ ra nước đường đỏ có thể trị cái đó..... đau bụng kinh..... Chỉ là, cũng sẽ có hiệu quả với đau dạ dày chứ? Dù sao đều là đau mà.....

https://thuviensach.vn

Hết cách rồi, nàng nhớ năm đó thân thể vô cùng khỏe mạnh, quanh năm suốt tháng đến cả bị cảm cũng ít lắm, kiến thức đối với bệnh tật ít đến đáng thương.

Lục Tử Kỳ khẽ mỉm cười, không nói gì, chỉ cúi đầu uống từng ngụm từng ngụm, trong dạ dày, trong lòng cũng ấm áp.....

“Cám ơn ngươi, ta đỡ hơn rồi.”

“Thật sao?” Tống Tiểu Hoa nhận lấy chén không, cẩn thận nhìn Lục Tử Kỳ, hình như sắc mặt cũng không dọa người như lúc nãy nữa: “Vậy là tốt rồi vậy là tốt rồi, hì hì, phương pháp trị liệu quả nhiên là giống nhau.....”

“Cái gì?”

“Buổi sáng chàng ăn cái gì?”

Khả năng học tập của Tống Tiểu Hoa cũng rất mạnh, chiêu đột nhiên chuyển đề tài mới học đã dùng ngay, hiệu quả cũng không tệ lắm.

Thấy Lục Tử Kỳ ngẩn ra, không trả lời được, lập tức xụ mặt xuống: “Chưa ăn điểm tâm sáng đúng không? Lúc chuẩn bị thức ăn tôi, ta đã phát hiện ra, lượng thức ăn gần như là không giảm, tức là chỉ có Lăng nhi ăn, ta còn tưởng rằng chàng ăn sáng quá no nên không ăn trưa. Như vậy, cả ngày nay chàng không ăn gì, sau đó để bụng rỗng uống rượu, chàng là muốn đau dạ dày, phải không?”

Lục Tử Kỳ bị chất vấn phải chỉ có thể lắc đầu cười khổ: “Sao lại có người cố tình làm như thế.....”

Tống Tiểu Hoa nghiêm trang: “Tại sao không có? Tự làm khổ, hoặc là mất não đấy!”

https://thuviensach.vn

Hai người này danh từ này Lục Tử Kỳ chưa từng nghe thấy, nhưng nghĩa ở mặt chữ nên cũng không quá khó hiểu: “Lời này.....”

“Ta tự nghĩ ra!”

“Được rồi được rồi, dù sao đều là ta sai, thế này được chưa?” Lục Tử Kỳ bị những lời quấy rối của nàng, không thể làm gì khác hơn là nhận thua: “Tay của nàng đau, dạ dày ta đau, chúng ta cũng coi là huề nhau, đây không phải là rất tốt sao?”

“Vậy cũng đúng, dù sao đều là tự gây nghiệt, tự làm tự chịu. Được, ai về nhà nấy, tự về phòng tắm rửa đi ngủ thôi!”

Tống Tiểu Hoa dùng một câu khiến Lục Tử Kỳ nghe được có chút không được tự nhiên ‘ tổng kết phân trần’, kết thúc cuộc nói chuyện hôm nay. Lúc đến cửa quay đầu lại nói một câu: “Tống Vô Khuyết hôm nay ngủ cùng ta, từ nay về sau, hai chúng ta mỗi người ngủ cùng một tối, cho đến khi nó được sáu tháng, thế có được không?”

“Sáu tháng?”

“Đúng vậy, con chó được sáu tháng sẽ thành niên..., sau khi trưởng thành thì sức đề kháng cũng tăng thêm thì lúc đó cũng không cần chúng ta vất vả chăm sóc nữa!”

“À.....”

Tống Tiểu Hoa nhìn cái mặt ngơ ngơ của Lục Tử Kỳ bĩu môi: “Chọc chàng chơi đấy! Nhìn chàng bị dọa sợ đến thế kia, con chó thì nhiều nhất đến ba tháng là có thể tự nó chăm sóc nó rồi!”

“A.....”

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Lục Tử Kỳ không thay đổi, Tống Tiểu Hoa bất đắc dĩ nói: “Được, được, được, không đùa chàng nữa? Vô Khuyết sau này sẽ không phiền hà đến chàng nữa, ngộ nhỡ chàng luôn ngủ không ngon, ăn không ngon; kết quả ảnh hưởng đến công việc của đại nhân thì, ta không phải sẽ bị dân chúng toàn huyện nguyền rủa chết tươi mất sao!”

Tống Tiểu Hoa nói xong liền ra khỏi phòng, Lục Tử Kỳ sửng sốt nhìn cửa phòng đóng chặt trong chốc lát, khóe miệng chậm rãi nở nụ cười nhàn nhạt đầy bất đắc dĩ.

Hắn sao có thể vì phải chăm sóc con chó nhỏ thì mới thất lễ?

Mặc kệ là năm tháng hay là hai tháng thì hình như cũng hơi lâu.

Nhiều nhất là nửa tháng nữa Hoắc Nam sẽ trở lại, đến lúc đó, gian phòng..... Phải làm sao bây giờ?

Nha đầu này rõ ràng đối với việc đấy thì vô cùng ngây thơ, mà mình.....

Ôi, sao lại biến thành tình huống xấu hổ như vậy.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Địch Không Động Ta Không Động

Hôm nay, Tống Tiểu Hoa thức dậy còn sớm hơn so với ngày hôm qua.

Ngửa đầu nhìn nửa vầng trăng vẫn còn giắt giữa không trung, nàng không nhịn được ‘ lệ rơi đầy mặt ’.....

Không phải nàng không muốn ngủ, mà là nàng không dám ngủ nha! Nàng sợ ngủ một giấc giống quá khứ quên cho chó ăn, vạn nhất nó đói làm ra việc gì xấu, ô hô như vậy thì nàng khổ rồi.

Kết quả, thật bi ai, tên tiểu tử này không biết là tối hôm qua ăn quá no, hay là cố tình muốn đối nghịch cùng nàng, thế mà lại ngủ còn thở to, mới vừa rồi, rầm rì hai tiếng bày tỏ ý đói bụng, uống vài ngụm nước cơm, bẹp bẹp miệng liếm liếm lỗ mũi, làm ra tư thế bốn chân chổng vó lên trời ngủ ngon lành.

Tống tiểu hoa thấy cảnh này tâm thật hận, thật muốn cắn cánh tay nhỏ bắp chân từng cái từng cái một của nó.....

Mang theo một đôi mắt thâm quầng, nàng chạy sớm đến cửa hàng lân cận mua bánh nướng bánh tiêu bánh bao cháo loãng, cảm thán văn hóa ẩm thực người Trung Quốc thật là ngàn năm cũng không thay đổi, đón ánh mặt trời mới mọc hòa vào không khí trong lành có mùi thơm ngát của tự nhiên, Tống Tiểu Hoa lảo đảo bao lớn bao nhỏ trở về nhà.

“Oh! Mỗi buổi sáng các ngươi thức dậy còn sớm hơn gà nữa!”

https://thuviensach.vn

Câu nói này, trùng hợp ngay lúc hai cha con đẩy cửa phòng đi ra nhìn nhau một cái, im lặng không nói lời nào.

“Đánh răng rửa mặt nhanh lên một chút, tới đây ăn sớm một chút thức ăn còn nóng hổi này!”

Sáng sớm của mùa thu, rất lạnh, gió lại rất lớn, gương mặt của Tống Tiểu Hoa trải qua bôn ba ngược lại nhìn hơi phác hồng, nụ cười tươi tắn, hiện ra lạc quan tràn đầy hướng đến tương lai.

Vốn là một đôi mắt to lóe sáng linh động, lúc này nhìn qua hình như có vài phần không thích hợp.....~!

Lục Lăng hoan hô một tiếng tự mình đi lấy bột đánh răng, Lục Tử Kỳ đi tới dừng ở bên người Tống Tiểu Hoa quan sát một chút, không khỏi có chút buồn cười: “Không có nghỉ ngơi tốt sao?”

“Rất tốt!” Tống Tiểu Hoa nháy nháy mắt vịt chết còn cứng mỏ: “Sắc mặt chàng cũng không tệ lắm, như vậy cũng không cần tìm Hồ đại phu rồi?”

“Ừ, cũng nhờ có ly trà đường đỏ của nàng.”

“Hắc hắc, chó ngáp phải ruồi, không có gì!”

Tống Tiểu Hoa đắc ý không nhịn được ngửa mặt lên trời cười to hai tiếng, Lục Tử Kỳ thấy bộ dáng nàng vui vẻ như vậy, trong lòng chợt nhẹ, mặt cũng theo đó mà giản ra.

Trên mặt của hắn mặc dù thường thường treo nụ cười, thế nhưng phía sau nụ cười lại như ẩn vô hạn cô đơn cùng nặng nề.

Mà nụ cười lúc này, lại khiến Tống Tiểu Hoa giống như nghe được tiếng tim mình đạp liên hồi..... Cái âm thanh kia, đến từ trong lòng của

https://thuviensach.vn

nàng.....

Oh my god, lại ngây ngốc rồi lại ngây ngốc rồi!

Tống Tiểu Hoa vừa yên lặng nói thầm ‘ A di đà Phật phi lễ chớ nhìn ’ vừa cúi đầu ôm một đống lớn đồ vọt vào nhà, lưu lại Lục Tử Kỳ một mình đứng ở bên kia, một đầu mờ mịt.....

——— ——————— ——————— ————

“Tay của ngươi không thể đụng nước, thức ăn chờ ta trở lại làm, bát đũa ngươi cái gì cũng không cần rửa.”

“Tốt.”

“Về việc nấu thuốc không có vấn đề gì chứ?”

“Không có.”

“Buổi trưa mới đi đổi thuốc đúng không?”

“Đúng.”

“Ta ăn no rồi, đi nha môn trước.”

“Ừ.”

Lục Tử Kỳ nhìn sự khác thường của Tống Tiểu Hoa có chút kì quái, thế nào trở nên tiếc chữ như vàng rồi, còn bộ dáng cúi thấp đầu sụp mi thuận mắt một bộ tiêu chuẩn tiểu tức phụ? Mặc dù, thật sự nàng là một tiểu tức phụ không sai, chỉ là.....

Nha đầu này thật là thay đổi thất thường, hơn nữa không hề có điềm báo trước hoàn toàn không có dấu vết có thể tìm ra, thật là khó có thể nắm lấy.....

https://thuviensach.vn

Mà lúc này trong lòng Tống Tiểu Hoa vẫn còn đang nghĩ, nếu như có một ngày trong tương lai đối với hắn không còn là ‘ngây ngốc tràn lan’ mà là thật ‘động lòng yêu’, vậy cũng không thể trách được?

Dù sao, mỗi ngày cùng một mái nhà với nam nhân có sức dụ hoặc này dù ngẩng đầu hay cuối đầu đều thấy, tỷ lệ bị ‘bắt lại’ thành công thật sự là lớn vô cùng.

Nếu quả thật như vậy cũng không có gì, vốn chính là vợ chồng danh chánh ngôn thuận mà!

Nhưng mà, vừa nghĩ tới thật sự phải ở chỗ này làm vợ người ta rồi sanh con cùng nhau sống qua ngày rồi lại biến thành một lão bà, Tống Tiểu Hoa lại cảm thấy rất là hoang đường.

Bởi vì trong tiềm thức của nàng hoàn toàn không xem bản thân mình thời người ở thời không này. Đây có phải là không có lòng trung thành, không có cảm giác an toàn hay không?

Được rồi, loại bỏ nhưng suy nghĩ mơ hồ này không nói đến nữa, như vậy, còn có điểm trọng yếu nhất, nàng không thể yêu hắn trước!

Trong tình yêu, người nào yêu trước, người đó chính là người thua.

Huống chi, ở một thời đại nam tôn nữ ti này.

Nếu như nàng hãm vào, thế nhưng hắn lại không có hồi báo ngang hàng, thậm chí chỉ xem nàng như người giúp việc nấu cơm mang đứa bé miễn phí lâu dài, nàng phải làm như thế nào?

Nếu như nàng toàn tâm toàn ý yêu hắn, thế nhưng hắn lại tam thê tứ thiếp, thậm chí lưu luyến bụi hoa, coi nàng như giày cũ, nàng nên làm như thế nào?

https://thuviensach.vn

Được rồi, những thứ này cũng quá mức xa xôi, như vậy liền chỉ nói đến việc trước mắt, trong lòng của hắn rõ ràng còn yêu người vợ đã chết rồi như cũ.

Tên khắc trên bài vị, đã có chút mơ hồ, nước sơn chung quanh cũng cạn rất nhiều. Đây là bởi vì, có người thường xuyên lấy tay vuốt ve? Vuốt chữ lạnh lẽo, nghĩ tới gương mặt người đã chết.....

Một ít hàng chữ, liếc nhìn qua một chút, chỉ miễn cưỡng thấy rõ ràng hai chữ: ‘ thê ’, ‘ đồng ’.

Như thế nào cùng một người đã chết tranh giành cái vị trí kia ở trong lòng của hắn, cái vị trí ‘ thê ’kia?

Tống Tiểu Hoa nghĩ tới nghĩ lui, làm cho đầu mình hỗn loạn như ngồi xe cáp treo choáng váng, cuối cùng đạt được kết luận là:

Địch không động ta không động, dụ địch xâm nhập đợi địch động, nếu địch động ta cũng vậy..... Tận lực bất động..... *^* D % Đ % L % Q % Đ *^*

———— ———————— ———————— ——————————

Khoảng thời gian này thật là tốt, quét sân dọn dẹp gian phòng một chút, lừa dối trêu trọc chó nhỏ, rất nhanh liền qua một buổi sáng.

Đối với Tống Tiểu Hoa mà nói quãng thời gian trước bận rộn loay hoay suốt như muốn liều cả mạng, cuộc sống rãnh rỗi như vậy quả thật có nằm mơ cũng không tới.

Buổi trưa, lúc Lục Tử Kỳ nấu cơm, nàng ở một bên làm trợ thủ thêm củi thêm gia vị lần lượt dầu lần lượt dấm, trò chuyện câu được câu không về mấy việc nhàn rỗi xung quanh, thuận tiện ghi nhớ cẩn thận cách làm mấy món ăn.

https://thuviensach.vn

Cơm nước xong, tiễn Lục Tử Kỳ đi thực hiện tiếp tục công tác mà nhân dân giao phó, lại dụ dỗ Lục Lăng mang theo Tống Vô Khuyết đến hậu viện ngoan ngoãn ngủ trưa, Tống Tiểu Hoa liền đổi nam trang khóa cửa phòng đi ra ngoài.

Lúc ra cửa, nàng lộ ra cái đầu trước nhìn quanh, sau khi xác định không có ai, mới lách người đi ra ngoài. Trên đường vẫn cúi đầu vội vã mà đi, cũng may đúng lúc nghỉ trưa, cũng không đụng phải nhiều người lắm.

Loại hành động lén lén lút lút sợ bị phát hiện này làm cho nàng cảm thấy rất kích thích rất thú vị, như vậy có điểm ý tứ..... ‘ yêu đương vụng trộm ’.

Ai, tội lỗi tội lỗi.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Vụng Trộm

Nguyên Hạo đã sớm chờ ở trong quán trà, cũng là gian phòng hôm qua, một bình trà nóng, mấy đĩa điểm tâm.

Vẫn là một bộ áo xanh, chỉ là từ xanh đậm đổi thành xanh nhạt, cùng một màu với bầu trời bên ngoài cửa sổ.

Thấy Tống Tiểu Hoa vội vàng đi vào, không khỏi cười nhạt một tiếng: "Vội vã như vậy làm cái gì, là sợ ta ăn hết điểm tâm sao?"

Hôm qua liền biết nàng đối với trà cũng không quá yêu thích, ngược lại đối với những cái điểm tâm nhỏ tinh xảo này có hứng thú rất nhiều, trái một khối phải một khối ăn như hài đồng tham ăn.

Tống Tiểu Hoa ngượng ngùng cười khan hai tiếng.

Tính tình mình hấp tấp trong chốt lát không thể thay đổi được rồi, vốn là cảm thấy không có gì là không ổn, nhưng ở trước mặt vị này tay cầm phong độ tri thức thì không thể so sánh với những người nhàn rỗi được, thật là giờ chỉ còn lại cảm giác xấu hổ mà thôi.

"Ngươi đang xem sách hả? Sách gì?"

"Nhàn thư."

"Nhàn thư tốt!"

https://thuviensach.vn

Nguyên Hạo liếc nhìn nàng một cái: “Thì ra là ngươi cũng có hứng thú với những thứ sách không có ích cho thi công danh này sao?”

“Kết hợp lao động và vui chơi, thỉnh thoảng cũng muốn thay đổi đầu óc!”

Tống Tiểu Hoa thuận miệng lừa gạt đôi câu, bỗng dưng nhớ tới mình đang đối mặt với một thư sinh, dù thế nào cũng phải là đọc sách qua mấy năm, vì vậy vội vàng bổ sung: “Thật ra thì không nói gạt ngươi, ta căn bản không phải là cái loại ham học, vừa nhìn thấy những thứ kia ‘ chi hồ giả dã’ liền choáng váng đầu, học nhiều năm như vậy, cũng chẳng qua chỉ là biết mấy chữ thôi, so với mù chữ thì tốt hơn một chút thôi.”

Nguyên Hạo lại cười to: “Nói chuyện với ngươi rất thú vị, ta chính là thích tính tình và bộ dạng không chút nào dối trá làm bộ của ngươi!”

Bị hắn luân phiên cười sang sảng làm cho tim Tống Tiểu Hoa đập từng trận rộn máu nóng sôi sục, cũng không biết tại sao, trước mắt lại đột nhiên thoáng qua một cái khuôn mặt tươi cười khác. Khẽ cười yếu ớt, bất đắc dĩ cười khổ, buồn cười, mỉm cười, tịch mịch, còn nữa, mặt giản ra vui vẻ.....

Lắc đầu một cái, xua đi cảm giác khó hiểu, vén vạt áo ngồi xuống, cầm lên một khối điểm tâm ăn một miếng, kết quả, nghẹn.

Vỗ ngực liền khụ liên tục thở gấp, dọa Nguyên Hạo đứng lên vội vàng đi tới, vừa vỗ lưng thuận tức vừa bưng nước trà cho nàng uống, ầm ĩ một lúc lâu mới dừng lại.

Tống Tiểu Hoa mặt đỏ tới mang tai nước mắt ràn rụa nói tiếng cám ơn, nhìn bộ dáng của Nguyên Hạo hình như nhịn cười rất là cực khổ, liền thở dài: “Ta hiểu rõ bộ dáng của ta bây giờ rất tức cười, ngươi muốn cười liền cười đi, nhịn một lát bị nội thương giờ.”

https://thuviensach.vn

Vì vậy, Nguyên Hạo cũng không nhịn nữa, cười thật lớn.

Tống Tiểu Hoa ấm ức: “Này! Ngươi có cần không nể mặt ta vậy không hả?!”

“Thật xin lỗi thật xin lỗi.....” Nguyên Hạo xoa nước mắt nơi khóe mắt do bật cười, nâng ly trà lên uống một hớp, muốn bình ổn lại cảm xúc của mình. ### D#Đ#L#Q#Đ###

“Quên đi, nhìn ngươi cười lên rất đẹp mắt, ta liền tha thứ ngươi. Như vậy đi, ngươi phải thật tâm nói lời xin lỗi với ta, vậy thì..... cười một cái cho gia coi đi!”

“Phốc!”

Lời nói vừa dứt, đến phiên Nguyên Hạo ho khan không ngừng, chỉ là, Tống Tiểu Hoa lại ở một bên vỗ tay cười to xem kịch vui.

Đang cười đùa, tiểu nhị gõ cửa đi vào thêm nước trà, Nguyên Hạo hít sâu một hơi thật dễ dàng dừng lại khụ, ách giọng phân phó: “Đi đổi một bầu Nhân Tham trà hoa cúc.”

Tiểu nhị đáp ứng, Tống Tiểu Hoa là tò mò hỏi “Cái loại trà đó uống rất ngon sao?”

Vừa nghe câu hỏi này, liền biết ngay là người thường.....

“Trà này có tác dụng giải trừ mệt nhọc, giúp tinh thần tỉnh táo hơn.”

“Ah..... Ngươi không có nghỉ ngơi tốt hả?”

Nguyên Hạo chỉ là nhìn nàng chằm chằm, chỉ cười không nói.

Tống Tiểu Hoa lúc này mới phản ứng được, thì ra là nói mình.

https://thuviensach.vn

Xoa xoa hai mắt thâm quầng có thể so với ‘quốc bảo ’, nhỏ giọng lầu bầu một câu: “Ngươi biết cái gì, đây là kiểu trang điểm lưu hành nhất tương lai.....”

Không đợi Nguyên Hạo buồn bực mở miệng, ngay sau đó lại hỏi: “Ngươi đối với trà giống như rất hiểu?”

“Hiểu sơ.”

Tống Tiểu Hoa nhớ lại cái lý trận《 Xích Bích 》của Gia Cát Lượng, không nhịn được nhếch miệng cười một hồi.

Nguyên Hạo không biết nàng sao tự nhiên lại cười, nhưng cũng không hỏi, chỉ là mặt mày cong cong cùng với nàng cùng nhau mĩm cười.

Ánh mắt của hắn hẹp dài hếch lên, thời điểm không cười, mang theo vài phần ngạo khí mấy phần quyến rũ còn có mấy phần mỉa mai, làm cho người ta không dám nhìn gần. Nhưng chỉ cần cười một tiếng, mắt sẽ khẽ hạ nheo lại, che giấu tất cả tài năng. Nắm tất cả các khí thế tự tin, không câu nệ, bễ nghễ trong tay đã làm cho tất cả mọi thứ xung quanh phải ảm đạm và phai mờ.

Cho nên, Tống Tiểu Hoa rất thích nhìn hắn cười.

Nếu như nói, hắn cười lên như nắng gắt, vậy thì, Lục Tử Kỳ cười lên chính là ấm áp như gió xuân, nhàn nhạt nhàn nhạt, bất tri bất giác liền giọi vào tầm mắt khắc vào trong tâm trí.....

Ai ai ai, sao lại nghĩ tới hắn?

“Vậy ngươi có biết hay không, trà không nuôi dạ dày được?”

Thôi thôi thôi, vì cái gì vẫn là hắn.

https://thuviensach.vn

Nguyên Hạo nghe vậy thân thể ngồi thẳng: “Thế nào, dạ dày ngươi không thoải mái sao?”

“Không phải là của ta, là..... Gia huynh.”

“À.....” Nguyên Hạo kéo dài âm thanh làm như đang suy nghĩ trong khoảnh khắc: “Trà Đại Lý Phổ Nhỉ ngược lại rất tốt đối với việc nuôi dạ dày, chỉ là nơi đây cực ít thấy. Như vậy đi, ta viết cho ngươi một phương thuốc.”

Vừa nói xong liền đứng dậy đi đến thư án bên cạnh, nơi đó đã có giấy được trải sẵn và mực đã mài xong.

Người lui tới quán trà phần nhiều là văn nhân nho sĩ, thưởng trà khó tránh khỏi việc nổi hứng lên muốn múa bút vậy mực ngâm thơ, cho nên trong một nhã gian của quán trà cũng có giấy và bút mực. Mặc dù nơi đây không thể so được với Trung Nguyên giàu có và đông đúc, nhưng những trang bị cơ bản đều có hết, chỉ là về phương diện chất lượng chỉ tạm được mà thôi.

Nguyên Hạo cũng không ngồi xuống, lấy bút nhúng mực, giữ hô hấp nâng cao cổ tay vung bút.

“Mạch môn, đảng sâm, Bắc sa sâm, Ngọc Trúc, phấn bệnh đậu mùa tất cả 3 tiền, ô mai, biết mẫu, cam thảo tất cả 2 tiền. Mỗi ngày như vậy khi uống trà, thích hợp dùng hàng năm.”

Vừa nói vừa đem vết mực hong khô, đưa giấy tới cho Tống Tiểu Hoa đã xem đến mắt choáng váng.

“Ngươi biết xem bệnh sao?”

“Ta nào có bản lãnh đó, chỉ là trùng hợp nhớ lại đã đọc qua một bản nhàn thư có nhắc đến phương thuốc này thôi.”

https://thuviensach.vn

“Oa! Chữ của ngươi viết rất đẹp!”

Mặc dù chữ viết của Tống Tiểu Hoa theo cách nói bình thường thì chính là ‘ chữ như gà bới ’‘ ba ba bò ’, chỉ là nó cũng không làm trở ngại việc nàng thưởng thức chữ của người khác. Huống chi, chữ của Nguyên Hạo cho dù là người mù..... Nói như vậy có điểm khoa trương, dù là không biết một chữ, cũng là có thể thấy được chữ này đẹp.

Quan trọng nhất là nét chữ này tương đối đơn giản, nàng đều biết! Nhìn nét chữ cảm giác được hắn là một người tốt.....

Tống Tiểu Hoa yêu thích không buông tay cầm toa thuốc qua quan sát không ngậm miệng được, Nguyên Hạo như cũ mỉm cười nhìn nàng: “Đúng rồi, nếu như ngươi đối với nhàn thư có hứng thú, như vậy không biết quyển này có vào được mắt của ngươi không?”

Lấy tay cầm sách đang lật được một nửa trên bàn lên: “Quyển này là du ký, ghi lại phong thổ của rất nhiều nơi ở Đại Tống, ta nghĩ, sẽ rất phù hợp với khẩu vị của ngươi. Mặt khác, trong đó còn ghi lại một ít phương pháp tinh xảo dạy nấu ăn và điểm tâm.”

“Thật? Quá tuyệt vời!”

Tống Tiểu Hoa cẩn thận thu hồi phương thuốc, nhận lấy sách lật ra.

Không phải in ấn, vốn là bản sao viết tay, chữ viết là dạng chữ tiểu khải, nét chữ đoan đoan chính chính cho nên rất dễ nhận thức.

Thật ra thì ở thời đại này vẫn chưa có bản in, tất cả đều là do người thủ công khắc bản ra ngoài, không bằng viết bản bằng tay vẫn là biện pháp tốt.

Mới vừa lật hai trang, liền thấy mấy chữ phồn thể phức tạp không nhận biết được, Nguyên Hạo ở một bên thấy nàng dừng lại mặt lộ vẻ khó

https://thuviensach.vn

xử, liền chủ động mở miệng hỏi thăm. Mà Tống Tiểu Hoa cảm thấy mình là kẻ dưới không ngại học hỏi người có phẩm cách ưu tú, gặp phải chữ không đọc được hay câu không hiểu rõ liền hỏi, Nguyên Hạo nhất nhất kiên nhẫn giải đáp, không lộ một chút nào vẻ không kiên nhẫn, càng không có nửa điểm ý coi thường.

Tống Tiểu Hoa cảm thấy, rất dễ dàng và tùy ý khi ở cùng với hắn, có lẽ, là bởi vì mình bây giờ là mặc nam trang, hình thức huynh đệ bằng hữu chung đụng là như vậy đi.....

Như vậy một hỏi một đáp, rất nhanh liền xem xong khoảng một phần tư nội dung, Tống Tiểu Hoa cũng là từ lúc bắt đầu không thích ứng, đến từ từ quen với phương thức sắp xếp chữ như vậy.

Nàng vốn là có một chút hiểu biết về thể văn ngôn này mặc dù học được ít, nhưng dầu gì cũng là được học một chút qua mấy năm trung học, hơn nữa quyển du ký này cũng không phải là khó hiểu lắm, cho nên liền đánh giá mơ hồ cũng có thể hiểu rõ bảy tám phần.

Điều này làm cho nàng càng học càng thuận, càng học càng thoải mái, lòng tự tin trong nháy mắt tràn đầy.

Ngáp một cái duỗi người một cái, vừa ngẩng đầu mới phát hiện, không ngờ là mặt trời đã ngã về tây rồi.

“Ai nha nha! Xong rồi xong rồi, Lăng Nhi khẳng định đã dậy từ lâu và cho là ta lại chạy đi!”

“Lăng Nhi là ai?”

“Ách..... Đệ đệ ta.....” Một phút gấp gáp, đã làm ra quan hệ hỗn loạn.....

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa cười khan tiếp tục nói: “Hắn giống như là cái đuôi nhỏ luôn đi theo phía sau ta, hôm nay thật không dễ dàng gì dỗ hắn ngủ thiếp đi ta mới chạy được đến đây. Nếu như bị hắn phát hiện ra ta đi ra ngoài chơi mà không mang theo hắn, khẳng định là khóc như Hoàng Hà vỡ đê.” Đứa bé không chỉ có thể đem ra lừa dối, còn có thể chịu tiếng xấu thay cho người khác.....

Nguyên Hạo bị chọc cho cười liên tiếp: “Vậy ngươi mau trở về đi thôi, vẫn là không cần đưa?”

“Không cần.”

“Sách này ngươi liền mang về đọc, đọc xong rồi trả lại ta là được.”

“Được, ta liền không khách khí đâu!”

“Như vậy..... Ngày mai ngươi còn có thể len lén chạy đến sao?”

Tống Tiểu Hoa khóe miệng không nhịn được co quắp hai cái, lời nói này, người như vậy..... Chính xác đấy..... Cũng không phải là ‘ len lén ’ này.....%%# D ^ Đ ^ L ^ Q ^ Đ #%%

Nguyên Hạo không nhìn thấy vẻ mặt ưỡn ẹo của nàng, tiếp tục nói: “Nếu như không bỏ rơi được cái ‘đuôi nhỏ’ kia, thì có thể dẫn theo tới đây cũng được!”

“Không không không.....” Tống Tiểu Hoa không chút suy nghĩ liền trực tiếp cự tuyệt, mang theo con vợ trước của chồng mình đến xem mình cùng một nam nhân khác không phải là cha của nó ‘ước hẹn’ sao? Nàng nhất định sẽ bị trời đánh sét đánh.....

“Muốn dẫn cũng không phải chỉ một người rồi, quá phiền toái.”

“Ngươi không chỉ có một đệ đệ à?”

https://thuviensach.vn

“Ừ..... Còn có Vô Khuyết nữa.....”

Nữ nhân, nhi tử cùng chó, tỷ đệ ba..... Phốc.....

Nguyên Hạo hiểu gật gật đầu: “Dù sao ta lúc nào khi xế chiều mỗi ngày đều ở tại nơi đây uống trà, nếu như ngươi có rãnh rỗi, trực tiếp tới tìm ta là được.”

“Được rồi!”

Chắp tay đứng ở cửa sổ, nhìn cái bóng dáng nhỏ gầy một đường mạnh mẽ đi, vốn đã khôi phục ánh mắt hẹp dài, lại không nhịn được khẽ cong.

Tầm mắt hơi chuyển, ngừng ở nơi góc đường thấy một bóng lưng rời đi, đôi môi mỏng nhếch lên, vẻ đăm chiêu hiện rõ.

Tác giả có lời muốn nói: cám ơn tỉ mỉ thân môn chỉ chứng, ta lại ‘ đưa đò ’ một chút đo đổi: “Từ 1979 năm lên, nước ta Trung y đơn thuốc liều thuốc đơn vị nhất luật áp dụng khắc làm đơn vị hệ mét! Tức 1 kí lô 00g, 1 cân P0g,50g=hai 0 tiền,1 tiền =,1 ly = 03g.”.....

Vì vậy đem ban đầu cũng là ‘ bày ’ tới phương thuốc bên trong ‘ khắc ’ đổi thành ‘ tiền ’. Nói cách khác, ban đầu là tất cả ‘9 khắc ’ cùng tất cả ‘6 khắc ’. Nếu quả thật có muốn muốn nếm thử đồng học còn là theo ‘ khắc ’ đi lấy thuốc tương đối an toàn ~ rống rống ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Ấm Áp Đêm Lạnh

Ra khỏi quán trà, Tống Tiểu Hoa đi thẳng đến hiệu thuốc, lấy thuốc theo đơn Nguyên Hạo kê cho, rồi để đại phu thay dược, thay băng cho ngón tay. Đương nhiên là không thể thiếu việc bị đau quá mà lệ rơi tràn trề.

May mà hôm nay là đại phu khác thay băng, nếu không nàng sẽ bị nghi ngờ vì sao một chàng thanh niên bị thương cùng chỗ với phu nhân tri huyện, đến cả bộ dáng khóc lóc cũng không khác chút nào? . . . . . .

Ra khỏi hiệu thuốc thì lại đến cửa hàng may, vừa vào cửa thì yêu cầu chủ tiệm đưa cho nàng một bộ quần áo bền chắc, chịu được va chạm và là quần áo ngắn gọn gàng.

Lão bản vừa thấy đôi mắt đỏ bừng, đằng đằng sát khí của nàng, thì bị dọa mà run run, cũng không nói nhiều, dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết, thu tiền, sau đó cung kính tiễn nàng ra cửa, từ đầu tới cuối đều không nhìn vào mắt nàng.

Tống Tiểu Hoa đi thật xa mới nhớ tới, hình như là từ đầu tới cuối chủ tiệm đều không gọi nàng là ‘ Tống phu nhân ’, có lẽ là không dám mở miệng gọi trước bộ trang phục này của nàng? Nhưng như thế thì cũng không cần có vẻ mặt là không biết nàng chứ? Kỳ thật. . . . . .

Khi Tống Tiểu Hoa di@en*dyan(lee^qu.donnn)buồn bực chạy như điên khi về nhà, một gốc cây cây tùng bên cạnh huyện nha hậu viện, có hai người mặc quan phục đang đứng.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ sau khi nghe xong hồi báo thì im lặng một lát, cười nói với người có vóc dáng chắc nịch mắt to mày rậm đứng trước mặt mình: "Hình bộ đầu, đã làm phiền ngươi."

"Đại nhân sao lại nói những lời đó? Nói như vậy chính là không coi Hình bộ đầu tôi là người nhà rồi!" Võ ngực lại chần chừ: "Đại nhân, có muốn tôi đi tìm tên đó. . . . . ."

"Không cần." Lục Tử Kỳ lạnh nhạt nói: "Chuyện này cũng không phải là chuyện to tát gì. Nếu không phải lo lắng Nguyên Hạo có chỗ đáng ngờ thì ta cũng không làm phiền ngươi."

"Đại nhân xem, ngài lại nói nữa!"

"Ta lỡ lời."

"Đại nhân cứ việc yên tâm, ta sẽ nhìn chòng chọc tiểu tử kia. Nhưng đại nhân, phu nhân thật đúng là lợi hại nha, là phụ nữ lại vẫn biết chữ nghĩa, lão Hình thật bội phục!"

Lục Tử Kỳ sững sờ, cười một tiếng, không nói.

Sau khi Hình bộ đầu rời đi, một mình Lục Tử Kỳ chậm rãi dạo bước trong viện, trên mặt đất còn lưu lại mấy vũng nước, phản chiếu ánh tà dương đỏ quạch như máu.

Không ngờ nàng đi gặp người kia, mặc nam trang, trò chuyện với nhau thật vui. Nhìn qua thì họ rất hợp nhau.

Hắn đương nhiên là có biện pháp khiến chủ tiệm may im miệng, cũng tin tưởng Hình bộ đầu làm chuyện cẩn thận nghiêm ngặt. Vốn tưởng rằng nàng là một lần vui vẻ trong chốc lát, nhưng không ngờ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nguyên Hạo, cứ cho hắn là một người bình thường đi du lịch, cứ cho là hắn nghĩ nàng là nam tử mà đối xử nhưng cũng không thể tiếp tục như vậy nữa.

Giữa ban ngày ban mặt, nhiều người nhiều miệng, giả sử như bị lan truyền ra, kết quả sẽ như thế nào?

Nhưng giữa ban ngày ban mặt, nơi nhiều người nhiều miệng, hay có ý là thoải mái không cần che giấu? Cố ý, hay là vô ý? . . . . . .

Còn nữa, nàng có biết chữ. Như vậy, tối hôm qua nàng đến thư phòng, có phải là muốn tìm sách để xem?

Lục Tử Kỳ đi một vòng lại trở về chỗ ban đầu, giơ tay lên sờ sờ lá thông, đầu ngón tay có cảm giác hơi nhoi nhói, khóe môi khẽ vểnh lên nở nụ cười yếu ớt.

Nha đầu này, đúng là không đơn giản. . . . . .

_____ _____ _____ _____

_____ _____ _____ _____

Tống Tiểu Hoa lén lén lút lút trong lòng sợ hãi đóng cổng, đến lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như bị người phát hiện có một nam tử trẻ tuổi lạ mặt thừa dịp Tri Huyện đại nhân không ở nhà, ra ra vào vào cái nahf này, nàngnhất định sẽ bị bắt đi. . . . . A. . . . . Dìm lồng heo, đây là hình phạt thời cổ dùng để trừng phạt những người phụ nữ không trinh khiết duy nhất nàng biết.

Bất trinh bất khiết. . . . . .

Không thể nào, nàng chỉ cùng nam nhân khác tâm sự mà thôi. Nhưng một ngàn năm sau thì chuyện dfienddn lieqiudoon này rất bình thường, còn

https://thuviensach.vn

hiện tại thì sẽ thật khác người, thật là sẽ chết? Còn nữa, vì sao nàng lại chột dạ như vậy? Giống như, thật sự nàng đã ‘hồng hạnh xuất tường’, ‘ thông đồng với đàn ông khác’ vậy. . . . . .

Xì, xì, xì! Bà đây chính trực không sợ gian tà!

"Mẫu thân ~"

Giọng nói mềm mại, yếu ớt kêu lên, dọa Tống Tiểu Hoa suýt nữa sợ vỡ mật.

Lục Lăng vẫn ôm con chó ngồi xổm trước hiên luyện chữ giống như ngày hôm qua, chỉ khác lần này là cây gậy đổi thành cục đất.

Khuôn mặt nhỏ nhắn như viết chữ “vứt bỏ” đầy tội nghiệp uất ức, im lặng tố cáo hành động ‘ngược đãi’ của Tống Tiểu Hoa.

"Lăng Nhi mau nhìn, ta mua đồ ăn ngon cho con đây!" Tống Tiểu Hoa vung hai chuỗi mứt quả, cười gian trá vô cùng.

Quả nhiên, tiểu oa nhi mắt tỏa sáng hoan hô chạy tới, lại quăng Tống Vô Khuyết ngã lộn nhào. . . . . .

Nhìn Lục Lăng giống như là đạt được bảo bối quý giá mà vô cùng vui vẻ, cái miệng nhỏ liếm liếm vỏ đường bọc mứt quả vô cùng thỏa mãn, Tống Tiểu Hoa có phần đồng tình lắc đầu một cái.

Người bạn nhỏ thời đại này thật là đáng thương, đã không có đồ chơi lại không có đồ ăn vặt gì.

Nàng trước kia mỗi khi nhìn thấy trên phim cổ trang trung xuất hiện cảnh cầm mứt quảđều sẽ xì mũi coi thường, cảm thấy thật sự là cực kì tầm thường, chẳng lẽ cũng không có thứ khác để ăn? Sau khi đến thì mới biết, quả thật không có gì. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Lăng Nhi, còn nhớ rõ bí mật của chúng ta sao?"

Lục Lăng bỏ vào trong miệng một miếng quả sơn tra lớn, phát âm mơ hồ không rõ chữ, vì vậy liền gật đầu một cái thật mạnh.

Tống Tiểu Hoa hài lòng hung hăng hôn cậu nhóc, vội vã trở về phòng thay y phục, sau khi ra ngoài vẫn thấy dienndnle,qu.y don Lục Lăng ăn say sưa ngon lành, không nhịn được cũng thèm ăn, lấy lý do trẻ con ăn nhiều sẽ đau răng, hợp tình hợp lý lấy một sâu. . . . . .

Cho nên, sau khi Lục Tử Kỳ trở về nhà thì nhìn thấy hình ảnh như vầy ——

Hai người một lớn một nhỏ,ở giữ kẹp một con chó, ngồi thành hàng, ăn sâu quả. . . . . .

"Phụ thân!"

Lục Lăng cầm một nửa sâu hồ lô nhào về phía hắn, Tống Tiểu Hoa thì vẫy vẫy nửa sâu còn lại coi như là chào hắn, con chó nhỏ nằm trên mặt đất đang chăm chú liếm mảnh đường nhỏ, hoàn toàn không để ý đến hắn. . . . . .

Lục Tử Kỳ cắn tượng trưng một miếng mứt quả nhi tử đưa tới, lại ăn phải quả chua, ngay lập tức mặt mũi vặn vẹo.

Tiểu viện mặc dù đơn sơ nhưng sạch sẽ, tiếng cười vang lên, vui vẻ hòa thuận, gần tối trong làn gió lạnh, cũng mang theo làn hơi ấm áp.

Sau khi ăn xong, lục Tử Kỳ lại nhốt mình vào thư phòng, hai ngày nay công việc bề bộn, lại bởi vì nhớ đến hai người trong nhà. . . . . Được rồi, kế hoạch ăn cơm của hai người cùng một con chó, màbuộc phải trở về sớm một chút, rồi đem công vụ chưa làm xong về nhà tiếp tục xử lý.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, chợt nghe thấy tiếng gõ cửa nhẹ nhàng, để bút xuống, đứng dậy, mở cửa.

Chỉ thấy một ly trà nóng hổi mùi thuốc đông y, phía sau là khuôn mặt tươi cười bị mờ bởi làn hơi nóng.

"Đây là?"

"Của chàng."

"Cho ta uông? Nhưng ta không bị bệnh."

"Chẳng lẽ lại phải đợi cho đến khi phát bệnh thì mới coi là bị bệnh? Chàng bị bệnh mãn tính, cần phòng ngừa tránh phát bệnh, cần điều dưỡng hàng ngày, chàng biết chưa?"

Lục Tử Kỳ ngẩn ngơ mới hiểu được: "Nàng nói đến tối hôm qua. . . . ."

"Đúng nha! Đây là trà dưỡng dạ dày, từ nay về sau, mỗi ngày đều phải uống một chén." Nét mặt Tống Tiểu Hoa đầy hả hê, khiến Lục Tử Kỳ buộc phải cảnh giác.

"Sao lại có biểu tình đấy? Ta cũng sẽ không hại chàng!"

Tống Tiểu Hoa thấy khuôn mặt hắn đầy vẻ đề phòng, nhất thời nghiêm trang. Nhưng Lục Tử Kỳ lại càng cảm thấy rợn cả tóc gáy hơn, không nhịn được lui về sau một bước nhỏ.

Tống Tiểu Hoa thấy thế, kéo tay áo hắn rồi nhấc chân đi ra ngoài: "Ngoan ngoan phải nghe lời! Đi với ta đến chỗ này, ta có đồ cho chàng!"

Lục Tử Kỳ không thể làm gì khác đành để nàng kéo cả đoạn đường rồi đi vào tiền thính, sau đó không thể làm gì khác hơn là uống dược trà kia trước cái nhìn soi mói của nàng.

https://thuviensach.vn

Ôi . . . . . Đắng . . . . . .

Tống Tiểu Hoa không nhịn được cười lớn, lại vội vàng che miệng tiếp tục cười. Lăng Nhi mới ngủ, không được đánh thức.

"Ta mới vừa uống một hớp nhỏ thử một chút mùi vị. . . . . Hắc hắc he he. . . . . ."

"Nàng. . . . . ." Lục Tử Kỳ nhất thời có cảm giác buồn nôn, lại uống hết một ly trà để trên bàn, lúc này mới cảm giác vị đắng trong miệng giảm bớt.

"Thuốc đắng dã tật! Đây không phải là mọi người thường nói sao?"

". . . . . Cái này còn phải uống mấy ngày nữa?"

"Điều trị từ từ, đương nhiên là phải uống hàng năm!"

Lục Tử Kỳ đen mặt.

Trong lòng Tống Tiểu Hoa xuất hiện một suy nghĩ , nếu không phải là cô biết Nguyên Hạo chắc chắn không biết mối quan hệ giữa mình và Lục Tử Kỳ, có lẽ còn cho rằng đây là cố ý mượn cớ chỉnh hắn. . . . . .

Lắc lắc đầu, bỏ qua ý tưởng hoang đường này, mở hai bao trên bàn ra gồm: "Đây là đồ ta đã mua thêm, ta đã chọn loại vải bền chắc, chịu được ma sát. Cái này, chàng giữ lại để mặc đi!"

Viền áo trang trí màu xanh nhạt, tay nghề khéo léo, trong khiêm tốn lại lộ ra cao quý, giá cả xa xỉ .

Ngày hôm qua lúc mua, tuy là bực mình vô cùng, nhưng trong đầu vẫn hiện lên cảnh Lục Tử Kỳ mặc bộ trường sam này sẽ có hình dáng gì, cho nên, mặc dù rất là đau lòng khi hà bao xẹp hơn một ít, những hôm nay lập tức mua một bộ khác mà không mang đi đổi.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ chỉ liếc mắt một cái liền hiểu ra, trong lòng vì vậy ấm áp. Mọi chuyện nàng vẫn nhớ tới mình, thì cũng không nên làm trái ý tốt của nàng. Mặc dù y phục trước mắt cũng không có thực dụng lại lãng phí, nhưng có lẽ trong tương sẽ có một ngày mặc nó. . . . . .

Cởi bộ quần áo đã được giặt đến mức bạc màu, thay quần áo mới, Lục Tử Kỳ, ngọc thụ lâm phong thon dài cao lớn, lại có dáng vẻ khác với mặc những bộ quần áo kia. Cứ như là bản thân hắn phải mặc quần áo đẹp, tay cầm quạt, lưu luyến nơi phồn hoa nhất, náo nhiệt nhất.

Nơi trần thế chỉ có vị công tử tao nhã. . . . . .

Trái tim Tống Tiểu Hoa đập thình thịch, không hiểu sao lại cảm thấy trong câu nói đấy tràn đầy vị chua xót.

Nhoáng một cái , Lục Tử Kỳ đã mặc quần áo cũ vào: "Tạm thời cất đi, chờ sau này nếu có ngày lễ quan trọng thì sẽ mặc."

"Uhm. . . . . ." Tống Tiểu Hoa ngoan ngoãn nhận lấy.

Ngày lễ quan trọng, điều này có phải là biểu hiện rằng hắn coi trọng đồ mình đưa sao?

Hai người lại tùy tiện tán gẫu mấy câu, Lục Tử Kỳ lại tiếp tục đến thư phòng để làm việc, Tống Tiểu Hoa cũng trở về nhà sau khi rửa mặt.

——— ——————— ——————— ———————

——— ——————— ——————— ———————

Đêm khuya tháng cao, tiếng mở cửa phòng nhẹ vang lên.

Lục Tử Kỳ đi ra ngoài, vươn vai, hoạt động cơ thể, hít một hơi lạnh, cảm giác mệt mỏi đã được xua tan một chút.

https://thuviensach.vn

Quay đầu, lại thấy phòng ngủ Tống Tiểu Hoa vẫn còn ánh sáng. Đi tới cửa, gõ nhẹ mấy cái, không có ai trả lời. Tay đẩy mạnh cửa, cửa khẽ kêu lên, do dự một chút, cuối cùng đẩy cửa đi vào.

Bên trong phòng không lớn, dọn dẹp sạch sẽ gọn gàng, ánh sáng của đèn dầu nhỏ như hạt đậu, Tống Vô Khuyết đang ngủ khìn khịt trong ổ nhỏ, còn có một bóng dáng đang dựa vào bản để ngủ.

Có lẽ là ngủ như thế thì không thoải mái chút nào, Tống Tiểu Hoa lông mày mảnh nhíu chặt , dưới ánh đèn gò má phủ một tầng ánh sáng dìu dịu, hoàn toàn không có cảm giác hào hứng phấn khởi nhanh nhẹn như ban ngày.

Đêm thu lạnh lẽo, nàng khoác áo khoác, để chân trần, cứ như vậy ngủ thật say, thân thể chưa khỏi bệnh hoàn toàn, nếu lại nhiễm gió rét thì phải làm như thế nào cho phải? Nha đầu này, sao lại không biết tự chăm sóc mình như thế.

Lắc đầu thở dài một cái, Lục Tử Kỳ cúi người cẩn thận ôm lấy nàng, như suy nghĩ thì nàng thật nhẹ.

Lông mày nhíu chặt hơn, vô ý thức co cơ thể lại, trong lồng ngực ấm áp của hắn tìm địa phương thoải mái cọ xát một hồi, nói lầm bầm câu: "Ba. . . . . Mẹ. . . . . ." Lông mày giãn ra lại nhíu lại, cái miệng nhỏ nhắn chu lại, mang theo nức nở: "Con rất nhớ hai người. . . . . ."

Lục Tử Kỳ cúi đầu nhìn người trong ngực, cảm giác trái tim mình mềm mại hơn.

Nàng gọi ai? Cảm giác ỷ lại sâu sắc, chắc chắn là người thân nhất? Tuổi còn nhỏ mà đã một mình rời quê hương, hắn trở thành người duy nhất mà nàng có thể dựa vào, người thân. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hắn cởi áo khoác ra, đắp lên người nàng thì không cẩn thận đụng vào nàng.

Lạnh như băng.

Hầu như tất cả đều làm theo bản năng, nắm lấy bàn tay lạnh lẽo của nàng trong bàn tay ấm áp của mình. Bàn tay gầy còm nhỏ bé giống như cơ thể nàng. Nhưng ngược lại thì ngón chân rất đầy đặn mượt mà, một khỏa một khỏa, giống như quả nho thạch anh.

Khi nàng cười, khóe môi nhếch lên tạo vài nếp nhăn,vừa suy nghĩ thì không cẩn thận tay khẽ run, làm nàng thấy ngứa, vốn là chân mày nhíu chặt thì đột nhiên giãn ra, lại cònnhếch miệng nở nụ cười.

Rụt chân, vặn vẹo cơ thể, làm cho Lục Tử Kỳ vô cùng khẩn trương, nhỡ nàng tỉnh, hai người nhìn nhau, sẽ xấu hổ đến thế nào. . . . . .

Cũng may, tình huống như thế không có xảy ra.

Nhìn nàng chỉ là nỉ non đôi câu mơ hồ không rõ rồi yên lặng ngủ, Lục Tử Kỳ lúc này mới im lặng thở phào nhẹ nhõm.

Bàn tay hắn cầm chân của nàng nhẹ nhàng bỏ vào chăn. Lúc hắn ngồi dậy chuẩn bị đi ra, nhìn về phía chiếc bàn mới thấy đồ vật lúc nãy bị nàng chắn. Hóa ra là một quyển sách, bên cạnh còn có một xấp giấy gấp.

Ý định vừa có thì lập tức đưa tay ra lấy một quyển du ký, mở ra một cái toa thuốc.

Chữ viết trên đó, một tinh tế, một tùy tính, nhưng tỉ mỉ xem, thì cách sử dụng ngòi bút lại rất giống nhau, nếu không có gì kỳ lạ, thì do một người viết.

https://thuviensach.vn

Nhìn Tống Tiểu Hoa đang mộng đẹp ngủ say, Lục Tử Kỳ khẽ nhướn lông mày lên, suy nghĩ một chút, dùng lấy tốc độ cực nhanh xem đại khái một lượt nội dung trong sách, rồi để lại chỗ cũ, cất xấp giấy vào trong ngực.

Thổi tắt đèn dầu, khép cửa đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Sáng Tỏ

Ngày thứ hai, sau khi tỉnh lại Tống Tiểu Hoa đối với việc mình cư nhiên nằm êm đẹp ở trên giường, mê mang một phen, sau đó liền nhanh chóng xem việc này như hành động theo bản năng nên kết quả mình mới hồ đồ bò lên giường ngủ, vì vậy không tra cứu thêm nữa.

Hơn nữa, cũng đúng như Lục Tử Kỳ đoán, nàng qua loa thành tánh nên hoàn toàn không có phát hiện tấm giấy ghi phương thuốc đã không cánh mà bay rồi.....

Bởi vì trước một đêm cơ hồ hoàn toàn không ngủ, hôm qua lại giằng co cả ngày, cho nên ngày hôm nay liền thức dậy muộn, vả lại vẫn còn mệt mỏi không có tinh thần gì, vì vậy Tống Tiểu Hoa ở nhà vừa gặm táo vừa đọc cho xong quyển sách mà Nguyên Hạo đã đưa không có đi quán trà.

Ngày thứ ba, Tống Tiểu Hoa khôi phục lại bộ dáng mạnh như rồng như hổ, dậy sớm mua một chút thức ăn, ở chợ tìm được những nguyên liệu để chế biến ra các loại điểm tâm tinh xảo trong sách nàng quyết định sau khi trở về sẽ ghi chép lại để ngày sau từ từ làm.

Lục Lăng đứa bé này có lúc thật là khéo léo không thể tin được, vốn là một khắc cũng không chịu ngồi yên chạy loạn khắp nơi, giờ lại chưa bao giờ ra cửa chơi, vẫn đàng hoàng đợi tại trong nhà.

Nếu là nhìn thấy Tống Tiểu Hoa đang bận, sẽ lặng yên ở một bên nhìn, hoặc là giúp làm chút chuyện đủ khả năng. Nếu không nữa thì, chính

https://thuviensach.vn

là như Tống Tiểu Hoa bây giờ nhìn thấy, lượm hòn đá hay mảnh ngói trên mặt đất viết chữ vẽ tranh.

Có kinh nghiệm về hai lần trước, lần này Tống Vô Khuyết vừa thấy Tống Tiểu Hoa tới đây, liền lập tức tự giác từ trên đầu gối của Lục Lăng nhảy xuống, chỉ là thời điểm rơi xuống đất không có đứng vững, té với tư thế ‘ chổng đít ’.....

“Lăng Nhi, sao con không cầm giấy bút tới luyện chữ vậy?”

“Phụ thân nói, trước muốn con luyện ở trên đất cho giỏi mới được, nếu không sẽ lãng phí giấy mực.”

“Dừng! Như vậy có thể luyện tốt mới là lạ!” Tống Tiểu Hoa đối với phương thức giáo dục như vậy xì mũi coi thường: “Đi đến thư phòng của cha con cầm giấy bút tới đây, chúng ta cùng nhau viết chữ chơi.”

Lục Lăng rất nghiêm túc hỏi: “Viết chữ, sao có thể chơi đây?”

Tống Tiểu Hoa thở dài: “Lăng Nhi, con cứ tiếp tục như vậy nữa thì sẽ cùng một bộ dạng với cha con, thành cái đồ cổ hũ đấy! Đứa bé phải có bộ dạng của đứa bé mới được không cần làm ra vẻ người lớn đâu. Nghe lời mẫu thân không sai đâu, có chuyện gì mẫu thân chịu trách nhiệm!”

Lục Lăng đối với một đoạn lời trước đó nàng nói nghe được cái hiểu cái không, nhưng một câu nói cuối cùng là hiểu vô cùng, lập tức không do dự nữa.

Tống Tiểu Hoa ở ngoài thư phòng chờ nhận lấy giấy và bút mực mà Lục Lăng ôm ra, cũng không có đi vào hỗ trợ.

Nơi đó, có bài vị vợ trước của hắn. Nó cũng là thế giới riêng của hai người họ.....

https://thuviensach.vn

Vì vậy ngày hôm nay lúc Lục Tử Kỳ về đến nhà đã nhìn thấy một khung cảnh, một lớn một nhỏ, còn có một con chó đều nhộm một màu đen thuần túy.

Hướng về phía bên trong nhìn thấy trên bàn một mảnh hỗn độn sững sờ chốc lát, Lục Tử Kỳ xoay người hướng về người kia chắp tay bất đắc dĩ cười khổ nói: “Khiến Nguyên huynh chê cười.”

“Lục huynh trong nhà vui vẻ lại dồi dào sức sống, tại sao lại nói chê cười đây?”

Trường sam màu xanh nhạt, gương mặt tuấn dật, âm thanh trong trẻo.

Tống Tiểu Hoa trong óc ‘ oanh ’ một tiếng, sau đó khua chiêng gõ trống xuất ra chữ biểu ngữ ——

‘Sáng tỏ ’.

Lục Tử Kỳ vẫn như cũ không thể chờ đợi liền tiến đến, cũng cùng lúc khi bước chân ngừng lại ngay phía trước, Lục Lăng cuối cái đầu nhỏ quy củ kêu một tiếng: “Phụ thân ’, “Đây là con ta, Lục Lăng. Lăng Nhi, đây là nguyên thúc thúc.”

“Lăng Nhi gặp qua nguyên thúc thúc.”

“Khá lắm là một đứa bé cơ trí, thông minh trầm ổn, rất có phong thái!”

“Thật là không dám nhận.”

“Cũng không trái lương tâm khoe khoang khoác lác.”

Trái với ‘ha ha’ cười một tiếng, sóng vai vào bên trong. @@ D # Đ # L # Q # Đ@@

https://thuviensach.vn

“Đây là vợ ta. Tiểu Hoa, đây là Nguyên huynh, bằng hữu ta mới kết giao.”

“Bái kiến tẩu phu nhân.”

“A.....”

Tống Tiểu Hoa trương miệng, phát ra một tiếng vô nghĩa đơn âm.

Nguyên Hạo cùng Lục Tử Kỳ là như thế nào ‘kết giao’?! À??!!

Chỉ là nhìn dáng vẻ giống như cũng không có nhận ra nàng. Đúng đúng đúng, mình bây giờ đang mặc nữ trang, hơn nữa, còn khuôn mặt dính đầy mực nước, có thể nhận ra được thì có quỷ!

“Vợ ta đơn thuần, chưa từng tiếp xúc qua với nhiều người, nếu lễ nghĩa có gì không chu toàn, mong rằng Nguyên huynh không cần trách.”

“Lục huynh thật sự là quá mức khiêm tốn rồi. Tẩu phu nhân có thể vẩy mực múa bút, như thế nào lại là một cô gái tầm thường được?”

Lục Tử Kỳ nhìn một chút vị có thể ‘vẩy mực múa bút Đại Hoa Miêu’ khóe miệng co quặp, tầm mắt rủ xuống, hạ thấp đầu ho một tiếng, không nói gì.

Nguyên Hạo hồn nhiên như không hay biết gì cứ nhìn về phía con chó đang lăn lộn trong nước mực: “Lục huynh thậm chí ngay cả trong nhà cũng có một con chó nhỏ khắp người toàn hương mực, xứng với bốn chữ ‘dòng dõi thư hương’ rồi.”

Lục Lăng nghe cảm thấy tự hào, lớn tiếng hướng Nguyên Hạo giới thiệu: “Nguyên thúc thúc, nó gọi là Vô Khuyết!”

“Vô Khuyết sao? Tên rất hay!”

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa khóe miệng co quắp càng thêm lợi hại, tựa như co rút.

Lục Tử Kỳ rốt cuộc lên tiếng lần nữa: “Nguyên huynh, mời theo ta đi qua thư phòng, ta đưa quyển sách cho ngươi.”

Nguyên Hạo hướng Tống Tiểu Hoa chào một cái: “Tẩu phu nhân, xin lỗi không tiếp được.”

“A.....”

Tống Tiểu Hoa vẫn như cũ chỉ phát ra đơn âm tiết.

Không biết tất nhiên sẽ cho là nàng là một người câm, hoặc là người ngu, hoặc là cả hai.....

Theo Lục Tử Kỳ vào thư phòng, Nguyên Hạo hướng ánh mắt nhìn vượt qua khối bài vị bên trong thư phòng khen: “Tàng thư của Lục huynh thật là nhiều!”

“Phần lớn chỉ là bộ sách nhàn tản vô dụng mà thôi, Nguyên huynh không cần phải để mắt đến.” Lục Tử Kỳ đi tới trước kệ sách, giơ tay lên gở xuống một cuốn sách.

Nguyên Hạo chắp tay vô tình đi đến bàn đọc sách, tầm mắt chuyển một cái, bị trang giấy giống như là ai đó tiện tay để ở trên hấp dẫn, nghiêng đầu liếc mắt nhìn, môi mỏng khẽ mân: “Lục huynh, nếu như tại hạ đoán không sai thì, này hình như là phương thuốc nuôi dạ dày phải không?”

Lục Tử Kỳ cười nói: “Đúng vậy, không ngờ Nguyên huynh cũng thông hiểu y lý.”

“Chưa nói tới thông hiểu, có biết một ít thôi.” Nguyên Hạo vừa cẩn thận nhìn một chút: “Chỉ là, dựa vào một ít hiểu biết của ta, Lục huynh muốn toa thuốc này có công hiệu hơn thì phải cộng thêm một vị thuốc nữa,

https://thuviensach.vn

không đến nỗi ảnh hưởng đến công hiệu, sẽ làm thuốc trà vị tốt hơn một chút."

"Hả? Vậy không còn gì tốt hơn rồi! Nguyên huynh ngươi là không biết, thuốc này làm hương vị của trà chưa ra hình dáng gì, mỗi khi thời điểm ta uống, cũng sẽ không nhịn được cảm thấy, đại phu kê đơn thuốc này đến tám phần là có cái gì bất mãn đối với ta, nhưng lại không dám nói rõ, cho nên mới dùng chính cái phương thức này đến nhắc nhở ta. Vì thế, ta đã tự xét lại mình hai ngày rồi."

Nguyên Hạo cười một tiếng: "Tại hạ mặc dù mới đến huyện này ngắn ngủn mấy ngày, nhưng đều nghe dân chúng nơi đây đối với Tri Huyện Lục Đại Nhân kính ngưỡng khen ngợi, như thế nào lại có người trong tâm đối với Lục huynh bất mãn đây?"

Lục Tử Kỳ đem sách giao cho hắn, lắc đầu nói: "Nguyên huynh nói vậy là sai rồi, làm một quan phụ mẫu phải tạo phúc lợi cho dân chúng, đây là một phần công việc, há lại làm gì để được kính ngưỡng khen ngợi? Huống chi, mặc dù cẩn thận hay nơm nớp lo sợ, lại như cũ khó tránh khỏi sẽ có sơ hở không ngờ đến, sao có thể giữ được tất cả đều Như Ý mình được?"

"Lục huynh nói rất đúng, lĩnh giáo." Nguyên Hạo vẻ mặt nghiêm túc làm lễ, ngay sau đó lại nhẹ giọng cười nói: "Chỉ là, Lục huynh chẳng lẽ không cho là, nếu quả thật có người lấy thiếu một vị của phương thuốc để diễn tả tâm tình gì trong đó, thật ra thì, cũng là chuyện rất thú vị đi?"

Lục Tử Kỳ cười khổ: "Chỉ cần sẽ không đả thương đến người, cũng coi là một cách hay, là một người tao nhã."

Nguyên Hạo lấy sách vỗ tay: "Anh hùng có mưu lược!"

Bởi vì giấy bút đều bị dọn viện trước, hai người liền nói đùa kết bạn mà đến.

https://thuviensach.vn

Lúc này, bên trong phòng không người nào cũng không chó, duy lại bừa bãi đầy bàn.

Nguyên Hạo liền một tay bày giấy, một tay chấp bút, viết xuống một vị thuốc cuối cùng.

Bút rất có lực, bút tích phiêu dật.

Lục Tử Kỳ ở một bên nhìn không nhịn được mở miệng khen ngợi: “Chữ tốt!”

Nguyên Hạo đem phương thuốc cho hắn: “Lục huynh nếu không ghét bỏ, ngày khác tại hạ liền dâng lên một bức tranh chữ, biểu lộ lòng biết ơn việc huynh cho mượn sách, như thế nào?”

“Cầu cũng không được.”

Lúc chuẩn bị rời đi nhìn thấy Tống Tiểu Hoa từ của viện phía sau đi ra theo sau còn có con chó nhỏ đang lắc lắc cái đuôi dính đầy nước và cả một bé trai với gương mặt cười vui đã được rửa sạch mực, nhưng Tống Tiểu Hoa vẫn với gương mặt ‘hoa miêu’ một chỗ trắng một chỗ đen thật khó phân biệt được diện mạo.

“Tiểu Hoa, Nguyên huynh muốn đi.”

“A.....”

Tống Tiểu Hoa phát ra từ đơn âm tiết lần thứ ba.

“Tẩu phu nhân, có nhiều quấy rầy, cáo từ.”

Nguyên Hạo thi lễ nói đừng, cúi đầu thì thầm nói với nàng ba chữ:“Tống, Diêu, huynh.”

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa nhất thời như bị sét đánh, việc phát ra âm đơn tiết cũng không thể.....

Lục Tử Kỳ đưa khách xong trở lại, thấy Tống Tiểu Hoa ngồi ở trên bậc thang trước cửa hiên hai mắt đăm đăm nhìn mặt đất, khẽ mỉm cười, thấp khụ: "Tiểu Hoa, đi tắm rửa mặt sạch sẽ, sau đó dọn dẹp cái bàn một chút, chuẩn bị tới giờ cơm trưa rồi."

"À....." đáp đồng ý, lại không động.

"Thế nào? Không thoải mái sao?"

"Không có....." Rốt cuộc chầm chập đứng lên.

"Đúng rồi, Nguyên huynh mới vừa rồi ở trên phương thuốc này viết thêm một vị thuốc, nếu buổi chiều nàng đi đến phòng thuốc, cũng nên bốc thêm nó đi!"

"Hả?" Con ngươi trong nháy mắt phóng đại.

"Nàng tối hôm qua làm rớt tại cửa thư phòng, ta nhặt lên liền tiện tay đặt ở trên bàn sách, mới vừa rồi trùng hợp bị Nguyên huynh thấy được."

"Oh!" Bị sợ mất hồn, lại trở về rồi.

Cẩn thận ngó ngó, bút tích rõ ràng không giống nhau, Tống Tiểu Hoa tâm treo lơ lửng nửa ngày rốt cuộc cũng buông xuống.

Nguyên Hạo nhất định là từ phương thuốc này mới biết mình là ai, cuối cùng do hắn phản ứng nhanh, không có để lộ ra.

Nói cách khác, Nguyên Hạo biết quan hệ của nàng cùng Lục Tử Kỳ, mà Lục Tử Kỳ thì không biết quan hệ của nàng cùng Nguyên Hạo.....

https://thuviensach.vn

Không đúng rồi, nàng cùng Nguyên Hạo giống như không có bất cứ quan hệ gì, tán gẫu cả ngày mà thôi, nàng khẩn trương cọng lông a!

Tác giả có lời muốn nói: tấm ‘ đưa đò ’ tới phương thuốc trong trên nguyên tắc thật ra thì không ít thuốc gì, Bản Yêu rất tùy tiện nói lung tung.....

Nếu như có hứng thú người, không ngại dựa theo lấy được uống một chút nhìn, mùi vị có được hay không nhớ nói cho ta biết.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Phóng Khoáng Rời Đi

Nàng ăn cơm mà không tập trung, Lục Tử Kỳ vừa đi trước, Tống Tiểu Hoa lập tức mặc nam trang chạy ra cửa, chạy ngay tới chỗ cũ.

“Nàng tới rồi?”

Nhìn mặt Nguyên Hạo bình tĩnh thong dong, nàng đột nhiên rất muốn đạp một phát để lưu lại dấu giày trên mặt anh ta.

Nhẹ nhàng đi đến và ngồi xuống bàn, nơi đó vẫn bày một bình trà và bánh ngọt như lần trước.

“Ngày hôm nay tinh thần rất tốt, xem ra không cần uống trà nhân sâm hoa cúc, uống chút trà hoa đi, an thần giảm tức giận.” Nguyên Hạo cười hì hì rót cho nàng ly trà.

“An thần..... Sao? Ngươi sợ ta trở mặt lật bàn?”

“Ta vì sao phải sợ?”

Tống Tiểu Hoa im lặng.

Đúng vậy, người ta không làm gì sai, nàng tại sao lại nổi đóa?

“Sách xem xong rồi, trả ngươi.”

“Nhanh như vậy?”

https://thuviensach.vn

“À. Ta từ trước đến giờ đều là ‘đọc nhanh như gió, xem qua liền quên’!”

Tức giận đặt sách ở trên mặt bàn đẩy sang, rồi lại lập tức bị đẩy trở về: “Vậy thì nhìn từng chữ một, cho đến khi nhớ trong lòng.”

Tống Tiểu Hoa trố mắt nhìn, ngẩng đầu nhìn cặp mắt cong cong kia, vậy mà không nhìn ra cái gì.

Nguyên Hạo cũng từ một bên cầm lấy một cái quyển trục: “Đây là tạ lễ ta gửi cho Lục huynh, làm phiền ‘Tẩu Phu Nhân’ mang về cho hắn.”

Một câu ‘Tẩu Phu Nhân’, lập tức khiến Tống Tiểu Hoa không kiềm chế được mà run rẩy khóe miệng.

“Tự ngươi đưa cho hắn đi, ta cũng không phải là người đưa tin!”

“Ta cũng nghĩ vậy, đáng tiếc không có thời gian.” Nguyên Hạo bất đắc dĩ buông tay: “Một lát nữa ta phải đi rồi.”

“Đi? Đi chỗ nào?”

“Tiếp tục đi lên phía Bắc.”

“Đi về phía Bắc? Đó không phải là..... Liêu.....?”

“Đúng. Đi xem một chút thảo nguyên cùng đại mạc ở đấy, viết một quyển du ký nữa.”

“A..... Vậy..... Lúc ngươi trở lại, còn đi ngang qua đây không?”

Tuy chỉ có tiếp xúc hai buổi ngắn ngủn, nhưng dù sao, hắn cũng là người bạn đầu tiên mà nàng có sau khi nàng đến nơi này. #D#D#L#Q#D Bây giờ nghe là phải đi, khó tránh khỏi việc tiếc nuối

https://thuviensach.vn

“Nếu như ngươi muốn ta đi ngang qua thì ta sẽ đi ngang qua.”

Tống Tiểu Hoa lại thêm một lần ngạc nhiên.

Ám hiệu? Khiêu khích?! Rõ rành rành quyến rũ?!!

Nhưng vẻ mặt của hắn lại rất nghiêm trang làm cho nàng có vẻ rất là ‘xấu xa ’.....

“Bởi vì..... Ta muốn trả lại sách cho ngươi!”

“Nói cũng phải.” Nguyên Hạo tỏ vẻ vô cùng hiểu rõ gật đầu: “Trùng hợp ta cũng vậy mượn Lục huynh một quyển sách, đi quá vội vàng, còn không chưa có lúc nào xem. Như vậy trên đường trở về ta sẽ đi qua đây trả lại sách!”

“Tốt! Một lời đã định!”

“Một lời đã định.”

Đứng dậy, vỗ tay, tuyên thề. Giống nhau hôm mới gặp gỡ.

Vẫn đứng ở trước cửa sổ như trước, đưa mắt nhìn nàng rời đi, bóng dáng đơn bạc, không hề mạnh mẽ đâm tới nữa, cũng có vẻ có mấy phần..... Cô đơn.

Là vì mình sao?

Đôi mắt hẹp dài khẽ nheo lại dưới ánh nắng chiếu, này con ngươi lại có vài phần giống màu hổ phách.

Chưa nhìn thấy nàng thì đã biết thân phận của nàng. Bởi vì màn che phòng thử quần áo ở cửa hàng đó cũng không cách âm.

https://thuviensach.vn

Nghe lão bản cung kính kêu nàng là ‘Lục phu nhân’, vén rèm ra thì thấy là một người thiếu niên.

Mặc dù bề ngoài bình thường, thế nhưng khí chất thông minh linh động, nhìn một lần sẽ khó quên.

Thấy cặp mắt sưng đỏ kia, trong lòng đổ nhiên có ý nghĩ nhất định là bị uất ức chứ gì?

Không biết vì sao đột nhiên lại có ý định đến gần.

Một buổi chiều trôi qua trong nháy mắt, trò chuyện cùng với nàng thì không có cảm giác là thời gian đã trôi qua.

Nữ tử này không giống với mấy lần gặp trước.

Ngày thứ hai, đúng hẹn lại đến, phát hiện nàng biết chữ. Bản du ký là tâm huyết của mình cuối cùng cũng có thể tặng cho nàng. Không ngoài dự đoán, nàng rất thích.

Ngày thứ ba, trong lòng mơ hồ có sự chờ đợi. Kết quả, không đợi được nàng, nhưng lại gặp được phu quân của nàng.

Lục Tử Kỳ là Tri Huyện nơi đây. Nhậm chức một năm ngắn ngủn, thành tích nổi bật, danh tiếng trong dân chúng cũng là cực tốt, hơn nữa hình như có gia thế bối cảnh, tiền đồ đương nhiên là không có giới hạn.

Nghe danh không bằng gặp mặt, đúng là phong độ bất phàm, tuyệt đối không phải là vật trong ao.

Một ‘vô tình gặp được’, một phen tâm sự, thẳng thắn nói ra sự phiền muộn trong lòng, nhẹ nhàng vui vẻ.

Người này, về công về tư, đều đáng giá kết giao.

https://thuviensach.vn

Ngày thứ tư, theo Lục Tử Kỳ về đến nhà lấy bản đơn lẻ trân phẩm mà trong lúc nói chuyện đã ‘vô tình’ nói tới nó. Không hề ngạc nhiên khi nhìn thấy nàng, mặc nữ trang, nàng hoàn toàn thay đổi. Nhếch nhác như vậy nhưng lại để lộ ra một dáng vẻ chân thật đáng yêu.

Lục Tử Kỳ cố ý để cho hắn thấy đơn thuốc đó, hắn liền cũng thuận nước đẩy thuyền làm ‘chuyện tốt ’.

Thật ra thì cũng chỉ là một trò đùa dai nho nhỏ, muốn xả giận cho nàng thôi, ở cái địa phương này, có thể hại nàng khóc hai mắt thì còn có thể là ai?

Chỉ là, nể việc Lục Tử Kỳ cùng mình cũng khá hợp nhau, tạm thời cứ định như vậy đi!

Hơn nữa, người này, Anh Hoa kín kẽ gặp chuyện thì trầm ổn, không thay đổi sắc mặt khi thân phận được sáng tỏ, dễ dàng hóa giải sự xấu hổ và bối rối có khả năng xảy ra thành không có vấn đề gì. Là người chính trực trong sáng, xử sự khéo léo, thật sự là khó có được.

Trọng yếu nhất, là tấm lòng khí độ mà người thường khó có.

Có phu quân như vậy, nàng chắc sẽ hạnh phúc chứ?

Lục Tử Kỳ, chỉ mong, ta ngươi vĩnh viễn không phải là địch.

Chỉ mong, ngươi đừng cho ta bất kỳ cơ hội mang nàng đi.....

Liếc nhìn hình dáng đang rời đi, tay đóng cửa sổ.

_____ _____ _____ _____ _____

_____ _____ _____ _____ _____

Lục Tử Kỳ nhìn tranh chữ trước mặt, dở khóc dở cười.

https://thuviensach.vn

Vẽ là vẽ tốt, chữ cũng là chữ tốt, nhưng lại không thể nào bằng ‘bản đơn lẻ’ kia được!

Nguyên Hạo.....

Rõ ràng là nam tử lỗi lạc không chấp nhất ngang nhiên, lại cứ khăng khăng làm những hành động đáng hận nghiến răng nghiến lợi nhưng không ảnh hưởng đến toàn cục

Trước, cố ý viết thêm vài vị thuốc vào trong đơn thuốc cho hắn uống, làm lục phủ ngũ tạng của hắn cũng vặn lại với nhau.

Hiện tại, còn hao hết tâm lực ‘hãm hại kèm lừa gạt’ để lừa gạt hắn cho tới việc tặng ‘ bản đơn lẻ ’ tuyệt thế.

Người này, khẳng định đã sớm tính toán buổi chiều hôm nay sẽ lên đường, ngay tại thời điểm ngày hôm qua nhìn thấy hắn.....

Màn ‘ vô tình gặp được ’ ở quán trà, trong lòng mọi người đều biết rõ.

Vốn tưởng rằng giữa chừng vội vàng gặp hắn, ít nhiều cũng sẽ lộ ra chút ít, không phải vẻ mặt kinh ngạc thì là áy náy hoặc là lúng túng hoặc là kinh hoàng, ddanlequydonnn ai ngờ, hắn hoàn toàn không có vẻ gì là mất tự nhiên cả.

Bình bình thản thản đứng dậy chào đón, giống như biết hắn sẽ tới từ trước. So sánh với nhau, bản thân hắn có vẻ hơi hẹp hòi rồi.

Vì vậy thả lỏng, nói hết mọi chuyện, người thông minh luyến tiếc nhau, chỉ hận không gặp nhau sớm.

Người này, ánh mắt độc đáo, giải thích sắc bén, trong bụng dạ đều có gò có vũng.

https://thuviensach.vn

Vả lại thành tựu thư họa không thấp, hành văn tùy ý tự nhiên, ngay cả chữ viết cũng có thể tùy ý sửa đổi, gần như không có sơ hở.

Con em thế gia, cao quan hiển quý, danh nhân nhã sĩ, hắn mặc dù không biết hết nhưng cũng biết được phần lớn, vậy mà nhân vật như thế này, vì sao từ chưa từng nghe nói đến?

Ban đầu có tính toán sẽ dò xét dần dần, không ngờ, vậy mà không nói tiếng nào đã đi rồi.....

Thở dài một hơi, cuộn quyển tranh chữ vào.

Thôi thôi, chuyện đến lúc này, cũng chỉ có tin tưởng cam kết giữa người nọ cùng Diêu Diêu, chờ lúc quay lại thì sẽ tranh luận tiếp.....

Chỉ là, vì sao lúc trước hoàn toàn không nhìn thấy thư thông quan của người này? Chuyến đi Liêu bang này, có thật chỉ là vì viết một quyển du ký nữa thôi sao?.....

Còn Diêu Diêu.....

Hắn không thể nào đắc tội Nguyên Hạo mà không biết, cho nên, hai lần bị ‘cảnh cáo nhẹ’, chẳng lẽ đều là bởi vì.....

Đứng dậy, đẩy cửa, nhìn này cánh cửa sổ còn hắt ra ánh sáng, khóe môi dần dần nhếch lên.

Mặc kệ như thế nào, chuyện này, tạm thời chấm dứt.

Có cuộc sống có nàng, thật đúng là có thể nói xuất hiện những đặc sắc.....

——— ——————— ——————— ———————

https://thuviensach.vn

Mà lúc này giờ phút này Tống Tiểu Hoa, là thật là buồn bực đến nghẹn.

Nàng bị lừa dối, nàng bị này hai nam nhân xấu xa ngu ngốc đùa bỡn!

Vốn cõi đời này làm sao có thể sẽ có chuyện trùng hợp như vậy, trượng phu của mình lại cùng ‘ người tình ’ của mình đột nhiên trở thành bằng hữu?

Phỉ phui cái mồm, cái ví dụ này, thật là thối nát.

Lúc giao quyển trục cho Lục Tử Kỳ, nàng đã biết mình là đầu heo, con heo ngốc từ đầu tới đuôi.

Nghĩ kỹ như việc trùng hợp là lúc đi lấy thuốc thì đụng phải Nguyên Hạo ở trên đường..., hoặc là buổi chiều Nguyên Hạo lại đặc biệt tới cửa nói lời từ biệt... Đúng kiểu mượn cớ.

Vẻ mặt bình tĩnh cho dù núi có sụp cũng không thay đổi của Lục Tử Kỳ, rõ ràng thể hiện là đã biết tất cả tiền nhân hậu quả! Đã sớm biết! Nói không chừng, từ thời điểm đầu tiên nàng và Nguyên Hạo gặp nhau lần đầu tiên ở cửa hàng thợ may thì chàng đã biết!

Đúng, đúng, đúng vậy, nơi đây là địa bàn của chàng, nhất định chàng có vô số tai mắt.

Trải rộng toàn huyện như mạng nhện giống như tin tức Internet, đặc công mật, máy theo dõi, máy nghe lén, FBI?.....

Dừng lại dừng lại, càng nghĩ càng không thể tin được.

Tóm lại, ít nhất, một màn kia của ngày hôm này, đã làm nàng mất hết cả mặt mũi, xác định chắc chắn và khẳng định là hai người này nam nhân

https://thuviensach.vn

kết hợp với nhau diễn một màn! Đúng là hát xướng đều có đủ hết, cũng có thể đoạt giải Oscar rồi!

Cũng chỉ có nàng là đầu heo vẫn chẳng hay biết gì.

Tức giận đập quyển sách xuống mặt bàn để giải phóng cảm giác uất ức này.

Tống Vô Khuyết giật mình hoảng sợ mở hai mắt đen láy nhìn nàng chằm chằm một lúc lâu, thấy nàng ngồi ở chỗ đó cũng không có hành động gì nữa, mới hắt hơi 'hắt xì' một cái, đổi tư thế tiếp tục ngủ.

Tống Tiểu Hoa nhìn chằm chằm ngọn lửa trong ngọn đèn dầu cho đến khi hai mắt lệ chảy dài, hạ quyết tâm.

Khoác áo đi ra, sửng sốt.

Trăng lạnh như nước, một bộ áo đen đứng thẳng trong viện.

"Làm sao chàng....."

"Làm sao nàng....."

Hai miệng một lời.

"Ta....."

"Ta....."

Giống như là đôi nam nữ cùng hát, Tống Tiểu Hoa 'xì' một cái cười.

Mặt Lục Tử Kỳ cũng theo đó mà giãn ra: "Đã trễ thế này, nàng còn chưa ngủ?"

"Chàng cũng chưa đi ngủ?"

https://thuviensach.vn

“Thói quen của ta.”

“Thật ra thì, ta trước kia, cũng đi ngủ rất muộn.”

“Vì đọc sách?”

“Thỉnh thoảng thì phải.....” Tống Tiểu Hoa gãi gãi đầu: “Thực ra, cũng không nói là đọc sách, ta chỉ cũng chỉ..... Miễn cưỡng biết một ít chữ mà thôi.” Đây không phải là khiêm tốn, đây là lời nói thật. Lấy tiêu chuẩn của nàng bây giờ, xác thực cũng chỉ có thể coi là mới vừa thoát khỏi ‘ mù chữ ’ - điểm thấp nhất của trục hoành.

“Thế là đã không dễ dàng. Ai dạy nàng?” Cô gái không thể đến trường học, cho nên, trừ phi là gia đình giàu có mời gia sư tới dạy, nếu không, một cô gái không thể biết chữ.

“Ta..... Nghe lén, ta nằm ở phía bên ngoài lớp mặt nghe lén một chút. Chàng biết đấy, ta rất thông minh, năng lực học tập lại mạnh, cho nên tùy tiện nghe lén một cái cũng hơn những kẻ ngày ngày ngồi ở bên trong gật gù hả hê! A ha ha.....” Tống Tiểu Hoa hả hê cười a hả hê cười. Nhiều đoạn máu chó trong phim truyền hình, có lúc vẫn sử dụng tốt.....

Lục Tử Kỳ nghe thấy thì không khỏi mỉm cười: “Hoá ra là như vậy.....” Quả thật cũng là chuyện nàng có thể làm.

Suy nghĩ một chút: “Chỗ ta có một ít sách, nếu như ngươi có hứng thú, thoải mái xem, có chỗ nào không hiểu, hãy hỏi ta.”

Tống Tiểu Hoa mặt mày hớn hở gật đầu một cái, một cái chớp mắt thì mặt mày cứng lại.

“Thế nào? Có chỗ nào khó khăn sao?”

https://thuviensach.vn

“Không phải.....” Hít sâu một hơi, cắn răng: “Ta giấu chàng, âm thầm gặp mặt nam nhân khác..... Cái đó.....Ta đã sai, ta xin lỗi. Nhưng chàng nhất định phải tin tưởng, ta chỉ tâm sự cùng hắn mà thôi, hắn vào nam ra bắc, kiến thức rộng, biết rất nhiều việc, chuyện bên ngoài, ta muốn hiểu rõ hơn một chút..... Chỉ là, theo ta thấy, ta đã làm những chuyện gì với hắn, chàng hắn là đã biết rất rõ. Nói không chừng, ngay cả mỗi chữ chúng ta nói chàng đều biết rõ.....”

“Sao có thể như thế được?” Lục Tử Kỳ bật cười: “Ta sở dĩ biết chuyện này, đơn giản chỉ là cơ duyên xảo hợp mà thôi. Tóm lại..... Ta biết rồi nhưng lại không cho nàng biết là ta đã biết chuyện này, ta cũng có lỗi, ta cũng xin lỗi nàng.”

Hắn nói một chuỗi những chữ lặp lại, đã chọc Tống Tiểu Hoa nở nụ cười: “Nói như vậy, chúng ta lại huề nhau?”

“Hình như thế.”

“Vậy.....”

Lục Tử Kỳ khẽ mỉm cười: “Như vậy, vì để cho chúng ta không cần xin lỗi nhau nữa, từ nay về sau, cả hai phải thẳng thắn, không được giấu giếm, có được hay không?”

“Được!”

Không cần nói ‘ một lời đã định ’, không cần vỗ tay thề. Được, chính là được.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Thay Đổi Suy Nghĩ

Tống Tiểu Hoa biết chữ của mình xấu, chỉ là không thể nghĩ đến sẽ xấu như vậy.

Thật ra thì đều này không thể trách nàng được, hơn một năm qua trừ ký tên điền bảng thì không có viết tới một chữ ở bên ngoài, cầm một cây bút lông thấm mực nước, ở trên giấy Tuyên Thành họa một bức thư pháp chữ phồn thể, đổi lại là ai cũng sẽ làm ra một đoàn đen thùi lùi trên giấy?

“Mẫu thân, này là người viết..... à..... so ra thì Lăng Nhi viết tốt hơn!”

Một câu nói, làm cho Tống Tiểu Hoa thật vất vả mới tìm được an ủi trong lòng lại bị đánh nát.

Nhìn vẻ mặt chăm chú này của Lục Lăng, tay nhỏ bé non mền trắng mịn nắm bút được đặt chế từ da lông ngắn, thân hình nhỏ bé ngồi ở trên ghế đẩu cao, nhìn kĩ thì tư thế giống một tiểu thư pháp gia, còn có mặc dù chữ viết xiêu vẹo sức sẹo nhưng là rất rõ ràng có thể nhìn ra được là chữ gì, Tống Tiểu Hoa lại không nhịn được đau buồn lần nữa.

Ngàn lần không nên vạn lần không nên, không nên thuyết phục Lục Tử Kỳ đồng ý cho Lục Lăng dùng giấy bút tới luyện chữ, lại càng không nên nhất thời vui mừng yêu cầu cùng Lục Lăng cùng nhau luyện chữ. Nếu không, Tống Tiểu Hoa nàng nào đến nỗi rơi vào tình cảnh như hiện nay bị một đứa con nít ba tuổi tới đồng tình an ủi như thế này? Còn mặt mũi nào mà tồn tại a, làm sao mà chịu nổi....!

https://thuviensach.vn

Vô luận như thế nào, nhất định phải làm sao cho hòa nhau mới được.....

“Lăng Nhi, chúng ta chơi đoán chữ có được hay không?”

“Tốt!”

“Ta hỏi con, ngựa màu trắng chúng ta gọi là Bạch Mã có đúng hay không?”

“Đúng!”

“Ngựa màu đen thì kêu sao đây?”

“Hắc mã!”

“Lăng Nhi thật thông minh! Này nếu là ngựa trắng đen xen kẽ thì kêu sao đây?”

“À?” Lục Lăng sững sờ, gãi gãi đầu, suy nghĩ một chút, sau đó rất khẳng định nói một câu: “Đại Hoa mã!”

Tống Tiểu Hoa tay cầm bút run run.

Ở thời đại này ngựa vằn vô cùng hiếm thấy, tiểu tử ngốc này nhất định là lấy trực tiếp con hắc bạch vân nhà hàng xóm làm mẫu cho Đại Hoa Mã rồi.

Ừ, không tệ không tệ, cũng tính được là suy một ra ba, suy nghĩ rất có tính sáng tạo!

“Gọi Đại Hoa mã cũng..... Coi như con đúng rồi!”

Tống Tiểu Hoa vừa nói vừa tại trên giấy ‘ soàn soạt soàn soạt ’ vài nét bút, buộc vòng quanh một hình dáng, rất trừu tượng, rất có phong cách của

https://thuviensach.vn

thời hiện đại. Cẩn thận ngó ngó rất giống..... ‘nông trường vui vẻ’ trong kia có chú ngựa đang đi xung quanh.....

“Lăng Nhi con xem, đây chính là Đại Hoa mã, bọn nó còn có một tên gọi khác là, ngựa vằn.”

Lục Lăng lại gần nhìn một chút, nhất thời ngửa tới ngửa lui cười lên: “Mẫu thân, dáng dấp nó như thế nào mà xấu như vậy?”

“Không phải dáng dấp nó xấu xí, mà là do mẫu thân vẽ xấu đấy..... Ách được rồi, loài ngựa này đích xác là rất xấu.....”

Tống Tiểu Hoa ôm tiểu tử như nắm cơm nếp đang cười vui ngồi không vững vào trong ngực, hôn hai cái: “Được rồi được rồi đừng cười nữa..., mẫu thân có vấn đề cần hỏi! Vậy một con ngựa vừa có một ít màu trắng, màu đen và một ít màu hồng hợp lại thì ta kêu như thế nào đây?”

Lần này Lục Lăng trả lời không chút do dự: “Vẫn là Đại Hoa Mã!”

“..... Mặc dù, cũng không thể nói là con trả lời sai..... Chỉ là, chúng ta đổi một cái đáp án khác thôi!”

“Ừ..... ngựa ba màu!”

“.....”

Thấy được chưa? Đây chính là kết quả của việc liều chết cùng một tiểu tử chưa từng chịu qua bất kì thay đổi ‘ biến thái ’ nào về đầu óc hay trải qua lễ rửa tội nào. Tống Tiểu Hoa nhìn Tống Vô Khuyết đang nằm nhàm chán ở bên cạnh, im lặng, rơi lệ.

“Phụ thân đã về rồi!” Lục Lăng tự nhiên không thể nào hiểu được Tống Tiểu Hoa lúc này trong lòng ‘ bi thống ‘, từ trong ngực của nàng nhảy xuống, chạy về phía người vừa mới đẩy cửa đi vào.

https://thuviensach.vn

Lăng Nhi hôm nay có ngoan hay không?”

“Lăng Nhi ngoan nhất!”

“Chính mình nói không thể tính được.”

“Phụ thân không tin thì tự đi hỏi mẫu thân à ~ mẫu thân cùng Lăng Nhi cùng nhau luyện chữ đây này, a đúng rồi, mẫu thân còn ra câu đố cho Lăng Nhi đoán!”

“Thật sao? Như vậy Lăng Nhi có đoán trúng không?”

“Lăng Nhi đều đoán trúng toàn bộ!”

“À! Giọng điệu thật lớn, nhìn con kìa, cái đuôi nhỏ cũng mau muốn vểnh đến bầu trời rồi.”

“Là thật mà ~ không tin thì phụ thân hỏi mẫu thân đi!”

Lục Tử Kỳ ôm Lục Lăng, hai cha con một hỏi một đáp, cuối cùng đề tài rơi xuống trên người Tống Tiểu Hoa đang bận cất bức vẽ xấu xí của mình.

“Tiểu Hoa, Lăng Nhi nói như vậy có phải hay không?”

“À?..... Ừ.....” Tống Tiểu Hoa lần nữa xuất đơn âm tiết mà mình am hiểu nhất giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo.

“Hả? Cái này là vẽ sao?” Lục Tử Kỳ liếc mắt một cái liền liếc về phía bức vẽ kia còn chưa kịp bị ‘ hủy thi diệt tích ’ ‘ trừu tượng đồ ’, vươn tay lấy ra: “Oh..... Lăng Nhi, con vẽ Đại Hoa Miêu..... Coi như cũng không tệ!”

Tống Tiểu Hoa im lặng lệ rơi hai hàng.

https://thuviensach.vn

“Phụ thân không phải con vẽ, đây là mẫu thân vẽ Đại Hoa mã!”

“..... Đây là..... Ngựa?”

“Đúng! Mẫu thân nói, nó còn có một tên gọi khác là..... Ừ..... Gọi là? Mẫu thân, Lăng Nhi quên rồi.”

Tống Tiểu Hoa không còn hơi sức hừ hừ một tiếng: “Ngựa vằn.”

Đuôi lông mày của Lục Tử Kỳ nhảy lên, hai mắt tinh tế nhìn bức họa đó, mặt lộ lên vẻ kinh ngạc.

Loài ngựa này, hắn cũng chỉ biết khi đọc qua một quyển dị chí kì văn của phiên bang xa xôi có miêu tả qua mấy dòng chữ, làm sao nàng có thể biết được?

“Câu đố của nàng ra có liên quan đến ngựa vằn sao?”

Tống Tiểu Hoa đảo tròng mắt vòng vòng, nhất thời lấy lại tinh thần. Không lừa dối được con thì lừa dối hắn cũng được. Trừ khoản nợ của con hắn chứ sao.....

“Nghe kỹ đây, ta cũng sẽ đố chàng! Ngựa màu trắng thì gọi là bạch mã, ngựa màu đen thì gọi là hắc mã, ngựa màu trắng đen xen kẽ cũng chính là cái ở trong tay chàng, gọi là ngựa vằn. Vậy ngựa có ba loại màu sắc trắng đen hồng, gọi là ngựa gì?”

“Trên đời này còn có loài ngựa như vậy sao?” Lục Tử Kỳ trầm ngâm suy tư chốc lát, xác định chưa bao giờ thấy qua cái này trong sách, liền lắc đầu.

Lục Lăng nhất thời đắc ý nói: “Phụ thân, là ngựa ba màu!”

Tống Tiểu Hoa so với Lục Lăng còn đắc ý hơn gấp trăm lần: “Hiện tại ta sẽ công bố đáp án chính xác đây! Đương đương đương đương! Đáp án

https://thuviensach.vn

đúng là, ngựa vằn đang xấu hổ!”

Lục Lăng không biết vì sao, vẫn u mê.

Lục Tử Kỳ trợn mắt há hốc mồm, chợt thất thanh cười khẽ, lại, vui vẻ cười to.

Đậu đen rau giá, bỏ qua cái tai, a di đà Phật, không thể nhìn a không thể nhìn, nhìn nữa là sẽ không nhịn được phi thân đụng ngã à a a a.....

Tống Tiểu Hoa che mắt, che ngực, đè nén‘ thú tính ’ đang lan tràn, cúi đầu vọt vào phòng bếp.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Nấu Cơm Khúc Quân Hành

Trải qua hai lần gây gổ, cùng với một lần ‘trèo tường’, cuộc sống của Tống Tiểu Hoa tiến vào thời kỳ vững vàng.

Một nhà ba người, không đúng, cộng thêm Tống Vô Khuyết nữa chính là một nhà bốn người, cuộc sống gia đình tạm ổn và rất hoài hòa.

Hết ăn rồi lại ngủ, đi chợ mua thức ăn về nấu cơm, đọc sách luyện chữ, quét dọn gian phòng trông đứa bé, bình bình đạm đạm, thật là cuộc sống yên bình. . . . . .

Tống Tiểu Hoa cũng là vừa mới biết, trước kia mình là người cả ngày chỉ biết vắt chân lên cổ nhảy lên nhảy xuống loay hoay cả ngày lo cho cuộc sống hằng ngày, thế nhưng nàng lại có thiên phú làm bà chủ trong gia đình, đối mặt với chuỗi ngày không sóng không gió nước lặng sóng yên như thế, mà không thấy có tí xíu buồn chán, ngược lại dần dần thích thú.

Lục Tử Kỳ mua cho nàng cùng Lục Lăng một bộ văn phòng tứ bảo, để cho hai người bọn họ bình thường liền dựa theo bảng chữ mẫu luyện, sau bữa cơm chiều, nếu hắn có thời gian rảnhsẽ chỉ điểm một hai trong lời nói.

Tống Tiểu Hoa nhận thức chữ nhiều hơn so với Lục Lăng, chỉ là, chữ viết của nàng. . . . . Theo cách nói của Lục Tử Kỳ thì là ——

Hoàn toàn không theo một khuôn mẫu nào cả, bút hoàn toàn tùy ý đi, kể cả cảnh giới của một người viết chữ bình thường nàng cũng không thể

https://thuviensach.vn

đạt được ~

Nói tóm lại là chữ viết của Tống Tiểu Hoa có thể nói là, thật ra thì rất đơn giản, nó được khái quát bởi bốn chữ——

Rối tinh rối mù.

Vốn Tống Tiểu Hoa cho là Lục Tử Kỳ là ‘phúc hắc lang’, sau này nàng mới biết được mình mười phần sai. Người này sao lại là ‘phúc hắc’ chứ,căn bản chính là ‘độc miệng’, không không không, chính là người hay nói những ‘lời nói ác độc’!

Lại nói mấy ngày nay Tống Tiểu Hoa nghỉ ngơi ngón tay cũng tốt lên nhiều rồi, vì vậy liền chà sát tay không kịp chờ đợi chuẩn bị gia nhập vào sự nghiệp nấu cơm muốn trổ tài bản lĩnh của mình.

Tin chắc dựa vào những ngày qua đi theo bên cạnh Lục Tử Kỳ quan sát học tập cùng với IQ 150 của mình thì, muốn làm ra món ăn gia đình có đầy đủ hương vị và màu sắc vừa ngon lại vừa đẹp không phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?

Vừa nghĩ thông suốt nàng liền khí thế ngất trời bắt tay vào công việc sau một lúc, Tống Tiểu Hoa rất nhanh liền làm xong một món ăn, khoai tây xào sợi, nhưng , thật ra là khoai tây khối. . . . . .

Hết cách rồi, bị dao cắt thịt một lần, mười năm vẫn còn sợ cầm dao thái a! Trong tình huống khi cầm dao lại không nhịn được run run có thể cắt thành hình đa giác bất quy tắc đã không dễ dàng rồi.

Vừa bưng nồi ra khỏi phòng bếp, đúng lúc gặp Lục Tử Kỳ về đến nhà, Tống Tiểu Hoa lập tức giống như hiến vật quý bưng nồi khoai tây xào lên trước mặt của hắn, ‘mắt lấp lánh’mong đợi đánh giá của hắn.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ nhận lấy, liếc mắt nhìn, ngửi một cái, nếm một hớp. Sau đó, cau mày, nhổ ra.

"Thứ gì vậy? Sao lại khó ăn thế này?"

Tống Tiểu Hoa tay nắm chặt thành hai quả đấm, từng chữ từng chữ từ trong kẽ răng bắn ra ngoài: "Khoai, tây, xào."

"Nàng làm hay sao?"

"Đúng, ."

"Muối nhiều, dầu ít, độ lửa quá mức, kỹ thuật xắt rau không đủ."

"Chàng. . . . . .Chàng. . . . . ."

"Tài nấu nướng vẫn cần luyện tập nhiều hơn."

Bỏ lại một câu tổng kết, Lục Tử Kỳ liền xoay người đi về phía phòng bếp một lần nữa nhóm lửa lên.

Đứng ở phía sau hắn trên trán của Tống Tiểu Hoa nổi lên gân xanh, thật muốn bay lên một cước đạp hắn vào trong nồi lớn dùng để nấu ăn. . . . . .

"Ai! Chàng không khỏi cũng quá không nể mặt ta đi? !"

"Cái gì?"

"Coi như ăn không ngon, chàng cũng không cần nói thẳng ra như vậy!"

"Tại sao?"

"Chàng. . . . . Chẳng lẽ chàng không thể. . . . . không thể lừa lừa ta một chút sao? Tỷ như chàng làm bộ làm ra dáng vẻ như ăn ngon lắm và ăn

https://thuviensach.vn

hết nó? ! Ta xem tiểu thuyết và TV. . . . . Không phải những người nam bên trong đó đều diễn như vậy sao? !"

Dựa vào cái gì, tại sao những tình tiết cẩu huyết nhìn mãi quen mắt đến lượt nàng Tống Tiểu Hoa lại không linh? Vì sao? !

Lục Tử Kỳ quay đầu liếc nàng một cái: "Nàng cảm thấy làm như vậy có ý nghĩa sao?"

"Có. . . . . Thôi. . . . . ."

"Nhưng chính nàng cũng sẽ ăn nó đó, chẳng lẽ nàng không có vị giác sao?"

". . . . . ."

"Coi như nàng không có, nhưng ta cùng Lăng Nhi có, chúng ta cũng không muốn mỗi ngày đều ăn những thức ăn như vậy."

". . . . . ."

"Huống chi, không phải chúng ta đã nói, cả hai phải thẳng thắn với nhau? Thế nào, mới nóiđó giờ lại không giữ lời rồi hả?"

"Không có. . . . . ."

Khi giọng nói của hắn mang theo vài phần nghiêm túc mấy phần ranh mãnh mắt nhìn chăm chú vào nàng, dáng vẻ bệ vệ của Tống Tiểu Hoa từng chút từng xuống thấp.

"Trước kia có phải nàng không thường xuống bếp không?"

"Ừ. . . . . ."

"Không sao, từ từ đi."

https://thuviensach.vn

"À. . . . . ."

Đàng hoàng đứng ở bên cạnh Lục Tử Kỳ, nhìn hắn đem món khoai tây xào thất bại phản công trở thành một nồi canh nhìn qua có vẻ uống rất ngon, Tống Tiểu Hoa ở trong lòng thở dài một cái.

Cẩu huyết, nàng không thích hợp với củi gạo dầu muối tương dấm trà.

Sau này, vị trí ở trong phòng bếp của Tống Tiểu Hoa cùng Lục Tử Kỳ có sự thay đổi, Tống Tiểu Hoa là đầu bếp, còn Lục Tử Kỳ là trợ thủ. Tuy nhiên, đây chỉ là dưới cái nhìn của người không biết sự việc đã xảy ra. . . . . .

"Hôm nay ăn cái gì?"

"Đậu giác rang cay, đậu tương xào trứng, thịt kho ướp tỏi, còn có canh đậu hũ."

"Ừ, bắt đầu đi!"

"Được rồi!"

"Đậu không được cắt quá nhỏ tỏi không được cắt quá lớn. . . . . Trứng gà vẫn chưa có quấy mở hoàn toàn kìa. . . . . Chú ý độ lửa một chút không nên đem thịt cháy sạch hay quá nát. . . . . lửa quá lớn sẽ làm cho thịt kho biến thành canh. . . . . ."

Trong bếp chỉ toàn nghe tiếng nói không dừng của trợ thủ, còn đầu bếp ở một bên bận rộn luống cuống tay chân đỉnh đầu bốc khói xanh, rốt cuộc cũng làm ra được mấy món ăn nhìn coi như cũng khá hơn trước một chút rồi.

Trợ thủ nghiêm túc bắt đầu thưởng thức thử những món ăn này, đầu bếp đứng ở một bên mắt nhìn chăm chú vô cùng khẩn trương.

https://thuviensach.vn

"Ưmh. . . . . ." Cau mày không nói.

"Lại thất bại nữa hả?" Mặt như đưa đám.

"Có tiến bộ, cuối cùng. . . . . Có thể ăn được, không cần phản công lại nữa rồi." Nghiêm trang nói một câu như vậy, sau đó, trên mặt nở nụ cười.

"Thật sao? Hoan hô!" Đầu tiên là hai con mắt trừng tròn xoe, sau đó nhíu lại, tạo thành hai bán nguyệt.

Tống Tiểu Hoa ở tại chỗ giơ cao đôi tay lên chấp tay: "Cám ơn ông trời ban cho ta chỉ số IQ cao và đầu óc thông minh, đương nhiên còn có. . . . . ." Nhón chân lên vỗ vỗ vai Lục Tử Kỳ, nghiêng đầu mở miệng nói: "Còn phải cảm tạ chàng người miệng toàn nói ‘lời nói ác độc giám sát’!"

"Cái gì? Rắn độc?"

"Hắc hắc! Dù chàng là xà, đó cũng là xà mỹ nam, không tệ không tệ. . . . . ."

Mắt của Tống Tiểu Hoa dần dần híp lại thành hai đường khâu, âm thanh cũng biến thành càng ngày càng nhẹ kéo được càng ngày càng dài, lộ ra một dòng ý nghĩ xấu ‘dâm đãng’ trong bụng.

Trong lúc nàng nâng tay lên khỏi vai của Lục Tử Kỳ, lại cố ý làm cho đầu ngón tay lướt qua cái cằm của hắn, tạo nên cho nàng cảm giác, tê tê. . . . . .

Bên trong phòng nhỏ mùi cơm chín quanh quẩn, lửa bên trong bếp lò đã tàn hết, nơi đây không có chút lãng mạn nào cả chỉ có, mập mờ tràn đầy.

"Ta lại ra câu đố cho chàng đoán!"

Bỗng dưng toát ra một câu nói, trung khí mười phần, giải tán không khí cả phòng mập mờ không rõ, cũng làm cho Lục Tử Kỳ đang thất thần

https://thuviensach.vn

quay trở lại bình thường.

Trên lỗ mũi của Tống Tiểu Hoa có dính một chút mực, trên ót có một phiến đen xám, nổi bật nhất là khi nàng cười lên sẽ làm lộ ra tiểu mễ răng trên dưới hai hàng trắng tinh phát ra ánh sáng chói mắt, hai mắt mở tròn xoe bên trong tất cả đều là hưng phấn cùng kích động, sạch sẽ mà trong suốt.

Lục Tử Kỳ quay lưng đi ho nhẹ một tiếng, nói thầm thật là ‘xấu hổ’ mà. Mình sao lại có thể cho là tiểu nha đầu này là có ý muốn làm như vậy mới mình chứ. . . . . .

"Tốt, nói nghe một chút." Lên tiếng lần nữa thì đã khôi phục thái độ bình thường.

Tống Tiểu Hoa giương nanh múa vuốt tình ái dào dạt nói: "Có một con mèo đen cùng một con mèo trắng, một trước một sau đi bộ, mèo trắng ở phía trước, mèo đen đi theo phía sau của nó. Bọn họ bước đi, chợt, mèo trắng thấy phía trước có một cái động, tuy nhiên nó lại im lặng tránh sang một bên rồi tiếp tục đi, không có nhắc nhở con mèo đen kia. Kết quả, con mèo đen kia lại sơ ý lập tức ‘bùm’ một tiếng rớt vào. Con mèo đen bò a bò a, mất sức của chín trâu hai hổ thật vất vả mới leo lên được. Mèo đen đối với hành động không trượng nghĩa của con mèo trắng cảm thấy vô cùng tức giận, chàng đoán thử xem, con mèo đen sẽ nói gì với con mèo trắng đang đứng xem kịch vui kia?"

Lục Tử Kỳ không chút suy nghĩ nói: "Meo meo."

Tống Tiểu Hoa trợn mắt há hốc mồm: ". . . . . Làm sao chàng biết câu trả lời?"

"Nếu không như vậy thì một con mèo còn có thể phát ra âm thanh gì nữa?"

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt nhìn mình cùng với kẻ ngốc giống nhau của Lục Tử Kỳ, Tống Tiểu Hoa im lặng rơi lệ.

Tại sao nàng lại cùng loại người cổ hũ không có tế bào hài hước không hề nhiễm màu đen chơi loại trò chơi này được? Tự rước lấy nhục tự rước lấy nhục!

Tác giả có lời muốn nói: yêu quái ta là hoàn toàn nấu cơm ngu ngốc, này tứ dạng món ăn hay là ta thật vất vả ở trên mạng tìm ra , bởi vì ta không biết mùa thu có cái gì lúc sơ. . . . . .~ cho nên, có liên quan xuống bếpnội dung nếu như có cái gì BUG, xin mọi người tận lực nhẫn nại ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Giao Bản Thân Ta Cho Chàng

Ánh nắng mặt trời thật là tốt, không có gió.

Tống Tiểu Hoa bưng cái băng ghế ngồi ở tường viện để hứng ánh mặt trời, ngồi bên cạnh còn có con chó nhỏ đang vểnh hai lỗ tai nhỏ màu đen hướng lên trời.

Lục Tử Kỳ khom lưng cầm lên một tấm ván gỗ vừa mới được mài bóng loáng, ở bốn gốc của tấm ván đều được tạo ra một lỗ nhỏ để sỏ dây thừng vào, lại đem sợi dây kia đến treo lên một cành cây của cậy đại thụ bên trong hoa viên. Lục Lăng quay trước quay sau giúp đỡ một số việc.....

Đạp lên phía trên ghế, khiển chân, hai tay giơ lên trên, đầu hơi ngưỡng.

Bỏ đi trường sam, chỉ mặc quần áo trong thân thể bị kéo đưa ra thon dài mà khít khao đường cong, mồ hôi thấm ướt cổ, hầu kết thỉnh thoảng chuyển động trên dưới, nhìn thấy cảnh này Tống Tiểu Hoa rất muốn..... Cắn một cái.....

Không không không, mình là con người sống sờ sờ tuyệt đối không thể làm việc như Vampire được, cho dù, là khát khao khó nhịn.....

A a a, rõ ràng là vợ chồng hợp pháp, đây là vốn là việc thiên kinh địa nghĩa mà vì sao còn phải khổ sở ngăn chặn dục vọng cùng kích động như vậy?!

https://thuviensach.vn

Huống chi, hắn rõ ràng cũng không phải là đối với nàng hoàn toàn không có cảm giác. Trước ở phòng bếp, người hắn cứng ngắc cùng vẻ mặt, không một chút biểu hiện, 'trêu đùa' là biểu hiện đấy! Vậy.....

"Oa! Phụ thân thật lợi hại!"

Một tiếng hoan hô tạm thời dập tắt 'máu sói' đang soi trào trong người của Tống Tiểu Hoa, Lục Tử Kỳ cúi người ôm con trai lên, vững vàng đặt lên trên ván gỗ treo trên không: "Lăng Nhi ngồi vững, phụ thân bắt đầu đẩy đây!"

Lục Lăng vừa khẩn trương vừa hưng phấn, đôi tay vững vàng nắm chặt sợi dây, cặp mắt trừng to như viên lưu ly nháy cũng không nháy, cắn chặt hàm răng, gật đầu một cái thật mạnh.

Lục Tử Kỳ yêu thương cười một tiếng, trên tay dùng lực nhẹ nhàng, đưa Lục Lăng cùng với bàn đu dây bay lên.

Hài đồng liền tươi cười giòn giã tạo nên khung cảnh thật là viên mãn, chó nhỏ chạy tới chạy lui đuổi theo bóng dáng đang đung đưa, Lục Tử Kỳ đứng ở một bên, hai cánh tay khẽ vươn, bảo hộ con trai lần đầu 'bay lượn', khóe mắt đuôi mày đều tràn đầy nồng đậm cưng chiều.

Tống Tiểu Hoa vui vẻ nhìn một màn ở phía trước, đứng dậy vỗ vỗ tay, chuẩn bị gia nhập vào, tầm mắt không chú ý quét qua cửa một phòng đang đóng chặt.

Nơi đó, có một bài vị, một phần nhớ nhung, một loại yêu.

Trên đời này nữ nhân thật sự là một sinh vật cực kỳ mâu thuẫn, một mặt hy vọng nam nhân không cần có mới nới cũ, phải chung tình; lại hy vọng trong mắt và cả trong lòng của nam nhân chỉ có một mình mình, đều bỏ qua tất cả những người khác.

https://thuviensach.vn

Dù sao, có mấy nữ nhân có thể giống như Nhậm Doanh Doanh được, không oán không hối làm bạn ở bên Lệnh Hồ Xung, nghe hắn kể và nhìn hắn ái mộ tiểu sư muội bằng toàn bộ sinh mạng của mình đây? Có thể có mấy nữ nhân giống như Nhậm Doanh Doanh đây, sau cùng tươi cười giọng rưng rưng nói một câu 'ta rất vui mừng, bởi vì vào giờ khắc này, trong lòng ngươi nghĩ tới chỉ có một mình ta'..... + =+ D!iễn # Đ!àn # L!ê # Q!uý # Đ!ôn

Lại có mấy người phu nhân có thể tiêu sái làm được, quân vô ý, ta liền bỏ.

Trong lòng của Tống Tiểu Hoa cũng không nắm chắc.

Nàng cũng không biết vì sao, mình luôn cố tình hay vô ý tránh thư phòng. Dù sao, Lục Tử Kỳ mỗi đêm cũng sẽ dọn dẹp nơi đó sạch sẽ, không cần nàng quét dọn.

Thật ra thì, Lục Tử Kỳ có hay không có ở đây thì nàng cũng tận lực tránh việc đi vào cánh cửa kia, đặt chân vào địa phương thuộc về ba người một nhà của bọn họ.....

Đúng vậy, ba người một nhà. Lục Tử Kỳ, Lục Lăng, còn có cô gái có tên trên 'bài vị' kia.

Nói cho cùng thì Tống Tiểu Hoa nàng chỉ là kẻ đến sau, là một người ngoài cuộc.

Lục Tử Kỳ rất tốt, đối với nàng có thể nói là săn sóc tỉ mỉ, bao dung tính xấu ngôn hành cử chỉ không giống ai và cả việc không làm việc nhà của nàng.

Hơn nữa, còn rất rộng lượng.

Hoặc là nói, vô cùng rộng lượng.

https://thuviensach.vn

Vợ của mình âm thầm cùng một nam nhân xa lạ uống trà tâm sự, cho dù là ở thế kỉ 21 có cởi mở đến đâu, nếu chồng mà biết được, ít nhiều gì cũng sẽ sinh lòng không thích chứ?

Nhưng Lục Tử Kỳ không có, tí xíu cũng không có.

Hắn không biến sắc an bài tất cả, sau đó nhẹ nhàng bỏ qua cũng không đề cập tới nữa.

Đây là bởi vì, không quan tâm thôi.....

Nếu như, đổi lại là lời nói của nữ nhân kia, thái độ của hắn còn có thể bình tĩnh như vậy sao? Hắn, sẽ ghen.....

Ai, ghen ghen.....

Tống Tiểu Hoa đập ‘pằng ’ một cái vào trán của mình. Chắc là đầu bị nước vào rồi, cùng một người đã mất tranh giành ghen tuông cái gì? Thật là đần độn thiếu não! Còn nữa, nàng tại sao phải để ý những thứ này? Địch không động ta không động đó là phương châm chiến lược của mình chẳng lẽ quên rồi sao? Tống Tiểu Hoa khinh bỉ chính mình một vạn lần a một vạn lần.....

“Tiểu Hoa, sao vậy?”

“À..... Có con muỗi.”

Lục Tử Kỳ kỳ quái nhìn chung quanh một chút, vào mùa này, làm sao có muỗi được.....

“Mẫu thân, tới chơi cùng Lăng Nhi!”

“Được rồi!”

“Mẫu thân, người ngồi lên, Lăng Nhi tới đẩy người.”

https://thuviensach.vn

“Con đẩy cho mẫu thân sao? Thôi đi! Cẩn thận mẫu thân mang đầu củ cải của con làm cầu đá.....”

Lục Lăng kêu Lục Tử Kỳ ôm hắn xuống, đứng trên mặt đất cất tiếng với giọng thật vang lại có lực bác bỏ lời nói xem thường mình của Tống Tiểu Hoa: “Đầu của Lăng Nhi không phải đầu củ cải, cũng không phải là trái cầu!”

“Hừ hừ, vậy là cái gì! Đầu của con không thể ăn cũng không thể chơi, cũng không phải đầu củ cải và cũng không phải trái cầu thì là gì.”

“..... Phụ thân ~ người xem, mẫu thân khi dễ Lăng Nhi!”

“Tốt lắm tốt lắm, đừng tranh cãi nữa.....” Lục Tử Kỳ bất đắc dĩ bật cười đứng ra giải hòa cho hai người một lớn một nhỏ đang cãi nhau: “Như vậy đi, trước tiên Lăng Nhi ở một bên khuyến khích cho phụ thân cố lên, đợi đến tương lai khi Lăng Nhi trưởng thành và cao hơn, đổi lại là Lăng Nhi tới đẩy mẫu thân, có được hay không?”

“Tốt ~” Lục Lăng không cam lòng đáp một tiếng, rồi hướng Tống Tiểu Hoa cau mũi một cái: “ Đầu Lăng Nhi so với củ cải cùng trái cầu lợi hại hơn, bởi vì bọn nó đều không lớn nổi cũng không dài và cao lên được!”

“Tốt lắm, có chí khí!” Tống Tiểu Hoa mặt cười xấu xa hướng về phía hắn giơ ngón tay cái lên: “Mẫu thân tin một ngày nào đó Lăng Nhi có thể tay cầm củ cải chân đạp trái cầu lớn, uy phong lẫm lẫm đánh đâu thắng đó không gì cản nổi!”

“Tiểu Hoa.....”

Lục Tử Kỳ dở khóc dở cười, nha đầu này, cư nhiên cùng đứa bé ba tuổi bình thường so đo, hơn nữa còn so đo với khí thế hùng hồn và thuận buồm xuôi gió như thế, nơi nào còn có nửa phần bộ dáng của một người

https://thuviensach.vn

mẹ: “Đừng đùa Lăng Nhi nữa, thử cái này một chút xem ta làm được chưa. Dầu gì, cái này hơn phân nửa là công lao của nàng mà.”

Tống Tiểu Hoa cười gượng hai tiếng: “Không cần khách khí như thế, loại vật này là làm cho đứa bé chơi, không thích hợp với ta người đã trưởng thành!”

Nói giỡn gì vậy, đây chính là ‘hạng mục trò chơi’ được thiết kế bằng thủ công không có trải qua bất kỳ kiểm định về độ an toàn, ngộ nhỡ sợi dây đứt hay nhánh cây gãy té thì như thế nào? Lục Tử Kỳ tiếp được một đứa bé như nắm gạo nếp dĩ nhiên không có vấn đề, nhưng nếu như là nàng một người đang sống sờ sờ trong lời nói thì là vấn đề lớn. Nàng mới không cần biến thành người bay trên không trung đâu, sau đó làm cho khuôn mặt nàng không dễ dàng gì bảo dưỡng được vừa có chút khởi sắc lại tiếp xúc thân mật với mặt đất.

Đuôi lông mày của Lục Tử Kỳ nhẹ nhàng giương lên, cười như không cười: “Không lẽ là nàng..... sợ hả?”

Lục Lăng vỗ tay nhỏ bé cười, tiếp đó lại dùng đầu ngón tay chạm lên trên cái mũi nhỏ cao ngạo nói: “Thì ra mẫu thân là người nhát gan, xấu hổ xấu hổ à!”

Tiểu tử thúi này, có thù tất báo.....

‘Có việc có thể nhịn có việc không thể nhịn, thẩm thẩm có thể nhịn nhưng thúc thúc không thể nhịn được nữa ’, không thể nhịn, bằng bất cứ giá nào cũng không thể để tên nhóc này xem thường được!

Tống Tiểu Hoa hất đầu, tư thế anh dũng hy sinh: “Dừng! Đứa trẻ như con thì biết cái gì? Lão nương..... Lão nương trò chơi nguy hiểm kích thích nào mà chưa thử qua chứ? Còn có thể sợ loại trò chơi dành cho trẻ nhỏ này sao?”

https://thuviensach.vn

Bật lên ngồi trên xích đu xong, mặt hiện vẻ kiên nghị không biết sợ nói: “Đến đây đi!”

Lục Tử Kỳ nín cười: “Chuẩn bị xong, muốn bắt đầu sao!”

“Ai ai ai! Chờ một chút, sợi dây này là mới mua chứ? Sẽ không đứt đoạn chứ?”

“Yên tâm.”

“Àh..... Ai ai ai! Chờ thêm chút nữa, cái cây này có nhiều năm tuổi rồi chứ? Bên trong nhánh cây sẽ không giống như tuổi của nó chứ?”

“Yên tâm.”

“Ừ..... Ai ai ai! Cuối cùng vẫn là chờ thêm chút nữa đi, ta xem mặc dù chàng không giống như là văn nhược thư sinh tay trói gà chặt, nhưng mà vẫn muốn hỏi một câu, lực tay của chàng như thế nào?”

“.....” $ ~ $ D @ Đ @ L @ Q @ Đ $ ~ @

Lục Tử Kỳ chuyển đến ngay trước mặt Tống Tiểu Hoa, nhìn thẳng nàng: “Nếu như nàng rơi xuống, nhất định ta sẽ tiếp được nàng.”

“Thật?”

“Yên tâm.”

“Tốt.”

Dưới ánh mặt trời, tròng mắt đen của hắn tỏa sáng, ánh sáng lóe lên làm người ta say. Sóng mũi cao cùng đôi môi lộ ra góc cạnh rõ ràng hơi thở trầm ổn làm cho lòng người tin tưởng. Kéo ống tay áo lộ ra cánh tay bền chắc, ngón tay thon dài khớp xương cân xứng trắng nõn mà có lực.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa đón gió bay lên thật cao, rơi xuống vội vàng về hướng mặt trời, nghiêng đầu nhìn về phía người có khuôn mặt thon gầy mở miệng thét chói tai và cười to, không tự chủ được mắt cong lên độ cong, trên mặt và khóe mắt tràn lên nếp nhăn khi cười.

Người đàn ông này, là phu quân của nàng, thật tốt.....

Nhưng.....

Gió lớn đập vào mặt, ánh sáng chói mắt.

Có hay không một ngày, nàng sẽ giống như lúc tới nơi đây rồi bất chợt lại rời đi?

Mang hồn đi, lại, để tâm ở lại.

Nếu đúng như vậy thì, nên làm như thế nào?

Ở trên điểm cao nhất nhìn về phía hắn, có loại cảm giác không chân thực, liền giống như, là cách nhau một đoạn thời không lớn, vạn dặm, trăm ngàn năm.

Nàng thực sự chỉ có thể là khách qua đường, thực sự chỉ có thể là người đứng xem thôi sao?

Trong lòng không hiểu sao lại căng thẳng, trên tay cũng buông lỏng.

Ở giữa khung trung xoay chuyển bên tai nghe được một tiếng kinh hô, đến khi ý thức được chuyện gì đang xảy ra thì cả người đã ngã xuống rơi vào trong lòng ngực của một người.

Từ đầu đến cuối, mắt của Tống Tiểu Hoa mở thật to, nháy cũng không nháy.

https://thuviensach.vn

Hiện tại, người đang bị nàng nhìn chằm chằm trên gương mặt tràn đầy vẻ kinh hồn sau tình thế cấp bách vừa xảy ra quan tâm hỏi: “Tiểu Hoa, nàng có bị thương tổn nào không? Có chỗ nào cảm thấy khó chịu không? Không phải sợ, không sao.”

Tống Tiểu Hoa vươn cánh tay nhẹ nhàng ôm cổ của hắn, vùi mặt vào lồng ngực dày rộng, cọ cọ, hô hấp hai cái, lần nữa ngẩng mặt, ‘hắc hắc’ cười một tiếng: “Quả nhiên chàng có thể tiếp được ta.”

Thân thể cứng đờ: “Nàng..... Là cố ý?”

Cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên: “Ta làm sao lại có thể lấy mạng sống ra mà chơi đùa được? Chỉ là.....” Nghiêng đầu tiếp tục cười ngây ngô: “Ngược lại về sau chúng ta có thể thường vui đùa một chút loại này ‘đường vòng cung thêm vật rơi tự do’ vận động! Bản lĩnh của chàng thật đúng là khá tốt!”

“Vận động..... cái gì?”

“Chính là.....” Tống Tiểu Hoa cánh tay khẽ dùng lực, khom người lại gần bên tai Lục Tử Kỳ, nhỏ giọng nỉ non: “Ta đem mình, giao cho chàng.”

Người của ta, lòng của ta, toàn bộ đều giao cho ngươi.....

Ta không muốn làm khách, cũng không muốn đứng xem, nếu như đây là cuộc sống mà ông trời đã an bài cho ta, vậy ta muốn đi vào, thà rằng là người trong cuộc mơ hồ, cũng không muốn làm một người thanh tỉnh ngoài cuộc.

Cho dù có một ngày sẽ rời khỏi, còn trái tim thì ở lại nơi đây, ta cũng không hối hận.

Trong lòng của ngươi có một người, không sao. Ngươi có thể cất giữ một vị trí vĩnh viễn ở trong lòng cho cô gái đã chết kia, vị trí chỉ thuộc về

https://thuviensach.vn

hai người các ngươi. Nhưng là, trừ địa phương đó ra tất cả còn lại, đều phải để ta lấp đầy.

Ta có thể làm được ‘quân vô ý ta liền thôi ’, nếu quả thực vô ý, ta sẽ buông tay tự nhiên tiêu sái rời đi.

Nhưng ta tin tưởng, ta có thể đợi đến một khắc kia, trong lòng của ngươi chỉ có một mình ta, dù là, chỉ có một khắc.....

“Tướng công, ta muốn động trước, không kịp đợi!”

‘Tướng công’.....

Nhiều ngày tới nơi đây, lần đầu tiên nàng kêu hắn như vậy.....

Lục Tử Kỳ kinh ngạc không dứt do việc bất ngờ vừa xảy ra với hành động khác thường của Tống Tiểu Hoa, chỉ có thể ôm nhuyễn ngọc ôn hương trong ngực đứng thẳng bất động ở nơi đó, không dám động đậy, nghe được những lời ấy, càng thêm không hiểu ra sao, lúc mở miệng lại có chút lắp bắp: “Ngươi..... Cái gì..... Không kịp đợi.....”

Ai ai! Vành tai của hắn dường như bắt đầu đỏ lên một chút, tai, quả nhiên là bộ vị mẫn cảm nhất của đại đa số người.....

Tống Tiểu Hoa buồn cười xém chút nội thương.

Ngày mai hắn đi các nơi tuần tra thu hoạch vụ thu, cho nên khó có được xế chiều hôm nay trở lại sớm như vậy, thời gian đầy đủ, thời tiết rất tốt, hoàn cảnh không tệ, không khí mập mờ, không bằng, liền dứt khoát nhân cơ hội này giải quyết luôn thêm chút sức chiến đấu và nổ lực đẩy ngã hắn ăn sạch sành sanh.

Nam nhân mà, muốn chinh phục được tâm, trước phải chinh phục được thân.....

https://thuviensach.vn

Nữ đuổi theo nam, cách tầng sa. Xuyên phá tầng sa này sau đó mới thẹn thùng e lệ khóc lóc nỉ non đổi trắng thay đen xoay ngược thị phi, không lo không thể bắt được.....

Máu huyết trên người Tống Tiểu Hoa đang sôi trào khắp người, tính toán bắt đầu tiến hành bước kế tiếp là làm ra hành động quyến rũ, một tiếng 'Hoắc thúc thúc', đem tất cả tính toán của nàng 'loảng xoảng' đánh vỡ.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Đam Mỹ Lang

Tống Tiểu Hoa hận người đàn ông này.

Cái người ‘đùng’ một cước đá văng cửa trước, đang được Lục Lăng cùng Lục Tử Kỳ hoan nghênh nhiệt liệt, mặt xám mày tro râu quai nón, nói cho uyển chuyển một chút thì lớn lên trông rất giống ‘mãnh liệt Trương Phi ’, nếu nói thẳng thì hoàn toàn chính là một nam nhân giống như ‘thổ phỉ’.

Sớm không đến muộn không đến, lại cố tình chọn ngay lúc mấu chốt này đến, thật muốn cắn chết hắn giết chết hắn bóp chết hắn đạp chết hắn a a a a!!.....

“Bái kiến tiểu tẩu!”

Tiểu tẩu của đại đầu quỷ ngươi sao! Ngươi mới là tiểu tẩu, cả nhà ngươi đều là tiểu tẩu!

Tống Tiểu Hoa ở trong bụng liều mạng oán thầm người đang hướng về phía nàng cười hì hì khoa trương giống như ca diễn làm lễ ra mắt ‘đại hồ tử’, nàng vô cùng muốn gỡ xuống toàn bộ đại bạch răng trên dưới hai hàng không để sót lại một cái nào cả, chỉ là, ngoài mặt lại cười đến thật là hiền lương thục đức, khẽ vén áo thi lễ, còn là tiêu chuẩn hoàn mỹ: “Ta như thế nào dám đảm đương được đây?”

Hoắc Nam nhìn lên người trước mặt nhỏ gầy và yếu ớt, quần áo mộc mạc, chỉ cài một cây châm trên tóc, giơ tay lên sờ lỗ mũi một cái.

https://thuviensach.vn

Mới vừa rồi hắn trực tiếp dùng chân to đạp cửa mà vào, không nghĩ tới lại có thể bắt gặp một màn 'ướt át' như thế này, Lục Tử Kỳ còn mặt đỏ tía tai lúng túng không thôi, đang nhìn qua tiểu nha đầu có thể mặt không đổi sắc bình thản ung dung với vẻ khiếp sợ. Mặc dù tạm thời không thể bắt bẻ được ngôn hành cử chỉ của nàng, nhưng đôi mắt to kia, khi nhìn thấy hắn lần đầu tiên một nam nhân xa lạ nhìn không một chút né tránh như vậy, vừa thông suốt liền nhìn thẳng hắn, giống như mang theo một chút địch ý muốn đem hắn ăn tươi nuốt sống.....

"Hoắc thúc thúc, đây là mẫu thân." Lục Lăng từ trong ngực của Hoắc Nam nhảy xuống, lôi kéo tay của hắn đi tới trước mặt của Tống Tiểu Hoa giới thiệu, tiếp đó lại hướng về con chó đang hướng về phía người bên cạnh hắn trợn mắt nhe răng bế nó lên: "Đây là Vô Khuyết!"

Con ngươi Hoắc Nam suýt nữa liền trợn muốn rớt ra ngoài, tay run run chỉ vào con chó, quay đầu nhìn về phía người trên mặt bất đắc dĩ cười khổ Lục Tử Kỳ: "Chuyện này..... Chuyện này....."

Lục Tử Kỳ lại có thể cùng một con chó ở cùng một mái nhà, mặt trời mọc lên từ phía tây sao, Hoàng Hà nước chảy ngược rồi sao?!

Tống Tiểu Hoa thấy thế, liền tiến lên một bước, nhẹ nhàng mềm giọng nói: "Đây là thành viên mới trong gia đình của chúng ta, họ Tống, tên Vô Khuyết."

Còn còn..... Còn có tên có họ nữa.....

Vì vậy, vốn là khiếp sợ quá độ hơi thở không thuận Hoắc Nam nhất thời bị nghẹn, ngay sau đó lại mãnh liệt ho một hồi kinh thiên động địa.

Nhìn thấy Hoắc Nam ho tới mức phổi muốn văng ra ngoài, Tống Tiểu Hoa cuối cùng cũng cảm thấy hả hê thở ra một hơi.

https://thuviensach.vn

Nhưng là cũng không lâu lắm, cảm giác như thế này lại quay trở lại gấp trăm ngàn lần hơn trước nữa.

Đầu tiên Hoắc Nam cùng Lục Tử Kỳ ở trong thư phòng nói nhỏ một lúc lâu, tiếp đó lại chạy đến trong sân bày ra bàn cờ chém giết đến trời đất mù mịt, cuối cùng ở nóc phòng uống rượu say đến bất tỉnh nhân sự.

Đúng, không sai, là nóc phòng.

Tống Tiểu Hoa mua thức ăn mua rượu nấu cơm rửa bát dụ dỗ đứa nhỏ và cho chó ăn bận rộn cả một buổi trong lúc tâm trạng không tốt, thật không dễ dàng chấm dứt, lại đi tìm kiếm cả trong và ngoài nhưng có tìm như thế nào cũng không tìm được hai người đang đánh chén Trường Ca ở trên nóc phòng.

Trong lúc nàng tóc gáy dựng đứng sống lưng lạnh, cho là mình gặp quỷ thần xuyên qua, trên đỉnh đầu đột nhiên truyền đến tiếng ngáy, rất có uy lực như sấm dậy đất bằng, Tống Tiểu Hoa cả kinh đứng tại chỗ nhìn lên cao suýt nữa bật thốt kêu lên một tiếng ‘mẹ’.

Định thần, lui về phía sau mấy bước, ngẩng đầu, chỉ thấy bốn bàn chân lớn xếp trên mái hiên, hai cái với đôi giày vải rách nát bẩn thỉu, hai cái với đôi giày sạch bóng màu trắng.

Ngay lúc đầu Tống Tiểu Hoa còn hung hăng kích động một phen, cảm thấy bọn họ nhất định là dùng kinh công trong truyền thuyết bay lên trên nóc phòng, nhưng chỉ chớp mắt lại thấy có một cái thang đặt bên cạnh.....

Thật là lạ, chỉ có người có bản lãnh mới có thể làm được như vậy. Chỉ là không biết, hai người này đều say mèm hết rồi đi đường còn không vững tại sao lại không từ trên đó lăn xuống đây.

Giống như là đang cười nhạo Tống Tiểu Hoa, tiếng ngáy lại lớn thêm một chút, còn ngáy như có quy luật, khi nàng nghe được không nhịn được

https://thuviensach.vn

trong lòng sinh ra ý nghĩ xấu.

Đi phòng bếp, cầm lấy dao thái sáng loáng, thời gian trời tối thích hợp cho việc giết người, theo cái thang bò lên trên.

Toét miệng, nhe răng, bộ mặt cười gằn Tống Tiểu Hoa lộ ra cái đầu của mình ở trên cái thang, nhìn tình cảnh trên nóc phòng hiện giờ.

Lục Tử Kỳ đang cầm một vò rượu nằm ngửa mặt lên trên, còn Hoắc Nam thì ôm một vò rượu nằm nghiêng người, bắp chân của Lục Tử Kỳ đè ép lên bắp đùi của Hoắc Nam, tay của Hoắc Nam nắm cả hông của Lục Tử Kỳ, mặt đầy lông lá dán vào ngực của Lục Tử Kỳ.....

Hai gò má ửng hồng, tóc mai ướt át, mùi rượu tràn ngập khắp nơi, tứ chi dây dưa, khung cảnh thật là kiều diễm.

Theo như diện mạo của hai người thì, Hoắc Nam giống như là công, nhưng là nhìn tư thế trước mắt thì, Lục Tử Kỳ lại là công, hoặc là, vừa làm vai trò công và thụ luôn?

Nam chủ nhân cùng nam bảo mẫu □.....

Ngao gào khóc, Tống Tiểu Hoa ngổn ngang trong gió rồi.

Quả nhiên, trong lòng mỗi người đàn bà đều có một đam mỹ lang.....

Lắc đầu một cái, lắc lư đao, đuổi đi suy nghĩ loạn thất bát táo đang gào thét trong lòng.

Lục Tử Kỳ không phải là công cũng không phải là thụ, hắn là nam nhân bình thường! Là thẳng đấy! Coi như hắn có cong..... Tống Tiểu Hoa nàng cũng có thể làm cho hắn thẳng lại lần nữa!

Bình ổn lại tâm tình, suy nghĩ kĩ lại, lập trường kiên định lại, Tống Tiểu Hoa lần nữa lộ ra vẻ mặt dữ tợn vặn vẹo, từng chút một bò qua.

https://thuviensach.vn

Dùng tất cả hơi sức đem Hoắc Nam giống như heo chết ra khỏi người của Lục Tử Kỳ, kết quả, ngay thời điểm hắn trở mình vung cánh tay lên, cái bình rỗng trong tay trùng hợp nhắm thẳng ngay cái trán của Tống Tiểu Hoa mà đến. Nếu như không phải là nhìn thấy hắn ngáy như sấm ở một bên không có gián đoạn, rõ ràng vẫn còn ngủ say, nếu không Tống Tiểu Hoa đã cho là người này cố ý làm như vậy.

Nhe răng trợn mắt dùng tay xoa xoa chỗ đỏ trên cái trán, một tay cầm dao thái dán lên trên mặt của Hoắc Nam khoa tay múa chân hết bên này tới bên kia, suy nghĩ đến tột cùng có nên từ nơi này hạ xuống một đao không.

Càng nhìn càng thấy đại hồ tử này, thật là chướng mắt. Thời điểm lúc dùng cơm, Tống Tiểu Hoa liền có cảm giác như có mảnh vụn gì rớt vào bên trong đồ ăn, làm cho cả người nàng không thoải mái.

Thật đúng lúc!

Vừa đúng lúc thử một chút kĩ thuật xắt rau bây giờ của nàng, hắc hắc, tạo hình mới cho nam nhân này, cũng coi như là làm cho một bụng khí của nàng giải tỏ hoàn toàn!

Nhưng ước lượng nửa ngày, đến một khắc chuẩn bị xuống đao lại do dự.

Cổ nhân thường nói ‘thân thể da thịt là do cha mẹ ban cho’ không có bao gồm râu ria chứ? Râu ria cũng coi là một phần của cơ thể? Nhưng rất nhiều người không phải cũng không có râu ria sao? Lục Tử Kỳ cũng không có, Nguyên Hạo cũng không có.....

Ai, vẫn là thôi đi, người cổ đại dường như có rất nhiều quy củ đòi mạng, ngộ nhỡ thật sự là đồ hắn xem trọng, dễ dàng làm hỏng cũng không quá tốt.....

https://thuviensach.vn

Chán nản thở dài, hung hăng khinh bỉ sự ‘lương thiện’ của mình, Tống Tiểu Hoa ấm ức xách theo con dao phay, quay lại cái thang bò đi xuống.

Qua mấy phút công phu, nàng lần nữa ‘hì hục’ leo lên, trên vai khiêng một cái chăn bông.

Mùa thu ban đêm thật là lạnh, người say rượu ngủ như vậy một đêm không có gì che và ngăn cản gió, không biết chừng sẽ bị cảm. Biết bản lãnh của mình không thể đem mấy đấng mày râu từ trên nóc phòng kéo về phòng, vậy chỉ có thể đem chăn bông tới đắp cho họ.

Trước là sờ tới bên người Lục Tử Kỳ, lệch đầu tỉ mỉ quan sát.

Không trăng không sao không đèn, “vạn lại câu tịch” (không có một âm thanh).

Mượn ánh sáng yếu ớt, như cũ có thể thấy được dáng dấp lông mi bạc môi khêu gợi, đúng thật là bộ dáng do trời tạo nên mà.

Thật ra thì, dáng dấp của hắn không hề giống Nguyên Hạo cao cường tuấn dật phi phàm, yêu nghiệt mất hồn như vậy, chẳng qua là coi như đoan chính thôi, ưmh, phải nói, vẫn tính là có mấy phần tư sắc..... Dù sao vẻ đẹp như vậy, đối với Tống Tiểu Hoa rất có lực sát thương.

Tống Tiểu Hoa tự nhận mình đã thấy qua vô số mỹ nam, cũng không hiểu tại sao mình lại bị gương mặt quy củ đoan chính trước mắt này hấp dẫn. Không lẽ, đây chính là giống với câu nói chìa khóa xứng với ổ khóa sao, hắn vừa đúng chính là cái chìa khóa mở ra ổ khóa là nàng hay sao?

Nếu gặp phải vấn đề về chất lượng, một cái chìa khóa có thể mở ra được nhiều ổ khóa thì phải làm như thế nào? Chẳng lẽ đây chính việc tam thê tứ thiếp trong truyền thuyết sao?..... Phốc..... Dừng lại dừng lại.....

https://thuviensach.vn

Lắc lắc đầu, khiến máu mũi đảo lưu, Tống Tiểu Hoa nhẹ nhàng đem chăn đắp lên người Lục Tử Kỳ.

Vốn là khi đang ngủ cảm thấy có chút lạnh, giờ thấy được cảm giác ấm áp, liền lập tức đem thân thể đi đến bên trong cái chăn rụt lại một cái, hắn còn nhíu nhíu mày chép miệng một cái.

Thật đáng yêu.....

Tống Tiểu Hoa buồn cười một lúc, lúc này mới chuyển sang đi chăm sóc một người say khác.

Hoắc Nam ở một bên ngủ với tư thế chỏng vó còn ngáy khò khò, Tống Tiểu Hoa lại mất sức của chín trâu hai hổ mới đem hắn xê dịch một chút, để cho hắn cùng Lục Tử Kỳ nằm song song, đem một cái chăn khác đắp lên cho hắn.

Thở gấp hồng hộc mấy hơi, lau mồ hôi. Tống Tiểu Hoa hướng về phía cái người không ngừng ngáy to làm mặt quỷ hung tợn. Thật là không thể hiểu nổi, rõ ràng là người nhìn qua rất gầy không có tí thịt nào, tại sao lại có thể nặng như vậy, chẳng lẽ đây chính là như người ta nói xương tỷ bên trong tất cả đều là thịt sao?.....

Sắc trời đã tối, bận rộn suốt cả một ngày eo mỏi lưng đau chuột rút Tống Tiểu Hoa chuẩn bị nhanh chống quay về phòng ngủ một giấc, vừa mới chuyển người, lại bỗng dưng cứng đờ.

“Đồng Nhi.....”

Giọng nói thật nhẹ, thật thấp gọi, ở trong gió vừa thổi tức tán.

Đối lập với nhau, tiếng ngáy nghe hình như càng thêm vang dội.

https://thuviensach.vn

Cầm quyền, lại lần nữa ngồi chồm hổm trở lại bên người của Lục Tử Kỳ, Tống Tiểu Hoa nhẹ giọng nói một câu: “Một ngày nào đó, khi ngươi say rượu kêu, sẽ là tên của ta.”

Sau đó rời đi, cũng không quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Ly Biệt

Hôm sau, mặt trời vừa ló dạng, Lục Tử Kỳ hoảng hốt mở ra đôi mắt chua xót, đầu hơi nhức. Cảm giác say rượu, không sai biệt lắm đã hơn một năm không có hưởng qua.

Vận động thân mình một chút, hai vai lập tức liền truyền đến cảm giác đau nhức, lúc này mới phát hiện ra, mình là ngủ ở trên mảnh ngói nóc phòng, mình lại hoàn toàn không nhớ là như thế nào bò lên đây? Xem ra, tối hôm qua thật là say quá mức.

"Ngươi rốt cuộc tỉnh rồi?"

Một âm thanh lười biếng vang lên ở bên tai, không cần nhìn cũng biết là ai. Nhắm mắt, nhu mi tâm: "Sao ngươi lại không dìu ta trở về phòng ngủ hả?"

"Bởi vì ta cũng say!"

"Thôi đi, tửu lượng của ngươi ta còn không biết sao?"

"Cũng do ta. Ta không biết là tửu lượng của ngươi lại giảm xuống nhiều như vậy."

"Không phải tửu lượng của ta giảm xuống, mà là tửu lượng của ngươi lại tăng lên."

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ lật người ngồi dậy, nhìn thấy trên người mình có đắp chăn bông, trong mắt có chút kinh ngạc: "Đây là....."

"Là cô dâu của ngươi mang tới." Hoắc Nam ngồi ở trên nóc nhà, ngồi xếp ngắm mặt trời mọc, cười như không cười trố mắt nhìn Lục Tử Kỳ: "Phòng của ta, ta muốn thu hồi, cho nên, cái chăn hai người các ngươi có phải hay không cũng không cần phân chia rõ ràng như thế rồi?"

Lục Tử Kỳ hỏi một đằng, trả lời một nẻo: "Hôm qua nói như vậy, ngươi tốt nhất suy tính một chút."

"Ngươi đừng nói lảng sang chuyện khác với ta!"

"Đã là nam nhân thì phải lập được công lao sự nghiệp, chớ cô phụ một thân bản lãnh của ngươi."

"Nàng đã ra đi ba năm rồi, ngươi hôm nay đã tái giá, nên bắt đầu tất cả lại một lần nữa."

"Viên tướng quân trấn thủ ở biên quan hơn mười năm, trung thành và tận tâm có nhiều chiến công hiển hách, lần này cơ duyên xảo hợp ngươi trợ giúp hắn kháng địch, hắn thưởng thức ngươi như thế, nhân cơ hội này ngươi nên tiếp tục ở lại bên cạnh hắn góp sức làm chút việc vì dân vì nước, dù sao cũng tốt hơn là ở chỗ của ta uổng phí thời gian sống."

"Năm đó nếu không phải ta, có lẽ nàng sẽ không phải chết."

"Hiện nay Đại Tống đang bị một số nước cương địch rình rập, hai năm qua mặc dù ngoài mặt thì thái bình, kì thực là mạch nước ngầm đang khấy động. Liêu quốc liên tiếp tập kích quấy rối, Đảng Hạng cũng thử dò xét, kích thước không lớn, nhưng ý đồ rõ ràng, chỉ trong vòng ba năm nữa sẽ có biến cố xảy ra."

https://thuviensach.vn

"Hiện tại ngươi lại lần nữa có thê tử, Lăng Nhi có mẹ, nếu như ngươi không thể buông bỏ ôm ấp trong ngực, thì như thế nào có thể lấy được hạnh phúc?"

Lục Tử Kỳ thở dài, cuối cùng cũng kết thúc cuộc đối thoại ‘ông nói gà bà nói vịt’: "Sao ngươi lại biết ta không thể buông bỏ ôm ấp trong ngực hả?"

Hoắc Nam lạnh lùng khẽ hừ: "Cái gọi là rượu vào lời ra, khi say rượu ngươi kêu tên người trong lòng mà ngươi thích nhất."

"Chuyện này....." Lục Tử Kỳ cúi đầu nhìn mặt chăn thêu uyên ương: "Chuyện này ta không thể khống chế được."

"Ta hiểu....." Hoắc Nam gãi gãi bộ râu: "Ta thấy, người tân nương tử kia làm không tốt nên cũng hiểu được."

Lục Tử Kỳ sửng sốt: "Có ý tứ gì?"

"Ý tứ là....."

"Này! Hai người say mèm các ngươi! Đã tỉnh rượu chưa?"

Từ phía dưới truyền tới một tiếng hô to đã cắt đứt lời nói của Hoắc Nam, sờ mũi một cái: "Được rồi được rồi, chuyện của hai vợ chồng các ngươi thì các ngươi tự giải quyết đi, ta đây là người ngoài cũng không tiện nhúng tay vào."

Lục Tử Kỳ mỉm cười chậm rãi đứng lên đi về phía thang, nhẹ nhàng để lại một câu nói: "Vô luận chuyện năm đó Đồng Nhi chết có hay không liên quan đến ngươi thì ngươi trả ba năm vậy là đủ rồi.

Trong mắt Hoắc Nam lóe lên: "Cuối cùng thì nơi đây cũng không phải là nơi ngươi nên ở lại lâu, nhìn tình thế trước mắt, có lẽ sẽ rất nhanh có

https://thuviensach.vn

biến động. Đến lúc đó, ngươi ứng phó như thế nào?"

"Tránh thì không thể tránh được, chỉ có đối mặt." Lục Tử Kỳ cất giọng nghe có vẻ hơi mệt mỏi nở nụ cười: "Đạo lý này là ta học được từ trên người con chó kia."

"Tống, Vô, Khuyết....." Hoắc Nam cười dài một tiếng, vén vạt áo lên: "Tên rất hay! Chỉ là, nếu làm cái gì cũng hoàn hảo vô khuyết thì cuộc sống này còn có cái ý nghĩa gì đây? Tiệc rượu hôm qua, đầu tiên là chúc tân hôn của ngươi, thứ hai là vì tẩy trần cho ta, còn thứ ba..... Là tiễn ta đi."

Lục Tử Kỳ ngừng lại một chút, lách người sang bên để cùng đứng đối diện với hắn: "Quyết định?"

"Quyết định, hôm nay liền đi."

"Hôm nay? Vì sao phải vội vã như vậy?"

"Vào trong quân sớm một ngày, là sớm một ngày được ra sức, cũng có thể sớm một ngày quên đi vương vấn."

Lục Tử Kỳ lông mày nhăn lại thành ngọn núi: "Ngươi chớ vì ta....."

Hoắc Nam vung tay lên: "Việc này không phải do ngươi đâu! Dù sao ta là muốn đi lập công danh, tất cả đều là làm vì nước tận trung nên không thể trễ nãi được."

"Ngươi....." Lục Tử Kỳ thở dài thật sâu, cười nhạt một tiếng: "Ngươi phải tự bảo trọng mình!"

"Ta một người độc thân ngươi có thể yên tâm, ngươi thì ngược lại....." Hoắc Nam lại gần cố ý giảm giọng nói thấp xuống: "Đừng trách ta không có cảnh cáo ngươi, tiểu tẩu cũng không phải là nữ nhân dễ đối phó như vậy

https://thuviensach.vn

đâu! Nếu là ngươi chọc cho nàng mất hứng, cẩn thận nàng cầm đao chém ngươi!"

"Cầm đao chém sao?" Lục Tử Kỳ rất là kinh ngạc: "Xin chỉ giáo cho?"

Hoắc Nam dùng sức vuốt râu, sau đó giơ ngón trỏ lên lắc lắc: "Thiên cơ không thể tiết lộ được!"

"Này! Hai người các ngươi rốt cuộc khanh khanh ta ta xong chưa hả? Ta muốn đi chợ sớm để mua một ít đồ, các ngươi cũng mau xuống rửa mặt đi! Tướng công không phải là sáng nay chàng phải lên đường sớm sao?"

Khanh khanh ta ta.....

Hoắc Nam cùng Lục Tử Kỳ liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt quái dị.

Dùng thành ngữ này, không thích hợp lắm.....

_____ _____ _____ _____ _____

_____ _____ _____ _____ _____

Tống Tiểu Hoa đối với việc Hoắc Nam vừa mới trở lại liền muốn đi cảm thấy rất ngoài ý muốn: "Chuyện gì xảy ra mà gấp như vậy? Dầu gì cũng nghỉ ngơi mấy ngày đã!"

Hoắc Nam đang dùng râu cọ cọ Lục Lăng làm nó tránh khắp nơi thuận miệng đáp: "Đi trễ sợ trận đánh đã xảy ra rồi."

"Đánh giặc?" Tống Tiểu Hoa hai mắt lập tức lóe sáng, là một người sinh trưởng ở thời Trung Quốc thịnh vượng cuộc sống hạnh phúc, chiến tranh là loại chuyện chỉ có ở trong điện ảnh và trên truyền hình hay trong kịch mới có thể chứng kiến được, cảnh các chàng trai trẻ sức lực dồi dào

https://thuviensach.vn

giơ roi thúc ngựa dong ruỗi sa trường được nhiều người kính nể: "Các ngươi muốn đi đánh giặc sao? Đánh với ai? Đánh ở nơi nào?"

Hoắc Nam để cho Lục Lăng bị mình chọc cười đến mức thở không nổi chạy đi, xoay người lại nhìn vẻ mặt phấn khởi của Tống Tiểu Hoa: "Tiểu tẩu, làm sao người vừa nghe đến đánh giặc lại như vậy....."

"Ách..... Là ta khẩn trương chứ sao!"

"Hả?" Hoắc Nam chẳng nói đúng hay sai sờ mũi một cái: "Không cần lo lắng, nơi này tạm thời vẫn rất an toàn. Dù sao, cho dù địch có xâm lấn, ta tin tưởng tiểu tẩu người cũng có thể ‘một người canh cửa nhà mà vạn người cũng không thể qua được’, phải hay không?"

Cả khuôn mặt hắn hơn phân nửa bị râu che đi, vì vậy cặp mắt càng hiện ra lóe sáng hơn, tại ánh mắt nhìn soi mói như vậy, Tống Tiểu Hoa chợt hiểu ra tất cả cảm giác hiện giờ rất kích động.

Tối ngày hôm qua, là hắn giả say!

Trong《 Xạ Điêu Anh Hùng Truyện 》có một đoạn, Dương Quá muốn giết Quách Tĩnh, ngáy to giả bộ ngủ, kể cả thời điểm trở mình vẫn ngáy a ngáy a không ngừng, Quách Tĩnh là một người chân thật cho là hắn bị tẩu hỏa nhập ma nên vận công đều tức cho hắn, bởi vì người trong lúc thay đổi tư thế sẽ không ngáy to được!

Tống Tiểu Hoa ở trong lòng điên cuồng mắng mình thật đầu heo bị hắn là sói giả bà ngoại lừa! Liền thông suốt vì sao lúc đó hắn lại di chuyển được như vậy, Hoắc Nam chỉ khò khè nhưng không có một khắc ở giữa dừng lại! Tên đáng chết, cố tình đùa bỡn nàng! Làm sao nàng lại không trực tiếp một đao chém chết hắn.....

"Ngươi là con cua sao?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa chợt không đầu không đuôi nói một câu khiến Hoắc Nam trực tiếp ngốc tại chỗ: "À không, ta cầm tinh con hổ....."

"Vậy làm sao mà xương cốt bên trong của ngươi cũng đều là thịt?"

"..... Hả?"

Tống Tiểu Hoa sờ sờ cái trán sắp phát đau, sau đó xoa xoa tay, vẻ mặt ác bá đùa giỡn nàng dâu nhỏ cười xấu xa, hướng Hoắc Nam bức tới: "Chẳng lẽ không đúng sao? Vậy đại gia ngài để cho ta xoa bóp một chút xem sao?"

Hoắc Nam hoàn toàn ngu si, theo bản năng lui về phía sau hai bước lớn, vẻ mặt thuần lương cực kỳ vô tội, giọng nói đã bắt đầu có chút biến điệu run run: "Ngươi ngươi ngươi..... Tiểu tẩu người cái này là....."

"A hống hống hống..... Ngươi ngươi có gọi tới khan cổ cũng không có người đến để ý tới ngươi đâu!"

Câu này là lời kịch kinh điển thật đúng lý hợp thời với tình hình này, cho nên nói, các tác phẩm tinh gia để lại từ cổ chí kim đều có đất dụng võ!.....

"Hai người các ngươi đang làm gì?" Lục Tử Kỳ từ trong phòng đi ra, liền nhìn thấy tình cảnh quỷ dị của hai người trong viện như vậy: "Tiểu Hoa..... Nàng..... Khi dễ hắn?" Mặc dù biết lời này nghe rất thái quá rất hoang đường, nhưng mà một nàm trước mắt này thật sự là làm cho người ta rất khó không hỏi như thế.

"Khi dễ?" Tống Tiểu Hoa phấn chấn vỗ vai Hoắc Nam cười quái dị hai tiếng: "Này, ngươi nói, ta có hay không khi dễ ngươi hả?"

Hoắc Nam đã sớm như một làn khói chạy đến trốn sau lưng Lục Tử Kỳ, lộ ra hơn nửa khuôn mặt đầy râu của mình nói: "Không có không có

https://thuviensach.vn

không có..... Không có....." Thất kinh như nai nhìn vào trong đôi mắt nhỏ như có thần kêu lên uất ức, kêu lên đáng thương, một cảnh đẹp động lòng người vừa thấy đã thương.

Hắn so với Lục Tử Kỳ còn phải hơi cao hơn một cái đầu, hai người giống nhau là đều cao ráo, vóc người tương đối. Nếu như bỏ qua bộ râu, chỉ nghe trong lời nói, thật ra thì, vẫn còn vô cùng được.....

Tống Tiểu Hoa không nhịn được tay lại bắt đầu ngứa ngáy: "Ngươi là đi đầu quân đánh giặc, lại không phải đi vào rừng làm giặc cướp, lưu bộ râu thổ phỉ lại làm gì? Không bằng dứt khoát cạo bỏ, liền do ta tới khai đao đi, như thế nào?"

"Không không không..... Không dám làm phiền đến tiểu tẩu!"

Hoắc Nam nghe xong lời này giống như là mèo bị dẫm vào đuôi, lập tức nhảy lên. Một tay nắm hành lý của mình lên, một tay ôm Lục Lăng qua liều mạng hôn một cái, sau đó hướng về phía Lục Tử Kỳ cùng Tống Tiểu Hoa ôm quyền nói: "Ta phải lên đường rồi, vì vậy xin cáo từ, sau này còn gặp lại!"

Lời còn chưa dứt, người chạy ra đến cửa chính, bỏ trốn mất dạng.

Tống Tiểu Hoa bị hành động sét đánh không kịp bưng tai của hắn làm cho nàng lờ mờ phát hiện ra, qua một hồi lâu mới lẩm bẩm hỏi một câu: "Cuộc sống trước kia của các ngươi chính là dựa vào hắn tới xử lý hay sao?"

Giống nhau có chút trố mắt Lục Tử Kỳ cũng phục hồi lại tinh thần: "Hắn là người nhìn qua có chút xúc động thôi, thật ra thì rất cẩn thận. Ba năm này, ít nhiều gì ta cũng đã làm phiền hắn....."

"Các ngươi, đã biết nhau lâu rồi sao?"

https://thuviensach.vn

"Cũng không có lâu lắm, mới có bốn năm mà thôi."

"À..... Hắn là người rất ý tứ."

"Đúng vậy....." Nhẹ nhàng thở dài, hơi thẫn thờ.

Tống Tiểu Hoa không khỏi cũng có chút mất hồn.

Mặc dù chỉ cùng Hoắc Nam gặp mặt vội vàng, có mấy câu đối thoại mà toàn bộ đều là đấu khí nói giỡn, nhưng ấn tượng của nàng đối với hắn cũng không tệ lắm.

Bởi vì, hắn có thể để cho Lục Tử Kỳ vui vẻ chè chén cất lên tiếng trường ca, Lục Tử Kỳ là vô câu vô thúc say sưa sảng khoái, Lục Tử Kỳ như vậy có lẽ chỉ có cùng huynh đệ chi giao ở chung với nhau trong thời điểm như thế mới xuất hiện, Lục Tử Kỳ như vậy khiến người ta say mê.....

"Đúng rồi, tại sao hắn lại xem bộ râu mép như bảo bối vậy?"

"Bởi vì....." đột nhiên Lục Tử Kỳ bật cười lên tiếng: "Hắn ngại nhìn dáng dấp quá mức tuấn tú của chính mình."

"..... À?"

Lúc này, rốt cuộc Lục Lăng cũng phản ứng lại với việc đang xảy ra ‘oa’ một tiếng khóc lên: "Phụ thân, Hoắc thúc thúc đi rồi sao? Thúc ấy lại không cần Lăng Nhi rồi hả?"

Lục Tử Kỳ mỉm cười không tiếng động mà cảm thán.

Hoắc Nam a Hoắc Nam, vì sao lại để lại cho chúng ta nỗi buồn ly biệt, còn ngươi thì chạy trốn so với thỏ sắp bị trúng tên còn nhanh hơn. Ở trên chiến trường đao kiếm không có mắt, ngươi nhất định cũng phải chạy trốn nhanh như vậy, không, nhất định phải so với cái này còn nhanh hơn gấp trăm lần gấp nghìn lần mới được.....

https://thuviensach.vn

Huynh đệ, sau này còn gặp lại.

Mà Tống Tiểu Hoa là vội vàng ngồi chồm hổm xuống lau nước mắt cho tiểu tử khóc như Hoàng Hà vỡ đê: "Lăng Nhi, con đã quên lời mẫu thân đã nói rồi sao? Nam tử hán đại trượng phu đổ máu không đổ lệ! Luôn khóc a khóc, như tiểu cô nương, thật mất mặt!" Thấy Lục Lăng xẹp miệng, thút tha thút thít liều mạng ngừng khóc, lại cảm thấy không đành lòng, ôm hắn vào trong ngực mềm giọng an ủi: "Lăng Nhi ngoan, sẽ không ai không cần Lăng Nhi. Hoắc thúc thúc của con là ra trận giết địch làm đại anh hùng, đợi đến một ngày thắng lợi, hắn sẽ uy phong lẫm lẫm cởi ngựa cao to trở về! Con cũng hy vọng có thể có một thúc thúc anh hùng đúng không?"

"Dạ ~" Lục Lăng dùng sức khụt khịt cái mũi, ngẩng cao cái đầu non nớt trong ngực: "Vậy khi Lăng Nhi trưởng thành, Lăng Nhi cũng muốn làm đại anh hùng!"

"Tốt lắm, rất có chí khí!"

Tống Tiểu Hoa vuốt vuốt tóc của hắn, vừa ngẩng đầu, lại nhìn thấy Lục Tử Kỳ đang nhìn về phía cửa chính trống trơn đang rộng mở, giữa hai lông mày hiện lên vẻ vô cùng lo lắng.

Trong lòng không khỏi cứng lại.

Trong ấn tượng, Tống Triều, hình như là triều đại không chỉ về phương diện binh lính, còn có về phương diện quân sự cũng không đủ mạnh, vẫn luôn bị ngoại tộc đánh bẹp. Từ hai lần trước cùng Nguyên Hạo nói chuyện phiếm biết được, lúc này cự ly Tống Triều khai quốc mới chỉ có ngắn ngủn thời gian mấy chục năm mà thôi, nói cách khác, hiện tại không sai biệt lắm còn nên tính là Bắc Tống năm đầu.

Như vậy, cự ly đến khoảng thời gian ‘Tĩnh Khang sỉ nhục’ còn có một đoạn thời gian nữa và cự ly Nam Tống qua đi, Tống Triều hoàn toàn sụp đổ còn có hơn hai trăm năm.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa nàng cùng Lục Tử Kỳ nhất định là mệnh không có dài như vậy để chứng kiến thời khắc quan trọng trong lịch sử được, chỉ là, Lục Lăng còn nhỏ, hắn có thể sẽ trải qua thời kì Bắc Tống diệt vong?

Trên thực tế, quá trình từ thịnh tới suy, mới thật sự là tàn nhẫn? Trong thời gian này, tất nhiên sẽ có vô số người chống lại, vô số thất bại, vô số phí công, Lục Tử Kỳ có thể thoát thân ra ngoài sao? Lục Lăng có thể hay không ở tương lai thật sự nhiệt huyết lấy thân thủ ranh giới?

Thì ra là, biết rất rõ ràng kết cục, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn tất cả xảy ra cảm giác là vô lực như vậy.

Thở dài một hơi, sửa lại tóc đứng lên.

Đang êm đẹp sao lại nghĩ đến những thứ này làm cái gì? Thật là ăn no không có việc gì làm không có chuyện làm mà, Lục Tử Kỳ chỉ là một cái quan ở địa phương nhỏ mà thôi, những sự kiện trọng đại liên quan đến sự hưng vong của quốc gia sao có thể đến phiên hắn quan tâm được? Làm tốt công việc của mình, quản tốt một cái huyện, chăm sóc tốt cho một nhà ba người của mình là được rồi!

Nếu không thể ngược dòng mà đi lên, vậy thì chỉ có thể nước chảy bèo trôi.

Tuy nói là quốc gia hưng vong, nhưng, hưng dân chúng khổ, vong, dân chúng cũng khổ. Bất quá chỉ là đổi người nắm chính quyền và đổi quốc hiệu mà thôi, người bình thường vẫn cứ theo lẽ thường ăn cơm ngủ và làm việc. Dù sao thì, 56 dân tộc là một nhà, toàn bộ đều là người Trung Quốc, nhiệt tình làm ầm ĩ cái gì.....

"Tiểu Hoa, ngươi đang nghĩ cái gì vậy?"

"À..... Ta đang nghĩ....." Tống Tiểu Hoa hướng về phía Lục Tử Kỳ làm mặt quỷ: "Làm cho nước lũ lịch sử ngập chết ta đi! Làm cho bánh xe

https://thuviensach.vn

lịch sử đè chết ta đi! A di đà Phật....."

"....."

Lục Tử Kỳ im lặng, Tống Tiểu Hoa cười to.

Cười đủ rồi, lau lệ: "Thời gian không còn sớm, chàng còn không đi sao?"

"Lúc này đi."

"Lúc nào thì trở lại?"

" Ít thì hai mươi ngày, lâu thì hơn tháng."

"Lâu như vậy....."

Giơ tay lên lấy trâm cài tóc của nàng lần nữa cài vào trên búi tóc cho tốt: "Ta sẽ tận lực sớm một chút."

Tống Tiểu Hoa sáng sủa cười một tiếng: "Tốt. Tự mình cẩn thận." Ta chờ chàng trở về.....

Lục Tử Kỳ cong khóe môi: "Tốt. Nàng cũng vậy." Chờ ta trở lại.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Công Chúa Đến Nhà

Hoắc Nam vội vã tới, lại vội vã đi, vung lên ống tay áo, chỉ để lại một đống bụi đất.....

Lục Tử Kỳ cũng đã đi gần một tháng.

Trên đường đi làm việc cũng chỉ cho người quay về gửi hai lần tin tức về, chỉ nói là rất nhanh sẽ trở về. Tống Tiểu Hoa cũng chỉ đưa cho người đưa tin về hai lần quần áo mà thôi, chỉ nói tất cả đều tốt.

Trời bắt đầu có gió, lại lạnh, nếu như hắn không về đúng như trong lời nói, thì nàngsẽ phải sai người mang quần áo thật dầy cho hắn rồi.

Ngay tại thời điểm Tống Tiểu Hoa thu chăn nhìn sắc trời có chút âm trầm, ông trời đừng có mưa ngay lúc này, bằng không tổn thất có thể to lắm. Ai, mấy ngàn năm nay, dựa vào sắc trời mới có thể có cơm ăn điều này không bao giờ thay đổi, không biết đến tột cùng là loài người quá vô dụng hay là, ông trời quá lợi hại.

Trong khoảng thời gian này, Tống Tiểu Hoa không còn trải qua những ngày bận rộn, mà lại bình bình đạm đạm.

Cả ngày chỉ có làm việc nhà, chăm sóc chó và dạy đứa nhỏ vẽ tranh.....

https://thuviensach.vn

Nàng cảm giác tài nấu nướng của mình có tiến bộ, mặc dù Lục Lăng cho là so với cha hắn làm còn chưa ngon bằng, chỉ là dù sao vẫn có thể ăn được, hơn nữa, Tống Vô Khuyết cũng ăn được rất hăng hái. Phải nói, nó không hổ là loài chó sói lớn trên thảo nguyên, vừa dễ nuôi lại lớn lên rất nhanh, mới hơn ba tháng, thì nó nặng lên thêm rất nhiều, Lục Lăng đã sớm không thể ôm nó chạy khắp nơi nữa, hơn nữa ăn nhều hơn so với Lục Lăng.....

Kết hợp với việc dưỡng từ trong ra ngoài từ trung y, hơn nữa bình thường thường ăn canh cá và cháo ngũ cốc, ăn thực phẩm thiên nhiên tinh khiết, hô hấp không khí tinh khiết không bị ô nhiễm, mỗi ngày tinh thần đều sảng khoái, eo tốt chân tốt tinh thần tốt, tay tốt chân tốt da tốt.....

Về phần tiến triển của cô khi cầm bút lông viết chữ, hoàn toàn trái ngược với thành quả của việc dưỡng nhan sắc.....

Nhũng lúc nhàn không có chuyện gì làm, nàng sẽ dạy Lục Lăng số học.

Ngoại ngữ không dùng được, máy vi tính càng thêm không dùng được, về phần thi từ ca phú vốn là không nhớ bao nhiêu, lại nói, vạn nhất đọc ra những sáng tác về Nhạc Phi Lí Thanh Chiếu hay Nạp Lan Dung Nhược, lỡ như truyền ra ngoài, chẳng phải về sau cũng chưa có chuyện về bọn họ sao? Đạo văn là đáng xấu hổ, đạo văn danh nhân trong lịch sử gì đó là muốn bị thiên lôi đánh.....

Cho nên nghĩ tới nghĩ lui, trong bụng mìnhcũng chỉ có việc tính toán tăng giảm là có thể lấy ra dạy dỗ người bạn nhỏ này thôi, còn cấp bậc cao hơn nữa cái gì là đa nguyên phương trình cái gì Calculus... Đã sớm trả lại toàn bộ cho lão sư một chút cũng không còn lại. Dù sao những thứ phức tạp kia dù có dạy vào thời này cũng không thể dùng được, cho nên chỉ dạy số học đơn giản để khai phá trí lực và làm cho suy nghĩ tích cực hơn.

https://thuviensach.vn

Thỉnh thoảng khi hăng hái nàng thường, kể cho bé củ cải nghe một chút truyện cổ tích và dạy hát một số bài hát thiếu nhi hay ca dao.

Tống Tiểu Hoa cảm giác mình làm mẹ ghẻ làm được càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, đã bắt đầu từ từ dung nhập vào nhân vật này, hơn nữa yêu nhân vật này.

Mỗi sáng sớm, Tống Tiểu Hoa cũng sẽ cùng với Lục Lăng đi thư phòng đối với mẹ ruột của hắn thỉnh an buổi sáng, nàng đứng ở một bên nghe tiểu tử thao thao bất tuyệt nói qua ví dụ như ngày hôm qua đã làm gì ăn cái gì, buổi tối lại mộng cái gì.

Bình thường trong lúc đó Tống Tiểu Hoa sẽ nhìn chăm chú vào khối bài vị yên lặng kia, cái gì cũng không nghĩ, chỉ là xuất thần một lát mà thôi.

'Tử Đồng', tên của mẹ Lăng Nhi.

'Đồng Nhi', vợ đã chết của hắn.

Ầm ầm rốt cuộc sau một tuần lễ trôi qua ông trời cũng không thể nhịn được nữa đã bắt đầu mưa, cũng may nghe Trương thẩm nói, trên căn bản hoa mầu cũng đã thu hoạch xong rồi, trận mưa này sẽ không mang đến chuyện xấu gì.

Theo như lời đã nói, đáng lý ra thì Lục Tử Kỳ phải trở về tới rồi.

Trong khi sắc trời u ám, nhưng hai ngày nay tâm tình của Tống Tiểu Hoa vẫn đều rất tốt.

Thời điểm nấu cơm nàng thường hát đôi câu《 ngọt như mật 》, còn khi nàng quét sân giống như là đang biểu diễn《 Song Tiết Côn 》, cả người giống như là ăn phải thuốc lắc, tinh lực dồi dào tìm việc phát tiết.

Lục Tử Kỳ phải trở về tới rồi, nam nhân của nàng, a rống rống.....

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân, Lăng Nhi vẽ rất khó coi sao?"

Lục Lăng bị Tống Tiểu Hoa chợt phát ra tiếng cười quái dị làm cho mặt như đưa đám, vốn là, nơi nào lại có con mèo trưởng thành có hình dạng như vậy được?

"Cho mẫu thân nhìn một chút." Tống Tiểu Hoa cười hì hì cầm lấy bức vẽ: "Tạm được, nếu như có màu xanh dương thoa lên thì càng tốt hơn!"

Nàng dạy Lục Lăng vẽ bức tranh này, là mèo máy Đôrêmon, đang chơi trò ‘kéo búa bao’.....

"Ngày mai nương sẽ dạy con vẽ con chuột, con chuột kia tên là ‘Chuột Mickey’."

"Bởi vì hắn luôn ăn trộm thước sao?"

"Ừ..... Không sai! Lăng Nhi thật thông minh! Chuột Mickey còn có một bạn tốt, là con vịt, gọi là ‘Vịt Donald’."

"Oa! Con vịt cũng ăn kẹo sao?"

"Đúng, hắn cùng Lăng Nhi một dạng, thích ăn nhất mứt quả!"

"Cũng cùng một dạng với Vô Khuyết!"

Vẫn nằm ở cửa nhìn những hạt mưa bên ngoài đến ngẩn người, khi nó nghe được có người gọi mình, liền uốn éo quay đầu u oán ‘ô ô’ hai tiếng, trận mưa này, xem nhưlàm cho nó nín hỏng rồi.

Tống Tiểu Hoa vừa định muốn mở miệng an ủi nó một chút, lại thấy nó đột nhiên dựng hai lỗ tai lên, sau đó liền bay lên trời, giống như viên đạn bắn thẳng ra bên ngoài.

Chẳng lẽ.....

https://thuviensach.vn

Tiếng động ở cửa, một tiếng kêu sợ hãi vang lên, là, Lục Tử Kỳ.

Tống Tiểu Hoa đứng dậy vọt tới bên cửa phòng, rồi dừng lại.

Một tiếng quát bén nhọn, là, âm thanh của một cô gái.

"Xin công chúa xuống tay lưu tình, đây là con chó của nhà ta."

Công chúa?.....

"Khá lắm súc sinh không có quy củ này!"

Súc sinh?!

Tống Tiểu Hoa hừ một tiếng đi qua xách Lục Lăng đang ở một bên vui mừng nhảy cẳng lên chạy ra bên ngoài, cầm lên cây dù cạnh cửa, nói: "Đi, đi với mẫu thân nghênh đón cha con!"

Dắt tay nhỏ bé của Lục Lăng, cất bước ra khỏi phòng, cất giọng kêu: "Tống Vô Khuyết, trở lại đây!"

‘Con chó như viên đạn’ khi nghe tiếng gọi, thì hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang theo sát ở một bên còn lại của Tống Tiểu Hoa.

Cách một màn mưa, có thể thấy được ở ngoài cửa viện đang mở lớn có hai người đứng sóng vai, khoác áo mưa, trùm mũ, một nam một nữ. Nam cao lớn, nữ cao gầy.

"Tướng công, mau mời khách đi vào ngồi đi!" Tống Tiểu Hoa không nhanh không chậm tiến ra đón, khi còn khoảng cách có hai bước thì buông lỏng Lục Lăng ra, cười tủm tỉm nhìn Lục Lăng chạy nhanh lao vào trong ngực của Lục Tử Kỳ.

"Phụ thân, Lăng Nhi rất nhớ phụ thân ~" Lục Lăng chu mỏ muốn khóc, chỉ là vẫn còn nhịn được, chỉ thật chặt ôm cổ của Lục Tử Kỳ, ở trên

https://thuviensach.vn

cổ của hắn cọ tới cọ lui: "Phụ thân có nhớ Lăng Nhi hay không?"

"Có, dĩ nhiên nhớ rồi." Lục Tử Kỳ dùng một tay ôm lấy nhi tử, cảm giác cái thân thể nho nhỏ này mang đến nhiệt độ cho mình, lòng đã sớm mềm thành một vũng nước.

"Tốt lắm tốt lắm, trời mưa to, coi chừng bị ướt làm cảm lạnh." Tống Tiểu Hoa chuyển tầm mắt một cái: "Đứa bé không hiểu chuyện, khiến vị cô nương này chê cười, mời vào bên trong, uống ly trà nóng để xua tan khí lạnh."

"Không cần khách khí, ta chỉ là muốn nhìn xem Lục công tử về đến nhà an toàn." Cô gái nhìn lên nhìn xuống đánh giá nàng một cái: "Ngươi chính là phu nhân của Lục công tử?"

"Đúng vậy."

Lục Tử Kỳ cười nói: " Xem ta, còn chưa có giới thiệu hai người với nhau. Tiểu Hoa, vị này là Hưng Bình công chúa Liêu quốc. Hưng Bình công chúa, vị này chính là vợ của tại hạ."

Tống Tiểu Hoa làm vẻ mặt kinh ngạc: "Thì ra là công chúa nước láng giềng? Không có tiếp đón từ xa, mong công chúa đừng trách."

Mắt phượng của cô gái nhíu lại.

Một người phụ nữ bình thường khi đối mặt với người quyền quý mà vẻ mặt lại thùy mị không kiêu ngạo cũng không tự ti, nếu là nam nhi bình thường cũng không thể trấn định như thế, chẳng lẽ nàng là có lai lịch gì hay sao?

"Không cần mở miệng một tiếng đều là công chúa, ta tên là Gia Luật Bình, gọi thẳng tên của ta là được rồi."

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ lắc đầu: "Công chúa, này sợ rằng không ổn."

Gia Luật Bình nhìn hắn chằm chằm: "Lục công tử, ngươi có thể gọi ta là Bình nhi."

"Chuyện này....."

Bình nhi? Xem lão nương ta như tượng sao!

Tống Tiểu Hoa cắn răng, dịu dàng xen vào nói: "Tướng công, có lời gì muốn nói thì vào nhà mà nói! Coi như chúng ta không sợ lạnh, đứa bé cũng không chịu nổi!"

Gia Luật Bình không kiên nhẫn chau mày: "Ta nói không cần!"

Mẹ kiếp! Lão nương cùng nam nhân của lão nương nói, không có chuyện của ngươi?!

Thế giới mỹ diệu như thế sao ta lại cảm thấy nóng như vậy không được không được.....

Tống Tiểu Hoa liền hít sâu mấy lần, mới chịu đựng không trực tiếp dùng cây dù trực tiếp đâm vào khuôn mặt của người vừa mới nói chuyện kia.

"Công chúa....."

"Gọi ta Bình nhi!"

Lục Tử Kỳ thái độ kính cẩn lại một bước cũng không nhường: "Công chúa thân thế thiên kim, xác thực không nên đứng lâu trong mưa. Nếu là có gì sơ xuất, chính là do Lục Tử Kỳ ta tiếp đãi không chu đáo, ta cũng không làm tròn đạo đãi khách của Đại Tống."

https://thuviensach.vn

"Khách?" Gia Luật Bình lạnh lùng khẽ hừ: "Tốt! Ta tìm được chỗ đặt chân xong sẽ phái người tới thông báo ngươi, những ngày kế tiếp, sẽ phải phiền toái Lục công tử cố gắng hết sức làm người chủ nhà tận tình khoản đãi người khách này rồi!" Nói xong xoay người muốn đi, lại nghĩ đến cái gì tựa như dừng lại: "Tuy nói tiểu biệt thắng tân hôn, nhưng là đừng túng dục quá độ!"

Dứt lời không do dự nữa, đi tới chỗ con ngựa đang chờ ở trước cửa, gọn gàng xoay người lên ngựa, cùng mấy tên tùy tùng cùng nhau đi, văng lên vô số bùn nhão.

Lưu lại Lục Tử Kỳ đối mặt với cặp mắt cũng nhanh muốn phun ra lửa của Tống Tiểu Hoa, liên tục cười khổ.

Liêu bang quả nhiên dân phong thật là không bị cản trở, vị công chúa này hào phóng diễn xuất càng thêm làm người ta nhìn mà than thở.....

Túng dục quá độ..... Việc này.....

Tác giả có lời muốn nói: ăn mấy Nguyên tiêu hậu, còn là lương tâm phát hiện quyết định bò lên Cập Nhật, ăn tết lớn, ta dường như cũng nghiêm chỉnh đứt đoạn đổi mới ~ ai, ta là cỡ nào giọt thiện lương a! =

Các vị thân ái Tết Nguyên Tiêu vui vẻ

Khác: có liên quan ‘Hưng Bình công chúa’, ta theo tay tra xét hạ xuống, phát hiện ghi lại dường như chỉ có nàng dòng họ cùng phong hào, không có tên, cho nên ta liền rút ra nàng phong hào một cái bên trong chữ, cho nàng viện cá Danh Nhi..... Hi vọng sẽ không mạo phạm đến công chúa điện hạ ~ a di đà Phật.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Ngươi Là Nam Nhân Của Ta

Cởi xuống áo che mưa, thay y phục ẩm ướt, Lục Tử Kỳ ở bên trong phòng uống trà nóng, rốt cuộc cũng có thể hảo hảo mà quan sát nhà đã lâu chưa về một chút.

Trần thiết không đổi, vẫn chỉnh tề như cũ.

Trên bàn có bày ra mấy tấm giấy có chữ, rất dễ dàng có thể phân biệt ra được, mặc dù đều là ngang không bằng thẳng không ngay không có chương pháp gì, nhưng chữ của người nào đó rất tương đối lại có thêm..... Sát khí..... Giương nanh múa vuốt giống như bộ dạng của nàng. Chắc hẳn, mới vừa ở bên ngoài nàng nhất định nhịn rất vất vả rồi.....

Trên mặt không tự chủ được dẫn theo một nụ cười, lấy tay lấy ra các trang giấy tán lạc tại góc bàn, mở ra cẩn thận mà nghiên cứu một lần.

Là một bức họa, một bức họa không biết là vẽ cái gì, đầu tròn trịa thân thể cũng tròn trịa ngay cả tứ chi đều là tròn trịa, bức họa kỳ quái..... Chỉ là, cặp mắt tròn trịa có vài phần giống nàng.

Lắc đầu bật cười, nàng nếu biết mình nghĩ như thế, sợ là mắt còn có thể trừng tròn hơn nữa?

Lúc ở bên ngoài bôn ba lao lực chưa cảm thấy, đợi đến khi trở về nhà, hoàn toàn tỉnh táo lại sau mới chợt hiểu, thì ra là, mình cũng bất tri bất giác đối với nàng có mấy phần nhớ thương.

https://thuviensach.vn

Lăng Nhi cùng chó nhỏ đi theo nữ chủ nhân ở phòng giữa tới tới lui lui bận rộn, vì nghênh đón nam chủ nhân trở lại.

Lăng Nhi cao thêm chút, trắng hơn chút, nặng lên chút, cũng hoạt bát và sáng sủa hơn chút.

Chó nhỏ..... như thế nào lại lớn nhanh như vậy, chỉ là thời gian hơn một tháng mà lại lớn gấp mấy lần,một đoàn đen thùi lùi nhe răng chạy ra,làm cho hắn sợ lảo đảo suýt chút nữa là ngã ngồi trong vũng bùn, cho tới bây giờ còn không nhịn được trong lòng còn run run. May nhờ có Hưng Bình công chúa kịp thời ngăn lại, nếu không, sợ là mình không còn mặt mũi nữa.

Hưng Bình công chúa..... Ai, vẫn là tranh thủ thời gian suy nghĩ một chút phải giải thích như thế nào.....

“Tiểu Hoa.....”

“Đợi đã...!”

“Tiểu Hoa.....”

“Ta không rãnh!”

“Tiểu Hoa.....”

“.....”

Lục Tử Kỳ thở dài đứng lên, ngăn trước mặt của Tống Tiểu Hoa người đang im re không chịu nói chuyện với hắn: “Nàng nghỉ một lát, ta có lời muốn nói với nàng.” Rồi nhìn về hướng Lục Lăng đang tò mò nhìn bọn họ nói: “Lăng Nhi, con mang theo Vô Khuyết đi phòng bếp nhìn lửa trong lò một chút đi, đừng để nó làm khô hết nước.”

https://thuviensach.vn

Lục Lăng không yên tâm nhìn qua Tống Tiểu Hoa không cao hứng ở bên cạnh kéo kéo vạt áo kêu: “Mẫu thân ~”

Đối với tiểu tử nhỏ như nắm gạo nếp này Tống Tiểu Hoa hoàn toàn không có lực chống đỡ không thể làm gì khác hơn là cúi người ngắt khuôn mặt nhỏ bé trắng trẻo mũm mĩm của nó, giật giật khóe miệng nặn ra một nụ cười vặn vẹo: “Cầm dù đi đừng để bị dính ướt, buổi tối mẫu thân sẽ làm canh trái cây cho con ăn.”

Đuổi đi một oa nhi một con chó, trong phòng chỉ còn hai người đang đứng mặt đối mặt nhau rơi vào cảnh trầm mặc.

Vẫn là quần áo mộc mạc, kiểu tóc đơn giản, không son phấn. Chỉ là, màu da không còn vàng vọt như khi vừa khỏi bệnh, mà là trắng nõn lộ ra một chút đỏ hồng nhàn nhạt. Giống như là hơi mập lên chút, điều này làm cho nàng nẩy nở thêm một chút, không còn là cái loại y hệt trẻ con gầy yếu nữa.

Mày liễu cong cong, mũi dọc dừa, môi trái tim màu hồng, tiểu thê tử của hắn có thể xứng với bốn chữ ‘giai nhân thanh tú’ này. Nếu như, cặp mắt hạnh kia không chứa đầy ‘tia lửa văng khắp nơi’ trong lời nói.....

“Canh trái cây là món ăn nàng mới học được sao?”

“Đúng! Là học được trong quyển sách của Nguyên Hạo đưa cho ta!” Tống Tiểu Hoa trả lời cứng rắn, còn cố ý nhấn mạnh tên của người kia.

Lục Tử Kỳ há lại không nghe ra hàm nghĩa trong lời nói của nàng: “Ta cùng Hưng Bình công chúa là tình cờ gặp nhau, do xảy ra một chút hiểu lầm.....”

“Vô tình gặp được sao? Hiểu lầm?” Trải qua việc chứng kiến vô số tình huống cẩu huyết trong phim truyền hình độc hại khi nghe đến hai tình huống này rốt cuộc Tống Tiểu Hoa không thể nhịn được nữa hoàn toàn bộc

https://thuviensach.vn

phát: “Ngươi nói cuộc gặp gỡ vô cùng lãng mạn của ngươi với Hưng Bình công chúa là vô tình gặp được sao! Ta nói làm sao mà ngươi lại trì hoãn lâu như vậy mới trở về đâu, thì ra là cùng tiểu mỹ nhân công chúa chơi trò hiểu lầm! Nếu như chơi thoải mái như vậy, sao các ngươi không ở bên ngoài tiếp tục! Làm gì còn cố ý chạy đến trước mặt của ta liếc mắt đưa tình hả? Là tới thị uy hay là xem ta thành người chết? Ta cho ngươi biết, ta không quản các ngươi là cái gì công tử cái gì công chúa, nếu làm cho ta phát bực thì bảo đảm các ngươi không thể chịu nổi đâu!”

Lục Tử Kỳ vừa giận vừa buồn cười lại không biết làm như thế nào: “Tiểu Hoa, nàng nói năng lộn xộn cái gì vậy.....”

“Ta loạn thất bát táo cũng không bằng các ngươi! Uổng phí ta còn ngày nhớ đêm mong ngươi.....”

Tống Tiểu Hoa một bồn lửa giận từ từ biến thành đầy bụng uất ức, âm thanh nghẹ ngào, không thể nói được nữa.

Muốn đi ra ngoài, lại bị Lục Tử Kỳ ngăn ở trước mặt. Tức giận liều mạng dùng sức phải đi qua, nhưng không ngờ lại nghe được một tiếng kêu đau, theo bản năng ngẩng đầu, chỉ thấy hắn che vai trái, hai hàng lông mày xiết chặt, sắc mặt trắng bệch.

Cả kinh trong lòng, bật thốt lên: “Ngươi làm sao vậy?”

Lục Tử Kỳ dừng một chút, chân mày hơi giãn ra miễn cưỡng cười cười: “Bị thương cũng không có gì đáng ngại.”

“Cái gì bị thương? Bị thương như thế nào? Cho ta nhìn một chút!”

Tống Tiểu Hoa nhẹ nhàng cầm cổ tay: “Khi chúng ta đang trên đường trở về, đụng phải Hưng Bình công chúa đang xuất hành đi du ngoạn, bởi vì sắc trời hơi tối nên nhìn không rõ, hai bên có chút hiểu lầm nên náo loạn, nàng vô ý bắn ta bị thương. Chỉ là vết thương đã sớm được xử lý, nghỉ ngơi

https://thuviensach.vn

tầm vài ngày liền tốt. Đây chính là là lý do ta cùng nàng vô tình gặp được, còn có hiểu lầm."

Ngẩng đầu nhìn vẻ mặt thản nhiên của hắn nói: "Chính vì vậy, nàng mới đưa ngươi trở lại đây?"

"Đúng vậy, nàng rất kiên trì, nếu như không làm như vậy thì nàng sẽ áy náy, ta cũng không thể làm mất thể diện của nàng, dù sao, nàng cũng là công chúa Liêu quốc."

"Cho nên, các ngươi ở trên đường về kết bạn, tình cảm đột nhiên tăng mạnh rồi phải không?"

"Tuyệt không có chuyện này!"

"Coi như ngươi đối với nàng không có việc gì, nhưng nhất định nàng đối với ngươi có chuyện!"

Lục Tử Kỳ khóe môi nhất câu: "Vậy cùng ta vô can rồi."

Tống Tiểu Hoa nhẹ nhàng 'phi ' một tiếng: "Quyến rũ người ta, lại lật mặt ăn vạ không nhận, nam nhân, quả nhiên đều không có lương tâm!"

"Lời này không thể nói lung tung, đừng vội xử oan ta!"

"Nơi đây ngươi là huyện lệnh cũng là người lớn nhất, ngươi kêu oan thì phải đi tìm ai đây?"

"Vậy..... Bổn huyện liền tự mình giải oan cho chính mình."

Tống Tiểu Hoa lại nhẹ nhàng 'phi ' một tiếng: "Ta sợ ngươi lấy việc công làm việc tư!" Tiếp đó lại nhìn về phía chỗ đau của hắn: "Thật sự không sao chứ? Vẫn là thỉnh Hồ đại phu tới xem một chút đi!"

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ cười lắc lắc đầu: “Không cần, thuốc trị thương bôi ngoài da của người Liêu rất công hiệu.”

“Dừng! Biết rất rõ ràng ngươi trong người có thương tích, còn nhất định chết sống cùng với ngươi đứng ở trong mưa dài dòng không nghỉ, công chúa kia thật là ích kỷ bá đạo lại không nói đạo lý đáng ghét!” Tống Tiểu Hoa càng nói càng giận, phẫn hận nói một câu: “Lại dám mắng ta là chó, còn dám làm tổn thương nam nhân của ta, một ngày nào đó ta cho nàng đẹp mắt! Ai ta hiểu.....” Bừng tỉnh hiểu ra vỗ ót một cái: “Không trách được..... Không trách được nàng nói, không cần làm quá như vậy.....”

A a a, nhìn dáng dấp của nàng là muốn tiếp tục việc củi khô gặp lửa bốc cháy chứ gì.....

Công chúa chết tiệt kia, dám phá hư chuyện tốt của lão nương, lão nương không để yên cho ngươi!

Nhìn bóng lung của Tống Tiểu Hoa đang cắn răng nghiến lợi tông cửa xông ra, Lục Tử Kỳ sững sờ, cười một tiếng.

Nam nhân của nàng.....

Tác giả có lời muốn nói: củi khô a củi khô, chính là điểm không đốt a điểm không đốt, ah hì hì nha ha ha a rống rống.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Bình Dấm Chua Thê

Một bàn án, một cái ghế dựa, mấy hàng giá sách.

Sạch sẽ không dính một hạt bụi, giống nhau hôm đó hắn đi, ngay cả giấy tuyên thành trên bàn đang mở ra còn chưa kịp dùng tới, cũng không có thay đổi chút nào.

Nàng dọn dẹp gian thư phòng này rất thỏa đáng, giống như nàng chăm sóc cả nhà rất tốt.

Dùng ngón tay khẽ vuốt chữ trên bài vị đã sớm bị mài mòn do ma sát quá nhiều, khóe miệng chứa một nụ cười yếu ớt.

Sau đó, xoay người ngồi xuống, quay đầu nhìn quanh rồi cầm bút lên vẽ một con chồn trên giấy tuyền thành đã được để sẵn ở đó.

Để bút xuống, đưa mắt nhìn chốc lát, thật thấp thở dài.

Đang tự mất hồn, tiếng gõ cửa vang lên, vừa dồn dập lại gấp.

“Vào đi.” Trong âm thanh chứa đựng chút ý cười mà ngay cả chính mình còn chưa phát hiện ra.

“Ai dâ ai dâ! Bỏng chết ta!”

Tống Tiểu Hoa bưng một chén nước trà nóng hổi muốn bước nhanh vào nhưng lại sợ nước bên trong tràn ra, chỉ đành phải từng bước từng bước

https://thuviensach.vn

từ từ đi vào, trong miệng dùng sức hô to gọi nhỏ.

Lục Tử Kỳ thấy thế vội vàng tiến ra đón, nhận lấy ‘củ khoai nóng bỏng tay’ này: “Nàng thật là, làm cái gì mà mang nhiều như vậy? Cũng sắp tràn ra ngoài rồi kìa.”

Một cái bát to, múc tràn đầy cùng miệng chén ngang hàng màu nâu nhạt thuốc trà, tản ra mùi vị quen thuộc đã lâu không ngủi thấy.

Tống Tiểu Hoa vừa hướng về phía đầu ngón tay đã hơi đỏ lên do bưng trà nóng thổi thổi, vừa học giống như xem trên tivi lôi lỗ tai tại chỗ nhảy nhót hai vòng: “Những ngày chàng ở bên ngoài, khẳng định là không có theo lời dặn của ta, mỗi ngày uống một chén có đúng hay không?”

“Nàng lại nói oan ta.....”

“Còn dám kêu oan? Mới vừa rồi ta đã kiểm tra hành lý của chàng, chàng mang theo mấy bao thuốc trà thì chúng còn nguyên như vậy mang về!” Tống Tiểu Hoa đôi tay chống nạnh tự biến mình thành một ấm trà lớn: “Hừ hừ, tưởng ta không biết hay sao hả? Về sau làm chuyện xấu, phải nhớ hủy diệt chứng cứ đi!”

Lục Tử Kỳ đặt tách trà lên trên khay trà, nín cười chắp tay: “Cảm ơn đã dạy bảo, ta sẽ ghi nhớ.”

“..... Không cho nhớ! Còn muốn có lần sau hay sao?!”

“Được, không nhớ không nhớ.”

“Ngoan! Nhanh lên một chút uống sạch đi, còn có một tô nữa!”

“..... Chẳng lẽ nàng muốn cho ta uống bù lại những ngày ta không uống hay sao?”

https://thuviensach.vn

“Thông minh! Đoán đúng rồi, sẽ bù lại hết!” Tống Tiểu Hoa cười ha hả liếc bụng của Lục Tử Kỳ một cái: “Ngày hôm nay, ta sẽ làm cho bụng chàng có thể chống thuyền giống như Tể Tướng!”

“..... Lục mỗ không tài không đức sao dám hy vọng xa vời vị trí Tể Tướng, cho nên, hãy độ lượng mà buông tha cho tại hạ đi!” Lục Tử Kỳ vái chào xin khoan dung: “Thật là không phải là ta không muốn tuân theo chỉ thị của nàng, mà thật sự là sắp xếp hành trình gấp lắm, vả lại ta ở nhiều nơi vắng vẻ hoang dã, điều kiện không cho phép!”

Tống Tiểu Hoa ngửa đầu nhìn lên người trước mặt khắp người phong trần chưa hết, bộ mặt nồng đậm mệt mỏi, trong lòng có hơi đau nhói, bên ngoài bôn ba mấy chục ngày, nhất định hắn mệt muốn chết rồi.....

Nghiêm trang trầm ngâm: “Ừ..... Ta thấy thái độ nhận sai của chàng cũng thành khẩn, tạm tha cho chàng lần này!”

Vụng về mừng rỡ: “Đa tạ Tiểu Hoa đã khoan hồng độ lượng!”

Hai người nhìn nhau, cười vui vẻ.

Lục Tử Kỳ một bên cười một bên nâng chung trà lên, uống một hớp, vẫn nóng như cũ, không khỏi thu lại nụ cười, cau lại mi tâm: “Nàng bị phỏng sao?” @ $ @ D ~ Đ ~ L ~ Q ~ Đ @ $ @

“Không có, ta mới không có dễ bị thương như vậy!” Tống Tiểu Hoa đỉnh đạc vung tay lên, ý bảo hắn ngồi xuống: “Trước cứ để đó, chờ lạnh một chút nữa rồi uống!”

“Cũng được.”

Đặt tách trà vào khay trà bên cạnh Lục Tử Kỳ đang định đi đến bàn đọc sách lấy cái ghế ở phía sau, lại bị Tống Tiểu Hoa ngăn lại: “Chàng đó đã bị thương như vậy rồi mà không chịu nghỉ ngơi thỏa đáng còn lộn xộn

https://thuviensach.vn

nữa, vạn nhất không cẩn thận làm vết thương bị rách vậy coi như hỏng hết công sức của ta rồi!" Vừa càu nhàu vừa đi tới sau cái bàn, hơi cúi người liền nhìn thấy bức tranh vừa mới vẽ vết mực vẫn chưa khô: "Đây? Đây là động vật gì, thật đáng yêu! Là mèo là chó hay là hồ ly hoặc là..... tiểu báo?"

Lục Tử Kỳ ngẩn người, chợt vỗ trán: "Đó là con chồn." Chẳng lẽ tranh mình vẽ lại lui bước đến như thế sao.....

"À..... Thì ra con chồn là như vậy sao, ta chỉ thấy qua lông chồn làm áo khoác mà thôi." Tống Tiểu Hoa hoàn toàn đã quên chuyện mang cái ghế, chỉ lo cầm bức họa kia nện bước ung dung đắc ý nói thầm: "Đây là chàng vẽ sao? Không tệ không tệ, tranh Trung Quốc thật là nhìn rất đẹp! Nhìn này lưu loát tiểu đường cong, vẻ mặt sinh động, giấy trắng mực đen trắng đen cân xứng....."

Lục Tử Kỳ nghe nàng ra vẻ hiểu biết phê bình lung tung, lần nữa vỗ trán, đây đến tột cùng là nàng đang khen, hay là đang chê.....

"Vậy ngày mai ta sẽ không dạy Lăng Nhi vẽ vịt Donald nữa, để cho Lăng nhi học vẽ con chồn tốt lắm, đây chính là mẫu có sẵn, hắc hắc!"

"Chuyện này....." Lục Tử Kỳ theo bản năng liền muốn ngăn cản, vậy mà khi nhìn thấy vẻ mặt hào hứng bừng bừng của Tống Tiểu Hoa thì không thể nói ra khỏi miệng: "Nàng..... Mới vừa nói cái gì đường gì vịt?"

"Chính là con vịt thích ăn đường!"

"....."

Lục Tử Kỳ thông minh lựa chọn kết thúc cuộc nói chuyện mà hắn có thể vĩnh viễn cũng không cách nào chân chính làm rõ ràng chủ đề, cầm lấy bát thuốc đã ấm áp ở trong khay đưa lên miệng uống cạn.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa nhìn thấy cánh tay trái của hắn vẫn thủy chung không có nhúc nhích khi hắn cúi người, thu hồi cười đùa vui vẻ: “Thật là bị thương không nặng sao?”

“Cái gì.....À..... Không phải đã nói với nàng rồi sao, chỉ là bị trầy da một chút mà thôi.”

Trầy da một chút mà lại khiến cả một cánh tay căn bản không cách nào động một cái? Trầy da một chút mà sắc mặt lại trắng bệch đầu đầy mồ hôi lạnh khi chỉ bị nàng va chạm nhẹ như vậy sao? Trầy da một chút mà lại khiến cho công chúa kia kiên trì muốn đưa hắn về nhà sao? Trầy da một chút mà lại khiến cho hắn không thể..... làm cái kia hay sao.....

Thật ra thì Tống Tiểu Hoa rất muốn trình diễn giống như trong phim điện ảnh truyền hình và trong kịch thường xuất hiện ‘tình tiết chữa thương’——

Nữ chủ cởi bang đeo của nam chủ ra, nhìn vết thương máu thịt be bét cặp mắt rưng rưng chợt nước mắt rơi như mưa, gắt giọng: “Cũng bị thương thành như vậy rồi, còn nói không có việc gì!“. Tiếp đó, vừa cầm bột thuốc hướng trên miệng vết thương rắc xuống dùng miệng nhẹ nhàng thổi vừa run rẩy hỏi: “ Có đau không?”, tất nhiên là nam chủ hào khí vạn trượng nói: “Không đau!”, sau đó nhu tình vạn chủng bổ túc một câu: “Nhưng là, nước mắt của nàng, làm cho nơi này của ta thật là đau.....”

Ánh đèn mờ nhạt, âm nhạc vang lên, nam chủ bắt được tay nhỏ bé của nữ chủ hướng vào lồng ngực xích lõa của mình, nhất thời, củi khô bốc cháy hừng hực.....

Chỉ tiếc, việc cẩu huyết trên thế giới mặc dù rất nhiều, nhưng cuộc sống thực tế cũng không như vậy.

Tống Tiểu Hoa vô cùng tự nhiên hiểu biết chính mình, chỉ bằng nàng không hề hiểu gì về việc trị thương vả lại động tay đông chân, nếu làm

https://thuviensach.vn

không tốt, có thể dẫn đến kết quả xấu hơn trước, băng vải mở ra, sau đó sẽ không trở về như cũ được.....

“Nghĩ gì thế?”

“Ta đang nghĩ.....” Tống Tiểu Hoa đảo tròn mắt, lộ ra một nụ cười khiến cho mí mắt của Lục Tử Kỳ không nhịn được nhảy lên: “Chàng và công chúa Liêu quốc đó, ngược lại có điểm giống Tiểu Yến Tử cùng Ngũ a ca, đều là một mũi tên bắn ra chuyện!”

“Bọn họ..... Là ai?”

“Một đôi tình nhân!”

Lục Tử Kỳ nghe được không hiểu ra sao cái hiểu cái không, chỉ là Tống Tiểu Hoa nghiêng treo trong đôi mắt lộ ra cảm xúc, hắn còn là hiểu được một chút, lập tức đoan chánh vẻ mặt, còn kém là không có chỉ tay lên trời thề mà thôi: “Lời ấy sai rồi, ta cùng với Hưng Bình công chúa tuyệt đối cùng bọn họ không có nửa phần tương tự!”

“Hả? Thật ra thì, cho dù có cái gì tương tự cũng không có gì không tốt ~”

“Không không, tuyệt không có tí xíu tương tự!”

Tống Tiểu Hoa muốn cười nhưng lại cố nhịn cười làm cho khóe mắt treo ngược càng phát ra thêm mấy phần tà khí nói: “Ta phát hiện chàng thật đúng là có khả năng trêu chọc một chút người ly kỳ cổ quái, lúc trước là Nguyên Hạo, chàng đến tột cùng là thế nào đắc tội hắn, thế nhưng đưa đến hắn cố ý cho chàng một vị thuốc để cho khổ đến rơi nước mắt, hiện tại, lại chọc tới một công chúa, ai! Thật là lam nhan họa thủy, trêu ong ghẹo bướm!”

https://thuviensach.vn

Lời nói này nói xong Lục Tử Kỳ trợn mắt há hốc mồm, gương mặt oan uổng.

Thế nào lại biến thành hắn trêu trọc Nguyên Hạo rồi hả? Hơn nữa hắn có vô dụng như vậy không còn rơi nước mắt nữa? Lam nhan họa thủy, trêu ong ghẹo bướm, rốt cuộc đây là chuyện gì.....

Bộ dáng hắn ngậm bồ hòn làm ngọt khiến cho Tống Tiểu Hoa nhìn thấy tâm tình thật là tốt, thu hồi bức họa kia, vỗ vỗ tay: “Được rồi, ta đi dụ dỗ Lăng Nhi ngủ. Nó mấy ngày này đều là cùng ta ngủ, kế tiếp vẫn là tiếp tục như vậy, mãi cho đến thương thế của chàng tốt mới thôi, tránh khỏi hắn lúc nửa đêm duỗi cánh tay đá chân, chạm đến vết thương của chàng. Chàng cũng không nên đọc sách nữa, nhanh nghỉ ngơi đi!”

Lục Tử Kỳ gật đầu cười khẽ: “Lăng Nhi đứa nhỏ này ngủ, là có một chút không thành thật, vất vả nàng rồi.”

“Không có gì, dù sao ta có thời điểm ngủ so với nó còn hơn thế nữa!”

Bỏ lại câu nói làm cho Lục Tử Kỳ có chút thất sắc, Tống Tiểu Hoa bưng lên chén hoảng hốt đi ra ngoài.

Thì ra là, nàng không chỉ là một bà chằn, tham tiền, còn là một, ‘bình dấm chua’ thê.....

Tác giả có lời muốn nói: về Tiểu Yến Tử cùng Ngũ a ca, chính là lễ mừng năm mới trong khoảng thời gian này ta bị 《 Hoàn Châu cách cách 》 điên cuồng công kích sinh ra oán niệm ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Thời Khắc Dịu Dàng

“Nàng đã vẽ xong chưa ~”

“Sắp xong rồi..., chàng ngồi im đó, không được nhúc nhích!”

Lục Tử Kỳ nửa ngồi nửa nằm ở trên xích đu thở dài, còn Lục Lăng thì cười ngã nghiêng trên mặt đất nói một câu: “Phụ thân thật là khó nhìn!” Để cho mặt của hắn không nhịn được đen một bên. Tống Tiểu Hoa tiếp một câu sau câu nói đó: “Lăng Nhi con không hiểu rồi, cái này gọi là không giống tựa như rất giống!” Là để chỉ phụ thân con hiện giờ chỉ còn lại cảm giác duy nhất là vô lực và cũng ‘tự cầu nhiều phúc’ cho chính mình.

Bởi vì đi tuần tra vừa trở về và trên người lại bị thương, Lục Tử Kỳ liền nghỉ ngơi ở nhà một ngày bồi vợ con, đương nhiên Tống Tiểu Hoa đối với việc này là mặt mày hớn hở, ăn một hơi hết điểm tâm liền nói là vì hắn nên nàng sẽ vẽ một bức chân dung tỏ vẻ hoan nghênh hắn về nhà.

Chuyện này cũng không phải là chuyện xấu gì, thậm chí khi nhìn thấy bộ dáng Lăng Nhi vỗ tay tán thưởng còn cảm thấy có mấy phần vui mừng. Đứa nhỏ này cực kỳ khéo léo luôn luôn hiểu chuyện, học cái gì hay làm cái gì cũng không làm trái với ý của trưởng bối, chỉ là chưa bao giờ thấy nó đối với chuyện gì ra vẻ hứng thú nồng đậm như vậy, nếu nó thật sự thích vẽ tranh như vậy thì không có gì tốt hơn.

Vậy mà, khi nằm ở trên ghế làm đối tượng được vẽ sau nửa canh giờ, lại càng ngày càng cảm thấy ý tưởng trước của mình có chút không ổn,

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa vô luận là cách cầm bút hay tư thế vận bút cũng cách yêu cầu cơ bản về hội họa đâu chỉ là kém mà là cách xa vạn dặm, chứ đừng nói tới khuôn mặt của nàng hiện giờ đang nở nụ cười quỷ dị. Nhìn về phía Lục Lăng đang nằm sấp một bên hưng phấn không thôi thỉnh thoảng cho vài ý kiến, lo lắng trong lòng của Lục Tử Kỳ càng thêm mở rộng, cho Tống Tiểu Hoa làm lão sư vỡ lòng của Lăng nhi, giống như không hợp thích lắm.....

Trong lúc này, Tống Vô Khuyết đi loanh quanh tản bộ ở xung quanh nhà vô cùng nhàm chán đang chạy từ từ qua bên đây, đi tới bên cạnh, hai móng khoác lên trên mép bàn, xem xét bức họa sắp hoàn thành kia, sau đó lại nghiêng đầu xem xét Lục Tử Kỳ vẫn đang thấp thỏm, lên tiếng, nhe răng. Vì vậy, một nửa bên mặt còn lại của Lục Tử Kỳ, cũng đen.....

“Hoan hô, đại công cáo thành, hôn một cái nào!”

Tống Tiểu Hoa vung cánh tay hoan hô một tiếng, Lục Lăng lập tức rất tự giác đưa khuôn mặt nhỏ bé tới, để cho nàng hôn hai phát vang dội, phối hợp tương đối ăn ý. Lục Tử Kỳ vốn là mặt đã đen nhất thời nhìn bức tranh lại thêm mấy đạo màu sắc khác nữa, nhìn rất là đặc sắc.....

“Như thế nào, rất giống chàng đi?”

Ôm Lục Lăng vẫn còn ở chỗ cũ cười ‘khanh khách’ không dứt vào trong ngực, Lục Tử Kỳ ‘mãnh liệt’ nhìn bức tranh ở trước mặt, không nói gì.

Thô ráp và không có chương pháp gì vẽ đường cong buộc vòng quanh cánh tay ngắn chân ngắn thân thể nhỏ bé lão đại, này chuyện này..... Đây là người sao?

“Nói mau, giống hay không?” Tống Tiểu Hoa vẻ mặt mong đợi đứng ở một bên cái ghế dựa có tay vịn kiên trì không ngừng truy hỏi.

https://thuviensach.vn

Nàng giản bút truyện tranh rất tốt, nhớ năm đó học viện cử hành cuộc so tài hội họa nàng đã dành được giải đặc biệt, vốn là không có bao nhiêu người học bên ngành kỹ thuật tham dự loại so tài này.....

"À..... Lăng Nhi nói thử xem, giống hay không giống phụ thân?" Không đành lòng trực tiếp đả kích nàng, dứt khoát đem bóng đá qua cho nhi tử, như vậy nàng có thể dễ dàng tiếp nhận một chút. Dù sao, đứa bé sẽ không nói láo.....

Lục Lăng nhìn kỹ bức vẽ một chút, lại nghiêm túc nhìn phụ thân của mình một chút, sau đó nặng nề gật đầu một cái: "Giống!"

"..... Lăng Nhi, con cảm thấy dung mạo của phụ thân rất khó coi sao?"

"Không, Lăng Nhi cảm thấy phụ thân dễ nhìn nhất!"

"Nhưng Lăng Nhi mới vừa rồi còn nói người trong bức tranh kia..... Người..... Thật là khó nhìn!" Chẳng qua nếu như không là hắn, thì cũng không khó coi như vậy.

"Đó là bởi vì lúc đó mẫu thân còn chưa có vẽ mắt cùng miệng của phụ thân, sau khi vẽ mắt cùng miệng rồi, liền dễ nhìn! Phụ thân người xem, người trong bức tranh này thời điểm cười lên cùng phụ thân giống nhau như đúc, nhìn thật tốt!"

"Hả? Vậy sao?" Nguyên lai, khi mình cười lên lại có bộ dáng như thế này. Thì ra là, mình ở phía trước là đang cười.....

"Đúng vậy!" Tống Tiểu Hoa liều mạng gật đầu liên tục không ngừng: "Thời điểm người khác cười, là mi mắt cong cong, coi như không phải một đường may, vậy ít nhất cũng muốn như Nguyệt Nha Nhi, nhưng con mắt của chàng cũng chỉ có một cái độ cong nho nhỏ, nhìn như thế nào cũng đều chỉ có thể coi như là tròn một nửa. Bất quá, khóe miệng của chàng chỉ chớp

https://thuviensach.vn

lên thành hình cung tương đối lớn, nếu như không nhìn cẩn thận thì tuyệt đối không thấy nếp nhăn trên mặt khi cười. Mặt khác, khi chàng vui vẻ cười to, mi tâm cũng chỉ hiện lên nhàn nhạt vài nếp nhăn mà thôi.....” ^ & ^ D @ Đ @ L @ Q @ Đ ^ & ^

Nàng cứ như thế chỉ vào hình người trên bức tranh nói không ngừng nghỉ, còn cảm giác trong lòng của Lục Tử Kỳ lúc này như một dây cung đang bị kích thích nhẹ nhàng. Nàng cư nhiên quan sát cẩn thận như vậy, mang chút tinh tế đó rót vào trong đầu ngọn bút, vẽ ở trên giấy. Một nha đầu to lớn tùy tiện thậm chí có vài phần không tim không phổi lại có thể như vậy.....

“Thật ra thì, thời điểm chàng cười lên rất đẹp mắt, so với thời điểm chàng nghiêm mặt dạy dỗ người đẹp mắt hơn nhiều, nếu như.....” Tống Tiểu Hoa giơ tay lên khẽ xoa cho mi của hắn giãn ra: “Nếu như trong lời nói không có nhiều đạo lý dạy người, thì càng hoàn mỹ. Cho nên chàng phải nhớ, sau này không nên hơi một tí liền cau mày, khi vui mừng hay cao hứng phải mở miệng cười!”

Ngón tay của nàng, lành lạnh, nhưng trong lòng hắn, ấm áp.....

“Sao lại mặc ít như vậy, có lạnh hay không?”

Một cơn mưa thu làm trời rất lạnh, mấy ngày mưa liên miên không nghỉ khiến nhiệt độ càng giảm xuống, chỉ có mặc vào áo bông thật dày mới có thể chống đỡ thời tiết lạnh lẽo xảy ra thình lình này. Lục Lăng sớm đã bị bao bọc thành một cuộn tròn, Tống Tiểu Hoa lại chỉ mặc một chiếc áo đơn bên ngoài và được bảo hộ bởi một trường bào mỏng, khó trách được chóp mũi lại đỏ và đôi tay lại lạnh lẽo.

“Tạm được, không phải quá lạnh. Những thứ y phục dày này chờ khi mặt trời lên phơi một chút mới mặc được.”

https://thuviensach.vn

Chắc là trước khi bắt đầu mưa chỉ kịp mang chăn bông và y phục của hai cha con họ ra phơi nắng, ngược lại thì chăn bông và y phục của nàng vẫn còn dính hơi ẩm ở trong rương. Nha đầu này, chăm sóc người khác rất là chu đáo, đối với mình lại quá mức qua loa không để bụng. Sao lại không đi mua trước một cái để đối phó một chút, cũng không thể cứng rắn chịu đựng như vậy, ngộ nhỡ trời lạnh mắc bệnh rồi làm như thế nào, thân thể vừa mới khỏi chưa được mấy ngày.

Lục Tử Kỳ nhìn Tống Tiểu Hoa đang cười hì hì xem như không sao cả, lắc đầu một cái vừa định mở miệng, lại chợt nghe Tống Vô Khuyết hướng về phía bên ngoài kêu to lên.

“Nhất định là Hồ đại phu tới, buổi sáng ta đi ra ngoài mua thức ăn gặp phải Triệu đại thúc, hắn vừa đúng lúc muốn đi trong thành hốt thuốc, ta liền cầu xin hắn nếu như gặp Hồ đại phu thì chuyển lời dùm, bớt chút thời gian đến nhà chúng ta một chuyến, nhìn vết thương của chàng một chút.”

“Thật không có gì đáng ngại, cần gì phải phiền toái như vậy?”

“Ngày hôm qua mắc mưa, ngộ nhỡ vết thương thấm nước nhiễm trùng thì làm thế nào? Ngộ nhỡ trị liệu không tốt lưu lại di chứng về sau thì làm thế nào? Ta chỉ tin vào lời của Hồ đại phu. Chàng đó, luôn là coi cái này không có chuyện gì, đợi đến khi thật sự có chuyện liền trễ rồi! Hơn nữa, thời điểm hắn giúp chàng băng bó đổi dược, ta cũng có thể học một chút!”

Tống Tiểu Hoa vừa nói thầm vừa che dù đi ra ngoài mở cửa, Lục Tử Kỳ không thể làm gì khác hơn là nhìn nhi tử làm ra mặt quỷ cười khổ.

“Các ngươi tìm ai?”

Mới vừa đứng lên sửa sang lại vạt áo, liền nghe thanh âm kinh ngạc của Tống Tiểu Hoa truyền đến, làm chó nhỏ càng thêm lớn tiếng gầm thét, Lục Tử Kỳ sắc mặt trầm xuống, phân phó Lục Lăng ngoan ngoãn đợi bên trong nhà không nên chạy loạn, nhắc vạt áo ra ngoài phòng.

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa viện, có hai đại hán vạm vỡ đứng, trầm mặc đối mặt với Tống Tiểu Hoa cùng Tống Vô Khuyết hỏi thăm, thấy Lục Tử Kỳ cùng nhau ôm quyền chắp tay: “Lục công tử!”

Tống Tiểu Hoa vội đi tới, đem cái dù giơ cao: “Làm sao lại chạy ra ngoài như vậy, mới nói qua với chàng, đảo mắt liền quên!”

Lục Tử Kỳ cúi đầu chống lại ánh mắt có vẻ lo lắng của nàng, đầu tiên là trấn an cười cười, sau đó mới chắp tay hoàn lễ: “Xin mời hai vị vào bên trong.”

“Không cần!” Một người trong đó thanh âm thô đáp: “Chúng ta là phụng mệnh công chúa, đến thỉnh Lục công tử.”

“Có thể hay không cho ta biết, vì chuyện gì?”

“Không biết.”

Nói xong, hai người đều không nhiều lời nữa khôi phục trạng thái yên lặng, chỉ một trái một phải đứng ở hai bên cửa, nghiêng người nhường lối, bày ra tư thế ‘đi theo chúng ta một chuyến đi’.

Tống Tiểu Hoa thấy thế nhất thời khí xông lên tới đỉnh đầu, như thế này mà là ‘thỉnh’ sao, này rõ ràng chính là ‘ép buộc’!

Nhưng không để cho nàng phát tác được, vì Lục Tử Kỳ đã mở miệng nói: “Kính xin hai vị chờ chốc lát, đợi ta vào đổi áo xong liền đi.”

Buồn buồn đi theo hắn vừa vào trong, Tống Tiểu Hoa liền không nhịn được xì một tiếng khinh miệt: “Chó cậy gần nhà!”

“Mẫu thân, cái gì gọi là chó cậy gần nhà?”

“Ý tứ là..... Nếu như có một ngày Lăng Nhi trở nên rất lợi hại rất lợi hại, Vô khuyết muốn cắn người nào liền cắn người đó!” #! @ D ~iễn $ Đ

https://thuviensach.vn

~àn $ L~ê $ Q ~uý $ Đ ~ôn @! #

Nhìn bộ dạng của Lục Lăng như bừng tỉnh hiểu ra, Lục Tử Kỳ chỉ có bất đắc dĩ than thở, làm sao lại có thể giáo dục đứa bé như vậy, mặc dù đưa ra ví dụ rất thích hợp.....

“Hưng Bình công chúa là tìm ta có chuyện, ta đi một chút sẽ trở về.”

Tống Tiểu Hoa gật đầu một cái, bĩu môi. Có chuyện, trừ việc muốn gặp ngươi ngoài còn có thể có chuyện gì nữa?

“Phụ thân muốn đi đâu vậy?”

“Lăng Nhi ngoan ngoãn cùng mẫu thân ở nhà, phụ thân đi gặp một người rất nhanh sẽ trở lại, a, chính là cái di di ngày hôm qua đó.”

Lục Lăng mong lâu như vậy mới thật không dễ dàng có thể cùng phụ thân ở chung một chỗ, kết quả lại bị người khác phá hư, hơn nữa còn là cái di di rất hung đó, trong lòng tự nhiên rất là buồn bực, cắn răng trống má nín nửa ngày toát ra một câu: “Con nhất định muốn cho Vô Khuyết chó cậy gần nhà, sau đó đi cắn nàng!”

Lục Tử Kỳ nghe vậy sắc mặt khẽ biến đổi vừa định răn dạy, Tống Tiểu Hoa đã vượt lên trước một bước vỗ lên đỉnh đầu của tiểu tử cười không khép miệng: “Tốt lắm, rất có chí khí! Cho nên, Lăng Nhi nhất định phải hảo hảo cố gắng học bản lãnh, trở nên rất lợi hại rất lợi hại!”

“Ừm! Mẫu thân yên tâm, Lăng Nhi sẽ cố gắng!”

Liếc mắt nhìn chó nhỏ đang đứng ở cửa gắt gao nhìn chăm chú vào hai tòa môn thần này lại hồn nhiên không biết mình gánh trách nhiệm nặng nề đến bực nào, Lục Tử Kỳ chắp tay sau lưng bước đi thong thả vào phòng ngủ, có lẽ, phương pháp giáo dục đứa bé như thế này, có thể thử một lần.....

https://thuviensach.vn

Khoác áo mưa đi ra ngoài, hướng về phía hai người cảm xúc rất tệ đang nằm sấp bên cạnh bàn quơ quơ vật trong tay: “Lăng Nhi, nơi này có đồ chơi tốt, có muốn hay không?”

“Oa! Cầu thật là đẹp! Lăng Nhi muốn!” Lục Lăng hai mắt tỏa sáng nhận lấy cái tiểu cầu được làm bằng mây lá tre tinh xảo, yêu thích không buông tay, tạm thời đem buồn bực trước ném sang một bên.

Tống Tiểu Hoa đứng lên miễn cưỡng cười cười: “Chúng ta chờ chàng trở lại ăn cơm trưa, còn nữa, nhớ trên người mình có thương tích, ngàn vạn đừng ở trong mưa quá lâu.”

Nhất nhất đáp ứng, chợt mở tay ra: “Cái này là đưa cho nàng, không biết nàng có thích hay không.” Trắng muốt như nngọc đường văn lộ ra rõ ràng trong lòng bàn tay, lẳng lặng nằm một thảo kết tiểu dây chuyền, rực rỡ vàng óng ánh còn có vài phần bích sắc:“Những thứ này đều là dùng thu mạch ngạnh biên làm nên, tối hôm qua ta quên lấy ra.”

“Chàng làm?”

“Chuyến đi này ta học cùng lão nông, trong lúc rãnh rỗi tiện tay chế tác, thô giản chút.”

Cẩn thận cầm lên, tỉ mỉ quan sát: “Tương lai nếu chàng bị kêu cuốn gói..... Chính là không còn chức vị, hoàn toàn có thể dựa vào môn thủ nghệ này sống qua ngày!”

“..... Nàng..... Thích là tốt rồi.” Lời này mặc dù nghe được rất là kỳ cục, bất quá là..... Khen hắn.....

“Ta thích!” Ngẩng đầu cười một tiếng, lộ ra tiểu mễ răng trên dưới.

Lúc nàng cười, quả nhiên là híp mắt lại, cong cong, hai bên giống như là Nguyệt Nha Nhi.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ giơ tay lên vén loạn tóc rơi trên trán của nàng: “Nếu cảm thấy lạnh, thì đi lấy áo khoát của ta mặc vào, ngàn vạn lần đừng để cho mình bị đông lạnh.”

“À.....”

Tống Tiểu Hoa nhìn bóng lưng vội vã rời đi của hắn, trên mặt lộ ra một nụ cười siêu cấp tiêu chuẩn ngây ngốc.

Oh bán cao bán cao bán ngàn tầng đại cao, hắn mới vừa rồi thật dịu dàng a a a a a a.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Hai Nữ Giao Chiến

Quả nhiên Lục Tử Kỳ trở lại rất nhanh, vừa tới buổi trưa liền trở lại. Chỉ là đi cũng rất nhanh, vừa để chén xuống liền đi.

Nhìn qua hắn vội vã khó nén sắc mặt mệt mỏi, Tống Tiểu Hoa cũng sinh ra mấy phần hối hận, không nên muốn hắn đồng ý trở về ăn cơm trưa. Chỉ là, như thế lại làm cho nàng đối với công chúa bá đạo kia thêm vô hạn oán niệm.

Thật là con mẹ nó không phải là nam nhân của mình thì không biết đau lòng!

Nhưng là, oán niệm thì oán niệm, đây là việc bắt buộc phải làm. Dù sao làm một quan địa phương, cùng đi với người nước láng giếng ăn uống hướng dẫn chính là bổn phận, việc này cũng chính là một sự kiện ngoại giao không lớn cũng không nhỏ. Mặc dù, xấp xỉ một nghìn năm sau liền thuần túy là nhân dân nội bộ mâu thuẫn.....

Về phần công chúa có mơ ước tình cảm đối với một quan có chức nhỏ, Tống Tiểu Hoa thật là không có quá để ở trong lòng, dù sao thân phận của hai người kém quá xa, coi như Tống Triều Hoàng đế tính toán đưa một người nam nhân đi hòa thân, làm sao cũng không có tới phiên một Tri Huyện phải không.

Trừ phi, công chúa dùng đến sức mạnh..... Người ta đây chính là nữ vương thứ thiệt!

https://thuviensach.vn

Không không không, tất nhiên Lục Tử Kỳ sẽ thà chết chứ không chịu khuất phục quyết cùng ‘trinh * thao’ cùng chết sống! Ah? Không biết cái niên đại này có hay không mang ‘trinh * thao’ loại đồ chơi này đi bán.....

Trong lòng của Tống Tiểu Hoa tràn đầy những ý nghĩ ‘xấu xa’, mất hồn mất vía làm rơi ba cái chén, vang lên tiếng ‘đinh đinh đương đương’ giòn vang ở bên trong, sau đó nàng bỗng nhiên đứng dậy ngẩng đầu ưỡn ngực nắm tay thành quyền hít sâu ngửa mặt lên trời hô to: ‘ngươi là một hủ nữ trong thời đại mới của thế kỉ hai mươi mốt, trong lòng có thể hay không có chút ánh mặt trời hả? À?! ’

Vừa dứt lời, liền nghe ‘ầm’ ‘ ai yêu ’ hai tiếng vang liên tục, liền nhìn tới cửa trước, thì ra là Hồ đại phu đang muốn đẩy cửa vào, nghe được âm thanh rống giận ‘bá vương’ trung khí mười phần của Tống Tiểu Hoa làm cho chấn động đầu đụng vào trên khung cửa.

“Ai ai ai! Ngài phải cẩn thận một chút..... Chớ đụng hư khung cửa nhà ta!” Tống Tiểu Hoa cười ha hả đi ra đón, một câu nói làm cho vẻ mặt đau khổ của Hồ đại phu bị nghẹn chỉ biết trợn mắt nhìn thẳng.

“Ta chỉ là nói đùa với ngươi thôi! Mời vào.”

“Lục phu nhân, khung cửa của nhà ngài cứng rắn cực kì, coi như có lấy con trâu tới đụng đều không đụng hư.” Vuốt vuốt chòm râu dê cất bước mà vào, thuận tiện vẫn không quên đáp lễ một hai.

Vị Hồ đại phu này đã tới mấy lần, Tống Vô Khuyết đối với hắn đã rất quen thuộc, cho nên nó chỉ đi bộ ra ngoài liếc mắt nhìn rồi lại đi bộ trở về tiếp tục cùng với Lục Lăng ngủ trưa chung.

Tống Tiểu Hoa dẫn hắn tới phòng khách, cất cây dù xong, dâng lên trà nóng: “Lần này lại phải làm phiền ngài đến đây một chuyến không công rồi, người cần xem bệnh có chuyện nên đi ra ngoài, chắc muộn một chút mới có thể trở về.”

https://thuviensach.vn

Con ngươi của Hồ đại phu nhanh như chớp xoay hai vòng: “Thế nào, thần thể của Lục đại nhân bị gì hay sao?”

“Đúng! Thời điểm hắn đi tuần tra bị tên bắn bị thương. Bằng không sao ta có thể kêu Triệu đại thúc chuyển lời kêu ngài phải mang theo thuốc trị thương chứ?”

“Ta còn tưởng rằng là phu nhân người lại bị dao cắt trúng tay.”

“.....”

Tống Tiểu Hoa thật muốn gở xuống bộ mặt già nua đang phớt tỉnh tự nhiên thuật lại chuyện xấu hổ của người khác, còn có hai đạo mày chữ bát toàn bộ lột sạch.

Nhìn nàng một bộ dáng bị ngộp, Hồ đại phu rốt cuộc cũng nho nhỏ thoải mái một chút gì bởi thanh âm mới vừa rồi đã làm cho hắn cụng đầu vào khung cửa. Mấy phen lui tới, đã biết được bảy tám phần tính khí của nhau, trong lòng đã sớm xem vị Lục phu nhân hoạt bát rộng rãi trở thành bạn vong niên, nên trong lời nói cũng tùy ý không ít. Lắc lư đầu nâng ly trà lên uống một hớp: “Nếu ta biết sớm là đến nhà khám bệnh cho Lục đại nhân, thì ta không cần phải mất công chạy tới đây rồi.”

“Có ý tứ gì?”

“Thời điểm khi ta đi ra cửa đã thấy Lục đại nhân đang cùng với.....” Chợt như có điều cảnh tỉnh, vội vàng dừng lại thanh âm chỉ lo rót nước trà vào trong miệng.

Nhưng mặc dù hắn chỉ nói nửa câu, Tống Tiểu Hoa vẫn là rất dễ dàng liền hiểu, nam nhân của nàng đang bồi nữ nhân khác đi trên đường lớn!

Phải bình tĩnh phải bình tĩnh, ánh mặt trời ánh mặt trời! Đây là công sự, đây là ngoại giao, hiểu vạn tuế! % ~ % D ~ Đ ~ L ~ Q ~ Đ % ~ %

https://thuviensach.vn

Vậy mà, nhìn vẻ mặt ‘không thể tin’ của Hồ đại phu, rõ ràng không biết thân phận của Gia Luật Bình, khẳng định là bọn họ cho rằng là hồng nhan tri kỷ của Lục đại nhân.

Hai người kia rốt cuộc có đầu óc hay không, như thế nào lại không chú ý đến dư luận của dân chúng mà lại đi rêu rao khắp nơi. Tân hôn vừa hết liền dẫn ‘Tiểu tam’ đi riêu rao khắp nơi, việc này sẽ làm hỏng danh tiếng của Lục tri huyện. Thân là tri huyện phu nhân, há có thể ngồi không để chuyện này tiếp tục phát triển thêm mà không nghe không hỏi gì sao?

Sau khi suy nghĩ xong, tự nhiên Tống Tiểu Hoa sinh ra một loại khí thế hừng hực muốn bảo vệ nam nhân của mình, vỗ bàn một cái: “Nhìn xem ta sẽ như thế nào đại biểu cho ánh trăng tới tiêu diệt các ngươi!”

Trong âm thanh kia tràn đầy sát khí làm cho Hồ đại phu nghe khẽ run rẩy, suýt nữa toàn bộ nước trà rót vào trong lỗ mũi: “Lục phu nhân, người cũng biết là ta già rồi mắt đã mờ, 89% là nhìn lầm rồi. Còn nữa nói, Lục đại nhân..... Là một người như thế, nếu là ở bên ngoài có chút xã giao cũng là khó tránh khỏi, người ngàn vạn lần đừng nhất thời sinh khí!”

“Già rồi mắt mờ? Cặp mắt của ngài đến buổi tối cũng có thể bốc lên lục quang, so với tên trộm còn hoàn hảo!”

“.....”

“Buổi chiều ngài không có việc gì chứ? Làm phiền giúp ta chăm sóc Lăng Nhi một chút chưa tới nửa canh giờ nó sẽ không tỉnh, giúp hắn mặc quần áo vào chớ để đông lạnh. Ngài ở nơi này uống chút trà nhìn một chút mưa, ta sẽ đi ngay bây giờ tìm cái người cần chẩn bệnh quay trở về!”

Thời điểm nói xong lời cuối cùng, Tống Tiểu Hoa người đã ‘trôi đi’ đến ngoài cửa viện, chỉ còn lại âm thanh vang vang có lực sâu kín truyền vào trong lỗ tai của Hồ đại phu đang nghẹn họng nhìn trân trối như bị sét đánh.....

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, vẻ mặt của lão bản cửa hàng may cũng thật muôn màu muôn vẻ.

Một vị nữ tử đi theo bên cạnh của Lục đại nhân rõ ràng không phải là Lục phu nhân, nhìn hai người thật quen thuộc, hơn nữa còn giúp đỡ cho ý kiến và cùng với Lục đại nhân mua áo cho Lục phu nhân.

Chẳng lẽ là tỷ muội của Lục phu nhân? Nhưng nhìn nàng thật không có bất kỳ chỗ tương tự nào.

Chẳng lẽ là Lục đại nhân..... Sống một mình ba năm, một buổi sáng mở cửa đón dâu liền muốn liên tiếp hay sao? Không hổ là Lục đại nhân, chỉ cần muốn làm, liền có thể lập tức làm được thuận buồm xuôi gió.....

Lão bản đối với quan gia phụ mẫu của mình sùng bái đến mức mù quáng không thể tự kềm chế được, vậy mà giờ phút này khi nhìn thấy vị quan được sùng bái kia tâm tình lại không có chút vui mừng nào.

Hưng Bình công chúa tác phong làm việc thật là khó có thể nắm lấy làm cho người ta ứng phó không kịp, tính tình hoàn toàn không để ý ánh mắt người bên cạnh. Vả lại, có lúc quá mức..... Không bị cản trở.....

Tỷ như, nói chuyến đi này chỉ thuần túy là tư cách cá nhân, cho nên không cần công khai thân phận, để cho cả đám tùy tùng ở khách sạn, chỉ một mình nàng theo Lục Tử Kỳ du ngoạn chung quanh ở trong thành. Còn cố tìm lý do, nói gì mà nhập gia tùy tục cố ý đổi một thân trang phục tiêu chuẩn của cô gái người hán. Suy nghĩ một chút khi dân huyện nhìn thấy bọn họ giống như thân mật xuất hiện tại phố lớn ngõ nhỏ các cửa hàng thì họ hoặc là hoang mang hoặc là giật mình hoặc ngạc nhiên hoặc không thể tin vào chính mắt của mình đã nhìn thấy, Lục Tử Kỳ thật sự rất muốn học theo Thổ Hành Tôn dứt khoát đào một cái động trốn vào. Đáng thương cho một đời thanh danh của hắn.....

https://thuviensach.vn

Lại tỷ như, ở phương diện về tình yêu nam nữ. Ngay cả việc bày tỏ vẻ mặt có hảo cảm đối với hắn cũng không sao, ngay cả việc bày tỏ vẻ mặt không phải hắn thì không gả cũng không sao, nhưng là, cư nhiên không đợi hắn có bất kỳ phản ứng gì liền tự thuyết tự thoại cho mình là vị hôn thê của hắn, thật sự là..... Không thể chấp nhận được..... Nếu là sớm biết có cục diện như hôm nay, ban đầu có đánh chết hắn thì hắn cũng không thể nhất thời xúc động lên tiếng cảnh báo.....

"Tướng công, ta cảm thấy được cái này muội muội nhất định sẽ thích, chàng thấy thế nào?"

Tướng công, là từ hôm qua mà nàng nghe Tiểu Hoa gọi mình như vậy vì vậy liền không khách khí chút nào lấy ra dùng. Muội muội, có lẽ là vì nàng nói nếu như không nguyện ý bỏ vợ, vậy nàng cũng sẽ không để ý chuyện hai nữ cùng chung một chồng. Dù sao nam nhân Liêu quốc có nữ nhân càng nhiều, lại càng nói rõ có bản lãnh. Chỉ là, vô luận tương lai còn có thêm bao nhiêu thiếp thất mới, nàng đều nhất định phải làm vị trí chánh thê. Nói cách khác, ngắn ngủn nửa ngày, Tiểu Hoa cũng không biết chút nào về chuyện, từ thê, trở thành thiếp. Quan trọng là, những quyết định này đưa ra dưới tình huống Lục Tử Kỳ không phát ra một lời nào chỉ có một người tự biên tự diễn.

Không cần nghĩ cũng biết, một khi biết được tin tức này, người nhìn hình dáng như kiều kiều khiếp khiếp sẽ bộc phát ra bao nhiêu năng lượng kinh người. Hiện nay Lục Tử Kỳ chỉ có một cảm giác duy nhất là, nhức đầu.....

"Chàng cũng cảm thấy không tệ có đúng hay không? Lão bản, gói lại cho ta."

Không quản đến việc hắn có đồng ý hay không, vị công chúa này thật đúng là lấy mình làm trung tâm.

https://thuviensach.vn

Liên miên mưa xuống gần mười ngày trước mắt có dấu hiệu dần dần dừng lại, mua một cái áo thật dầy có thể phải đối phó với trời lạnh, không biết nha đầu kia ở nhà có hay không mặc quần áo chống lạnh của hắn.

Thân thể nho nhỏ, khoác áo thật dài, giống như một người hát kịch, chỉ tiếc không phải là cái gì áo xanh càng không phải là cái gì đào kép, mà là một vai hề, cái loại đó mặc dù ngây ngốc đần đần, nhưng là nhìn thật đáng yêu..... $ # $ D!iễn % Đàn ~ Lê @ Quý! Đôn $ # $

Nghĩ tới Tống Tiểu Hoa mặc áo kéo dài trên đất chạy tới đây, bộ dáng giương nanh múa vuốt quơ múa ống tay áo, khóe miệng của Lục Tử Kỳ không khỏi nhẹ nhàng nhếch lên, mấy cái nếp nhăn trên mặt như ẩn như hiện khi cười. Khiến cho Gia Luật Bình chưa từng thấy qua biểu lộ của hắn như vậy liền ngây ngô mất hồn trong chốc lát.

Lão bản cũng nhìn thấy không khí quỷ dị như vậy cũng không dám tạo nên một tiếng động nào, nín thở trầm ngâm biến mình trở thành một người gỗ.

Trong khoảng thời gian ngắn, ở bên trong cửa hàng lớn như vậy chỉ còn lại có tiếng mưa nhẹ rơi, xen kẽ với tiếng gió thổi nhẹ.

Lục Tử Kỳ hồn nhiên không hay biến hóa quanh mình, chỉ để ý nhìn ngoài tiệm đến mất hồn, ở bên trong màn mưa thưa thớt, có một bóng dáng áo vàng nhạt đang chạy tới, vội vã, bỗng nhiên liền chạy đến trước mặt hắn.

Thế nào lại là nàng? Chẳng lẽ, là mình bị động kinh mới xuất hiện ảo giác sao?

“Tìm được chàng rồi!”

Âm thanh thanh thúy nhưng rất đủ trung khí, ánh mắt tròn tròn, bị gió thổi hồng hồng gương mặt cùng chóp mũi cũng hồng hồng, còn có cái nụ

https://thuviensach.vn

cười vô cùng quen thuộc, thật sự là nàng, xem ra, không phải là ảo giác. Chỉ là, trong nụ cười kia hình như chứa một chút nguy hiểm gì đó.....

"Sao nàng lại tới đây? Trong nhà xảy ra chuyện gì sao?"

"Không có! Sao, làm sao lại chỉ có một mình chàng? Cái cô công chúa không nói đạo lý đâu rồi?"

"Nói xấu sau lưng người khác là hành động không tốt, về sau không được như vậy, nhớ kỹ hay không? Muội muội."

Bỗng dưng vang lên âm thanh dọa Tống Tiểu Hoa giật mình, nhìn chăm chú về phía bên tay trái quầy chỗ phát ra cái âm thanh kia, miệng nhất thời trương thành một chữ 'O'.

Mặc dù mặc một cái váy lửa đỏ, khoác một cái áo lửa đỏ, nhưng mà một chút cũng không làm tổn hại đến tư thế với bộ ngực lớn chân dài hoàn mỹ lung linh của nàng. Tóc dài đen nhánh, da thịt màu mật ong, lỗ mũi cao thẳng mắt xếch, đôi môi đỏ hồng Liễu Diệp Mi. Vị nữ tử cao gầy toàn thân tản ra chỉ có một loại phong cách là ——'hấp dẫn'.

Hôm qua ở cửa nhà vội vã nhìn mặt một lần, lại mặc áo mưa trùm mũ, Tống Tiểu Hoa căn bản sẽ không thấy rõ diện mạo của đối phương. Giờ cẩn thận nhìn, nhất thời như Ngũ Lôi Oanh Đỉnh.

Loại nữ nhân này, đó chính là khắc tinh của nam nhân, thấy một người bắt một người, đụng hai giết chết một đôi, hoàn toàn không thể có cá lọt lưới a a a a a a.....

Tuyệt vọng đôi mắt nhỏ chuyển hướng về phía Lục Tử Kỳ đang lúng túng cười khổ, từ trên xuống dưới dò xét một phen, một câu nói ở trong cổ lật tới lăn lui mắt nhìn thấy liền muốn phun trào ra ——'chàng không có bị nàng thượng chứ..... '

https://thuviensach.vn

Ba người bên trong kia tự nhiên sẽ không thể nào biết được nàng đang có ý nghĩ 'xấu xa' này, đối với sắc mặt như mất cha mất mẹ của nàng cũng không có phản ứng gì nàng chỉ có thể gãi đầu. Chỉ là lão bản đối mặt tình cảnh càng thêm quỷ dị này chỉ có thể tiếp tục dốc sức làm người gỗ, Gia Luật Bình bị câu nói không chút nào nể tình nào của Tống Tiểu Hoa làm cho cực kỳ không vui tạm thời lười phản ứng lại nàng, cho nên, tính đi tính lại cũng chỉ có Lục Tử Kỳ phá vỡ cục diện bế tắc này rồi.

"Tiểu Hoa..... Tiểu Hoa!" Liền kêu mấy tiếng mới kéo về linh hồn nhỏ bé của nàng không biết là đang phiêu đến phương nào: "Nàng vẫn chưa trả lời ta, tìm ta làm cái gì?"

"Àh..... Hồ đại phu tới, đang ở nhà chúng ta chờ xem vết thương cho chàng." Tống Tiểu Hoa xoa xoa lỗ mũi, sịu mặt như là đưa đám.

"Không cần. Vết thương của hắn ta đã cho người xem lại lần nữa và đã băng bó lại."

"!!"

Băng bó vết thương, tay nhỏ bé dính vào ngực trần xích lõa xích, củi khô lửa bốc.....

Nhìn đến Gia Luật Bình, trong mắt của Tống Tiểu Hoa vọt lên một ngọn lửa cháy hừng hực: "Cùng dắt công chúa nước bạn đi ngắm hết cảnh đẹp Đại Tống, chính là chức trách của phu quân dân nữ. Công chúa ngàn vạn lần không cần vì vậy mà cố ý xem trọng nhiều hơn, ta tin tưởng, y thuật của Đại Tống cũng không kém so với y thuật của Liêu bang, cho nên, thương thế của phu quân dân nữ không dám làm phiền công chúa phí tâm! Khiến đại phu chờ lâu không tốt lắm, xin thứ cho hai vợ chồng ta xin cáo từ trước."

Chỉ mấy câu nói, đã nói rõ thân phận của Gia Luật Bình, cũng làm rõ tình huống Lục Tử Kỳ bởi vì công bồi mỹ nữ áp đường cái nói rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Mặc dù lão bản như cũ nhìn chằm chằm hai con mắt bất động không nói, nhưng dù sau cũng không phải là người gỗ thật, tin tưởng vào tốc độ truyền bá bát quái truyện ở nơi đây, không cần phải chờ đến khi mặt trời lặn, trước đủ loại suy đoán về ‘Tiểu Tam’ sẽ tan thành mây khói.

Tống Tiểu Hoa nói xong, liền kéo tay của Lục Tử Kỳ, ‘đạp bước’ xông ra ngoài. Mà từ đầu tới cuối Lục Tử Kỳ cũng chỉ mỉm cười nhìn nghe, sau đó, lại mỉm cười mặc cho nàng một đường lôi kéo đi. Chỉ ở lúc chuẩn bị ra cửa tiệm xoay người hướng về phía người đang bị nghẹn không biết phản ứng như thế nào gật đầu.

Nha đầu này sức ghen một khi phát tác, quả nhiên không giống bình thường..

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Lần Đầu Tiên Cam Kết Cùng Dắt Tay Nhau

Lục Tử Kỳ lúc trước đến đây là cởi ngựa, cho nên vẫn mặc áo mưa. Ở trong thành du ngoạn một lúc, Gia Luật Bình cầm một cái dù, mà hắn lại kiên trì đi ở bên ngoài cái dù.

Vào lúc này vừa bị Tống Tiểu Hoa khí thế hung hăng kéo đi, vừa nhẹ nhàng cầm lấy dù trong tay của cái người chỉ biết chuyên tâm tức giận bên cạnh mình bật lên, tự nhiên sóng vai đi.

Như thế một đường im lặng, đợi đến khi gần tới cửa nhà thì Tống Tiểu Hoa bỗng nhiêndừng bước, xoay người con mắt chứa đầy lửa nhìn chằm chằm về phía Lục Tử Kỳ người hiện giờ đang bị nồng đậm sương mù và gió lớn bao quanh.

Bởi vì không kịp dừng bước, cho nên lại bước ra hai bước về phía trước dùng chút lực kéo lấy tay người phía trước, nắm thật chặt bàn tay nhỏ bé của nàng độ ấm cũng gần giống với tay của mình, cúi đầu chống lại cặp mắt trong trẻo giống như đã được nước tẩy rửa qua, ôn nhu cười yếu ớt: "Làm sao vậy?"

Không đáp lời của hắn, chỉ là nhón chân lên đoạt lấy cây dù bên tay trái của hắn. Cây dù ở niên đại này chỉ dùng thân trúc và vải dầu tạo thành, cho nên nó rất nặng. Thật là bị váng đầu hay sao, hay do tâm tình mình khó chịu, như thế nào lại không có phát hiện ra là hắn vẫn cầm dù che gió che mưa cho mình:

https://thuviensach.vn

"Xem ra thì thuốc của người ta cho rất là hữu hiệu!" Rõ ràng là cực kì ảo não, nhưng vừa lên tiếng, vẫn là câu nói mang theo tức giận như vậy, thật là đáng đánh đòn.....

Lục Tử Kỳ hơi hoạt động cánh tay đã sớm chua xót đau đến khó nhịn một chút, nhìn nàng cắn môi vẻ mặt không được tự nhiên, nếp nhăn trên mặt khi cười không khỏi sâu thêm mấy phần: "Ta nghĩ, thuốc của Hồ đại phu Đại Tống chúng ta phải hữu hiệu hơn."

"..... Chàng còn dám cười ta! Nếu như ta không quan tâm đến bộ dạng như vậy của chàng thì sao, ta lại có thể hướng về phía người đường đường là công chúa nói như vậy sao?" Bị gió lạnh thổi qua, đầu óc cũng tỉnh táo không ít, Tống Tiểu Hoa càng nghĩ càng thấy có chút không được thích hợp, sau lưng chợt lạnh nói: "Ta..... Không phải ta đã gây ra họa rồi chứ? Có thể hay không ảnh hưởng đến việc ngoại giao..... Về phương diện ban giao gây tranh cãi chứ?" Một tiểu dân chúng bình thường, lại hướng về phía người trong hoàng thất của ngoại bang nổi đóa trên đường phố, có phạm pháp hay không, có bị bắt ngồi tù không.....

"Nàng cảm thấy mình đã làm sai rồi sao?"

"Trên lập trường của một người nữ nhân mà nói, ta không sai! Chỉ là, trên lập trường là dân của một nước mà nói....." Tống Tiểu Hoa cúi gằm đầu thở dài: "Vô luận như thế nào, đối với người ngoại bang không có đủ thiện ý, thì sẽ làm tổn hại hình tượng quốc gia."

"..... Đến tột cùng là nàng từ nơi nào học được những thứ từ ly kỳ cổ quái này?"

Tống Tiểu Hoa liếc mắt nhìn trộm sắc mặt của hắn một cái, đuôi lông mày giương nhẹ, khóe miệng giương nhẹ, không có chút nào là không vui hay sầu lo, ngược lại hoàn hảo giống như có chút dáng vẻ vui mừng, suy nghĩ một chút, bừng tỉnh hiểu ra: "Oh ta hiểu rồi! Chàng lấy ta làm bia đỡ

https://thuviensach.vn

đạn có đúng hay không? Mượn miệng của ta, bảo vệ danh dự cho chính mình?"

"Có mấy lời xác thực ta không thuận tiện nói thẳng, quả thật có một số việc ta cũng không thuận tiện đi giải thích trực tiếp, cho nên, giống như ý trên nàng đã nói, hôm nay thật may là có nàng." Lục Tử Kỳ khẽ cúi người xuống phối hợp với Tống Tiểu Hoa người đang nhón chân lên giơ thẳng cánh tay cầm cây dù che mưa cho mình rất là tốn sức: "Chỉ là, nói đi thì cũng phải nói lại, nàng là tự mình chạy đến, ta cũng không có làm gì."

"..... Chàng là cái người điển hình được tiện nghi còn ra vẻ! Vậy nếu như ta không xuất hiện, chàng vẫn cùng nàng như vậy có đôi có cặp rêu rao khắp nơi rồi hả? Sẽ không sợ danh tiếng Lục tri huyện của chàng bị ảnh hưởng không tốt trong lòng của dân chúng sao? Cho dù..... Nàng có cố ý che giấu thân phận như thế nào cũng chỉ có thể coi như là cô gái lai lịch không rõ, mà chàng lại vừa mới nói..... Câu nói kia nói thế nào, a đúng rồi, cuộc sống tiểu đăng khoa."

Mặc dù là nàng kiên quyết không cho phép tình huống tam thê tứ thiếp như thế xảy ra, nhưng là bây giờ còn không là thời điểm lộ ra bộ mặt thật, lời nói luôn luôn nói đường hoàng một chút. Bởi vì giống như ở thời cổ này, nữ nhân mà ‘ghen tị’ cũng là một cái tội lớn, là một thê tử tốt, nên mở rộng vòng tay đầy nhiệt tìnhnghênh đón Tiểu Tam bốn năm sáu bảy, thậm chí càng tích cực thay trượng phu đi tìm hai ba bốn năm sáu người..... Rõ là..... A Phi phi phi!

Cho dù Lục Tử Kỳ không biết hết hiện giờ nàng đang nghĩ gì nhưng với việc nàng thất thần lượn quanh thì có thể đoán được hơn một nửa cũng không sai biệt lắm về suy nghĩ trong lúc này của nàng, chính là đánh đổ một nửa ‘bình dấm chua’..... Nhịn cười không có vạch trần: "Xe tới trước núi tất có đường, chuyện chắc chắn sẽ có cách giải quyết, có đúng hay không?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa đối với lời nói cố làm ra vẻ huyền bí của hắn bĩu môi, nhưng mà hắn đã nói như vậy, chắc đã có biện pháp giải quyết. Dù sao thì mình phải có lòng tin đối với nam nhân của mình chứ.....

Thật may là mình nhất thời não sung huyết không có gây thêm chuyện phiền toái cho hắn, bằng không, lại thật sự xấu hổ che mặt lấy đầu đập xuống đất rồi. Nếu không thể giống như ‘YY’ trong tiểu thuyết ‘Bàn Tay Vàng’ thay đổi lịch sử giúp đỡ lão công Hoành Tảo Thiên Quân xưng vương thiên hạ cũng liền thôi, nếu như còn gây cản trở trong lời nói thì thật là làm mất thể diện của toàn bộ người xuyên qua.....

"Được rồi được rồi, lần này coi như là ta xen vào việc của người khác làm điều thừa đi!"

"Cũng không phải như vậy, lời nói kia của nàng không kiêu ngạo không tự ti, rất tốt." Nàng một người bình thường và là một cô gái nhà tầm thường, khi đối mặt với khí thế đè ngườicủa công chúa Liêu quốc thì một chút cũng không sợ không khiếp đảm, đúng là khó có được, thật khiến người ta kinh ngạc.

"Thật hả?!" Tống Tiểu Hoa chính là loại người điển hình rực rỡ như ánh mặt trời nếu không thể rực rỡ như ánh mặt trời thì cũng phát sáng rực rỡ như hai cái bóng đèn, sau khi nghe xong lời này thẳng thắt lung chân vắt lên một bên run run thanh âm cũng to hơn: "Hiện tại đã biết ta lợi hại rồi chứ? Ta đã nói với chàng rồi ta tuyệt đối có tài ăn nói chứ không phải như chàng nói đâu, ta chính là một người có tài thực sự....." Mở hai cánh cửa, bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, lập tức liền quay mặt lại tiếu lý tàng đao hỏi: "Đúng rồi, tại sao cái cô công chúa kia lại gọi ta là muội muội? Nhìn dáng vẻ giống như ta với nàng quen nhau rất thân. Còn nữa, nàng không phải kêu chàng tới kêu chàng làm tướng công của nàng chứ? Ngày hôm qua trước cũng Lục công tử sau cũng Lục công tử đâu rồi, ngày hôm nay liền trước cũng tướng công sau cũng tướng công rồi hả?"

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ vốn là đầu đã không đau nữa giờ lại bắt đầu hơi đau, thầm cảm thấy may mắn cho là nàng không có chú ý những chi tiết này, không ngờ người luôn luôn cẩu thả như nàng lại đối với chuyện này nhạy cảm và tỉ mỉ như thế. Nữ nhân, thật là hay thay đổi khó có thể nắm bắt được.....

"Nàng chỉ cần biết, những thứ này đều là ý của nàng, hoàn toàn cùng ta không có liên quan là được."

Loại trả lời hàm hồ này không chỉ không có đánh tan nghi ngờ của Tống Tiểu Hoa, ngược lại còn làm nàng nghỉ thông một việc nữa. A, tục ngữ nói ‘ca ca muội muội dễ dàng gặp chuyện không may, tỷ tỷ muội muội càng dễ dàng gặp chuyện không may hơn! ’.

Loại xung hô này, đối với người chỉ qua hai lần gặp mặt, mà cả hai lại không có nửa điểm hảo cảm, vả lại còn cùng ‘thèm thuồng’ một người đàn ông tự nhiên lại xưng hô tỷ muội, trên căn bản chỉ có một khả năng.....

"Chàng chàng..... Chẳng lẽ chàng..... hay là chàng..... Đã..... Bị nàng ăn sạch sành sanh chiếm đủ tiện nghi rồi?!"

Trong đầu thật lâu bồi hồi một câu nói, rốt cuộc công khai ra ánh mặt trời. Tống Tiểu Hoa là loại người nhất định phải hỏi cho rõ ràng mọi chuyện để hiểu rõ cảm giác của mình, khi hỏi xong trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Nhưng lại làm cho mặt của Lục Tử Kỳ giống như là mở ra phường nhuộm, đủ mọi màu sắc muôn hồng nghìn tía trông rất đẹp mắt.

"..... Hoang đường!"

"Ai ~ ta hiểu ta hiểu, khi nàng lấy thân phận của mình, coi như chàng khinh thường leo lên quyền quý nhưng cũng không dám đắc tội quá mức. Huống chi, người ta muốn có dáng người thì liền có muốn diện mạo thì cũng có diện mạo, đích xác là rất khó cự tuyệt, ta hiểu, ta thật sự hiểu....."

https://thuviensach.vn

"..... Nàng thì biết cái gì!" Tống Tiểu Hoa cố làm ra bộ mặt buồn bã chua ngoa nói xằng nói bậy bị Lục Tử Kỳ ở một bên không thể nhịn được nữa quát một tiếng cắt đứt: "Thì ra là, Nàng nghĩ ta là người như vậy hay sao?!"

Khóe miệng hắn căng thẳng, rõ ràng động chân khí, nàng lại cười đến giống như là tiểu hồ ly trộm được gà. Phản ứng như thế liền có nghĩa là, 'trinh * thao' vẫn còn như cũ! Oa ken két.....

Trơ mặt ra lại gần thêm một chút, âm thanh nhẹ nhàng: "Thôi được rồi, ta sao lại ở đây nói bừa cái gì cũng không hiểu, chàng cũng không cần cùng ta so đo!"

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn giả trang khéo léo và ngoan hiền của nàng cắm của hắn cơ hồ chống đỡ không nỗi sắp rơi xuống đất, Lục Tử Kỳ tràn đầy phẫn uất cũng chỉ phải hóa thành một tiếng thở dài. Thôi thôi, còn muốn cùng nha đầu này so đo hay sao?

"Hưng Bình công chúa chính là tỷ tỷ ruột của đương kim Liêu Vương, địa vị tôn quý. Chuyện hôn nhân liên lụy cực kỳ rộng lớn, như thế nào có thể tuỳ tiện tự mình quyết định được? Ta đây nói như vậy, nàng đã hiểu chưa?"

"Hiểu hiểu! Cùng con cái trong hoàng thất kết thân, hoặc là cùng quyền thần trong triều hay hoàng thân quốc thích, hoặc là cùng hoàng tộc ngoại bang chung quanh, cũng không phải do ý nguyện của chính mình được. Cho nên, dù công chúa điện hạ rất yêu thích chàng, cũng vậy tuyệt đối không thể trêu đùa được!" Chưa ăn thịt heo nhưng đã thấy qua heo chạy, nhiều như vậy tiết mục cung đình cẩu huyết cũng không phải là xem không.

Lục Tử Kỳ nghe vậy lại nhíu mày: "Không tệ. Tiểu Hoa, nàng rất thông minh."

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, có chút quá mức thông minh. Nếu cách nhìn như vậy là xuất phát từ con cháu thế gia hay dòng họ hoàng gia ở trung tâm quyền lực mưa dầm thấm đất tự nhiên không có cái gì kỳ lạ, Nhưng nàng, vậy mà.....

"Hắc hắc, nhất thời bàn thôi! Chúng ta mau trở về đi!"

Giải khai rối rắm trong lòng Tống Tiểu Hoa đã sớm cười đến thấy răng không thấy mắt, xoay người rời đi, Lục Tử Kỳ nhìn nàng giống như con thỏ lại nhún nhảy một cái cố sức giơ cao cái dù, lại làm cho bùn nhão bắn ra bốn phía, chỉ đành phải bất đắc dĩ cười nói: "Ta có mặc áo mưa, nàng quản tốt chính mình là được."

"Không được không được, phải đồng thời bảo vệ mới đúng, phòng ngừa áo mưa rỉ nước làm ướt vết thương."

"Vậy ta sẽ cầm cái dù."

"Không được không được, cái dù này nặng lắm, chàng đừng có cầm sẽ ảnh hưởng đến vết thương."

"Dùng một cái tay khác cầm, thì không có chuyện gì rồi không phải sao?"

"Hả? Đúng rồi, chàng còn có một cái tay khác....."

Cái tay kia, vẫn bị nàng nắm vững vàng.

Nắm tay..... Nắm tay! Nàng lại có thể hoa lệ cùng hắn lần đầu tiên nắm tay nhau!

Lại không thấy có không khí mập mờ, cũng không có quyến rũ lẫn nhau nai con chạy loạn trong lòng, càng không có cái loại cảm giác tê dại từ đầu ngón tay truyền đến làm cho tim ngừng đập.....

https://thuviensach.vn

Thuần túy chỉ là dưới cơn nóng giận lôi kéo, sau đó tay nắm tay kéo đi lâu như vậy, mới phản ứng được..... Tất cả cảm giác chỉ có một ——

Ông trời....! Cho sét đánh chết ta đi!

Tống Tiểu Hoa khóc không ra nước mắt im lặng nhìn trời, Lục Tử Kỳ dù bận vẫn ung dung nhìn tới nàng ở phía trước.

Chỉ chốc lát sau, rối rắm xong, suy nghĩ một chút, lưu luyến buông ra tay phải của hắn, cẩn thận cầm tay trái của hắn.

Thon dài, có lực, ấm áp. Cùng so sánh với tay phải thì, ít đi một số vết chai do quanh năm cầm bút mà tạo thành.

Nhắm mắt tỉ mỉ cảm nhận, nai con chạy loạn, không có. Trái tim tê dại, cũng không có. Có chăng chỉ là cảm giác thực tế nhàn nhạt cùng thỏa mãn.

"Mới vừa rồi chàng rất tức giận cũng không có hất tay ta ra, như vậy, sau này vô luận ở dưới tình huống nào, chàng nhất định phải cầm thật chặt tay của ta, có được hay không?" ^ ~ ^ Diễn # Đàn # Lê # Quý # Đôn ^ ~ ^

Gió nổi lên, có ít mưa bụi bay vào bên trong cái dù, rơi lên hàng mi thật dài của nàng, ngưng tụ thành từng giọt nước nhỏ khẽ run. Hai mắt thật to không nháy mắt nhìn sang, ở trong đó có chấp nhất, cũng có che giấu yếu ớt.

Tay của nàng, nhỏ và mềm, có thể bao trong lòng bàn tay. Lành lạnh, nhưng rất thoải mái, không muốn buông ra.

"Được."

Đây là cam kết thứ nhất của hắn cùng với nàng, hắn hứa với nàng.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Hoa Hồng Cùng Lá Cây

Sau khi xem qua vết thương của Lục Tử Kỳ Hồ đại phu cho ra kết luận cuối cùng là chỉ bị thương ngoài da, mặc dù miệng vết thương sâu, nhưng do được xử lý kịp thời cộng với việc sử dụng thuốc trị ngoài da là dược liệu trân quý, cho nên đã không còn đáng ngại, chỉ cần dùng thuốc phối hợp với việc tĩnh dưỡng khoảng mười ngày nửa tháng, cộng với việc cử ăn những thức ăn gây ảnh hưởng đến vết thường thì sẽ khỏi hẳn.

Trong lúc khám bệnh, Hồ đại phu thường nhìn trộm đôi vợ chồng đang hòa hợp đến cực điểm không giống như đang làm bộ làm tịch trước mặt người ngoài, âm thầm chậc chậc cảm thấy kỳ lạ.

Vốn tưởng rằng với tính tình của Tống Tiểu Hoa, coi như lần này không làm ra cái chuyện lớn gì, cũng tất nhiên sẽ làm cho cả ba người tan rã trong không vui, không ngờ lại có thể khiến Lục tri huyện thật vui mừng theo trở về nhà. Uổng phí hắn vẫn còn vì mình lắm mồm sám hối cảbuổi chiều.

Chẳng lẽ, là Tống Tiểu Hoa đón nhận cô gái kia? Nhưng nếu thật là như vậy, nàng như thế nào lại có bộ dạng mặt mày hớn hở giống như là gặp được chuyện cực kỳ vui.....

Nghĩ như thế nào cũng không ra, đến cuối cùng cũng chỉ có thể hóa thành đối với Tri Huyện đại nhân cùng Tri Huyện phu nhân bội phục cuồn cuộn. Không cần biết hai người đến tột cùng là người nào ‘ăn hết’ người nào, tóm lại là họ ‘có chút tài năng ’mới có thể làm được.....

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ như thế, nhất thời cảm thấy mình không có may mắn chính mắt thấy trận quanh co khúc khuỷu đùa giỡn vui như thế, hôm nay còn bị buộc làm ‘lão mụ tử’ chăm sóc đứa con nít hết nửa ngày, hơn nữa hắn còn gặp thêm cảnh ngộ bi thảm là bị đứa con nít nói mình giống con chuột lớn thích ăn trộm gạo, làm cho người ta tích tụ khí đến sắp hộc máu.....

Mà Tống Tiểu Hoa ở một bên nhìn Hồ đại phu vì Lục Tử Kỳ tra xét vết thương thì thầmlo lắng đề phòng nhìn vết thương bị một tầng đen sì dược cao bao trùm, bên cạnh đó tập trung tinh thần nghe ngày nào cần thay dược và một số chú ý, thậm chí còn hoàn toàn quên việc nhân cơ hội này tỉ mỉ thưởng thức lồng ngực xích lõa* trắng trợn, chứ đừng nói tới việc cảm thụ cảm xúc mất hồn khi bàn tay nhỏ bé tiếp xúc thân mật với da thịt màu lúa mạch.....

Đợi đến lúc tỉnh táo lại, lồng ngực cùng da thịt lại bị trùng trùng điệp điệp quần áo che cực kỳ chặt chẽ. Nàng rất hối hận suýt nữa liền biến thành một ác lang đang chuẩn bị vồ mồi trực tiếp xé bỏ vật cản trở để có thể sờ cho đủ.....

Dĩ nhiên, ý nghĩ xấu như vậy cuối cùng chỉ dám lưu lại trong đầu chứ không dám thực hiện, dù sao nhiều lắm là nhịn hai tuần nữa là có thể vui vẻ hưởng thụ việc đẩy ngã hoặc là bị đẩy ngã hoặc là cùng đẩy ngã lẫn nhau. Thật đúng là việc nhỏ không nhẫn việc lớn sẽ bị loạn, tạm thờibây giờ □ áp chế đói khát khó nhịn đang đốt khắp người, nghĩ đến tương lai ngày sau mình có thể tận tình thưởng thức khúc dạo đầu.....

Quyển quyển xoa xoa chưa thành công, đáng thương củi khô vẫn cần cố gắng.....

Cơm tối mới vừa làm xong, liền chợt có khách không mời mà đến thăm, lại là hai đại hán vạm vỡ buổi sáng tới ‘trắng trợn cướp đoạt phụ nam’. Một người trong đó lấy vật trong bao bố đang cầm trên tay nhét vào tay Tống Tiểu Hoa, tên đó còn rống lên một câu như tiếng Hồng Chung

https://thuviensach.vn

‘đây là lễ vật ra mắt của công chúa đưa cho ngươi’, sau đó, liền một chút cũng không dừng lại nhịp nhàng xoay người lên ngựa rời đi. Lưu lại một người từ đầu đến cuối vẫn chưa hé miệng, ngay cả đơn âm tiết cũng không kịp phát ra đứng đần độn u mê ở đàng kia nhìn con ngựa ở trong bùn lầy vui mừng nhảy lên móng sau ngẩn người.

Đầu đầy mê hoặc mở ra bao bố, một cái áo xanh lá khảm viền bạc ở dưới ánh mặt trời lặn chiếu lấp lánh, tỏa sáng làm cho Tống Tiểu Hoa hoa mắt.

"Đây là..... Hưng Bình công chúa đưa tới?"

Lục Tử Kỳ chờ bên bàn cơm thấy nàng thật lâu không trở về liền ra ngoài tra xét tình huống, xa xa vừa thấy vật này cũng hơi kinh hãi, thật có chút sợ vị công chúa kia làm theo ý mình trực tiếp tới đây, cùng Tống Tiểu Hoa cây kim so với cọng râu gây ra việc không thể vãn hồi, thật là nhức đầu một phen.

"Là nàng phái người đưa tới, nói cái gì là cho ta lễ ra mắt, còn chưa có cho ta nói chuyện liền chạy mất tăm rồi."

Thả lỏng một chút thản nhiên cho biết: "Àh..... Buổi chiều ta nói muốn mua cho nàng bộ y phục, công chúa liền tự tiến cử giúp ta lựa chọn cho nàng. Đang chọn, nàng liền tới, sau đó, chúng ta liền đi về. Cái này là công chúa chọn trúng, chỉ là cuối cùng, công chúa lại đưa cho nàng."

Đảo mắt vui mừng nhướng mày: "Thì ra là, hai người ở cửa hàng may là vì chọn quần áo cho ta? Chàng cư nhiên tuyệt không sợ nàng mất hứng....." Trong bụng buồn cười, ngoài mặt lại nghiêm trang vỗ vỗ vai hắn: "Chàng làm hay lắm, đáng được khen ngợi!" Giũ mở y phục ra quan sát một chút, không khỏi bĩu môi: "Hình dáng và đồ án cũng tính là được, chỉ là....."

Lục Tử Kỳ tiếp lời nói: "Màu sắc này, sợ là nàng không thích lắm."

https://thuviensach.vn

Nàng thích màu trắng trong thuần khiết, hoặc là loại nhàn nhạt nhàn nhạt, tuyệt không phải màu sắc chói mắt rêu rao như vậy.

Tống Tiểu Hoa thật bất ngờ: "Ơ, không nhìn ra, chàng thật ra rất hiểu ta!"

Thật ra thì Trương thẩm đã nói qua với nàng thiệt nhiều lần, tân nương tử nhất định phải ăn mặc vui mừng một chút mới được, nếu ứng cảnh không hợp quy củ là điểm xấu. Nhưng là, nàng thật sự không tiếp thụ nổi mặc đồ màu đỏ màu xanh lá làm cho mình giống như cây đèn xanh đèn đỏ, thật không dễ dàng mới ở đáy rương tìm ra vài món y phục có màu tương đối là ít nổi. Thấy Lục Tử Kỳ đối với việc này một chút cũng không vui hay không phản đối, liền vẫn cứ như vậy cho tới bây giờ. Còn tưởng rằng là hắn không thèm để ý hoặc là căn bản hoàn toàn không nhìn, không ngờ, không ngờ lại nhớ kỹ yêu thích của nàng..... Hơn nữa, còn nghĩ là nàng ngoài lạnh trong nóng..... & % & D @ Đ $ L ~ Q! Đ & % &

"Không bằng ngày mai ta đi trả lại cho công chúa, sau đó sẽ đưa nàng chọn lần nữa, được không?"

"Không được! Chẳng phải như vậy các ngươi lại có cơ hội gặp mặt sao?"

Bất đắc dĩ than thở: "Ta cũng không có nói là ngày mai ta tự đi trả."

Nhếch miệng cười một tiếng: "Biết rồi, chọc chàng thôi! Ta chỉ là lo lắng nếu chàng không cấp cho công chúa chút mặt mũi, thì có thể hay không rước lấy phiền toái gì?"

"Sẽ không. Thật đúng là vô công bất thụ lộc. Nếu là ta tiếp nhận, mới thật sự là về lý về tình đều không hợp."

"Ừ..... Có đạo lý!"

https://thuviensach.vn

Phá hỏng toàn bộ phương pháp của người muốn tới kết thân, đặt tất cả công sự tới trên mặt bàn. Đường đường chánh chánh không bao che hay mượn cớ, quả nhiên là lang Tâm Như Thiết..... Chỉ là con sói này, ta thích!

Lần nữa xếp y phục trở về bao như cũ Tống Tiểu Hoa có chút hả hê: "Mình thì mặc một thân đỏ rực, sau đó lại cho ta một thân xanh lá, là muốn biểu đạt ý tứ ‘hoa hồng sánh cùng lá cây’ hay sao? Hừ hừ, quản ngươi là hoa hồng hay là lá cây, tỷ tỷ hay là muội muội, tóm lại hàng ngày ta sẽ không để cho mưu kế của ngươi được như ý!"

Lục Tử Kỳ ở bên khi nghe chỉ có âm thầm cảm thán, nữ nhân tâm địa thật là gian giảo nhỏ mọn, hắn làm sao lại không ngờ có ngày hắn lại vướng vào.....

_____ _____ _____ _____

_____ _____ _____ _____

Ngày thứ hai, Lục Tử Kỳ theo lẽ thường đi làm việc kiếm tiền nuôi gia đình, Tống Tiểu Hoa cũng theo lẽ thường ở nhà giặt quần áo nấu cơm giữ đứa bé.

Làm xong việc nhà, Tống Tiểu Hoa lấy ra bức tranh vẽ con chồn của Lục Tử Kỳ, chuẩn bị cho Lục Lăng dựa theo bức tranh này để vẽ. Không ngờ hắn vừa nhìn thấy liền vui mừng kêu to: "Ah? Đạp Tuyết!"

"Cái gì Đạp Tuyết?"

"Lúc trước kia Hoắc thúc thúc mang Lăng Nhi đi săn thú, bắt được một con cùng cái con trong bức tranh này giống nhau như đúc, Hoắc thúc thúc nói, dáng dấp của nó cùng con chồn của thúc nuôi dưỡng giống nhau như đúc, con chồn kia tên gọi Đạp Tuyết, mẹ của con cũng rất thích nó. Sau đó, chúng ta liền thả con chồn kia rồi..... A đúng rồi mẫu thân, đây là người vẽ sao? Mẫu thân đã từng gặp qua Đạp Tuyết sao? Hoắc thúc thúc nói, Đạp

https://thuviensach.vn

Tuyết rất nghe lời và thông minh! Đáng tiếc, Lăng Nhi chưa từng thấy qua. Hoắc thúc thúc nói, nó cùng với mẫu thân cùng ở trên bầu trời rồi....."

Lục Lăng nói xong có chút dây dưa không rõ, chỉ là Tống Tiểu Hoa khi nghe tới đã có thể rất rõ ràng biểu đạt một ý tứ —— mẹ ruột của Lăng Nhi đã từng dưỡng quá một con sủng vật, mà cha của nó thì tại bức tranh này, mượn vật nhớ người.

Theo bản năng tiện tay vẽ vài nét bút, đấy chính là nhớ nhung đối với nàng, người vợ đã chết của hắn, Tử Đồng.

Xoa xoa lỗ mũi, bỗng nhiên dâng lên chua xót: "Lăng Nhi, hay là chúng ta trước tới học vẽ con vịt thích ăn đường kia sẽ tốt hơn!"

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Ngươi Là Nam Nhân Ta Chọn Trúng

"Công chúa....."

"Nói lại lần nữa, gọi ta Bình nhi!"

"Không biết công chúa giá lâm không có tiếp đón từ xa, mong công chúa thứ lỗi."

"Ngươi....."

Gia Luật Bình trừng mắt nhìn người nam nhân đang hướng về phía mình khom người hành lễ, tay nắm thành quyền.

Mặc quan phục trên người mà không lộ vẻ khô khan, lễ số chu toàn mà không lộ vẻ nhún nhường, vẻ mặt dịu dàng mà càng thấy anh hoa kín kẽ, phong cách trầm ổn mà không thấy ngông nghênh trong người.

Người đàn ông này, nàng thích, thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy liền thích. Thích, cho nên muốn có được, nàng 17 năm chưa từng muốn lấy cái gì như bây giờ muốn có được hắn.

"Tại sao những thứ đồ ta đưa ngươi lại không nhận?"

"Vô công bất thụ lộc."

"Đây là ta đưa cho muội muội."

https://thuviensach.vn

"Vợ thần bạc phúc, thẹn không dám nhận quà tặng của công chúa."

"Vợ..... Vậy tại sao ngươi không tự mình trả lại cho ta?"

"Trong người có công vụ."

"Khá lắm Tri Huyện đại nhân lấy công vụ làm đầu!"

"Công chúa khen không đúng rồi."

"Như vậy, ta thân là công chúa Liêu quốc tự nhiên cũng là công vụ của ngươi, ngươi có phải hay không dành tất cả thời gian trong lúc này cho ta trước chứ?"

"Chuyện phải biết phân nặng nhẹ, dân sinh làm trọng, chính là việc cần giải quyết trước."

"..... Lục Tử Kỳ, ngươi đừng có khinh người quá đáng!"

"Bổn huyện không dám. Công chúa nếu là muốn ở chỗ ta ‘sườn bắc’ du ngoạn, bổn huyện sẽ an bài chuyên gia theo hầu."

"Hừ! Do muội muội ban tặng, thân phận của ta hiện giờ đã bị công khai trước dân chúng, nhưng nếu vì vậy mà đưa tới người có bụng dạ khó lường để cho ta có bị sơ xuất gì trong lời nói, ngươi có thể đảm đương nổi trách nhiệm này sao?"

"Bổn huyện tin tưởng, dân chúng ở ‘sườn bắc’ dân phong thuần phác sẽ không có chuyện lạ gì xảy ra, cũng tuyệt không dám mạo phạm công chúa. Nếu công chúa không yên tâm, bổn huyện sẽ đều thêm một ít nhân thủ đảm nhiệm việc hộ vệ, để bảo đảm an toàn cho công chúa."

Gia Luật Bình không thể nhịn được nữa bước lên thêm một bước ép sát tới: "Ta không muốn người khác, ta chỉ muốn ngươi!"

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ không biến sắc lui về phía sau hơn một thước: "Bổn huyện là một quan văn, không thông công phu quyền cước, tự vệ còn chưa chắc có thể, thì như thế nào gánh chịu nổi trách nhiệm nặng nề là bảo vệ công chúa được?"

Cười lạnh một tiếng, vung chưởng hướng về phía vai trái của hắn: "Ngươi hơi quá mức khiêm tốn!"

Lông mày nhăn lại thành một ngọn núi, nghiêng người tránh ra chưởng phong của nàng: "Cần gì phải khổ sở bức bách ta như vậy?"

"Làm một phò mã của Đại Liêu, so với một cái Tri Huyện nho nhỏ lớn hơn gấp trăm ngàn lần?"

"Lục mỗ đã là con dân của Đại Tống, cả đời này ta chỉ khom lung dốc sức cho thánh thượng Đại Tống."

"Ngươi chớ không biết phân biệt tốt xấu!"

"Lục mỗ thật là ngu độn không chịu nổi, không đáng giá để công chúa phí tâm."

Một thế chưởng như xé gió từng bước từng bước ép sát tới, vừa lui về phía sau né tránh chỉ thủ chớ không tấn công, khi nói chuyện, hai người đã ở bên trong phòng tiếp khách không lớn lắm qua lại hơn mười chiêu.

Gia Luật Bình vừa thẹn vừa cáu thật sự nổi giận, xuất ra càng nhiều chiêu mạnh mẽ quyết tuyệt hơn.

Lục Tử Kỳ chỉ sợ làm kinh động đến hộ vệ hai bên ở ngoài, ngộ nhỡ làm ra hiểu lầm gì đótất nhiên khó có thể dọn dẹp. Tri Huyện Đại Tống cùng công chúa Liêu bangở bên trong huyện nha của Đại Tống đánh nhau.....

https://thuviensach.vn

Vì vậy, liền tận lực khống chế địa điểm triển đấu ở trong phòng nhỏ này thôi, còn muốn tiếp cận để đóng chặt cửa sổ nhưng Gia Luật Bình kiên trì không cho đến gần nơi đó, đóng cửa để miễn cho bị những người bên ngoài nhìn thấy bóng hai người đánh nhau bên trong phòng. Càng thêm đề phòng không thể đụng vào bàn ghế, để tránh tạo ra âm thanh 'lách cách' vang dội truyền ra ngoài.

Đúng là đòi mạng, vị công chúa này dưới cơn thịnh nộ trong mắt rõ ràng không để ý đến việc gì cả chỉ mặc kệ tất cả phát ra tức giận của chính mình. Từ trước đến nay Liêu quốc là một nước thượng võ thân là công chúa Liêu quốc, mặc dù võ công của nàng cũng không coi là cao, nhưng bằng một cỗ sinh khí và khí thế bén nhọn thật không thể khinh thường.

Mà trọng yếu nhất là, hắn chỉ biết một ít công phu quyền cước. Tuy nói con cháu Lục Gia yêu cầu thuở nhỏ phải luyện cả văn lẫn võ, cho nên dù sao cũng có căn cơ, mấy năm nay nhờ có Hoắc Nam thỉnh thoảng vui mừng chỉ điểm một hai. Nhưng, dù sao thì chí không ở chỗ này nên không thường luyện tập, nếu đối phó với người bình thường thì có thể chiếm thế thượng phong, vừa đụng đến người luyện võ chân chính thì sẽ lòi ra cái dốt. Huống chi, vừa đánh còn phải đồng thời phân tâm chú ý nhiều đồ như vậy, nếu còn tiếp tục như vậy, đỡ trái đỡ phải sợ rằng rất nhanh lộ sơ hở dẫn đến thất bại.

Trong lòng thầm cười khổ, sớm biết vị Hưng Bình công chúa này nói lời lẽ nàng không thích sẽ động thủ, cho dù như thế nào cũng sẽ không lựa chọn dùng phương thức này nói lời không nể mặt làm nàng từ bỏ ý niệm. Thật là thất sách.....

Nếu so sánh nàng với Tống Tiểu Hoa, thì Tiểu Hoa mặc dù tính khí lớn một chút, nhưng cũng chỉ là động miệng mà thôi, cũng coi như dịu dàng hơn rồi.

https://thuviensach.vn

Dịu dàng..... Quả nhiên là có đối tượng so sánh mới có thể phân biệt được.....

Bỗng dưng mi tâm của hắn giãn ra khóe môi như ẩn như hiện đường cong, Gia Luật Bình nhìn thấy không khỏi trố mắt, động tác xuất ra chậm lại một chút.

Lục Tử Kỳ nhắm ngay cơ hội không lùi mà tiến tới, bắt lấy cổ tay của nàng giữ chặt mạch môn, thật thấp nói một tiếng: "Đắc tội." Chợt buông tay ra, chắp tay tạ lỗi.

Kể từ lúc đó, Gia Luật Bình cũng không tiếp tục dây dưa, chỉ phẫn hận đứng ở đàng kia thở hổn hển.

"Công chúa, mới vừa rồi là Lục mỗ vô lễ có nhiều mạo phạm, xin đi trước thỉnh tội. Chỉ là, ta và người trong lòng đều biết rõ, ý định của công chúa tuyệt không có khả năng thực hiện. Lục mỗ chỉ là một Tri Huyện nho nhỏ, vô luận như thế nào cũng không có tư cách với cao."

"Ta nói ngươi có thể, thì ngươi có!"

"Hưng Bình công chúa là thân phận gì, suy nghĩ như thế nào, mà có thể nói lời này với ta, có phải công chúa đang nói đùa cùng Lục mỗ."

"Ngươi nếu biết địa vị của ta ở Đại Liêu, cũng không nên hoài nghi lời nói của ta!"

"Chính là bởi vì Lục mỗ biết, cho nên, mới có thể tỉnh táo như thế."

"Ngươi..... Có phải hay không biết được tin tức gì?"

"Không có. Thật ra thì có rất nhiều chuyện, cũng không phải đợi đến sau khi xác thực kết quả, mới có thể biết."

https://thuviensach.vn

Gia Luật Bình lần nữa nắm chặt tay thành quyền, khẽ ngẩng đầu nhìn chăm chú vào vẻ mặt bình tĩnh thản nhiên của Lục Tử Kỳ: "Như vậy nếu như, ta không phải Hưng Bình công chúa, ngươi có nguyện ý hay không làm phu quân của ta?"

"Không thể nào có chuyện như thế được."

"Thế nào lại không thể? Chỉ vì ngươi, ta cam nguyện buông bỏ thân phận công chúa, chỉ làm vợ của ngươi!"

Người của nàng cao gầy, so với lục Tử Kỳ lùn hơn nửa cái đầu, rũ mắt liền có thể nhìn vào cặp mắt màu nâu nhạt của nàng, nơi đó lóe ra hào quang đẹp mắt, sáng đến nổi làm cho người ta không dám nhìn gần. Khi nàng thay ra trang phục của người Hán, mặc vào trang phục của người Liêu, mặt mũi càng có vẻ mỹ lệ và mạnh mẽ hiên ngang. Một cô gái như vậy, cho dù chỉ là tùy tiện tiện đứng ở một chỗ, liền tự nhiên là mục tiêu chú ý của mọi người. Huống chi, nàng còn có thân thế hiển hách như vậy.

Hiện giờ, nàng lại cam nguyện buông tha tất cả, thẳng thắn mà nói thì, khi nghe nàng nói như vậy, không có một chút cảm động là không thể nào.

Nếu là như vậy thì, đương kim Liêu Vương mới vừa kế vị ở tuổi mười lăm, phải dựa vào lực ảnh hưởng của người tỷ tỷ này mới có thể ngồi vững trên vương vị. @! @ Diễn ~ Đàn ~ Lê ~ Quý ~ Đôn @! @

Mặc dù ý chí cá nhân rất mạnh liệt, nhưng gia quốc thiên hạ gặp chuyện lớn như vậy thì ngoại trừ thối lui, cũng không còn con đường khác để đi.

Còn đối với người từ trước đến giờ quen hô phong hoán vũ như nàng mà nói, Lục Tử Kỳ không biết là đến tột cùng thì tình yêu nam nữ chiếm được phần lớn, hay là bởi vì biết kết quả là không chiếm được lại càng muốn chinh phục chiếm phần lớn, thật sự là rất khó nói.

https://thuviensach.vn

"Lục mỗ có tài đức gì mà có thể được công chúa ưu ái như thế....."

"Không cần nói với ta những lời vô nghĩa này! Ta chỉ hỏi ngươi, có đồng ý hay không?!"

Thầm than một tiếng, đứng chắp tay: "Lục mỗ trong nhà đã có thê, nhưng nếu công chúa không phải là công chúa, như vậy, theo luật lệ của Đại Tống ta thì, nàng chỉ có thể làm thiếp thất. Thân phận ngang bằng với làm nô tỳ, vĩnh viễn không nửa điểm tự do, càng không có nửa phần tôn nghiêm. Như thế, ngươi nguyện ý sao?"

"Ta....."

"Nếu như ngươi nguyện ý, như vậy, nể tình ngươi đối với Lục mỗ tình thâm như thế, Lục mỗ cũng nguyện sẽ vì ngươi liều lĩnh phụ cả thiên hạ, mặc dù Tống Liêu hai nước vì vậy mà binh giáp rầm rộ, phá vỡ thái bình không dễ gì có được qua nhiều năm, cũng sẽ không hối tiếc. Cùng lắm thì treo ấn từ quan rời đi, mang theo ngươi trốn vào trong rừng núi. Cùng lắm thì, buông bỏ cả mạng sống của mình, cùng ngươi xuống hoàng tuyền! Như thế nào?"

Một phen nói xong, chữ chữ vang dội rõ ràng, những câu có lực, lại, làm cho Gia Luật Bình không thể yên thẳng lạnh đến trong xương.

Lảo đảo lui về phía sau nửa bước: "Như thế nào? Ngươi hỏi ta như thế nào? Ngươi đã nói đến như vậy rồi, thì ta còn có thể như thế nào?" Hít sâu một hơi, không để cho nước mắt trong mắt chảy xuống: "Ta làm sao lại không biết phía sau thân phận của mình là dạng quyền lợi rối rắm gì, nhưng ta chính là không muốn trở thành vật hy sinh chính trị! Nam nhân của ta, ta muốn do chính mình chọn. Mà ngươi, chính là người mà ta chọn trúng. Lục Tử Kỳ, ngươi nên nhớ, vô luận như thế nào, ta đều tuyệt không buông tha ngươi!"

——— ——————— ———————————

https://thuviensach.vn

———— ———————— ——————————————

Cửa mở ra, bóng dáng lửa đỏ vọt ra, ngay sau đó trong viện vang lên một loạt tiếng bước chân, một lát sau lại yên tĩnh.

Sau khoảnh khắc, một hán tử bước nhanh mà vào: "Lục đại nhân, bọn họ đều đi rồi."

"Hình bộ đầu, mau phân phối một số người có thân thủ tốt, hơn nữa phải là những huynh đệ thông minh, cải trang âm thầm bảo vệ Hưng Bình công chúa. Phàm là có gì gió thổi cỏ lay, lập tức báo lại!"

"Dạ!" Hơi do dự một chút hỏi: "Hưng Bình công chúa một đường đi theo đại nhân đến huyện chúng ta, rốt cuộc muốn làm gì? Chẳng lẽ, là có âm mưu gì sao?"

"Hình bộ đầu ngươi đừng quá lo lắng. Bọn họ chỉ là đi ra ngoài săn thú tình cờ quen biết với bổn huyện, vì vậy liền thuận tiện du ngoạn mấy ngày. Dù sao người tới đều là khách, chúng ta chỉ cần tận tình tiếp đãi họ với vai trò là chủ thì được rồi."

"Lão Hình hiểu!"

Đóng cửa, chỉ lưu lại một không gian yên tĩnh.

Lục Tử Kỳ xoa xoa vai trái bị thương, mi tâm nhăn lại, trong lòng dâng lên một cỗ mệt mỏi.

Tống Liêu những năm gần đây tạm nghỉ binh, nhưng mà nhiều năm tích oán như vậy há lại dễ dàng tiêu giải hay sao? Dân chúng coi như thiện lương thuần phác, không đến nỗi đối với người Liêu vô tội loạn tiết thù hận, nhưng là khó tránh khỏi sẽ không có người lòng dạ khó lường mượn cơ hội này gây ra chuyện không hay.

https://thuviensach.vn

Hiện nay hai nước đều là tân hoàng kế vị, còn thiếu uy nghiêm, biến cố khắp mọi mặt nhưng cũng không quá lớn, hơi không cẩn thận, chính là bứt dây động rừng. Không nói đến, phía tây còn có nước Đảng Hạng ngày càng cường đại ở một bên nhìn chằm chằm.

Vốn định dựa vào ngôn ngữ quyết tuyệt nói kích, khiến cho vị tâm cao khí ngạo Hưng Bình công chúa này giận dữ phản quốc, từ đó có thể chặn được tất cả các việc phát sinh ngoài ý muốn. Không ngờ, nàng lại cố chấp đến như vậy.

Cứ như vậy thì, muốn kết cuộc như thế nào mới phải đây.....

Tác giả có lời muốn nói: Tống Triều thiếp thất địa vị thật sự là rất thấp giọt ~ đồng đẳng với một kiện vật phẩm.....

Khác:

Lại nói bổn văn ngày mai sắp vào V, đây là yêu quái chính ta tại nơi này lần đầu tiên vào V, các vị thân ái, vẫn là câu nói kia, có thể không đi liền..... Bề ngoài đi hắc ~T T.....

Ngày mai theo quy củ cũ, vào V ngày đầu canh ba! 9h sáng, mười hai giờ trưa, hai giờ chiều, đúng giờ Cập Nhật!

Thái dương, đây tột cùng là cái nào con bê quyết định quy củ a a a a a a..... Ngửa mặt lên trời Trường Khiếu điên cuồng bò đi

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Lần Thứ Hai Giao Tranh

* Lời của tác giả: mình không edit nhá.

Yêu quái có lời:

Hộc máu, chương này vốn là nói là không còn kịp nữa đặt ra liền còn là công chúng miễn phí chương tiết, kết quả lại bị trực tiếp thiết trí thành V chương ~ thấy qua thân môn ngàn vạn bề ngoài lặp lại mua a a a a ~

Sau lưỡng chương, một là ba điểm một khắc, một là ba giờ rưỡi, đúng giờ ban bố!

Không có theo dự tính thời gian ban bố, khiến các vị hôn chờ lời nói, yêu quái tự PIA đi điểu ~

Khác, dường như có cái gì căn cứ bình luận đưa phần chế độ, ta còn không có nghiên cứu triệt để, 8 qua, nếu như có hôn cảm giác hứng thú lời nói, có thể tận tình phát trường bình, ai đến cũng không cự tuyệt càng nhiều càng tốt hắc ~ ta sẽ không chút nào tiếc rẻ đưa phân tích!

———— ———————— ————————————

———— ———————— ————————————

Một tay Tống Tiểu Hoa cầm thuốc cho Lục Tử Kỳ, một tay cầm bánh ngọt vừa mua của Lục Lăng và mình, trong miệng ngâm nga điệu hát dân

https://thuviensach.vn

gian mới học được, lảo đảo đi trên đường cái, thỉnh thoảng cười vui vẻ đáp lại lời chào hỏi nhiệt tình của mọi người.

Mưa mặc dù đã ngừng, nhưng ban ngày vẫn âm u như cũ, kèm với những cơn gió lạnh làm mọi người có chút áp lực, nhưng tâm tình của Tống Tiểu Hoa như ánh nắng mặt trời rực rỡ chói lóa. Những điều này đều là công lao của cái áo bông vải mới tinh, chuyên dùng để giữ ấm, chống lạnh giữ nhiệt chống sét đánh.....

Lục Tử Kỳ nếu có thể để trong lòng chuyện này kèm theo hành động, như vậy chứng tỏ trong lòng đã có Tống Tiểu Hoa. Như vậy, cần gì lại so đo với sự nhớ nhung về người vợ đã chết kia?

Đúng là nam nhân chung tinh mới là nam nhân tốt, xuyên qua vậy mà có thể gặp được một kho báu hiếm có như vậy, đây chắc chắn là hậu quả của ông trời bị lừa đá, cần phải toàn tâm toàn ý giữ gìn, d.d,l.q,d phải là nâng trên tay sợ rớtngậm vào trong miệng sợ tan, phải che chở như là bộ ngực rộng lớn bao bọc tim gan mới được..... Sao lại thành như là người mẹ đối xử với con trai mình vậy..... Phụt.....

Trong lúc Tống Tiểu Hoa vừa nghĩ vừa quẫn 囧, vừa quẫn 囧 vừa sung sướng trong phố xá sầm uất, thì nghe thấy những tiếng vó ngựa dồn dập truyền đến từ phía bên trái, theo bản năng nàng vội vàng tấp vào ven đường để tránh, còn chưa đứng vững, thì có mấy tiếng kêu la truyền đến tai nàng, ngay sau đó xuất hiện một bóng đen ập tới trước mặt, nàng hoảng hốt, chân mềm nhũn, gọn gàng quăng cái ‘đại thí đôn’, bỗng nhiên thấy mặt đau nhói, cảm giác bị đau như hồi trung học đánh nhau bị cây chổi vỗ vào mặt.....

Sau đó, nàng nhanh chóng được mọi người đỡ lên, đầu óc choáng váng nên không rõ rang tình hình đang xảy ra, chỉ còn lại những tiếng huyên náo trong tai: ‘ Lục phu nhân không sao chứ? ’‘ Lục phu nhân té có

https://thuviensach.vn

bị thương không? ’‘ Lục phu nhân có bị đụng vào không? ’‘ Lục phu nhân..... ’‘ Lục phu nhân..... ’ ong ong~~

"Những người vừa rồi là ai? Sao liều lĩnh như thế?"

"Nhìn trang phục chắc chắn là người Liêu."

"A, ta nhớ ra rồi! Dẫn đầu là cô gái ngày hôm qua đứng bên cạnh Lục Đại Nhân!"

"Chính là nàng là người cưỡi ngựa đụng vào Lục phu nhân!"

"Không phải nàng là công chúa Liêu quốc sao?"

"Đúng đúng đúng, ta cũng nghe nói như vậy! Thôi đi, sao bọn Liêu quốc không làm mưa làm gió ở nước chúng, ông có ở đây bọn họ, đang yên lành lại muốn đến Đại Tống để diễu võ dương oai?!"

"Thì thế! Theo ta, già trẻ Liêu quốc không có một ai tốt!"

"Không sai, Liêu chó!"

"....."

Người Liêu? Công chúa? Mẹ kiếp!

Tống Tiểu Hoa cuối cùng cũng hoàn toàn tỉnh táo.

Cái hình ảnh màu đen đó là ngựa, mà quét vào mặt mình chính là đuôi ngựa, đầu sỏ gây nên chính là cái cô công chúa chảnh đó.

Nữ nhân chết tiệt, nhất định là cố ý!

Đậu xanh rau má! Nếu phá dung mạo bà, hủy mặt bà, bà mà không chọc thủng mắt ngươi, nhổ sạch răng, chặt đứt tay chân thì bà không mang họ Tống! A..... Hình như nàng cũng không mang họ Tống.....

https://thuviensach.vn

D*D*L*Q*D Mặc kệ, tóm lại không làm cho ngươi đến mức mẹ ngươi cũng không nhận ra, bà đây lập tức tự sát tạ tội với trời! Thiện tai!

Tống Tiểu Hoa xoa cái mông bị tét thành tám mảnh đang nóng rát, những lời thô tục nhất đang cuồn cuộn như sóng lớn trong bụng nàng.

"Lục phu nhân, đồ của bà. May là nó được bọc kỹ càng, không có bị rơi rớt."

Ở bên cạnh đã có người nhặt hai cái bao giấybị văng ra xa và đưa cho nàng, dược liệu thì không có vấn đề gì, nhưng mấy khối điểm tâm nhất định là đã bị nát rồi.

Tạm thời Tống Tiểu Hoa không quan tâm đến những việc này, nàng vừa định túm lấy một người hỏi xem mặt của mình có rách hay không, thì lại nghe thấy tiếng vó ngựa vang lên.

Trong nháy mắt, một con ngựa hí dài giơ hai chân trước lên, vừa vặn vững vàng dừng lại trước mặt nàng.

Người giục ngựa, mặc trang phục đỏ rực, tóc dài tới eo, mũ đẹp đẽ cao quý, ngọc bội đinh đương.

Thoáng nghiêng về phía trước, một tay cầm cương một tay vỗ vỗ con ngựa, nghiêng nghiêng mắt, liếc nhìn, giọng nói hơi khàn khànmang theo vài phần kiêu căng mấy phần khinh thường mấy phần giễu cợt: "Thì ra là muội muội, vừa rồi ta không nhìn thấy, như thế nào, không bị thương chứ?"

Gia Luật Bình cao chừng một thước bảy, ban đầu chỉ đứng với nhau Tống Tiểu Hoa phải nhìn từ dưới lên thì đã cảm thấy rất khó chịu, vậy màlúc này nàng ta ngồi trên lưng ngựa thì có vẻ từ trên cao nhìn xuống, coi như ngẩng đầu đến đứt cổ thì cũng không nhìn thấy vẻ mặt của nàng ta.

https://thuviensach.vn

Trong đầu Tống Tiểu Hoa cảm thấy muốn ói nhưng mình lại không thể nổi giận. Mà hai người có sự khác biệt về hình thể cùng với sự chênh lệch về thực lực, một mình đấu không những phải tạm thời lánh đi, ngộ nhỡ cãi nhau, gây phiền toái cho Lục Tử Kỳ thì thật không tốt.

Hít sâu, cúi đầu phủi bụi đất trên người, giống như không chút để ý nói: "Công chúa nên gọi ta là Lục phu nhân, hai chữ muội muội, ta không nhận nổi!"

Gia Luật Bình nghe vậy lập tức mày liễu dựng lên, nàng lại dám không nể mặt mình như thế.

Vốn định ở trên phố làm nàng khó chịu, cho nàng một bài học, giải tỏa một chút tức giận mà mình vừa mới nhận được từ Lục Tử Kỳ. Trên thực tế, cả người đầy bụi do ngã, trên mặt nàng sưng đỏ một mảnh, thật sự rất chật vật. Nhưng không ngờ, lại còn có thể bày ra dáng vẻ không kiêu ngạo không tự ti không sao cả, thậm chí còn dám trả lời như thế trước mặt mọi người.

Nữ nhân này, đến tột cùng là quá ngu, vẫn còn quá khinh người? Nàng chỉ làphu nhân Tri Huyện nho nhỏ, không có lai lịch bối cảnh gì, dựa vào cái gì dám kiêu ngạo cùng với Hưng Bình công chúa Đại Liêu?! dienĐànleQuýdon Dù là hoàng thân quốc thích Tống Triều thấy mình, cũng phải cung kính ba phần. Nàng thì coi là gì?

Là ỷ có Lục Tử Kỳ làm chỗ dựa sao?

Nhớ tới lời nói về làm thiếp, nhớ tới sự nhục nhã cùng với tự ái cùng kiêu ngạo đều bị đùa bỡn trong lòng bàn tay, nỗi tức giận ở trong lòng cũng không thể át chế được nữa.

Lục Tử Kỳ ơi Lục Tử Kỳ, nếu là không tồn tại bia đỡ đạn là nàng, ta xem ngươi còn có lý do gì để từ chối?!

https://thuviensach.vn

"Thừa dịp hôm nay thời tiết tốt, cùng chúng ta cùng đi ra ngoài thành săn thú?"

Thời tiết chết tiệt này mà cũng có thể gọi không tệ? Mở mắt nói mò! Hơn nữa trời sắp tối, đi săn cái đầu ngươi ấy, nói là giết người trong đêm thì đúng hơn.....

Tống Tiểu Hoa bĩu môi, lại động tới chỗ đau ở má, âm thầm hít hơi lạnh định mở miệng cùng phúng, quyền phát biểu đã rơi vào tay đối phương lần nữa.

Gia Luật Bình cũng không nhìn nàng, trực tiếp cất giọng làm ký hiệu với người hầu đứng ở phía xa: "Hai người các ngươi cưỡi cùng một ngựa, dắt con ngựa còn lại đến đây!"

Nhìn con ngựa khổng lồ ‘cộc cộc lộc cộc’ đi về phía mình,bắp chân Tống Tiểu Hoa như bị chuột rút.

So sánh với những con ngựa này thì những con ngựa ở trong trại ngựa trước kia, chúng chỉ có thể được tính là lũ lừa.....

"Thế nào, không dám đi theo chúng ta, hay là....." vẻ mặt nhạo báng của Gia Luật Bình thêm mấy phần: "Hay không cưỡi ngựa?"

Coi như nơi đây tiếp giáp cùng Liêu, phong tục của người dân có nhiều chỗ tương tự, cưỡi ngựa đối với đại đa số người chỉ là một bữa ăn sáng, nhưng đại đa số là nam nhân, có mấy cô con gái con nhà bình thường biết cưỡi ngựa đi tán loạn trên đường? DiễnDanLêQuyĐôn Thật coi đây là ở tron phim võ hiệp, chỉ cần là người sống thì có thể nhảy tót lên ngựa chạy mất tăm như một làn khói hở?.....

Nhưng trước mắt sao có thể chủ động thừa nhận mình yếu thế? Cùng lắm thì cắn răng một cái, nhắm mắt nhắm mũi liều mạng!

https://thuviensach.vn

Nhưng con ngựa cao to này có vẻ không kiên nhẫn cùng với khinh bỉ, nhìn nó phun khí ra khỏi mũi, nó còn dậm dậm chân trên mắt đất tạo thành cái hố nông nông, nếu nó không thích rồi ném mình xuống đất, kéo rê một đoạn lại dẫm cho mấy cái, vậy chỉ có thể đi đời nhà ma, niệm A Di Đà Phật rồi.

Nhưng thua người không thể thua trận, Đảng dạy chúng ta, cái chết của một người là nhỏ, vinh nhục của quốc gia mới là lớn… Vấn đề này có vẻ nâng cao quá rồi.....

Trên thế giới tốc độ nhanh nhất là suy nghĩ, cho nên, mặc dù ngổn ngang suy nghĩ nhiều như vậy, thật ra thì cũng chỉ mới trải qua mấy giây thôi, trừng mắt một lúc với con ngựa, Tống Tiểu Hoa hắng giọng mở miệng: "Ngựa này không được."

Gia Luật Bình ngẩn ra: "Cái gì không được?"

"Khắp mọi mặt cũng không được." Tống Tiểu Hoa chắp tay sau lưng lắc đầu một cái: "Thật sự là kỳ lạ! Theo lý thuyết, Liêu quốc các ngươi đáng lẽ phải thừa ngựa tốt chứ, sao lại đưa mấy con ngựa không phù hợp cho công chúa cưỡi? Chẳng lẽ, quý quốc cũng giống như là Đại Tống chúng ta, có thói quen với tặng đồ tốt cho người khác, đem loại hai gì đó lưu cho mình? A..... Trách không được khi hai quân giao chiến, các ngươi luôn luôn bại, thì ra ngựa tốt nhất đã bán hết cho chúng ta. Nếu theo cách nói này, Đại Tống chúng ta giống như là thắng không cần dùng võ rồi sao! Đa tạ! Đa tạ!"

Lời nói này của nàng chỉ là lời nói bậy, hai nước Tống Liêu giao chiến, thật sự là đa số là nước Tống bại, nếu không phải những năm gần đây nội bộ nước Liêu có vấn đề dẫn đến thực lực của đất nước sa sút vô cùng, hàng năm nước Tống lại tặng rất nhiều tài vật, nếu không thì hai nước sao có thể duy trì vẻ bình yên? Còn lý luận liên quan ngựathuần túy là tán dóc.....

https://thuviensach.vn

Chỉ là, nơi này là lãnh thổ Đại Tống, chung quanh tất cả đều là con dân của Đại Tống, không cần biết là thật hay giả, nâng cao chí khí của mình, diệt uy phong người khác, nghe xong là thấy sảng khoái!

Vả lại, Tri Huyện phu nhân khiêm tốn dễ thân rất được dân tâm, chỉ cần là nàng nói, vậy mọi người dĩ nhiên là muốn ủng hộ hết sức, mặc kệ chuyện gì cũng không thể để cho nàng bị công chúa Liêu quốc điêu ngoa bá đạo bắt nạt.

Lập tức tiếng nói ầm ầm vang lên, đều là đồng ý. Còn có người chân chính hiểu ngựa, liều lĩnh đánh giá con ngựa vốn ngàn dặm mới tìm được một Lương Câu nói thành ngựa không đáng giá một đồng.

Gia Luật Bình không ngờ Tống Tiểu Hoa lại dám quấy nhiễu như thế, trong bụng không khỏi cũng có chút hối hận, không nên lựa chọn địa phương này sinh sự. Mặc dù cũng không sợ sẽ chọc nhiều người tức giận, nhưng nhưng nếu động võ, những thị vệ của mình không biết nương tay khó tránh khỏi sẽ giết chết hoặc làm bị thương mấy bình dân thích xen vào chuyện người khác. Mặc dù đây không được coi là chuyện ghê gớm gì, nhưng đến lúc đó, hai phe cũng không tránh được phải có một phen chỉ trích lẫn nhau. Gây chuyện không tốt còn kinh động đến hoàng đệ, kẻ thù chính trị cũng có thể sẽ mượn cớ rồi lại mượn cớ chỉnh ra cái chuyện gì, nếu như thế thì coi như vì nhỏ mất lớn rồi.

Vì một cái phụ nhân bình thường như vậy, thật là không đáng giá.

Vậy mà, chuyện ầm ỉ đến trình độ này, nếu thu tay lại rời đi, chẳng phải tương đương với cam bái hạ phong, tất nhiên là không thể được.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Bóng Dáng Mặc Áo Lam Lại Xuất Hiện

Gia Luật Bình dẫn theo một đám thị vệ còn chính mình thì cưỡi trên lưng ngựa dáng vẻ cao cao tại thượng lạnh lùng nhìn những người có liên quan đến chuyện này, một số dân chúng vây quanh xem Tống Tiểu Hoa đang mặt xám mày tro giằng co với nhóm người của công chúa với vẻ mặt hả hê như đang xem kịch vui, còn không ngừng có người chỉ chỉ chõ chõ cười nói lớn tiếng.

Do hiện giờ sắp đến giờ cơm tối nên mọi người lo chuẩn bị, mặt khác do khu vực này cũng không là trung tâm của chợ, nếu không, theo như truyền thống thì dân chúng Trung Quốc nơi nào có náo nhiệt sẽ tụ lại nơi đó, có thể tụ lại ít nhất cũng mấy trăm người, coi như không xảy ra sự kiện xô đẩy giẫm đạp gì, cũng ít nhất tạo nên việc giao thông hỗn loạn.....

Trông thấy sự việc không ổn, vả lại Gia Luật Bình có vẻ đã mất hết kiên nhẫn chuẩn bị dùng vũ lực, trong đám người chợt truyền ra một âm thanh, không lớn cũng không nhỏ, có thể hoàn toàn vượt lên trên tiếng huyên náo, làm cho mỗi người ở nơi đây cũng có thể nghe được liền cùng nhau yên tĩnh lại: "Theo ý của tại hạ thì, không bằng đi chọn cho Lục phu nhân một con ngựa tốt của Đại Tống ta, cũng làm cho người Liêu bang có thể mở rộng tầm mắt, như thế nào?"

Gia Luật Bình cười nhạo một tiếng, cố đè xuống lửa giận trong lòng: "Cũng tốt, chúng ta ở tại chỗ này chờ, xem một chút ngựa tốt của Đại Tống như thế nào!"

https://thuviensach.vn

Mà Tống Tiểu Hoa khóe miệng lại không nhịn được co quắp xuống, người nói không phải là ‘vô gian đạo’ chứ? Không cần biết là ngựa tốt hay ngựa xấu đều đưa cho nàng, vậy chẳng phải bắt nàng làm người chịu trận? Ngộ nhỡ té chết thì ta biết tìm ai tính sổ đây? Muốn ở trên diêm vương điện tố cáo để giải oan cũng không tìm tới được chánh chủ.....

Chỉ là, tại sao lại cảm thấy cái âm thanh kia có chút quen tai?

"Đúng lúc trong nhà của tại hạ có một con Lương Câu, phiền chư vị chờ chốc lát, tại hạ sẽ trở về nhà dắt nó tới, thuận tiện ta, cũng muốn cùng ngựa của tướng người liêu chỉ điểm một hai."

Trong lời nói mang theo sĩ khí của người đọc sách nghèo, nhưng giọng nói trong sáng, vả lại hơi lộ ra trầm thấp..... Đây là.....

Tống Tiểu Hoa vội vàng đi cà nhắc hướng về nơi phát ra âm thanh nhìn lại, lại chỉ thấy một mảnh đen kịt, người nọ cũng không lên tiếng nữa, hẳn là đã rời đi.

Dân chúng tầm thường trong nhà cho dù có ngựa, cũng đa số là để chở những vật dụng trồng trọt còng kiềng, chân chính tuấn mã cơ hồ là không thể nào có. Trước mắt, mặc dù đối với người này mà nói cảm giác có chút kinh ngạc, nhưng nếu dám ở trước mặt mọi người tự đề cử mình, này chắc hẳn cũng có chút cân lượng không đến mức ăn nói lung tung, vì vậy mặt của mọi người đều lộ vẻ tự mãn, giống như chính là Hãn Huyết Bảo Mã sắp ra sân.

Chỉ có Tống Tiểu Hoa nhìn như khí định thần nhàn, kì thực tâm thần có chút không yên.

Nếu quả thật là người nọ, tất nhiên sẽ không hại nàng, thật là người nọ sao? Tại sao không trực tiếp đứng ra mà lại làm cho thần thần bí bí như vậy.....

https://thuviensach.vn

Kể từ đó, hai bên liền lại tiến vào trạng thái bình tĩnh giằng co, qua ước chừng thời gian một chung trà, tiếng chân vang dội của ẩn hữu mã truyền đến.

Tống Tiểu Hoa trong lòng tâm vừa động, vừa nhìn, sững sờ, vui mừng.

Người tới chính là Lục Tử Kỳ.

Vạt áo tung bay, trường sam cùng màu tóc giống nhau.

Ở từ xa cởi ngựa phi nhanh tới, dùng lực của tay dừng lại dây cương, lật người, xuống ngựa, rơi xuống đất. Tất cả động tác làm liền mạch gọn gàng, khi Tống Tiểu Hoa trong thấy cảnh này hai mắt nhất thời toát ra vô số đốm lửa nhỏ. Trời ơi, đẹp trai quá!

Dân chúng xung quanh thấy Tri Huyện đại nhân đến, trong số đó có một số người tâm phúc, lưng liền cứng lại một chút, không hề phát lên tiếng chỉ là lặng lẽ nhìn chăm chú vào sự tình phát triển.

Mà Gia Luật Bình đầu tiên là vẻ mặt cứng đờ, chợt cười lạnh, không để ý đến chỉ chuyên tâm vỗ về chơi đùa con ngựa của mình.

Lục Tử Kỳ tầm mắt ở giữa sân chuyển một cái, cuối cùng đặt tay lên vai của Tống Tiểu Hoa đang đứng ngây ngốc tại chỗ, chân mày đột nhiên nhíu lại, miễn cưỡng đè xuống tức giận, xoay người đối với Gia Luật Bình chắp tay: "Thì ra là công chúa đang cùng vợ của ta trò chuyện với nhau, mong rằng bổn huyện đột nhiên đến không có quấy rầy cuộc trò chuyện của hai vị."

Gia Luật Bình vẫn duy trì tư thế từ trên cao nhìn xuống như cũ, kéo dài âm thanh: "Lục tri huyện tới thật đúng lúc!"

https://thuviensach.vn

"Hôm nay công vụ vừa xong, mà nơi đây, bổn huyện về nhà thì phải đi qua đường này."

"Hả? Vậy thì thật là tốt, chúng ta đang muốn ra khỏi thành đi săn thú, chỉ là, đối với nơi đây chúng ta không quá quen thuộc. Lục tri huyện đã nhàn hạ như vậy, không biết có thể cùng đi chung giới thiệu nơi đây cho chúng ta được khôg?"

"Sắc trời đã tối, vả lại nhìn sắc trời âm trầm sợ là sẽ có mưa, vì lý do an toàn cho công chúa, theo bổn huyện là công chúa nên chọn ngày khác đi thì tốt hơn. Tối nay nếu công chúa không có an bài nào, bổn huyện sẽ chuẩn bị một bữa tiệc rượu đãi chư vị, ý của công chúa như thế nào?"

"Ngày khác thì ngày khác, ngươi không quên là được! Về phần tối nay, cũng không nhọc Lục tri huyện phí tâm!" Gia Luật Bình yên lặng ngưng mắt nhìn mặt của Lục Tử Kỳ trong chốt lát, sau lại chuyển tới con ngựa bình thường không hề có chỗ thần kỳ nào bên cạnh hắn, cười lạnh liên tục: "Thế nào, ngựa như vậy mà cũng là ngựa tốt của Đại Tống sao?"

"Cái gọi là ngựa tốt, chỉ là nhìn xem nó có hay không cùng tâm tính người giống nhau mà thôi. Nếu không nghe khẩu lệnh thậm chí thay chủ mà đi, như vậy cho dù là Thiên Lý Mã nhưng cũng chỉ là gia súc tầm thường. Ngựa này cùng ta ăn ý mười phần, cực kỳ thông minh. Tỷ như, chưa bao giờ sẽ ngộ thương người đi đường, một điểm này, cũng cùng ta xưa nay cẩn thận xử sự có chút tương tự."

Lục Tử Kỳ khi nói những lời này, từ xưng ‘bổn huyện’ biến thành ‘ta’, không còn là phân biệt cấp bậc nữa, đặt vị trí của mình ngang hàng với Gia Luật Bình. Một câu cuối cùng, là càng thêm không chút lưu tình nào, nhắm thẳng vào việc Gia Luật Bình phóng ngựa đả thương người, đúng là bản tính liều lĩnh tùy hứng. Mà bởi vì hắn chỉ là vừa mới đến, đối với những việc phát sinh lúc trước hoàn toàn không biết chút nào, nói ví dụ, chỉ là tùy tiện nêu ra mà thôi, tuyệt đối không có bất kỳ ý châm chích nào.

https://thuviensach.vn

Khi nghe những lời này mặt của Gia Luật Bình đỏ bừng, bụng đầy lửa giận không thể nào phát tiết. Cứng ngắc trong chốc lát, cũng chỉ quát lên một tiếng giá, ôm hận đánh ngựa rời đi.

Nhìn mấy người cưỡi ngựa đi mất, Lục Tử Kỳ thầm than một hơi ẩn giấu vẻ buồn rầu, đối với dân chúng vây xem mỉm cười chấp tay chào: "Thời gian không còn sớm, các vị giải tán đi thôi, trong nhà vẫn chờ ăn cơm tối!"

Mọi người mắt thấy hắn nói mấy câu liền giải quyết xong chuyện, vả lại cuối cùng còn làm cho đối phương hung hăng tức giận bỏ đi, toàn bộ họ đều hưng phấn không thôi, rối rít hoàn lễ, lại cùng hướng Tống Tiểu Hoa làm lễ, lúc này rời đi thế là trận phong ba vừa rồi mới kết thúc.

Có thể thấy được, dân chúng đối với Tri Huyện cùng Tri Huyện phu nhân độ thiện cảm lại tăng vọt mấy điểm.....

Đợi đến lúc từ từ khôi phục thanh tịnh, Lục Tử Kỳ đi tới trước mặt của Tống Tiểu Hoa, lấy tay chạm lên trên người toàn bùn đất của nàng, sau đó giơ tay lên nhẹ nhàng chạm một cái vào gò má sưng đỏ của nàng: "Còn đau không?"

Tống Tiểu Hoa vừa mới nhe răng trợn mắt liền ảnh hưởng tới vết thương, không thể làm gì khác hơn là liều mạng nhịn đau trưng ra vẻ mặt vô cùng phong phú, tại chỗ nhảy nhót: "Ai yêu, chàng đừng đụng vào! Thế nào lại không đau, đau chết mất!"

"Đau mà lúc nãy nàng còn có thể nói nhiều như vậy."

Nhìn thấy bộ dáng chật vật của nàng, còn có trong hốc mắt nhanh chóng uẩn mãn nước mắt, Lục Tử Kỳ chỉ cảm thấy trong lòng khẽ co rút, giọng nói không khỏi mềm lại vài phần: "Ta dẫn nàng đi y quán, cho đại phu nhìn một chút."

https://thuviensach.vn

"Có hay không bị xước? Ẩn hiện ra máu?"

"Không có, chỉ là có chút sưng đỏ."

"A, vậy cũng không cần đi tìm đại phu rồi, tránh cho khuôn mặt ta khỏi bị đen khi dùng thảo dược, thật là khó nhìn!"

Đây là lý do của người sợ thầy thuốc nên giấu bệnh.....

Lục Tử Kỳ nín cười lắc đầu một cái: "Cũng tốt, dù sao nhìn qua cũng không phải quá nghiêm trọng, trở về dùng nước lạnh thoa một chút cũng không có gì đáng ngại."

"Được!"

Dắt lấy ngựa: "Đi lên."

Lui về phía sau: "Ta không lên đâu!"

Con ngựa này mặc dù không có giống với con ngựa uy mãnh mới vừa rồi, nhưng cũng đủ khiến bắp chân của Tống Tiểu Hoa bị chuột rút.

"Không phải sợ, nó gọi là Truy Phong, là một thành viên trong huyện nha, rất là hiểu tính người."

Nửa tin nửa ngờ thử dò xét sờ sờ lông bờm thô sáp của con ngựa, vừa học theo những gì đã xem trên tivi vỗ vỗ trán con ngựa, chỉ thấy con ngựa vẫn nghiêng đầu, nháy mắt to ướt nhẹp nhìn mình, quả nhiên rất là dịu ngoan. Vì vậy, Tống Tiểu Hoa không còn loạn chuyển bắp chân nữa.....

Dưới sự giúp đỡ của Lục Tử Kỳ nàng bò lên lưng ngựa, sau đó hướng về phía hắn vươn tay: "Chàng cũng lên cùng ta đi."

Nhìn tay nhỏ bé dính bùn đất vươn về phía mình, hơi do dự, thế nhưng cái tay như cũ cứ như vậy thẳng tắp đưa, không có nửa điểm ý tứ buông

https://thuviensach.vn

tha.

Buông lỏng tinh thần căng thẳng, mặt mày tràn lên một nụ cười yếu ớt.

Rồi nắm lấy tay nàng, cầm dây cương, lật người, lên ngựa.

Bóng đêm dần xuất hiện, gió đập vào mặt, hai người cưỡi một con ngựa, gắn bó kề cận bên nhau.

Bên góc đường, có một người mặc bộ áo lam nhìn hai người cưỡi ngựa đi càng lúc càng xa.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Nụ Hôn Đầu Tiên Đã Được Giải Quyết

Còn chưa kịp trở về chỗ cũ, lồng ngực ấm áp đã ấp vào lưng truyền hơi ấm tới, một bóng dáng bay tới làm Tống Tiểu Hoa lảo đảo.

Tống Vô Khuyết khoác hai móng lên trên vai nàng, hé miệng lè lưỡi nhẹ nhàng liếm lên mặt nàng, trong cổ họng còn phát ra những tiếng ‘ư ử’, nghe giống như là đang an ủi.

"Ngoan nào ngoan nào..., không có gì đâu!" ~dienanleuydon~Tống Tiểu Hoa rất là hưởng thụ, cười híp mắt vỗ vỗ chú chó lông lá xù xì.

Khả năng nhận biết của chú chó thật tốt, chỉ nhìn một cái đã nhận ra nàng bị thương, và dùng phương pháo này để nàng bớt đau đớn. Thật không có uổng phí một nắm cứt mộtchút nước đái khổ cực nuôi nó lớn lên.....

Tiếp theo là Lục Lăng lao vào trong ngực Tống Tiểu Hoa, dưới ánh sáng mờ mờ của bầu trời, thằng nhóc cẩn thận nhìn nàng, bỗng nhiên mắt nó mở thật to: “Mẫu thân, mặt của người bị làm sao thế?"

Như mọi khi, nàng ôm nắm gạo nếp, thơm hai cái thật mạnh: "Không sao cả, không cẩn thận bị đụng thôi."

"Mẫu thân nhất định là rất đau?"

https://thuviensach.vn

Cái miệng nhỏ nhắn của Lục Lăng khẽ chu lên, suy nghĩ một chút, sau đó kéo mặt Tống Tiểu Hoa lại gần rồi cũng liếm liếm lên, rồi bị Lục Tử Kỳ túm lấy cổ mà vừa lúc nãy anh ta mới đứng cách đó ba thước rồi bước một bước dài tới: "Không cần náo loạn!"

"Lăng Nhi không náo loạn! Lúc Vô Khuyết làm như vậy, mẫu thân rõ ràng rất vui mừng!" Bé củ cải duỗi cánh tay chân đá giãy giụa ở giữa không trung: "Phụ thân cũng mặc kệ Vô Khuyết à?"

Lục Tử Kỳ ôm lấy nhi tử, im lặng. Tống Vô Khuyết vô cùng khí thế ngồi chồm hổm ở một bên, giật giật lỗ tai, hắt hơi một cái, nhe răng. *d.dan.l.quy.d* Thấy phải hắn là hàm răng ngứa ngáy rồi nhưng lại không thể làm gì, con chó này chẳng lẽ là thành tinh rồi, nên cắn người nào, nên khi dễ người nào, đều biết rõ ràng.....

Trong bụng Tống Tiểu Hoa rất buồn cười, nhưng nói vô cùng nghiêm chỉnh: "Lăng Nhi, một ngày liếm một lần là được, nhiều lần thì lãng phí. Ngày mai để cho con liếm, con thấy có được hay không?"

"Vậy cũng được....." Lục Lăng không cam nguyện gật gật đầu, lại từ nhảy xuống khỏi ngực phụ thân, ôm cổ Cẩu Nhi thương lượng: "Vô Khuyết Vô Khuyết tốt Vô Khuyết, ngày mai cũng không cho phép giành với ta, mặt nương là phải để ta liếm đấy!"

Tống Vô Khuyết bị bàn tay nhỏ bé đó gãi thì rất là vừa lòng, nghe không hiểu ngườikhác nói, có đồng ý hay không thì vẫn không có ý kiến, chỉ chổng vó nằm dài trên mặt đất, bày xong tư thế thì đợi cậu nhóc đến phục vụ.

Nhìn Lục Lăng hấp ta hấp tấp vây quanh chú chó, Lục Tử Kỳ không khỏi cười mắng một câu: "Nó lại còn hiểu được mượn cơ hội chiếm chỗ tốt kìa!"

Đắc chí: "Đúng thế, cũng không nhìn một chút là ai nuôi!"

https://thuviensach.vn

Lắc đầu một cái: "Chỉ là, làm sao nàng có thể dạy Lăng Nhi liếm người thế?"

"Ta còn không phải là vì duy trì tôn nghiêm làm cha của chàng? Chẳng lẽ ta lại nói cho Lăng Nhi, chàng là bởi vì sợ chó, nên mới không dám trêu chọc Vô Khuyết? Dù sao đứa bé tính hay quên, ngủ một giấc khẳng định không nhớ cái gì rồi. Còn nữa, coi như nhớ cũng không có vấn đề gì, nếu cu cậu có khả năng tự mình chữa trị hết như Vô Khuyết thì cũng không quá tệ, trong tương lai nếu va chạm phải cái gì, tự mình liếm liếm là xong. Làm việc gọn gàng lại tiết kiệm tiền, thật tốt!"

"....."

Lục Tử Kỳ lại một lần nữa lo lắng tới cuộc đời của nhi tử.....

Đang khi nói chuyện, Lục Tử Kỳ lấy một chậu nước lạnh bưng đến tiền thính, trước tiên để Tống Tiểu Hoa rửa sạch mặt đã sau đó dùng khăn vải thấm ướt thoa lên vết thương của nàng.

Gần như trên nửa khuôn mặt nàng đều có mức sưng đỏ lớn nhỏ, ít nhất phải ba năm ngày mới có thể hết sưng. Hưng Bình công chúa thật sự là quá mức ngang ngược càn rỡ!

Tống Tiểu Hoa vừa xung đột với Gia Luật Bình thì có một nhóm bộ khoái được phái điâm thầm bảo vệ người Liêu trở về báo cho huyện nha biết, vậy mà Lục Tử Kỳ lại đúng phải tiếp khách, sai dịch không biết sự việc là nặng hay nhẹ nên cũng không dám đường đột quấy rầy. Đợi đến chàng nghe được tin đó sau khi khách ra về thì đã qua gần nửa canh giờ. Trong lúc đó, lại thêm hai người truyền tin tức diễn biến tình hình của họ.

Vội vã hỏi mấy câu, Lục Tử Kỳ như cảm thấy sấm nổ bên tai, chỉ muốn cưỡi ngựa đến ngay chỗ nàng.

https://thuviensach.vn

Đều do mình lo việc bất cẩn, hoàn toàn không ngờ, những lời nói thẳng thắn đó làm Gia Luật Bình chú ý tới nàng, rất có thể sẽ cho rằng tất cả đều là bởi vì sự tồn tại của nàng, chàng đã có thê tử nên mới bị cự tuyệt, hơn nữa còn sử dụng cách thức không lưu tình như vậy.

Dựa vào tính tình của vị công chúa này, nàng có thể làm ra chuyện gì, thật sự là không dám nghĩ.....

Nếu đi quá muộn, nếu là không còn kịp, nếu nàng có chuyện không hay xảy ra, vậy.....

Vừa nghĩ tới đây, lòng như lửa đốt.

Cũng may, cuối cùng không xảy ra sai lầm lớn không thể vãn hồi.

Nàng bị vài vết thương nhỏ, nhìn qua không đại ngại lắm. ~iendanequyon~ Hơn nữa, hoàn toàn không có dáng vẻ bị làm nhục, ngược lại rất là dương dương tự đắc. Nha đầu này, khẳng định không biết mình vừa ở trong hoàn cảnh nguy hiểm cỡ nào.....

Miễn cưỡng áp chế sự vội vàng xuống thì sự tức giận suýt không thể khống chế nổi.

Sinh sự gây hấn ngoài đường như vậy, cho dù là công chúa Liêu quốc thì như thế nào? Quá không đặt Đại Tống ở trong mắt! Như vậy ngang nhiên làm tổn thương nàng, bọn chúng đặt Lục Tử Kỳ ở chỗ nào?!

Người làm quan không thể bảo hộ dân chúng một địa phương, phu quân không thể bảo hộ hiền thê trong nhà, nam nhi bảy thước như thế thì có ích lợi gì?!

Một tích tắc kia, sự tức giận gần như đốt rụi lý trí, mà cuối cùng lại không thể không nhịn xuống sự kích động.

https://thuviensach.vn

Dù sao, không tới thời điểm cuối cùng thì vẫn không thể đối địch với Gia Luật Bình, một khi không còn tình cảm và thể diệntrói buộc sẽ tạo ra quả gì thì cũng không khó dự đoán.

Thân phận cao thấp, vĩnh viễn là một vấn đề không thể không suy tính, cũng là nhân tố buộc phải thỏa hiệp. Đây chính là thực tế.

Nhưng dù nhẫn nhịn đến thế nào thì trong lòng vẫn cảm thấy khó chịu, mất mặt.

Gia Luật Bình ôm hận rời đi, nếu không thì còn có thể tạo ra gợn sóng gì nữa.....

Âm thầm cười khổ, chàng từ trước đến giờ luôn luôn là người tỉnh táo, sao lần này lại thiếu kiên nhẫn như thế.....

Tống Tiểu Hoa vừa nhìn trộm vẻ mặt không thể phân biệt là vui vẻ hay là giận dữ của Lục Tử Kỳ vừa nước mắt lưng tròng chịu đựng vết thương, không lên tiếng.

Nàng không sợ trời, không sợ đất, không sợ con chuột, không sợ con gián nhưng nàng lại sợ đau, chỉ cần đụng vào một chút xúi cũng có thể làm cho nàng kêu rên cả buổi sáng, chứ đừng nói tới khuôn mặt vô cùng nhạy cảm bị thương nặng.

Vào lúc này nàng có thể dũng cảm bình tĩnh như thế, toàn bộ là bởi vì không hiểu rõ suy nghĩ của Lục Tử Kỳ.

Trên đường đi, bất luận nàng huơ tay múa chân miêu tả sinh động như thật về việc mình đã đả kích Gia Luật Bình như thế nào, tối đa chàng cũng chỉ là nhẹ nhàng ‘ ừ ’ một tiếng, nghe không ra cảm xúc gì.

Ngồi trên lưng ngựa, mặc dù dựa vào trong lòng hắn thì cảm giác thật mất hồn, nhưng lại không nhìn thấy được mặt của hắn. *D*D*L*Q*d Vì

https://thuviensach.vn

còn lo sợ, làm cho nàng không có tâm tư đi cảm thụ cảm giác mập mờ ‘dâm đãng’ do tư thế hai người đem đến. Thật lãng phí vô ích một cơ hội tuyệt hảo để quyến rũ, thua thiệt lớn thua thiệt lớn như đại dương thua thiệt đến con sói nhà bà ngoại rồi!

Nhưng..... Dáng vẻ này của chàng có phải là tức giận không? Giận nàng bất kính với bạn bè quốc tế ngay trước mặt nhiều người như thế, giận nàng nói lung tung làm vị công chúa dã man kia tức giận, giận nàng làm bậy gây rối cho chàng cùng với mầm tai họa?

Chẳng lẽ nàng nên im lặng để cho người khi dễ? Bị người đánh má trái còn vội vàng đưa má phải ra thuận tiện hỏi một câu ‘ mặt của ta không làm đau tay ngài chứ ạ’?

Tại sao?! Nếu như không phải là suy nghĩ cho hắn, nàng đã xông lên cấu véo rồi! Cấu véo cũng không quan trọng lắm, cấu véo có phong cách cấu véo có khí thế mới là phong cách hành động của Tống Tiểu Hoa! Đó gọi là tấn công không sợ chết, mặc kệ ngươi là công chúa hoàng tử đeo vàng đội bạc, cầm một cục gạch trực tiếp đập xuống.....

"Chàng đã tức giận xong chưa?"

"Ừ?"

"Lại ừ..... Ta hỏi rốt cuộc chàng còn tức đến lúc nào?"

Tay Lục Tử Kỳ dừng lại, không hiểu nổi nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Tống Tiểu Hoa đang vặn vẹo dưới đèn: "Ta tức giận lúc nào?"

"Chàng không tức giận vậy thì bày ra mặt cá chết làm gì?"

Mặt cá chết.....

https://thuviensach.vn

Đuôi lông mày Lục Tử Kỳ nhảy hai lần, chàng tận lực duy trì âm thanh bình tĩnh: "Nàng đang muốn nói cái gì? Ta nghe không hiểu."

"Ta hiểu rõ, ta không nên đối chọi gay gắt ăn thua đủ với công chúa Liêu quốc, làm cho nàng tức giận không có bậc thang xuống. Làm hư hỏng khí độ đường đường của đại hán dân tộc, nói không chừng sẽ làm chàng rước lấy phiền toái gì. Nhưng....." Tống Tiểu Hoa vỗ bàn một cái đứng lên: "Nàng cũng quá lớn lối! Ta thật sự là không thể nhịn được nữa mới có thể gây hấn với nàng. Thật ra thì có lúc khi đối mặt với người ngoại quốc không biết điều cũng không thể quá mức rộng lượng coi là không đáng so đo, bằng không, sẽ cho rằng chúng ta mềm yếu có thể bắt nạt đấy!"

Lục Tử Kỳ ngồi, chỉ cần khẽ ngửa đầu là thấy rất rõ khuôn mặt này bởi vì nói dõng dạc mà càng ngày càng hồng: "Thì ra là, nàng cho rằng ta là những điều đó mà giận nàng..... " Chàng cười than thở rũ mí mắt xuống: "Làm sao có thể chứ? Cho dù là tức giận, cũng là ta tức giận với bản thân mình."

"Chàng..... Tại sao?"

"Chuyện này vốn là do ta gây lên, nếu không phải ta làm việc không chu đáo, nàng cũng sẽ không gặp tai họa này. Lúc trước ta có sắc mặt không tốt, cũng chỉ là đang suy nghĩ, làm như thế nào mới có thể không để nàng tiếp tục bị cuốn vào trận phân tranh này. Cho nên Diêu Diêu, nàng quá lo lắng rồi."

Ngoài phòng, có gió thổi qua, thỉnh thoảng xen lẫn âm thanh con trẻ cùng Cẩu Nhi, trời đã âm u, hoàng hôn dần tắt.

Bên trong nhà, chỉ nghe thấy tiếng hô hấp, ánh sáng màu cam vây quanh hai người đang ngồi im lặng không nói gì, như có điều kỳ diệu.

Lục Tử Kỳ thon gầy, khuôn mặt góc cạnh lúc này hiện ra mấy phần nhu hòa, lông mi rủ xuống cũng bị rắc ánh sáng nhàn nhạt, thỉnh thoảng

https://thuviensach.vn

khẽ run rẩy.

Tống Tiểu Hoa nhích từng bước lại gần, trầm trầm hỏi "Nói như vậy, đó là bởi vì chàng..... Lo lắng cho ta?"

Giương mắt, nhìn vào một đôi mắt lo lắng bất an lại vô cùng mong chờ, đôi mắt ấy vẫn sáng ngời trong suốt, chỉ là trong đó hình như thêm một chút thiết tha. Đáy lòng mềm mại bị nhẹ nhàng kích thích, không tự chủ được mà nắm đôi bàn tay nhỏ bé mát lạnh trong tay mình: "Đúng thế".

Giọng nói không lớn, vừa nhẹ lại mềm mại, vậy mà đụng phải màng nhĩ có cảm giác mơ hồ phát đau.

Hít sâu một hơi, cúi người xuống, nhìn thẳng. Trong khoảnh khắc, nhắm mắt, nghiêng người về phía trước, chuẩn xác chạm lên đôi môi đang khép lại, quanh mép có râu, hơi hơitê dại.

Dừng lại, chợt tách ra. Khẽ cắn môi, thẳng tắp nhìn về phía khuôn mặt kinh ngạc khó nén, cố tự trấn định một chút rồi gật đầu: "Vị không tệ!"

Một câu nói ra, Tống Tiểu Hoa hận không thể cắn rơi đầu lưỡi của mình. Nhiều kinh nghiệm hôn môi như vậy chẳng lẽ nó không có xuyên qua cùng nàng sao?diendleqdon Vậy mà lại có biểu hiện mất mặt như thế, thật là mua miếng đậu hũ đập đầu chết thì cũng sợ đậu hũ bị vũ nhục.....

Mà Lục Tử Kỳ sau khi im lặng sau rốt cuộc khôi phục thái độ bình thường, ho nhẹ một tiếng đứng dậy: "Diêu Diêu, có một số việc cần nam nhân chủ động."

Âm thanh hơi có vẻ khàn khàn trầm trầm, mơ hồ còn hàm chứa ý cười nhè nhẹ, mang theo hấp dẫn nào đó.

Tống Tiểu Hoa ngẩng đầu, lần nữa cắn môi: "Này, chàng có nghĩ muốn nếm thử vị của ta một chút hay không?"

https://thuviensach.vn

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, không biết là bởi vì thương thế hay là bởi vì xấu hổ mà như muốn rỉ ra máu, Lục Tử Kỳ nín cười, hơi làm khó: "Lúc này? Nơi này?" Coi như không phải ban ngày ban mặt, dù là ở trong nhà mình, nhưng cửa phòng mở rộng, thật sự có chút.....

"Không phải vậy..... Vẫn là để ta nếm thử chàng một lần nữa đi!" Dù sao còn chưa ăn đủ.....

Không đợi đáp lại, nhón chân lên, lần thứ hai in lại ‘ mỹ vị ’ đôi môi. Động tác nhanh chóng làm liền một mạch, có thể nói sét đánh không kịp bưng tai trộm chuông mà nhiều người biết tới.....

Lần này, trợn tròn mắt, cũng không nhìn thấy cái gì.

Định buông lỏng, vòng cánh tay, từ từ lộ ra đầu lưỡi, mong đợi giao hòa tạocảm giác làm cho người ta hoa mắt, chóng mặt.....

"Phụ thân! Mẫu thân! Hai người đang làm gì thế?"

Lục Lăng cùng Tống Vô Khuyết ngây người ở trước cửa, bốn con to tròn đen sì nhìn không chớp mắt hai người đang dán vào nhau không có khe hở.

Lục Tử Kỳ lập tức có phản ứng, vội vàng lui về phía sau, không ngờ kéo theo Tống Tiểu Hoa đang choáng váng lên trước làm nàng lảo đảo, chàng không thể làm gì khác là giơ tay giữ chặt hông của nàng, giúp nàng đứng ngay ngắn.

"Lăng Nhi, chúng ta ở đây..... Phụ thân cùng mẫu thân ở đây....."

Chuyện này..... Này phải giải thích như thế nào mới được? Lục Tử Kỳ luôn luôn có thể bình tĩnh đối mặt với bất kỳ hành động đột ngột phát sinh thì nay hoàn toàn bối rối.....

https://thuviensach.vn

Thời khắc mấu chốt còn phải nhìn Tống Tiểu Hoa, chỉ thấy nàng vén mái tóc bị rơi ra mà mặt không biến sắc tim không đập mạnh lừa dối không qua bàn bạc: "Lăng Nhi, miệng cha con có một vết thương nhỏ, ta đang liếm cho hắn!"

Liếm.....

Chân mày cùng với đuôi lông mày Lục Tử Kỳcùng nhau dùng sức nhảy một cái.

"A! Phụ thân bị thương sao?" Lục Lăng thấy hai cơ hội đã bay mất không khỏi buồn bực. Dậm chân, đánh về phía phụ thân: "Lăng Nhi mặc kệ, hôm nay Lăng Nhi nhất định phải liếm một lần!"

Lục Tử Kỳ theo bản năng vừa định cúi người tiếp cậu nhóc thì thấy Tống Vô Khuyết cũng cực kỳ nhiệt tình thè lưỡi liếm tới, có tư thế bá chủ “liếm”. Hắn hoảng sợ vội vã xoay người đi nhanh ra phía phòng ngoài, sau lưng là hai cái đuôi nhỏ nhất quyết không tha.....

Vui sướng khi thấy người gặp họa, sân viện hỗn loạn lung tung, Tống Tiểu Hoa sờ sờ miệng vẫn còn cảm giác tê dại.

Nụ hôn đầu, đã giải quyết!

Tác giả có lời muốn nói: canh ba xong, yêu quái ta hộc máu bỏ mình..

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Công Trình Phòng Cho Bảo Bảo

Mấy ngày kế tiếp, có thể nói là gió êm sóng lặng.

Tạm thời trên căn bản Gia Luật Bình đang yên ổn ở trong nhà nàng đã mua, theo như tin được báo, chỉ là thỉnh thoảng cưỡi ngựa đi ra ngoài thành chạy một chút, cũng không có quay lại chợ, dù sao tất cả đồ dùng cũng do huyện nha theo như phân phối chuẩn bị, bọn họ thật cũng không cần mua thêm thứ gì.

Lục Tử Kỳ mỗi ngày cũng sẽ phái người đi thăm hỏi, lễ số không có nửa điểm chậm trễ, đã từng biểu đạt qua muốn thiết yến chiêu đãi, chỉ là đã bị cự tuyệt rồi.

Hình như Gia Luật Bình đối với chuyện ngày đó cơn giận còn sót lại khó tiêu, hắn rất mừng rỡ mình đã được thanh tịnh tuyệt sẽ không chủ động chạy đi trêu chọc, nhưng nếu trải qua một đoạn thời gian tĩnh tâm có thể bỏ xuống phần chấp niệm kia dĩ nhiên không gì có thể tốt hơn. Cho nên chỉ là phái người thời khắc nghiêm mật chú ý tới động tĩnh cùa bọn người ngoại bang này, hai bên từ đó tiến vào một trạng thái vi diệu.

Tống Tiểu Hoa theo như yêu cầu của Lục Tử Kỳ, để tránh có chuyện gì phát sinh ngoài ý muốn mà trên căn bản không ra cổng trước không bước cổng sau chỉ ở trong nhà tránh đầu sóng ngọn gió. Trên thực tế, coi như hiện giờ không có bọn người của công chúa, nàng cũng tuyệt đối sẽ không chỉa khuôn mặt giống như là mặt hoa đào nở chạy loạn ở ngoài đường.

https://thuviensach.vn

Nói đến sự kiện nguy hiểm suýt làm hủy dung, Tống Tiểu Hoa đối với Gia Luật Bình có một loại cảm xúc phức tạp, không biết là nên nguyền rủa tám đời tổ tông của nàng hay là nên cảm tạ tám đời tổ tông của nàng.

Nàng ở ngoài đường gây ra một ít náo loạn, quả thật chính là chất xúc tác ở giữa giúp cho tình cảm của Tống Tiểu Hoa cùng Lục Tử Kỳ.

Lại nói bởi vì áy náy cùng đau lòng, mấy ngày nay Lục Tử Kỳ càng thêm tỉ mỉ cùng săn sóc, chỉ nói đến việc mỗi lần chườm lạnh lúc này chuyện thường thường hữu ý hay vô ý ở giữa da thịt tiếp xúc, còn có cái loại khoảng cách gần trong gang tất hơi thở quấn quít như thế nào mập mờ. Chỉ tiếc, thủy chung không thể lần nữa thưởng thức được ‘mỹ vị’ cảm giác quá tốt.

Bởi vì Lục Tử Kỳ kể từ hôm đó bị một oa nhi một con chó đuổi theo liếm liếm, liền để lại bóng ma trong lòng, vừa nhìn thấy Tống Tiểu Hoa chuẩn bị lang tính tràn lan, lại luôn sẽ nhìn bốn phía lộ ra vẻ mặt phòng bị. Mà giống như bị thúc giục, Lục Lăng cùng Tống Vô Khuyết giống như cái đuôi nhỏ quả thật là có thể gặp ở bất cứ chỗ nào, trừ ngủ ra, giờ nào khắc nào cũng ẩn hiện ở chung quanh. Mà đợi đến bọn họ ngủ, rồi lại như bình thường Lục Tử Kỳ ở trong thư phòng làm việc, Tống Tiểu Hoa cũng nghiêm chỉnh không có đi quấy rầy.

Chỉ là, phần đói khát khó nhịn này ngược lại nhắc nhở nàng một chuyện, nhất định phải cho Lục Lăng một cái phòng riêng. Dường như đứa bé ba tuổi đã có thể chia phòng ngủ, hơn nữa trên căn bản đứa bé cũng là ngủ một giấc đến trời sáng, sẽ rất ít nửa đêm đi tiểu một chút hay cái gì khác. Chỉ cần lúc mới bắt đầu, ban đêm có người đi đến phòng của hắn một hai lần giúp đỡ về vấn đề hắn hay đá hết chăn, dĩ nhiên, cái người phải đi dò xét là Lục Tử Kỳ. Hoặc là, có phải hay không cũng có thể suy tính bồi dưỡng Tống Vô Khuyết có bản lãnh giúp người đắp chăn?.....

https://thuviensach.vn

Vì muốn làm phòng cho Lục Lăng, hơn nữa để cho hắn tự nguyện nói lên cái yêu cầu này, Tống Tiểu Hoa tích đủ hết hơi sức chừng mấy ngày nói cho hắn chừng các loại anh hùng hiệp khách chuyện xưa, mà một chút trong chuyện xưa, đều không ngoại lệ có một tình tiết, đại anh hùng đại hiệp khách toàn bộ là từ lúc còn rất nhỏ rất nhỏ liền bắt đầu ngủ một mình, bởi vì cái dạng này mới có thể từ nhỏ liền thay đổi rất dũng cảm.

Vì vậy ngày hôm đó khi Lục Tử Kỳ về nhà, Lục Lăng liền nhào tới lên tiếng tuyên cáo: "Lăng Nhi muốn ngủ một mình!"

"Cái gì một mình ngủ?"

"Lăng Nhi phải làm đại anh hùng đại hiệp khách!"

"....."

Lục Tử Kỳ không hiểu ra sao, không thể làm gì khác hơn là nhìn về phía Tống Tiểu Hoa mặt cười xấu xa.

"Lăng Nhi có ý tứ là, muốn ngủ một mình ở trong phòng, hơn nữa, Lăng Nhi đã lớn rồi không cần chàng theo ngủ chung."

"Vậy ta đi chỗ nào..... Ngủ....."

Theo bản năng hỏi ra lời, cảm giác thật hoang đường. Cái nhà này tổng cộng chỉ có hai gian phòng ngủ, còn có thể đi chỗ nào? Tự nhiên chỉ có thể đi đến nơi đã nên sớm đi đến đó, tân phòng của hắn và nàng.....

Vội ho một tiếng, làm bộ vì nhi tử sửa sang lại y phục, để che giấu nét mặt không được tự nhiên: "Thật ra thì, Lăng Nhi còn nhỏ, có thể đợi lớn một chút nữa hả cho ngủ một mình!"

Chỉ cần làm một cái giường nhỏ để một bên, là được rồi? Hắn dù sao cũng không có hiểu về việc chăm đứa bé..... Cái đó.....kinh nghiệm, trước

https://thuviensach.vn

còn xác thực không có nghiêm túc nghĩ tới phương diện này. Chỉ biết là rất nhiều dân chúng trong nhà nam nữ đông đảo, lại chỉ có nhà tranh hai ba gian, nhưng mà cũng chỉ là lớn một chút mới ngủ ở trên giường gạch, nhỏ hơn một chút, liền cùng ngủ cùng một giường với cha mẹ. Về phần gia đình giàu có, tự có nha hoàn bà vú chăm sóc không chi phí tâm.

Không đợi Lục Lăng phản đối, Tống Tiểu Hoa liền bĩu môi nói tiếp: "Thế nào, chẳng lẽ là chàng muốn cho nhóm một nhà ba người chúng ta mỗi đêm đắp chăn bông cùng nhau bàn luận về lý tưởng cuộc sống sao?"

"....."

Lục Tử Kỳ im lặng, thỏa hiệp.

Một nhà ba người, một nhà, ba ngụm.....

Tiếp đó, chính là công trình bố trí phòng cho bảo bảo.

Lục Tử Kỳ nặn ra nửa ngày nhàn hạ, làm giường thêm vào cạnh bên ngoài hàng rào. Không chịu được việc Tống Tiểu Hoa đeo bám dai dẳng, phải làm cho Tống Vô Khuyết một ngôi nhà bằng gỗ có đỉnh nhọn đơn giản do nàng vẽ. Chuẩn bị xong tất cả, Lục Lăng lại sống chết muốn đổi phòng ngủ với con chó lại mất thêm chút hơi sức thuyết phục cuối cùng cũng từ bỏ ý định.....

Mà trong những ngày qua, Tống Tiểu Hoa lấy những bức tranh mà nàng đã ‘sáng tác’ ra dạy Lục Lăng vẽ nào là Vịt Donald Chuột Mickey Mèo Máy Đôrêmon Kim Cương Hồ Lô dán đầy tường trong phòng, khiến Lục Tử Kỳ nhìn thấy chỉ biết lắc đầu.

Theo ý của hắn thì, những bức tranh này vừa thô lại kỳ quái, trừ có mấy phần chất phác thú vị ra thì trên phương diện kỹ xảo cách vẽ thật là cái gì cũng sai. Huống chi ngoài trừ họa sư ra, ai sẽ lấy chế tác của chính mình ra rêu rao như vậy, không khỏi cũng quá không biết khiêm nhường. Cứ tiếp

https://thuviensach.vn

tục như thế, trong tương lai Lăng Nhi có thể hay không vô cùng liều lĩnh tự đại?

Khi hắn nói lên cái vấn đề này thì, Tống Tiểu Hoa vung tay lên: "Cái này gọi là làm hết mọi cái để cho đứa bé hiểu và khẳng định mình, chỉ có như vậy, đứa bé mới có đầy đủ tự tin, trí tưởng tượng cùng sức sáng tạo mới có thể bị kích phát ra ngoài. Tin tưởng ta, không có sai đâu!"

Loại luận đệu này, Lục Tử Kỳ chưa bao giờ nghe thấy. Chỉ là, từ lúc nàng tới đây, tính tình của Lục Lăng vốn là thận trọng trầm ổn cùng với tuổi tác không phù hợp đã phai nhạt một chút, người lại sáng sủa lên rất nhiều. Cũng bắt đầu giống như con nít ba tuổi bình thường biết cười vui chơi đùa, thường xuyên nghịch ngợm, thỉnh thoảng gây sự, nhưng tuyệt đối không gì là không tốt. Vô luận như thế nào, nhi tử có thể vui vẻ một chút, làm cha mẹ tất nhiên cầu cũng không được, cho nên, liền theo phương pháp của nàng để làm thôi.....

Tống Tiểu Hoa định ở đầu giường của Lục Lăng dán ‘bảng cửu chương’, nhưng bởi vì không biết Tống Triều có hay không bảng ‘cửu chương’ cho nên không dám làm loạn, không thể làm gì khác hơn là trước lấy đại một tờ ghi các phép trừ đơn giản dán vào. Dù sao theo những bước trong trường học, những phép tính như nhân chia cũng đến khi đi học tiểu học mới có thể đề cập tới, qua mấy năm lại nói thì tốt hơn.

Bởi vì không thể dùng chữ số A,rập, cho nên phải viết con số kép tạo thành bảng này làm cho vết mực lâm ly thê thảm không nỡ nhìn, khi Lục Tử Kỳ thấy chỉ có thể vỗ trán than thở.

Nha đầu này thông minh lộ ra ngoài, học cái gì cũng rất nhanh, nhưng chỉ có viết chữ là, hoàn toàn không có một chút xíu tiến bộ, sát khí bốn phía.....

https://thuviensach.vn

Không thể làm gì khác là tự mình viết, dùng chữ tiểu khải cực nhỏ tinh tế sao chép lại. Toán Thuật là một môn đặc biệt đã trở thành một môn học chính thức trong học đường, chỉ là trừ phi rất có hứng thú hoặc thiên phú hơn người mới có thể xâm nhập sâu vào, bình thường chỉ là hơi hiểu mà thôi. Dù sao, khoa khảo cũng không có môn này.

Lại không biết, nàng như thế nào đối với cái môn học khô khan này hiểu biết như vậy. Thôi, dù sao sang năm đầu mùa xuân Lăng Nhi nhập học, tất cả liền do nàng thôi.....

Lục Tử Kỳ vùi đầu sao chép thì Tống Tiểu Hoa liền tại một bên an tĩnh chống cằm nhìn.

Chữ của hắn đoan đoan chánh chánh, bút pháp chậm mà ổn định, mang theo chút sức tạo cho người khác có cảm giác như chữ thấu qua phía sau. Cùng chữ của Nguyên Hạo so sánh thì, giữa những hàng chữ thiếu một phần tự nhiên mà nhiều hơn một phần nghiêm nghị. Một tay mơ như Tống Tiểu Hoa nhận xét thì, chữ viết của hai người đều là cực kì đẹp đẽ vô cùng đoan chính, chỉ là, Lục Tử Kỳ dường như nhiều hơn một thứ gì, nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng nghĩ tới một từ chua chát ——‘khí phách’. Dĩ nhiên, điều này cũng vô cùng có khả năng hoàn toàn là bởi vì trong mắt người tình nhìn ra chữ tốt mà đưa đến.....

Sau khi Lục Tử Kỳ chép xong cái bảng, lại bị yêu cầu viết mười mấy bài thơ, dán đầy phòng. Cuối cùng, Tống Tiểu Hoa lấy ra mấy búp bê vài có hình thú kì quái mà lúc trước nàng học thêu thùa may vá làm ra treo lên trên xà, cửa sổ mở ra gió vừa thổi vào, làm cho chúng lay động qua lại nhìn rất thú vị. Vì vậy, nàng lập tức có mục tiêu kế tiếp, nghĩ cách dùng đồng tiền như thế nào để làm ra một Phong Linh.....

Từ trước đến giờ trong các khóa thủ công Tống Tiểu Hoa đều giãy giụa ở cấp cách tuyến thượng, phổ biến một thời ‘thêu chữ thập’ nàng cũng không đụng tới. Sau khi tới nơi này, trò tiêu khiển giải trí gì cũng không có,

https://thuviensach.vn

vốn là cùng khỉ hoang giống nhau tính tình xúc động cũng dần dần sửa lại không ít. Cùng cực nhàm chán cho nên mới cùng với nha đầu cô nương đại thẩm học thêu thùa, chỉ là, đại đa số đều là lẻn học trộm được.

Phải biết, nữ nhân cổ đại nếu như không biết may vá, trên căn bản thì đồng đẳng với nữ nhân hiện đại không mang giày cao gót, là sao chổi Halley đụng Địa Cầu một việc kinh hãi. Cho nên, vì không muốn cho dân chúng quanhđây kích thích quá độ, nàng cũngchỉ thừa dịp lúc tán gẫu mà quan sát người ta làm như thế nào, sau khi trở lại thì tự mình mò mẫm suy nghĩ. Làm hư một đống vải, rốt cuộc cũng làm ra được Hỉ Dương Dương cùng Hôi Thái Lang ảnh gia đình.

Chỉ tiếc, hai cha con nhà này lại hoàn toàn không hiểu và không biết thưởng thức.

Lục Lăng thì còn được, tùy tiện công nhận loại tạo hình này là hình trù tượng của con cừu nhỏ cùng sói xám lớn. Vậy mà Lục Tử Kỳ rất là đáng ghét, kiên trì nói là lớn lên giống câu hồn tiểu quỷ hay yêu quái, thậm chí còn có ý đồ từ trên xà nhà lấy xuống, kết quả bị Tống Tiểu Hoa quắc mắt nhìn trừng trừng phản đối mãnh liệt.

Bất đắc dĩ, định dùng vật liệu gỗ còn dư lại làm vài cây đao kiếm xiên kích giắt trong phòng, để tránh ma quỷ.

Nhìn thấy hắn nở nụ cười mang theo tính trẻ con, lang tính của Tống Tiểu Hoa lại mãnh liệt nổi lên. %

Thừa dịp Lục Lăng cầm một thanh kiếm gỗ cùng với Tống Vô Khuyết truy đuổi đến bên ngoài phòng, mặt cười tà dùng ngón tay ngoắc ngoắc cằm của hắn: "Như thế nào, chuẩn bị xong chưa?"

Lục Tử Kỳ đầu tiên là trố mắt, chợt bật cười.

https://thuviensach.vn

Nha đầu này, thật sự là lớn gan làm bậy cực kì, nếu không phải là lúc ở cửa hàng chứng kiến được những hành động khác thường của nàng, sợ là thật sự bị nàng dọa cho sợ hết hồn.

Dừng cười, theo thói quen cầm chặt tay nàng, hơi nghiêng thân thể về phía trước, khóa lại tròng mắt linh động: "Tiểu Hoa nàng lại quên rồi, có một số việc, là cần nam nhân chủ động."

Hơi thở của hắn ổn định mà chạy dài, mà nàng lại cảm thấy hung muộn khí đoản (ngột ngạt khó thở): "Vậy chàng mau mau chủ động, cho ta mượn điểm dưỡng khí!"

"Hả?....."

"Chớ a, nhanh!"

Hai bên đôi môi đỏ thắm từ đuôi đến đầu áp tới đây, làm cho nghi ngờ không hiểu của Lục Tử Kỳ trở về trong bụng, cũng làm cho khóe mắt của hắn áp ra mấy đạo nhàn nhạt nếp nhăn trên mặt khi cười, mơ hồ còn lộ ra một cỗ bất đắc dĩ.

Cái tiểu nha đầu này cá tính nhanh chóng, ta không phải nói, loại chuyện như vậy, là nam nhân chủ động.....

Tác giả có lời muốn nói: kiến thức thông dụng, chúng ta vĩ đại kiểu như trâu bò những người đi trước a a a a a để cho ta quỳ bái a a a a ——

Cửu cửu bảng cửu chương là người Trung Quốc phát minh, căn cứ Lưu huy "Cửu Chương Toán Thuật" trung ghi lại, Phục Hi thị căn cứ bát quái, làm cửu cửu hợp lại hào chi biến, nói rõ cửu cửu phép nhânkhởi nguyên tương đối Chào buổi sáng.

Ngoài ra đang quản tử, lão tử, Chiến Quốc sách chờ Tiền Tần trong điển tịch, cũng có trong sách có 27 14, sáu bảy 42 chờ câu chữ, đủ thấy cửu

https://thuviensach.vn

cửu bảng cửu chương ở Xuân Thu Chiến quốc thời đại đã tương đối thông dụng, thậm chí còn truyền xướng"Cửu chương"

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Kết Quả Của Bốn Người

Thời tiết trong, mặt Tống Tiểu Hoa cũng đỡ hơn, vết thương ở vai Lục Tử Kỳ đã khỏi, nắm gạo nếp nhỏ không thể chờ đợi chia phòng ngủ. Lật đổ sự nghiệp lớn, thiên thời địa lợi nhân hòa tất cả đều đã đủ chỉ còn thiếu một bước tới cánh cửa.

Ánh mặt trời rực rỡ, chiếu rọi lên khuôn mặt có nụ cười rạng rỡ.

Tống Tiểu Hoa đứng lên khỏi thùng nước tắm trong điếm đi ra ngoài, người làm trong điếm đẩy một chiếc xe đẩy tay chuyên chở thùng nước cực lớn đi theo từ phía sau.

Lần trước mua cái thùng tắm kia quá nhỏ, chỉ có thể một người sử dụng, lần này dùng cho hai vợ chồng cùng tắm. Sau khi trở về đun hai nồi nước nóng to, chờ Lục Tử Kỳ trở lại sẽ nhanh chóng giải quyết vấn đề ăn cơm, sau đó cởi áo nới dây lưng uyên ương nghịch nước, thơm ngào ngạt ướt nhẹp bắt đầu lên giường..... A hú hú hú ~

Tống Tiểu Hoa nghĩ đến mức máu nóng sôi sùng sục muốn ngửa mặt lên trời hét lên để giãi bày khoái ý trong ngực, vừa ngẩng đầu, lại thấy cánh cửa sổ của quán trà kia mở. D Đ L Q D Cửa mở, trong phòng trống không, không có ai đứng dựa bên cửa sổ, bóng dáng thoải mái tùy ý. Trong lòng nàng hơi thất vọng.

Lục Tử Kỳ cũng từng đề cập tới, hôm đó có người trong nha môn báo cho chàng thì chàng mới có thể tới kịp thời, nên cái âm thanh đó, có lẽ nàng

https://thuviensach.vn

nghe nhầm rồi.....

Giật mình nhìn một lát, thu lại ánh mắt, thở dài, lại thêm một lần để nàng mở cờ trong bụng. Cười ha ha với người khác, câu được câu khôngtrò chuyện rỗi rãnh qua ngày.

Ra khỏi thành, sẽ thấy bên cạnh là ruộng vẫn còn rơi rớt vài cọng hành và ở phía xa mùi hành thơm ngào ngạt xen lẫn với từng mảng rừng vàng óng, và còn một người một ngựa, đứng bên đường.

Áo xanh màu da trời, khuôn mặt tuấn dật phi phàm như yêu nghiệt, dung mạo cong cong.

Sờ sờ tóc mai bên cạnh đen nhánh con tuấn mã, mặt giãn ra nói: "Đã lâu không gặp."

"Nguyên Hạo!" Tống Tiểu Hoa u mê, sau đó lao lên: "Ngươi đã về rồi? Ngươi trở vềkhi nào?"

"Chính là ngày Tri Huyện phu nhân anh dũng chiến đấu Liêu quốc công chúa ngoài đường phố."

"..... Thì ra ta không có nghe nhầm, người đó thật sự là ngươi?"

"Là một, chính là Lương Câu trong nhà tại hạ."

"Ừ..... Quả nhiên tốt hơn gấp trăm ngàn lần so với lũ ngựa tồi của Liêu nhân!"

Đi vòng quanh con ngựa một vòng, nghiêm trang gật đầu một cái, chợt hai người mỉm cười với nhau.

Phân phó tiểu nhị đem thùng tắm lớn đưa đến nhà trước, Tống Tiểu Hoa đi dọc bờ ruộng cùng với Nguyên Hạo, hai người đi chậm rãi.

https://thuviensach.vn

Lúc đó có gió thu thổi qua, vén vạt áo lọn tóc lên, mang theo hơi thở vui vẻ sau mùa thu hoạch.

Bộ quần áo ngắn màu tím mới tinh, búi tóc đơn giản, vật trang sức thanh lịch, sạch sẽ vui vẻ. Đây là lần đầu sau khi chàng trở về nhìn thấy nàng mặc nữ trang.

Lần đầu tiên, trên mặt toàn là vệt bẩn, tóc tai xốc xếch. Lần thứ hai, cả người đều là bụi đất, nửa bên mặt bị sưng đỏ. Tất cả đều nhếch nhác, tuy vậy con người nàng giường như vĩnh viễn đều có dáng vẻ đắc chí và phấn chấn vui vẻ.

Hôm đó, mới vừa vào thành đã thấy ồn ào, như bình thường thì chàng khinh thường đến những chỗ náo nhiệt này, nhưng không biết vì sao, như có ma xui quỷ khiến đi tới.

Bóng dáng một cô gái gầy gầy nho nhỏ, đang đối mặt với một cô gái mặc bộ hoa phục cưỡi một con ngựa cao to, lời nói thẳng thắn, khí thế bức nhân mà không ai nhận thấy xuất hiện trước mặt mọi người.

Lời nói đó đầy chỗ gò ép sơ hở, nhiều lắm là cũng có thể coi là có tí khôn vặt mà thôi, khó đến được nơi thanh nhã. Dien~dn~l~Quy~don Huống chi, chỉ lo thể hiện miệng lưỡi lợi hại trong lúc này, mà không tiếc chọc giận hoàn toàn một người có địa vị có thân phận mà nàng không thể chống lại, đặt mình trong cảnh hiểm nguy mà không biết, đúng là vô cùng kích động. Thế nhưng thái độ không sợ hãi, vô cùng can đảm cũng làm cho người khác phải chăm chú nhìn.

Bây giờ vì danh tính của người này nên không muốn can thiệp nhưng thấy vẻ mặt của người đó hết kiên nhẫn đầy sát ý, cũng không thể ngồi yên bỏ qua.

Lúc trước đã thấy vài nhóm người vội vã rời đi, tuy mặc quần áo tầm thường của dân chúng, cũng có thể nhìn ra những dấu vết của người làm

https://thuviensach.vn

trong cửa quan. Nghĩ rằng nhất định là đi thông báo cho Lục Tử Kỳ, chỉ không biết có phải là vì gặp trở ngại mà chậm chạp không thấy người kia xuất hiện. Bất đắc dĩ, chỉ có lên tiếng trì hoãn, tranh thủ thêm một ít thời gian.

Trong lòng tin tưởng, Lục Tử Kỳ sẽ không bỏ mặc nàng vùi thân trong hiểm cảnh mà không quan tâm. Rồi lại mơ hồ hi vọng hắn không xuất hiện, như vậy, có lẽ sẽ có một cơ hội.....

Cuối cùng, Lục Tử Kỳ không phụ lòng tin tưởng của hắn đã tới kịp thời. Vả lại, hắn cũng không giống như rất nhiều quan viên Tống triều mềm yếu sợ phiền phức, nhân nhượng vì lợi ích quốc gia, để bên mình nhận hết lỗi lầm, thậm chí là quỳ gối tạ lỗi. Chỉ là, với tính cách trầm ổn thường ngày của Lục Tử Kỳ thì sẽ không nói những lời sắc bén không nể mặt như vậy. Đúng thế, vì thương tổn tới người mình quan tâm thôi.....

Người này, nữ tử này, là người Lục Tử Kỳ quan tâm. Vậy còn hắn? Hắn không quan tâm?

Vì sao đều có quan hệ với Lục Tử Kỳ? Nàng cùng Hưng Bình công chúa.

Một là hắn không nhẫn nại muốn lọt vào cuộc sống của người kia. Hai là hắn không thể cùng xuất hiện với người đó.

Âm thầm cười gượng, chăm chú nhìn người bên cạnh.

So sánh với hai tháng trước, nàngcó vẻ mập hơn một chút, làn da nhẵn nhụi cùng với màu da hồng hào như ẩn như hiện. Mặt mũi cùng thân hình có cảm giác nẩy nở hơn chút, hành động vẫn luôn mạnh mẽ thiếu dè dặt cũng đã có phong thái yểu điệu. thay đổi lớn nhất vẻ mặt mờ mịt không xác định được thay bằng khuôn mặt vui mừng và chờ mong.

https://thuviensach.vn

Trong thời gian ngắn mà có thể thay đổi như vậy, là vì Lục Tử Kỳ sao? Là vì Lục Tử Kỳ cho nàngcuộc sống sao?.....

"Quyển sách xem đến đâu rồi?"

"Ta gần như có thể đọc nó! Nhất làv thực đơn những thức ăn kia..... A đúng rồi, nói đến cái này ta phải cảm ơn ngươi! Bụng của Tử Kỳ không tốt, phải ăn đồ ăn thanh đạm vậy mà hắn lại thích ăn chua cay. Trước đó hắn mới bị thương, càng phải ăn kiêng. Nếu không có quyển sách này của ngươi ghi phương pháp chế biến thức ăn từ rau củ của Phương Nam nếu không với khả năng nấu nướng của ta thì ta đã vô cùng luống cuống rồi. Ngoài ra, phương thuốc ngươi kê cho Tử Kỳ, mỗi ngày hắn đều uống, vô cùng có tác dụng nha!"

Trong ánh mắt của nàng đều là cảm ơn hắn nhưng ánh sáng trong mắt nàngkhông phải vì hắn.

Rũ mi mắt xuống, che đi cảm giác mà hắn không thể hiểu nối: "Cái dây treo bên hông người nhìn nhất thú vị, tự ngươi đan à?"

"Ta đâu có khả năng này, đây là Tửu Kỳ đan cho ta. Thế nào, cũng không tệ lắm đúng không?"

Ngực chỉ cảm thấy hơi thắt lại, lòng bàn tay truyền đến cảm giác nhói đau.

Dưới chân hơi ngừng lại, chậm lại nửa bước, giơ tay ném một vật vào khoảng không của ruộng hoang ở xa xa, dưới ánh nắng thì có ánh sáng bảy màu lóe lên, trong phút chốc lập tức biến mất không thấy.

Ở Liêu quốc thì hiếm khi thấy trân phẩm có bảy màu khác nhau, mài sáng bóng, những viên đá bằng nhau khảm vào dây truyền treo lủng lẳng.

https://thuviensach.vn

Lúc ấy, hiện lên trong đầu chính là một đôi mắt trắng đen rõ ràng như lưu ly, gương mặt không diễm lệ khôn tuyệt sác lại có thần thái đặc biệt với nụ cười tươi tắn trên môi.

Hắn biết nàng nhất định sẽ thích, nhất định sẽ thích đến mức nhảy nhót như một đứa bé.

Vậy mà, hắn nhầm rồi.

Quý trọng thế, tuyệt nhất thế, cũng không so được với mấy cây cỏ vàng cột đơn sơ. Nếu như thế, tới đây có ích lợi gì?

"Có muốn học cưỡi ngựa không?"

"Muốn!"

"Ta dạy ngươi."

Đối mặt với bàn tay của Nguyên Hạo duỗi đến trước mặt, Tống Tiểu Hoa cười hì hì không do dự cầm tay, sau đó, mượn lực nhảy một cái, dễ dàng ngồi lên lưng ngựa.

Tay của hắn cũng thon dài mạnh mẽ như tay Lục Tử Kỳ, chỉ có điều tay hắn không ấm áp bằng, không có cảm giác ấm áp truyền đến trái tim.

Động tác này, Tống Tiểu Hoa cũng không nghĩ ngợi gì, giống như là lúc leo núi thì nam sinh nắm tay kéo nữ sinh thôi, đơn thuần bình thường. Huống chi, trong lòng nàng, cơ bản vẫn coi Nguyên Hạo là an hem vẫn ôm quyền gọi nhau là huynh đệ. Mặc dù đẹp trai yêu nghiệt như vậychỉ coi nhau là anh em thật hơi lãng phí.....

Nhưng với Nguyên Hạo thì cũng không đơn giản như vậy.

Điều này chứng tỏ, nàng không ghét hắn, không phòng bị hắn, thậm chí có vài phần quý mến hắn.

https://thuviensach.vn

Hôm đó, trong phố xá sầm uất nàng theo tiếng nói mà nhìn quanh, hôm nay ở quán trà, nàng cúi đầu mất mát, hắn đều nhìn thấy tất cả.

Buông tay nàng ra, lại không buông ra cảm giác vĩnh viễn muốn nắm bàn tay mềm mại này trong tay mình.

Mỉm cười đi ở một bên, kiên nhẫn giảng giải cho nàng những yêu cầu cơ bản nhất của cởi ngựa, ánh mắt thâm sâu nhìn về cánh rừng rậm nơi xa xa.

Lục Tử Kỳ, ngươi vào giờ phút này nghĩ làm thế nào, lại có quyết định gì?

_____ _____ _____ _____ _____

_____ _____ _____ _____ _____

Ánh mặt trời xuyên qua cành lá trùng trùng điệp điệp chiếu xuống loang lổ, chiếu lên mặt Lục Tử Kỳ làm hắn có vẻ mặt mơ hồ khoảng tối khoảng sáng khó có thể nắm bắt.

Gia Luật Bình nghiêng đầu nhìn hắn, mắt xếch khẽ nheo lại, trong tay nâng cây cung khéo léo mà tinh sảo.

Cánh rừng to lớn bị không khí khác thường bao phủ, thỉnh thoảng vang lên mấy tiếngchim hót còn đâu là hoàn toàn yên tĩnh.

"Nhìn đủ chưa, chúng ta có muốn đi săn nữa không?"Trầm mặc cuối cùng cũng bị đánh vỡ, âm thanh khàn khàn mà hấp dẫn, lại mang theo giễu cợt cùng mỉa mai.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay Công chúa cố ý hẹn Lục mỗ ở đây, có lẽ cũng không phải vì săn thú chứ?" Vẫn dịu dàng bình tĩnh như vậy, giống như đang tự thuật một chuyện hoàn toàn không liên quan.

"Phải thì như thế nào, không phải thì như thế nào? Tóm lại ngươi đã thấy tất cả, từ đầu tới đuôi cũng không có nửa phần bức hiếp."

"Vậy thì thế nào?"

"Như thế nào? Ta thật đúng là không biết, nam nhân Tống Triều từ khi nào thì độ lượng như thế? Không them quan tâm đến việc mình bị đội nón xanh (cho cắm sừng)!"

"Công chúa, kính xin tự trọng! Chẳng qua là vợ ôn chuyện cùng bạn cũ mà thôi, nhưng nếu công chúa lại nói thành sỉnhục, thì đừng trách Lục mỗ đi trước và xin lỗi không tiếp được!"

Trong rừng khôi phục yên lặng.

Gia Luật Bình nhìn Lục Tử Kỳ không hề giả tạo với mình, tức giận dâng trào: "Ngươi và nàng thật sự là phu thê tình thâm?!"

Lời còn chưa dứt, lấy một mũi tên nhọn khỏi hộp đựng tên, dựng cung lên kéo dây: "Ta muốn thấy với khoảng cách như vậy ngươi có thể làm thế nào để cảnh báo nàng? Âm thanh của ngươi so với mũi tên của ta, xem là ai sẽ đến tai nàng kia trước!"

Khuôn mặt đã không còn đỏ bừng, đôi môi cũng tái nhợt, lòng bàn tay bị móng tay đâm rách tạo thành vết thương, máu tươi chảy ra, chậm rãi rơi xuống thảm lá rụng bên chân.

Vậy mà, âm thanh và khuôn mặt vẫn lạnh nhạt như thế: "Mối thù giết vợ, không đội trời chung!"

https://thuviensach.vn

Tám chữ, âm thanh mơ hồ mà cứng rắn, chữ nặng tựa thiên quân. Uy áp phảng phất có thể bắn thủng toàn bộ cung tiễn, cũng đập vụn ngụy trang bình tĩnh của Gia Luật Bình.

"Chàng nguyện ý vì nàng ta, vì một nữ nhân như vậy mà đối địch với ta, vì báo thù mà muốn giết ta?!"

"Nữ nhân này là vợ của ta."

"Vợ?" Quẳng mạnh vật đang cầm trong tay xuống đất, cười to đầy buồn bã, dọa vô sổ chim chóc: "Ta còn tưởng rằng, cả đời này chàng chỉ thừa nhận một người là vợ mình, một người đã chết!"

Cơ thể hơi chấn động, hít sâu một hơi: "Thì ra là mấy ngày nay công chúa cũng tra chuyện của Lục mỗ."

"Đúng thế! Lục Tử Kỳ ơi Lục Tử Kỳ, không ngờ chàng lại có bối cảnh như vậy. Chàngđoán, nếu như ta yêu cầu trực tiếp với hoàng đế của các chàng rằng ta muốn kết hôn với chàng, hắn là đồng ý hay là không đồng ý? Giữa ta với chàng, không có gì là không thể vượt qua sự chênh lệch của thân phận, cũng không thể có cái gì là không vượt qua sự chênh lệch về thân phận, nhưng nếu kết thân, đối với hai nước đều có nhiều chỗ tốt!"

"Ngô Hoàng đồng ý hay không đồng ý còn được quyết định bởi quốc chủ của quý quốc. Đáng tiếc thật, chỉ sợ là không thể có được sự nhất trí."

"Ngươi..... Có ý tứ gì?"

"Công chúa tra Lục mỗ, quá mức khéo, Lục mỗ cũng nhận được chút về tin tức công chúa. Theo ý kiến vụng về của Lục mỗ, quốc gia quý quốc muốn liên hiệp lực lượng, cũng không phải Đại Tống."

"Tốt! Tốt! Tốt!"

https://thuviensach.vn

Gia Luật Bình liền nói ba chữ ‘ tốt ’, ngay sau đó cúi đầu sửa lại bím tóc hơi tán loạn, ngẩng đầu lên lần nữa đã khôi phục vẻ kiêu ngạo trước sau như một: "Không thẹn là nam nhân mà ta coi trọng, có tâm cơ, có thủ đoạn! Thật ra thì, ta đã sớm biết kết quả, nhưng ta không cam lòng, ta muốn tùy hứng một lần, vì mình sống một lần, dù là đời này, cũng chỉ có một lần như vậy. Ta thích chàng, ta muốn ở cùng với chàng, vĩnh viễn ở chung một chỗ. Từ chàng phát ra tiếng kêu, cái lúc cảnh báo con chồn, ta liền thích chàng. Không có nguyên nhân, không có đạo lý, thích là thích."

Chậm rãi cất bước tiến lên, hoàn bội vang lên, lấy tay xoa nhẹ khuôn mặt đêm đêm đi vào giấc mơ của nàng, âm thanh không còn mỉa mai giễu cợt kiêu căng, chỉ còn lại nồng nặc ngơ ngẩn nhàn nhạt mà tan nát cõi lòng: "Tại sao chàng không thích ta? Nếu như ta là thê tử chàng đã mất, chàng có thể vì ta mà vứt bỏ tất cả không? Nếu như ta là thê tử bây giờ của chàng, chàng có thể vì ta mà coi thiên hạ là địch?"

Lục Tử Kỳ không tránh né, mặc cho bàn tay nóng rực miêu tả khuôn mặt mình, chàng vẫn trầm mặc như cũ.

Cười buồn, Gia Luật Bình bỏ tay xuống: "Cái vấn đề này không cần trả lời, ta cũng sẽ không muốn trở thành họ. Ta chính là ta, Hưng Bình công chúa Đại Liêu." Thở dài, nụ cười thêm chút tự giễu: "Tốt lắm, sự tùy hứng của ta kết thúc. Nhưng không phải ta thua, cũng không phải ta muốn buông tha, là bởi vì ta không đành lòng, ta không đành lòng phá hủy chàng, mặc dù, ta thật sự muốn vô cùng."

Con mắt khẽ co lại, dừng một chút, nụ cười đã lại tiêu sái hào hùng: "Hiện tại thẳng thắn nói cho ta biết, chàng thật sự đã quên người vợ trước?"

Đứng chắp tay, chậm rãi lắc đầu: "Lục mỗ vĩnh viễn không quên."

"Như vậy, vì sao chàng lại năm lần bẩy lượt vì người vợ hiện tại mà không ngại ngần mà đối chọi gay gắt với ta? Ta xem ra, chàng đối với nàng

https://thuviensach.vn

cũng hữu tình. Trong lòng của chàng, chẳng lẽ có thể đồng thời chứa được hai nữ nhân?"

Lục Tử Kỳ nhìn về bóng được bao phủ dưới ánh mặt trời, không nhịn được khóe môi khẽ nhếch lên: "Vợ đã chết là người ta trao tình cảm chân thành trọn đời, mỗi lần nhớ tới, đau thấu tim phổi. Mà nàng, là cô gái làm cả đời với ta, ta với nàng tuy không thề non hẹn biển sống chết có nhau, lại có một cảm giác yên tĩnh và thỏa mãn. Cho dù là một chuyện nhỏ thì cũng từ trong đó mà hiểu rõ đến đơn giản vui vẻ. Một là pháo hoa, một là nước chảy róc rách, lòng của ta không lớn không nhỏ, hoàn toàn có thể chứa đựng, vậy thì chứa đựng thôi."

Gia Luật Bình hừ lạnh: "Câu cuối cùng, quá mức phiền toái!"

Lục Tử Kỳ chắp tay: "Là Lục mỗ dài dòng, mong công chúa thứ tội."

"Xem ra, muốn nghe chàng gọi ta là Bình nhi, chỉ có thể chờ đến kiếp sau rồi."

"Nếu quả thật có đời sau, chỉ mong công chúa sẽ không liên lụy vì phàm trần tục vụ, có thể chân chân chính chính sống cuộc đời của mình."

"Ta còn tưởng rằng, đời sau chàng sẽ cho ta."

"Sợ rằng, công chúa không muốn gặp lại Lục mỗ rồi."

"Tại sao không muốn? Chàng là nam nhân ta nhìn trúng, thì đời đời kiếp kiếp cũng không trốn thoát khỏi lòng bàn tay ta! Cả đời này tạm thời bỏ qua cho chàng, đời sau chàng vĩnh viễn chỉ có thể là nam nhân của ta!"

"..... Ưu ái như vậy, Lục mỗ rõ là....."

"Chàng cũng không cần có trách nhiệm quá, như vậy đi, tạm thời cho chàng nợ ta một ân tình, một ngày kia, nếu ta đến đòi khoản nợ, chàng phải

https://thuviensach.vn

thừa nhận."

"Chỉ cần không làm trái với trung hiếu tiết nghĩa, chỉ cần sai khiến, nhất định vượt lửa băng sông."

"Một lời đã định!"

Sự tình trở lại bình thường, mở ra khúc mắc, tự dung thiếu một phần nhân tình, chỉ mong, không quá mức xảo quyệt mới tốt.....

Lục Tử Kỳ bất đắc dĩ cười khổ, ánh mắt vô tình nhìn về hình bóng đã dần dần biến mất khỏi tầm mắt hai người.

Chẳng lẽ Nguyên Hạo có dính dáng đến Hưng Bình công chúa?

Người này là người nào, đối với Diêu Diêu là.....

Cảm giác chua xót vừa cố đè xuống đã dâng lên, như là không khí trong rừng không được lưu thông vậy, ngực có chút cảm thấy khó chịu.

Âm thầm, mình sao lại như thế, lòng dạ nhỏ mọn như thế.

Từng cử động của bọn họ, hắn đều nhìn thấy, rõ ràng rất rõ ràng, vậy thì có gì đáng để ý? Lúc trước không phải đã nhìn thấy tận mắt một màn kia ở trà lâu, sao không có cảm giác này?

Cho dù như thế nào, sau khi trở về sẽ bắt đầu dạy nàng cởi ngựa. Bởi vì tay của nàng, chỉ có thể do hắn cầm.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Cùng Nắm Tay Nhau Cho Đến Khi Chết

Tống Tiểu Hoa là ở cự ly một đình nghỉ mát không xa nhà lắm gặp phải Lục Tử Kỳ.

Hắn đang đi về phía mặt trời lặng làm cho bóng dáng kéo dài, quanh thân dát lên một tầng nhàn nhạt kim biên, hắn liền như vậy một mình đứng ở trong đình, hơi lộ ra nụ cười nhạt trên mặt tái nhợt.

"Làm sao chàng lại ở chỗ này? Hôm nay sao lại trở về sớm như vậy?"

Nhìn người ba chân bốn cẳng hướng chỗ mình chạy tới, lòng không kiềm hãm được dâng lên mấy phần vui vẻ cùng với mấy phần ôn tồn, trong lòng vẫn còn có mấy phần sợ hãi.

Lúc ở trong rừng, mặc dù mũi tên nhắm ngay nàng nhưng không bắn ra, lại làm cho huyết mạch của hắn sôi trào qua vô số lần.

Cái loại đau khắc cốt ghi tâm đó, là sợ. Sợ sẽ mất đi nàng, tựa như ban đầu, mất đi Đồng Nhi.....

Cùng Hưng Bình công chúa giao chiến lần này, để cho hắn tâm thần mệt mỏi, nhưng trong nháy mắt khi thấy nàng, tất cả đều tan thành mây khói.

Nàng không có việc gì, thật tốt. Nàng không thể có chuyện, bởi vì hắn, không cho phép.

https://thuviensach.vn

Một mảnh đạm tử lao thẳng mà đến, ở ngay lúc chưa kịp phản ứng, theo bản năng đã giang hai cánh tay ôm nó thật chặt.

Chợt, sửng sốt một chút, quẫn bách vội vã đẩy ra. Ngay lúc này ở nơi đây, là ban ngày ban mặt.....

Nhanh chóng hướng chung quanh liếc nhìn một vòng, hoàn hảo cũng may, ngày mùa đã kết thúc, vùng đồng ruộng thưa thớt ít người, chỉ là nơi xa có mấy nông dân đang nghỉ trưa. Nếu không, thật sự là có chút xấu hổ.

"Tiểu Hoa....."

Nhận thấy được thân thể của hắn cứng ngắc, Tống Tiểu Hoa ôm càng chặt hơn: "Sợ cái gì, chúng ta là vợ chồng hợp pháp, làm cái gì đều là quang minh chính đại!"

Ngực của hắn ấm áp mà có lực, mang theo như có như không mùi thơm của xà phòng, làm cho người ta quyến luyến, hận không thể vĩnh viễn như vậy gắn bó kề cận bên nhau. Hông của hắn thật sự rất mềm dẻo, có đường cong mơ hồ, mặc dù cách tầng tầng áo vẫn có thể cảm thấy thân thể hắn cao lớn thon gầy.

Để lỗ tai dán chặt ở lồng ngực của hắn, lắng nghe hơi thở tráng kiện dao động không yên của hắn, Tống Tiểu Hoa trong lòng như có thứ gì sắp tràn đầy: "Tướng công..... Tướng công....."

Người mảnh khảnh mảnh mai đang ở trong ngực, từng cơn gió nhẹ thổi qua, mang theo trận trận hương thơm của thiếu nữ, chui vào trong mũi, chảy xuôi tới đáy lòng. Truyền tới bên tai nhiều tiếng nỉ non của nàng, không khỏi tựa như uống rượu ngon, đang say: "Hả? Chuyện gì?"

"Không có gì....." Ngẩng mặt, nhíu lỗ mũi cười ha ha: "Chính là muốn nói, chàng quá gầy, chàng phải mập lên thêm một chút mới được!" # ~ #D! Đ! L! Q! Đ # ~ #

https://thuviensach.vn

"....."

Nha đầu này, luôn là như vậy không bao giờ nói chuyện theo lẽ thường, làm cho người ta vừa giận vừa buồn cười vừa không thể làm gì. Lấy ngón trỏ chạm nhẹ một chút lên chóp mũi của nàng: "Nàng....." Âm thanh trong trẻo thật thấp, có chút giận, còn có chút cưng chiều.

Tống Tiểu Hoa yên lặng nhìn dung nhan tuấn tú này, nhìn đến khóe mắt đuôi mày đều toát ra vẻ nhu tình, hắn hôm nay, như có chuyện quan trọng nên mới đến đây: "Chàng là đặc biệt tại chỗ này đợi ta sao?"

"Đúng vậy, chờ nàng cùng nhau về nhà."

"Thật sao?!" Tràn ra một nụ cười thật lớn, lại dùng mặt ở trước ngực của hắn dùng sức cọ xát: "Vậy vợ chồng chúng ta cũng nhanh chút trờ về nhà, sau đó vợ chồng ta cùng nhau tắm rửa, cuối cùng vợ chồng ta sẽ cùng..... Hắc hắc he he..... Đi!"

Sờ sờ mái tóc mềm nhũn của nàng, Lục Tử Kỳ lại dâng lên một loại cảm giác vô lực đã sớm quen thuộc, nàng lại nói những thứ ly kỳ cổ quái ngổn ngang nữa rồi.....

Lôi kéo tay của hắn, không thể chờ đợi cất bước ra đình, Tống Tiểu Hoa đi hai bước thuận miệng mà hỏi: "Ai đúng rồi, chàng đoán xem ta hôm nay gặp được người nào?"

Đuôi lông mày của Lục Tử Kỳ gảy nhẹ, giả vờ tò mò: "Người nào?"

"Chàng thử đoán xem!"

"Trương thẩm? Triệu đại thúc? Còn không thì là Hồ đại phu?"

"Gặp phải những người thường thường hay gặp mặt thì có cái gì tốt để nói?"

https://thuviensach.vn

"Vậy thì còn có thể là ai nữa? Nàng ở đây cũng quen không được bao nhiêu, lại không có bạn cũ quen biết gì....."

"Dừng! Chàng đừng có xem thường ta!" Chu mỏ, giận dỗi lớn tiếng: "Còn nhớ rõ Nguyên Hạo chứ?"

"Hắn trở lại sao?"

"Đúng! Chính là trở về ngay thời điểm ta liều chết cùng công chúa đánh nhau ở trên đường cái."

Nghe xong nàng miêu tả về hành động của Nguyên Hạo hôm đó, trong lòng của Lục Tử Kỳ vừa động. Nói như vậy, mình có thể kịp thời chạy tới, làm cho Tiểu Hoa không bị tổn thương lớn hơn, 89% là bởi vì có Nguyên Hạo lên tiếng trì hoãn.

Dĩ nhiên Nguyên Hạo thật không thể nào đi kiếm một con tuấn mã giống như đã nói được, lại nói hắn làm sao có thể thật sự gây thêm sự quấy nhiễu nữa, Tiểu Hoa là một cô gái dù có gây rối cũng không có ảnh hưởng đến toàn cục, người như hắn lẽ nào lại cùng nàng quấy rối được. Huống chi, hắn coi như không biết tiền nhân hậu quả trong đó rối rắm như thế nào, nhưng tất nhiên hắn sẽ hiểu nếu để cho Tiểu Hoa thật sự cưỡi ngựa cùng Hưng Bình công chúa ra khỏi thành sẽ có nguy hiểm như thế nào, cho nên, hắn sẽ không làm điều thừa như vậy. Vì vậy, hắn làm như vậy chỉ có thể là vì muốn tranh thủ nhiều thời gian hơn.

Vậy mà, hắn vì sao không trực tiếp đứng ra, với tài ăn nói của hắn nói không chừng còn có thể vô hình giải quyết chuyện này ngay tại chỗ, nhưng ngược lại hắn chỉ dùng thanh âm trì hoãn mà không có hiện thân? Dưới tình huống đó không cần phải cố làm ra vẻ thần bí, như vậy chỉ có một khả năng, không có thuận tiện để lộ diện. Là bởi vì..... Hưng Bình công chúa sao?.....

"Chàng đoán xem, hắn hôm nay tới tìm ta làm gì?"

https://thuviensach.vn

"Trừ ôn chuyện còn có thể làm cái gì? Chẳng lẽ là, cùng nàng cùng nhau vẽ tranh ngâm thơ sao?"

Nhẹ nhàng đạp một cước lên chân của người nghiêm trang bên cạnh đang nhịn cười, sau đó lại nói với ngữ điệu ranh mãnh: "Chàng đi chết đi! Hắn là tới dạy ta cưỡi ngựa, ta không muốn giống như chuyện lần này, mà bị người khác coi thường nữa!"

"Oh..... Vậy nàng đã học xong rồi sao?"

"Coi như ta là một thiên tài, cũng không thể nửa ngày liền học được!"

"Cho nên, hắn có thể sẽ tiếp tục tới dạy nàng sao!"

"Đúng vậy, hắn hẹn giữa trưa mỗi ngày sẽ đến dạy ta."

Dừng bước lại: "Nàng nói với hắn trở về đi!"

Không giải thích được: "Cái gì trở về?"

"Nếu nàng muốn học cưỡi ngựa, ta sẽ dạy cho nàng."

"Nhưng, chàng mỗi ngày đều bận rộn như vậy....."

"Ta sẽ nhín chút thời gian để dạy cho nàng."

Tống Tiểu Hoa nháy nháy mắt, chợt tặc tặc mà cười lên: "Chẳng lẽ là chàng đang..... Ghen?"

Lục Tử Kỳ mấp máy môi, lưu loát rõ ràng đáp một chữ: "Vâng"

Hắn như vậy không chút do dự thẳng thắn khiến cho Tống Tiểu Hoa có chút ứng phó không kịp, trương miệng một hồi lâu lời gì cũng không nói ra ngoài được.

https://thuviensach.vn

"Ta đã đồng ý với nàng, vĩnh viễn sẽ không thả tay nàng ra. Như vậy, nàng có thể hay không cũng đồng ý với ta, nàng vĩnh viễn sẽ không cùng người khác nắm tay được không?"

Tống Tiểu Hoa đầu có chút ngây ngất, vậy đây đại khái chính là cảm giác trong truyền thuyết bị hạnh phúc làm cho đầu bị hôn mê.

Nhưng mà, cái gọi là vật cực tất phản, hạnh phúc tới quá qua nhanh chóng mãnh liệt,sẽ dẫn đến đầu đang choáng ván đến cực độ lại có xu thế tỏa sáng: "Chàng đã trở về nhà rồi hả?"

Vạn vạn không ngờ được câu nói bao hàm thâm tình lại đổi lấy câu trả lời như vậy, Lục Tử Kỳ cũng không có chút lờ mờ phát giác ra, hoàn toàn theo bản năng đáp lại: "Không có....."

"Vậy làm sao chàng biết ta không có ở nhà, còn cố ý chạy đến nơi đây chờ ta?"

"....."

"Tốt, chàng lại rình coi ta!"

"Ta..... Không có....."Như vậy không phải gọi là rình coi chứ? Mặc dù, giống như thật sự có một chút xíu giống như vậy..... Hơn nữa, cái gì gọi là ‘lại’.....

"Chính vì vậy, chàng mới biết được Nguyên Hạo cầm tay của ta, có đúng hay không?"

Ở dưới ánh mắt căm tức cộng với việc trừng như hai trái nho đen, Lục Tử Kỳ than thở, nộp khí giới đầu hàng: "Thật sự là ta chỉ trong thấy các ngươi từ xa, chỉ có như vậy, ta thật sự không phải cố tình làm như vậy. Do Hưng Bình công chúa hẹn ta đi săn thú....."

https://thuviensach.vn

Theo ánh mắt của hắn, Tống Tiểu Hoa nhìn khu rừng này một chút, trầm mặc một chút, sau đó thì điên cuồng toát ra một câu: "Hai ta thật đúng là xứng đôi....." Vợ chồng song song cùng ra ngoài vụng trộm..... Con mẹ nó!

Cảm thấy 'bình dấm chua nhỏ' toát ra hơi thở nguy hiểm, Lục Tử Kỳ vội vàng bổ sung: "Hưng Bình công chúa hẹn ta đi săn thú, là vì nói cho ta biết, nàng đã từ bỏ."

"Buông tha cái gì? Buông tha chàng sao?"

"Đúng vậy."

"Nàng bị cái gì kích thích hả? Thế nào buông bỏ được chứ?"

"Ta đây cũng không biết."

Những lục đục đấu đá, những đối chọi gay gắt, quyền lực cùng thân phận rối rắm, những người không thể hiểu và hắc ám dơ bẩn, hãy để cho hắn một mình đối mặt đi! Quyết không thể để đôi con ngươi trong suốt sáng ngời này dính vào nửa điểm lo lắng, đây là cam kết của hắn đặt ra cho chính mình.

Tình địch cường hãn như thế lại đột nhiên vỗ mông chạy nhanh như vậy, khiến Tống Tiểu Hoa trong chút lát thật là có chút không tiếp thu nổi: "Không thể nào! Nhìn dáng vẻ của nàng đối với chàng, quả thật chính là có mười tám con trâu đều không kéo trở về được, làm sao sẽ nói buông tha liền buông tha được cơ chứ? Sẽ không phải là có âm mưu gì đi..... Lấy lui làm tiến sao? Vờ tha để bắt thật? Minh tu sạn đạo, ám độ trần thương?..... Nếu không thì là dứt khoát trở về chuẩn bị một đội quân tới đây cướp cô dâu? Hoặc là thừa dịp chàng không phòng bị vụng trộm đánh cho bất tỉnh vác đi vào rừng làm cướp, làm áp trại phu quân?!"

https://thuviensach.vn

Nàng phối hợp liến thoắng không ngừng, Lục Tử Kỳ chỉ có thể vô lực vỗ trán.

Thật muốn bổ đầu nàng ra, xem một chút bên trong rốt cuộc đựng những thứ đồ gì. Nha đầu này, đến cùng là có đúng hay không do Đại Tống nuôi.....

"Tiểu Hoa, chẳng lẽ nàng rất hi vọng Hưng Bình công chúa cùng ta tiếp tục dây dưa sao?"

"Dĩ nhiên là không! Ta đây là đang tính toán động tĩnh ý đồ của địch nhân, giống như người ta thường nói là biết người biết ta trăm trận trăm thắng nắm trong tay trong lòng sẽ không hoảng hốt khi đối mặt....."

"Nàng học được 36 kế rất tốt sao!" Rốt cuộc không thể nhịn được nữa cắt đứt những lời nói xằng nói bậy của nàng, Lục Tử Kỳ trên tay khẽ dùng lực: "Nàng còn chưa có đồng ý với ta!"

"Đồng ý với chàng cái gì?" Ánh mắt của Tống Tiểu Hoa nhanh như chớp vòng vo vài vòng: "Oh..... Không thành vấn đề! Ta đồng ý với chàng, coi như người ta là công chúa không cần chàng nữa, ta cũng vậy hội yêu chàng! Đừng đau lòng, ngoan ~"

"....."

Lục Tử Kỳ cảm thấy, trong thiên hạ có thể không có ai so với mình thể nghiệm bốn chữ ‘dở khóc dở cười’ này được nhất, diễn dịch càng sinh động hơn.

Nhìn lên người mặt cười xấu xa ở phía trước, không nhịn được cũng nổi lên tâm tư trêu cợt. Dùng một tay kéo nàng vào, hai cánh tay buộc chặt, giống như là muốn khảm thân thể mền mại này vào huyết mạch và xương cốt của mình.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa bất ngờ không kịp đề phòng, nhất thời cũng dâng lên tức giận hướng về phía ngoài, không thể làm gì khác hơn là trợn trắng mắt liều mạng cầu xin tha thứ: "Xương sắp gãy..... Chết..... Sắp chết rồi~~ được rồi được rồi, ta sai lầm rồi còn không được sao, ta đồng ý với chàng còn không được sao....."

Giảm bớt chút sức lực, cũng không có buông ra, trong âm thanh mang theo sự uy hiếp mạnh mẽ còn có một chút ý cười không đè nén được: "Nàng sai lầm về việc gì? Đồng ý với ta cái gì?"

"Ta không nên để nam nhân khác dạy ta cưỡi ngựa. Bởi vì lão bà muốn học cái gì, dĩ nhiên là phải thỉnh giáo lão công, nếu không, lão công sẽ cảm thấy rất mất mặt!"

Ngẩn ngơ, hai cánh tay không khỏi lại nới lỏng thêm một chút: "Lão công?"

Vội vàng lợi dụng đúng cơ hội tránh ra, đổi khách làm chủ vòng chắc hông của hắn, thân thể khẽ nghiêng về phía sau, cười hì hì nhẹo đầu: "Lão công ý tứ, chính là trượng phu."

Nhíu nhíu mày: "Cách xưng hô này là học từ đâu, giống như không được hay lắm....."

"Vậy ta về sau vẫn gọi chàng là tướng công, trượng phu của ta, tướng công."

Nếp nhăn trên mặt khi cười từng vòng dạng ra, lấy một cái tay khác của nàng cũng bao thật chặt ở trong lòng bàn tay: "Tốt."

"Ta đồng ý với chàng, tay của ta sau này, chỉ cùng nắm tay với chàng. Chỉ là, ta cũng muốn chàng đồng ý với ta một chuyện."

"Chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa chăm chú khóa chặt tròng mắt sâu thẳm của hắn: "Ta mặc kệ toàn bộ chuyện trước kia của chàng, nhưng là từ nay về sau, trong lòng của chàng trừ ta ra, không thể có người thứ hai đi vào. Nói một cách khác, ta chính là người duy nhất trong tâm của chàng. Nếu không....." Cười quái dị hai tiếng: "Ta bảo đảm chàng vĩnh viễn cũng không thể sử dụng nửa người dưới để suy tư!"

Lục Tử Kỳ không có nửa phần do dự, nhẹ giọng lên tiếng: "Tốt."

Nha đầu này, có thể để cho hắn ở trong lòng cất giữ một vị trí cho Đồng Nhi, đã đủ. Có hai người bọn họ, đủ rồi.....

Chỉ là, câu nói sau cùng là có ý gì.....

Mặt trời sắp lặn, hai bóng dáng cầm tay làm bạn.

Nắm tay nhau mà chết, bên nhau đến già.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Một Bước Dẫn Đến Thất Bại

Editor: Quyền Khuyên

Lý bộ khoái tuổi mới có mười tám, nửa tháng trước mới cưới tức phụ, trước mắt chính là giai đoạn như keo như sơn ngọt ngào. Cho nên, đối với chuyện gì đó thì hết sức nhạy cảm.

Tống Tiểu Hoa cùng Lục Tử Kỳ vừa vào cửa nhà, liền thấy một thùng nước tắm cực lớn để giữa viện, Lục Lăng và Tống Vô Khuyết cùng sử dụng tứ chi leo ra bò vào, người thì đầu đầy mồ hôi, chó thì lưỡi vắt sang một bên còn Lý bộ khoái ngồi chồm hổm ở bên cạnh vui vẻkêu cố gắng lên.

Thấy hai người, lập tức thành thật nghiêm túc chắp tay chào, giao cho Lục Tử Kỳ vật phẩm đang cầm trong tay: "Cái bao này là người nhà phu nhân sai người mang tới, bởi vì không biết nhà đại nhân ở nơi nào, liền trực tiếp đưa đến huyện nha, vừa khéo là đại nhân mới đi ra ngoài. Tôi liền cầm cả lá thư này mang tới cho ngài."

"Đã làm phiền. Người nọ hiện ở nơi nào?"

"Hắn nói còn việc gấp phải đi suốt đêm trở về, không thể tới gặp đại nhân cùng phu nhân, mong hai người không trách tội. A đúng rồi, hắn còn nhờ tôi chuyển lời cho phu nhân, là người nhà phu nhân nhờ hắn chuyển lời cho phu nhân....." Bị mấy chữ chuyển lời àm mình cũng muốn ngất, Lý bộ khoái ngượng ngùng gãi gãi đầu, khờ khạo cười cười: "Ta ăn nói vụng về..... Người nhà phu nhân nói, trong nhà tất cả đều tốt, năm nay thu hoạch

https://thuviensach.vn

cũng đặc biệt tốt, phu nhân không cần nhớ nhung. Đại trụ tử cùng nhị trụ tử cao hơn cũng hiểu chuyện, đôi lúc còn quậy ầm ĩ đòi tìm tiểu cô cô, cũng chính là phu nhâni. Đợi đến khi hết bận, cả nhà bọn họ tính toán ở Đại Tuyết Phong Sơn rút bớt thời gian đến thăm phu nhân, còn có đại nhân cùng tiểu thiếu gia, cũng chính là Tiểu Lăng."

"..... Người nhà.....của ta."

Lý bộ khoái cuối cùng chuyển lời xong, sau đó thở mạnh, bỗng nhiên Tống Tiểu Hoa cảm thấy hoảng hốt.

Người nhà của nàng, phụ thân mẫu thân, cả đời này, vĩnh vĩnh viễn viễn cũng không thể gặp lại nhau? Nửa đêm trong giấc mơ thì thường thường có thể nghe được tiếng càu nhàu vụn vặt của mẹ,, có thể ngửi thấy mùi thuốc lá trên người ba, có thể thấy khuôn mặt vô cùng yêu thương cười với mình. Sau đó, sương mù dày đặc cuốn đi tất cả, mọi thứ trở nên mơ hồ. Muốn đuổi theo nhưng không nhúc nhích được. Vươn tay, liều mạng chạm vào gữi lại nhưng tất cả đều là phí công. Mỗi lần tỉnh dậy, lệ ướt gối.

Dù đã quyết định dung nhập vào thời đại này, dù đã quyết định muốn hạnh phúc vui vẻ sống, nhưng huyết mạch thân tình như chân với tay của đời trước, sao có thể dễ dàng nói cắt là cắt, sao có thể nói không giữ trong lòng, không lưu luyến là có thể đem nó làm thành giấc mộng Nam Kha?

Lục Tử Kỳ nhận đồ, nghiêng đầu thì thấy khuôn mặt nàng thẫn thờ, đôi mắt ửng đỏ, trong lòng mềm nhũn, không kiềm chế được giơ tay lên khẽ xoa nhè nhẹ: "Nhớ nhà đúng không?"

Tống Tiểu Hoa hút hút lỗ mũi gật đầu một cái, Lý bộ khoái há hốc miệng như là thấy chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Tri Huyện đại nhân mặc dù nhìn rất tao nhã lịch sự đối đãi với mọi người cũng vô cùng hiền hòa, nhưng trong nha môn đều biết, tính tình Huyện thái gia trẻ tuổi là chính trực ngay thẳng, cương trực, nghiêm trang.

https://thuviensach.vn

Dù chưa bao giờ quắc mắt giận dữ nhưng chỉ cần ngài thoáng giận tái mặt là người khác không thể chịu nổi chân mềm nhũn.

Hơn một năm đồng cam cộng khổ, đã thấy ngài vui mừng, đã thấy ngài tức giận, thấyngài vội vàng, thấy ngài phẫn nộ, thấy ngài không ngủ không nghỉ xử lý công việc, thấy ngài xử lý giải quyết mọi nguy cơ mạnh mẽ vang dội, thấy ngài xử lý việc khó mà mặt không biến sắc, cả đám huynh đệ kính trọng ngài, sợ ngài, bội phục ngài, muốn thân cận nhưng lại không dám, mặc dù ngài chưa từng có thái độ dựa vào thân phận mình mà xem thường người khác nhưng luôn có cảm giác xa cách.

Vậy mà vừa rồi cảm giác này đã bị đánh vỡ.

Tri Huyện đại nhân, nói như thế nào đây, giống như là Bồ Tát được cung phụng bên trong miếu, bỗng nhiên biến thành một người sống sờ sờ..... Ừ, không đúng không đúng cái này không được..... Hoặc là giống như là, mỹ nhân trong tranh tết đi ra vui vẻ với mình..... Ôi không, không, không thể tiếp tục nhớ lại, nếu nàng dâu biết, sẽ không chịu đựng nổi.

Lý bộ khoái cười khúc khích hai tiếng, lại “bộp’ một cái vào đầu, đối mặt với ba người một con chó tám đôi mắt chung quanh nhìn hắn, lập tức túng quẫn đen mặt.

Ngập ngừng nói nhìn trộm Lục Tử Kỳ, không biết sao, lá gan to ra, mở cái miệng rộng mày gian mắt tặc bỏ lại một câu: "Thùng tắm lớn dùng rất tốt, nhà ta cũng vừa mua một. Đại nhân cùng phu nhân cứ dùng từ từ, ta không quấy rầy nữa!" Lập tức quay người lại chạy vội đi ra ngoài.

May là da mặt Tống Tiểu Hoa đã tu luyện còn dầy hơn tường thành nhưng vẫn bị mấy lời nói toạc ra chỉ muốn đụng đầu vào tường. Mà khuôn mặt Lục Tử Kỳ vẫn mờ mịt, cho đến khi mắt nhìn hai tiểu tử đang tốn sức đẩy thùng, tiếp theo dùng mắt đo đạc độ lớn của thùng tắm tiện cho phương thức tắm rửa kia, sau đó chợt hiểu ra. Thấy xấu hổ.....

https://thuviensach.vn

Tiểu Lý này, tháng sau nhất định phải sắp xếp cho hắn đi tuần phố hàng đêm, miệng hắn không có chưng mực nói lung tung, thậm chí dám giỡn cả mình.....

Trong lòng vừa ra quyết định kế hoạch ‘quan báo tư thù’, vừa không bao giờ nhìn thứ làm người ta đỏ mặt, mắt chỉ nhìn thẳng đưa trang phục trong túi cho Tống Tiểu Hoa.

Màu da mặt chàng vốn nhợt nhạt, nhưng lúc này dưới ánh mặt trời lại có màu hồng nhạt, nổi bật là vành tai ửng đỏ gần như trong suốt.

Vì vậy, Tống Tiểu Hoa đáng thương ngượng ngùng nhất thời sụp đổ, trong đầu chỉ còn lại có một ý nghĩ, cắn hắn! Nhẹ nhàng cắn, ăn sạch sẽ.....

Ánh mắt nàng giống như ánh mắt khi đói nóng hừng hực nhìn chăm chăm chàng nhưng ý chí Lục Tử Kỳ rất kiên định. Trời chưa tối lại còn trước mặt nhi tử cùng con cchó, nhất định không thể làm chuyện cẩu thả, đến suy nghĩ cũng không được!

Ho nhẹ một tiếng, phất phất ống tay áo: "Xem người nhà nàng mang cho nàng cái gì."

Tống Tiểu Hoa biết da mặt chàng mỏng không chịu được trêu chọc quá ‘rõ rành rành’, cũng đành phải mạnh mẽ đè tính sói xuống. Dù sao cũng không nên gấpgáp ở nơi này, nếu không cẩn thận chọc giận chàng, phá hư không khí thì coi như thiệt thòi lớn rồi, đại kế đẩy ngã mà mình luôn luôn nghĩ đến tuyệt đối không thể xảy ra bất kỳ chuyện gì, đợi đến khi ăn no uống say đến chết thì mới là tốt..... A hú hú hú.....

Ấp úng với nụ cười “dâm dê” mở cái bọc ra, bên trong là quần áo giầy vớ được xếp nghiêm chỉnh.

Áo da cùng trường sam bông vải là cho Lục Tử Kỳ, mũ Hổ, giày Hổ đỏ rực và chiếc áo bông vải nhỏ cùng với vòng bạc Trường Mệnh Tỏa là

https://thuviensach.vn

cho Lục Lăng, phần dành cho Tống Tiểu Hoa thì toàn bộ quần áo từ trong ra ngoài, từ đầu đến chân. Ngoài ra còn có mộtbao đậu phộng xào cùng quả hạch quen thuộc, cùng với một hộp son phấn.

Trong góc hộp để hai viên đường bình thường, Tống Tiểu Hoa cầm lên, ngạc nhiên rồi cười ra nước mắt.

Hai khối đường này chắc chắn là đồ ăn vặt mà hai tiểu tử gọi là đại trụ tử cùng Nhị Trụ tử vất vả mới tiết kiệm được, đặc biệt gửi cho tiểu cô cô ăn; những vải vóc may y phục, giày vớ thượng thừa, đường may mịn thợ khéo tay bền chắc, nhất định tự chị dâu từng mũi kim sợi chỉ may cho nàng; -d-d-l-q-d- áo da nhất định làm từ miếng da tự ca ca săn; còn nữa, son phấn nhất định là ca ca tẩu tẩu cùng đi chợ để chọn, vòng bạc cũng nhất định là hai người họ cùng đi đến cửa hàng chọn, có lẽ còn có hai cây ‘cây cột’ đi theo nói ý kiến.

Tống Tiểu Hoa biết, nhà mình dù có mấy miếng đất cằn do tổ tiên truyền lại, cũng không được coi là giàu có, bao đồ này không phải là tùy tiện có thể mua được. Họ làm như vậy, đơn giản là vì mong muội muội có thể sống tốt hơn một chút ở nhà chồng.

Phần tâm ý này gọi là tình thân, máu mủ chí thân.

Ông trời đã từng lấy đi sinh mệnh nàng, hiện tại, hình như lại trả lại cho nàng.

Dụi mắt, thấy Lục Tử Kỳ đang chăm chú nhìn mình thì làm vẻ mặt khoa trương: "Thấy chưa? Ta vẫn có chỗ dựa đấy nhé! Nếu như chàng còn dám khi dễ ta lần nữa, ca ca tẩu tẩu còn có hai tiểu chất nhi nhất định sẽ không tha cho chàng!"

Lục Tử Kỳ mặt lộ vẻ oan uổng: "Lần nữa? Ta chưa từng khi dễ nàng?"

https://thuviensach.vn

"Dường như là không có..... Coi như chàng biểu hiện cũng không tệ lắm! Tiếp tục giữ vững!"

Bất đắc dĩ bật cười lắc đầu, nhưng trong lòng có một cổ ấm áp chậm rãi chảy xuôi.

Tuy chỉ vội vã gặp qua một lần lúc thương nghị hôn sự, nhưng đối với đôi vợ chồng chất phác thiện lương, đôi tiểu nhi hoạt bát đáng yêu, gia đình bình thường lại ấm áp tràn ngập nhà thường thường xuất hiện trong đầu. dieddanlequyddon Nhân tình chỉ đơn giản chân thành tha thiết như thế không trộn lẫn tính toán hiệu quả và lợi ích, là hy vọng xa vời mà mình không thể có.

Nhìn Lục Lăng đội mũ Hổ, đi giày Hổ, đeo vòng bạc Trường mệnh đang hôn liên tục Tống Tiểu Hoa, khóe miệng khẽ nhếch lên tạo thành một đường cong.

Thật là có chút vội vàng không muốn chờ đợi đi nhận thức thân gia rồi, gia đình hoàn cảnh như thế nào mới có thể nuôi được một khuê nữ như vậy?.....

"Diêu Diêu, nếu nàng nhớ nhà, hay là chuẩn bị một chút bớt thời gian trở về nhà một chuyến đi! Đúng lúc, thời gian này ta cũng không quá bận rộn, có thể cùng nàng trở về."

"A....."

Những lời này của Lục Tử Kỳ nhắc nhở Tống Tiểu Hoa một vấn đề rất nghiêm trọng, nàng là ‘đồ giả mạo’ thì phải làm thế nào để đối mặt với người nhà?

Chẳng lẽ giả mất trí nhớ giống như theo logic xuyên không, phải cầm cục gạch đập thật mạnh lên đầu mình?..... Thật là thất sách, biết thế lúc vừa

https://thuviensach.vn

tỉnh lại nên chơi trò mất trí nhớ, hiện tại cơ thể này được điều trị vô cùng khỏe mạnh, nếu muốn bị bệnh có lẽ cũng rất khó khăn.

Dứt khoát thẳng thắn được khoan hồng kháng cự bị nghiêm trị, nói thẳng cho Lục Tử Kỳ, trên cái thế giới này có một loại hiện tượng tương tự với việc ông trời bị động kinh gọi là ‘xuyên qua’, mà vợ của chàng là từ một ngàn năm sau ‘vèo’ một phát xuyên qua. Bọn họ đã nói muốn cả hai phải thẳng thắn, như vậy về lai lịch của nàng cũng được tính như một chuyện không lớn không nhỏ, nếu vẫn giấu giếm tiếp thì lại thành lừa gạt.

Dù sao ở đây cũng không sở khoa học nghiên cứu hay khu triển lãm, chỉ coi như bị trúng tà hắt chậu máu chó, hoặc bị coi như là yêu quái thiêu thành tro...phù... Còn không bằng bị giải phẫu làm nghiên cứu thì sảng khoái hơn.....

Tống Tiểu Hoa chỉ mảisuy nghĩ lung tung tóc gáy dựng đứng, Lục Tử Kỳ mỉm cười tiện tay mở lá thư cầm trong tay, chỉ liếc mắt một cái, nụ cười cong cong lập tức biến mất.

Mím môi suy tư một phen, cất kỹ lá thư: "Diêu Diêu, ta có việc gấp lập tức phải chạy tới Châu Phủ, lâu thì mười ngày ít thì bảy ngày liền có thể trở lại."

"À?!"

"Có một vị khách quan trọng, ta phải đi gặp mặt."

"Nhưng..... Nhưng..... Trời cũng sắp tối đen rồi..... Không thể để sáng sớm ngày mai xuất phát sao?"

"Thời gian cấp bách, nhất định phải đi cả đêm."

"Nhưng..... Nhưng....."

https://thuviensach.vn

Bị bước ngoặt to lớn làm cho Tống Tiểu Hoa ứng phó không kịp ‘nhưng’ nửa ngày cũng ‘ nhưng ’ không ra nguyên nhân. Chỉ dùng mắt không ngừng liếc cái cực lớn thùng nước tắm siêu to ở phía bên kia.....

Lục Tử Kỳ vội ho một tiếng nói hơi lắp: "Nàng và Lăng Nhi phải cẩn thận, tất cả chờ ta..... Chờ ta trở lại..... thì nói tiếp."

Tống Tiểu Hoa lắc đầu một cái nghiêm trang: "Chàng sai rồi, đến lúc đó không phải ‘nói’, mà là ‘làm’!"

"....."

Ôm nắm gạo nếp nhỏ mang theo Đại Hắc Cẩu tựa vào cạnh cửa nhìn bóng dáng màu đen đang vội vã đi, Tống Tiểu Hoa thực sự muốn ngửa mặt lên trời gào lên: "Mặt trời mặt trời mặt trời chói changg! Một bước tới cửa của lão nương đến lúc nào mới có thể thành công này cánh cửa một bước đến tột cùng lúc nào thì mới có thể thành công bắn ra ngoài a a a?!....."

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Khóc Không Ra Nước Mắt

Ngày thứ hai, Tống Tiểu Hoa đang vắt hết óc để nghĩ nói thế nào với Nguyên Hạo việc nàngkhông thể cùng hắn học cưỡi ngựa nữa, ngược lại hắn lại sai tiểu nhị đến báo cho nàng biết hắn ‘có việc gấp tạm thời đi xa mấy ngày, sau khi trở lại sẽ qua gặp nàng’.

Điều này làm cho Tống Tiểu Hoa âm thầm thở phào nhẹ nhõm và tự nói thầm, thế nào lại mới tới có một hai ngày rồi chợt có việc gấp đi nữa, đúng là thần bí thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Mấy ngày kế tiếp đều là ăn uống củi gạo dầu muối tương dấm trà cùng với ngủ, trôi qua cuộc sống của phu nhân bình thường không sóng không gió.

Ở trên tường dùng tấm gạch hoạch ra một đường ‘đang’ ngang dọc thẳng tắp, Tống Tiểu Hoa cẩn thận quan sát trong chốc lát không khỏi cảm khái, nếu như một cái dây cỏ ghi lại lời nói, đó mới thật sự gọi là ‘mặc’ hoàn toàn, trực tiếp ‘mặc’ đến Viễn Cổ là có thể xong hết mọi chuyện.....

Thời gian cuối cùng đã qua hơn một nữa, còn có ba đến năm ngày là Lục Tử Kỳ có thể trở lại. Không có điện thoại không có Internet không có bất kỳ phương thức liên lạc ngay lập tức nào, ngay cả việc muốn viết thơ cũng không biết nên đi hướng nào gửi, dĩ nhiên, coi như gởi cũng rất có thể hoàn toàn ‘không theo kịp’.....

https://thuviensach.vn

Tất cả nhớ nhung chỉ có thể hóa thành chữ ‘đang’ trong năm nét bút đơn giản nhất, nhất hoành, dựng lên, nhất hoành, dựng lên, nhất hoành. Một lần rồi lại một lần lặp đi lặp lại như vậy, tựa như, miêu tả người kia mày kiếm, cặp mắt đen bóng, sống mũi thẳng tắp, khóe môi tươi cười, càm có vài sợi râu, hầu kết.....

Tướng công, chàng có hay không cũng nhớ nhung ta, có hay không nhớ nhung ta giống y hệt ta nhớ chàng.....

Xa xa chợt có tiếng vó ngựa vang lên, trong chốt lát đã tới, dừng lại.

Ở trong lúc Tống Tiểu Hoa chưa kịp phản ứng, Tống Vô Khuyết đã chạy ra trước, Lục Lăng theo sát phía sau. Nghe tiếng của Vô Khuyết rít gào, vốn là vui mừng nhất thời hóa thành thất vọng thật sâu, không phải hắn.

Ấm ức mà đi tới mở cửa ra, Tống Vô Khuyết lại càng phát ra tiếng rít rao hăng say mang theo vài phần tức giận, Lục Lăng khuôn mặt nhỏ nhắn cũng nhăn lên, gãi cổ cho Vô Khuyết mà ánh mắt thì lại không hề nháy cứ nhìn chằm chằm vào người khách không mời mà đến ở trước cửa.

Hai tên Tiểu Gia Hỏa này, thật đúng là một cái so với một cái còn mang thù nhiều hơn. Tống Tiểu Hoa đoán chừng nếu như còn như vậy trầm mặc giằng co đi xuống, chưa chừng sẽ trình diễn tiết mục ‘đóng cửa thả chó’ làm ra chuyện đùa giỡn không hay.

"Vô Khuyết, không được quấy! Lăng Nhi, mau tới làm lễ gặp qua Hưng Bình công chúa."

Ngay lập tức Vô Khuyết liền thu thanh lại nhưng trong cổ họng vẫn còn ‘ô ô ô’ không ngừng, còn Lục Lăng làm lễ gặp qua giống như là ép buộc vậy, đều là một bộ dáng bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

"Đứa bé còn nhỏ không hiểu chuyện, mong rằng công chúa không lấy làm phiền lòng." Tống Tiểu Hoa ôn tồn nho nhã cười cười: "Không biết công chúa đại giá quang lâm, có gì chỉ giáo?"

Hôm nay Gia Luật Bình vẫn như cũ một thân trang phục lửa đỏ, vẻ đẹp hiên ngang anh tư tự nhiên. Chỉ là mơ hồ như có chút mệt mỏi: "Nếu Lục công tử không có ở đây, vật này giao cho ngươi cũng giống như vậy thôi."

Nghe được nàng đã thay đổi cách gọi đối với Lục Tử Kỳ, Tống Tiểu Hoa cười đến càng phát ra hiền lương thục đức: "Công chúa xin yên tâm, ta sẽ thay người chuyển giao cho tướngcông."

"Như thế thì làm phiền ngươi vậy."

Gia Luật Bình từ trong tay áo lấy ra một vật, mắt phượng thoáng híp lại một cái: "Đây là ta dùng lông con chồn làm thành dụng cụ này, tạm thời làm thành cho Lục công tử lưu kỷ niệm. Vì để bắt được nó, ta phí hết mấy ngày!"

Tống Tiểu Hoa trong lòng không khỏi run lên: "Con chồn sao?"

"Đúng vậy, Lục công tử chắc hẳn cũng có đề cập với ngươi, ta cùng hắn quen biết, tất cả đều là bởi vì một con chồn trắng." Thanh âm Gia Luật Bình mang theo từ tính có một ti lâm vào trong ký ức kể lại, vậy mà khi quay lưng về phía mặt trời trong mắt lại thoáng qua nồng nặc châm chọc: "Ngày đó ta đang trong rừng săn thú, nhìn thấy một con chồn trắng cực kỳ hiếm thấy nằm ở dưới tàng cây. Ta đang giương cung muốn bắn, chợt từ bên cạnh trong bụi rậm truyền đến một tiếng hét to. Con chồn bị giật mình chạy trốn, ta thì sợ có người mai phục sẽ nhân cơ hội này làm khó dễ, vì vậy ta liền bắn một mũi tên về phía phát ra thanh âm kia....." Hơi dừng lại, tựa như đang quay trở về khung cảnh đó "Không ngờ, tri huyện trùng hợp đi ngang qua bổn địa bởi vì không đành lòng nhìn con chồn trắng bỏ mạng

https://thuviensach.vn

mà phát ra thanh âm cảnh báo. Thật là một đứa ngốc, biết rất rõ ràng ở dưới tình huống như thế làm như vậy sẽ nguy hiểm cỡ nào, nếu không phải ta có ý định muốn bắt người sống, hắn tất nhiên đã sớm đi gặp Diêm Vương. Vì một con chồn cư nhiên suýt nữa làm mất mạng, thật khờ....."

Nói xong lời cuối cùng, giọng nói đã là nhỏ không thể nghe thấy. Đầu ngẩng cao lại khẽ rũ xuống, ngón tay đang cuốn lọn tóc cũng hạ xuống. Giờ khắc này, nàng không còn là công chúa Liêu quốc liều lĩnh không ai bì nổi nữa, mà chỉ là một cô gái bình thường đang giãy giụa với tình cảm vừa ngọt ngào vừa khổ sở.

Hồi lâu, nàng cầm bím tóc trong tay vung lên, tất cả yếu ớt giống như theo không trung xẹt qua một đạo đường cong ánh sáng cùng nhau tan thành mây khói.

Hướng về phía Tống Tiểu Hoa có nụ cười cứng đơ ở trên mặt, trố mắt nhoẻn miệng cười: "Ta sẽ lên đường trở về nước, Lục công tử sau khi trở lại, kính xin nhắn dùm một tiếng, có nhiều quấy rầy, đa tạ khoản đãi. Cáo từ!"

Dứt lời, xoay người lên ngựa, rời đi.

_____ _____ _____ _____

_____ _____ _____ _____

Tống Tiểu Hoa cũng không biết mình đến tột cùng là làm sao làm tốt cơm trưa, dỗ ngủ Lục Lăng, lại có thể làm cho Tống Vô Khuyết vẫn hay vây lượn ở bên người chịu rời đi. Tóm lại, đợi đến khi nàng tỉnh táo lại thì đã bất tri bất giác ra cửa, đang chẳng có mục đích đi đâu thì ở trên đường nhỏ u tĩnh trong thấy một bóng người.

Đỉnh đầu Lãng Lãng nắng gắt kim quang vạn trượng, giống như là muốn đâm thủng mắt của tất cả mọi người trên thế gian này.

https://thuviensach.vn

Vì một con chồn trắng mà không hề sợ tổn hại đến sống chết, chỉ bởi vì con chốn đó giống với con chồn mà vợ đã chết từng nuôi dưỡng. Không trách được, đêm đó khi trở về hắn liền vẽ bức họa kia.....

Con chồn kia, lại gợi lên nhớ nhung của hắn đối với người vợ đã chết? Khi đó, coi như mũi tên thật sự xuyên qua tim hắn cũng sẽ không hối hận chứ gì? Một khắc kia, hắn có hay không nghĩ tới, nếu như cứ thế mà chết đi, cũng rất tốt, bởi vì rốt cuộc có thể không còn bị tưởng nhớ hành hạ.

Nhớ nhung.....

Hắn nhớ nhung, chỉ có một người.

Bi ai, người kia, không phải là Tống Tiểu Hoa nàng.

Đến tột cùng thì thâm tình như thế nào, mới có thể làm cho người ta bất chấp tất cả như thế? Không để ý đến nhi tử còn bé, không để ý đến thê tử mới tân hôn, vì một người không chút liên hệ nào mà không tiếc mạng sống của mình.

Chỉ là bởi vì, có một chút tương tự. Chỉ là bởi vì, này phần tương tự lại làm thức tỉnh tình cảm sâu đậm tận xương tủy của hắn.

Trước thâm tình như vậy, Tống Tiểu Hoa chỉ còn lại có vô lực, vô lực và đã có chút tuyệt vọng.

Đi mệt mỏi, tùy tiện dựa vào một gốc cây nhỏ có vẻ non nớt sau đó ngồi xuống. Ngẩng đầu nhìn thẳng ánh mặt trời bén nhọn như đao, nước mắt chảy khí thế tự nhiên vô ảnh vô hình, tứ tán mà chạy.

Đúng là vẫn không thể không quan tâm được, vẫn còn muốn cùng một người đã không có ở trên thế gian, tranh giành người tình.

Vậy mà, như thế nào tranh? Lấy cái gì tranh?

https://thuviensach.vn

Ở trong lòng của Lục Tử Kỳ, nàng là cái gì chứ? Một tờ hôn ước, một phần trách nhiệm, một chủng tập quán, một người mà hắn không thể không đi tiếp nhận để bầu bạn trong cuộc sống sao.

Từ đầu tới cuối, hắn cũng chưa từng biểu đạt qua là có tình ý với nàng, không phải sao? Từ đầu tới cuối, vẫn là nàng đang hát một vai kịch, tự nàng sống chết quấn lấy hắn, không phải sao?

Thật ra thì hắn đã hồi đáp cho nàng rất nhiều rồi, nàng không nên cầu xa nữa không nên hy vọng xa vời cũng không nên cố chấp nữa vì yêu là không thể ép người khác phải hồi báo mình như mình đã bỏ ra được, mà là nên thả lỏng tâm tư, cố gắng làm tốt vai trò là mẫu thân của Lăng Nhi, thê tử của hắn.

Ai bảo nàng yêu trước đây? Nếu yêu, thì không cần phải so đo nhiều như vậy chứ? Nàng có nhiều thời gian, một ngày nào đó, một ngày nào đó..... Thật, sẽ có ngày đó.....

Tình sâu như vậy, cho dù bích lạc hạ hoàng tuyền cũng không thay đổi cũng không hối hậnthật là thâm tình, hắn còn có thể dành cho người khác sao? Nàng có thể được như vậy sao? Nếu như không có, nếu như không chiếm được.....

Mắt thật là đau.....

Nhắm mắt, thấp đầu, cuộn đầu lên gối, vùi mình vào trong khuỷu tay.

Không muốn không muốn, không thèm nghĩ những thứ hư vô mờ mịt gì nữa. Nghiêm túc chăm chỉ qua tốt mỗi ngày, mới là quan trọng nhất. Yêu là cho, không phải đòi lấy. Bỏ ra, là chuyện hạnh phúc ở trên đời này. Hồi báo, chỉ là Phù Vân a Phù Vân.....

Phi phi phi! Đi chết đi! Để cho lời nói lừa gạt quỷ đi đi!

https://thuviensach.vn

Nàng Tống Tiểu Hoa không phải Thánh mẫu, cho tới bây giờ đều không phải là vậy!

Nàng đố kỵ nàng ghen nàng khổ sở nàng đau lòng nàng nghĩ ngợi nàng muốn khóc.....

Nàng thật rất muốn khóc, nhưng vì cái gì chính là không khóc nổi? Nước mắt đâu rồi, toàn bộ cũng bị chưng cạn sạch một giọt cũng không còn dư lại sao? Tuyến lệ bế tắc sao lệ lỗ ngăn chận sao?

Chung quanh thật yên tỉnh, giống như toàn thế giới chỉ có một mình nàng.

Ba mẹ..... Ca ca tẩu tẩu tiểu chất nhi, ta rất cô đơn.....

Tác giả có lời muốn nói: thấy rất nhiều người nói muốn ngược, vì vậy bắt đầu..... Phiêu

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Buông Tha

Bên ngoài đình cổ, lá diệp lạc vàng óng ánh từng mãnh bay múa trái ngược với sự im lặng của hai người, cách đó không xa, có hai con tuấn mã ngang nhau mà đứng.

Một lát sau, yên lặng bị phá vỡ: "Ngươi đi tìm nàng rồi sao?" Âm thanh trong sáng, giọng điệu hòa hoãn, nghe không ra được tí cảm xúc nào.

"Ngươi chuẩn bị đi tìm nàng sao?" Không trả lời mà hỏi lại, giọng nói hơi khàn khàn mang theo nồng nặc mỉa mai.

Nhướng mày, ánh mắt hẹp dài hếch lên càng rõ ràng hơn: "Trả lời vấn đề của ta trước!"

Tú mi hơi giương, đồng dạng cặp mắt theo thói quen khẽ nheo lại: "Không phải hiện tại ngươi nên trả lời câu hỏi của ta trước sao."

"Không. Ngươi tìm nàng làm cái gì?"

"Giao cho nàng một vật. Còn ngươi ở đây làm cái gì?"

"Tùy tiện đến nhìn một chút. Nhìn thứ gì?"

"Có liên quan gì tới ngươi?"

Yên lặng.

https://thuviensach.vn

Khoảnh khắc sau, tiếng cười của một cô gái dần dần vang lên, tiếng cười trầm thấp, sau đó cao dần, làm cho tất cả chim trên cành cây cả kinh bay loạn, còn hai con ngựa ở bên thì hoảng sợ hí vang, Gia Luật Bình cười đến run rẩy hết cả người khó khăn lắm mới bình ổn lại được: "Ngươi khi nào lại thành người sợ đầu sợ đuôi như vậy? Muốn hỏi cái gì thì cứ thoải mái hỏi đi!"

Con ngươi của Nguyên Hạo co rúc lại một chút, sau đó trên mặt lại treo lên nụ cười, nhưng trong con ngươi lại là một mảnh hàn khí: "Ngươi có đã thương nàng không?"

Tiếng cười chợt nghỉ, sắc mặt lạnh lẽo: "Nếu ta đả thương nàng, thì người làm gì ta? Vì nàng báo thù sao? Ngươi dám không? Ngươi có tư cách này sao?"

Nụ cười mở rộng, hàn khí càng thịnh hơn: "Ngươi có muốn ta chứng thực không? Hiện tại ta cũng không ngại thử một chút!"

Gia Luật Bình thu liễm lại ánh mắt mỉa mai của mình, bi ai dâng lên: "Ngươi, cuối cùng cũng không bằng hắn."

Người nam tử dịu dàng đó kiên quyết nói ra câu ‘mối thù giết vợ, không đội trời chung’, người nam tử lỗi lạc và vẻ mặt thản nhiên khi đối đầu với mọi tình huống.

Giá như, hắn chỉ là một tri huyện nho nhỏ thì tốt biết bao, như vậy, nàng có thể liều mạng và mạnh mẽ ở cùng với hắn. Cho dù là lừa gạt hay cướp, chỉ cần có thể cùng hắn kề cận, dù là cả đời gánh chịu hận ý của hắn nàng cũng không tiếc nối. Vậy mà vạn lần nàng cũng không ngờ, hắn lại có bối cảnh gia thế như vậy. Nàng, cuối cùng cũng không làm được bởi vì ham muốn của mình mà kéo cả Đại Liêu cùng nhau lâm vào vũng lầy.

Một tri huyện râu ria sống chết vinh nhục như thế nào, triều đình nhà Tống hèn yếu tuyệt sẽ không vì vậy mà phá hư thái bình mình đã cận thẩn

https://thuviensach.vn

gìn giữ. Nhưng với hắn thì, không giống như vậy. Nếu làm theo ý của mình thì, hậu quả vô cùng nghiêm trọng có khả năng làm bứt dây động rừng, tạo cớ để họ làm loạn.

Hôm đó ở trong rừng, thật sự nghĩ một mũi tên bắn chết nữ nhân tươi cười tự nhiên ở trên lưng ngựa kia. Lấy thân phận là vợ của hắn quang minh chính đại cùng sống cả đời với hắn, tại sao nàng lại không làm?!

Khi nghe hắn quyết tuyệt nói ra tám chữ như thế, trong đầu chợt thoáng qua một ý niệm: nếu không chiếm được, vậy liền phá hủy!

Quay lại đầu tiễn, giết chết nam nhân mà mình vĩnh viễn cũng không thể có được, sau đó, lấy mạng đền mạng. Đến địa phủ, không có nhiều chuyện phàm trần ràng buộc, nàng cũng không tin không thể cùng hắn làm một đôi vợ chồng quỷ. Cùng lắm thì, lật tung điện diêm vương, buộc Diêm Vương phải làm chủ hôn!

Vậy mà, như thế nào nàng có thể xuống tay được.

Dù sao, cũng là nam nhân mình yêu.....

Thôi, không chiếm được, hủy cũng không được, trừ buông tay còn có thể như thế nào?

Nhưng mà, nàng không cam lòng.

Cười chúc phúc cho người mình yêu cùng nữ nhân khác cùng nắm tay nhau sống đến đầu bạc, là hạng người vô năng ngu dại mới có thể làm chuyện ngu xuẩn như vậy. Không gieo xuống thêm mối họa, là phụ lòng cuồng dại của chính mình rồi!

"Ngươi có biết, nam nhân và nữ nhân khác biệt ở chỗ nào không?"

https://thuviensach.vn

Nguyên Hạo không biết trả lời câu hỏi không đầu không đuổi này như thế nào, chỉ nghiêng nhướng mắt, giữ yên lặng.

Gia Luật Bình cũng không có ý định nhận được đáp án từ hắn, chỉ nhẹ nhàng cười một tiếng, phối hợp đi xuống tiếp tục nói: "Ngươi đã tra ra lai lịch của Lục Tử Kỳ, chú ý là thế lực của gia tộc sau lưng hắn ở tương lai có thể có tác dụng. Mà ta, chỉ quan tâm vợ đã chết của hắn có nuôi một con chồn."

Nói xong, trực tiếp xoay người đi về phía con ngựa: "Ngươi yên tâm, ta vẫn có chạm đến một đầu ngón tay của nàng. Chẳng qua ngươi, không nên ở chỗ này lừa mình dối người làm bộ như ngắm phong cảnh nữa, hiện tại, ngươi nên nhân thời cơ tốt này mà lấy lòng của giai nhân đi." Xoay người lên ngựa, cầm dây cương quay đầu ngựa: "Ta về Đại Liêu chờ ngươi!"

Giọng chưa dứt, bóng dáng hồng y tóc đen đã đi mất.

Lá diệp khô, rơi nhiều hơn, càng dày đặc, xen kẽ một chút màu lam nhạt tạo thêm mấy phần hiu quạnh.

Ở trong đình, có hai người ôm nhau ngọt ngào. Ở bên ngoài đình, có bóng dáng của hai người cầm tay nhau.

Tại sao lại lưu luyến chỗ này, vì muốn ghi tạc vào tận đáy lòng nụ cười và khuôn mặt rực rỡ của ai đó, vẫn là chính mình nên buông tha, không nên đi quấy rầy hạnh phúc không thuộc về mình?

Buông tha.....

Trong sinh mệnh của hắn chưa bao giờ xuất hiện qua cái từ này?!

Gia Luật Bình nói rất đúng, nàng liều mạng tranh thủ đến cuối cùng cũng không thể không buông tha, mà hắn, chưa bao giờ tiến về phía trước

https://thuviensach.vn

một bước liền chủ động muốn buông tay. Cho nên, so với nàng hắn thật đáng buồn.

Lắc đầu cười khẽ, tràn đầy tự giễu.

Thật đáng buồn.....

Người ở trong cuộc, ai có thể so với ai đáng buồn hơn?

Mấy ngày nay thật ra thì hắn cũng không có chuyện gấp gáp gì, cũng không có rời đi 'sườn bắc' ngắm cảnh, chỉ là lúc ẩn lúc hiện ở ngoại ô, cùng với Gia Luật Bình đi săn một con chồn trắng cực kỳ hiếm thấy.

Hắn đi cùng nàng không ngủ không nghỉ như con thoi ở trong rừng rậm, nàng tựa như phát điên tìm kiếm con mồi, tâm tình phức tạp và xen lẫn vui sướng khi nhìn thấy nàng bắt sống con chồn, nhìn nàng rõ ràng muốn lấy lưỡi dao sắc bén lột da hủy cốt con chồn nhưng cuối cùng chỉ cắt một nhúm lông đuôi liền phóng sanh nó.

Nàng nói là do con chồn trắng này làm hại Lục Tử Kỳ bị thương, cho nên nhất định phải giết chết súc sinh này. Nàng còn nói nếu như không phải là con chồn trắng này thì mình cũng sẽ không biết Lục Tử Kỳ, công tội bù trừ cho nên tha chết cho nó.

Thật ra thì, cũng là do không đành lòng, còn chưa có dứt khoát được.

Không đành lòng tổn thương tất cả mọi thứ mà Lục Tử Kỳ muốn bảo vệ, dứt khoát giữ tình cảm tuyệt vọng này suốt cả đời.

Nàng nói cả đời này cũng không yêu nam nhân nào khác nữa, cho dù nàng có nói như vậy cũng không có ai để ý.

Đúng vậy, không ai quan tâm.....

https://thuviensach.vn

Hắn cho tới bây giờ cũng không có quan tâm đến chuyện nhi nữ tình trường, nữ nhân đối với hắn mà nói, cũng chỉ là nhu cầu cần thiết trong sinh mệnh mà thôi, còn nữa, đó cũng là lợi thế giúp hắn.

Vậy mà, nàng còn nói, ngươi không phải cần phải cố khoan dung làm gì, cho nên cũng không cần quan tâm, bởi vì khi ngươi quan tâm người khác, một người mà ngươi không bao giờ có được. Ta là cầu mà cũng không được, ngươi ngay cả cầu cũng không cầu được.

Hắn nhớ, lúc đó là do chính mình, phẩy tay áo bỏ đi.

Tại sao hắn lại nổi giận chứ? Là bởi vì Gia Luật Bình khinh thường vả lại còn nở nụ cười lạnh thương hại hắn, hay là bởi vì bị nói trúng tâm của hắn đây?

Ngày đó, hắn cũng không có đi xa lắm. Mắt thấy bóng dáng màu tím nhạt nhào vào trong ngực của một người, thấy nhu tình tràn đầy trong mắt và cử chỉ cưng chiều của người nọ, miệng khô khốc lòng đau nhói, sợ rằng, ước hẹn không thành rồi. Vì vậy tự động hủy bỏ ước hẹn, không muốn làm khó nàng, lại càng không nguyện trực tiếp cự tuyệt.

Lục Tử Kỳ đưa ra lựa chọn, Gia Luật Bình lại biến khéo thành vụng. Loại phương thức từng bước từng bước ép sát vốn không thích sử dụng ở trên người bề ngoài dịu dàng mà tâm chí kiên định, nàng không nghe hắn khuyên ngăn cứ khư khư cố chấp, rất có thể bức ra tình cảm chân thật đang ẩn giấu sâu ở trong lòng mà chính người đó cũng không có phát hiện ra. & * & D % Đ @ L! Q ~ Đ & * &

Lúc đó hắn ôm lấy nàng trong ngực vẻ mặt nhiều hơn mấy phần bá đạo, là bởi vì rốt cuộc xác định được tâm ý của mình chứ gì? Cùng việc lần trước từ đầu chí cuối hắn coi như gió nhẹ nước chảy rất là bất đồng.....

Vỗ về chơi đùa roi ngựa trong tay, vẻ tự giễu càng sâu.

https://thuviensach.vn

Kết quả của việc tự nhiên rời đi, chính là bỏ lỡ thời cơ tốt nhất.

Mà lần trở lại này, lại trơ mắt nhìn bọn họ càng ngày càng dung hợp cho đến không còn khe hở cho người thứ ba, mình thậm chí ít nhiều gì còn có công giúp họ một tay nữa.

Cũng phải thôi, bình sanh hắn lần đầu tiên vì một nữ nhân mà lo được lo mất tới như vậy, mình còn có rất nhiều chuyện phải đi hoàn thành. Tình cảm, có thì tốt, không có, cũng không quan trọng.

Hắn không bằng Lục Tử Kỳ sao? Chuyện cười!

Gập đôi roi ngựa rồi ném trên mặt đất, Gia Luật Bình nữ nhân này luôn là nói vài ba lời liền có thể gây nên cơn giận của hắn, đáng ghét. Chỉ là, nữ nhân như vậy, mới là người hắn cần? Nhạy cảm sắc bén quả quyết kiên cường, quan trọng nhất là, sau lưng lại có thế lực có thể làm cân bằng các thế lực khác.

Về phần nàng, ánh mắt trong suốt như nước, để lại cho Lục Tử Kỳ bảo vệ thôi.

Lục Tử Kỳ, nếu một ngày kia ngươi không bảo vệ được nàng nữa, chính là ngươi không xứng có được nàng nữa!

Giựt dây cương, lại thấy một người cởi ngựa chạy như bay qua ngay trước mắt, người ở trên ngựa, mặc trang phục của huyện nha.

Nhìn phương hướng, chính là đi tìm nàng. Vội vã như vậy, là có chuyện gì?

Một chút do dự, cuối cùng giục ngựa theo sau.

Trái phải vô sự, đi nhìn một chút tình huống cũng tốt. Hơn nữa, hắn cũng muốn tìm hiểu cho rõ ràng câu nói cuối cùng của Gia Luật Bình.....

https://thuviensach.vn

Tác giả có lời muốn nói: suy nghĩ của công chúa Hưng Bình chính là: biết ngươi đi không được khá, ta cũng vậy liền an tâm.....

Thật ra thì, cùng yêu quái ý nghĩ của ta là giống nhau như đúc ~ a hống hống hống.....

PS: được rồi, hôm nay một ít chương nội dung dường như thiếu một điểm một cái liền..... Sẽ thấy hơn chương một thôi..... Cắn răng cắn răng dùng sức cắn răng ~

Lại PS: ta muốn mãnh liệt thanh minh a, vào V thời điểm chỉ nói là ngày thứ nhất canh ba a, tuyệt đối không phải là về sau mỗi ngày canh ba a a a a a ~ lưu con đường sống đi a a a a a ~ huơ tay múa chân xốc xếch chạy qua....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Cơn Ác Mộng Khó Khăn Tỉnh

Tống Tiểu Hoa cảm giác mình nhất định là đang nằm mơ, một cơn ác mộng rất dài rất dài mà nàng không thể nào tỉnh được.

Trong mộng, có một nha dịch cưỡi ngựa tìm được nàng ở ven đường, nói là mới vừa nhận được thông báo của huyện lân cận, nhà của nàng đã xảy ra chuyện. Vó ngựa phi nhanh nện ở trên mặt đất nâng lên bụi đất, cùn cùn thương.

Giao Lục Lăng cùng Tống Vô Khuyết cho Trương thẩm, huyện úy điều cho nàng một chiếc xe ngựa cùng nàng khởi hành. Thu phong lăng liệt ập vào người, bén nhọn như thương.

Đi rất nhiều ngày, đi tới một tòa nhà, trong sân đứng rất nhiều người, nhà chính có bốn chiếc quan tài, hai lớn hai nhỏ. Lọt vào trong tầm mắt đều là những gương mặt lộ vẻ sầu thảm, đau thấu xương.

Càng không ngừng có người tới nói với nàng, rõ ràng nghe, rồi lại cố tình giống như là cái gì đều nghe không hiểu, cũng không biết là như thế nào trả lời.

Ngay trước mắt những gương mặt xa lạ như ẩn như hiện, chỉ có thể nhìn thấy một loại vẻ mặt, bi thương.

Cho nên bị cuốn hút, cũng khó chịu giống họ, như hít thở không thông.

https://thuviensach.vn

Đây là mộng, đây là giả, nhưng vì cái gì những cảm giác kia những cảm xúc kia như thế nào lại chân thật như vậy?

Trong mộng, trừ huyện úy ở bên ngoài, còn có một người ở cùng với nàng, mặc trang phục áo lam yêu nghiệt.

Hắn là lúc nào thì nhô ra đây? Không nhớ rõ, giống như từ lúc bắt đầu vẫn ở đây. Hắn tại sao phải ở đây? Không biết, dù sao ở trong mộng là không có Logic.....

Sau lại, giống như tham gia một tang lễ. Diễn tấu sáo và trống vô cùng ầm ĩ, có người hát bài hát nàng chưa từng nghe qua, khúc điệu thê lương, làm cho lòng của người ta cũng không nhịn được nhéo thành một đoàn. Còn có giấy tiền vàng bạc mềm mại bay đầy trời, lâng lâng, vô cùng vô tận. Bay bay, phiêu thành bông tuyết, từ bầu trời mờ mịt, một đoàn một đoàn chiếu nghiêng xuống.

Ông trời, người thật biết tạo khung cảnh thích hợp! Chỉ là không khỏi cũng quá không có ý tưởng mới đi? Vừa khiêng quan tài ra đã cho bông tuyết rơi xuống, chẳng lẽ không thể để mặt trời chiếu cao rực rỡ khi chuẩn bị chôn người chết sao?

Cảm thấy cái ý nghĩ này rất có ý tứ, nhếch nhếch miệng muốn cười để mình có thể tỉnh, nhưng vẫn chưa tỉnh lại được.

Đến tột cùng thì lúc nào mới có thể tỉnh lại? Cơn ác mộng này đã diễn ra tròn mười ngày, nàng không muốn nó tiếp tục nữa, bởi vì trong mộng, không có Lục Tử Kỳ, không có tướng công của nàng.....

Sau một lúc, rốt cuộc an tĩnh, những gương mặt xa lạ cũng không còn thấy nữa, vốn là trạch viện chật chội giờ lại lập tức vắng vẻ, tiếng bước chân nhè nhẹ cũng có thể nghe thấy được.

https://thuviensach.vn

Ngồi bất động, khi nhìn lại thì nàng ở trong một gian phòng, không lớn lắm, nhưng rất sạch sẽ. Đầu giường chăn bông thật chỉnh tề, trên bàn trang điểm để cây lược gỗ cùng hộp phấn, còn có nửa bức tranh thêu chưa có hoàn thành, giống như chủ nhân của gian phòng này mỗi ngày ở tại nơi này chưa từng rời đi.

Gian phòng này nàng chưa có tới, nhưng tại sao lại cảm thấy quen thuộc như thế? Đơn giản trần thiết, nhàn nhạt mùi thơm, giống như đã sớm in ở trong sinh mệnh nàng, không thể phân chia.

Cảm giác thật là kỳ quái, một giấc mộng kỳ quái.....

Đầu óc hỗn loạn, tất nhiên là do ngủ quá lâu. Đây cũng không phải là do ngủ quá lâu mà bị như vậy, sẽ không phải là giống như tình tiết trong phim kinh dị, rơi vào ác mộng rồi gặp ác ma, không thoát ra được đi?

Khẽ cắn răng, dùng sức ở trên cánh tay ngắt hai cái. Mẹ kiếp, thật là đau! Nhưng vẫn là vô dụng.....

"Ngươi ở đây làm cái gì?!"

Bị đau mắt mơ hồ ẩn chứa nước mắt, chỉ có thể mơ hồ thấy một mảnh màu xanh dương. Ống tay áo bị người đẩy ra, động tác cấp bách mà êm ái: "Nhìn ta!" Âm thanh trầm thấp, mang theo cố đè nén tức giận.

Cố gắng nháy mắt mấy cái: "Sao ta phải nhìn ngươi! Ta không có quen ngươi....."

Thở dài thật sâu: "Ngươi tội gì hành hạ mình như vậy, muốn cho bọn họ ra đi không an lòng sao?"

"Bọn họ? Người nào? Đi? Đi chỗ nào?"

https://thuviensach.vn

Yên lặng một lát, cánh tay bị người lôi kéo, thân bất do kỷ bị kéo đi theo, một đường lảo đảo.

Không biết đi bao lâu rồi, trước mắt chỉ còn lại một mảnh trắng xóa. Ở trong mảnh màu trắng này, có bốn điểm đen nhỏ đang lẳng lặng đứng sừng sững.

"Bọn họ là ca ca tẩu tẩu và hai cháu nhỏ của ngươi! Bọn họ chết rồi, đã đi đến địa phủ chuyển thế đầu thai rồi! Cái dáng vẻ này của ngươi, có phải hay không cố ý muốn để cho bọn họ không bỏ được, chỉ có thể ở lại chỗ này làm Cô Hồn Dã Quỷ?!"

"Chết?..... Người đang sống thật là tốt, làm sao sẽ chết đây?....." Thò tay mà tiếp nhận một bông tuyết, ha ha cười: "Cho nên như ta đã nói đây chỉ là một giấc mộng! Chỉ có ở trong mộng, mới có tuyết xinh đẹp và sạch như vậy..... Mùa đông ở chỗ của chúng ta rất ít khi có tuyết rơi, coi như có, cũng là rơi trên mặt đất liền lập tức hòa tan, thật ra thì cùng trời mưa cũng không có bao nhiêu là khác biệt. Nhớ có một lần, ta sống chết muốn xem tuyết, nhìn thấy tuyết thật. Ba mẹ chịu không nổi dây dưa của ta, không thể làm gì khác hơn là mang ta đi Cáp Nhĩ Tân, nơi đó cảnh tuyết thật là đẹp, cùng bây giờ giống nhau như đúc..... Một năm kia, ta mười hai tuổi....."

"Ngươi..... Đến tột cùng đang nói mê sảng cái gì vậy?!"

"Nói cho ngươi một bí mật, ai ta cũng không nói, ngay cả tướng công ta cũng không biết! Vốn là nên nói cho hắn biết..... Chỉ là dù sao cũng ở trong mộng, không sao....." Nhón chân lên, cố làm ra vẻ thần bí lại gần bên tai người nọ: "Ta không phải là người ở thời đại này, ta đến từ Thượng Hải hơn một nghìn năm sau này, là do ta ngủ đến hồ đồ rồi xuyên qua! Chân chính Tống Tiểu Hoa đã sớm bệnh chết, so với mấy người thân của nàng thì nàng chết sớm hơn họ mấy tháng đấy..... Lần này thì tốt rồi, rốt cuộc có thể một nhà đoàn tụ....."

https://thuviensach.vn

Đầu vai bị một đôi bàn tay cầm thật chặt, ngón tay giống như là muốn khảm vào huyết nhục bóp vỡ xương: "Ngươi nhanh lên một chút tỉnh lại cho ta! Có nghe hay không?!"

"Ta cũng vậy nghĩ tỉnh lại..... Giấc mộng này thật là lâu, không ngừng mười ngày, cũng mau bốn tháng rồi..... Mà ta chính là không tỉnh được, như thế nào cũng không tỉnh được, làm thế nào....."

"Trốn tránh không phải là biện pháp hữu dụng? Bọn họ đều chết hết, bị người Liêu giết chết hết rồi, còn có một ít thôn dân cũng chết ở dưới đao của bọn người Liêu, không thể sống được nữa rồi! Cả nhà cũng chỉ có ngươi còn sống, ngươi phải thay bọn họ sống một cuộc sống thật tốt, mà không phải ở chỗ này, trước mộ phần của họ ăn năn hối hận tự giận mình được!"

"Ngươi đang ở đây quay phim sao?! Cái gì gọi là bị người Liêu giết chết?" Trong đầu chợt có vật gì đó nổ ra, chỉ muốn thét chói tai chỉ muốn gầm thét: "Tru diệt?! Ngươi cho rằng là quỷ tử vào thôn sao?! Chúng ta bây giờ cường thịnh như vậy, đã sớm không còn giống như thời điểm trước kia bị người khác khi dễ rồi, còn ai dám chạy đến địa bàn của chúng ta giương oai? Chán sống sao? Sẽ không sợ chúng ta trực tiếp phái binh diệt chúng sao?!"

"Diệt?" Truyền vào trong tai chỉ là chuyện cười mà thôi: "Tự Thái Tổ Kiến Quốc tới nay, quân đội nước Tống có khi nào cường đại như vậy? Ngay cả dân chúng của mình cũng không có bận tâm cũng không bảo vệ được, còn vọng tưởng diệt Liêu, 嗬!"

"Thái Tổ..... Thì ra là Tống Thái Tổ ‘kiến quốc lập nghiệp lớn ’..... Đây không phải là mộng, ta cũng không có trở về đi, lại trở thành một người cô đơn....."

https://thuviensach.vn

Nắm lên một cánh tay đang giữ lấy tay của mình, cắn mạnh như muốn phát tiết, có chất lỏng ấm áp chảy vào trong miệng, dần dần hơi thở bình thường trong óc nổ vang trong lòng hỗn loạn, giương mắt, chống lại một đôi con ngươi hổ phách chiếu rọi ở dưới tuyết trắng phau phau: "Nguyên Hạo....."

"Ngươi, rốt cuộc thấy rõ ta."

Âm thanh vẫn trong sáng như vậy, chỉ là dẫn theo giọng nhè nhẹ. Vẻ mặt vẫn là không câu không chấp, chỉ là nhiều thêm vẻ mệt mỏi không thể che giấu được.

Bông tuyết lại bắt đầu nhẹ nhàng rơi xuống, rơi ở trên mu bàn tay có dấu răng máu đỏ thẫm không ngừng rỉ ra, chợt, bị nước mắt nóng bỏng hòa tan.

"Vốn ta cho là, bỏ lỡ cơ hội trở về một lần nữa. Không có cha mẹ, nhưng có anh trai chị dâu và chất nhi, là người thân thật lòng yêu thương ta, người một nhà. Như vậy là đủ rồi, còn có cái gì chưa đủ đây? Ta thậm chí còn cảm tạ ông trời, cám ơn ông cho ta đến nơi này để có thể có hai ngôi nhà, mặc dù cả hai đều bình thường, lại giống nhau ấm áp như vậy. Nhưng..... Không có, lập tức, cái gì cũng không có....."

"Sẽ không, ngươi..... Còn có tướng công của mình."

"Tướng công....." Hít hít lỗ mũi, lau sạch nước mắt, giương mắt nhìn người mặt mũi bình tĩnh trước mặt: "Ngươi đã thử qua chưa, ngươi rất nỗ lực đối với một người, toàn tâm toàn ý đối với hắn, nhưng, trong lòng của hắn vẫn không có sự tồn tại của ngươi. Không, có lẽ có, có lẽ có một chút xíu, chỉ có một chút....."

"Ta đã..... Thử qua, chỉ là, người kia một chút xíu cũng không biết là có hay không."

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa luôn luôn cho là, người cũng là một loại động vật, nhưng thật ra lại vô cùng vô sỉ, thích nhất làm cho chính mình vui vẻ trên sự khổ sở của người khác. Nói thí dụ như hiện tại, mặc dù nàng cách khoảng cách vui vẻ mười vạn tám ngàn dặm, nhưng không thể phủ nhận, khi nghe Nguyên Hạo nói hắn so với mình có thời điểm còn thê thảm hơn, những đè ép và tảng đá lớn trong lòng như thiên quân vạn mã từng từng giọt rơi xuống.....

"Ngươi cũng có đã trải qua cảm giác này sao?"

"Có."

"Vậy ngươi tính sau này làm như thế nào....."

"Không có sau này, bởi vì, chỉ vừa mới bắt đầu."

Nguyên Hạo trong mắt hổ phách giống như là có ánh lửa nhảy động, cái tay kia bị Tống Tiểu Hoa nắm lấy không còn thấy lạnh lẽo nữa, mà là dần dần có cảm giác nóng bỏng: "Ngươi, có nguyện ý hay không....."

Lời nói còn chưa xong, tiếng ngựa vang lên.

Một người mặc trang phục màu đỏ thẫm cưỡi trên lưng tuấn mã đạp tuyết mà đến, nhỏ vụn băng tuyết bị vó ngựa làm bay lên bốn phía, bao quanh bóng dáng đang giục ngựa chạy đến.

Nước mắt lần nữa dâng lên, trời đất mơ hồ, lại, chỉ có thể mơ hồ thấy được dung nhan đang ngày càng gần đến trước mặt mình.

Cặp mắt hiện đầy tia máu, cằm có chòm râu xốc xếch, mặt mũi tiều tụy không chịu nổi, hơi thở vội vàng như lửa.

Nửa tháng không có gặp nhau, toàn bộ mười ngày trong mộng, tướng công, tại sao bộ dáng chàng lại thay đổi nhiều như vậy.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa há miệng, nói không ra lời, muốn tiến ra đón, muốn bước đi nhưng không được. Cũng chỉ có thể như vậy không nói bất động nhìn hắn nhảy xuống ngựa, cởi xuống áo lông, phủi xuống bông tuyết, bao lấy nàng thật chặt.

"Ta tới đây." Nhẹ nhàng ba chữ, khàn khàn như tiếng của mấy người tàn tật, nhưng giống như có lực lượng kỳ lạ nào đó, làm cho người ta sẽ không bao giờ hoảng sợ và bàng hoàng nữa.

"Chàng đã đến rồi....." Si ngốc ngưng mắt nhìn người có con ngươi vẫn đen bóng thâm thúy như vậy, vốn là rét lạnh thấu xương lại từng điểm từng điểm tiêu tán, từ trong mắt mãnh liệt toát ra: "Sao đến giờ này chàng mới đến?! Bọn họ đều chết hết rồi chàng có biết hay không? Toàn bộ đều chết hết chàng có biết hay không? Cũng chỉ còn lại có một mình ta chàng có biết hay không?....."

Mặc cho cặp quả đấm kia liều mạng đánh vào lồng ngực của mình, tận lực dùng giọng êm ái để an ủi người đang bị ngọn lửa thêu đốt: "Ta hiểu rõ, ta đều biết, ta có lỗi vì đã tới chậm. Tiểu Hoa, nàng sẽ không chỉ có một mình, nàng còn có ta, còn có Lăng Nhi."

"Chàng lừa ta! Một nhà ba người các ngươi ta vĩnh viễn đều không vào được có phải hay không? Vô luận ta làm cái gì chàng vĩnh viễn đều không nhìn thấy phải hay không? Mặc kệ ta có làm gì đi nữa thì chàng vĩnh viễn không yêu và coi trọng ta phải không? Chỉ cần chàng nói, cho dù người thân của ta đã chết hết, ta bảo đảm sẽ không tiếp tục cùng chàng dây dưa. Miễn cưỡng bố thí tình cảm, chỉ dựa vào trách nhiệm để duy trì tình cảm, ta sẽ không cần! Chàng yên tâm, dù là một thân một mình, ta cũng vậy nhất định có thể tiếp tục sống....." Hít sâu một hơi, dừng lại khóc rống gần như hỏng mất, chữ chữ rõ ràng: "Quân vừa vô ý, ta liền thôi!"

"Tiểu Hoa!" Lục Tử Kỳ không thể tin nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nước mắt bị gió tuyết làm khô, những lời nói kia làm cho mệt mỏi

https://thuviensach.vn

mấy ngày qua không ngủ không nghỉ ở trong băng tuyết ngập trời chạy như điên thấy thế bằng đau đớn bén nhọn ở trong tim: "Nàng đang ở đây nói những gì, ta làm sao có thể....."

Còn dư lại lời nói không có nói ra, bởi vì người ở trước đã mềm mại ngã xuống.

Nắm cả hông của nàng, ôm cả thân thể đơn bạc của nàng, ngạc nhiên nhìn về phía tay phải ở trên khung trung đang nắm chặt tay của Nguyên Hạo.

"Nàng những ngày qua cơ hồ không có hảo hảo nghỉ ngơi qua, quá mệt mỏi. Tất cả, chờ ngủ một giấc sau khi tỉnh lại rồi hãy nói!"

Đối mặt với hắn không có kẽ hở lạnh nhạt, Lục Tử Kỳ cũng đè xuống tất cả cảm xúc, không biến sắc gật đầu: "Ta đã gặp huyện úy, hắn cũng đã nói đại khái những việc trải qua cùng ta. Đa tạ Nguyên huynh trong khoảng thời gian này đã chăm sóc nàng, Lục mỗ giờ phút này không tiện thi lễ, vả lại ta muốn đưa vợ về nhà dàn xếp trước, sẽ một lần nữa đến cảm tạ Nguyên huynh."

"Tại hạ chỉ là thấy chuyện ra tay giúp mà thôi, không cần phải để ý như vậy. Lục huynh trước cứ mang tẩu phu nhân trở về, tại hạ sẽ đến sau."

Gió tuyết lớn, làm cho hai đạo dấu vó ngựa, tung tích khó phân biệt.

Rũ mắt nhìn một chút vết máu trên mu bàn tay đã ngưng lại, khóe mắt xếch lên hơi cong một chút, chợt khôi phục bén nhọn.

Cười khẽ một tiếng ở trong trời đất mờ mịt vang lên, thật lâu không tiêu tan.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Dùng Tính Mạng

Editor: Quyền Khuyên

Một gốc cây chưa thành hình cây nhỏ trong gió lớn đột nhiên bị gẫy do tuyết sụp, tạo thành những tiếng ‘đôm đốp’nhẹ nhàng, Nguyên Hạo dừng bước, nhin thoáng qua, trên mặt hoảng hốt có như có như không.

Gốc cây này giống như cái cây ngày ấy nàng dựa, non nớt nhỏ bé, chỉ thích hợp sinh trưởng trong ánh mặt trời ấm áp, nàng cũng giống như vậy, không chịu được mưa gió vậy không cần phải trải qua mưa gió.

Còn nhớ rõ khi nhìn thấy nàng vùi đầu ở giữa gối, cuộn cơ thể nhỏ gầy thành một cuộn tròn là lúc trái tim có cảm giác bị co lại, còn nhớ rõ khi thấy nàng nâng đầu lên, cảm giác đôi mắt trống rỗng khuôn mặt mờ mịt hơi thở ngừng lại. Qua vài ngày, tại sao nàng lại thay đổi nhiều như vậy, chẳng lẽ vì Gia Luật Bình?

Không kịp nghĩ tiếp. lại nghe nha dịch nói tin tức kinh người, nàngchết lặng không có phản ứng nào làm người ta hoảng hốt.

Không chút do dự tiến lên phía trước, tự xưng là bạn tốt của Lục Tử Kỳ, lần này đường xa đến viếng thăm lại đúng lúc nghe thấy trong nhà chị dâu xảy ra biến cố, nếu Lục Tử Kỳ bận việc đi ra ngoài không thể nào đến ngay, hắn nên làm chuyện không thể từ chối quan tâm chăm sóc một chút.

https://thuviensach.vn

Nha dịch thấy hắn thản nhiên lễ độ không giống kẻ lừa gạt, mà thời điểm này có người có quan hệ thân thiết với Tri huyện đại nhân đến quyết định thì không gì có thể tốt hơn, vì vậy mời người này cùng nhau đi tìm người cẩn thận là Trương huyện úy để bàn bạc việc này.

Tiếp đó, chính là vội vã nghị định phái người đến Châu Phủ thông báo Lục Tử Kỳ ngay lậptức để ngài trực tiếp đến huyện lân cận, đồng thời sắp xếp tốt mọi chuyện trong nhà, sắp xếp dụng cụ rồi điều xe ngựa đến đây, nhanh chóng chuẩn bị lên đường.

Trên đường phần nhiều là núi non hiểm trở, bởi vì phải lên đường mà bỏ qua quan đạo đường mòn, lắc lư không chịu nổi lại ăn gió nằm sương. Cuối thu thời tiết đã rất là rét, thêm việc trong núi rừng thường xuyên có gió to thổi qua, đến cả những người quen bôn ba bên ngoài cũng khó mà chịu nổi, huống chi là nàng?

Vậy mà, từ đầu chí cuối chưa từng nghe nàng oán trách một câu.

Sự thực là nàng giống như đã mất hồn mất phách, chỉ biết thẩn thờ nghe bố trí, bảo nàng ăn thì ăn, bảo nàng uống thì uống, bảo nàng ngủ là ngủ, một khẩu lệnh một động tác, nếu không, liền yên lặng cúi đầu ngồi, không có tí linh tính nào, thậm chí không giống một người đang sống.

Loại trạng thái này, vẫn giữ vững đến khi tang lễ kết thúc.

Vốn tưởng rằng nhìn thấy khuôn mặt người đã mất thì lúc ấy sẽ òa khóc nhưng nàng lại chỉ là một quan tài một quan tài tỉ mỉ nhìn sang, không khóc không làm khó cũng không nói lời nào.

Hạ táng, thân thích trong tộc vẫn luôn gào khóc, chỉ có nàng vẫn im lặng như thế, sử dụng đôi mắt to nhìn toàn bộ hoặc có lẽ là không nhìn thấy bất cứ một thứ gì.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người nói, nàng là bị đả kích quá độ, quá đau thương quá rồi. Nhưng nếu không nhanh chóng phát tiết ra ngoài, là rất có thể sẽ tích tụ trong tim, thương tổn đến phổi.

Rất nhiều người thay phiên nhau ở cùng với nàng, nghĩ hết biện pháp khuyên nàng, điều cần nói đều nói qua rồi, đại phu cũng mời tới, nàng vẫn thờ ơ ơ hờ như cũ.

Nàng như vậy làm hắn đau lòng.

Đúng, là đau lòng.

Cuộc đời này lần đầu tiên có cảm giác này, vì một cô gái.

Mới gặp mặt thì cảm thấy nàng không giống người khác, rất thú vị, không kiềm chế được muốn nói chuyện với nàng, nghĩ là trên đường tịch mịch thì có thêm gia vị, thêm một nốt nhạc nhỏ.

Lần gặp mặt tiếp theo thì cảm giác nàng đáng yêu cùng xinh đẹp, lại có tâm tư giữ nàng lại bên mình. Vậy mà cuối cùng vẫn không muốn miễn cưỡng cho nàng, nếu trong lòng đã có đối tượng, cần gì phải thương tổn nhau?

Vốn tưởng rằng với nàng chỉ là nhất thời hứng khởi, vốn tưởng rằng có thể thoải mái xoay người rời đi, nhưng, đến giờ phút này, mới biết lại gieo xuống mầm mống tình cảm.

Trông khi nào, không biết.

Gieo xuống thì nên làm như thế nào, cũng không biết.

Đối nàng ngây ngô dại dột tự thương hại tự làm hại mình rốt cuộc không thể nhịn được nữa, kéo nàng đến trước mộ người thân, dùng ngôn ngữ kịch liệt nhất đánh thức nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn hắn, trong mười ngày, hắn rốt cuộc nhìn thấy cái bóng của mình trong đôi mắt nàng.

Khoảnh khắc đó, vừa vui vừa buồn..

Nàng nói rất nhiều, không giải thích được, chỉ là những thứ kia đều không quan trọng, mặc kệ nàng đến từ chỗ nào, mặc kệ nàng là người nào, hắn đều muốn nàng.

Người dân Tống Triều như thế nào, gả làm vợ người ta thì như thế nào, có quan hệ gì với hắn đâu?!

Lời ra vừa ra đến khóe miệng lại bị cắt đứt, nhìn Lục Tử Kỳ xuất hiện không đúng lúc, hắn bỗng nhiên rất muốn đâm một kiếm. Nhìn biểu tình trên mặt nàng, hắn lại giống như là tự cho mình một kiếm. Đợi đến nghe nàng nói xong, kiếm của hắn lập tức biến mất.

Giãy giụa giữa hi vọng và tuyệt vọng, đây, chính là mùi vị chữ ‘tình’ sao.....

Lục Tử Kỳ, nếu như ngươi không thể bảo vệ nàng chu đáo chính là không xứng có được nàng. Hiện tại, ngươi làm nàng thương tâm.

_____ _____ _____

_____ _____ _____

Trở lại trạch viện thì mặt trời đã lặn, trời đất vẫn mông lung màu xám như cũ, một mảng tuyết rào rào rơi xuống, mang theo thứ gì đó đang cắn nuốt tất cả sự khắc nghiệt.

Cửa phòng nhẹ vang lên, Lục Tử Kỳ đẩy cửa đi ra ngoài, trên người khoác áo lông.

"Ngươi đã đến rồi."

https://thuviensach.vn

"Ngươi phải đi."

Hai câu đồng thời vang lên, đều không phải là câu nghi vấn.

"Muốn huyện nha ở đây một chuyến."

"Lấy được lệnh phù điều binh?"

Lông mày nhíu lại: "Chính thế."

Tự nhiên cười một tiếng: "Nghĩ bằng sức một mình đòi lại nợ máu?"

"Cũng không phải là một mình Lục mỗi."

"Dựa vào những người già yếu?"

"Chỉ cần là binh sĩ Đại Tống, thì có trách nhiệm bảo vệ lãnh thổ dân chúng, dù chỉ còn một hơi thở cũng không bao giờ lùi bước!"

"Chỉ tiếc, không phải người người đều có suy nghĩ giống Lục huynh. Nếu nói binh sĩ Đại Tống, đa số chỉ là những kẻ ruồi bọ cẩu thả, chỉ cầu có lương bổng, qua được một ngày thì chính là một ngày. Về phần quan phụ mẫu một phương, lại càng chỉ cầu chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ, chuyện quan trọng nhất là giữ được chiếc mũ cánh chuồn trên đầu. Rõ ràng là tiểu đội 300 người, dám báo lên thành hàng nghìn thiết kỵ. Rõ ràng rụt cổ bên trong thành trơ mắt nhìn dân chúng bị tàn sát, lại cứ xưng anh dũng kháng địch Huyết Chiến Vệ Quốc. Nói không chừng, còn có thể kiếm một cái biểu dương, lên chức. Đáng thương một ítdân chúng, dù là đến diêm vương điện cũng không thể kêu oan, ai bảo bọn họ có đội quân như vậy, ai bảo bọn họ là con dân Đại Tống đây?".

Nói xong câu cuối cùng thì Nguyên Hạo cười như không cười mặt mày cong cong, giọng nói mang vẻ hài hước, dường như trong lòng có oán giận sinh ra sự phẫn nộ.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ biến sắc, nghiêm nghị mà nói: "Bất kỳ triều đại nào, tất nhiên sẽ có những kẻ ăn hối lộ trái pháp luật bỏ rơi nhiệm vụ, hạng người vô năng con sâu làm rầu nồi canh, trong trường hợp đó, Đại Tống lần này cũng không nhân nhượng, chỉ cần chứng cớ xác thật, nhất định nghiêm trị không tha! Tướng sĩ trong quân thiết huyết hào tình lấy máu và cơ thể xây dựng biên phòng Đại Tống, có tặc nhân xâm lấn, dù là truy kích mấy ngàn dặm cũng phải khiến cho nợ máu trả bằng máu! Con dân Đại Tống trung quân ái quốc, tuyệt đối sẽ không có người có lòng phả bội, cho dù đến chỗ Diêm Vương, cũng chỉ sẽ thề hóa thành lệ quỷ đi lấy đầu những kẻ có can đảm xâm phạm nước ta giết dân ta!"

Giọng nói rơi xuống, chợt thấy đụm tuyết rơi từ trên cành cây cao xuống, rơi xuống giữa hai người, trong phút chốc lại bị bão tuyết vùi lấp.

Nguyên Hạo nhắm mắt nhìn cái hố nhanh chóng biến mất không thấy gì, phủi tuyết đậu trên vai: "Chỉ mong, đúng như Lục huynh nói."

Lục Tử Kỳ ngừng lại một chút, chắp tay khom người.

Hơi nghiêng người tránh qua: "Tại hạ nói rồi, bản thân muốn làm chuyện của mình, không quan hệ đến tình cảm, không nhận lòng biết ơn."

Kiên trì đem đại lễ hoàn thành: "Lục mỗ không phải chỉ vì chuyên của vợ, Lục mỗ làm như vậy là vì mấy chục nhân mạng đã chết dưới đao. Đa tạ Nguyên huynh cho biết tình hình thực thế!"

"Lục huynh không sợ tại hạ cố ý cung cấp thông tin giả, để các ngươi đi chịu chết?"

Đứng thẳng người: "Nguyên huynh là người lỗi lạc, nhất định sẽ không làm chuyện ti tiện này. Minh đao minh thương đường đường chánh chánh đi ra, mới gọi là thắng thua."

https://thuviensach.vn

Vỗ tay cười to: "Nói thật hay! Nếu Lục huynh nói như vậy, tại hạ nếu còn giấu giếm thì không quang minh chính đại." Từ trong ngực lấy ra một quyển da dê: "Đây là bản đồ mấy trăm dặm quanh đây, chỗ đánh dấu đỏ chính là nơi mấy ngày nay một ít người Liêu tạm dừng chân. Hy vọng có thể giúp chuyến đi này của Lục huynh."

Lục Tử Kỳ đưa tay nhận lấy, cũng không mở ra, ôm quyền thi lễ rồi xoay người rời đi.

Nguyên Hạo im lặng nhìn hắn đi tới gần cửa lớn nhẹ nhàng lên tiếng nói: "Năm nay tuyết tới quá sớm, sợ là xu thế náo nhiệt không duy trì được hai ngày rồi."

Lục Tử Kỳ gật đầu một cái, bước lên trước một bước, do dự cuối cùng lại xoay người lại: "Lục mỗ có một chuyện không hiểu, mong Nguyên huynh chỉ điểm."

Nguyên Hạo giống như là đã sớm đoán được hắn sẽ hỏi, chắp tay mà cười: "Lục huynh cứ nói đừng ngại."

"Tại sao Nguyên huynh lại để ý đến chuyện này như thế? Dù sao, món nợ máu của con dân Đại Tống đâu có quan hệ gì đến Nguyên huynh."

"Vẫn là câu nói kia, bản thân muốn làm chuyện của mình. Tại hạ cũng vừa vặn có một chuyện muốn được chỉ bảo."

"Mời Nguyên huynh nói."

"Lục huynh đã biết thân phận của ta, thật sự không nghi ngờ ta chút nào?"

Lục Tử Kỳ cười vang: "Thân phận Nguyên huynh như thế nào? Ta chỉ biết, Nguyên huynh và ta nói chuyện thật vui còn tặng bức tranh, chính là người thẳng thắn vô tư. Người Liêu vào nước ta, cướp đốt giết hiếp như

https://thuviensach.vn

mất trí, hễ là người có nhiệt huyết, đều không thể nào ngồi nhìn, huống hồ là Nguyên huynh?”

Mày Nguyên Hạo nhướn cao, chợt ngửa đầu cười dài: "Lục huynh thật là một diệu nhân, trả lời câu hỏi không chê vào đâu được, cũng làm cho tại hạ xấu hổ."

Hai người nhìn nhau cười to, làm rung động tuyết rơi đầy đất, tuyết rơi xuống toàn thân.

Lục Tử Kỳ lần nữa chắp tay: "Thời gian cấp bách, Lục mỗ xin cáo từ trước, đợi ngày khải hoàn sẽ cùng Nguyên huynh say mèm ba cuộc!" Dừng lại, lại nói: "Vợ, xin phiền tiếp tục trông nom." Trong âm thanh khàn khàn không tự chủ được có vài phần dịu dàng, mấy phần nhớ thương, mấy phần không nỡ.

Nguyên Hạo nghiêm nghị hoàn lễ: "Lục huynh tin ta như vậy, ta cần phải không phụ nhờ vả." Lắc lắc thân thể, phủi xuống những mảnh vụn màu bạc,lần thứ hai mở miệng lại có vẻ mặt đùa dai vui vẻ: "Lục huynh ngàn vạn lần đừng có lòng cảm kích đối với tại hạ, bởi vì lại nói, tại hạ vẫn còn khoản nợ. Bản đơn lẻ tuyệt thế của Lục huynh, tại hạ không cẩn thận đã làm mất rồi."

"....."

Lục Tử Kỳ vừa im lặng, không biết làm thế nào, chỉ đành phải yên lặng bước ra cửa.

Xoay người lên ngựa, cuối cùng nhìn lại gian phòng có cửa sổ đóng chặt rồi giơ roi.

Bên trong tiểu viện lại khôi phục yên tĩnh, Nguyên Hạo thò tay hứng những bông tuyết mong manh óng ánh long lanh, nắm tay lại rồi mở ra chỉ còn là những giọt nước.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ, ngươi đối đãi với ta như thế, có phải vì không để cho ta có bất cứ cơ hội lợi dụng nào?

Ngươi dùng tính mạng tin ta, ta sao lại có thể có ý nghĩ không an phận với thê tử ngươi nữa?

Ngươi biết ta hiểu ta, nên dùng chiêu này vây nhốt ta.

Ta biết ngươi hiểu ngươi, cho nên thật rất muốn..... Cho ngươi một kiếm.....

Hai ngày sau đó, tuyết ngừng trời quang, ngươi mang theo một đội già nua yếu ớt có thể đến sơn cốc có vách đá dựng đứng hay không, có thể đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công người Liêu phản kích như sói như hổ?

Sở dĩ ta chú ý đến dấu vết của đám Liêu nhân kia là vì muốn đuổi tận giết tuyệt.

Ngươi nói đúng, dân chúng Tống Triều sống hay chết chẳng quan hệ tới ta, nhưng, chuyện của nàng thì có quan hệ với ta, ta đòi lại nợ máu chỉ vì một mình nàng. Mà điểm này, ngươi nói vậy cũng đã hiểu.

Không ngờ chính là, ngươi có thể mang lệnh phù Điều Binh đến. Càng không có nghĩ tới chính là, ngươi lại muốn tự mình mang binh giết địch.

Cứ như vậy, người của ta cũng chưa cần thiết phải tham dự, ngộ nhỡ chuyện này bị tiết lộ, sẽcó phiền toái. Dù sao Liêu quốc cũng là đồng minh.

Ta nói cho ngươi biết tình hình thực tế, cho ngươi bản đồ, có lẽ xác thực có thể giúp được ngươi, nhưng là cũng đẩy ngươi vào con đường chết.

Đao thương không có mắt, ngươi là quan văn chưa bao giờ ra trận giết địch, có thể đắc thắng, lại có thể toàn thân trở về không?

Nhưng nếu không thể, như vậy nàng.....

https://thuviensach.vn

Cúi đầu nhìn tuyết đã vùi đến mắt cá chân, âm thầm cười khổ.

Lục Tử Kỳ ơi Lục Tử Kỳ, ta thật sự phải không biết, là hy vọng ngươi sốngtrở lại, chay là hi vọng ngươi dứt khoát, chôn xương nơi sa trường.

Tác giả có lời muốn nói: nam nhi tốt tâm tồn gia quốc chí ở sa trường! Chiến tranh khống nào đó yêu quái tùy tiện kích động một cái ~

Thiểu cằn nhằn giọt nói một câu, vì sao ta mỗi lần viết đến tiểu Nguyên cùng Tiểu Lục đối thủ đùa giỡn thì luôn có thể cảm thấy chung quanh có thần thánh ánh sáng ở bắn ra bốn phía bóp? Cái đó ánh sáng dường như gọi là..... JQ? ~囧

Khác: lại nói, yêu quái ta tra Bắc Tốngquân chế nội quy quân đội tra được nội thương cũng không còn hiểu rõ nguyên cớ đến ~

Các vị thân quyền vả lại nhìn đồ vui lên a, liền bề ngoài so đo Tiểu Lục ống chạy đi mang binh đánh giặclịch sử hợp lý tính ha ~

Nói tóm lại, Bắc Tốngtrên địa phương cũng sẽ có đóng quân, có là cấm quân có là quân đội vùng ven, 8 qua, phần lớn trên địa phươngquân đội lực chiến đấu đều vô cùng gì kia gì..... Khác, Bắc Tống từ trước đến giờ quen quan văn lãnh binh, đây cũng là vì cái gì phải chiến bại một trong những nguyên nhân..... 囧

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Đại Thù Phải Báo

Không biết là do Nguyên Hạo xuống tay quá ác hay là do nàng trong mười ngày vô tri vô giác thương tâm quá độ, Tống Tiểu Hoa ngủ một giấc khoảng hai ngày hai đêm mới tỉnh dậy, vẫn chưa hoàn toàn hiểu rõ tình trạng ngay sau đó đầu đau như muốn nứt ra toàn thân nhức mỏi phát sốt lên, nóng như lửa đốt, lại ngủ một giấc suốt ba ngày.

Trong lúc đó, có không ít người trong tộc cùng nữ quyến đến chăm sóc và thăm hỏi, thấy nàng mặc dù bệnh nặng như vậy, nhưng không có làm chuyện hồ đồ giống như trước nữa, mọi người đều yên tâm buông bỏ tảng đá trong lòng.

Một nhà năm người, đã mất đi bốn, nếu một người còn sống ở trên đời cũng xảy ra chuyện nữa, thì phải làm như thế nào cho phải đây.

Tống gia cũng được coi là gia tộc không lớn cũng không nhỏ ở địa phương, hơn trăm năm kinh doanh, con cháu đông đảo, Sĩ Nông Công Thương đều có liên quan đến. Tống Tiểu Hoa trong nhà đời đời nghề nông, cho đến thế hệ này rốt cuộc có được một ít sản nghiệp. Cho bần nông tá điền lân cận mướn rồi thu tiền, không phải giàu có cũng áo cơm vô lo.

Lần đại kiếp này, chính là bởi vì ngày mùa đã qua, nên đi đến nhà một thôn dân thuê đất thu tiền, bởi vì thấy thời tiết tốt, liền cho toàn gia cùng đi, coi như là đi dã ngoại một chuyến. Đến nhà của người thuê, lại không chịu nổi thịnh tình của người thuê, vì vậy ở lại mấy ngày. Vạn lần cũng không ngờ tới, sẽ gặp phải một bọn cướp người Liêu điên cuồng như vậy, trong

https://thuviensach.vn

một đêm, cả thôn trên dưới mấy chục hộ dân bị tàn sát hầu như không còn một ai sống sót.

Trong đó, bao gồm tất cả người thân của Tống Tiểu Hoa.

Nhìn vào trong mắt những người đến thăm mình, chỉ thấy trong mắt họ một chữ mà thôi: mệnh.

Cũng giống như mạng sống của chính họ, đang êm đẹp ai có thể muốn lấy là được đây?

Cũng chỉ là ở tạm mấy ngày, ai có thể ngờ được lại vừa vặn đụng phải tai họa thình lình này đây?

Biên cảnh của hai nước Tống Liêu thái bình trong nhiều năm như vậy, ai có thể nghĩ tới việc bất thình lình có một nhóm người Liêu hung tàn cả gan làm loạn như vậy chứ?

Nơi đây rõ ràng có mấy ngàn quân đóng ven vùng, ai có thể ngờ được vào thời điểm mấu chốt thế nhưng lại rụt cổ mặc cho dân chúng kêu rên bỏ mạng trên lưỡi đao của bọn người Liêu man rợ chứ?

Cho nên, tất cả đều là do mệnh, nửa điểm không do người.

Tống Tiểu Hoa đối mặt với những người thân thích trên căn bản như người xa lạ này chỉ nghe chứ không nói nhiều, thỉnh thoảng nhẹ nhàng đáp một tiếng, cười nhạt một tiếng.

Bọn họ thông cảm cho nàng vì đau xót người thân mới mất cộng với việc bệnh chưa khỏi hẳn, cũng không cùng nàng so đo, ngược lại càng thêm thương tiếc. Vừa dâng lên thức ăn ngon cùng với lời ngon tiếng ngọt, bên cạnh đó họ lấy một ít chuyện thú vị trước kia trong nhà của nàng kể lại cho nàng nghe.

https://thuviensach.vn

Có mọi người thân thiết tỉ mỉ chăm sóc thỏa đáng như vậy, hơn nữa cộng với việc mình tích cực phối hợp tĩnh dưỡng, tinh thần và thân thể của Tống Tiểu Hoa rất nhanh chuyển biến tốt lên.

Đợi đến rốt cuộc có thể xuống giường, đã là giữa trưa ngày thứ chín.

Gió tuyết đã sớm ngừng, trong thiên địa mông lung bụi bay tứ phía, đầu mùa đông nắng ấm chiếu cao, màu trắng đang lặng lẽ hòa tan, mái hiên băng nhũ đang nhỏ chuỗi chuỗi thủy châu.

Đẩy cửa ra, gió lạnh thổi vào, vội vàng nắm thật chặt áo bông dày.

Trong viện tuyết đọng đã được quét sạch, mặt đất vẫn còn ươn ướt, ở nơi vắng vẻ cô đơn này, có một bóng dáng áo lam đang lẳng lặng đứng.

Gương mặt tuấn dật có mấy phần hao gầy, như cũ mặt mày cong cong hướng về phía nàng mỉn cười.

“Nguyên Hạo.....”

Nhẹ nhàng gọi ra cái tên này, trong âm thanh không khỏi dẫn theo chút nghẹn ngào.

Tám ngày không có gặp người trước mắt này, cả Lục Tử Kỳ cũng vậy. Nàng không có nhìn thấy hắn.

Nghe những nữ quyến kia nói, Nguyên Hạo vẫn ở trong sương phòng bên cạnh nàng, làm phiền hắn kê phương thuốc và dạy họ nấu ăn cho nàng, chính vì vậy nàng mới có thể khỏe nhanh như vậy. Chỉ vì kiêng dè, vào nhà gặp nhau rất bất tiện. Nói đến vị bạn thân của Tống cô gia này, người người đều là khen không dứt miệng, ôn hòa khiêm nhượng biết rõ đạo lý có chủ kiến, không chút nào tiếc rẻ lời ca tụng.

https://thuviensach.vn

Về phần Lục Tử Kỳ, trượng phu của nàng, là chưa từng nghe người nào nói tới.

Có lẽ, đã sớm đi rồi? Sau khi nghe nàng nói ra những lời quyết tuyệt như vậy.....

Có phải cuối cùng hắn đã cảm thấy mình được giải thoát hay không? Hắn có hay không một tia không đành lòng?

Ép buộc chính mình không nghĩ đến những vấn đề không có câu trả lời này nữa, thế nhưng cảm giác đau lan tràn toàn thân giờ khắc nào cũng nhắc nhở, nàng, rốt cuộc chỉ còn lại có một mình.....

Lỗ mũi chua xót nước mắt sắp tràn ra, nhưng chậm chạp không có rơi xuống, hình như tất cả nước mắt sau ngày đó đã chảy khô hết tất cả rồi.

“Cùng ta đi tế bái người thân của ta đi!”

“Tốt.”

Đốt nhang đèn, mang cống phẩm lên, ngón tay nhẹ nhàng mơn trớn trên bia mộ lạnh lẽo có khắc tên của bốn người vừa xa lạ lại vừa quen thuộc này.

“Ca ca, tẩu tẩu, đại trụ tử, Tiểu Trụ Tử, mặc dù ta chỉ gặp qua các ngươi một lần nó cũng là lần cuối cùng gặp các ngươi ở trên đời này, nhưng mạch máu chảy trong cơ thể của ta cùng các ngươi giống nhau. Nếu như ông trời cho ta tới nơi này, trở thành chủ nhân của thân thể này, vậy thì ta chính là Tống Tiểu Hoa, người thân của các ngươi. Thật sự trước kia ta có một loại cảm giác không chân thật, thường thường cảm thấy đây chỉ là một giấc mộng, hoặc chỉ là ông trời đang cùng ta chơi một trò chơi. Nói không chừng khi tỉnh dậy, ta lại trở về với thực tại của mình, trở lại cái địa phương ta đã sinh ra và lớn lên, mà ta đã trải qua từng ngày vô cùng quen thuộc. Nhưng sau này sẽ không, ta muốn tiếp tục cuộc sống thực tế bây giờ, mang

https://thuviensach.vn

theo trong huyết mạch phần thân tình này. Bất luận các ngươi là chuyển thế đầu thai hay là đi thiên quốc, xin yên tâm, nhà của chúng ta, còn có ta."

Tuyết vẫn chưa có tan hết, gió vẫn thổi mạnh như cũ, bóng dáng màu trắng đứng trước bia mộ tự lẩm bẩm, nhìn qua rất yếu ớt chạm vào liền gãy, giống như cây non trong băng tuyết.

Nguyên Hạo đứng lặng yên dưới gốc cây khô cách nơi nàng khoảng mười bước, nhìn Tống Tiểu Hoa một hồi lâu vẫn không động dậy.

Không suy nghĩ nhiều liền ôm nàng thật chặt vào trong ngực, suy nghĩ sẽ vì nàng mà chặn lại tất cả tổn thương, suy nghĩ để cho nàng vĩnh viễn trở thành một đóa hoa mềm mại để mình che chở.....

Vậy mà, không thể làm như vậy.

Bởi vì, nàng đã có Lục Tử Kỳ, Lục Tử Kỳ thật là đáng chết.

Ngươi rốt cuộc, chết hay chưa. Tám ngày rồi, vì sao lại bạc vô âm tín.....

Hồi lâu, Tống Tiểu Hoa chậm rãi đứng lên, hoạt động hai chân đã chết lặng của mình, xoay người, đối mặt với đôi mắt luôn dõi theo mình không bao giờ rời đi của Nguyên Hạo, khẽ mỉm cười: "Chúng ta trở về đi thôi!"

Nguyên Hạo không dám tin trừng mắt nhìn, nàng lại cười, nàng đã khôi phục và hoạt sáng sủa như ban đầu rồi sao? Giống như không phải, giống như, có một chút gì đó.....

Nhìn nàng đi tới, trong lòng dâng lên một cỗ kích động khó mà ức chế được, tiến lên hai bước, dừng lại, ánh mặt trời có chút chói mắt, vết thương trên mu bàn tay đã sớm khép lại mờ mờ ảo ảo có cảm giác đau. Âm thầm tự giễu, hắn khi nào lại biến thành một người sợ đầu sợ đuôi như vậy? Giống như, Gia Luật Bình đã từng nói vậy.....

https://thuviensach.vn

“Còn nhớ rõ ngày đó có một câu mà ta chưa có nói hết không?”

“Hả? Ngày nào?”

“Không sao, ta có thể lặp lại lần nữa. Ngươi có nguyện ý hay không.....”

Nguyên Hạo thật là không nhịn được muốn hỏi ông trời một chút, hắn đến cùng là đã làm ra chuyện gì mà lại bị ông trời phạt như vậy, sao lại có việc phát sinh cắt đứt lời nói của hắn một lần nữa chứ?

Nơi xa vang lên huyên náo, tiếng chiêng trống vang dội, ở mảnh đất hoang dã này cũng có thể nghe thấy thật rõ ràng.

Tống Tiểu Hoa cũng không quá để ý thuận miệng hỏi một câu: “Có phải xảy ra chuyện gì rồi hay không?”

Nguyên Hạo lại liên tục cười khổ, bất đắc dĩ đáp: “Chắc là đã đánh thắng trận.”

“Đánh giặc sao?”

“Lục Tử Kỳ mang binh truy kích đám người Liêu đã huyết tẩy thôn trang, chắc hẳn, đã thành công.”

“!!”

Bởi vì không muốn làm cho Tống Tiểu Hoa đang mang bệnh trong người lo lắng, cho nên tất cả mọi người lựa chọn ở trước mặt nàng không hề đề cập tới chuyện xuất chinh của phu quân nàng. Bởi vì nàng cũng chưa từng hỏi phu quân của mình đã đi đến nơi nào rồi, cho nên tất cả mọi người nhận định là nàng tất nhiên đã biết chuyện này. Kết quả là, khi nghe nói đến chuyện này thì nàng như nghe tiếng sấm sét giữa trời quang vậy, suýt nữa bởi vì kích thích quá độ mà lâm vào trạng thái ngu dại.

https://thuviensach.vn

Sững sờ một lát, chợt Tống Tiểu Hoa đứng nguyên tại chỗ nhảy lên cao ba trượng, níu lấy tay của Nguyên Hạo dừng lại gầm thét: “Hắn một người quan văn tại sao phải mang binh đi đánh giặc?! Hắn là một tri huyện tại sao phải đi đánh giặc? Hắn cũng không phải là quan ở nơi này tại sao hắn phải để ý tới việc này? Con mẹ nó lũ súc sinh người Liêu kia so Tiểu Quỷ Tử còn phải tàn nhẫn biến thái hơn, ngộ nhỡ đánh không lại thì làm thế nào ngộ nhỡ bị thương làm thế nào ngộ nhỡ..... Làm thế nào? Hả?!”

Gào xong, lườm hắn một cái liền vui mừng hớn hở chuẩn bị chạy về hướng có một nhóm người nhỏ không xa nơi đây lắm, không nói hai lời nhấc chân đi về phương hướng đó.

Nguyên Hạo một hồi lâu mới giật mình cúi đầu sửa lại vạt áo đã bị nhăn một chút, ngón tay thon dài trắng nõn dừng lại nơi vẫn còn lưu lại một chút nhiệt độ của nàng, làm như đang hồi tưởng lại việc gì đó.

Mới vừa rồi, nàng chửi tục? Cũng có một phen ý vị đặc biệt.....

Chợt, lắc đầu cười khẽ, chắp tay sau lưng, xoải bước bước đi.

Lúc đầu Tống Tiểu Hoa chỉ nâng váy chạy vẫn tương đối lịch sự, sau lại học theo Tôn Nhị Nương trong Kim Khảm Ngọc cột lại vạt áo cản trở nàng tới eo, bắt đầu bộ dạng xun xoe chạy như điên, rất có vài phần xu thế cuồng hoa.

Bị nàng vượt qua đám người chỉ cảm thấy gió vừa thổi một bóng dáng chợt lóe còn có vài phần mơ hồ nghe được tiếng thét chói tai của bóng dáng đó. Thanh âm gào thét kia, thật ra là tiếng thở hổn hển của một người..... $ ^ $ D ~ Đ @ L! Q $ Đ % @ #$

Tướng công tướng công, chàng ngàn vạn lần tay chân đầy đủ hết không bị thương chút nào trở lại, chàng không thể có chuyện bất trắc gì xảy ra, ta..... Ta sẽ không bỏ qua cho chàng nếu chàng xảy ra chuyện!

https://thuviensach.vn

Đang lúc hai chân của Tống Tiểu Hoa như nhũn ra hai mắt tối sầm sắp ngất do hụt hơi, liều mạng chạy như điên rốt cục cũng ngừng lại.

Đổ nát thê lương, một vùng đất cằn cỗi, cờ trắng giấy tiền vàng bạc, nơi nơi thê lương.

Nơi này, chính là cái thôn trang bị tàn sát, nơi này, chính là địa phương mà người thân của nàng chết.

Mọi người không ngừng từ bốn phương tám hướng vọt tới, đã sớm dừng lại tất cả huyên náo, chỉ là lẳng lặng đứng thành một vòng tròn lớn, vây xung quanh đống củi thật cao.

Phía trên, trùng điệp gần trăm mấy cái đầu của từng người từng người, đầu của bọn người Liêu man rợ tàn sát thôn trang.

Vết máu khô khốc dính đầy trên râu tóc cho nên hoàn toàn không thể thấy rõ diện mạo thật sự của họ, nhưng trước khi chết trên mặt của họ đều có vẻ mặt hoảng sợ tức giận hung tàn đan xen vào nhau tạo nên khuôn mặt vặn vẹo có thể dễ dàng nhìn thấy được trên mặt của họ.

Một đội người mặt khôi giáp đứng chỉnh tề ở một bên trên mặt bị vết máu bẩn che nhưng vẫn không giấu được không bản sắc của một quân nhân, người người cầm thương nhếch nhác, vậy mà khí thế oai hùng ngang nhiên ngay cả nắng gắt trên đỉnh đầu cũng phải trốn tránh.

Ở phía trước họ, một người mặc áo giáp đen tiều tụy không giống hình người, chỉ có cặp mắt kia, sắc bén như chim ưng.

Cái tên đó ở trong ngực của Tống Tiểu Hoa đã trằn trọc bồi hồi ngàn lần vạn lần, nhưng chỉ là hô lại không phát ra tiếng. Cổ họng giống như là bị thứ gì gắt gao bóp chặt, hơi thở khó khăn.

https://thuviensach.vn

Chung quanh rất an tĩnh, chỉ có thể nghe được tiếng hô hấp nặng nề, còn có ngọn lửa ở trong gió vù vù tắt, một loại cảm xúc đè nén đến cực hạn, tùy thời sẽ phun trào ra.

Người nọ cầm cây đuốc trong tay, vung tay lên, đang muốn đốt đống củi, như cảm giác được, dừng lại, nghiêng người, chỉ thấy một bóng dáng trắng thuần đang chậm rãi bước ra từ đám người, từng bước từng bước, hướng mình đi tới.

Tóc mai quần áo đều xốc xếch, bên trên giày cũng dính bùn đất, mặt mũi ửng hồng hô hấp dồn dập, trong mắt lệ quang giống như đang bị lửa thiêu đốt, một tầng sương mù nồng nặc, nhưng, sẽ không bao giờ ngưng kết chảy xuống.

Giống như là qua thật lâu, hoặc như là chỉ trong mấy cái nháy mắt, nàng đi đến gần cách một khoảng bằng một cánh tay, vươn tay, mở miệng nhẹ nhàng nói: “Cho ta.”

Đưa cây đuốc cho nàng, không có nửa phần do dự. Cũng đồng thời nắm một cái tay khác của nàng, thật chặt.

Rũ mi mắt xuống, hít sâu một hơi, nhanh chóng quay đầu, nhìn thẳng vào những khuôn mặt dữ tợn kia.

Chính là bọn họ, đã cầm đao bổ về phía dân chúng tay không tấc sắt. Chính là bọn họ, giết người nhà của nàng. Chính là bọn họ, đã làm cho những người có huyết mạch tương liên máu mủ thân tình của nàng chết khiến nàng vĩnh viễn không thể gặp được họ.....

Bọn chúng chết vẫn chưa hết tội!

Lòng bàn tay truyền tới nhiệt độ cùng lực lượng khiến thân thể run rẩy, cây đuốc vững vàng hướng về phía cái cộc gỗ héo khô kia, trong

https://thuviensach.vn

khoảnh khắc, ngọn lửa bốc cao bay lên trời, cháy hừng hực. Trong không khí tràn ngập mùi máu tanh, vài cổ khói dầy đặc tứ tán mà chạy.

“Phạm Đại Tống ta, giết!”

“Giết!”

“Giết!

“Giết!”

Vốn là giọng nói dịu dàng, lúc này khàn khàn như đá sỏi, âm thanh mang theo đao kiếm.

Ầm ầm mà ứng ba tiếng ‘Giết!’, Phá Vân tiêu, đạt cửu thiên, bi thương thê lương mà kiên quyết khó khăn lay động.

Ca ca tẩu tẩu tiểu chất nhi, đại thù đã báo, các ngươi, đã nhìn thấy chưa?

Ngẩng đầu nhìn bầu trời tự nhiên tản ra mây trắng, nước mắt rốt cuộc từ khóe mắt chảy xuống.

Trong đám người Nguyên Hạo vẫn yên lặng ngắm nhìn Tống Tiểu Hoa đang đứng bên trong những người mặc khôi giáp, ở trước ngọn lửa cháy hừng hực ngang nhiên mà đứng, gầy yếu mỏng manh giống như lúc nào cũng có thể bị gió lớn thổi ngã, sẽ bị ngọn lửa cắn nuốt, nhưng, bóng dáng áo trắng tóc đen từ đầu đến cuối không có đung đưa chút nào.

Trong mắt có hoa hoè thoáng qua, nàng, không phải là đóa hoa mềm mại cần người tỉ mỉ che chở, nàng như vậy, có tư cách hơn tất cả người khác có thể hầu ở bên cạnh hắn, nhìn hắn, chinh phạt thiên hạ!

Tác giả có lời muốn nói: nhà ta Tiểu Hoa lại sống đến giờ! Lần này, mới là thật chân chính đang sống lại! Như vậy, tương lai cuộc sống mới

https://thuviensach.vn

hiểu được thay đổi đi tranh thủ đi quý trọng, mới có thể hạnh phúc hơn a ~

Thật đúng là, không có một phen hàn triệt cốt, kia phải hoa mai xông vào mũi hương sao ~ a hống hống hống.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Không Buông Tay

Tống Tiểu Hoa nửa chết nửa sống ngồi dưới đất, đầu nhờ dãy hành lang chống đỡ, chỉa ra khuôn mặt với hai mắt thâm quầng.

Lúc đánh răng vừa cúi đầu xuống rửa mặt thấy một khối than đen còn lưu lại, lập tức ói. Đi tới giữa sân vừa ngẩng đầu thấy ánh mặt trời hồng hồng pha lẫn màu đồng, lại ói tiếp. Trong lỗ mũi ngửi thấy mùi khói bếp của buổi sáng sớm, tiếp tục ói nữa.....

Từ hôm qua cho tới hiện tại, nàng là nhìn thấy nghe thấy hay nghĩ cái gì cũng đều ói, ói đến ra nước mật vàng cũng còn ói cho đến khi không còn gì để ói nữa nhưng lại còn có chút nôn ọe, nàng nôn ọe còn nghiêm trọng hơn phụ nữ có thai họ cũng không thể nào ói đến vui vẻ như vậy.

Vẻn vẹn một đêm nàng đều mơ thấy ác mộng..... Không được không được không thể nghĩ nữa, vừa nghĩ lại không nhịn được rồi.....

Đây chính là hậu quả của việc cậy mạnh đùa quá lố, đây chính là hậu quả điển hình của việc tự mình làm bậy thì không thể sống cho đến chết vẫn bi thống không được oán thán.

Những thứ kia không phải phim điện ảnh và đạo cụ kinh khủng bài biện trong kịch trên truyền hình, rõ ràng là đầu của người chết máu me dầm dề, ngũ quang của những cái đầu máu me dầm dề kia cứ mang tới đả kích tâm linh của nàng, đây tuyệt đối cho dù người bị vũ khí sát thương với quy mô lớn cũng phải kém xa với họ.

https://thuviensach.vn

Mà nàng, từ trước tới nay trường hợp nàng thấy qua máu tanh là một vụ tai nạn xe có người bị xe đụng gảy tay và chân, nàng cũng không dám ở khoảng cách gần trợn to hai mắt quan sát cẩn thận như vậy, giờ nàng lại cầm cây đuốc trên tay.

Này vết máu rơi xuống ngưng tụ thành một ít một ít khô khốc trên tóc gáy..... Nôn.....

Thật ra thì, khi ngọn lửa bốc lên, cảm giác thù hận thiêu đốt tâm thần cũng thoáng lui xuống một chút, nàng cũng bắt đầu thấy không thoải mái, hàng loạt hình ảnh ghê tởm hiện lên trước mặt. Chỉ là, vô luận như thế nào nàng cũng không thể ở trước mặt nhiều người làm nên chuyện mất mặt như vậy, cho nên nàng liều mạng nhắm mắt bình ổn lại hô hấp và chịu đựng.

Thật vất vả cầm cự đến lúc đám người dần dần tản ra, đội quân cũng nghe theo mệnh quay về sửa chữa lại doanh trại, vừa định ói sảng khoái một phen, lại không ngờ tới có người đã vượt lên trước mình một bước.

Chỉ là, ói đầy máu.

Vẫn trấn định đứng chỉ huy dàn xếp toàn cục, ở kế bên người nàng cùng với nàng hai tay nắm chặt, cho nàng lực lượng Lục Tử Kỳ, chợt giống như là cây thương bị ép gãy, eo khẽ cong, phun ra một búng máu.

Khóe miệng khẽ nhếch, cho Tống Tiểu Hoa một nụ cười vô cùng miễn cưỡng, sau đó hai mắt nhắm lại, trực tiếp té xuống.

Cho đến khi bàn tay đang nắm chặt tay mình buông xuống máu nhuộm đầy trên khôi giáp lạnh lẽo, Tống Tiểu Hoa còn chưa hoàn toàn phản ứng kịp.

Nhìn sắc mặt và cánh môi của hắn trắng như tuyết, nhìn hai hàng lông mi của hắn lẳng lặng đóng lại, nhìn cánh mũi của hắn không có chút nào

https://thuviensach.vn

mấp máy, trong đầu của Tống Tiểu Hoa oanh nổ một tiếng, phản ứng đầu tiên là, hắn đã chết.....

Theo điện ảnh và tình tiết trong kịch trên truyền hình, lúc này phải là đại kết cục, nam chủ khải hoàn trở về nữ chủ nước mắt giàn giụa giải tỏa tâm tình chờ đợi khổ sở bao ngày qua, tục gọi là ‘BE’.

Nhưng mà, như tình tiết trong kịch trên ti vi, nam chủ trước lúc chết dầu gì cũng có một lời kịch thật dài thật dài với nữ chính, có như vậy chết mới có thể chết dứt khoát được?

Vừa nghĩ tới đây, Tống Tiểu Hoa lật người bò dậy, níu lấy cổ áo của Lục Tử Kỳ lây động: "Chàng cứ như vậy mà chết thì lão nương sẽ không để yên? Cho dù muốn chết cũng nói một lời rõ ràng rồi hãy chết! Lăng Nhi làm thế nào đây? Ta làm thế nào? Khi không lại mang con của chàng cột cho ta như vậy, ta sẽ không quản đâu! Ta không muốn!..... Ta nói muốn cùng chàng chia tay ta nói muốn cùng chàng ly hôn, chàngcòn chưa có viết thư từ hôn và hai ta còn chưa có làm thủ tục! Những chuyện này chưa giải quyết xong chàng không thể chết được có nghe hay không? Ta cho chàng biết, ly hôn có thật nhiều thủ tục chờ quan tòa giải quyết đến thật là lâu, có thể cả một đời, chàng nhanh lên một chút đứng lên cho lão nương cùng lão nương từ từ liều chết mà đánh!.....

Tướng công..... Chàng không cần làm ta sợ, chàng đã nói, nắm tay của ta, thì vĩnh viễn cũng sẽ không buông, nếu như chàng chết rồi, sẽ mang theo ta cùng nhau xuống Diêm vương..... Tướng công..... Ta nguyện ý cùng chết với chàng, nhưng ta càng muốn cùng sống với chàng, cùng nhau hạnh phúc vui vẻ, sống đến già....."

Đang lúc nàng lắc thở hồng hộc khóc đến khàn cả giọng, một cánh tay trắng nõn thon dài duỗi tới, để lên tay xem mạch đập của Lục Tử Kỳ, sau đó, một âm thanh phát ra: "Hắn chưa chết, chỉ là, nếu nàng lại tiếp tục bóp cổ hắn như vậy, sẽ rất khó nói."

https://thuviensach.vn

Nghe được hắn nói như vậy chẳng khác gì kình lôi giữa mùa xuân là ánh đèn chiếu sáng của thượng đế, Tống Tiểu Hoa lập tức bình tĩnh lại, vội vàng buông lỏng cánh tay đang nhéo cổ áo thật chặt của mình, dùng tay lau nước mắt: " Nguyên Hạo....."

Đối với vẻ mặt tràn đầy hi vọng và tin tưởng của nàng hắn cảm thấy rất bất đắc dĩ, Nguyên Hạo thở dài một cái: "Hắn chỉ là mệt mỏi quá độ dẫn đến phát tác bệnh bao tử, nên tạm thời ngất xỉu mà thôi."

Tiếp theo, dưới sự giúp đỡ của Nguyên Hạo, nâng Lục Tử Kỳ lên ngựa, đưa về nhà.

Trong toàn bộ khoảng thời gian này, Tống Tiểu Hoa vẫn chưa từng buông tay của Lục Tử Kỳ ra.

Không phải là nàng không có nghĩ đến, mà là do Lục Tử Kỳ hôn mê nên nàng mới làm ra cử chỉ điên rồ như vậy, chết sống cũng không thả, Nguyên Hạo phí hết hơi sức cũng không có thể đẩy ra được, ngược lại còn làm cho Tống Tiểu Hoa nhe răng trợn mắt hô to gọi nhỏ.

Cuối cùng đến khi vào nhà, Nguyên Hạo không còn kế sách nào để châm huyệt vị cho hắn, chỉ có thể giải khai cánh tay của hắn đã bị ‘móng vuốt nhỏ’ của Tống Tiểu Hoa bóp đến biến dạng giống như ‘càng của con cua’ dính chặt không buông.

Sau đó, Nguyên Hạo viết một đơn thuốc, nhờ người khác giúp một tay chuẩn bị một thùng tắm lớn, bên trong rót nước nóng rồi rải dược liệu vào, bảo là muốn cho Lục Tử Kỳ ngâm trong nước có dược liệu, để trừ đi hàn khí đã sớm nhập vào trong cơ thể do khoảng thời gian gần hai mươi ngày ăn nằm ở ngoài trời ngập gió tuyết băng sương.

Bên cạnh đó do hắn liều mạng nhịn ói đến sắc mặt trắng bệch, còn ở bên cạnh của Tống Tiểu Hoa dẫn xuống kích động mãnh liệt của nàng

https://thuviensach.vn

trước tình hình đang diễn ra, hắn còn không có tiếp tục uống trà an thần nữa cho nên mới như vậy.

Nhìn Nguyên Hạo dìu Lục Tử Kỳ vào phòng, Tống Tiểu Hoa chợt có chút hối hận, nếu như nàng không có thả tay của hắn ra thì tốt biết bao, như vậy nàng có thể quang minh chánh đại nhìn mỹ nam ‘ lỏa * thể ’ rồi.....

Mà khi Nguyên Hạo liếc mắt nhìn thấy thì Tống Tiểu Hoa đang một bộ dạng ngượng ngùng đứng ở cửa phòng, không hề bước tiếp vào bên trong nữa, nhìn thấy nàng như vậy hắn thấy hơi kỳ quái một chút, chỉ là, thoáng qua liền giống như không để ý đối với nàng gật đầu một cái, ý bảo cứ việc yên tâm, liền đóng cửa lại.

Ai, trong thời điểm này cần nhất là có vợ ở bên chăm sóc, nhưng nàng lại không thể tự mình ra trận, bởi vì, nàng còn chưa có cùng nam nhân ‘thản nhiên gặp nhau’ như vậy, mặc dù, nàng rất muốn, nhưng là, lại nói sau nàng có thể nói ra lời nói đó được chứ.....

Ỉu xìu uống thuốc trà, sau đó không thể nhịn được nữa ói như điên một trận, liền mơ màng ngã vào trên giường bắt đầu cơn ác mộng không dứt, vẫn giày vò nàng đến lúc gà trống gáy, rốt cuộc nàng cũng bò dậy được với tình trạng nửa chết nửa sống, ngồi ở dưới giường nói lời châm chọc chính mình.

Nhìn cánh tay của mình có mấy vết tím bầm nhàn nhạt, Tống Tiểu Hoa có chút rối rắm.

Vốn cho là hắn mặc kệ nàng nghênh ngang rời đi rồi sẽ không bao giờ quay lại nữa, kết quả là hắn mang binh đuổi theo địch. Vốn cho là hắn đối với nàng cũng không có tình cảm sâu và không để ý nhiều, kết quả lại làm ra sự việc giống như hắn thích nàng vậy.....

Vốn cho là nàng có thể vung lên ống tay áo xoay người rời đi, kiên cường không câu chấp không mềm yếu, kết quả, còn dài dòng dây dưa cắn

https://thuviensach.vn

nhẵn không bỏ được.

Khi biết hắn đang một đường sống chết ở trên chiến trường vì nàng, chứng kiến hắn máu nhuộm khóe môi ngã xuống, lòng của nàng dao động không ngừng, giống như là trong nháy mắt hóa thành tảng đá, hoặc như trong chớp mắt bể thành phấn vụn.

Nếu hắn không ở đây, thế gian này đối với nàng còn có ý nghĩa gì? Hắn không còn sống nữa, dù vinh hoa phú quý sáng lạng thế nào, đối với nàng mà nói, cũng chỉ còn dư lại đổ nát và cô đơn.

Cuộc đời của nàng, phải có hắn. Cuộc đời của hắn, nàng phải bồi

Tình chi sở chung, tâm liên hệ, Hồn Chi sở khiên. Nàng, tránh cũng không thoát trốn cũng không thoát.

Nữ nhân, một khi yêu, tất cả nguyên tắc tất cả kiêu ngạo toàn bộ đều là mây bay, dùng câu nói dễ hiểu thì đó là, ‘bị coi thường’ chạy càng ngày càng xa trên con đường mình đã chọn cho dù có chết cũng không quay đầu.....

Tống Tiểu Hoa đang tự cảm thán, chợt có một cái áo bông dày xuất hiện ở trước mắt: " Khí trời lạnh như thế, cứ ngồi dưới đất như vậy, ngươi không ngại mình bệnh khỏi quá nhanh sao?"

Cười hì hì nhận lấy áo: "Chào buổi sáng!"

Nguyên Hạo hạ mắt quan sát nàng, lắc đầu một cái, ngồi trên chiếu trêu chọc: "Ta giống như rất ít có thể thấy ngươi trong bộ dáng sạch sẽ xinh đẹp."

Ngượng ngùng vuốt vuốt hai con mắt gấu mèo 0.0: "Tối hôm qua ngủ không ngon....."

https://thuviensach.vn

"Lần đầu tiên thấy thi thể nhiều như vậy, ngươi biểu hiện được vậy đã rất khá."

Vừa nói đến việc này, Tống Tiểu Hoa liền bắt đầu không nhịn được ghê tởm: "Dừng một chút, chuyện này đến đây chấm dứt, cũng không cần nói với ta nữa."

Nguyên Hạo không khỏi bật cười, không nói gì nữa, đặt tay thăm dò mạch môn của nàng, lệch đầu trầm ngâm một chút: "Cuối cùng thân thể cũng không tệ lắm, uống thuốc đều đặn khoảng ba đến năm ngày nữa sẽ khỏi hẳn."

"Àh....." Tống tiểu hoa tâm không có ở đây đáp một tiếng, do dự một chút: "Vậy hắn thì sao?"

"Tương đối phiền toái."

Cả kinh, lật tay bắt lấy cánh tay của hắn: "Có ý tứ gì?!"

Ngưng mắt nhìn khuôn mặt khẩn trương của nàng, khóe mắt đường cong chợt kéo dài: "Nếu ta không có cứu hắn, thì ngươi làm như thế nào?"

"Không..... Không cứu? Làm sao có thể như vậy chứ? Không phải chỉ là bệnh bao tử phát tác thôi sao? Làm sao có thể nghiêm trọng như vậy? Ngươi không phải là rất lợi hại sao? Nếu như ngươi không cứu được vậy hãy nhanh đi mời đại phu khác đến xem! Còn ngồi ngây ngốc ở đây làm gì, đi mau!"

Khẽ dùng lực, làm cho Tống Tiểu Hoa giống như là mèo bị dẫm đuôi dừng lại, một bên sườn mặt dưới ánh ban mai càng lộ vẻ mị hoặc, cong đuôi lông mày mang theo nụ cười như cũ, vậy mà khi nhìn đến con ngươi màu hổ phách giống như có đồ vật gì đó đang vỡ vụn: "'quân vừa vô ý ta liền thôi ', ngươi, đổi ý rồi hả?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa ngẩn ngơ, lần nữa ngồi xuống: "Đúng, ta đổi ý rồi. Coi như hắn đối với ta vô ý, ta cũng sẽ không bỏ qua. Hắn là trượng phu của ta, ta là thê tử của hắn, cả đời này, chính là muốn cùng nhau đi, đời này, chính là muốn cùng nhau không xa không rời! Ta đã mất đi thân tình hai lần, lần này, ta tuyệt sẽ không buông tay nhẹ nhàng như trong lời nói, hắn là người thân nhất của ta, cũng là người của ta. Về phần hắn đối với ta....." Nhẹ nhàng khẽ hừ: "Đều sẽ yêu ta, ta cũng không tin không giải quyết được hắn!"

"Khát nước ba ngày, ngươi thật chỉ lấy một bầu duy nhất để uống sao?"

"Cánh rừng tuy lớn, ta chỉ treo cổ ở một cái cây này thôi." Tống Tiểu Hoa sờ mũi một cái, cười khan nói thầm: "Cho dù có khổ một chút..... Ta bây giờ thông minh hơn rồi có thể chịu đựng được nhiều hơn."

Nguyên Hạo thả xuống mí mắt, lại nâng lên: "Mới vừa rồi ta chỉ chọc ngươi thôi, hắn không có gì đáng ngại, tĩnh dưỡng một thời gian là có thể khỏe hắn. Đoán chừng chỉ trong chốc lát nữa hắn sẽ tỉnh, chúng ta cùng đi xem hắn một chút, hắn ở đông sương phòng."

"Thật sao? Ta biết ngay mà ngươi là người có bản lãnh lớn nhất!" Tống Tiểu Hoa tươi cười rạng rỡ nhảy dựng lên bỏ chạy, lại nghĩ tới cái gì ngừng lại một chút, xoay người đối mặt với Nguyên Hạo đang nhìn mình lộ ra nụ cười có thể thấy cả hàm răng với hắn: "Cám ơn ngươi, có ngươi ở đây, thật tốt!"

Nguyên Hạo, thật xin lỗi. Ngươi giúp ta nhiều như vậy, mà ta, cái gì cũng không thể đáp lại cho ngươi được.....

Trên bầu trời, có một con chim ưng bay lượn quanh quẩn ở trên không. Trong tay cầm thư tín xé thành mảnh vụng, theo gió bay ra viện, tản ra bốn phía.

https://thuviensach.vn

Cùng Liêu quốc kết thân là việc đã định, nên cùng Hội Hột gặp nhau trên chiến trường rồi, hắn, đã đến lúc nên rời đi.

Vốn định mang nàng cùng đi, nhưng, nàng lại tình thâm với người kia như thế, không oán, không thể dứt khoát.

Người kia, có thể đảm đương nổi phần thâm tình này của nàng.....

Khi hắn chẩn bệnh thì phát hiện dạ dạy của người này cũng đã bị hao tổn nhiều năm, cộng với việc bị tổn thương trong khoảng thời gian này, thậm chí còn ói ra máu, hắn đã không thể chịu thêm bất kỳ kích thích nào nữa, nói cách khác, từ nay về sau, nhất định phải ăn đúng ba bữa cơm lúc còn hơi nóng và ăn kiêng một số thứ mới có thể khỏe được, nếu không, một khi tái phát, là rất nguy hiểm. Mặt khác, sau này hắn không thể trở lại chiến trường được.

Trong lòng không khỏi có chút cảm thấy tiếc nuối, kể từ nay, nguyện vọng muốn cùng hắn phân cao thấp một phen trên chiến trường là điều không thể nào có rồi.

Thế mà hắn lại xem như là chưa có xảy ra điều gì chỉ nhàn nhạt nói: "Lục mỗ chỉ là một kẻ thư sinh, vốn cũng không có thể lãnh binh ra sa trường, lần này đơn thuần chỉ là do chuyện xảy ra đột ngột vả lại còn là tình huống khẩn cấp, cho nên mới nhắm mắt mặc giáp trụ ra trận. Người Đại Tống ta còn rất nhiều người tinh thông binh pháp oai hung trên chiến trường mà, nhất định có thể đối đầu với các đất nước khác. Về phần Lục mỗ, mặc dù không thể tự tay giết địch đền nợ nước, nhưng ta có thể khiến cho tướng sĩ chuyên tâm kháng địch tránh lo âu về sau, vẫn là làm được. Nguyên huynh chắc hẳn phải hiểu rõ, nếu có chiến sự, hậu phương là yếu tố quan trọng trong việc thành hay bại!.....

Huống chi, lần này ta khiến cho nàng lo lắng như vậy là đủ rồi, ta không muốn nhìn thấy nàng nhẫn nhịn nếm khổ sở như thế nữa? Lục mỗ nợ

https://thuviensach.vn

nàng rất nhiều, không thể trả hết, chỉ nguyện sau này mang tới cho nàng những ngày bình yên thôi. Lục mỗ cũng tin tưởng, sẽ không để mình nợ nàng thêm nữa, sau này, ta cũng không hề phụ nàng thêm chút nào!"

Một phen nói hết tâm tình của mình, thản nhiên khiến hắn có chút ghen tỵ. Một khắc kia, thật sự hắn nảy sinh ý tưởng ở trên phương thuốc kia cho thêm một vị thuốc độc.....

Thôi thôi thôi, đã như vậy, cần gì phải tiếp tục làm người thứ ba chặn ngang họ nữa chứ? Hắn đã nếm được tư vị cầu mà không được là sao rồi, sao lại nhẫn tâm để cho nàng cũng bước theo gót của hắn?

Lục Tử Kỳ là người nói một là một, là một người trọng tình trọng nghĩa, nếu như hắn đã xác định tâm ý thì hắn sẽ không để cho nàng chịu nửa điểm uất ức.

Mà nàng.....

Đi theo Lục Tử Kỳ, đi theo nam nhân mình yêu, sẽ hạnh phúc chứ?.....

Sẽ, sẽ.....

Nên buông xuống, nên đi.....

Tác giả có lời muốn nói: tiểu Nguyên ống ở đối với Tiểu Hoa ống vấn đề tình cảm thượng thật là một thật to khay trà ~

8 qua, ta cho là đây mới là một gia môn nên có thái độ, nếu Tiểu Hoa đã nói rõ ràng như vậy hiểu, sẽ phải cầm được thì cũng buông được, không miễn cưỡng， không dây dưa đến cùng nát đánh, nên buông tay lúc liền thả tay tiêu tiêu sái sái đầy đường đi.....

https://thuviensach.vn

Khác: lại nói, dạ dày ra máu nghiêm trọng là biết hộc máu chứ? Ta nhớ được trung học thời điểm có một nam sinh dạ dày ra máu liền nước mắt giàn giụa phún huyết điểu ~

Nếu như trí nhớ xuất hiện sai lệch, vậy coi như làm thiếp lục ốngbệnh bao tử tương đối vạm vỡ đi, trên thực tế, ta cho là này xui xẻo đứa bé bệnh cũng đích xác rất vạm vỡ ~ cơ hồ chưa bao giờ bị bệnh một yêu quái thổi qua.....

Lại khác: công nguyên 1028 năm, Lý Nguyên Hạo cùng Hồi Hột đánh một trận chiến, cho nên, cố sự này xảy ra ở Bắc Tống Kiến Quốc 67 năm đến 68 năm giữa ~

Lịch sử manh yêu lần nữa thổi qua ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Nghe Hắn Kể Chuyện Xưa Đã Qua

Hai mươi lăm ngày rồi, rốt cuộc nàng có thể ở khoảng cách gần an tĩnh nhìn hắn thật kỹ như vậy.

Đôi mắt khép chặt che đi tròng mắt đen bóng có thần thái khiếp người, mặt mũi trắng bệch chỉ còn lại tiều tụy và mệt mỏi, môi khô khốc hiện đầy vết rách, lông mi dài nhíu lại tạo nên một đạo ấn ký giống như đao khắc, mãi cũng không mất đi.

Không nhịn được nàng giơ tay lên dọc theo hình dáng thon gầy trơ xương này miêu tả, cuối cùng dừng lại trên trán, da thịt nóng bỏng, xen kẽ mồ hôi lạnh như băng.

Vội vàng đứng dậy từ bên trong chậu nước vắt một cái khăn vải, rồi nhè nhẹ lau sạch, sau đó đắp ở trên trán.

Giống như là cảm giác được cái gì, mày buông lỏng, lông mi khẽ run, chậm rãi vén lên. Tầm mắt hơi loạn bắt được bóng dáng trước mắt thì ngưng tụ sáng lên.

Hít một hơi thật sâu, tích góp từng tí hơi sức một, từ trong chăn vươn tay bao bọc lấy lòng bàn tay lành lạnh mềm mại của nàng: "Tiểu Hoa, ta đã đồng ý với nàng, thì vĩnh viễn sẽ không buông tay nàng ra." Âm thanhrất nhẹ rất thấp lại nhu hòa, mang theo kiên quyết không cho kháng cự.

https://thuviensach.vn

Một câu nói, làm cho tất cả uất ức sợ hãi tức giận và đau lòng của Tống Tiểu Hoa toàn bộ bộc phát ra ngoài, tức giận hừ lạnh: "Chàng nói thật dễ nghe!"

Lục Tử Kỳ khẽ cười khổ giãy giụa ngồi dậy: "Ta đi Châu Phủ gặp một người, là đại ca Lục Tử Hằng, cũng chính là đại bá của nàng."

"..... Hả?" Lực chú ý một lần nữa thành công dời đi.

"Bởi vì hành trình lần này rất ít thời thời gian, cho nên cũng chưa có an bài để đại ca cùng với nàng gặp nhau. Vốn định là sau khi trở lại sẽ nói cho nàng biết, không ngờ tới....."

"Chàng..... Chàng còn có ca ca sao?"

"Đúng vậy, thế nào chẳng lẽ nàng đã quên rồi sao?"

"..... Nhất thời không nhớ ra được."

Tống Tiểu Hoa lặng lẽ cúi đầu, lựa chọn câm miệng. Trước khi thành thân, tất nhiên hai bên nhà sẽ gặp xin phép lẫn nhau, chỉ tiếc, nàng cái ‘đồ giả mạo’ này đối với lần đó cũng không biết gì cả. Trước kia nàng chỉ nghe một ít lời nói của những người bên cạnh đã đưa ra kết luậnLục Tử Kỳ là cô nhi không cha không mẹ cũng không có huynh đệ hay tỉ muội gì cả, bây giờ nhìn lại, dường như kết luận của nàng sai lầm rồi.....

Lục Tử Kỳ không nghi ngờ gì, tiếp tục nói: "Bởi vì có hắn ở đây, ta mới có thể cầm được binh phù để điều binh. Tống Liêu hai nước thái bình đã nhiều năm, biên cảnh đóng quân càng ngày càng nới lỏng việc huấn luyện binh sĩ thậm chí còn phân tán lực lượng ít đến không thể chịu nổi. Tri huyện cùng tổng binh nơi đây đều là hạng người mềm yếu vô năng, rất sợ chết chỉ cầu giữ mạng sống, đối mặt với bọn người Liêu xâm phạm trừ việc khép chặt cửa ngoài thành sau đó báo cáo tình hình chiến tranh trước mưu

https://thuviensach.vn

toan lĩnh chiến công, mà không nhìn đến dân chúng bị vó ngựa dẫm đạp và đao chém giết rên rỉ ở dưới thành!"

Nhẹ nhàng ho hai tiếng, thở để bình thường lại cảm xúc một chút, lại nói: "Mùa đông năm nay tới sớm, Liêu quốc lại là mùa thu gặp đại hạn hán, chết vô số dê bò gia súc, bọn chúng thấy dân ta đang vui mừng thu hoạch vụ mùa sợ là đã sớm mù quáng nổi lên rục rịch ngóc đầu dậy lòng. Lần này tới xâm phạm, như vậy, kế tiếp chính là xâm phạm lớn hơn và mãnh liệt cướp bóc hơn. Cho nên, đều cần thiết duy nhất là phải chặt đứt hoàn toàn loại vọng niệm này!"

"Cho nên, chàng liền tự động xin đi giết giặc hả?"

"Chuyện đột nhiên xảy ra, ta nhận được cấp báo đúng lúc cùng ở một chỗ với huynh trưởng, sau khi phân tích đơn giản cho là Liêu quốc không thể nào dẫn cả ngàn thiết kỵ đại động can qua cho nên cử người dò xét trước tình hình, một mặt phái mật thám hỏa tốc đi xác minh tình hình của địch, một mặt thương nghị phái người lãnh binh đuổi theo địch. Đúng lúc này, ta nhận được tài liệu khẩn cấp do huyện lý gửi tới, mới biết nàng....." Dừng một chút, tăng thêm chút lực nắm tay của Tống Tiểu Hoa: "Ta muốn lập tức chạy tới bên cạnh của nàng, ở cùng với nàng, nhưng ta càng muốn vì nàng chính tay giết chết cừu địch, để người nhà của nàng chết đi trên trời có linh thiêng cũng được an ủi. Tiểu Hoa, ngay thời điểm nàng cần ta nhất, nhưng ta vẫn không có ở bên cạnh nàng, thật xin lỗi."

Tống Tiểu Hoa hít mũi một cái, nhìn gương mặt hơi gầy đi của hắn nói: "Chàng thật là khờ mà! Chàng một người chưa bao giờ đi đánh giặc tại sao phải cậy mạnh đưa đầu mình đi đánh giặc chứ? Lũ súc sinh kia nếu dám đến, thì nhất định không phải dạng hiền lành, ngộ nhỡ gây ra chuyện không tốt, báo không được thù là chuyện nhỏ, nhưng nếu như chàng..... Chàng có chuyện gì không tốt xảy ra..... Vậy ta....."

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ nghe vậy đuôi lông mày khẽ nhếch, khóe môi dẫn theo một nụ cười yếu ớt: “ Mặc dù bản thân ta không có kinh nghiệm trên chiến trường, nhưng bởi vì ảnh hưởng gia truyền từ thuở nhỏ nghiên tập binh pháp, cho dù lý luận suông nhưng bản lãnh vẫn có. Tiểu Hoa, ban đầu cầu hôn thì ta chỉ nói Lục gia là một sĩ tộc bình thường ở kinh thành, thật ra thì, ta che giấu thân phận của mình. Bởi vì khi đó, ta chỉ muốn rời xa gia tộc, ở nơi vùng đất mênh mông dân phong thuần phác này cách xa tranh đấu, con đường thực tế là làm một vị quan phụ mẫu tạo phúc cho dân chúng, yên lặng sống hết đời này."

"Nói cách khác, chàng lừa ta?" Cố ý nghiêm mặt: "Vậy thì tốt, hiện tại ta cho chàng một cơ hội, hãy nói rõ quan hệ gia đình của chàng cho ta!"

Cười nhạt: "Nhắc tới cũng rất đơn giản. Tổ phụ của ta đi theo Thái Tổ hoàng đế giành chính quyền thống nhất giang sơn, được phong chức ‘An Quốc Công’. Phụ thân kế tục tước vị, trong một lần gặp mặt lại được phong làm ‘ thái phó của thái tử ’. Huynh trưởng nhậm chức ở ‘Trung Thư Tỉnh’, mặc dù trước mắt chỉ là Tứ Phẩm, cũng không có kém gì. Con trai của mấy di nương cũng lục tục đi trên địa phương lịch lãm này, về phần bàng chi con em phần lớn cũng là sĩ đồ. Nói tóm lại, Lục gia, trong kinh thành căn bản cũng coi là một gia tộc có tiếng."

Lục Tử Kỳ nói xong tương đối bình tĩnh, Tống Tiểu Hoa lúc này lại bị kinh hãi thật sâu.

Trợn mắt há hốc mồm một hồi lâu, mới nói lầm bầm một câu: "Mẹ kiếp, suy nghĩ cả nửa ngày, chàng lại là con cái của cán bộ.....

"Cái gì?"

"Không có gì." Lấy lại tinh thần, biến đổi một tư thế thích hợp để chịu đựng đả kích này, sau đó nghiêm túc nhìn hắn: "Chàng hôm nay nói đều rất

https://thuviensach.vn

kỳ quái, huynh trưởng của chàng..... Hắn tới tìm chàng, có phải hay không có chuyện gì quan trọng?"

"Hắn đến để nhắn nhủ ý tứ của phụ thân, cho ta hồi kinh nhậm chức. Ta vốn đã cự tuyệt, nhưng, trải qua những ngày qua....."

Giống như là nói mệt mỏi, Lục Tử Kỳ ngừng nhắm hai mắt lại.

300 binh sĩ nguyện ý đi theo hắn một người không có gì tự nhiên xuất hiện, áo giáp mỏng nát xanh xao vàng vọt ngay cả binh khí cũng bị đóng rỉ sắt, nhìn qua không hề có một chút sức chiến đấu cũng không có khả năng chịu nổi một kích mà lại đi chống lại binh đội tinh nhuệ ngựa tráng của người Liêu, quả thật đó là một con đường chết. $ @ # D=iễn % Đ+àn % L? ê % Q-uý # Đ_ôn # @ $

Vậy mà, bọn họ còn dám đứng ra. Bọn họ không sợ chết, bọn họ sợ là bị khuất nhục, thân là quân nhân không cách nào bảo vệ quốc thổ để dân chúng bị khuất nhục. Bọn họ sợ mình chết không có giá trị, trên ngọn núi làm nên thành tùy thời có thể bị bọn quan lại dùng làm con cờ hy sinh cho nên chết cũng không có chút ý nghĩa nào. Nhìn quân giặc tứ phía, bọn họ hận không thể đi liều mạng đánh một trận, mặc dù có chết, cũng chết ở trên chiến trường.

Vậy mà, bọn quan địa phương trừ làm con rùa đen rút đầu trơ mắt nhìn hương thân phụ lão bị người ngoài bắt nạt, cái gì cũng không làm được. Bởi vì bọn quan gia, là một bọn nhát gán chuột nhắt.

Hai ngày hai đêm không nghỉ ngơi hành quân gấp, tìm được bọn người Liêu dựng trại phía sau sơn cốc, bọn họ không phát ra âm thanh không phát ra hơi thở mai phục ở cốc khẩu ba ngày ba đêm chờ bọn người Liêu. Trong lúc đó, chỉ có thể lấy băng tuyết cùng lương khô để no bụng. Chết rét có, mười bảy người, bị đông lạnh, hai mươi chín người.

https://thuviensach.vn

Đợi đến lúc tuyết tan bọn người Liêu xuất cốc, thừa dịp bọn chúng không hề phòng bị, trước đã sớm chuẩn bị tốt cự thạch chặng đường lui của chúng, đá vụn loạn đội hình làm cho chúng bị thương một số, lại dùng kèn ra hiệu cho chiến mã, đón đầu chúng ra sức đánh trận cuối cùng.

Một phen ác chiến, địch bị tiêu diệt hết, phe ta chết 113 người, sáu mươi tám người bị tàn tật. Bảy mươi ba người khác, cũng là mang thương tích trên người.

Nếu như tiếp tế không có bị khấu trừ, nếu vũ khí không phải cũ kỹ như vậy, nếu trong ngày thường được huấn luyện nghiêm chỉnh rất có thể, rất có thể..... Bọn họ, cũng sẽ không có thương vong lớn như vậy.

Trước mắt, nhìn thấy từng sinh mạng một máu rơi vãi trên chiến trường, trong lòng trừ bi phẫn, còn có một loại cảm giác vô lực thật sâu. Quân đội như vậy, tuyệt không chỉ có ở nơi này không.

Cường tướng tinh binh, nếu không có cường tướng, tại sao lại có tinh binh?

Trong trường hợp như hiện nay, trong quân chế cũng là binh không biết tướng, tướng cũng không biết binh, cả hai chưa quen thuộc làm sao có thể tin tưởng lẫn nhau, cũng không thể đoàn kết để tạo nên sức mạnh được. Tiếp tục như vậy, như thế nào chống lại ngoại địch đang nhìn chằm chằm mình được chứ? Nếu chiến sự nổ ra, dân chúng là người không có sức chống cự sẽ chịu khổ trước tiên, sau đó là tới những binh lính trước khi chết đi, không có thực hiện được ý chí đền ơn nợ nước của họ.

Huynh trưởng nói rất đúng, rõ ràng có năng lực lớn hơn lại muốn ở vùng đất này làm một tri huyện an nhàn, trốn tránh trách nhiệm đang đeo trên lưng, người như vậy là một người bất trung với dân với nước.

Lục Tử Kỳ trầm mặc một hồi, mở mắt ngồi dậy một chút, Tống Tiểu Hoa thấy hắn chỉ mặc quần áo nửa người còn phía trên cơ hồ đều lộ ra

https://thuviensach.vn

ngoài, theo bản năng liền cầm lên cái áo rộng bên cạnh phủ lên thêm cho hắn, mới vừa đứng lên, lại bị một cỗ sức lực kéo ngã về phía trước, chóp mũi cùng chóp mũi nhẹ nhàng chạm vào nhau: "Tiểu Hoa, hôm đó trước mộ phần, ta thấy nàng tiều tụy đau lòng, liền âm thầm lập lời thề, cuộc đời này ta tuyệt đối không để cho nàng phải chịu thêm hành hạ nào nữa, phải trải qua khổ sở vì người thân rời đi một lần nữa." Cho nên, vô luận có bao nhiêu gian khó nguy hiểm, ta nhất định sẽ còn sống và quay trở lại.....

Hơi thở ấm áp của hắn làm cho Tống tiểu Hoa hoảng hốt, trong mắt cũng đã có hơi nước dâng lên: "Ta không có người thân."

"Nàng không phải có ta cùng Lăng Nhi là người thân sao?"

Lần nữa ngồi xuống, âm thanh buồn bực: "Là chàng vẫn bỏ ta ở bên ngoài!"

Tròng mắt ngưng tụ, nhẹ nhàng thở dài: "Lục gia cùng Tiết gia là thế giao, ta cùng với Đồng Nhi..... Cũng chính là mẫu thân ruột của Lăng Nhi, là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên. Năm nàng mười bảy tuổi thuận nước đẩy thuyền gả làm thê tử của ta, sau khi cưới hai vợ chồng ta cầm sắt hòa hợp. Đồng Nhi thân thể nhu nhược nhưng tính tình lại cương liệt, có cái gì uất ức đều tự mình nuốt xuống, không có ở trước mặt của ta tiết lộ nửa phần. Mà ta khi đó tuổi trẻ khí thịnh, một lòng nghĩ làm nên việc lớn, mỗi ngày cùng với những người có cùng chí hướng bàn luận viễn vong, tình hình chính trị đương thời. Sau khi ta Kim Bảng Đề Danh, vào triều làm quan, hoàng thượng đối với ta đã sớm nghe thấy những luận điệu về chính trị của ta, giao cho ta nhiệm vụ cải cách những đều cực đoan. Ta chỉ biết dựa vào một lời của hoàng thượng mà lòng đầy nhiệt huyết và dứt khoát thực hiện để đền đáp hoàng ân, mà ta không hề biết là mình đã sớm chạm đến một chút lợi ích của những người khác. Cha và huynh trưởng của ta cũng từng nhắc nhở ta nhiều lần, ta lại chỉ coi bọn họ là bảo thủ mềm yếu mà khư khư cố chấp. Sau đó, rốt cuộc ta bị kẻ thù chính trị thiết kế hãm hại bỏ tù, khi đó, Đồng Nhi đã có thai....."

https://thuviensach.vn

Giống như là bị khí lạnh trong ngục lây nhiễm, Lục Tử Kỳ nhẹ nhàng ho sau một lúc mới tiếp tục nói: "Nàng mỗi lần tới nhìn ta, cũng cười nói trong nhà tất cả đều tốt, người người đều đối tốt với nàng, thai nhi trong bụng cũng tốt, cái gì cũng đều rất tốt..... Ta cũng tin tưởng toàn bộ, chỉ lo suy nghĩ cha cùng huynh như thế nào lật lại bản án rửa oan cho mình, nghĩ muốn nhanh lên một chút đi ra ngoài, cùng với nàng, chờ nhìn hài nhi của chúng ta ra đời..... Vài tháng sau, vụ án rốt cuộc có manh mối, trong lúc hoàng thượng ban xuống ý chỉ miễn tất cả tội danh trước kia của ta, thì con chồn trắng được Đồng Nhi nuôi chợt vọt vào trong ngục....."

Tống Tiểu Hoa một mực yên lặng lắng nghe, lúc này chỉ nhẹ nhàng ‘a’ một tiếng.

Lục Tử Kỳ lại tiếp tục đắm chìm trong ký ức, vẻ mặt có mấy phần tang thương: "Bởi vì con chồn này mạnh mẽ xông tới ngục giam trọng địa, bị thủ vệ bắn tên gây thương tích, máu me khắp người. Nó thoi thóp một hơi chạy đến trước mặt của ta, nhìn ta một cái, rồi chết. Ánh mắt ấy, ta đây cả đời cũng không quên, loại ánh mắt giống như mình vô dụng vội vàng và vô cùng thê lương kia..... Ta hiểu biết rõ, Đồng Nhi nhất định xảy ra chuyện. Ta nổi điên một mạch xông ra khỏi ngục chạy về nhà, thì Đồng Nhi đã..... ^ & ^ D! Đ # L ~ Q $ Đ ^ & ^

Cho đến khi đó ta mới biết được, bởi vì vụ án của ta làm liên lụy tới quyền quý trong triều, Tiết gia cùng Lục gia trận doanh bất đồng, sau mấy ngày ta bị bỏ tù, liền đứt giao tình hơn mười năm. Tiết gia muốn đón Đồng Nhi về, Đồng Nhi kiên trì không chịu, nhất định phải lưu lại làm nàng dâu Lục gia. Mà ở Tiết gia nàng không có chỗ dung thân, ở Lục gia cũng giống như vậy. Bởi vì mất đi gia tộc chống đỡ, ta lại chưa biết tiền đồ ra sao, Đồng Nhi chịu hết mắt lạnh khi dễ. Nàng xuất thân danh môn vọng tộc, từ nhỏ đều được sao trăng sáng che chở trăm bề, chưa từng chịu qua bất cứ loại đối đãi nào như vậy cả, vậy mà, nàng lại một chữ cũng không nói với ta..... Nàng thân thể yếu đuối, lại có thai, mấy tháng cả người bị hành hạ đã

https://thuviensach.vn

sớm để cho tâm lực của nàng quá mệt mỏi, cuối cùng lại vì ta sinh hạ Lăng Nhi, sau đó thì nàng đã bỏ ta mà đi.....

Ta đối với triều đình và đối với lục đục đấu đá của gia tộc lạnh lẽo vô tình thất vọng tới cực điểm, hơn nữa ta thống hận sự vô năng của chính mình đến cực điểm, còn đối với Đồng Nhi, ta áy náy nhớ nhung tới cực điểm, vì vậy cả ngày tìm rượu giải sầu. Cho đến khi Hoắc Nam mang theo Lăng Nhi đã hai tuổi tới trước mặt của ta, con trai gọi ta một tiếng 'phụ thân' rốt cuộc ta mới tỉnh táo lại. Đồng Nhi đã vì ta lưu lại huyết mạch, ta thật xin lỗi Đồng Nhi, tuyệt đối không thể có lỗi với hài nhi của chúng ta. Lần nữa tỉnh lại, ta rời khỏi Kinh Thành rời khỏi nhà, mang theo Lăng Nhi đi tới 'huyện ở sườn bắc'. Vốn tưởng rằng, cuộc đời này sẽ không bao giờ quay lại nơi trung tâm của quyền lực và đầy giả dối quỷ quyệt này....."

Ánh mặt trời chiếu xuyên qua cửa sổ đang đóng chặt, ở trong nhà trên đầu họ có từng đạo kim quang. Tống Tiểu Hoa nhìn mặt mũi tái nhợt mà bình tĩnh của Lục Tử Kỳ, trong lòng mơ hồ co rút đau đớn.

Thì ra, hắn lại có thể trải qua việc như vậy. Thì ra, giữa hắn với nương tử đã chết lại tình thâm ý nặng như thế. Lúc trước, hắn lên tiếng cảnh báo vì con chồn trắng, là bởi vì không đành lòng cho nó chết ở dưới tên, không muốn thấy một thân trắng noãn lại bị máu tươi nhuộm đỏ.....

Như vậy khắc cốt ghi tâm, thế nào lại có khả năng thờ ơ.

"Tướng công, có phải chàng đã ra một quyết định gì hay không?"

"Những thứ này, ta vốn không muốn để cho nàng biết, vốn định cùng nàng sống ở nơi này cách xa địa phương thị phi kia, cùng sống với nhau cả đời. Vậy mà....."

"Chàng không muốn giống như ta, bị địch xâm lược mất đi người thân, phải hay không?"

https://thuviensach.vn

"Vâng"

"Chàng nghĩ đồng ý với đại bá, hồi kinh nhậm chức, phải hay không?"

"Vâng"

"Chàng có lòng tin có thể cải biến tình hình trong triều, phải hay không?"

"Vâng"

"Chàng lo lắng gia tộc chàng sẽ không tiếp nhận ta, lo lắng ta sẽ không thích ứng được rồi sẽ chịu uất ức, phải hay không?"

"Vâng"

Tống Tiểu Hoa cười cười, giơ tay lên lau dấu vết ở trên mi tâm của hắn: "Chàng thích ta rồi, yêu ta, có phải hay không?"

Hai hàng lông mày của Lục Tử Kỳ dần dần mở ra, khẽ gật đầu một cái: "Phải"

"Nam chủ ngoại, nữ chủ nội. Chuyện bên ngoài chàng làm chủ là tốt rồi, ta chỉ trông nom một nhà ba người chúng ta ăn no mặc ấm là được. Chàng yên tâm, cho tới bây giờ cũng chỉ có ta khi dễ người khác, nếu ai dám trêu chọc ta, trêu chọc người thân của ta, vậy hắn nhất định phải chết!"

"Tiểu Hoa....."

"Thật đúng là thuyền theo lái, gái theo chồng, ta nếu đã gả cho chàng, vậy cũng chỉ có thể đi theo chàng...Chàng đi chỗ nào ta đi nơi đó!"

"Tiểu Hoa....."

https://thuviensach.vn

"Huống chi, chàng đi làm đại quan đó là chuyện tốt, ta cũng vậy có thể mở rộng tầm mắt. Ai đúng rồi, Kinh Thành có Khai Phong phủ chứ? Không biết Bao Thanh Thiên đã ra đời hay chưa....."

"Tiểu Hoa!"

"Hả?"

"Nói như vậy, nàng đã xem ta cùng với Lăng Nhi thành người thân của nàng rồi phải không?"

"Lăng Nhi là nhi tử thân ái của ta thì không có sai, về phần chàng....." Tống Tiểu Hoa đứng lên, tiến tới bên tai của Lục Tử Kỳ: "Chàng là người của ta, người yêu thân ái."

Vô luận hắn có là quan thất phẩm tép riu được dân chúng nơi đây kính yêu, hay xuất thân là con em thế gia hào môn quyết chí báo ơn cho đất nước, hay trong tương lai làm quan trong triều tham dự chánh sự đền ơn nợ nước vì dân, hắn cũng chỉ là nam nhân của nàng, người nàng yêu, hơn nữa rốt cuộc nam nhân này cũng yêu nàng.....

Bất luận đường đi phía trước có như thế nào, đến tột cùng là gập ghềnh hay là đường bằng phẳng, cả hai cũng cầm tay nhau mà đi, cho dù con đường có dài tới đâu.

"Tướng công, chàng không cần tắm dược nữa hả?"

"..... Khí lạnh đã trừ, cũng không cần dùng nữa....."

"Ai nha, ta lỗ lớn rồi!"

"....."

Tác giả có lời muốn nói: trước mấy đáp án cởi ra sao ~ Tiểu Hoa cùng Tiểu Lục tình cảm cũng đúng chờ sao ~ vẩy hoa sao!

https://thuviensach.vn

Tư cho là, Tiểu Lục nói ra cùng vợ đã chết đoạn này trải qua, đại biểu hắn hoàn toàn đối với Tiểu Hoa mở rộng ra nội tâm, cũng đại biểu hắn hoàn toàn tin tưởng Tiểu Hoa lòng dạ, đây là hai người chân chính dung nhập vào đối phương sinh mạng bắt đầu.

Nữa tư cho là, Tiểu Lục thật ra thì vẫn luôn rất khổ, ở gặp phải Tiểu Hoa trước, thân tình tình yêu sự nghiệp cuộc sống tín niệm các phương diện đều là cá thật to khay trà. Một Phi Dương nhảy thoát thế gia công tử biến thành một người trầm ổn kín kẽ địa phương Tri Huyện, từ bỏ đi qua tất cả làm lại từ đầu, trong này kinh nghiệm không hề đơn giản.

Mà ở gặp phải Tiểu Hoa sau, cũng là quanh co không ngừng. Hắn đối với vợ đã chết tình cảm không chỉ là tình yêu, trong lúc này có rất nhiều phức tạp đồ. Trải qua bỏ lỡ khổ sở, muốn lần nữa thật lòng tiếp nhận một người, không phải dễ dàng như vậy. Trong mấy tháng này, Tiểu Hoa bỏ ra rất nhiều, Tiểu Lục trả tuyệt không so với nàng ít, chỉ là hắn rất khó chịu, xem không đại xuất tới mà thôi, miêu tả thất bại một yêu tự PIA bay..... Còn có a, này xui xẻo đứa bé luôn là thương bệnh bất ly thân, cho nên, ta đối với hắn có thể nói là cả người đều ngược a ~

Bọn mày cho là bóp ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Cấm Dục Ba Tháng

Editor: Quyền Khuyên

Những chỗ bị thương trên cơ thể Lục Tử Kỳ được Nguyên Hạo điều trị cùng với Tống Tiểu Hoa chăm sóc đã khôi phục rất nhanh rất tốt, trừ việc còn có một chút suy yếu thì nhìn ngoài mặt thì cũng không quá lo ngại.

Nguyên Hạo chỉ nói bệnh bao tử của Lục Tử Kỳ tương đối nghiêm trọng sau này ăn uống phải cẩn thận một chút, mà Tống Tiểu Hoa hoàn toàn là người ngốc trong phương diện này nên vô cùng tin tưởng không hề nghi ngờ, về phần Lục Tử Kỳ tự nhiên sẽ không nói ra tình hình thực tế nhìn nàng mừng rỡ cười híp mắt thì thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao, chỉ cần không tái phát, sẽ không có chuyện gì.

Trải qua sự việc này, dân chúng địa phương biến Lục Tử Kỳ thành một Đại Anh Hùng, mặc dù người người đều muốn qua đây để biểu lộ tình cảm ngưỡng mộ nhưng biết thân thể chàng không khỏe không tiện quấy rầy, vì thế nhao nhao nhờ trưởng bối trong tộc Tống Tiểu Hoa tạm thời biểu lộ tâm ý, đủ loại dược liệu đặc sản chất nửa gian phòng.

Lục Tử Kỳ mọi cách từ chối nhưng không có kết quả, từ chối thì bất kính chỉ có thể xin quản sự trong tộc chờ sau khi bọn hắn rời đi thì phân phát mấy thứ này cho người cần, thuận tiện, bàn bạc chuyện trong nhà Tống Tiểu Hoa.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Tống Tiểu Hoa lấy chồng ở xa, không có khả năng tự mình xử lý chuyện trong nhà, cho nên đem tất cả sản nghiệp toàn quyền ủy thác cho tộc trông coi, lại lấy ra một khoản chi nhất định, chuyển thành tiền tích trữ. Dù sao cũng là trải qua mấy đời người cố gắng mới kiếm được, không thể đứt đoạn trong tay Tống Tiểu Hoa, đợi ngày sau tích góp từng tí một số lượng lớn, lại nghĩ biện pháp sửa đường quản lý trường học vì dân chúng làm chút chuyện, cũng là tích đức cho người đã mất.

Tộc nhân thương người cô đơn lẻ loi, cảm thấy hết sức chân thành, hơn nữa là kính trọng phu quân cao thượng, miệng luôn nói đáp ứng đối với những yêu cầu này cũng chắc chắn dốc hết tâm sức.

Xử lý xong chuyện trong nhà, lại được quan viên giải quyết hết mọi việc mà hoảng sợ không chịu nổi một ngày, Lục Tử Kỳ quyết định cùng Tống Tiểu Hoa bây giờ lên đường trở về ‘huyện Bắc Nhai’ đã rời đi hơn tháng.

Mà Nguyên Hạo cũng tại thời điểm đó chia tay họ.

Mấy ngày qua, Nguyên Hạo biểu hiện vô cùng phù hợp với thân phận bạn tốt Lục Tử Kỳ. Trong lúc rãnh rỗi hai người liền uống chút trà tâm sự trời cao biển rộng, tán gẫu một chút hoặc đánh mấy ván cờ, thỉnh thoảng giúp đỡ Lục Tử Kỳ bệnh nặng chưa lành không có cách nào sắp xếp những thứ phức tạp. Đối với Tống Tiểu Hoa cũng là trước mặt sau lưng trên miệng đều là ‘Tẩu Phu Nhân’ dài ‘Tẩu Phu Nhân’ ngắn, hai bên dù cực kỳ quen thuộc thân thiện nhưng vẫn tuân thủ nghiêm ngặt cấp bậc lễ nghĩa. Làm cho Tống Tiểu Hoa nghĩ nhìn khuôn mặt mất hồn của hắn vài lần đều cảm thấy có ý không tốt.....

Chỉ là, lúc lên ngựa để đi, Nguyên Hạo liên tiếp bỏ lại hai quả năng lượng nguyên tử cấp bậc bom nặng ký.

Một câu nói cùng một phương thuốc.

https://thuviensach.vn

Lúc đó, mặt trời ấm áp chiếu qua đầu, gió từ từ thổi, một bộ quần áo lam yêu nghiệt trai đẹp tay cầm dây cương ngồi trên con tuấn mã đen nhánh, cả người tiêu sái, dung mạo tuấn dật, khuôn mặt cong cong, tất cả đều là bình tĩnh tốt đẹp, quả thật hài hòa đến rối tinh rối mù.

Lúc mở miệng, âm thanh trong sáng dễ nghe tràn đầy trung khí phảng phất như nước trong đánh lên khe núi đá, nghe thấy tâm tình tốt toàn thân thư thái, huynh ấy dùng đôi mắt màu hổ phách nhìn Lục Tử Kỳ đứng kề vai, Tống Tiểu Hoa cố gắng đè nén nỗi buồn chia ly nhếch miệng cười gượng: "Hiện tại nói cho ngươi biết câu kia ta đã bị cắt ngang không nói hết câu, cần phải cẩn thận nghe kỹ!"

Hơi nghiêng về phía trước, nói từng chữ: "Nàng có nguyện ý làm người của Lý Nguyên Hạo, Tiểu Diêu."

Không đợi đối phương phản ứng lập tức ngồi thẳng, từ trong lòng móc ra một trang giấy, nhẹ nhàng vứt cho Lục Tử Kỳ đang nhíu mày lại: "Điều dưỡng theo bài thuốc, ít nhất đảm bảo ba năm bình thản vô sự. ~D*iễn Đ! àn L^ê Q%uý Đô-n~ Ba năm sau, chắc chắn xuất hiện quấy rầy, cùng Lục huynh cùng thưởng thức cảnh đẹp Biện Lương!"

Dứt lời, cũng không nhìn hai người, giơ roi giục ngựa, từng tiếng cười sang sảng sảng khoái kèm với tiếng vó ngựa vang vọng ở không gian mênh mông.

Tống Tiểu Hoa đang nghe câu nói kia sau, đầu tiên là có chút xốc xếch trong gió, tiếp liền thay đổi biến thành cực kỳ xốc xếch trong gió.

Tình cảm Nguyên Hạo dành cho nàng có phải là tình bạn thần khiết giữa nam nữ không, trong lòng đã sớm biết rõ. Cho nên, thiên thời địa lợi nhân hòa cũng trở thành thời điểm không ra gì để phá cửa sổ thổ lộ ngay trước mặt, cảm thấy thiên lôi cuồn cuộn thậm chí còn khiếp sợ không nói gì, cũng không tạo thành thật nhiều sóng xung kích mạnh mẽ.

https://thuviensach.vn

Dù sao, cũng không thể phát triển thêm bước nào nữa, ngay khi nói ra miệng cũng chỉ là chấm dứt tâm nguyện mà thôi, ba người tạo thành một tam giác đều vô cùng hiểu rõ, cơ thể rung động, coi như đã từng nghe, cuộc sống gia đình tạm ổn nên nghe thấy vẫn chỉ là nghe thấy.

Mặc dù, có chút luyến tiếc huynh ấy, người đàn ông im lặng cùng với mình coi chừng mình không cầu hồi báo.....

Trọng điểm ngổn ngang chính là tên người ——

Lý Nguyên Hạo..... Lý Nguyên Hạo!

Tri thức lịch sử của Tống Tiểu Hoa cằn cỗi làm người ta phải oán trách, hoàn toàn không biết Lý Nguyên Hạo đã làm những chuyện đại sự gì nhưng nàng lại biết, vị nhân huynh này đã để lại tên tuổi vang dội trong lịch sử, hơn nữa, không phải là người Tống. Nói một cách khác, trong thời đại này là 'người ngoại quốc', còn là một hoàng tử ngoại quốc.

Sở dĩ biết những thứ này hoàn toàn bởi vì Tống Tiểu Hoa nhớ năm đó cũng đã từng là 'hủ nữ' thứ thiệt, mỗi năm vào ngày nào tháng nào đó được đọc một quyển rất là nổi tiếng 'Đồng nhân văn', trong đó nói là một đoạn tình yêu sầu triền miên của Lý Nguyên Hạo, hơn nữa là một đoạn tình cảm với nam nhân.....

Vài ngày trước, lúc tắm dược, thân thể Lục Tử Kỳ trần truồng, hôn mê..... Phụt.....

Hoa cúc tàn rơi đầy đất, bi thương..... Phụt Phụt Phụt.....

Bên này Tống Tiểu Hoa nghẹn họng nhìn trân trối phiêu linh trong gió, bên kia Lục Tử Kỳ cười khổ vỗ trán bất đắc dĩ than nhẹ.

Cuối cùng vẫn là nói ra, mà còn thoải mái nói trước mặt hắn. Không hiểu là quang minh lỗi lạc hay là cố ý khiêu khích, hoặc là muốn cho hắn

https://thuviensach.vn

biết cảm giác nguy hiểm?.....

Nguyên Hạo, con của Đảng Hạng Vương Lý Đức Minh, Lý Nguyên Hạo.

Lời đồn đãi vị Đảng Hạng hoàng tử thích áo trắng, mang hắc quan, thân mang bội cung tiễn, ra ngoài thường có hơn trăm người tiền hô hậu ủng rầm rộ oai phong, thuở nhỏ đã có danh tiêng oai hùng. Không hề nghĩ rằng là người tuấn tú phong nhã như thế, quả nhiên là trăm nghe không bằng một thấy.

Cũng bởi vì nguyên nhân này nên không có đoán được thân phận thực sự. Đến lúc đến Châu Phủ, nói chuyện với huynh trưởng về chiến sự và phòng ngự ở biên quan với Liêu quốc cùng Đảng Hạng đang có kế hoạch kết thân, bất chợt linh quang hiện ra mọi mối liến kết, đợi đến hôm đó chạm mặt nhau, thêm chút dò xét, cuối cùng cũng chứng thực suy đoán.

Nguyên Hạo đến 'Bắc Nhai', là vì chọn tuyến đường đi về phía Liêu quốc, bởi vì là một mình, hành động bí mật không muốn thân phận lộ ra ngoài, trước đó chắc là đã chuẩn bị thỏa đáng, cho nên có thể nhẹ nhõm ra vào biên cảnh không cần qua văn thư thông quan.

Vào nước Liêu chỉ vì một chuyện, thương nghị việc cưới Hưng Bình công chúa.

Liêu Chủ tuy rằng còn rất trẻ, nhưng hùng tâm tráng khí bừng bừng có kế hoạch khôi phục lại hình ảnh tiến quân thần tốc hùng dũng của năm đó vào Trung thổ. Trong trường hợp đó, đương kim Đại Tống Quốc thái dân an đã không phải là mấy chục năm trước chịu đủ nỗi khổ chiến loạn suy nhược mặc cho xâm lấn, chỉ với Liêu quốc ngày càng xuống dốc tuyệt đối khó có thể hành động, trừ phi liên thủ với nhất tộc Đảng Hạng ở phía tây mới nổi lên, tạo thành thế chân vạc, mới có cơ hội thôn tính Trung Nguyên giàu có và đông đúc.

https://thuviensach.vn

Mà dã tâm Nguyên Hạo, từ lúc trước tặng bản du ký là có thể thấy rõ. Trong sách hầu hết đều ghi là cứ điểm biên quan Đại Tống cùng với khu vực dân cư có kinh tế phát triển nhất đất, -d-i-e-n d-a-n l-e q-u-y d-o-n- nếu tự viết có nghĩa là những địa phương này đã từng đặt chân tới. Tiêu tốn nhiều thời gian và tinh lực như vậy, người đoán toan tính cái gì, không cần nói cũng biết.

Còn có tấm bản đồ da dê chỉ nơi cắm trại của người Liêu xâm phạm, tường tận vô cùng thậm chí có thể nói không hề khác biệt, làm lòng người rét run. Tin tưởng bản đồ như vậy không chỉ có một tờ, cũng chắc chắn không chỉ miêu tả một chỗ này.

Ba năm.....

Có lòng tin trong vòng ba năm có thể khiến Đảng Hạng ngồi ngang hàng với Đại Tống?

Mày kiếm nhếch lên, khi dễ Đại Tống không có người sao? Cuồng ngạo quá mức!

Hồi phục thu lại, nếu đã biểu lộ thân phận như thế, ngày sau nếu có cơ hội gặp nhau, còn muốn sống vui vẻ tâm sự không có ngăn cách, không so đo như thời gian qua, sợ là không thể.....

Đè xuống sự rầu rĩ trong lòng, mở phương thuốc trong tay ra, đảo qua, nhất thời biến sắc, im lặng một hồi, cuối cùng không thể nhịn được nữa phun mấy chữ từ trong kẽ răng ra: "Người này rõ là....."

Mà Tống Tiểu Hoa cũng tạm thời làm ngừng lại tam quan bất chính càng chạy càng chếch, nghe được câu này, theo bản năng liền nghiêng đầu đi tới nhìn, lập tức sững sờ: "Cấm dục tháng ba!"

Cổ ngữ có nói ‘Ba mươi năm Hà Đông bốn mươi năm Hà Tây phong thủy luân chuyển năm nay không đến nhà ta không có nghĩa là không hồi

https://thuviensach.vn

đáp mà chưa tới thời điểm phải trả toàn bộ’..... Tống Tiểu Hoa vô cùng khắc sâu, các cụ nói cấm có sai ~

Trên trang giấy của Nguyên Hạo trừ phương thuốc còn dặn dò rất nhiều thứ, ví dụ như một ngày ba bữa nên ăn chút gì một năm bốn mùa nên chú ý những thứ gì, Tống Tiểu Hoa lấy ra tư thế hăng hái chiến đấu của năm đó ‘Luận về Mã Nguyên Đặng’ đọc toàn bộ không sót chữ gì từ trên xuống dưới, cũng thề thực hiện nó mà không bớt tí nào..

Về phần cuối cùng này bốn chữ to bắt mắt, phản ứng đầu tiên của nàng là làm đà điểu giả bộ không nhìn, phản ứng thứ hai là nghi ngờ hai mắt của mình cùng khả năng lý giải, phản ứng thứ ba là kéo tóc buồn bực gầm rú như sói, phản ứng thứ tư chỉ còn là bình tĩnh.

Bởi vì thấy sắc mặt của Lục Tử Kỳ, trong trắng lộ ra hồng, hồng trong lộ ra đen, mặt đầy vạch đen tụ thành cái bát tô lớn, khiến trong lòng Tống Tiểu Hoa như bị mèo gãi lập tức an lòng.

Trải qua khoa học chứng minh, phương diện ‘bản năng thú tính nguyên thủy’ này, nam nhân vẫn mạnh hơn nữ nhân.

Đối với nam nhân mà nói, đây là một loại kích thích bẩm sinh, trên căn bản đến độ tuổi mặc dù không có tiền bối giáo sư cũng vô sự tự thông không thể sửa đổi được. Cho nên, các nam nhân dùng nửa phía dưới để suy nghĩ chính là thiên tính, bọn họ đối với cái này cũng cảm thấy bất đắc dĩ rất vô tội.....

Đối với nữ nhân, bình thường phải có kinh nghiệm thực tế thí sau đó mới có thể ‘giếng phun’, điều này cũng thể hiện vì sao cùng độ tuổi thì thiếu phụ và thiếu nữ lại khác nhau, người trước sẽ không dễ dàng đi vào giấc ngủ vì lý do là không chịu nổi cô đơn.....

Tổng hợp lại, tại điều kiện khách quan trên, Lục Tử Kỳ góa vợ đã ba năm dĩ nhiên so với tình trạng trước mắt chỉ dừng lại ở tinh thần đói khát

https://thuviensach.vn

mà Tống Tiểu Hoa muốn giống một cây táo đang được cho thêm củi đốt. Dien!Dan!Le!Quy!don Quan trọng nhất là, theo chủ quan, Tống Tiểu Hoa cuốicùng cũng thành công có thể bắt được, đối mặt với nữ nhân mình động lòng động tình mà không thể làm gì??, thật vô cùng thê thảm vô nhân đạo.....

Tống Tiểu Hoa tính toán một chút, từ lúc nàng thèm thuồng ‘sắc đẹp’ muốn đẩy ngã chàng ăn sạch sành sanh đến bây giời, xấp xỉ cũng gần ba tháng, tính thời gian xem như là huề nhau.

Suy nghĩ lúc trước mình trải qua những buồn bực và rối rắm, mặc dù phần lớn không thể trách chàng nhưng truy cứu ngọn nguồn thì chàng không thoát khỏi liên quan, không tìm cách phát tiết một chút thì thật là hơi tức giận bất bình, trừ việc ‘trả thù’ chàng thì còn có thể ‘trả thù’ ai đây? Hôm nay có Nguyên Hạo là ‘lông gà’ tạo ra ‘Thẻ lệnh’, thật là là trời cũng giúp ta!

Nói đi thì cũng phải nói lại, Nguyên Hạo chẳng biết tại sao tạo ra một khoản này, đoán chừng đến 89% là đùa giỡn, chưa từng nghe nói bệnh bao tử có liên quan gì đến xxoo cả.....

Sở dĩ làm như vậy vì không để cho Tống Tiểu Hoa chạm vào Lục Tử Kỳ hay vẫn là không để cho Lục Tử Kỳ chạm vào Tống Tiểu Hoa đây? Thật là quan hệ “3P” phức tạp quỷ dị,phì.....

Hoặc là, chỉ vì để cho nàng có cơ hội hả giận, hòa nhau một ván chứ? Tựa như, lúc trước cố ý viết một vì vào thuốc của Lục Tử Kỳ để cho chàng đắng phát sặc, thật ra thì, là bởi vì lúc mới gặp hai mắt nàng giống mắt thỏ, còn có ngón tay bánh chưng sao?

Nguyên Hạo, hiện tại hồi tưởng lại, từng chút từng chút, huynh yên lặng vì ta mà làm nhiều chuyện như vậy, mà ta vẫn u mê.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi bỗng nhiên tỉnh giấc, tâm đã sớm rơi vào tay giặc. Nếu không báo đáp gì, thuận tiện chặt đứt hoàn toàn các loại vướng mắc.

Hôm đó nói những lời đó với huynh, là tình cảm ta dành cho Tử Kỳ, cũng là áy náy của ta đối với huynh.

Nếu làm thương tổn tới huynh, thật xin lỗi.....

Tác giả có lời muốn nói: kia bản đồng nhân văn chính là mèo chuột kinh điển chi tác ——《 chinh phục 》

Bản Yêu rất đối với Lý Nguyên Hạodễ hiểu nhận thức chính là bắt đầu tại này văn ~ lại nói, hắn cùng Miêu nhitình cảm vậy thì thật là..... Ta Đại Áicường cường a!

Xốc xếch thổi qua.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Nghe Hắn Kể Chuyện Xưa Đã Qua

Hai mươi lăm ngày rồi, rốt cuộc nàng có thể ở khoảng cách gần an tĩnh nhìn hắn thật kỹ như vậy.

Đôi mắt khép chặt che đi tròng mắt đen bóng có thần thái khiếp người, mặt mũi trắng bệch chỉ còn lại tiều tụy và mệt mỏi, môi khô khốc hiện đầy vết rách, lông mi dài nhíu lại tạo nên một đạo ấn ký giống như đao khắc, mãi cũng không mất đi.

Không nhịn được nàng giơ tay lên dọc theo hình dáng thon gầy trơ xương này miêu tả, cuối cùng dừng lại trên trán, da thịt nóng bỏng, xen kẽ mồ hôi lạnh như băng.

Vội vàng đứng dậy từ bên trong chậu nước vắt một cái khăn vải, rồi nhè nhẹ lau sạch, sau đó đắp ở trên trán.

Giống như là cảm giác được cái gì, mày buông lỏng, lông mi khẽ run, chậm rãi vén lên. Tầm mắt hơi loạn bắt được bóng dáng trước mắt thì ngưng tụ sáng lên.

Hít một hơi thật sâu, tích góp từng tí hơi sức một, từ trong chăn vươn tay bao bọc lấy lòng bàn tay lành lạnh mềm mại của nàng: “Tiểu Hoa, ta đã đồng ý với nàng, thì vĩnh viễn sẽ không buông tay nàng ra.” Âm thanh rất nhẹ rất thấp lại nhu hòa, mang theo kiên quyết không cho kháng cự.

https://thuviensach.vn

Một câu nói, làm cho tất cả uất ức sợ hãi tức giận và đau lòng của Tống Tiểu Hoa toàn bộ bộc phát ra ngoài, tức giận hừ lạnh: “Chàng nói thật dễ nghe!”

Lục Tử Kỳ khẽ cười khổ giãy giụa ngồi dậy: “Ta đi Châu Phủ gặp một người, là đại ca Lục Tử Hằng, cũng chính là đại bá của nàng.”

“..... Hả?” Lực chú ý một lần nữa thành công dời đi.

“Bởi vì hành trình lần này rất ít thời thời gian, cho nên cũng chưa có an bài để đại ca cùng với nàng gặp nhau. Vốn định là sau khi trở lại sẽ nói cho nàng biết, không ngờ tới.....”

“Chàng..... Chàng còn có ca ca sao?”

“Đúng vậy, thế nào chẳng lẽ nàng đã quên rồi sao?”

“..... Nhất thời không nhớ ra được.”

Tống Tiểu Hoa lặng lẽ cúi đầu, lựa chọn câm miệng. Trước khi thành thân, tất nhiên hai bên nhà sẽ gặp xin phép lẫn nhau, chỉ tiếc, nàng cái ‘đồ giả mạo’ này đối với lần đó cũng không biết gì cả. Trước kia nàng chỉ nghe một ít lời nói của những người bên cạnh đã đưa ra kết luận Lục Tử Kỳ là cô nhi không cha không mẹ cũng không có huynh đệ hay tỉ muội gì cả, bây giờ nhìn lại, dường như kết luận của nàng sai lầm rồi.....

Lục Tử Kỳ không nghi ngờ gì, tiếp tục nói: “Bởi vì có hắn ở đây, ta mới có thể cầm được binh phù để điều binh. Tống Liêu hai nước thái bình đã nhiều năm, biên cảnh đóng quân càng ngày càng nới lỏng việc huấn luyện binh sĩ thậm chí còn phân tán lực lượng ít đến không thể chịu nổi. Tri huyện cùng tổng binh nơi đây đều là hạng người mềm yếu vô năng, rất sợ chết chỉ cầu giữ mạng sống, đối mặt với bọn người Liêu xâm phạm trừ việc khép chặt cửa ngoài thành sau đó báo cáo tình hình chiến tranh trước mưu

https://thuviensach.vn

toan lĩnh chiến công, mà không nhìn đến dân chúng bị vó ngựa dẫm đạp và đao chém giết rên rỉ ở dưới thành!”

Nhẹ nhàng ho hai tiếng, thở để bình thường lại cảm xúc một chút, lại nói: “Mùa đông năm nay tới sớm, Liêu quốc lại là mùa thu gặp đại hạn hán, chết vô số dê bò gia súc, bọn chúng thấy dân ta đang vui mừng thu hoạch vụ mùa sợ là đã sớm mù quáng nổi lên rục rịch ngóc đầu dậy lòng. Lần này tới xâm phạm, như vậy, kế tiếp chính là xâm phạm lớn hơn và mãnh liệt cướp bóc hơn. Cho nên, đều cần thiết duy nhất là phải chặt đứt hoàn toàn loại vọng niệm này!”

“Cho nên, chàng liền tự động xin đi giết giặc hả?”

“Chuyện đột nhiên xảy ra, ta nhận được cấp báo đúng lúc cùng ở một chỗ với huynh trưởng, sau khi phân tích đơn giản cho là Liêu quốc không thể nào dẫn cả ngàn thiết kỵ đại động can qua cho nên cử người dò xét trước tình hình, một mặt phái mật thám hỏa tốc đi xác minh tình hình của địch, một mặt thương nghị phái người lãnh binh đuổi theo địch. Đúng lúc này, ta nhận được tài liệu khẩn cấp do huyện lý gửi tới, mới biết nàng.....” Dừng một chút, tăng thêm chút lực nắm tay của Tống Tiểu Hoa: “Ta muốn lập tức chạy tới bên cạnh của nàng, ở cùng với nàng, nhưng ta càng muốn vì nàng chính tay giết chết cừu địch, để người nhà của nàng chết đi trên trời có linh thiêng cũng được an ủi. Tiểu Hoa, ngay thời điểm nàng cần ta nhất, nhưng ta vẫn không có ở bên cạnh nàng, thật xin lỗi.”

Tống Tiểu Hoa hít mũi một cái, nhìn gương mặt hơi gầy đi của hắn nói: “Chàng thật là khờ mà! Chàng một người chưa bao giờ đi đánh giặc tại sao phải cậy mạnh đưa đầu mình đi đánh giặc chứ? Lũ súc sinh kia nếu dám đến, thì nhất định không phải dạng hiền lành, ngộ nhỡ gây ra chuyện không tốt, báo không được thù là chuyện nhỏ, nhưng nếu như chàng..... Chàng có chuyện gì không tốt xảy ra..... Vậy ta.....”

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ nghe vậy đuôi lông mày khẽ nhếch, khóe môi dẫn theo một nụ cười yếu ớt: “ Mặc dù bản thân ta không có kinh nghiệm trên chiến trường, nhưng bởi vì ảnh hưởng gia truyền từ thuở nhỏ nghiên tập binh pháp, cho dù lý luận suông nhưng bản lãnh vẫn có. Tiểu Hoa, ban đầu cầu hôn thì ta chỉ nói Lục gia là một sĩ tộc bình thường ở kinh thành, thật ra thì, ta che giấu thân phận của mình. Bởi vì khi đó, ta chỉ muốn rời xa gia tộc, ở nơi vùng đất mênh mông dân phong thuần phác này cách xa tranh đấu, con đường thực tế là làm một vị quan phụ mẫu tạo phúc cho dân chúng, yên lặng sống hết đời này.”

“Nói cách khác, chàng lừa ta?” Cố ý nghiêm mặt: “Vậy thì tốt, hiện tại ta cho chàng một cơ hội, hãy nói rõ quan hệ gia đình của chàng cho ta!”

Cười nhạt: “Nhắc tới cũng rất đơn giản. Tổ phụ của ta đi theo Thái Tổ hoàng đế giành chính quyền thống nhất giang sơn, được phong chức ‘An Quốc Công’. Phụ thân kế tục tước vị, trong một lần gặp mặt lại được phong làm ‘ thái phó của thái tử ’. Huynh trưởng nhậm chức ở ‘Trung Thư Tỉnh’, mặc dù trước mắt chỉ là Tứ Phẩm, cũng không có kém gì. Con trai của mấy di nương cũng lục tục đi trên địa phương lịch lãm này, về phần bàng chi con em phần lớn cũng là sĩ đồ. Nói tóm lại, Lục gia, trong kinh thành căn bản cũng coi là một gia tộc có tiếng.”

Lục Tử Kỳ nói xong tương đối bình tĩnh, Tống Tiểu Hoa lúc này lại bị kinh hãi thật sâu.

Trợn mắt há hốc mồm một hồi lâu, mới nói lầm bầm một câu: “Mẹ kiếp, suy nghĩ cả nửa ngày, chàng lại là con cái của cán bộ.....

“Cái gì?”

“Không có gì.” Lấy lại tinh thần, biến đổi một tư thế thích hợp để chịu đựng đả kích này, sau đó nghiêm túc nhìn hắn: “Chàng hôm nay nói đều rất

https://thuviensach.vn

kỳ quái, huynh trưởng của chàng..... Hắn tới tìm chàng, có phải hay không có chuyện gì quan trọng?"

"Hắn đến để nhắn nhủ ý tứ của phụ thân, cho ta hồi kinh nhậm chức. Ta vốn đã cự tuyệt, nhưng, trải qua những ngày qua....."

Giống như là nói mệt mỏi, Lục Tử Kỳ ngừng nhắm hai mắt lại.

300 binh sĩ nguyện ý đi theo hắn một người không có gì tự nhiên xuất hiện, áo giáp mỏng nát xanh xao vàng vọt ngay cả binh khí cũng bị đóng rỉ sắt, nhìn qua không hề có một chút sức chiến đấu cũng không có khả năng chịu nổi một kích mà lại đi chống lại binh đội tinh nhuệ ngựa tráng của người Liêu, quả thật đó là một con đường chết.

Vậy mà, bọn họ còn dám đứng ra. Bọn họ không sợ chết, bọn họ sợ là bị khuất nhục, thân là quân nhân không cách nào bảo vệ quốc thổ để dân chúng bị khuất nhục. Bọn họ sợ mình chết không có giá trị, trên ngọn núi làm nên thành tùy thời có thể bị bọn quan lại dùng làm con cờ hy sinh cho nên chết cũng không có chút ý nghĩa nào. Nhìn quân giặc tứ phía, bọn họ hận không thể đi liều mạng đánh một trận, mặc dù có chết, cũng chết ở trên chiến trường.

Vậy mà, bọn quan địa phương trừ làm con rùa đen rút đầu trơ mắt nhìn hương thân phụ lão bị người ngoài bắt nạt, cái gì cũng không làm được. Bởi vì bọn quan gia, là một bọn nhát gán chuột nhắt.

Hai ngày hai đêm không nghỉ ngơi hành quân gấp, tìm được bọn người Liêu dựng trại phía sau sơn cốc, bọn họ không phát ra âm thanh không phát ra hơi thở mai phục ở cốc khẩu ba ngày ba đêm chờ bọn người Liêu. Trong lúc đó, chỉ có thể lấy băng tuyết cùng lương khô để no bụng. Chết rét có, mười bảy người, bị đông lạnh, hai mươi chín người.

Đợi đến lúc tuyết tan bọn người Liêu xuất cốc, thừa dịp bọn chúng không hề phòng bị, trước đã sớm chuẩn bị tốt cự thạch chặng đường lui của

https://thuviensach.vn

chúng, đá vụn loạn đội hình làm cho chúng bị thương một số, lại dùng kèn ra hiệu cho chiến mã, đón đầu chúng ra sức đánh trận cuối cùng.

Một phen ác chiến, địch bị tiêu diệt hết, phe ta chết 113 người, sáu mươi tám người bị tàn tật. Bảy mươi ba người khác, cũng là mang thương tích trên người.

Nếu như tiếp tế không có bị khấu trừ, nếu vũ khí không phải cũ kỹ như vậy, nếu trong ngày thường được huấn luyện nghiêm chỉnh rất có thể, rất có thể..... Bọn họ, cũng sẽ không có thương vong lớn như vậy.

Trước mắt, nhìn thấy từng sinh mạng một máu rơi vãi trên chiến trường, trong lòng trừ bi phẫn, còn có một loại cảm giác vô lực thật sâu. Quân đội như vậy, tuyệt không chỉ có ở nơi này không.

Cường tướng tinh binh, nếu không có cường tướng, tại sao lại có tinh binh?

Trong trường hợp như hiện nay, trong quân chế cũng là binh không biết tướng, tướng cũng không biết binh, cả hai chưa quen thuộc làm sao có thể tin tưởng lẫn nhau, cũng không thể đoàn kết để tạo nên sức mạnh được. Tiếp tục như vậy, như thế nào chống lại ngoại địch đang nhìn chằm chằm mình được chứ? Nếu chiến sự nổ ra, dân chúng là người không có sức chống cự sẽ chịu khổ trước tiên, sau đó là tới những binh lính trước khi chết đi, không có thực hiện được ý chí đền ơn nợ nước của họ.

Huynh trưởng nói rất đúng, rõ ràng có năng lực lớn hơn lại muốn ở vùng đất này làm một tri huyện an nhàn, trốn tránh trách nhiệm đang đeo trên lưng, người như vậy là một người bất trung với dân với nước.

Lục Tử Kỳ trầm mặc một hồi, mở mắt ngồi dậy một chút, Tống Tiểu Hoa thấy hắn chỉ mặc quần áo nửa người còn phía trên cơ hồ đều lộ ra ngoài, theo bản năng liền cầm lên cái áo rộng bên cạnh phủ lên thêm cho hắn, mới vừa đứng lên, lại bị một cỗ sức lực kéo ngã về phía trước, chóp

https://thuviensach.vn

mũi cùng chóp mũi nhẹ nhàng chạm vào nhau: “Tiểu Hoa, hôm đó trước mộ phần, ta thấy nàng tiều tụy đau lòng, liền âm thầm lập lời thề, cuộc đời này ta tuyệt đối không để cho nàng phải chịu thêm hành hạ nào nữa, phải trải qua khổ sở vì người thân rời đi một lần nữa.” Cho nên, vô luận có bao nhiêu gian khó nguy hiểm, ta nhất định sẽ còn sống và quay trở lại.....

Hơi thở ấm áp của hắn làm cho Tống tiểu Hoa hoảng hốt, trong mắt cũng đã có hơi nước dâng lên: “Ta không có người thân.”

“Nàng không phải có ta cùng Lăng Nhi là người thân sao?”

Lần nữa ngồi xuống, âm thanh buồn bực: “Là chàng vẫn bỏ ta ở bên ngoài!”

Tròng mắt ngưng tụ, nhẹ nhàng thở dài: “Lục gia cùng Tiết gia là thế giao, ta cùng với Đồng Nhi..... Cũng chính là mẫu thân ruột của Lăng Nhi, là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên. Năm nàng mười bảy tuổi thuận nước đẩy thuyền gả làm thê tử của ta, sau khi cưới hai vợ chồng ta cầm sắt hòa hợp. Đồng Nhi thân thể nhu nhược nhưng tính tình lại cương liệt, có cái gì uất ức đều tự mình nuốt xuống, không có ở trước mặt của ta tiết lộ nửa phần. Mà ta khi đó tuổi trẻ khí thịnh, một lòng nghĩ làm nên việc lớn, mỗi ngày cùng với những người có cùng chí hướng bàn luận viễn vong, tình hình chính trị đương thời. Sau khi ta Kim Bảng Đề Danh, vào triều làm quan, hoàng thượng đối với ta đã sớm nghe thấy những luận điệu về chính trị của ta, giao cho ta nhiệm vụ cải cách những đều cực đoan. Ta chỉ biết dựa vào một lời của hoàng thượng mà lòng đầy nhiệt huyết và dứt khoát thực hiện để đền đáp hoàng ân, mà ta không hề biết là mình đã sớm chạm đến một chút lợi ích của những người khác. Cha và huynh trưởng của ta cũng từng nhắc nhở ta nhiều lần, ta lại chỉ coi bọn họ là bảo thủ mềm yếu mà khư khư cố chấp. Sau đó, rốt cuộc ta bị kẻ thù chính trị thiết kế hãm hại bỏ tù, khi đó, Đồng Nhi đã có thai.....”

https://thuviensach.vn

Giống như là bị khí lạnh trong ngục lây nhiễm, Lục Tử Kỳ nhẹ nhàng ho sau một lúc mới tiếp tục nói: “Nàng mỗi lần tới nhìn ta, cũng cười nói trong nhà tất cả đều tốt, người người đều đối tốt với nàng, thai nhi trong bụng cũng tốt, cái gì cũng đều rất tốt..... Ta cũng tin tưởng toàn bộ, chỉ lo suy nghĩ cha cùng huynh như thế nào lật lại bản án rửa oan cho mình, nghĩ muốn nhanh lên một chút đi ra ngoài, cùng với nàng, chờ nhìn hài nhi của chúng ta ra đời..... Vài tháng sau, vụ án rốt cuộc có manh mối, trong lúc hoàng thượng ban xuống ý chỉ miễn tất cả tội danh trước kia của ta, thì con chồn trắng được Đồng Nhi nuôi chợt vọt vào trong ngục.....”

Tống Tiểu Hoa một mực yên lặng lắng nghe, lúc này chỉ nhẹ nhàng ‘a’ một tiếng.

Lục Tử Kỳ lại tiếp tục đắm chìm trong ký ức, vẻ mặt có mấy phần tang thương: “Bởi vì con chồn này mạnh mẽ xông tới ngục giam trọng địa, bị thủ vệ bắn tên gây thương tích, máu me khắp người. Nó thoi thóp một hơi chạy đến trước mặt của ta, nhìn ta một cái, rồi chết. Ánh mắt ấy, ta đây cả đời cũng không quên, loại ánh mắt giống như mình vô dụng vội vàng và vô cùng thê lương kia..... Ta hiểu biết rõ, Đồng Nhi nhất định xảy ra chuyện. Ta nổi điên một mạch xông ra khỏi ngục chạy về nhà, thì Đồng Nhi đã..... ^ & ^ D! Đ # L ~ Q $ Đ ^ & ^

Cho đến khi đó ta mới biết được, bởi vì vụ án của ta làm liên lụy tới quyền quý trong triều, Tiết gia cùng Lục gia trận doanh bất đồng, sau mấy ngày ta bị bỏ tù, liền đứt giao tình hơn mười năm. Tiết gia muốn đón Đồng Nhi về, Đồng Nhi kiên trì không chịu, nhất định phải lưu lại làm nàng dâu Lục gia. Mà ở Tiết gia nàng không có chỗ dung thân, ở Lục gia cũng giống như vậy. Bởi vì mất đi gia tộc chống đỡ, ta lại chưa biết tiền đồ ra sao, Đồng Nhi chịu hết mắt lạnh khi dễ. Nàng xuất thân danh môn vọng tộc, từ nhỏ đều được sao trăng sáng che chở trăm bề, chưa từng chịu qua bất cứ loại đối đãi nào như vậy cả, vậy mà, nàng lại một chữ cũng không nói với ta..... Nàng thân thể yếu đuối, lại có thai, mấy tháng cả người bị hành hạ đã

https://thuviensach.vn

sớm để cho tâm lực của nàng quá mệt mỏi, cuối cùng lại vì ta sinh hạ Lăng Nhi, sau đó thì nàng đã bỏ ta mà đi.....

Ta đối với triều đình và đối với lục đục đấu đá của gia tộc lạnh lẽo vô tình thất vọng tới cực điểm, hơn nữa ta thống hận sự vô năng của chính mình đến cực điểm, còn đối với Đồng Nhi, ta áy náy nhớ nhung tới cực điểm, vì vậy cả ngày tìm rượu giải sầu. Cho đến khi Hoắc Nam mang theo Lăng Nhi đã hai tuổi tới trước mặt của ta, con trai gọi ta một tiếng 'phụ thân' rốt cuộc ta mới tỉnh táo lại. Đồng Nhi đã vì ta lưu lại huyết mạch, ta thật xin lỗi Đồng Nhi, tuyệt đối không thể có lỗi với hài nhi của chúng ta. Lần nữa tỉnh lại, ta rời khỏi Kinh Thành rời khỏi nhà, mang theo Lăng Nhi đi tới 'huyện ở sườn bắc'. Vốn tưởng rằng, cuộc đời này sẽ không bao giờ quay lại nơi trung tâm của quyền lực và đầy giả dối quỷ quyệt này.....”

Ánh mặt trời chiếu xuyên qua cửa sổ đang đóng chặt, ở trong nhà trên đầu họ có từng đạo kim quang. Tống Tiểu Hoa nhìn mặt mũi tái nhợt mà bình tĩnh của Lục Tử Kỳ, trong lòng mơ hồ co rút đau đớn.

Thì ra, hắn lại có thể trải qua việc như vậy. Thì ra, giữa hắn với nương tử đã chết lại tình thâm ý nặng như thế. Lúc trước, hắn lên tiếng cảnh báo vì con chồn trắng, là bởi vì không đành lòng cho nó chết ở dưới tên, không muốn thấy một thân trắng noãn lại bị máu tươi nhuộm đỏ.....

Như vậy khắc cốt ghi tâm, thế nào lại có khả năng thờ ơ.

“Tướng công, có phải chàng đã ra một quyết định gì hay không?”

“Những thứ này, ta vốn không muốn để cho nàng biết, vốn định cùng nàng sống ở nơi này cách xa địa phương thị phi kia, cùng sống với nhau cả đời. Vậy mà.....”

“Chàng không muốn giống như ta, bị địch xâm lược mất đi người thân, phải hay không?”

https://thuviensach.vn

“Vâng”

“Chàng nghĩ đồng ý với đại bá, hồi kinh nhậm chức, phải hay không?”

“Vâng”

“Chàng có lòng tin có thể cải biến tình hình trong triều, phải hay không?”

“Vâng”

“Chàng lo lắng gia tộc chàng sẽ không tiếp nhận ta, lo lắng ta sẽ không thích ứng được rồi sẽ chịu uất ức, phải hay không?”

“Vâng”

Tống Tiểu Hoa cười cười, giơ tay lên lau dấu vết ở trên mi tâm của hắn: “Chàng thích ta rồi, yêu ta, có phải hay không?”

Hai hàng lông mày của Lục Tử Kỳ dần dần mở ra, khẽ gật đầu một cái: “Phải”

“Nam chủ ngoại, nữ chủ nội. Chuyện bên ngoài chàng làm chủ là tốt rồi, ta chỉ trông nom một nhà ba người chúng ta ăn no mặc ấm là được. Chàng yên tâm, cho tới bây giờ cũng chỉ có ta khi dễ người khác, nếu ai dám trêu chọc ta, trêu chọc người thân của ta, vậy hắn nhất định phải chết!”

“Tiểu Hoa.....”

“Thật đúng là thuyền theo lái, gái theo chồng, ta nếu đã gả cho chàng, vậy cũng chỉ có thể đi theo chàng...Chàng đi chỗ nào ta đi nơi đó!”

“Tiểu Hoa.....”

https://thuviensach.vn

“Huống chi, chàng đi làm đại quan đó là chuyện tốt, ta cũng vậy có thể mở rộng tầm mắt. Ai đúng rồi, Kinh Thành có Khai Phong phủ chứ? Không biết Bao Thanh Thiên đã ra đời hay chưa.....”

“Tiểu Hoa!”

“Hả?”

“Nói như vậy, nàng đã xem ta cùng với Lăng Nhi thành người thân của nàng rồi phải không?”

“Lăng Nhi là nhi tử thân ái của ta thì không có sai, về phần chàng.....” Tống Tiểu Hoa đứng lên, tiến tới bên tai của Lục Tử Kỳ: “Chàng là người của ta, người yêu thân ái.”

Vô luận hắn có là quan thất phẩm tép riu được dân chúng nơi đây kính yêu, hay xuất thân là con em thế gia hào môn quyết chí báo ơn cho đất nước, hay trong tương lai làm quan trong triều tham dự chánh sự đền ơn nợ nước vì dân, hắn cũng chỉ là nam nhân của nàng, người nàng yêu, hơn nữa rốt cuộc nam nhân này cũng yêu nàng.....

Bất luận đường đi phía trước có như thế nào, đến tột cùng là gập ghềnh hay là đường bằng phẳng, cả hai cũng cầm tay nhau mà đi, cho dù con đường có dài tới đâu.

“Tướng công, chàng không cần tắm dược nữa hả?”

“..... Khí lạnh đã trừ, cũng không cần dùng nữa.....”

“Ai nha, ta lỗ lớn rồi!”

“.....”

Tác giả có lời muốn nói: trước mấy đáp án cởi ra sao ~ Tiểu Hoa cùng Tiểu Lục tình cảm cũng đúng chờ sao ~ vẩy hoa sao!

https://thuviensach.vn

Tư cho là, Tiểu Lục nói ra cùng vợ đã chết đoạn này trải qua, đại biểu hắn hoàn toàn đối với Tiểu Hoa mở rộng ra nội tâm, cũng đại biểu hắn hoàn toàn tin tưởng Tiểu Hoa lòng dạ, đây là hai người chân chính dung nhập vào đối phương sinh mạng bắt đầu.

Nữa tư cho là, Tiểu Lục thật ra thì vẫn luôn rất khổ, ở gặp phải Tiểu Hoa trước, thân tình tình yêu sự nghiệp cuộc sống tín niệm các phương diện đều là cá thật to khay trà. Một Phi Dương nhảy thoát thế gia công tử biến thành một người trầm ổn kín kẽ địa phương Tri Huyện, từ bỏ đi qua tất cả làm lại từ đầu, trong này kinh nghiệm không hề đơn giản.

Mà ở gặp phải Tiểu Hoa sau, cũng là quanh co không ngừng. Hắn đối với vợ đã chết tình cảm không chỉ là tình yêu, trong lúc này có rất nhiều phức tạp đồ. Trải qua bỏ lỡ khổ sở, muốn lần nữa thật lòng tiếp nhận một người, không phải dễ dàng như vậy. Trong mấy tháng này, Tiểu Hoa bỏ ra rất nhiều, Tiểu Lục trả tuyệt không so với nàng ít, chỉ là hắn rất khó chịu, xem không đại xuất tới mà thôi, miêu tả thất bại một yêu tự PIA bay..... Còn có a, này xui xẻo đứa bé luôn là thương bệnh bất ly thân, cho nên, ta đối với hắn có thể nói là cả người đều ngược a ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Một Đêm Đi Qua

Tống Tiểu Hoa chưa bao giờ có một kế hoạch sống qua ngày như thế nào, chỉ là kế hoạch biến hóa khó lường 24h tạo ra chuyện căn bản mà không có suy tính.

Chỉ là, mấy ngày qua ngược lại nàng đang bận rộn thi hành một kế hoạch —— ưu sanh ưu dục.

Chưa ăn thịt heo nhưng cũng đã thấy heo chạy, không có sinh ra đứa bé nhưng cũng đã từng nghe các bằng hữu có kinh nghiệm dạy dỗ.

Tổng kết lại thì, có hai vấn đề quan trọng: phái nữ tốt nhất sinh con ở trong độ tuổi từ 23 đến chừng 25 tuổi, trước khi muốn có bảo bảo thì hai vợ chồng cần phải chuẩn bị trong khoảng thời gian nửa năm các công tác như cai thuốc kiêng rượu và rèn luyện thân thể để có thể cường tráng nhất ‘nòng nọc nhỏ’ mới có thể vào ở ‘nhà mới’ ấm áp nhất.....

Nhưng điều thứ nhất ở thời cổ đại này thì không thể nào thực hiện được, bất cứ người phụ nữ nào ở tuổi 20 cũng đã có mấy đứa con ‘đánh đấm giả bộ’ hay sao? Dù là biết như thế, nhưng hiện giờ mới có 16 tuổi thân thể mỏng manh chưa phát triển hết nếu như mang thai thì cảm thấy có chút nguy hiểm. Theo điều kiện chữa bệnh trong lúc này thì, việc sanh con của nữ nhân mà nói giống như đánh cược cả mạng sống của mình, không thể chích thuốc tê làm giải phẩu vừa không có sanh lối giải phẫu (c-section), tất cả đều phải dựa vào bản lãnh của bản thân, ngộ nhỡ hơi sức không đủ hoặc do chưa trổ mã hoàn toàn dẫn đến việc không hay thì sao?

https://thuviensach.vn

Cho nên, tốt nhất vẫn là đợi thêm hai năm nữa, ít nhất thì về phương diện sinh lý hoàn toàn hoàn thiện thì sẽ an toàn hơn một chút.

Về phần điều thứ hai thì có thể thực hiện được, vì Lục Tử Kỳ cùng nàng cũng mới vừa bị bệnh, hai người mặc dù làm việc và nghỉ ngơi có quy luật không có ham mê bất lương cũng không có phát sinh thêm vấn đề gì, nhưng thân thể dù sao vẫn là yếu một chút, tốt hơn họ cần điều dưỡng một khoảng thời gian mới có thể khỏe mạnh hơn.

Vô luận như thế nào, nàng kiên quyết không muốn trong tương lai sinh ra một đứa con yếu ớt nhiều bệnh.....

Còn có điều thứ ba, nói không chừng trong khoảng thời gian nửa năm hay một năm bọn họ sẽ phải đi theo Lục Tử Kỳ đến nơi nhậm chức mới, đến lúc đó đường xá xa xôi lắc lư, nàng cũng không muốn nâng cao cái bụng bự hoặc là mang theo một đứa bé trèo đèo lội suối.

Từ các điều trên tổng hợp lại, nếu muốn ưu sanh ưu dục đầu tiên phải làm tốt việc, tránh thai.

Ở thời đại này lại không có thuốc ‘ngừa thai’ cũng không có ‘bao cao su’, muốn làm tốt việc này là một chuyện rất khó khăn.

Lại không thể trực tiếp chạy đi tiệm thuốc kêu đại phu kê cho mình loại thuốc kia được, ảnh hưởng đến sức khỏe thì không sao, không biết chừng còn để lại di chứng về sau khả năng không có con là rất lớn. Hơn nữa, đầu năm nhiều con thì nhiều phúc, với lại mới tân hôn mà tiểu tức phụ lại không muốn sanh con dưỡng cái cho trượng phu, là chuyện không tốt không chừng còn bị bắt đi dìm lồng heo..... Hơn nữa, ngộ nhỡ Lục Tử Kỳ biết chuyện, cái khuôn mặt trước giờ luôn bình tĩnh không biết trên mặt sẽ xuất hiện vẻ mặt gì, thực sự vừa mới nghĩ đến liền không nhịn được lạnh cả lưng và cả người.

https://thuviensach.vn

Vạn bất đắc dĩ cũng đành phải tạm thời tính toán bằng ngày tới kinh nguyệt của mình, tận lực tránh ra mấy ngày nguy hiểm nhất trong mỗi tháng, chỉ mong tỉ lệ chính xác không cần cao như vậy.

Tống Tiểu Hoa nhớ đã từng thấy qua một phương pháp ngừa thai ở cổ đại, chính là dùng một bộ phận mềm mại đảm đương trách nhiệm quan trọng của con cá đó là bong bóng cá. Chỉ là, mấy cái đó có kích thước lớn nhỏ khác nhau..... Sợ rằng phải thử với nhiều loại cá mới có thể tìm được loại thích hợp.....

Do suy nghĩ nhiều ngày về bong bóng cá, cho nên mỗi lần nàng đi chợ mua thức ăn nhìn thấy quầy bán cá sẽ không nhịn được suy nghĩ đến chuyện kia làm cho máu mũi chảy giàn giụa, nhỏ a nhỏ.....

Vừa chú ý việc ăn uống hàng ngày, vừa dùng sức biến đổi biện pháp quyến rũ Lục Tử Kỳ, nhìn vẻ mặt ẩn nhẫn của hắn, mặc dù có bao nhiêu không cam lòng cũng tan thành mây khói, hơn mười ngày cuộc sống gia đình của Tống Tiểu Hoa trôi qua rất ổn.

Nàng dĩ nhiên không thể nào thật sự ‘cấm dục ba tháng’, chính mình đã sớm giống như đói khát thật là không chờ được lâu như vậy, huống chi, ngộ nhỡ thật sợ làm cho Lục Tử Kỳ nín hỏng, đến lúc đó, thua thiệt vẫn là Tống Tiểu Hoa nàng không phải sao.....

Cho nên, nàng quyết định vào lễ hội đêm ba mươi nàng sẽ trao lần đầu tiên của mình cho hắn vì ngày đó là ngày không phải trong giai đoạn nguy hiểm. Đêm đó ngay lúc pháo hoa rơi đầy trời cả nước cùng vui mừng, hắn và nàng, cùng tắm uyên ương nghịch nước hô mưa gọi gió nước □ tan ra, thật là một bộ cỡ nào con mẹ nó nhất định hình ảnh sẽ rất ‘hài hòa’ và ướt át!

Ôm trong lòng nguyện vọng đẹp không thể cho ai biết, Tống Tiểu Hoa tiến vào mộng đẹp. Còn có năm ngày liền bước sang năm mới rồi, trước

https://thuviensach.vn

tiên phát mộng xuân giống thực tế một chút.....

Trong mộng chưa hiện kiều diễm, nhưng mà trên mặt lại chợt thấy như có cái gì đó đang nhẹ nhàng phất động, ngứa một chút. Mở mắt thành một đường may, chống lại một đôi con ngươi đen nhánh, nhếch miệng cười một tiếng mơ hồ lẩm bẩm: "Tướng công tướng công đi vào giấc mộng, hoan hô....." Ngay sau đó đổi tư thế, ngủ tiếp.

Lục Tử Kỳ dở khóc dở cười nhìn thiên hạ đang cuộn lại giống con tôm nhỏ ngủ say ở trên giường, đè xuống cảm xúc thất bại, không ngừng cố gắng.

Cởi quần áo lên giường, khóa thân thể mềm mại vững vàng trong ngực, ngón tay nhẹ nhàng vén tóc rơi hai bên má, một cái hôn rơi vào cái trán sáng bóng, sau đó hôn tiếp đôi mắt đang kép lại của nàng.

Rốt cuộc cảm thấy có cái gì không đúng, Tống Tiểu Hoa hé mắt mông lung buồn ngủ: "Chàng làm gì thế?"

"Nàng nói thử đi?" Âm thanh thật thấp mang theo từ lực mị hoặc.

Nháy mắt nháy mắt, đột nhiên buồn cười: "Chàng đang đùa giỡn ta?"

"Giữa phu thê, nói thế nào là đùa giỡn?"

"Đó chính là..... Tán tỉnh?"

Lục Tử Kỳ không tâm tư cùng nàng thảo luận vấn đề nhàm chán như vậy, lại hạ xuống một cái hôn ở chóp mũi: "Tùy tiện đi!"

Từ trước đến giờ luôn là Tống Tiểu Hoa chủ động xuất kích đột nhiên đối mặt với việc Lục Tử Kỳ làm như vậy thật đúng là có điểm ngây ngốc, đầu óc bị quét sạch, hoàn toàn theo bản năng vươn tay ôm eo của hắn, kề

https://thuviensach.vn

mặt ở lồng ngực, cách một tầng áo thật mỏng ngang nhiên cảm thụ hơi thở của hắn, đột nhiên chợt nhớ ra một việc, đẩy hắn ra: "Lăng Nhi đâu?"

Vào giờ phút này, giữa hai người cơ hồ không có bất kỳ khe hở dư thừa, ‘bóng đèn điện nhỏ’ đặt ở trung gian không cánh mà bay rồi..... % & % D @ Đ! L ~ Q % Đ % & %

"Ta ôm Lăng Nhi đến phòng của nó rồi." Ở chữ ‘mình’ hắn nhấn mạnh, mơ hồ là cắn răng nghiến lợi nói ra.

"À? Như vậy sao được đây? Trong phòng kia không có chậu than, kháng cũng lạnh, nó....."

Lục Tử Kỳ vừa cảm động vừa bất đắc dĩ: "Tiểu Hoa, nàng chẳng lẽ đang hoài nghi ta ngược đãi con trai ruột của mình sao?"

"Ừ..... Chàng hắn sẽ không làm như vậy."

"Cái gì gọi là hắn..... Được rồi được rồi."

Lục Tử Kỳ cảm giác thất bại lại dâng lên, cho nên kiên quyết không thể dây dưa cùng nàng vấn đề không rõ này nữa, trực tiếp tiến vào chủ đề chánh mới phải: "Tiểu Hoa, ta muốn nàng trở thành thê tử chân chính của ta, thê tử chân chính, trong buổi tối hôm nay."

Tống Tiểu Hoa bật thốt lên: "Không được!"

"Nàng nói cái gì?!" Âm thanh bắt đầu trầm xuống, âm lãnh âm lãnh.

"Ta..... Ta....." Tống Tiểu Hoa khẽ run rẩy, thân thể không khỏi cứng ngắc mấy phần.

"Không được sao?" Âm thanh đảo mắt lại trở nên nhu hòa: "Thật sự, không được sao....."

https://thuviensach.vn

Lại một cái hôn, in ở trên nửa phần môi, đầu lưỡi thăm dò vào cạy ra hàm răng, một phen dây dưa làm cho tất cả câu trả lời hòa hợp thành tiếng thở dài nhẹ nhàng.

Ở trên thế giới, kế hoạch vĩnh viễn biến hóa khó lường, cái gì mà kế với chả hoạch ông nội ngươi chứ đi gặp quỷ đi, lão nương liều mạng!

Tống Tiểu Hoa đột nhiên giống như cắn phải thuốc lắc giống nhau, lấy tay vòng chắc lưng hắn, đổi bị động thành chủ động. Sâu như vậy mà nhiệt liệt đáp lại khiến Lục Tử Kỳ hơi ngẩn ra, chợt nếp nhăn trên mặt nhộn nhạo. Nha đầu này, lại không biết rõ tình huống.

Nâng lên cái ót của nàng, mút hương vị ngọt ngào vào trong miệng, dịu dàng và bá đạo.

Lấn người mà lên, xâm nhập giữa hai chân của nàng chậm rãi vuốt ve. Ngón tay nhẹ nhàng linh hoạt đẩy ra đạo phòng tuyến cuối cùng, khiến thân thể trắng muốt mang theo màu hồng phơi bày ở trước mắt.

Tống Tiểu Hoa trong đầu một mảnh nổ vang, hô hấp cơ hồ cũng muốn dừng lại.

Sự thật chứng minh, khi lý luận đụng phải thực tế thì chỉ có bị đánh tơi bời nộp khí giới đầu hàng mà thôi. Trước thấy qua những hình ảnh kia trong sách toàn bộ cũng không dùng tới, đã từng vô số lần YY đến lúc đó phải phản ứng ra sao cũng toàn bộ tuyên cáo không có hiệu quả. Dưới mắt, nàng cũng chỉ có thể là một Tiểu Bạch Thỏ thuần khiết vô tội vả lại vô dụng nhất, mặc kệ cho cái gia hỏa kinh nghiệm phong phú trêu chọc vuốt ve, bóp tròn bóp dẹp.....

Lục Tử Kỳ cởi ra quần áo trong của mình, mỉm cười nhìn nàng khẩn trương: "Sợ sao?"

https://thuviensach.vn

Gật đầu một cái, lại vội vàng lắc đầu một cái: "Tướng công, trong ánh mắt của chàng, có hai tiểu nhân nhân."

"Vậy theo nàng, hai tiểu nhân nhân này, có đẹp hay không?"

"Đẹp! Làm cho ta rối tinh rối mù!" Giơ tay lên hư hư đụng vào mắt của hắn: "Bởi vì hai cái này, đều là của ta."

"Cách dùng chữ của nàng....." Nhẹ nhàng ngậm vành tai xinh xắn của nàng: "Không phải sợ, ta sẽ không bao giờ để cho nàng bị thương."

"Ừ....." Âm thanh đã bắt đầu phát run, da thịt run rẩy: "Ta tin tưởng chàng có kinh nghiệm thực chiến."

Không khỏi ngẩn ngơ, thoáng qua cười khẽ: "Được, như vậy, thực chiến muốn bắt đầu sao!"

Mong đợi trong đau đớn chỉ có ngắn ngủn hạ xuống, ngắn đến cơ hồ có thể coi thường, một giây kế tiếp, liền bị không có đỉnh khoái cảm che giấu. Mới biết mùi đời ở trong thân thể bị lấp đầy chốc lát đạt tới đỉnh vui vẻ, linh hồn ở trong một luồng sóng công thành chiếm đất tuyên cáo hạnh phúc.

Tướng công tướng công, chàng cùng ta, sẽ thành nhất thể, vĩnh viễn không chia cách.....

"Tiểu Hoa, đồng ý ta, từ nay về sau bất cứ việc gì cũng không thể một mình chịu đựng, tốt hay xấu, chúng ta cùng nhau gánh chịu."

"Tướng công, chàng có yêu ta hay không?"

"Mưa to gió lớn, ta chắc chắn bảo vệ nàng chu toàn."

"Chàng có yêu ta hay không?"

https://thuviensach.vn

"Mặt khác, nhà này mặc dù là nàng chủ nội, nhưng chuyện giữa phu thê, phải do ta định đoạt."

"Có yêu ta hay không?!"

"Sáng sớm ngày mai ăn cái gì đây?"

"....."

Tống Tiểu Hoa giận đến cắn một cái ở trên vai trái bị trúng tên của Lục Tử Kỳ, cảm thấy hắn bị đau co rụt lại, trong lòng không đành lòng. Chống thân thể mềm nhũn lên, nhìn da thịt ở trên vai trái dưới ánh đèn như cũ có thể thấy rõ vết sẹo, một hồi chua xót. Cúi đầu, một đạo một đạo hôn qua: "Tướng công, mặc dù thời điểm nam nhân đánh giặc xác thực rất tuấn tú, nhưng là, ta tình nguyện chàng vĩnh viễn đều không cần đẹp trai như vậy."

Đôi môi mềm mại của nàng hôn lên da thịt hắn mang đến cảm giác tê dại thẳng đến Tứ Chi Bách Hài, thật dài thanh ti phất qua thì giống như lửa cháy lan ra đồng cỏ: "Nàng yên tâm, cũng sẽ không nữa....." Bụng dưới nóng bỏng khiến lời nói cuối cùng mang tới khẽ run cùng khàn khàn, hít sâu một hơi: "Tiểu Hoa..... Nàng còn tiếp tục như vậy, ta liền....."

"Đúng rồi!" Tống Tiểu Hoa lại hoàn toàn không thấy hắn giãy giụa, giống như là nhớ tới cái gì nghiêm trang nghiêng đầu hỏi "Thời điểm chàng ngâm trong dược liệu, có hay không cùng Nguyên Hạo xảy ra cái gì?"

"..... Hả?" & $ & D~iễn! Đ@àn $ L%ê # Q^uý ^ Đ*ôn & $ &

"Chàng trong thời điểm đó không một mảnh che thân, toàn bộ thân thể hiện ra trước mặt cộng với diện mạo của chàng như vậy, khó tránh khỏi việc hắn trông thấy cảnh như vậy mà nổi lên sắc tâm đối với chàng, sau đó cùng chàng làm ra chuyện cẩu thả....."

https://thuviensach.vn

"Cẩu thả..... Chuyện?!..... Ta cùng với..... Hắn?!"

Lục Tử Kỳ suýt nữa nghẹn chết tại chỗ, tái mặt mắt đỏ, phường nhuộm lại được khởi công.

Động thân một cái, lần nữa che lại miệng của người đè ở phía dưới, từng chữ từng câu tất cả đều là từ trong kẽ răng phát ra: "Nàng cư nhiên cho là, ta long dương chi phích sao?"

Cực kỳ vô tội nháy mắt, cái miệng nhỏ nhắn móp méo: "Bởi vì chàng không nói chàng yêu ta....."

"..... Ta liền để cho nàng biết là có phải ta yêu thích nam nhân không!"

Do đây là lần đầu của nàng, với lại nàng thân thể nhỏ nhắn gầy yếu, sợ sẽ làm bị thương nàng. Nhưng mà bây giờ xem ra là hắn đã quá lo lắng, nha đầu này rõ ràng thể lực và tinh thần còn tràn đầy vô cùng. Cho nên hắn cần gì phải đè nén chính mình, ăn nàng cho no mới thôi?

Hắn ngựa quen đường cũ nên dễ dàng trêu trọc nàng, mưa to gió lớn cướp bóc. Sau một phen mây mưa, Tống Tiểu Hoa mồ hôi chảy ròng ròng, thở dốc liên tiếp.

"Tướng công, chàng rất lợi hại, cho dù chàng có thích nam nhân thì, vạn năm cũng chi có thể là công, được chưa?"

Chợt nhíu mày, bóp một cái vật mềm mại đang cầm trong tay: "Ta nghe không hiểu!"

Một tiếng vui thích thở nhẹ không nhịn được tràn ra khóe miệng, lại thở hổn hển mấy cái, vươn tay ôm cổ của hắn, nhìn dung nhan của hắn: "Nam nhân của ta công phu nhất lưu, là đàn ông đích thực, tinh khiết! Nói như vậy, chàng nghe hiểu không?"

https://thuviensach.vn

Khóe môi nhếch lên, dẫn theo chút tà khí. Buông ra bàn tay đang nắm chặt một bên ngực của nàng, ngón tay dọc theo nhũ hoa của nàng * lướt qua từng điểm từng điểm rồi đi dần xuống phía dưới, động tác cứ tiếp tục như vậy cho đến khi một lần nữa tới chỗ bụng bằng phẳng của nàng thì dừng lại: "Chuyện này, để cho nàng trước hai tháng lẻ mười hai ngày xác định, nàng có vui mừng không?"

Liều mạng gật đầu: "Vui mừng, ta vui mừng đến đọ sắp chết rồi!"

Ngón tay tiếp tục hướng xuống dưới, ngay lập tức sẽ tới địa phương tư mật nhất của nàng: "Như vậy, mất đến mười tám ngày nàng mới có thể xác định được toàn bộ, nàng có hối hận hay không?"

"Sau..... Hối hận....." Âm thanh đã bắt đầu không thể nhất quán, thân thể đã làm xong công tác chuẩn bị nghênh đón hắn một lần nữa.

Ngón tay lại đúng ngay thời điểm này dừng lại, thu hồi, thõa mãn thở dài, đảo lộn thân thể nằm ngang một bên: "Nghỉ ngơi đi!"

"......!!"

Tống Tiểu Hoa muốn khóc, ai nói lòng của nữ nhân mắt nhỏ, lòng của nam nhân mắt rõ ràng nhỏ hơn! Nàng không phải nói một chút về ‘Nguyên Hạo’ thôi sao, vì sao ngay thời khắc mấu chốt hắn lại không hiền hậu như vậy chứ?

"Tướng công....." Vuốt lồng ngực mặc dù thon gầy nhưng rất cường tráng của hắn, nước mắt lưng tròng mềm giọng năn nỉ: "Chàng đừng như vậy....."

"Hả? Đừng cái gì?"

Khẽ cắn răng: "Người ta còn muốn ~"

https://thuviensach.vn

Cứng đờ: "Ta đây là vì muốn tốt cho nàng....."

"Không không không, đối với ta hư một chút đi!"

Cười như không cười: "Ta sợ sẽ làm nàng bị thương."

Vẻ mặt kiên định: "Chớ sợ chớ sợ, nếu như chàng thật sự là nam nhân đích thực, vậy thì làm ‘một đêm bảy lần lang’ đi!"

Lục Tử Kỳ ngây ngẩn một hồi mới hiểu được câu nói này là có ý gì, nhất thời đầu đầy hắc tuyến: "Tiểu Hoa nàng....."

"Chẳng lẽ, chàng không đủ thuần túy sao?"

"..... Đây chính là nàng buộc ta đấy!"

Vì vậy một phen quấn quýt lẫn nhau lại tiếp diễn, cao * triều thay nhau nổi lên, ý loạn tình mê.

"Tướng công chàng nói nha, chàng có yêu ta hay không?"

Không trả lời, chỉ là động một cái.

"A ~ chàng lịch sự bại hoại."

Lại một cái.

"A ~ chàng mặt người dạ thú."

Tiếp tục rất nhiều cái nữa.

"Dựa vào cái gì! Lão nương ta chính là yêu bại hoại cùng cầm thú!"

Buông thả, khẽ than thở dốc: "Ta cũng yêu nàng cái nha đầu tinh quái."

https://thuviensach.vn

Gà trống gáy ánh bình minh dần hiện lên, hai người giống như cá chết trên giường rốt cuộc có một người động đậy trước.

Tống Tiểu Hoa lấy tay chống đỡ đầu, nhìn vẻ mặt khi ngủ của Lục Tử Kỳ, hồi tưởng lại việc xảy ra với đủ loại hành vi, hiện lên trên mặt một nụ cười dâm đãng.

Mặc dù không có bảy lần, chỉ là, cũng không xê xích gì nhiều..... Không hổ quả nhiên là nam nhân của nàng, lang tính mười phần! A rống rống ~ $ % ^ D! Đ $ L ^ Q ~ Đ ^ % $

Tầm mắt từ từ dời xuống, mặc dù cách một cái chăn lại không chút nào làm trở ngại nàng ở trong đầu nhớ lại những bộ vị đại biểu bản năng nguyên thủy của hắn, xem chừng, phải là một cái rất lớn, mới có thể thỏa mãn nhu cầu.....

‘Bùm’ một âm thanh vang lên, gió lạnh thổi vào. Cắt đứt suy nghĩ sôi sục máu nóng của Tống Tiểu Hoa, cũng cắt đứt mộng đẹp của Lục Tử Kỳ. Hai người đồng thời cả kinh ngồi dậy, chăn bông trượt xuống, lộ ra nửa người trên ‘không một mảnh vải’.....

"Phụ thân ~ mẫu thân ~ Lăng Nhi tỉnh ngủ không thấy được hai người....."

Lục Lăng chỉ mặc y phục mỏng mơ mơ màng màng vuốt mắt đứng ở cửa, Tống Vô Khuyết trong miệng ngậm áo khoác cùng với giày vớ của hắn đi theo đứng ở một bên.

"Phụ thân, mẫu thân, hai người không lạnh sao?" Mắt đột nhiên trợn to, nhìn chằm chằm phụ thân và mẫu thân không một mảnh vải, biểu đạt quan tâm cực kỳ đơn thuần.

Tống Tiểu Hoa lúc này mới phản ứng kịp, liên tục không ngừng nắm lên chăn đắp trên người mình, thuận tiện đá người bên cạnh đang trong

https://thuviensach.vn

trạng thái ‘hóa đá’ một cước: "Còn không mau ra mặc quần áo vào cho Lăng Nhi, cẩn thận coi chừng con bị đông lạnh bây giờ!"

Lục Tử Kỳ đầy mặt đỏ ngầu, lung tung cầm một cái trường sam miễn cưỡng chống đỡ. Xuống giường thì đường cong cơ thể như ẩn như hiện lại làm cho Tống Tiểu Hoa máu huyết sôi trào.

‘Lần sau, nhất định phải chốt cửa.’ đây là ý nghĩ của Lục Tử Kỳ.

‘Nam nhân của lão nương thật là cực phẩm báu vật.’ đây là ý nghĩ của Tống Tiểu Hoa.

‘Phụ thân cùng mẫu thân thật khỏe, một ít cũng không sợ lạnh’ đây là ý nghĩ của Lục Lăng.

‘..... ’ đây là ý nghĩ của Tống Vô Khuyết.

Tác giả có lời muốn nói: rốt cuộc đẩy ngã.....

Đây chính là yêu quái ta bình sanh lần đầu tiên viết cút ga giường a, tạp tròn một tuần lễ ~ chư vị hôn coi như ác cảo kịch vui thích hợp xem đi ~

Kéo dài hơi tàn bò đi.....

Quyển thứ nhất ở đẩy ngã sau thắng lợi kết thúc! Vẩy hoa!

Khác: về rất nhiều thân môn nói rất đúng Tiểu Lục ốngngượcvấn đề, yêu quái cho là, một thuần gia môn là rất trải qua ngược, cả người thượngkháng ngược năng lực đều rất cường đại. Cho nên, hoặc là cũng không ngược hoặc là liền hướng trong chết ngược, tiểu đả tiểu nháo rất không sức lực, đúng không? Thật đúng là, không phải là không ngược thời điểm chưa đến thời điểm vừa đến toàn bộ ngược cũng ~

Ách..... Thật ra thì ta cái gì cũng không nói.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Vào Phủ

Cuộc sống phu thê của Tống Tiểu Hoa cùng Lục Tử Kỳ có thể dùng mười chữ này để diễn tả mà thôi ——

Rất tốt rất cường đại, rất đồi trụy rất bạo.

Lục Tử Kỳ ban ngày là người khiêm tốn, buổi tối lại là người bại hoại cầm thú. Mà Tống Tiểu Hoa là từ đầu chí cuối có một tín niệm, đó chính là, về mặt tư tưởng phải làm một liệt * nữ, ở trong chuyện giường chiếu phải ra sức lay động * phụ.....

Chỉ tiếc, cuộc sống ban ngày thì tình chàng ý thiếp và ban đêm thì như gian phu dâm phụ của hai người trải qua không được bao lâu, Lục Tử Kỳ nhận được văn thư đổi đi nơi khác, ngày tết qua đi sẽ đến Giang Nam tiếp nhận chức tri phủ.

Mới tới tháng giêng, Lục Tử Kỳ đã cưỡi khoái mã đi trước, còn Tống Tiểu Hoa mang theo Lục Lăng Tống Vô Khuyết cùng với một xe gia sản và sách chậm rãi đuổi theo sau.

Ngày ấy lúc ra đi, toàn dân chúng huyện ‘sườn bắc’ sắp hàng hai bên đưa tiễn ra tới cổng thành, lệ rơi suốt dọc đường đưa tiễn, tình cảnh lúc đó hết sức cảm động.

Từ phương diện này có thể chứng minh, Lục Tử Kỳ chỉ làm tri huyện mới có một năm rưỡi mà có thể bay lên mấy cấp không thể nào dựa vào

https://thuviensach.vn

quan hệ đi cửa sau, xác thực có bản lĩnhvà thành tích.

Chỉ là, vừa đến nhận chức mới có ba tháng, lại được lệnh chuyển đến Kinh Thành nhậm chức, tiến vào quân cơ chưởng quản chức vụ ‘then chốt’ là quan trong triều nắm giữ thực quyền, đã có thể..... Làm chuyện mình muốn, con cái cán bộ có thịt ăn rồi.....

Nhóm của Tống Tiểu Hoa thật dễ dàng từ phía bắc sáng ngời đến phía nam, không đợi thấy mặt của Lục Tử Kỳ, lại trực tiếp quay ngược đầu xe bắt đầu hướng phía đông mà đi. Phen di chuyển này ước chừng trong thời gian gần sáu tháng, đi hơn phân nửa bản đồ Trung Nguyên. Tống Tiểu Hoa du sơn ngoạn thủy ngắm cảnh đẹp của Đại Tống, sảng khoái hưởng thụ chuyến đi vạn dặm giang sơn một cách tự do.

Lục Tử Kỳ vốn là muốn mua cho thê nhi một nha hoàn tùy thân để chăm sóc và mướn một thị vệ tinh tráng bảo vệ họ trên đường đi, nhưng bị Tống Tiểu Hoa cự tuyệt. Lý do là hằng ngày chuyện nhà đã sớm làm quen, không cần phải cho một người xa lạ đến phục vụ, rất phiền toái. Hơn nữa vừa nhìn đến xe ngựa thì liền biết họ chỉ là người nghèo làm gì có thứ gì đáng giá để đánh cướp, hơn nữa lại có Tống Vô Khuyết uy mãnh có thể so với vua Sư Tử đi theo một bên, đẳng nhàn tiểu tặc nào dám đến trêu chọc chứ? Nếu như chúng, dám đến trêu chọc tất nhiên là bọn giết người cướp của ăn quá no không có chuyện làm tùy tiện chọn người đi đường luyện đao chơi trò thổ phỉ, cho dù có hộ vệ cũng chỉ là nhiều người cùng nhau chết mà thôi.....

Thấy nàng kiên trì như vậy, Lục Tử Kỳ suy tính một đêm cũng không có miễn cưỡng nàng nữa. Chỉ là vẽ cặn kẽ con đường cần phải đi cho Tống Tiểu Hoa, sau đó dọc đường an bài dịch quán tiếp ứng công việc.

Vì vậy mỗi khi đến một địa phương, cũng đã sớm có người chuẩn bị tốt thức ăn xe ngựa và nhu phẩm cần thiết chờ, nghỉ ngơi và hồi phục sức

https://thuviensach.vn

lực, nàng sẽ dùng mấy ngày du ngoạn ngắm phong cảnh địa phương nơi đây, rồi mới tiếp tục lên đường.

Ngoại trừ những việc đó, còn có một phong thư do Lục Tử Kỳ tự tay viết.

Nội dung căn bản trên thư chỉ là một số chuyện vụn vặt, trên đường đụng phải mưa to gió lớn nên hành trình bị trì hoãn, thời tiết lạnh phải chú ý mặc quần áo giữ ấm, chỗ này chỗ kia chơi thật khá có gì hay cái gì ăn ngon đồ gì có thể mua để kỷ niệm.....

Thỉnh thoảng cũng sẽ le que vài nét bút nói một chút chuyện người trong nhà yêu thích cái gì, kinh thành thế gia có quy củ gì. Mặt khác, trên đường đi qua những địa phương kia gặp được bằng hữu năm đó đã cùng Lục gia gia chiến đấu, sẽ hỏi thăm vài câu, như chiến công và thành tích của họ cùng với gia gia, địa phương nào có những món ăn ngon phong tục hay và cô nương xinh đẹp.....

Mà Tống Tiểu Hoa sau khi xem xong cũng sẽ viết một bức thư đưa cho khoái mã ở chạm dịch chuyển đi, trong thơ tất cả đều là chút chuyện nhỏ dài dòng.

Tỷ như Tống Vô Khuyết lại hù dọa mấy tiểu quỷ nhát gan, ngày nào đó nửa đêm chạy đi phòng bếp của dịch quán trộm thịt ăn, làm cho ngày thứ hai đầu bếp cho là có quỷ náo loạn; Lục Lăng học xong hai vị số cả phép trừ còn có thêm mấy bài thơ và một số chữ, đã cao hơn mập hơn bao nhiêu và đẹp trai hơn trước cám dỗ không biết bao nhiêu nữ oa nhi ngây thơ; còn nàng Tống Tiểu Hoa trong lúc rãnh rỗi nữ giả nam trang tung hoành giang hồ, là như thế nào anh tuấn tiêu sái phong lưu phóng khoáng qua mỗi một chỗ cũng có thể làm cho vô số thiếu nữ tâm rầm rầm rào rào tan nát dưới đất.....

https://thuviensach.vn

Mỗi lá thư đều là nàng cùng Lục Lăng hai người cùng nhau hoàn thành, bé củ cải sẽ nói chút ví dụ như chuyện tình mình sống phóng túng như thế nào, nếu đụng phải chữ mình không biết viết hoặc là biểu đạt không ra trường hợp mình muốn nói sẽ vẽ, dĩ nhiên phương thức hội họa manga này khi Lục Tử Kỳ nhìn chỉ biết lắc đầu. Thỉnh thoảng, Tống Vô Khuyết cũng sẽ chạy tới chụp một cái chân đằng trước in dấu móng tay vào.....

Tình cảm của họ cứ được duy trì như vậy, mặc dù từ biệt nửa năm nhớ nhung lan tràn, nhưng cũng không cảm thấy có nhiều gian nan, trừ đêm khuya yên tĩnh gối đầu một mình khó ngủ tình hình đặc biệt lúc ấy cảm thấy một chút xíu đói khát.....

Gần đến Kinh Thành Lục Tử Kỳ lưu lại một phong thơ thảo luận với họ về chuyện trong nhà nên vì bọn họ chọn lựa nha hoàn hầu hạ, hỏi Tống Tiểu Hoa có yêu cầu gì không.

Tống Tiểu Hoa cực kỳ lễ độ vung bút lên: không có yêu cầu gì đặc biệt, chỉ cần không cao bằng ta không thể gầy hơn so với ta không thể ngu hơn so với ta da cũng không thể đẹp hơn ta vóc người cũng vậy và không được xinh đẹp hơn ta, là được!

Lại đi thêm hơn mười ngày nữa, rốt cuộc họ cũng đi tới dịch trạm cuối cùng ở Biện Kinh, Lục Tử Kỳ ở chỗ này lưu lại rất nhiều vật, chuẩn bị cho Tống Tiểu Hoa và Lục Lăng từ đầu đến chân quần áo giày vớ đồ trang sức đi kèm, còn có mấy bao trang sức bảo ngọc tuyệt đẹp và tranh chữ.

Về nội dung trong thư trừ giao phó một phen lúc vào thành còn nói về việc trong nhà tất cả đều được an bài, chốt hết còn có một hàng chữ nhỏ: chuyện tìm nha hoàn, tạm thời chưa có tìm được, người phù hợp với yêu cầu của nàng, thật khó tìm.

Tống Tiểu Hoa tích tụ, hộc máu.....

https://thuviensach.vn

Kinh tế và nhân văn ở thủ đô Bắc Tống cùng các phương diện khác đều rất phát đạt, Biện Lương náo nhiệt phồn hoa không cần nhiều lời.

Tống Tiểu Hoa cùng Lục Lăng còn có Tống Vô Khuyết ngồi trên chiếc xe ngựa xa hoa rộng rãi do Lục Tử Kỳ kêu dịch quán chuẩn bị, chậm rãi thông qua cửa thành nguy nga.

Mới vừa vào trong thành, liền có một gã sai vặt mặc áo xanh tiến lên đón, cung kính vái một cái, nói là nhị gia phân phó hắn ở tại đây chờ đợi, để dẫn đường cho nhị nãi nãi cùng lăng tiểu thiếu gia.

Một khắc kia, Tống Tiểu Hoa mới có cảm giác chân chân chính chính bước vào Hào Môn, trong lòng không khỏi có mấy phần khẩn trương, chỉ là tò mò lại nhiều hơn, dù sao thì nàng chỉ nhìn thấy nhà cao cửa rộng của quan lại thế gia ở trên ti vi, không ngờ nàng cũng có một ngày có thể tự thể nghiệm hơn nữa còn trở thành một thành viên trong đó, thật là có chút hưng phấn.

Về phần những thứ trạch đấu đấu tranh nội bộ, thật sự không để ở trong lòng, bởi vì có tướng công ở đây, tướng công của nàng.....! % # % Diễn @ Đ!àn # Lê ~ quý ^ Đôn % # %

Một đường đi về phía nam, ước chừng khoảng hai khắc, xe ngựa dừng lại, bên ngoài truyền đến âm thanh của gã sai vặt: "Nhị nãi nãi, Lăng tiểu thiếu gia, đã đến Lục phủ."

Ngay sau đó, màn xe từ bên ngoài vén lên, liền nhìn thấy một tiểu cô nương mặc trang phục nha hoàn khoảng mười ba mười bốn tuổi mặt tròn đang tươi cười rạng rỡ, hướng về phía Tống Tiểu Hoa vươn ra cánh tay. Khẽ sửng sốt một chút, sau đó mới không biến sắc học Từ Hi lão phật gia vươn ra cánh tay trắng noãn thon dài như củ sen để lên tay nàng, một tay còn lại thì dắt Lục Lăng, cúi đầu từ từ xuống xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Còn chưa có đứng vững, liền nghe một tiếng thét, sau đó chỉ cảm thấy thủ hạ không còn bên cạnh nữa, hắn là đã xông tới chỗ Tống Vô Khuyết dọa tiểu cô nương té ngã.

Tống Tiểu Hoa vội vàng ra lệnh cho Vô Khuyết ngồi xuống, đang muốn đưa tay ra kéo tiểu cô nương đã bị nó dọa đến khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bạch, thuận tiện bồi lễ nói lời xin lỗi an ủi một chút, nhưng không ngờ là nàng lại vượt lên trước vội vàng quỳ xuống khi mình ra tay, vai run rẩy âm thanh run run: "Hiểu Yên đáng chết, xin Nhị nãi nãi chớ trách tội!"

Im lặng một hồi, Tống Tiểu Hoa trong lòng thầm thở dài một hơi, chỉ là làm dáng vẻ nâng tay lên một chút, vẻ mặt ôn hoà nói: "Thôi, chuyện này không thể trách ngươi, Hiểu Yên đúng không? Mau dậy đi."

Hiểu Yên nước mắt ròng ròng tràn đầy cảm kích luôn miệng nói tiếng cám ơn, lúc này mới đứng lên, miễn cưỡng nở nụ cười, trong chớp mắt lần nữa khôi phục dáng vẻ thận trọng.

Như cũ để mặt cho nàng đỡ tay mình, Tống Tiểu Hoa liếc nhìn mấy gã sai vặt đang đứng thẳng ở trên thảm đỏ trước đại môn, chỉ thấy người người giống như là không có chuyện gì xảy ra vẫn đứng thẳng mắt bình tĩnh. Mặc dù có hai người rõ ràng bị Tống Vô Khuyết nhảy ra dọa sợ, nhưng chỉ là tròn mắt nhìn, cũng chưa có bất kỳ phản ứng khác thường nào.

Ngay cả người gác cổng cũng được huấn luyện nghiêm chỉnh như vậy, không hổ là gia đình cán bộ cấp cao.....

Trong lòng đang tự cảm khái, bên tai chợt nghe tiếng bước chân dồn dạp vang lên, nắng gắt sáng rõ thấy hoa mắt, nhìn chăm chú thì bóng dáng của một nam tử anh tuấn ngọc thụ lâm phong thẳng tắp ánh vào con ngươi.

Trường sam màu đen áo khoác tuyết sắc lụa mỏng, bên hông nhung tơ trường tuệ buông tới bên người do đi lại và gió quay trái quay phải, tóc đen lấy trâm bạch ngọc buộc lên, một tia bất loạn thái dương mang theo mơ hồ

https://thuviensach.vn

dấu tích mồ hôi, kiếm mi lãng mục mũi thẳng miệng vuông, quý khí kín kẽ trầm ổn lão luyện.

"Phụ thân!" Lục Lăng chần chờ một chút, vừa mới hoan hô liền bổ nhào lên phía trước: "Phụ thân, sao người không giống như trước kia?"

"Lăng Nhi còn có thể nhận ra phụ thân sao?"

"Bởi vì phụ thân là phụ thân của Lăng Nhi ~"

Lục Tử Kỳ cúi người ôm lấy nắm gạo nếp ăn mặc phấn điêu ngọc trác: "Lăng Nhi, con nặng hơn rồi."

"Bởi vì Lăng Nhi trưởng thành ~"

Khi đang nói chuyện, ngưng mắt nhìn Tống Tiểu Hoa trước mặt vẫn luôn giữ nụ cười yếu ớt đi tới, ngừng lại một chút, khẽ hít hơi, nhẹ lời nói nhỏ: "Tới đây?"

"Ừ, tới."

"Trên đường bình an hết chứ?"

"Ừ, bình an."

"Theo ta vào phủ đi!"

"Ừ, tốt."

Ngôn ngữ đơn giản đến cằn cỗi, bình thản đến không hề có tí cảm xúc gợn sóng, nhưng, lại có thể để cho nhiệt độ chung quanh giống như tiêu tán đi mấy phần. Thấm vào đáy lòng, giải nỗi tương tư.

Phân phó Hiểu Yên dẫn người đi dàn xếp hành lý trên xe ngựa, sau đó Lục Tử Kỳ ôm Lục Lăng, cùng Tống Tiểu Hoa sóng vai vào cửa. Tống Vô

https://thuviensach.vn

Khuyết tự động đuổi theo, ngẩng đầu mà bước nhìn quanh 裨.

Lục gia dựa vào chiến công của mình, cho nên bố cục của trạch viện mở rộng ra bốn phía. Lục gia chủ yếu lấy đá hoa trang trí, đặc biệt là trần thiết được trang hoàng rất tinh xảo tỉ mỉ. Cầu nhỏ nước chảy với những nét điêu khắc giản dị trong không gian rộng lớn rất hợp nhau càng tăng thêm sức mạnh dung hợp không chê vào đâu được, không quá cầu kỳ cũng không có dư thừa.

Tống Tiểu Hoa mặc dù dọc theo đường đi mở rộng tầm mắt và kiến thức không ít về sự tráng lệ của gia đình giàu có, nhưng cuối cùng cũng không thể so sánh với Lục gia ở Hoàng Thành cả ba đời đều làm quan cao trong triều, lập tức bị rung động ‘rơi lệ đầy mặt’.

Lục Tử Kỳ lập tức nghiêng đầu, thấy nàng gương mặt vặn vẹo không khỏi kinh ngạc: "Tiểu Hoa nàng làm sao vậy? Có phải quá nóng hay không, hay nàng cảm thấy không thoải mái?"

"Không phải....." Cắn răng nghiến lợi nhỏ giọng: "Nhà chàng có tiền như vậy, ban đầu lại còn vì một bộ y phục một bữa cơm cùng ta phát giận!" Nói xong, còn đưa tay ở trên cánh tay của hắn nhẹ nhàng nhéo một cái.

Lục Tử Kỳ im lặng, đều là chuyện trước kia rồi, nha đầu này thật đúng là có thể mang thù.....

Mắt thấy phòng khách ở phía trước, sẵn tiện nắm chặt bàn tay nhỏ bé mềm mại trong lòng bàn tay của mình, hai người nhìn nhau cười một tiếng. @ # $ D ~ Đ @ L # Q $ Đ $ # @

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Hoa mặc dù vào cổng lớn, nhưng cũng sẽ không xảy ra quá nhiều đấu đi đấu lại chuyện tình, bởi vì, yêu quái ta không biết viết..... Lệ rơi ~

https://thuviensach.vn

Cho nên, ta liền chủ yếu vẫn là giày vò giày vò Tiểu Hoa cùng Tiểu Lục cuộc sống gia đình tạm ổn đi ~

Tái bút, trạch môn dặm tất cả quy củ ta cũng vậy không hiểu, tùy tiện YY hạ xuống, xem một chút coi như không cần quá đánh nhau ~

Nữa kịp, Lục gia không có lịch sử nguyên hình, đơn thuần hư cấu kéo con bê, như có tương đồng, tuyệt đối không có khả năng!

Chỉa vào ‘phòng chụp tấm thuẫn’ bay đi ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Giải Quyết Đại Boss

Editor: Quyền Khuyên

Lục Thác, tự Triển Chi, con trai trưởng đại thần khai quốc ‘An Quốc Công’ Lục Vũ, hiện nay là người đứng đầu Lục gia.

Sanh ra ở quân doanh, thuở nhỏ theo cha chinh chiến khắp nơi dẹp yên khói báo động. Mười hai tuổi từng dẫn trăm lính kỵ binh tinh nhuệ xâm nhập vào lòng địch, chém đầu hơn ngàn tên, đốt lương thảo, phá trận địa địch, tên tuổi tướng quân thiếu niên nổi như cồn. Phụ thân nghe tin thì cực kỳ vui mừng, lúc này quyết định đổi chữ tự từ chữ “Thủ thành” sang “Triển Chi”, ý là ‘chém hết đầu quân địch’…

Đến tuổi nhược quán thì thiên hạ ổn định, theo Lục Vũ vào kinh thành, ông thừa kế cha, vào triều làm quan.

Năm bốn mươi tuổi, phụ thân sống thọ và chết tại nhà, thừa kế tước vị.

Chìm nổi trong quan trường hơn mười năm, từ lục phẩm nhàn nhã đến quan nhất phẩm thiếu phó Thái tử, từ một kẻ vũ phu đến thầy dạy của Thiên Tử, quyền khuynh vua và dân.

Hai năm trước, chợt có ý thối lui, được ân điển của Thánh thượng, cởi bỏ tất cả chức vụ và quân hàm, chỉ còn lại tước vị ‘An Quốc Công’, bảo dưỡng tuổi thọ.

https://thuviensach.vn

Bản tính ngang ngạnh, nhân phẩm phong lưu, có một thê bốn thiếp. Có tình ý sâu nặng với thê tử, thê tử qua đời hai mươi năm trước, vị trí chính thê vẫn để trống.

Sinh sáu nhi tử bốn nữ nhi, tướng mạo tài học đều thượng thừa, tất cả đều có danh tiếng xuất sắc. -dien-dan-le-q-d- Mà chỉ có hai đích tử là vô cùng được lòng ông, vô cùng được coi trọng.

So sánh với đứa con trai cả Lục Tử Hằng lão luyện đoan chính thì con thứ là Lục Tử Kỳ càng được thiên vị hơn.

Người này từ nhỏ đã có vẻ thông minh sáng suốt, ít khi có vẻ tham vọng, không câu nệ thế tục, văn võ song toàn, rất có phong thái của cha mình năm đó.

Trúng thám hoa tên đề trên bảng vàng, rất được thiên tử còn là thiếu niên thưởng thức, đồng ý làm quan to có thực quyền. Chỉ tiếc, nghé con mới sinh mặc dù có nhuệ khí và thông minh, cũng không chống lại được móng vuốt sắc nhọn của rừng rậm chi vương. Cuối cùng, bại bởi thế lực rối rắm khó gỡ trong triều. Bản thân rơi vào lao ngục, ái thê hương tiêu ngọc vẫn.

Say rượu hai năm, một khi tỉnh dậy, kiên quyết mang con trai nhỏ đi biên cương xa xôi, thà làm Tri Huyện một nơi mà không muốn dính líu đến gia tộc.

Vừa đấm vừa xoa, nhiều phen khuyên giải cũng không có kết quả. Thậm chí tái giá, cũng không theo lệnh của cha mẹ, chỉ có một phong thư báo về.

Mỗi lần nhớ tới, Lục Thác lại thở dài một tiếng.

Vốn tưởng rằng không có cơ hội đánh vỡ cục diện bế tắc này, không ngờ quanh co khúc khuỷu, nửa năm trước, con trai cả tự mình đi làm thuyết

https://thuviensach.vn

khách mang tin tức về, nói rốt cuộc cũng đồng ý về nhà, cũng chấp nhận sự sắp xếp vào kinh thành làm quan.

Nhưng, có hai điều kiện. Thứ nhất, vào ‘Xu Mật Viện’. Thứ hai, Lục gia phải tiếp nhận cô gái họ Tống, không được gây khó dễ.

Điều kiện thứ nhất, hoàn toàn không có dị nghị. Điều kiện thứ hai, không thể có dị nghị.

Lục lão gia tử cảm thấy hơi có chút bực mình.....

Nâng ly trà lên uống một hớp, ngước mắt nhìn mấy bóng dáng đang chậm rãi đi vào, mất chút hơi sức mới nuốt nước trà trong miệng xuống, không biến sắc ho hai tiếng.

Nhi tử ôm tiểu tôn tử, hai năm không thấy dáng dấp càng lớn càng xinh đẹp đáng yêu, một đôi mắt đen lúng liếng thông minh, thật không thẹn là con cháu Lục gia.

Nhi tử kéo theo một cô gái, quần lụa mỏng màu tím chấm đất, búi tóc bằng trâm ngọc trai, lông mày cao, phủ lớp phấn mỏng. Mặc dù nhìn thì đoan trang, nhưng vẻ mặt cử chỉmột cái nhăn mày một nụ cười đều không có khí độ của danh môn khuê tú, mà mang theo chút dáng vẻ sơn dã. Chỉ là, có vẻ mơ hồ có khí khái phong phạm ung dung của người có địa vị cao, dù sao cũng coi như không quá mức bôi nhọ mặt mũi Lục gia. Không thẹn là là người Lục gia, rất có ánh mắt chọn vợ.....

Ánh mắt nhìn chăm chăm vào con chó đi ở cuối cùng.

Rất to, rất oai, rất mạnh, rất thuần chủng! Thật là một con chó tốt!

Vài ngày trước nghe nói trong tiểu viện của Lục Tử Kỳ dựng lên một ổ chó, Lục Thác đã rất giật mình. ^D^D^L^Q^D^Đứa nhóc này khi năm tuổi đùa dai đi trộm thức ăn chó, kết quả bị chó đuổi theo hai con phố, đầu

https://thuviensach.vn

cắm vào hồ nước, từ đó về sau nó thấy chó giống như gặp quỷ, bây giờ lại muốn nuôi chó?! Thà nói nó muốn nuôi quỷ còn có thể tin một chút.....

Mãi cho đến nhìn tận mắt mới có thể tin được. Xem ra, nhi tử đi ra ngoài một vòng, đã đổi tính.....

Bị hơn hai mươi con mắt của mười mấy người ngồi hoặc đứng trong sảnh cùngđánh giá, trong lòng Tống Tiểu Hoa đã sớm nổ tung lông. Chỉ là, ngoài mặt vẫn dáng vẻ hiền lương thục đức ấm áp lương thiện kính cẩn, nhưng để luyện tập được nụ cười có đường cong hoàn mỹ phải dùng gương soi, đã làm cho cơ mặt nàng bị cứng đờ thậm chí còn có dấu hiệu tê liệt.

Mợ nó, xem lông à? Còn không ai nói chuyện, mặt lão nương sắp cứng đờ rồi!

Lục Tử Kỳ cầm tay nàng cảm thấy lòng bàn tay truyền đến cảm giác đau nhói, bất đắc dĩ thở dài: "Cha....."

Rốt cuộc đôi mắt Lục Thác đang nhìn chăm chăm Tống Vô Khuyết đã dời đi, hắng giọng: "Đi đường cực khổ."

Một khi ông cụ đã nói, mọi người mới nói theo.

Lập tức có một phụ nhân lanh lẹ cười nói: "Nhị nãi nãi mới của chúng ta thật là xinh đẹp!"

Tuổi chừng năm mươi, được bảo dưỡng rất tốt, dáng người hơi hơi mập, khuôn mặt tròn, thích màu đỏ sậm. Nghĩ người này chính là Tứ di nương Liễu thị đã từng chấp chưởng hậu viện.

Theo miêu tả trong thư của Lục Tử Kỳ để phán đoán, Tống Tiểu Hoa nhẹ nhàng khẽ chào: "Tứ di nương quá khen rồi, muội muội Uyển Hân mới đảm đương nổi hai chữ này đấy."

https://thuviensach.vn

Vì vậy Liễu thị càng cười vui vẻ. Đứng ở sau lưng bà là một thiếu nữ mắt ngọc mày ngài tầm mười bốn mười lăm tuổi mặc quần màu vàng nhạt nhất thời xấu hổ sẳng giọng: "Mẹ, người xem, người trêu ghẹo Nhị tẩu, Nhị tẩu lại trêu ghẹo con, vậy con nên trêu ghẹo ai đây?"

Lúc này, lại có một phụ nhân khác nhẹ nhàng dịu dàng nói tiếp: "Ơ, cái này thì khó làm, trong thế hệ này của chúng ta thì muội là người nhỏ nhất, muội cũng không thể đi tìm nhóm cháu gái của mình chứ?"

Khoảng ba mươi tuổi, lông mày mắt hạnh mặt trái xoan, không lên tiếng trước, có ý cười ba phần, nhìn thì dịu dàng như nước, kì thực là kiên cường, ăn mặc đẹp đẽ cao quý. Người này nhất định là đại tẩu Lục Tử Kỳ, Nguyên thị. Mấy năm nay nhà mẹ đẻ vẫn đứng vững trong triều, hai năm trước tiếp quản trạch viện Lục gia từ trong tay Liễu thị.

Tống Tiểu Hoa thản nhiên cười thủ thỉ thù thì: "Lần trước vốn định nhờ đại bá mang một ít đồ vật để ngắm về cho tẩu tẩu, nhưng trong lúc vội vàng lại không tìm được vật nàoxứng với tẩu tẩu, đành phải tạm thời bỏ qua, mong tẩu tẩu không trách muội muội không hiểu chuyện."

Nguyên thị nghe vậy che miệng cười một tiếng, nói với chung quanh: "Nhìn thấy chưa, đệ muội của ta thật đúng là nhân tinh, lần đầu gặp mặt vậy mà giống như là đã biết từ sớm vậy."

Những người còn lại trong phòng khách cảm thấy thú vị đều tuần đáp lời, dựa vào việc Lục Tử Kỳ chỉ điểm từ trước, Tống Tiểu Hoa trả lời từng người thỏa đáng, không có tí nhầm lẫn nào.

Cười cười nói nói trong khoảng một nén hương thì chấm dứt, đây đó thiếu một chút mất tự nhiên cùng xa lạ, ít nhiều cũng coi như có chút thân cận.

Tiếp theo, Tống Tiểu Hoa hành động như tân nương tử lần đầu bái kiến trưởng bối trong nhà, lần lượt quỳ lạy kính trà. Một đại nha hoàn đi

https://thuviensach.vn

theo bên cạnh hầu hạ, đi một vòng, quả thật là máu không kịp lên não.

Sau đó là Lục Lăng đã rời nhà lâu ngày. ~dien~d~le~quy~don~ Nhưng mà cậu nhóc thì được đối xử tốt hơn, lúc nào cũng là lễ còn chưa có thực hiện được đã bị người ta ôm vào trong ngực, cục cưng tròn tròn điên cuồng hôn.....

Lúc này, Lục Tử Kỳ cho người hầu lấy ra bọc tơ lụa mà Tống Tiểu Hoa mang theo, bên trong chứa quà ra mắt cho mọi người trong nhà.

Trừ việc Lục Tử Kỳ đã chuẩn bị từ trước những vật quý trọng ở bên ngoài, còn có Tống Tiểu Hoa căn cứ vào những miêu tả của chàng về sở thích của mọi người, dọc đường vơ vét nhiều đồ vật nhỏ. Mặc dù không có giá trị gì, nhưng là các phu nhân, tiểu thư ở kinh thành cửa lớn không đi xa, cổng trong không ra thì chưa từng thấy. Quả nhiên, tất cả đều vui vẻ.

Về phần kính tặng cho 'Đại Đương Gia' Lục Thác, thật đúng là Tống Tiểu Hoa suy nghĩ rất lâu. Vị gia này có cái gì chưa từng thấy qua, có cái gì không chơi đùa, đâu có thể dựa vào mấy thứ đồ chơi là có thể thu phục thoải mái?

Tống Tiểu Hoa mỗi khi đến một địa phương nơi ông cụ lúc còn trẻ tuổi đã từng rong ruổi qua, sẽ dùng tâm tư và sức lực vô tận luồn xuống nhảy lên nhằm đào ra được đồ vật có giá trị nhất.

Ví dụ như, một vò rượu ngon được ủ để dùng cho việc ăn mừng một lần thắng trận nào đó, dao găm rỉ sét mà lão binh dưới trướng đưa cho lão tướng quân vào năm đó; lại như, một bộ tranh đã ố vàng lâu đời thêu mĩ nữ xinh đẹp, bởi vì người thêu mất sớm nên không còn sản xuất nữa, mà tú nữ này từng có một đoạn tình cảm không có kết quả với một vị thiếu niên lỗi lạc nào đó.....

Nói tóm lại, Tống Tiểu Hoa vì tìm những thứ đồ này mà dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào từ uy hiếp dụ dỗ thế mạnh như nước, mà Lục Tử Kỳ vì

https://thuviensach.vn

cung cấp đầu mối còn bán đứng cha mình không lưu tình chút nào quyết không nương tay.....

Kết quả của việc cấu kết với nhau làm việc xấu đó là thành công nắm lấy Lục lão gia tử.

Lục Thác hơn sáu mươi tuổi, râu tóc lông mi hoa râm, lệ khí của chinh chiến trên chiến trường đã sớm bị sự giả dối quỷ quyệt nơi quan trường biến thành bí hiểm ‘Tương hồ’. Lại thêm gần hai năm sống cuộc sống mang chim đi dạo ở nơi tĩnh mịch uống tràdưỡng lão, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều là mặt mũi hiền hòa. Nếu không phải đến tuổi này mà dáng người vẫn cao lớn, eo lưng thẳng tắp, âm thanh hùng hậu hơi thở kéo dài, sợ là người người đều nghĩ ông ta chỉ là một người bình thường một ông cụ bình thường mà thôi.

Nhìn ông cụ bị những lễ vật làm khuôn mặt cúc hoa của ông cụ tươi cười sáng lạn, trong bụng Tống Tiểu Hoa lặng lẽ cho mình một chữ ‘V’.

Đầu năm nay, mọi thứ đều là giả, giải quyết Boss cao cấp nhất mới là mẹ nó thật.....

Tác giả có lời muốn nói: yêu quái ta đối với ‘ Thám Hoa Lang ’ có vô cùng cường đại chấp niệm ~

‘ một môn bảy Tiến Sĩ, phụ tử ba Thám Hoa. ’

Của choa cá Tiểu Lý Thám Hoa.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Không Một Chút Phản Đối

Lục Thác tuy có mười đứa con, chỉ là phần lớn đã không ở bên cạnh nữa. Chỉ trong khoảng thời gian hai đến ba năm, đã có bốn nhi tử lục tục đi ra ngoài làm quan, có ba nữ nhi lần lượt lấy chồng ở xa tha hương. Nói cách khác, trừ Lục Uyển Hân nữ nhi của của tứ di nương chưa lấy chồng ra, ở kinh thành chỉ có hai đứa con của chính thê, Lục Tử Hằng cùng Lục Tử Kỳ.

Đây là cách Lục Thác chỉ đạo gia đình, đầu tiên, bảo đảm địa vị con của chánh thê vững vàng không thể lay. Đồng thời, đối với con của các di nương cũng rất công bằng, tuy là cho ra ngoài, nhưng mọi người cũng có tiền đồ vô hạn. Mấy thiếp thất đã sớm không còn tưởng niệm đến việc tranh thủ tình cảm và quyền lợi, lại không bởi vì con cái mà nổi lên tranh đấu, tự nhiên an phận và thái bình.

Huống chi, trong triều đã có hai nhi tử chia ra nắm giữ hai chức vụ quan trọng về dân sinh và quân sự đã đủ, nếu không, rất dễ gặp phải việc bị cấp trên nghi kỵ. Mà ở bên ngoài lại để cho bọn tôn tự gây dựng địa bàn, chính là cùng trong kinh hô ứng lẫn nhau, kết thành thế lực vững chắc cho dù ai cũng không dám hay dễ dàng động tới.

Đây cũng là lý do tại sao Lục Thác giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, hơn nữa đây cũng là nguyên nhân hắn có ý tưởng nghĩ cách muốn cho con thứ trở về. Lục gia muốn ở trong thế cục thay đổi liên tục này đứng sừng sững không ngã, phải dựa vào thế hệ trẻ có thể đứng tronng

https://thuviensach.vn

trung tâm quyền lực, mới bảo đảm phần gia nghiệp này. Hắn không lùi, cho dù hậu bối có lên cao như thế nào tất nhiên cũng sẽ bị áp chế. Mà hoàng thượng sắp đăng cơ chấp chính đối với Lục Tử Kỳ từ trước đến giờ thưởng thức có thừa, vả lại trải qua sự kiện kia vẫn thẹn trong lòng, chỉ mong bắt được phần này cơ hội, một khi đăng cơ, sắp tới.

Về phần hắn Lục Thác, cũng là thời điểm nên giao thiên hạ cho người trẻ tuổi tung hoành, mình hiện giờ chỉ nên dành thời gian vui đùa cùng tôn tử và đánh cờ cùng con vui vẻ hưởng thụ cuộc sống.

Dù sao, mặc dù thân không ở trong triều, nhưng mười mấy năm căn cơ, vẫn còn ở đó.

Hôm nay mặc dù trong trạch viện của Lục gia đi không ít người, nhưng khi dùng cơm tối vẫn như cũ bày toàn bộ năm bàn lớn. Tóm lại chính là tập hợp tất cả các phòng tất cả chi Thất Đại Cô Bát Đại Di bà bà nàng dâu tiểu cô tử nha hoàn tiểu thiếp cùng thông phòng không thiếu một ai, còn có một đám mao đầu tiểu không lớn không nhỏ chi oa tán loạn, hơn nữa còn có một đoàn kịch đang nổi nhạc múa hát, cảnh tượng như vậy làm cho Tống Tiểu Hoa thấy mắt nổ đom đóm còn hai lỗ tai thì nổ vang.

Lúc này nàng cho ra một xác định, gia đình này kế hoạch hoá rất tốt!.....

Bởi vì phần gia yến này Tống Tiểu Hoa cùng Lục Lăng là nhân vật chính, cho nên họ liền cùng Lục Tử Kỳ cùng nhau ngồi ngay bàn chủ trì, ngồi trên bàn này ngoại trừ Lục Thác cùngbốn vị di nương, còn có Lục Tử Hằng.

Hắn so với Lục Tử Kỳ lớn hơn năm tuổi, cả hai đều giống nhau cao lớn thon gầy, mặt mày có sáu bảy phần tương tự, trường sam đỏ thẫm, chòm râu ngắn, nghiêm túc và ít nói.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa chỉ ở ngay thời điểm lúc gặp mặt mới nhìn thấy hắn lễ tiết khẽ cười, gọi một tiếng‘đệ muội’, sau lần đó mãi cho đến tàn cuộc, hắn làm nàng không thể nhịn được phải ngước mắt lén nhìn trộm hắn một chút. Vốn là trông thấy hắn đối với mình như vậy con tim yếu ớt như thủy tinh có chút bi thương, bất quá sau khi nhìn thấy hắn đối với mọi người, bao gồm Lục lão gia và tất cả mọi người đều là bộ dáng tao nhã lễ độ rồi lại lạnh nhạt xa cách, vì vậy liền dễ chịu.....

Một bữa cơm ăn đến khi trăng lên đỉnh đầu mới tuyên bố kết thúc, trong bữa tiệc, đối mặt với mấy chục ngườithay nhau điên cuồng công kích, Tống Tiểu Hoa là binh đến tướng chắn biểu hiện có thể nói là hào phóng thỏa đáng biết tròn biết méo, về phần lúc ăn cơm tất cả các quy củ như đòi mạng người cũng bởi vì có Lục Tử Kỳ ở một bên chỉ điểm mà cuối cùng không có làm ra trò cười cho thiên hạ thuận lợi vượt qua kiểm tra.

Nói tóm lại, bữa cơm này Tống Tiểu Hoa ăn ra khỏi cấp bậc ăn ra khỏi tài nghệ ăn hết lời đồn đãi mình là thôn phụ sơn dã, khiến cho những người chờ để chế giễu nàng phải thất vọng, làm cho những người muốn chê cười nàng phải ngậm miệng, để cho trong lòng của mọi người ở đây đối với Nhị nãi nãi một nữ nhi của gia đình phú nông không có gia thế hiển hách gì đánh giá lại một lần nữa.

Về phần Lục lão gia trên mặt luôn chứa đựng nụ cười vì Lục Lăng ở trên đùi của ông trái một tiếng ‘gia gia’ vang lên thanh thúy còn phải một bên hôn nhẹ lên mặt ông làm cho nụ cười trên môi của ông càng thêm rực rỡ.....

Mà quan trọng nhất là, chỉ một bữa cơm mà lại phải gióng trống khua chiêng Lao Sư Động Chúng như vậy, hiển nhiên Lục Thác đối với Lục Tử Kỳ không che giấu chút nào thiên vị cùng coi trọng, không thể nghi ngờ là thê nhi của hắn cũng nằm trong vị trí đó, ít nhất, ngoài mặt không tha cho ai đụng tới họ.

https://thuviensach.vn

Sau khi buổi gia yến kết thúc, Lục Lăng được Tam di nương người đã nuôi dưỡng hắn suốt hai năm dẫn đi, Tống Tiểu Hoa cùng Lục Tử Kỳ cùng nhau trở về nhà mới.

Một nhà ba người bọn họ, không, một nhà bốn người sau này phải ở trong nhà mới có tên là 'Niệm viên', nằm ở góc phía đông nam trong đại trạch viện Lục gia. Ngoài viện có một phiến rừng trúc um tùm, thanh u yên tĩnh riêng biệt. Nơi này vốn là nơi Lục Thác tu thân dưỡng tính, nghe nói Lục Tử Kỳ muốn chọn đất mới xây một chỗ ở thanh tịnh, liền rất rộng rãi nhường lại, sửa chữa lại và xây rộng hơn biến thành một viện lớn.

'Niệm viên' có hai đại nha hoàn, ma ma hai người, tiểu nha hoàn bốn người, thô sử nha hoàn cũng tạp dịch tám người, toàn bộ đều là do trước một tháng Lục Tử Kỳ tự mình chọn lựa,với điều kiện cẩn thận đôn hậu không đâm bị thóc chọc bị gạo.

Về phần bộ dáng của bọn nha hoàn, mọi người đều là nhỏ bé da nhợt nhạt như nước không hợp với số tuổi của họ, có thể kém đến nỗi không còn kém hơn được nữa? Thật ra thì lúc ấy Tống Tiểu Hoa chỉ tùy tiện nói như vậy thôi, nàng đối với hình dạng và vóc người hiện tại của mình vẫn rất tự tin. Dù sao, coi như thật sự có là cực phẩm đại mỹ nhân Điêu Thuyền hay Tây Thi, nàng cũng có biện pháp khiến Lục Tử Kỳ làm như không thấy.

Mục tiêu của Tống Tiểu Hoa là, làm cho trong mắt của Lục Tử Kỳ trừ nàng ra không có bất cứ nữ nhân nào, còn lại tất cả đều là nam nhân! Nếu có cũng thật là xấu xí, hay thái giám cũng được..... @ $ @ D!iễn ~ Đ@àn % L^ê * Q#uý @ Đ~ôn @ $ @

Ánh trăng vừa lên, Lục Tử Kỳ liền cầm lấy đèn dẫn đường sai tiểu nha hoàn về trước chuẩn bị, hắn cùng với Tống Tiểu Hoa sau đó chạy chầm chậm.

https://thuviensach.vn

Gió mát phất phơ, thổi tan thời tiết nóng bức, cũng thổi tan ồn ào náo động.

Gặp mặt suốt cả một ngày, lại thẳng đến giờ phút này mới có thể thưởng thức được phần tư vị cửu biệt trùng phùng này.

Giao thủ nắm lấy tay nhau, mười ngón tay đan xen, trong tai là phập phồng tiếng côn trùng kêu vang, trước mắt là ánh trăng như nước, bên cạnh, là người mình nhớ nhung tận xương, người mình yêu.

Nhất thời cả hai không có nói gì, chỉ chuyên tâm từng bước từng bước đạp trên tấm đá xanh sáng bóng, giống như trong lòng đang gợn sóng.

Tống Tiểu Hoa nghiêng một cái đầu, liền nhìn thấy Lục Tử Kỳ cũng đang nghiêng đầu tỉ mỉ quan sát nàng, đôi mắt sáng như ánh sao, khóe miệng mang theo ý cười nhè nhẹ: "Nhìn cái gì vậy? Chưa từng thấy qua mỹ nữ sao?"

Hung ác nói một câu, khiến cho người thoáng ý cười trong nháy mắt mở rộng, cuối cùng không nhịn được cười khẽ một tiếng: "Giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời."

Trừng mắt giả trang hung ác: "Chàng, Lục Nhị gia không quen nhìn thấy ta diễn xuất giống dân chúng hả?"

Liền vội vàng lắc đầu phủ nhận: "Sao dám sao dám, so sánh với việc nàng ăn nói nhẹ nhàng giữ kẽ, ta thích mặt thật của nàng hơn."

U ám hừ lạnh: "Nói cách khác, chàng không yêu thích dáng vẻ lúc đó của ta?"

Vội vàng tiếp tục lắc đầu: "Không không không, vô luận nàng có dáng vẻ gì đi nữa ta đều thích!"

https://thuviensach.vn

Hài lòng đi cà nhắc vỗ vỗ gương mặt của hắn: "Ngoan, coi như chàng thức thời."

Thật là có chút lúng túng nhìn bốn phía: "Tiểu Hoa, nàng....."

"Sợ cái gì, lão nương đùa giỡn nam nhân của lão nương là chuyện thiên kinh địa nghĩa, nếu như không phục, trở về đùa giỡn nam nhân của mình đi!"

Lục Tử Kỳ nghẹn lời, lặng yên trong chốc lát mới cân nhắc từng câu từng chữ nói: "Ta hiểu biết rõ nàng mới vừa rồi nhịn được rất vất vả, chỉ là, sau này không nên giống như vậy..... Còn nữa sau này nàng không nên nói những lời nói kinh hãi thế tục như vậy."

Tống Tiểu Hoa suy nghĩ một chút, sau đó nghiêm trang gật đầu một cái: "Được, vậy thì nghe lời chàng. Không nói thì có thể, nhưng ta phải làm!"

Cả kinh thất sắc: "Lúc này nơi đây?!"

Như đóng đinh chặt sắt: "Đúng!"

Liền lùi lại hai bước: "Không nên?"

Theo sát ép lên: "Có cái gì không nên?"

"Này này chuyện này..... Làm như thế không hợp với lễ giáo, nên trở về phòng rồi nói sau."

"Gian phòng quá nhỏ, không đủ dùng."

"Nhé nhé nhé..... Địa phương lớn như vậy, ngươi còn muốn như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Giơ tay lên nhẹ gảy cằm, kéo dài âm thanh: "Chàng đoán thử, ta muốn như thế nào?"

Thân thể trong nháy mắt cứng ngắc, chống cự đến cùng: "Chuyện hoang đường như vậy, tuyệt đối không được!"

Tống Tiểu Hoa rốt cuộc không kềm được bật cười: "Chàng suy nghĩ đến chuyện gì vậy? Ta là muốn chàng cõng ta về!"

Lục Tử Kỳ thở phào nhẹ nhõm, đỏ mặt ho khan hai tiếng: "Vậy cũng không được."

"Không được? Chàng có muốn ta lập tức làm chuyện không bằng cầm thú đối với chàng sao!"

Mềm giọng thương lượng: "Tiểu Hoa, ngộ nhỡ bị người khác nhìn thấy, còn ra thể thống gì?"

Không chút cử động: "Trời tối với lại nơi đây vắng vẻ như thế, làm sao lại có người đi qua? Ta mặc kệ, ta lặn lội đường xa nửa năm, giả bộ làm bê con một ngày, ngày hôm nay buổi tối ta căn bản chưa có ăn no, không còn hơi sức rồi, đi không nổi!"

Tống Tiểu Hoa càng nói càng đáng thương, cuối cùng lại ngồi chồm hổm trên mặt đất ăn vạ: "Chàng là đồ lưu manh tâm địa sắt đá!"

Lục Tử Kỳ đau đầu nhức óc, không thể làm gì khác hơn là cũng ngồi chồm hổm xuống: "Sao nàng có thể nói như vậy?"

"Tư tưởng của chàng xấu xa như vậy, không phải là đồ lưu manh thì là cái gì? Chàng tình nguyện đứng nhìn ta một người sống sờ sờ mệt chết, cũng không nguyện ý cõng ta, không phải tâm địa sắt đá vậy là cái gì? Trời ơi ta mệnh thật khổ, thế nào lại gả cho một nam nhân lòng lang dạ sói như vậy! ~"

https://thuviensach.vn

"....."

Nếu như bây giờ thật sự có người đi qua, thấy tình cảnh này, tất nhiên sẽ cho là mình thấy quỷ. Từ trước đến giờNhị gia tướng mạo phong lưu đúng đắn lại có thể không chút cố kỵ và hình tượng đứng ở ven đường, mà Nhị nãi nãi trong truyền thuyết đoan trang hào phóng không thua kém khuê tú danh môn lại có thể một vốc nước mũi một đống lệ như thôn phụ gào khóc. Hai người giống như khỉ này tuyệt đối không thể nào là Nhị gia cùng Nhị nãi nãi, kết quả là bởi vì không thể tiếp nhận được kích thích mãnh liệt như vậy đập vào mắt mình.....

Lục Tử Kỳ bị Tống Tiểu Hoa tung sở trường hết sức vô sỉ la lối om sòm xỏ lá đánh bại.

Dù sao đường về ‘Niệm viên’, trước mặt chính là rừng trúc, bọn hạ nhân lúc này phần lớn tập trung bận việc. Dọn dẹp dạ tiệc đã tàn cuộc, ngắn ngủn lộ trình cũng sẽ không gặp phải những người không có nhiệm vụ. Liền..... Theo nàng lần này đi! %! % D @ Đ! L % Q ^ Đ %! %

Nha đầu này, chân chính là khắc tinh trong đời của hắn.....

Thấy hắn bất đắc dĩ xoay người, lưng hướng về phía mình, Tống Tiểu Hoa lập tức tươi cười rạng rỡ dùng cả tay chân bò lên.

Giữa hè ban đêm, không khí có chút nóng, cộng với việc bận rộn cả một ngày thân thể lộ ra chút mùi mồ hôi, xen lẫn với mùi túi thơm và mùi của hoa cỏ thơm ngát trong không khí, làm cho lòng người say mê và tinh thần sảng khoái.

Lưng của hắn, dày rộng như núi, có thể gánh vác gánh nặng ngàn cân, cũng có thể gánh vác tình yêu của nàng.

Người của nàng, nhỏ nhắn mền mại, có thể trải qua bão tố, cũng có thể trải qua nhu tình như nước của hắn.

https://thuviensach.vn

"Tướng công, hôm nay ta biểu hiện có tốt hay không?"

"Tốt. Ngoài dự liệu của ta."

"Ta thông minh không?"

"Thông minh, ngoài dự liệu của ta."

"Thôi đi, cái gì cũng không ngờ. Thế nào, chẳng lẽ trong lòng của chàng ta lại giống đầu heo vậy sao?"

"Có phải hay không so heo đần thì ta không biết, chỉ là, cũng nhanh so với heo nặng, ta cũng đã biết."

"..... Dám nói ta mập, ta cắn chết chàng!"

"Ai ~ nàng thật đúng là cắn ta, thì ra là nàng không chỉ là heo, mà còn là một tiểu Cẩu?"

"..... Vậy ta trước hết để cho chàng biết một chút về cái gì gọi là không như heo chó!"

Trong rừng trúc, phát ra tiếng cười đùa, làm cho những con chim, giật mình vô số.

Nửa năm lữ trình, Tống Tiểu Hoa trừ đi tăng thêm kiến thức mở rộng tầm mắt và thưởng thức được nhiều cảnh Sơn Hà xinh đẹp tuyệt trần, còn có một thành quả rất quan trọng, nàng học được cách như thế nào cùng quan phu nhân quý phụ nhân đại gia tiểu thư chung đụng giao thiệp.

Mỗi khi đến một chỗ, Lục Tử Kỳ cũng sẽ trước đó lưu lại trong thơ nói cho nàng biết, tình hình quan viên gia quyến nơi đây như thế nào, những người xuất thân danh môn vọng tộc, đến những người xuất thân là dân chúng tầm thường, những gia sư có ngôn hành cử chỉ đáng giá đo

https://thuviensach.vn

lường để học tập, những xảo trá cay nghiệt hoặc tiểu lý tang đao mặc dù tuyệt đối không cần bắt chước nhưng không ngại để ý quan sát.

Sau đó, nhờ quan địa phương để cho gia quyến cùng với Tống Tiểu Hoa du sơn ngoạn thủy hoặc là thiết yến tương đãi mấy ngày.

Chính là bởi vì trong chuyến đi lần này có Lục Tử Kỳ tốn rất nhiều công phu an bài, Tống Tiểu Hoa ở trong trường hợp hôm nay mới có thể ứng đối tự nhiên, không có để cho người khác có cơ hội nói gì về mình cả, càng sẽ không để cho người khác coi thường mình.

Náo loạn một hồi, có chút mệt mỏi, Tống Tiểu Hoa đàng hoàng yên tâm nằm ở trên vai người đang cõng mình, ngửi hơi thở quen thuộc kia: "Tướng công, chàng có cảm giác chúng ta có quá mức phách lối hay không? Mới vừa vào phủ, liền gây ra động tĩnh lớn như vậy, có thể hay không làm cho người ta ước ao ghen tị?"

Lục Tử Kỳ cõng thân thể mềm mại không xương đi chầm chậm, nghe vậy nhẹ nhàng cười một tiếng: "Ta lần này trở lại, vốn là muốn dùng hết sức tiến thủ, bất luận là ở trong triều, hay là ở trong nhà. Nàng chỉ cần nhớ kỹ một điều, từ nay về sau, ở nơi này nguyên tắc xử sự do nàng định ra, không ai có thể phản đối! Tiểu Hoa, có ta ở đây, tuyệt không làm cho nàng bị chút nào tổn thương, nhưng nàng, cũng phải học được cách tự bảo vệ chính mình, tuyệt đối không thể để cho người có lòng dạ khó lường có cơ hội làm hại nàng! Nàng hiểu không?"

"Hiểu ~ nói tóm lại chính là người không phạm ta, ta không phạm người nếu người chọc ta thì ta cũng phải chọc lại người, hơn nữa phải phạm người cho đến khi người không dám tái phạm mới thôi. Ta Tống Tiểu Hoa không phải quả hồng mềm càng không phải là Thánh mẫu, có thù không báo là vương bát!"

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ dừng bước lại, khẽ nghiêng đầu, trầm giọng nói: "Không, nàng cần chính là, không cho bất luận kẻ nào có cơ hội hại mình."

"Được được được, ta sẽ làm cho tất cả âm mưu đều bị bóp chết trong trứng nước, có đúng hay không?"

Tống Tiểu Hoa nhẹ nhàng hôn một cái trên gương mặt của hắn: "Chàng cứ yên tâm đi làm việc chàng cần làm, trong nhà tất cả có ta."

Lục Tử Kỳ khóe mắt nếp nhăn trên mặt khi cười từng điểm từng điểm chậm rãi tràn ra, gật đầu một cái, tiếng như Thanh Trúc: "Tốt." ^ #! ^ Diễn! Đàn ~ Lê @ Quy % Đôn ^! % ^

Tác giả có lời muốn nói: ‘ không ti phản cang ’ chính là Chu Tổng Lý cho một cập kỳ kiểu như trâu bòdưới đất đảng ở Quốc Quân cao tầng trong dựng thân châm ngôn, bị ta đạo văn rồi, lỗi.....

Thuận tiện, điên cuồng cúng bái một cái vĩ đại Chu Tổng Lý, vĩnh viễn thần tượng a a a a a.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Tháng Hai Người Đoàn Tụ

Editor: Quyền Khuyên

Ra khỏi rừng trúc thì lập tức đến ‘Niệm viên’ cửa viện đã ở trước mặt, cuối cùng Tống Tiểu Hoa đã chơi đủ tiết mục ‘Trư Bát Giới cõng vợ’.

Người Lục Tử Kỳ ở tư thế nửa ngồi cho nàng xuống, mà nàng lại muốn chơi đùa giống như khỉ hoang treo ngược lắc lư lung tung ở chỗ kia. Đang ầm ĩ, chợt nghe tiếng đóng cửa vang lên, một bóng đen rất to thoát ra bay trên không trung và bổ nhào tới đây, Lục Tử Kỳ cả kinh hoảng hốt chân mềm nhũn, tiếp theo là Tống Tiểu Hoa giắt trên người hắn cùng nhau té, cả bốn chi ngửa ra, hơn nữa theo sát là Tống Vô Khuyết không kịp dừng lại, hai người một con chó ở cuộn thành một cục trên bãi cỏ xanh trong rừng trúc.

Vì vậy, đương gia chủ mẫu Tống Tiểu Hoa, sử dụng phương thức như thế với nước mắt giàn giụa gặp mặt với bọn hạ nhân nhà mình.....

Đợi đến cuối cùng nha hoàn gã sai vặt lão ma ma từ cực độ khiếp sợ đi qua chuyển thành nhiệt tình rồi ba chân bốn cẳng đỡ hai người dậy, Tống Tiểu Hoa vẫn còn có thể cố tự trấn định vỗ vỗ những ngọn cỏ trên y phục, lấy chiếc lá trúc trên đầu xuống, sau đó vụng về phất tay một cái, nói một câu: "Mọi người khỏe, mọi người vất vả rồi!" &Dien&d&Le&Quy&d Mà Lục Tử Kỳ lại chỉ có thể cúi đầu như không có chuyện gì xảy ra ngồi chồm hổm trừng đầu sỏ Tống Vô Khuyết đang ở bên cạnh, sau đó, thua trận.

https://thuviensach.vn

Trong lòng than thở, hai mươi mấy năm qua khổ tâm tạo nênhình tượng cùng uy nghiêm, coi như hoàn toàn bị hủy trong chốc lát rồi.....

Chỉ là, từ chuyện này cũng có thể nhìn ra người trong ‘Niệm viên’ đều là người lão luyện thành thục, nhanh chóng điều chỉnh tốttâm tình của mình, giống như chưa có chuyện gì xảy ra vậy, theo quy củ chia hai nhóm nghênh đón chủ mẫu vào viên, sau đó tập hợp đủ lần lượt đến phòng khách bái kiến.

Tống Tiểu Hoa nhìn một trời người với đủ loại màu sắc hình dạng làm đầu óc choáng váng, lúc này không có tinh lực nhận thức từng người một, dù sao đều là người trong viên mình, sau còn nhiều thời gian. Cho nên, phần lớn liền chỉ cười gật gật đầu rồi nói đôi câu mà mặt mũi thì tự động bỏ qua.

Trừ ba người, một là ban ngày bị Tống Vô Khuyết dọa chomột phát thất điên bát đảo là Hiểu Yên, một là gã sai vặt áo xanh chờ tại cửa dẫn đường tên là Hữu Dung, còn có một là cô nương ước chừng mười sáu mười bảy tuổi dung mạo không tính là trưởng thành nhưng khí chất cực kỳ dịu dàng trầm tĩnh gọi là Thính Huyền.

Hiểu Yên cùng Thính Huyền là Đại Nha hoàn trong ‘Niệm viên’, Hữu Dung là gã sai vặt theo hầu Lục Tử Kỳ.

Lục Tử Kỳ thấy Tống Tiểu Hoa cũng mệt mỏi, liền cho những hạ nhân của mình lui ra, hai Đại Nha hoàn lại đến đốt hương trải giường chiếu.

Hữu Dung đợi đến khi tất cả mọi người rời đi thì kỳ kèo mè nheo đi đến trước mặt Lục Tử Kỳ: "Nhị gia, thật là xin lỗi, cửa là nô tài mở ra. Nhưng Đại Cẩu kia đẩy cửa, nô tài không dám không mở cửa cho nó ạ....."

Nghĩ đến cảnh tượng mất mặt lúc trước Lục Tử Kỳ liền uất ức, tức giận giơ tay lên cho hắn một cái đập: "Nhìn cái tiền đồ ít ỏi của ngươi này, chỉ vẻn vẹn một con chó cũng không đối phó được!"

https://thuviensach.vn

Hữu Dung nhe răng trợn mắt xoa ót, thối lui đến cửa bỏ lại một câu: "Cái này gọi là có chủ như thế nào tất có đầy tớ như thế ấy!" Lập tức chạy nhanh như làn khói.

Tống Tiểu Hoa nhìn khuôn mặt biến dạng của Lục Tử Kỳ, nhịn không được nhỏ giọng cười mờ ám: "Nhị gia nhà chúng ta sợ chó, sợ là mọi người đều biết!"

"Tiểu tử thúi này càng ngày càng lớn gan không có quy củ, phải cho nó nếm điểm lợi hại nếm mới được!"

"Hắn chính là tiểu thư đồng mà chàng có nói tới trong thư saoo? Chàng mới không nỡ nào!"

Năm đó Lục Tử Kỳ nản lòng thoái chí rời nhà đi xa, tiêu hủy tất cả khế ước bán thân của đám tôi tớ, phân phát cho mọi người tiền bạc. Chỉ có một người đến chết cũng không chịu rời đi kiên trì muốn ở lại Lục gia chờ hắn trở về, chính là Hữu Dung từ lúc năm tuổi được nâng làm thư đồng cho hắn. Thấy kẻ đó trung thành đáng khen, Lục Thác thiện tâm thu nó ở bên cạnh mình.

Lần này nghe nói Lục Tử Kỳ về nhà, Hữu Dung không nói hai lời hấp tấp đến với chủ cũ tìm nơi nương tựa, chọc Lục lão gia tử bị chọc tức quá mức, trực tiếp mắng không công nuôi dưỡng đồ ranh con này ba năm, sớm biết như thế, lúc đầu nên một cước đá ra cửa, mặc kệ hắn thắt cổ hay là muốn chết kiểu gì thì chết, v...v...

Khế ước bán thân của Hữu Dung đã bị tiêu hủy, đã là một người tự do, nhưng hắn cam nguyện làm gã sai vặt chỉ vì có thể tiếp tục làm việc cho chủ cũ. Lục Tử Kỳ cùng hắn có vài chục năm tình cảm, vả lại xưa đến nay thích hắn làm việc chắc chắn, là người hết sức chân thành, liền để cho hắn đi theo mình làm việc trong quan nha, đồng thời để ý ngày sau vi tìm kiếm một chút tiền đồ tốt.

https://thuviensach.vn

Mà Tống Tiểu Hoa khắc sâu ấn tượng vớiHữu Dung, không hoàn toàn bởi sự trung thành kia, nhiều hơn là bởi vì tên của hắn ——

Khoan dung, khoan dung là một đức tính, một đức tính, ngực..... lớn..... (ở đây tác giả chơi chữ đồng âm: một đức tính – nãi đại 乃大 với ngực lớn 奶大)

Mới cẩn thận đánh giá qua, mười bảy mười tám tuổi mi thanh mục tú cơ trí lộ ra ngoài, còn mang theo chút ngây thơ chưa mất hết, dáng người cũng coi như là vừa mới lớn, gầy gầy cao cao giống một gốc cây đậu nành, sợ là đến cơ ngực cũng không có, bộ phận kia hình như cũng không lớn.....

Nhưng cũng có thể là giống như Lục Tử Kỳ vậy, thật ra thì rất có nguyên liệu, chỉ là bị y phục che đậy nên nhìn không ra?

Khuôn mặt Tống Tiểu Hoa uốn éo nhìn chăm chú, Lục Tử Kỳ cảm thấy sau lưng hơi lạnh, ho nhẹ một tiếng đứng lên: "Sắc trời đã tối, tắm rửa rồi đi nghỉ ngơi sớm một chút!"

"Tắm rửa?" Con ngươi trong mắt Tống Tiểu Hoa đảo hai vòng, thì cũng đứng dậy theo: "Vậy thì chàng tắm trước đi, bụng ta đói, lấy ít đồ ăn trước đã."

"Cũng tốt, nàng muốn ăn cái gì, phân phó hạ nhân đi làm."

"Được rồi, chàng không cần quan tâm, nhanh đi nhanh đi!"

Tống Tiểu Hoa đẩy Lục Tử Kỳ ra ngoài, lúc đến cửa thì dừng lại, xoay người đi tới trước mặt của hắn, diedanlequydon dùng một âm thanh nghiêm túc như đang thảo luận vấn đề nói: "Tử Kỳ, chàng có cảm thấy có chỗ nào của ta thay đổi hay không?"

Câu hỏi đột ngột như thế khiến Lục Tử Kỳ ngẩn người, suy nghĩ chốc lát mới thử thăm dò nói: "Biến đổi..... Đẹp?"

https://thuviensach.vn

Nghiêm trang gật đầu một cái: "Cụ thể là?"

"Ưm..... Làn da càng trắng nõn hơn rồi."

"Còn có gì nữa?"

"Ưm..... Tóc đen hơn dài hơn."

"Chỉ có hai điều này?"

"Cái đó..... Khí chất thay đổi điều càng rộng lượng hơn."

"Tiếp tục."

"Cái này..... Tính tình càng dịu dàng hiền thục hơn."

"Không có à nha?"

Lục Tử Kỳ vắt óc tìm suy nghĩ trong chốc lát, chỉ đành phải lô vẻ mặt đau khổ xin khoan dung: "Diêu Diêu, ta đã nói những lời trái với lương tâm mình rồi, nàng còn cảm thấythiếu à?"

"....."

Tống Tiểu Hoa hầm hừ một chống nạnh bày ra hình dáng kinh điển hình ấm trà: "Chàng không quan tâm ta một tí nào, không trách được mua y phục không vừa cho ta!"

"Không biết, mặc rất thích hợp!" Lục Tử Kỳ nhìn kỹ váy tử sa mình đặc biệt chuẩn bị vì nàng: "Đây chính là chỗ tốt nhất ở Kinh Thành may theo yêu cầu của ta theo số đo của nàng, cơ thể Lăng Nhi vẫn đang lớn, ta còn có thể miêu tả trong thư chuẩn bị cho nó bộ quần áo vừa vặn. Huống chi, nàng và so sánh với khi đó cũng không có nhiều thay đổi quá lớn....."

https://thuviensach.vn

"Không có thay đổi?!" Tống Tiểu Hoa hung tợn chọc chọc vai hắn: "Chàng chờ, lập tức để cho chàng xem thật kỹ rốt cuộc có biến hóa hay không!"

Nhìn nàng tức giận hừ hừ bước nhanh ra ngoài, Lục Tử Kỳ cười khổ. Thật đã che giấu lương tâm khen nàng lại còn không hài lòng. Ít nhất, hai chữ dịu dàng không dính dáng gì đến nàng.....

Sớm biết thế, cũng không cần bởi vì lo lắng nàng và Lăng Nhi đi cả quãng đường dài long đong mệt mỏi không có thời gian chọn mua quần áo, ngộ nhỡ ăn mặt trang điểm không phù hợp với kiểu dáng đang thịnh hành trong kinh thì sẽ tạo thành câu chuyện trên đầu môi, mà đi chuẩn bị cho bọn họ.

Phòng tắm liền với phòng ngủ, ước chừng 20 thước vuông, ở giữa có một cái bể tắm năm thước vuông. Bên cạnh bể tắm bày tất cả đồ dùng tắm rửa, một bên còn có bồn tắm làm bằng đồng thau xa hoa, phía sau bình phong ở góc phòng để quần áo giày vớ sạch sẽ.

Nước màu xanh lục, nước ấm thích hợp. Bốc hơimờ mịtnhư sương trắng, mang theo mùi hương nhàn nhạt không biết tên.

Tống Tiểu Hoa cảm thán cuộc sống cao cấp của người có tiền, bưng một chén rau cải mì trứng gà, ngông nghênh đẩy cửa lắc lư đi vào. Trong hồ là một người đang đưa lưng về phía cửa, lộ ra cổ cùng hai vai làm cho người ta mơ màng.

"Hữu Dung, ta nói rất nhiều lần rồi, sau này những chuyện này không cần ngươi hầu hạ, đi ngủ trước đi!" Âm thanh trầm trầm, mang theo cảm giác không vui.

Dừng một chút, không chỉ không nghe thấy tiếng đáp lại, ngược lại người tới tiếp tục đến gần, vả lại nghe này dáng đi nhẹ nhàng hình như là nữ tử, trong lòng sợ hãi, giận dữ.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên xoay tay hất nước ra ngoài, quát khẽ: "Đi ra ngoài!"

Cùng lúc đó vang lên một tiếng kêu nhẹ: "Bỏng chết ta rồi!"

Vội vàng quay đầu lại, vừa thấy trên đầu trên người Tống Tiểu Hoa hơi ướt, bởi vì đang đang cầm chén mà bị bất ngờ không đề phòng mà vãi một một chút nước canh nóng lên mặt, muốn giãy dụa lại không dám giãy dụa, không thể làm gì khác hơn làm ra dáng vẻ cố nhịn hô to gọi nhỏ quẫn bách.

"Diêu Diêu, tại sao là nàng? Sao không nói không rằng?" Từ trong nước đứng lên, muốn đi giúp nàng, lại đột nhiên nhớ tới mình lúc này không mặc gì, đỏ mặt, vội vàng lại ngồi xuống, chỉ nóng nảy dặn dò: "Nhanh để xuống đi, cẩn thận phỏng."

Tống Tiểu Hoa ‘ai ui, ai ui’ hừ hừ, cuối cùng thả ‘củ khoai lang phỏng tay’ ở bên cạnh ao, thổi mu bàn tay hồng hồng oán giận: "Chàng làm cái gì thế, đột nhiên nổi điên!"

Lục Tử Kỳ nắm tay nàng cẩn thận nhìn xem: "Hoàn hảo không có gì đáng ngại, đây đã là lần thứ hai bị phỏng rồi? Nàng xem mình đi, luôn luôn nôn nôn nóng nóng."

"Lần này có thể trách ta à? Chàng vẫn chưa trả lời vấn đề của ta!"

Hơi chút do dự, chợt thản nhiên mà nói: "Ta cho là, là hạ nhân nào đó không làm tốt bổn phận của mình."

"A..... Ta hiểu sơ rồi." Nhất thời tư tưởng Tống Tiểu Hoa đã thông suốt, đứng ở bên cạnh bể tắm từ trên cao nhìn xuống vỗ vỗ đỉnh đầu của hắn: "Tiểu tử, rất có nguyên tắc, biểu hiện không tệ!"

Lục Tử Kỳ dở khóc dở cười: "Đang êm đẹp sao nàng lại chạy tới bể tắm ăn mì?"

https://thuviensach.vn

"Bởi vì muốn cùng chàng ăn tô mì này!"

"Tại sao? Ta không đói bụng."

"Dù là ăn một miếng ăn một cây cũng phải ăn!" Vẻ mặt Tống Tiểu Hoa đoan chánh khó có được: "Chàng có nhớ cái đêm trước khi chúng ta chia nhau ra, ta làm một mẻ sủi cảo?"

"Dĩ nhiên nhớ, những miếng sủi cảo bao bọc ngắn ngủn nho nhỏ, nàng mất rất nhiều công sức."

"Chàng có biết vì sao ta lại tốn nhiều công sức như thế, hơn nữa, cũng không cho chàng giúp một tay?"

"Ta hỏi, nhưng nàng không chịu nói cho ta biết."

"Vậy ngươi bây giờ nghe cho kỹ." Tống Tiểu Hoa lựa ra một sợi thật dài từ trong tô mì đưa tới: "Tô mì này cũng là tự mình ta làm, bên trong mỗi một sợi đều vừa dài lại vừa dai, ngụ ý, thời gian chúng ta đi chung với nhau sẽ rất dài rất dài."

Lục Tử Kỳ chợt hiểu: "Cho nên, này phần sủi cảo ly biệt đại biểu, là hy vọng thời gian chúng ta tách ra muốn....."

"Rất ngắn rất ngắn."

Hai âm thanh cùng vang lên, một trong sáng, một thanh thúy, đồng thời, nhẹ nhàng kép dài mà hơi trầm xuống, thì ra là lượn lờ hơi nước như vậy, từ đây Nhất phương thiên địa từ từ chảy xuôi.

"Diêu Diêu, sau này chúng ta cũng không tách ra lần nữa."

"Ừ, dù sao tiểu sủi cảo đáng sợ, đời này ta cũng không muốn bao bánh lần thứ hai."

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ bật cười: "Mỗi người chúng ta một nửa tô mì này, có được không?"

"Không phải chứ? Bây giờ chàng không đói bụng, hơn nữa sẽ đi ngủ ngay lập tức, cẩn thận dạ dày không thoải mái. Ăn một cây sợi biểu đạt ý tứ ý tứ là được rồi!"

"Nàng làm thơm như vậy, trêu chọc làm ta đói bụng. Còn nữa, dạ dày ta đâu có yếu ớt như vậy, đã được điều dưỡng thành Tường Đồng Vách Sắt rồi."

Tống Tiểu Hoa rất cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó trịnh trọng gật đầu: "Được rồi, dù sao một lát sẽ vận động, coi như bổ sung năng lượng, chờ tới khi được một nửa mà không có thể lực mà nói thì quá đau buồn rồi."

"....."

Vì vậy, hai người, một người đứng ở bên cạnh bể tắm, một người ngồi ở trong bể tắm, lặng lẽ phân công ra mà ăn.

Mới vừa ăn xong, Tống Tiểu Hoa liền không thể chờ đợi nói câu: "Tử Kỳ, chàng đứng lên."

Lục Tử Kỳ ngẩn ngơ, theo bản năng liền rụt một cái: "Làm chi?"

Tống Tiểu Hoa đỉnh đạc vỗ bờ vai trần trụi của hắn: "Cũng vợ chồng già được rồi, còn ngượng ngùng cái gì? Có địa phương của nào chàng mà ta chưa từng thấy qua, không có sờ qua?"

Gương mặt Lục Tử Kỳ như là hoa đào nở rộ xuân sắc hiện ra: "Diêu Diêu, có chuyện gì, chúng ta trở về phòng lại nói....."

https://thuviensach.vn

hành vi bại hoại cầm thú chỉ giới hạn lúc ở trên giường, một khi thoát khỏi phạm vi đó, liền lập tức trở về cái người khiêm tốn trơn bóng như ngọc. Tương phản như vậy,.d.d.l.quy.don. thật khiến Tống Tiểu Hoa có lang tính mãnh liệt ở bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều yêu đến xương tủy.

"Hắc hắc he he, ta thích xem tiểu bộ dáng gương mặt chàng thiếu chọc ghẹo." Vỗ vỗ mặt của hắn, tiện tay cầm lấy trường sam ở một bên đưa tới: "Cho chàng một tấm khố là được!"

Lục Tử Kỳ mặt đỏ tới mang taixoay lưng qua, dưới ánh mắt sững sờ của nàng khoác áo trên người, hít một hơi, sau khi quay lại đã tận lực khôi phục như thường: "Rốt cuộc nàng muốn làm gì?"

Tóc đen xõa, trên mặt là hạt châu sáng. Áo bào trắng lỗ mãng, sóng nước khẽ lay động. Có vị giai nhân ở trong nước.

Tống Tiểu Hoa, phun.....

Che lỗ mũi ngẩng đầu lên, chặn máu mũi lại, sau đó đến gần mấy bước, đến khi có thể nhìn thẳng với Lục Tử Kỳ đứng ở trong hồ, kéo hai tay hắn, đặt ở bên hông của mình: "Chàng không có cảm thấy, chỗ này của ta nhỏ đi, y phục hơi rộng sao?" Lại chậm rãi dời bên trên, rơi vào hai ngọn núi xinh xắn: "Chàng không cảm thấy, chỗ này của ta lớn, y phục hơi chặt sao?"

Lục Tử Kỳ ngay lập tức cứng đờ, khàn giọng nói: "Diêu Diêu....."

Chu mỏ, giả bộ uất ức: "Chàng còn nói ta không thay đổi gì, trong mắt của chàng căn bản không có ta!"

Cuối cùng giãy giụa một lần nữa: "Nàng đừng buộc ta....."

Giang hai cánh tay ôm cổ hắn, ngón tay khẽ vuốt ve sống lưng: "Ta chính là buộc chàng đấy, như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Nhìn tóc mai của nàng bị ướt, hai gò má đỏ lên do không khí nóng bốc hơi lên, kìa đôi môi hồng nhẹ nhàng khép mở, đôi mắt dù đã bốc lên làn sương trăng mê ly lại vẫn giảo hoạt như cũ, rốt cuộc Lục Tử Kỳ không thể nhịn được nữa.

Không nói thêm lời nào, chặn ngang ôm nàng lên, cùng nhau chìm vào trong nước, cái tay vung lên, quần áo trên người liền rách nát, hóa thành từng mảnh gấm trên mặt nước kiều diễm vô hạn.

Tống Tiểu Hoa nhẹ nhàng thở dài: "Y phục đắt tiền như thế, đáng tiếc (Liao tiếng thứ ba)(*) rồi....."

(*)(Liao tiếng thứ ba) – không hiểu là gì luôn.

Ban đầu, vấn vương chờ đợi uyên ương nghịch nước thật lâu, vẫn là bởi vì nguyên nhân này mà không thể như nguyện, trước mắt, rốt cuộc tâm nguyện được đền bù.

Loại cảm giác này thật con bà ngoại sói, thoải mái!

Bên trong nhà, một cái hồ bích thủy bị khuấy nhăn nhúm.

Ngoài phòng, một vầng trăng tròn nhô lên cao.

Tháng hai người đoàn tụ.

Tác giả có lời muốn nói: về sủi cảo cùng mì sợi cách nói, là ta ngày hôm qua nhìn một đôi gắn bó làm bạn hơn mười nămgiới văn nghệ vợ chồng giàphỏng vấn thì nghe được, lúc ấy thật rất cảm động a ~ liền đạo văn rồi.....

Tương cứu trong lúc hoạn nạn, đầu bạc răng long.

Khác: biên biên nói một vòng mới nghiêm trị lại bắt đầu, tất cả vòng xiên thân ái thậm chí bao gồm mập mờ trêu đùa tình tiết muốn toàn bộ bôi

https://thuviensach.vn

bỏ, tỷ như, cổ trở xuống bộ vị toàn bộ không thể xuất hiện..... Ta ngược gây án áp lực rất lớn ~囧

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Di Nương

Ngày thứ hai, Tống Tiểu Hoa đau lưng mệt mỏi rất muốn nghỉ ngơi, nhưng không thể không bò dậy lúc trời mới vừa tờ mờ sáng do Lục Tử Kỳ kiên nhẫn đánh thức nàng.

Mặc dù thời tiết giữa hè nóng bức, rất nhiều quy củ tỷ như sáng chiều phụng dưỡng... Cũng có thể miễn là miễn, trên căn bản mọi người cũng đều rụt cổ của chính mình ở trong sân nhỏ ăn uống sống qua ngày, chỉ là, làm nàng dâu sau khi vào phủ việc thứ nhất cần phải làm là sáng sớm, vô luận như thế nào cũng nên đi thỉnh an các vị trưởng bối.

Cơ hồ toàn bộ quá trình nàng đều nhắm hai mắt, sau khi được Hiểu Yên hầu hạ rửa mặt xong, lại mơ mơ màng màng như chim nhỏ đợi mớm chỉ để ý há mồm uống một chén cháo ngân nhĩ hạt sen, Tống Tiểu Hoa liền bị Lục Tử Kỳ ở một bên nhìn cười liên tục nửa kéo nửa ôm ra cửa.

Nửa năm qua chung đụng và có quan hệ rộng rãi với các phu nhân quan lại và tiểu thư, Tống Tiểu Hoa sớm thành thói quen tay chân bị gảy giống như một phế nhân được phục vụ từ đầu đến chân, cũng đón nhận sự bất đồng về thân phận giữa người với người, người ta thường nói là sự khác biệt về cấp bậc.

Ở thời đại này, người được phân ra với nhiều cấp bậc khác nhau, một khi làm nô tỳ tựa như một kiện hàng, công khai ghi giá tùy ý mua bán. Bị người mua khi dễ là chuyện thường ngày, nếu phạm sai lầm, đang sống đánh chết cũng không phải là chuyện ghê gớm gì. Cho nên, nói chuyện

https://thuviensach.vn

người người sinh ra đều ngang hàng, muốn cùng bọn hạ nhân ngồi ngang hàng xưng tỷ muội, đây là đang ngồi nói chuyện tào lao.

Chỉ có một mình, không thể nào chống đỡ được với các quy tắc và chế độ trong thời đại này, nếu có cũng không được nói là có dũng khí, mà được nói là gân não bị đứt.....

Điều Tống Tiểu Hoa có thể làm, cũng chỉ là không có ức hiếp khi dễ người làm, không vô lý bới móc, hiền hòa đối đãi.

Nhưng, chủ tớ có khác biệt, phân chia cao thấp, tuyệt đối không thể bỏ. Nếu không, thua thiệt không chỉ là mình. Mỗi người có một vai trò khác nhau, nếu qua giới hạn, vượt qua quy củ, cũng chắc chắn bị trừng phạt.

Nói đơn giản bốn chữ, phải an phận thủ thường mà sống.

Tỷ như, dưới mắt bổn phận của Tống Tiểu Hoa chính là diễn vai nàng dâu hiền lương thục đức đi thỉnh an bốn vị di nương cùng Lục lão gia.

Phải nói thủ đoạn trị gia của Lục lão gia rất hay, có thể để cho thiếp thất của bốn phòng chung đụng vô cùng hòa hợp. Hắn trên căn bản an bài việc nghỉ ngơi theo cách ‘làm tứ nghỉ ngơi ba’, nếu như theo một tuần lễ để tính, chính là thứ hai đến thứ năm lần lượt đổi phiên một lần, sau đó thứ sáu đến chủ nhật mọi người nghỉ ngơi, tụ chung một chỗ tán gẫu và đánh mạt chược hay làm chút chuyện nào đó, đối xử rất công bằng cùng nhau hưởng ân huệ.

Mỗi người đều một bó tuổi, từng có trải qua quá trình tranh đấu kỳ diễm nhưng việc đó đã sớm trở thành chuyện cũ lý thú, duy nhất có chỗ dùng chính là lúc nhàn hạ lấy ra giễu cợt lẫn nhau một phen. Nhi tử của mỗi người căn bản đều đã thành gia lập nghiệp, hơn nữa cũng đều coi như không chịu thua kém, về già cũng không lo. Quan trọng hơn là, về việc xử trí gia nghiệp như thế nào Lục Thác tự có chủ trương, người khác căn bản quản không được chút nào. Đã như vậy, lại còn có cái gì tốt để so đo đây?

https://thuviensach.vn

Cuộc đời khổ đoản, tuổi trẻ khí thịnh lúc tính kế tính tới tính lui, quay đầu lại cũng là làm bạn lẫn nhau, bình tĩnh vượt qua quãng thời gian cuối cùng mà thôi.

Bốn di nương mỗi người đều có viện riêng, tọa lạc ở cả trạch viện chính ở phía đông, bố cục giống như một ván cờ mỗi người một phần cách xa nhìn nhau. Lúc tuổi còn trẻ có thể Lục Thác dễ dàng lưu luyến các vị mỹ nhân, đến khi lớn tuổi thì phải vì mình mà trong thời gian ngắn nhất dựng lên một bàn bài mã điếu.....

Tống Tiểu Hoa đi theo Lục Tử Kỳ trước sau thỉnh an từ Nhị đến Ngũ di nương, khách khí hàn huyên mấy câu, cuối cùng là đến thỉnh an Tam di nương. Bởi vì tối hôm qua Lục Lăng bị dẫn đi, Lục Thác cũng đi theo bồi tôn tử xa cách đã lâu của mình, cho nên đã cho Tam di nương và Ngũ di nương thay đổi một ngày, được gọi là ‘thay đổi lịch nghỉ ngơi’.....

Khi hai người đi đến viện của Tam di nương thì chỉ thấy một vị phu nhân khí độ ung dung đang không nhanh không chậm trong vườn hoa tưới nước, giơ tay nhấc chân đều lộ ra một cỗ ưu nhã từ trong ra ngoài, trên mặt vẫn còn lưu lại nét thanh tú mà năm tháng khó có thể lấy đi.

Nghe động tĩnh, khẽ ngẩng đầu: "Kỳ Nhi, mau dẫn nàng dâu của con vào trong phòng ngồi đi, ta rửa tay sẽ vô."

Âm thanh cũng giống như người, bình tĩnh, từng câu từng chữ rõ ràng, làm cho người ta không khỏi sinh một khoảng cách. Chỉ là nàng thấy qua lúc tới trên mặt vẫn mang theo nụ cười yếu ớt, cũng lộ ra mấy phần thân thiết hiền hòa.

"Di nương ngài bận rộn, không cần phải để ý đến chúng con."

Lục Tử Kỳ trả lời một câu, liền vội vã dẫn Tống Tiểu Hoa đang làm lễ gặp qua quen cửa quen nẻo vào nội sảnh, tự mình động thủ rót một ly trà đã

https://thuviensach.vn

sớm được pha tốt: "Nếm thử một chút đi, đây là dùng hoa mai vàng phơi khô pha, giúp giải nhiệt."

Tống Tiểu Hoa bị quay một vòng chính là cảm thấy rất khát nước, nhận lấy ngửa cổ uống một hơi cạn sạch, chép chép miệng: "Cho ta thêm một ly."

"Nàng uống như vậy, thật là tiếc cho trà của di nương."

Không để ý Lục Tử Kỳ chế nhạo, Tống Tiểu Hoa liên tiếp uống gần nửa bình mới vừa thở một hơi dài nhẹ nhõm vừa nói: "Thật sảng khoái!" Lúc này mới nhớ tới mọi nơi nhìn một chút: "Thế nào cũng không nhìn thấy có người làm tới đây?"

"Di nương yêu thích yên tĩnh, trong viện này người làm vốn rất ít. Huống chi, ta thường xuyên qua đây, cũng không cần có người đặc biệt ở một bên hầu hạ."

Khi Lục Tử Kỳ năm tuổi thì mẫu thân đã qua đời do bệnh, cùng Lục Tử Hằng hai huynh đệ được Tam di nương Tần thịchăm sóc nhiều nhất. Mà Lục Tử Kỳ bởi vì lúc ấy còn rất nhỏ, cho nên giữa hắn và Tần thị có tình cảm càng thêm giống như mẹ con ruột thịt.

Tần thị xuất thân từ một gia tộc đã suy tàn ở Giang Nam, thuở nhỏ mà gặp chuyện như vậy, cho nên cảm giác sâu sắc phú quý hư danh đều là vô ích, sau khi ủy thân làm thiếp Lục Thác, càng thêm dè dặt không hề kiêu ngạo, trong lòng không có chút toan tính tranh đấu nào. Chỉ có duy nguyện là dưỡng dục con trai độc nhất bình an thành người, cuộc đời này cũng đủ rồi.

Con của bà đứng hàng thứ năm trong số sáu nhi tử ở Lục gia, cũng là người sớm nhất đi ra ngoài làm quan, cho đến ngày nay đã có rất nhiều chiến công, mấy năm trước cũng đã đón gia quyến đi. Tần thị bên người không có vãn bối, liền ôm Lục Lăng mới ra đời nuôi dưỡng, tận tâm dạy.

https://thuviensach.vn

Cho nên, Lục Tử Kỳ cùng với nàng có tình cảm sâu sắc nhất, trước mặt mọi người đều gọi theo thứ bậc, đều trực tiếp kêu ‘di nương’, nhưng so sánh với các vị di nương khác thì, tất nhiên thân cận hơn nhiều.

Tống Tiểu Hoa biết trong đó có nguyên do, liền gật đầu thuận miệng nói: "Gian phòng này bố trí thật là có phẩm vị, nhìn những thứ tranh chữ treo trên tường, nhìn thật là đẹp!"

Lục Tử Kỳ vỗ trán.

Nha đầu này vô luận là ở phương diện nào cũng rất có thiên phú, học cái gì cũng vậy, nhưng chỉ cần đụng đến thi từ ca phú thư pháp hội họa, thì thông minh nhiệt tình toàn bộ biến mất không thấy nữa. Mặc dù mang theo cả một xe sách vở quý chạy nửa năm, cũng không có một ít tiến bộ nào cả, nhiều nhất là trong lúc rãnh rỗi đọc như bay một số kỳ văn dị chí giải buồn mà thôi.

May nhờ trước đó hắn có cùng với phụ thân đề cập tới chuyện này, lúc gặp mặt sẽ bỏ qua hạng mục có liên quan đến nó, nếu không, với nề nếp của Lục gia thì, không có đạo lý nào mà ở trong đại yến không có ngâm thơ ra câu đối để phạt rượu?

Nhưng mà việc này không thể dựa vào công lực đã tích lũy trong nhiều ngày mà có thể phát huy được, nửa khắc hay một khắc cũng không gấp được, không thể làm gì khác hơn là tạm gác lại ngày sau từ từ dạy nàng. Trước đó nếu vạn nhất gặp bất cứ tình huống nào có liên quan tới, cũng chỉ có thể..... Ai, hành sự tùy theo hoàn cảnh tự cầu nhiều phúc.....

"Tiểu Hoa, bình luận tranh chữ không nên sử dụng từ đẹp để làm tiêu chuẩn được."

"Vậy lấy cái gì làm tiêu chuẩn?"

https://thuviensach.vn

"Phải nhìn xem chữ viết nét chữ ý cùng với các chi tiết bày ra tổng thể bố cục các phương diện để thưởng thức."

"Những thứ này phí rất nhiều sức lực làm xong cũng ghé vào một khối còn không chính là vì để cho nhìn người thấy thoải mái sao? Thấy thoải mái không phải là đẹp mắt sao? Ta đây chỉ tổng kết lại tất cả mà thôi, một lời là trúng.!"

"....."

Khi cả hai đang nói chuyện, thì Tần thị tự tay bưng một đĩa bánh ngọt trông ăn vào sẽ rất ngon miệng đi vào: "Như thế nào, mấy bức tranh ta cất giữ vẫn có thể lọt vào mắt của con sao?"

Tống Tiểu Hoa vội vàng nhận lấy cái đĩa, ngượng ngùng cười khan: "Con căn bản cái gì cũng không hiểu, chỉ nói lung tung thôi."

Tần thị mỉm cười: "Kỳ Nhi miêu tả con một chút cũng không có sai, khó ai có được tính tình thật tình như vậy. Chắc hẳn con cũng biết, Kỳ Nhi thuở nhỏ cùng ta thân cận, ta có thể giống như nó kêu con là Tiểu Hoa được không?"

Tống Tiểu Hoa hiện giờ có cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Hôm qua bất luận là lúc mới gặp hay là đang dạ tiệc, vị Tam di nương này đối với nàng không mặn không lạt nói mấy câu khách sáo, con mắt đều lười phải nhìn trộm một chút, cùng mấy vị rất nhiệt tình kia khác nhau. Làm cho nàng rất là thấp thỏm sợ hãi, không hiểu mình đến tột cùng là nơi nào khiến vị chủ nhân này thấy không vừa mắt, làm cho nàng yêu ai yêu cả đường đi lối về cũng không làm được.

Trước mắt, chợt được nàng đối đãi tương phản thế này, nhất thời có chút không biết ứng phó thế nào. Ngây ngẩn một chút mới đáp: "Đây là

https://thuviensach.vn

Tam di nương đối với vãn bối cất nhắc, không có đạo lý nào không được cả."

Tần thị cười nhạt: "Như vậy, con cũng theo Kỳ Nhi trực tiếp gọi ta di nương là được."

Tống Tiểu Hoa vừa thông suốt thậm chí còn suýt chút nữa cảm động đến rơi nước mắt, vì loại đối đãi chênh lệch này, quả thật có thể so với việc gà mẹ ấp con.....

Đương nhiên Lục Tử Kỳ đối với chuyện này hoàn toàn không có phản ứng gì, chọn một khối bánh ngọt ăn, lại uống hai hớp trà: "Di nương làm gì đó vĩnh viễn đều là ngon miệng như vậy."

Tần thị cười sẳng giọng: "Con lúc nào ăn cũng nói như vậy!"

Khôi phục trạng thái Tống Tiểu Hoa vội vàng cầm lên một miếng bánh thưởng thức, trong khi ăn uống sẽ không quên tán dương mấy câu. Tiếp theo linh quang hiện ra: "Di nương cũng thích tự mình xuống bếp sao?"

"Trong lúc rãnh rỗi, làm cho hết thời gian."

"Chỗ của con có một quyển sách dạy nấu các món ăn Giang Nam, không biết có phải chính tông hay không. Nếu ngày nào Di nương có thời gian, có thể hay không giúp đỡ con phân biệt một chút?"

"Chuyện này có khó khăn gì, con cứ cầm đến đây là được." Nụ cười của Tần thị càng hiện lên nét bình thản thân thiết: "Ta cũng vậy đang muốn nghe con nói một chút về Giang Nam hiện nay."

"Vậy ngày mai vào giờ này con sẽ trở lại quấy rầy, có được không di nương?"

https://thuviensach.vn

Tần thị nhìn Lục Tử Kỳ một chút: "Chỉ cần Kỳ Nhi không có ý kiến, con có thể tùy ý đến vào bất cứ lúc nào cũng được."

"Cứ theo ý của di nương đi, đây là chuyện di nương tự mình quyết định, sao con có thể không chấp nhận được chứ?" Lục Tử Kỳ bộ mặt vô tội buông tay, lại nói: "Sao lại không thấy phụ thân cùng Lăng Nhi?"

"Sáng sớm, hai ông cháu liền chạy ra khỏi phủ đi dạo rồi. Nghe nói là dẫn Lăng Nhi đi quán trà ăn điểm tâm nghe hí kịch, xem chừng không tới buổi trưa là không về được."

Hàn huyên một lát, Lục Tử Kỳ mang theo Tống Tiểu Hoa cáo từ rời đi, nhờ cái ô lụa chống đỡ che nắng, cả hai đi dạo một vòng mấy địa phương sau này thường đi, để nhận thức đường.

Lục Lăng là mãi cho đến gần tối mới được một vị ma ma dẫn trở lại, cộng thêm một bao đồ lớn, tất cả đều là thành quả hôm nay đi theo Lục Thác đi dạo phố.

Thời gian dài như vậy từ trước đến nay, Tống Tiểu Hoa cùng hắn chưa từng có chốc lát chia ra cho nên khi vừa gặp mặt nàng liền ôm lấy nắm gạo nếp mồ hôi chảy ròng ròng điên cuồng gặm một hồi, sau đó mới vừa cho hắn tắm vừa hỏi thăm một ngày một đêm này ăn cái gì và làm cái gì.

Lục Lăng rất là khổ não thở dài: "Mẫu thân, làm sao người cùng nãi nãi một dạng, thích hỏi con những việc này?"

Tống Tiểu Hoa trong lòng không khỏi động: "Tại sao con lại nói như vậy chứ?"

"Nãi nãi hỏi con rất nhiều vấn đề như vậy, tỷ như thời điểm ở ‘huyện sườn bắc’ con một ngày ba bữa ăn cái gì, thời điểm ở trên đường Xuân Hạ Thu Đông con mặc cái gì, mẫu thân làm thức ăn có ngon không hay món ăn sở trường nhất là cái gì, còn nữa, tính khí của mẫu thân có tốt hay không có

https://thuviensach.vn

hay nổi giận không còn những chuyện khác nữa.... Hỏi cặn kẽ tất cả rồi, sau lại hỏi tiếp những thứ khác, hỏi đến con trả lời mệt, muốn ngủ cũng không cho, nhất định phải trả lời xong mới được."

Tống Tiểu Hoa cầm khăn lau khô thân thể bé củ cải mặt đang uất ức bỉu môi, sau đó ôm lấy lại mãnh liệt hôn hai cái: "Tiểu tử ngốc, bởi vì nãi nãi quá đau và yêu thương con nên mới như vậy!"

Không trách được thái độ của Tần thị đối với nàng sẽ trong một đêm có chuyển biến lớn như vậy, thì ra là, sau khi bà đã xác định nàng người mẹ ghẻ này không có nửa điểm bạc đãi Lục Lăng, mới từ trong đáy lòng đón nhận nàng làm con dâu của mình.

Đây thực sự là đối với Lục Tử Kỳ, đối với Lục Lăng tốt thôi

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Vấn Đề Tiểu Hài Tử Đánh Nhau

Lục Tử Kỳ vì muốn trấn an và ở gần thê nhi nên đặc biệt xin nghỉ nửa tháng, mấy ngày nay trừ cùng với Tống Tiểu Hoa quen thuộc tình huống bên trong nhà và bên ngoài, còn lại chính là ra bài tập kiểm tra năng lực của Lục Lăng.

Tiểu tử đã bốn tuổi, đúng lúc tiến vào học đường đi học. Lục gia là tự nhiên có mấy thư viện, mời rất nhiều học giả uyên bác đặc biệt về dạy cho con cháu trong tộc. Tất cả nam hài của các phòng mãn ba tuổi đều được nhập học, có tri thức làm trụ cột sau lại coi tình huống cũng cần tự động xin phu tử tới giảng bài riêng lẻ cho mình, vì để sau này thi đỗ công danh mà chuẩn bị.

Do Lục Tử Kỳ lúc trước công vụ bề bộn hơn nữa cũng không muốn Lục Lăng quá sớm rơi vào việc học khô khan, cho nên chưa từng ở phương diện luyện tập văn luyện chữ có nhiều yêu cầu, chỉ là ở những lúc nhàn rỗi thỉnh thoảng chỉ điểm một hai.

Ngược lại tiểu tử này trong khoảng thời gian chạy khắp nơi, lại có thể nhận biết được không ít chữ cùng với mấy quyển sách nhập môn dễ hiểu, hơn nữa Tống Tiểu Hoa còn dạy cho một chút phép tính đơn giản còn có dọc đường thấy qua một số phong tục tạp quán và cảnh vật, cộng với phương thức học tập liên tưởng tượng hình hồi ức phát tán tính suy nghĩ ly kỳ cổ quái, Lục Lăng tuy đầu nhỏ nhưng bên trong thật là đựng không ít gì đó.

https://thuviensach.vn

Việc của Lục Tử Kỳ làm vào lúc này chính là hệ thống và cắt tỉa lại cho hắn, phân ra chủ thứ, lại ra cho hắn một số đề mục mà trong lần đầu tiên tiên sinh thường hỏi.

Lục Thác là cơ hồ mỗi ngày đều sẽ sáng sớm liền phái người tới đón Lục Lăng, hai ông cháu cùng nhau đi dạo phố dạo quán trà rêu rao khắp nơi.

Đã có mười mấy tôn tử tôn nữ ông cụ vẫn sủng ái Lục Lăng như vậy, có một phần nguyên nhân là do tiểu nắm gạo nếp ảnh hưởng cách dạy dỗ của Tống Tiểu Hoa, sớm thành thói quen dùng phương thức biểu lộ tình cảm của mình ra bên ngoài, tỷ như thân ái ôm ấp nói một ít từ buồn nôn trong lời nói.

Mà trong thời đại này thì hình thức chung đụng của trưởng bối cùng vãn bối cực kỳ kín kẽ, đại đa số người thậm chí sống đến cuối đời cũng không biết được cảm giác thân thiết nhất với phụ mẫu của mình. Huống chi Lục Thác lại là người một đời uy nghiêm chưởng quản cả gia tộc, dù có nhi tôn thành đoàn, nhưng lại chưa bao giờ từng lãnh hội qua phần tình cảm biểu lộ thân cận một cách tự nhiên này.

Nay tuổi tác đã cao, hy vọng lớn nhất chính là được hưởng phước từ nhi tôn, Lục Lăng xuất hiện ngay lúc này quả thật là hay để thỏa mãn nhu cầu tâm lý của ông cụ mà lại đạt được cao nhất, cho nên cũng không có gì kì lạ khi ông cưng chiều Lục Lăng tới tận trời như vậy.

Mà Tống Tiểu Hoa cũng không có nhàn rỗi, trong thời gian này nàng chạy đi chạy lại chỗ của Tam di nương Tần thị năm sáu lần, cộng với việc nàng theo quyển sách nấu ăn mà Nguyên Hạo đã cho cả hai làm ra một số món ăn cực kỳ đặc biệt có mùi vị giống Giang Nam, giữa hai người chung đụng ngày càng hòa hợp, thật sự là có mấy phần cảm giác giữa mẹ chồng và nàng dâu.

https://thuviensach.vn

Về phần mấy vị di nương còn lại cùng với tất cả chị em dâu và các phòng ở giữa tự nhiên cũng phải cần đi lại một chút, thậm chí còn bị lôi kéo làm bài mối nối đánh mấy lần bài mã điếu, trên bàn bài ngươi tới ta đi có thắng có thua, nhưng mỗi lần chơi đến cuối cùng cũng có thể tất cả đều vui vẻ hoà hợp êm thấm.

Nói tóm lại, ngắn ngủn hơn mười ngày lại có thể đạt được thành quả như vậy rất khả quan, ít nhất nhìn ngoài mặt, Tống Tiểu Hoa đã bắt đầu dung nhập vào trong đại gia đình này, hơn nữa, lăn lộn như cá gặp nước.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều biết, sau khi trở lại Nhị gia rất được coi trọng và việc thăng chức rất đáng mong đợi, còn Nhị nãi nãi mới tới khéo léo mọi việc đều thuận lợi, mà Lăng tiểu thiếu gia đã trở thành hòn ngọc quý trong tay của Lục Thác. ‘Niệm Viên’, dưới mắt tất cả mọi người trong trạch viện Lục gia chính là nơi có quyền thế nhất.

Lục Tử Kỳ mới ‘đi làm’ lại không có mấy ngày, thì Lục Lăng cũng hảo hảo học tập ngày ngày hướng lên, giữa ban ngày liền chỉ còn lại Tống Tiểu Hoa một người đợi ở trong nhà. Trong khoảng thời gian này lại vừa lúc nhiệt độ thời tiết tăng cao, xem chừng độ ấm cao nhất cũng có thể là ba mươi lăm ba mươi sáu độ, trong thời đại này lại không có máy điều hòa không khí quạt điện nước đá bào, trải qua khoảng thời gian này vô cùng gian nan.

Tống Tiểu Hoa giả trang khuê tú và nàng dâu hiếu thuận lâu như vậy, cho nên thừa dịp mọi người trong loại thời tiết này đang vùi mình nằm ngay đơ trong bóng râm ngày hè, ở trong nhà nghỉ xả hơi kiên quyết nếu không có chuyện gì quan trọng sẽ không ra khỏi cửa.

Cho nên mặc dù nhiệt độ nóng đến không chịu nổi mồ hôi đổ như mưa, nhưng tâm tình của nàng lại rất tốt rất rất thoải mái.

https://thuviensach.vn

Không cần nói chuyện nhỏ nhẹ vẻ mặt gượng ép giả trang thục nữ nữa, không cần vắt hết óc tính đi tính lại khéo đưa đẩy, không cần nghĩ một đằng nói một nẻo phụ họa mà nói dối chuyện hoang đường cực kỳ.....

Nửa nằm trên xích đu ở trúc đằng Tống Tiểu Hoa híp mắt nhìn ánh mặt trời một chút bị tầng tầng lớp lớp quả nho vụn vặt ngăn lại ánh sáng chói mắt, vỗ vỗ Tống Vô Khuyết bên cạnh đang duỗi đầu lưỡi như một cây thước dài, tự đáy lòng cảm thán một câu: "Con mẹ nó khi nào mới trôi qua một ngày!"

Cẩu Nhi sớm bị nóng đến không còn uy phong của ngày thường, nằm ỉu xìu trên mặt đất cuộn tròn thành quả cầu, nghe được câu này chỉ là hơi trừng mắt lên, coi như là phản ứng lại.

Tống Tiểu Hoa nghiêng đầu nhìn hắn một chút, chợt cười mờ ám ngồi dậy, dùng một loại giọng nói âm trầm giống như sói bà nói: "Vô Khuyết, ngươi bây giờ rất nóng có đúng hay không? Dứt khoát cạo hết lông đi, nơi này mặc dù không có dụng cụ chuyên môn để sửa sắc đẹp cho sủng vật, bất quá ta nghĩ tài nấu nướng của ta cũng không tệ lắm. Ngươi ngoan ngoãn ở chỗ này chờ, ta đi cầm kéo dao tới....."

Nói còn chưa dứt lời, Tống Vô Khuyết mới vừa rồi còn giống như là nửa sống nửa chết chợt nhảy lên, chạy trốn bán sống bán chết, # D # Đ # L # Q # Đ cùng vừa vặn đụng Hiểu Yên phía trước đang bưng một bàn dưa hấu ướp đá đi tới. Nhìn thấy đầy đất dưa hấu ướp đá tươi mát hương vị ngọt ngào, lập tức không trốn nữa, chỉ để ý ra sức chuyên chú vùi đầu ăn, tư thế hiên ngang có gan thì ngươi cạo đi cạo ta thành một con gà trụi lông đi.....

Hiểu Yên tức giận đứng dậy từ dưới đất, khẽ gắt một tiếng: "Chó chết chó hư, hại ta té hai lần rồi!"

https://thuviensach.vn

Ban đầu Lục Tử Kỳ chọn người trong viện có một điều kiện, chính là không thể sợ chó. Hôm đó Hiểu Yên luống cuống như thế, bởi vì nàng vạn vạn không ngờ rằng ‘đại cẩu’ mà Nhị gia nói lại có thể lớn như vậy.....

Trải qua hai mươi ngày cố gắng chung đụng, ‘niệm viên’ trên căn bản đã tạo thành quan hệ xã hội hài hòa giữa người cùng chó. Chỉ là, Hiểu Yên cùng Tống Vô Khuyết lúc vừa bắt đầu đã lưu lại ấn tượng không đủ hoàn mỹ cho nhau, trong lòng có kim, cho nên vẫn luôn là ‘liều chết mà đánh’ loại hình thức đặc biệt này chính là dùng để diễn tả cảnh tương thân tương ái của cả hai.....

Cùng với Lục Huyền chững chạc trầm tĩnh so sánh, Hiểu Yên tính tình gấp hơn một chút, nhanh mồm nhanh miệng tính khí như vậy ngược lại rất hợp khẩu vị của Tống Tiểu Hoa.

Đảo mắt, Tống Vô Khuyết đã ăn hết dưa hấu trên đất không còn một mống, hài lòng đứng đó liếm liếm lỗ mũi. Hiểu Yên nhìn thấy bộ dáng phách lối của nó càng thêm tức giận, khom lưng mắt hướng về phía trước mặt của Vô Khuyết nói: "Ta tân tân khổ khổ vừa gọt vỏ vừa lấy hết hạt gần nửa ngày, không ngờ lại tiện nghi cho cái bụng này của ngươi. Sớm biết như vậy, ta đã hạ bã đậu vào bên trong rồi, xem ngươi có còn hơi sức cùng ta quấy rối không?"

Vừa thông suốt nói thầm đổi lấy là một cái phun mũi vang dội, Tống Vô Khuyết tưới toàn bộ nước lên trên mặt của Hiểu Yên, sau đó miệng méo lệch nghênh ngang sáng ngời trở về bên người của Tống Tiểu Hoa, này tiểu vẻ mặt rõ ràng truyền đạt một ý tứ —— khi dễ!

"Vô Khuyết nhà chúng ta sẽ không đần như vậy, ăn đồ bị hạ độc gì đó! Ngươi làm như lỗ mũi chó của nó chỉ đặt ở đó để bài biện sao?"

Tống Tiểu Hoa ngồi một bên xem cuộc vui, vừa cười vừa lấy ra một cái khăn lụa đưa cho Hiểu Yên xui xẻo bị Vô Khuyết làm như vậy đang

https://thuviensach.vn

dậm chân tức giận ở một bên: "Đừng ở chỗ này nhảy nhót làm loạn nữa, ngươi không sợ nóng sao. Nhanh đi tắm một cái, thuận tiện lấy thêm cho ta một bàn dưa hấu. Vừa đúng lúc Lăng Nhi cũng sắp đi học về, đợi lát nữa ta cùng hắn cùng nhau ăn."

Hiểu Yên mới vừa đi, Lục Lăng liền chạy vào.

Học viện nhất trí người học trong viện đều mặc trường sam màu trắng, đầu đội một cái khăn nhỏ, một bộ thư sinh tuấn tú nhưng bây giờ nàng nhìn nhi tử lại không có bộ dạng giống như người đọc sách. Trên thực tế thì, trường sam dơ bẩn khăn vuông sai lệch, trên mặt trên tay tất cả đều là đen xám, đầu đầy mồ hôi quắc mắt nhìn trừng trừng đằng đằng sát khí, nhìn qua cũng có chút giống một vị sơn đại vương vừa mới lên nối nghiệp.

"Ơ, Lăng Nhi con bị sao vậy?" Tống Tiểu Hoa vội vàng kéo hắn vào trong ngực, ánh mắt lại nhìn về phía gã sai vặt đi theo ở phía sau mặt lo sợ không yên hỏi: "Ngươi phục vụ tiểu thiếu gia chính là như vậy hay sao?"

Gã sai vặt này là mỗi ngày đi theo Lục Lăng đi học viện, thấy nàng xụ mặt xuống, vội vàng quỳ xuống, còn chưa lên tiếng, thì ‘đại vương núi nhỏ’ đã giành trước mở miệng: "Mẫu thân, không có quan hệ gì với hắn, là ta không để cho hắn giúp một tay."

"Muốn cho ta không trách phạt hắn, con hãy nói lời nói thật cho ta, đây rốt cuộc là làm sao?"

Lục Lăng nín một lát, oán hận nói: "Bọn họ luôn tìm con gây phiên phức!"

"Người nào?"

"Lục Phi Lục Vân Lục Mạnh Lục Liễu....."

https://thuviensach.vn

Một chuỗi tên sau khi nghe được Tống Tiểu Hoa choáng váng đầu, gã sai vặt ở một rất cơ trí nói rõ cho nàng hiểu: "Đều là thiếu gia của tất cả các phòng."

"Ah..... Vậy chúng đều là bạn học của con rồi, thế nào, náo mâu thuẫn sao?"

"Bọn họ, khi dễ con là người mới tới, nói con là người làng quê, là người sống trên núi, nói con..... Nói con là con hoang không có mẹ, còn nữa..... Là ngay cả cha ruột cũng không thương....."

Lục Lăng hấp khí, nói không liên tục nhưng lại rất rõ ràng, liều mình ngăn không cho nước mắt trong hốc mắt rơi xuống, tay nắm chặt thành hai quả đấm nhỏ đến mức trắng bệch.

Tống Tiểu Hoa càng nghe càng tức xông thẳng đến ót, tiểu hài tử thì sao có thể biết được những chuyện như vậy, những lời này, rõ ràng là do người bề trên của chúng nói. Ngoài mặt thìkhông dám làm loạn, liền sau lưng nói huyên thuyên, khuyến khích bọn nhỏ đi tranh đấu, thật con mẹ nó thích ăn đòn!

"Lăng Nhi, những lời nói khốn kiếp này con tin sao?"

"Không có! Lăng Nhi có mẫu thân, phụ thân cũng không có không cần Lăng Nhi."

"Lăng Nhi con nhớ, con so với bọn hắn đều muốn may mắn hơn. Có một mẫu thân ruột sinh ra con, người đã mang thai con mười tháng, sau đó cho dù đã đi lên trời người cũng tiếp tục phù hộ cho con. Còn có một mẫu thân nuôi con, sẽ ở bên cạnh con cho tới khi con từ từ lớn lên, mãi cho đến khi con không cần nữa mới thôi. Mà phụ thân của con, toàn thiên hạ hiểu rõ con là người hắn yêu thương nhất, vĩnh viễn cũng sẽ không có chuyện không cần con. Cho nên, bọn họ tất cả đều là nói hưu nói vượn, con không cần để ý đến bọn hắn."

https://thuviensach.vn

Lục Lăng nặng nề gật đầu một cái: "Lăng Nhi biết, Lăng Nhi sẽ nhớ kỹ lời mẫu thân nói. Nhưng mà, Lăng Nhi cũng không muốn để ý đến bọn hắn, là bọn hắn vẫn tới trêu chọc Lăng Nhi."

"Bọn họ là từ lúc nào bắt đầu tìm con gây phiền toái?"

"Từ..... Nhập học ngày thứ nhất."

Tống Tiểu Hoa lấy làm kinh hãi: "Ngày thứ nhất?! Trước thế nào cho tới bây giờ cũng không có nghe con nói qua?"

Lục Lăng thiên tư thông minh, bài vừa học một chút liền hiểu rõ ràng, trong học viện phu tử đối với hắn bước đầu coi như hài lòng. Mỗi ngày khi đi học về đều rất vui mừng kể về việc ở trường, nói hôm nay được dạy những thứ gì, trên đường thấy được những thứ gì vật gì có ý tứ. Tống Tiểu Hoa cùng Lục Tử Kỳ cho là hắn ở trong học viện thích ứng rất khá, rất là vui mừng. Không ngờ, cư nhiên bị uất ức nhiều ngày như vậy.

"Bởi vì....." Lục Lăng khụt khịt cái mũi, đôi mắt rưng rưng nước mắt sáng trông suốt: "Lăng Nhi không muốn làm cho phụ thân cùng mẫu thân không vui, hơn nữa, mẫu thân cũng đã nói, có vấn đề gì phải tự mình giải quyết, cùng lão sư cùng gia trưởng đâm thọc, không phải chuyện nam tử hán nên làm."

Tống Tiểu Hoa bị nghẹn một chút: "Nói như vậy là không có sai, chỉ là....."

Lục Lăng giống như là xuống quyết tâm chuyện gì đó, vội vàng cắt đứt lời nàng: "Mẫu thân, Lăng Nhi muốn học võ công, phải biến đổi lợi hại đến mức giống như Hoắc thúc thúc vậy!"

"..... Lăng Nhi, con hôm nay theo chân bọn họ đánh nhau có đúng hay không?"

https://thuviensach.vn

"Dạ."

"Đánh thua rồi hả?"

"Dạ."

"Một chọi một đánh?"

"Không phải, bốn người bọn họ đánh một mình con. Bởi vì từng người từng người đánh, cũng đánh không lại con."

Lục Lăng lúc trước được Hoắc Nam chỉ điểm một số chiêu võ mèo quào, ở trong mắt người khác là không chịu nổi một kích, nhưng đối phó với những tiểu tử cùng lứa cũng chiếm được rất nhiều tiện nghi. Chỉ là, khi một đấu một mà thôi còn thời điểm bị một đám cũng chỉ có thể bị đánh mà thôi.

"..... Các con đánh rất nhiều lần rồi phải không?" @ D!iễn @ Đàn $ L!ê $ Quý % Đ!ôn ~

"Dạ. Vừa bắt đầu họ chỉ đẩy con chen con, sau đó là một người đánh, sau lại là mấy người cùng nhau đánh."

Tống Tiểu Hoa nghiêng đầu đi, làm mấy cái hít sâu. Này bang con thỏ chết bầm còn biết tiến hành theo chất lượng, nhìn Lục Lăng không tố cáo với phu tử cũng không cùng người trong nhà nói, liền thay đổi cách đối xử càng ngày càng càn rỡ. Đúng là chán sống rồi, dám khi dễ nhi tử bảo bối của lão nương!

"Con là do đến cuối cùng không nhịn được mới theo chân bọn họ động thủ?"

"Không phải. Mẫu thân nói qua, có thù không báo không phải là quân tử, không nên ghi hận thù trong lòng, phải làm tại chỗ báo thù người đã làm

https://thuviensach.vn

mình như vậy."

"..... Những lời nói kinh điển như vậy là do mẫu thân nói sao....." Tống Tiểu Hoa cười gượng hai tiếng: "Cho nên con muốn học võ công tìm bọn hắn báo thù?"

"Dạ!!"

"Lăng Nhi, học võ công phải thật lâu thật lâu, có lẽ chờ con học tốt rồi, thì con cũng đã lớn tuổi giống như Hoắc thúc thúc rồi."

Lục Lăng ánh mắt ảm đạm, vừa cẩn thận suy nghĩ một chút nói: "Không sao, ngày mai con có thể đối với bọn họ tiêu diệt từng bộ phận!"

Tống Tiểu Hoa lại bị nghẹn họng một cái: "Con lại còn hiểu tiêu diệt từng bộ phận? phu tử dạy sao?"

"Không, là gia gia dạy. Gia gia nói, trong thời điểm gặp phải kẻ địch nhiều hơn so với mình, sẽ phải nghĩ biện pháp phân ra mà đánh, tiêu diệt từng bộ phận, như vậy mới có thể đánh thắng trận!"

Lục Thác từ lúc phát hiện Lục Lăng đối số chữ rất nhạy cảm, vả lại bởi vì đi qua rất nhiều nơi còn đối với địa hình địa vật có khái niệm mơ hồ, quả thật chính là như thu được chí bảo, thề phải dốc hết túi truyền thụ cho Lăng Nhi binh pháp cùng với cách dùng binh mà mình đã tích lũy được hơn mười năm chinh chiến sa trường. Hùng tâm bừng bừng muốn bồi dưỡng được một đời danh tướng tiếu ngạo sa trường, để bù đắp tiếc nuối về việc Lục gia Đệ Tam Đại đều là văn nhược thư sinh.

Hôm nay xem ra, rất có hiệu quả. Thật đúng là, giống như mọi người thường hay nói không tích nửa bước sẽ không thành thiên, không đánh hội đồng sẽ không đánh đại trận chiến được.....

https://thuviensach.vn

"Lăng Nhi, chiến thuật của con lựa chọn tốt vô cùng! Chỉ là, chúng ta còn có thể trước thử một chút biện pháp khác. Tỷ như, tìm trợ thủ....." Tống Tiểu Hoa giống như vô tình hay cố ý liếc về phía Tống Vô Khuyết long bàng hổ cứ ở một bên.

Ánh mắt của Lục Lăng nhất thời sáng lên: "Mẫu thân, con có thể mang Vô Khuyết cùng đi học viện sao?"

"Có thể, nhưng chỉ cho phép hắn đứng bên ngoài, không nên gây ồn ào. Còn nữa, nó chỉ là đi theo trợ uy cho con, ngàn vạn lần không thể khiến nó thật sự ra tay..... Tóm lại nếu đã động thủ thì cho dù có hùng biện như thế nào cũng không được! Nhớ hay không?"

"Lăng Nhi hiểu, Vô Khuyết đi theo Lăng Nhi là để lược trận!"

"..... Gia gia ngươi quả thật chính là một chuyên gia giáo dục vĩ đại về quân sự....."

Sau khi phân phó người mang Lục Lăng đi rửa mặt thay quần áo, Tống Tiểu Hoa cười như không cười nhìn gã sai vặt vẫn như cũ quỳ ở nơi đó không dám động: "Tiểu thiếu gia mấy ngày này cùng người khác đánh nhau, ngươi đều biết phải không?"

Gã sai vặt này nhìn ước chừng mười một mười hai tuổi, mặc dù cực kỳ sợ, chỉ là giọng nói coi như vững vàng: "Hồi Nhị nãi nãi, tiểu nhân biết. Nhưng tiểu thiếu gia không để cho nô tài giúp một tay, cũng không cho nô tài..... Đối với Nhị gia cùng ngài nói nửa chữ."

"Ngươi rất nghe lời của tiểu thiếu gia!"

"Nô tài đã đi theo tiểu thiếu gia, phải trung thành đối với tiểu thiếu gia."

https://thuviensach.vn

"Vậy nếu ta muốn ngươi sau này đều phải hồi báo toàn bộ việc của tiểu thiếu gia cho ta? Ta bảo đảm sẽ không để cho tiểu thiếu gia biết là ngươi nói."

Gã sai vặt do dự một chút, cuối cùng cắn răng một cái: "Nhị nãi nãi thứ tội, nô tài, không thể làm như vậy!" $ % # D @ Đ! L % Q ^ Đ # % $

Tống Tiểu Hoa yên lặng chốc lát, nhìn hắn nằm ở trên đất không ngừng được run rẩy, nhưng thủy chung không có nhả ra dấu hiệu gì, âm thầm gật đầu một cái, đi tới dìu hắn lên, vẻ mặt ôn hoà nói: "Được, ngươi phải nhớ, từ nay về sau, ngươi chỉ cần trung thành đối với Lăng thiếu gia. Lời của người khác, một mực không cần để ý. Chỉ là trước đó, ngươi phải nói cho ta biết, mấy tiểu tử đánh Lăng Nhi, là của phòng nào."

Tác giả có lời muốn nói: ngói đã từng một lần rất mê luyến Hồng Hưng Trần Hạo Nam, cho nên, đối với thúc ngựa sa trường áo bào trắng tiểu tướng, ngói thật ra thì rất muốn đem Lăng Nhi biến thành xã hội đen lão đại nói ~ yên lặng YY mình trong sự thỏa mãn..

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Làm Việc Hổ Thẹn Một Cách Lịch Sự

Lục Thác có bốn nhi tử đi ra ngoài làm quan và có hai cái gia quyến của nhi tử ở lại bên trong phủ, mặt khác còn có rất nhiều con cháu trong gia đình cùng với cô cô và họ hàng bảy quẹo tám hôn ở nhờ, tóm lại là rất nhiều người rất phức tạp. Mấy tiểu tử cùng Lục Lăng đánh nhau chính là con của những người đó, không có bối cảnh quá lớn cũng không có năng lực quá lớn, luôn dở chút thủ đoạn hại người nhưng họ cũng không có khả năng làm lặt mặt bàn cũng không lường được hậu quả mình sẽ nhận được chính là làm cho người khác càng thêm chán ghét.

Ngày thứ hai Tống Tiểu Hoa liền phái người gióng trống khua chiêng cho người chia ra đưa quà tặng khác nhau cho mấy nhà: một cái đầu heo trên miệng bị may vá lại, một tấm gỗ của một căn phòng bên ngoài có ghi chữ bảy uốn éo vừa đụng vào liền rời rạc.

Ý tứ rất đơn giản: nếu không muốn kết quả cuối cùng ngốc giống như đầu heo thì chỉ có thể lựa chọn phương thức câm miệng, thượng bất chánh hạ tắc loạn đừng giống căn phòng này đến lúc đó cả nhà trên dưới cùng nhau xuống đó chơi đùa.

Việc làm này làm được không phải là nhỏ, đảo mắt công phu cả nhà đều biết. Vì vậy mọi người đều biết, vị Nhị nãi nãi này nhìn qua dịu dàng khiêm nhường một khi phát tác, là như thế nào nham hiểm không lưu cho người ta chút mặt mũi.

https://thuviensach.vn

Mà Lục Lăng có Tống Vô Khuyết ra ‘lược trận’, không có phí chút hơi sức gì liền thu thập mấy tiểu tử xui xẻo kia làm chúng sợ đến nói cũng không nói được, sau khi báo xong thù còn rất chảnh lưu lại một câu: "Đánh nhau như vậy có ý nghĩa gì? Nếu không phục, chúng ta tương lai trên chiến trường thấy qua công phu thật của nhau!". Lục Thác nếu là nghe những lời này, tất nhiên lão sẽ không còn nghi ngờ gì về hoài bão của mình.....

Chỉ là, chuyện bình thường này không có mấy ngày lại gây ra một cuộc sóng gió.

Tống Tiểu Hoa từ trước đến giờ tin chắc, ‘tất cả đứa bé trên thế gian đều là thiên sứ’ những lời này quá mức vô nghĩa, có một số đứa bé chính là ma quỷ, còn là cái loại có dáng dấp của tiện ma quỷ cần được ăn đòn mới biết sợ. Tỷ như Lục Chí.

Lục Tử Hằng trước mắt mới chỉ có tổng cộng hai nhi tử và ba nữ nhi, theo thứ tự là Nguyên thị cùng hai phòng thiếp thất sở sinh.

Lục Chí là trưởng tử, mẹ đẻ là Triệu thị chính là nha đầu hồi môn của Nguyên thị, bởi vì Nguyên thị liên tiếp sinh hai nữ nhi, Lục Tử Hằng liền thu Triệu thị làm thiếp, sau một năm liền sinh được con trai, vì vậy mẫu bằng tử quý càng ngày càng lộ vẻ kiêu căng.

Lục Chí năm nay tám tuổi, nghịch ngợm gây sự vô học luôn bắt nạt kẻ yếu quả thật chính là một thiếu niên đạt tiêu chuẩn xấu xa, ngày thường khuôn mặt tròn tròn cũng coi là đoan chánh, nhưng chính là hai đạo lông mày ngắn đen đặc phá hư toàn bộ diện mạo, vừa nhìn thấy là làm người ta không nhịn được nghĩ muốn quay đầu cho hắn hai bạt tay, dù sao, Tống Tiểu Hoa dưới mắt chính là có loại cảm giác như vậy.....

Nhìn hai mẹ con Triệu thị đứng ở trước mặt, trong lòng Tống Tiểu Hoa không khỏi cảm khái, cha mẹ đều là bộ dáng thanh tú, hai đạo lông

https://thuviensach.vn

mày này của đứa nhỏ thật đúng là không biết giống ai. Chẳng lẽ là do đột biến gen? Lại chẳng lẽ, là theo lão Vương nhà cách vách có liên quan?.....

"Nhị nãi nãi, hôm nay ngươi nhất định phải làm chủ cho Chí nhi đáng thương của ta, còn phải cho chúng ta một công đạo!"

Âm thanh Triệu thị có chút bén nhọn, đâm vào làm màng nhĩ của Tống Tiểu Hoa đau, cũng cắt đứt suy đoán xấu bụng của nàng. Ngoắc ngoắc tay, để kêu Lục Chí một cánh tay đang buộc vải tới đây: "Ngươi bị thương như vậy, là do Vô Khuyết nhà ta gây ra sao?"

Lục Chí mặt và đầu cổ đều là mồ hôi, liếc nhìn trộm Triệu thị một cái, sau đó gật đầu.

"Vậy nó là thế nào làm cho đây?"

"Nó đuổi theo ta...ta bỏ chạy, chạy chạy vấp ngã, liền bị thương."

"Vậy nó tại sao đuổi theo ngươi?"

Triệu thị vượt lên trước đáp: "Cái con chó chết đó nổi điên, còn có thể có lý do gì?"

Tống Tiểu Hoa vẻ mặt bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười liếc nhìn nàng: "Vô Khuyết nhà ta nếu là thật sự phát điên, ngươi cho rằng nhi tử của ngươi còn có thể có bao nhiêu cơ hội còn sống mà cùng với ngươi tới tìm ta tố cáo?!"

Thấy giọng nói của nàng không tốt, Triệu thị cũng bất cứ giá nào nói: "Nhị nãi nãi, Chí nhi của ta là bị con chó chết kia của nhà ngươi làm bị thương, có rất nhiều người tận mắt chứng kiến, ngươi cũng không thể bao che!"

https://thuviensach.vn

"Cái gì chó chết chó chết, lời này ta không thích nghe!" Tống Tiểu Hoa thấy nàng có dấu hiệu muốn la lối om sòm, liền nặng nề đặt ly trà đang cầm trên tay xuống bàn: "Cũng không có cái gì bao che hay không bao che, giống như lời ngươi nói, có rất nhiều người tận mắt chứng kiến chuyện xảy ra lúc đó. Nếu không phải Chí nhi vô duyên vô cớ đánh ngã Lăng Nhi, lại dùng tảng đá đi đập Vô Khuyết, thì có thể có chuyện sau đó sao? Hơn nữa, Vô Khuyết nhà ta chẳng qua chỉ là hướng về phía hắn rống một tiếng, căn bản từ đầu tới đuôi cũng chưa có động một cái. Là chính bản thân hắn sợ vỡ mật liều mạng vùi đầu chạy, cũng là hắn hoảng hốt chạy bừa ngã vào trong bụi cây, làm cho cánh tay bị thương. Chí nhi, ta nói những thứ này có đúng không, có lời nào là giả hay không?" # D! Đ ~ L $ Q % Đ

Thấy Lục Chí ngập ngừng không dám trả lời, Triệu thị liền tiến lên một bước cất cao âm thanh: "Cái này đều là do ngươi nói, ai có thể làm chứng? Nếu như ngươi không phải chột dạ, làm gì không để cho Lục Lăng còn có cái kia chết..... Con chó kia ra ngoài đối chất?"

Tống Tiểu Hoa đầu tiên là dù bận vẫn ung dung uống một ngụm nước, sau đó mới xụ mặt xuống: "Ngươi giống như quên mất thân phận của mình, ở chỗ này của ta cũng không phải là địa phương để cho ngươi có thể giương oai? Trong phủ nhiều năm như vậy, mà ngay cả chủ tớ có phân chia cao thấp cũng không làm rõ ràng?!"

Triệu thị không ngờ tới Tống Tiểu Hoa từ trước đến giờ luôn đối đãi ôn hòa với mọi người cư nhiên không nể mặt nàng như thế, hơn nữa nàng chỉ là một thiếp thất mới vừa rồi hành động như vậy xác thực vượt qua quy củ, không khỏi thu liễm lại một chút. Mà Lục Chí nhìn thấy Tống Tiểu Hoa nổi giận, càng thêm sợ đến miệng quắt lên như sắp khóc.

Nhìn thấy bộ dáng đáng thương của hắn, Tống Tiểu Hoa tâm liền mềm nhũn, giọng điệu giảm xuống: "Lăng Nhi còn có bài tập phải làm, không có thời gian đi ra gặp các ngươi. Không để cho Vô Khuyết ra đây, đích xác là ta để ý tới các ngươi, sợ Chí nhi lại bị dọa tạo nên chuyện xấu nữa. Nếu

https://thuviensach.vn

như ngươi muốn có người chứng nhận lời nói của ta, không thành vấn đề, dọc đường nhiều hạ nhân như vậy đều nhìn thấy, ta liền gọi hai người tới đây. Nếu như không có hỏi rõ ràng tình huống trước đó, ta mới vừa rồi cũng không dám nói như vậy. Cho nên, hai chữ bao che, ngươi giữ lại cho chính mình từ từ dùng đi!"

Triệu thị mấy ngày qua mắt thấy Tống Tiểu Hoa chỉ là một thôn phụ sơn dã cũng không có núi dựa nào, cư nhiên lại được trên dưới Lục gia ưu ái như thế trong lòng đã sớm không cam lòng, vốn định muốn mượn cơ hội lần này áp chế danh tiếng của nàng đồng thời cũng xuất một chút ác khí của mình, không ngờ nàng có thể trong thời gian thật ngắn liền làm đủ trò, vả lại khí thế ép người đến mức một giọt nước cũng không lọt, xem ra, hôm nay không chiếm được tiện nghi gì rồi.

Nhưng mới như vậy liền nhịn xuống quả là không cam lòng, liền âm dương quái khí nói một câu: "Cả ngày cho Lăng Nhi cùng một con chó cùng một chỗ, thật không biết là chứa rắp tâm gì!"

Một câu nói, làm cho toàn bộ hỏa khí mà Tống Tiểu Hoa thật vất vả áp chế bộc phát ra ngoài. Vốn là khi biết được Lục Chí khi dễ nhi tử cùng chó của mình nàng đã rất nóng nảy rồi, chỉ là khi nhìn thấy hắn tự mình chuốt lấy khổ liền không có ý định so đo nữa. Kết quả hai mẹ con của người ta cư nhiên là ác nhân đến cáo trạng trước, chạy tới cửa la lối om sòm, cái này cũng chưa tính, lại còn dám lộ liễu chỉ trích nàng là người mẹ ghẻ không có ý tốt cố ý khắt khe với Lục Lăng, chuyện này thẩm thẩm có thể nhịn nhưng thúc thúc cũng con mẹ nó không thể nhịn được nữa.

Cười lạnh một tiếng: "Ta có rắp tâm gì còn chưa tới phiên ngươi tới lắm mồm, ta đối đãi với nhi tử của mình thế nào thì càng thêm không cần đến phần ngươi nói! Chỉ là, ta ngược lại thật ra muốn nhắc nhở ngươi một câu, có thời gian rãnh rỗi nhiều như vậy thì nên để chút tâm tư trên chính nhi tử của ngươi đi, nếu không, quay đầu lại người thua thiệt chính là

https://thuviensach.vn

ngươi! Mẫu bằng tử quý, thì ít nhất con cũng phải có tiền đồ một chút, vậy mới có thể ‘quý’ được!

Một hài tử tám tuổi lại đi khi dễ đệ đệ nhỏ hơn mình bốn tuổi, thật là có bản lãnh! Bị Vô Khuyết rống một tiếng liền bị dọa cho tè ra quần, thật là uy phong! Gây họa chọc chuyện sau khi trở về không dám nói lời thật ngược lại muốn cho mẫu thân của mình tới cố tình gây sự sau đó tự rước lấy nhục, thật là hiếu thuận! Hài tử như vậy tương lai còn dài, có thể trở thành người mà ngươi đến khi già có thể dựa vào, ta không muốn nói nữa. Chỉ là....."

Tống Tiểu Hoa cầm dao gọt trái cây ở trong cái mân đựng trái cây trên bàn, cười hì hì quơ quơ ở trước mặt Lục Chí đang sửng sờ, ngay sau đó quay về phía Triệu thị đang run run tiếp tục nhàn nhã nói: "Ta đề nghị ngươi, tương lai có thể để cho hắn đi nhập ngũ, nếu như, cả ngày giết tới giết lui, can đảm dù sao vẫn là có thể luyện ra một chút. Ai đúng rồi, ngươi nhất định chưa từng gặp qua người chết trận phải không? Ta đã từng thấy qua, những người chết kia, đầu sẽ bị chặt xuống, chính là từ nơi này....."

Vừa nói vừa đứng lên, đi tới trước mặt Triệu thị mặt đã trắng bạch, dùng dao cầm trong khoa tay múa chân ở trên cổ của nàng một cái: "Một đao đi xuống, đầu liền rơi xuống. Nếu như lúc ấy còn chưa có chết giống như trong lời nói, máu tươi kia phun được có thể cao hai thước, rơi trên mặt đất lăn tròn, mắt còn xoay vòng! Lúc này, nhấc lên một cây đuốc, ném các đầu vào châm lửa đốt, lập tức keng keng vang dội, không lâu lắm, liền có thể ngửi thấy được một cỗ khét lẹt khét lẹt....."

Lời còn chưa nói hết, Triệu thị liền bịt lấy lỗ tai thét lên một tiếng, kéo Lục Chí đang trong trạng thái ngu dại lảo đảo xông ra ngoài. Tống Tiểu Hoa cười nhạo một tiếng: "Thôi đi, chỉ có ngần ấy đạo hạnh gan lại như chuột cũng dám chạy tới cùng ta đấu!"

https://thuviensach.vn

Lúc này, Hiểu Yên vẫn yên lặng chờ tại một bên rốt cuộc không nhịn được bật cười: "Nhị nãi nãi, ngài dùng chiêu này thật là hung ác, sau này, sợ là không chỉ nàng, tất cả mọi người muốn bới móc sanh sự sẽ không dám bước vào viện của chúng ta nửa bước! Ngài mới vừa nói những thứ dọa người kia có phải hay không cũng từ trong hí văn thấy qua? Nói giống như ngài thật tận mắt thấy qua."

Tống Tiểu Hoa vẻ mặt ảm đạm một chút, chợt hời hợt nói một câu: "Thật là ta tận mắt nhìn thấy."

Cái này, đến phiên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiểu Yên trắng bệch.....

Mới vừa ngồi trở lại bên cạnh bàn nâng ly trà lên muốn uống miếng nước thấm giọng nói, liền chợt nghe ngoài viện xa xa truyền đến giọng nói vô cùng có lực của Triệu thị xuyên thấu đến tai: "Nhưng mà cũng chỉ là người không sanh được con trai, ta ngược lại muốn nhìn xem ngươi còn có thể diễu võ dương oai bao lâu!"

Tống Tiểu Hoa giận dữ, cầm dao gọt trái cây hướng về phía mặt bàn làm bằng gỗ lim cắm xuống: "Hiểu Yên, ngươi tính dùm ta xem cái bàn này đáng giá bao nhiêu, ngày mai qua bên kia đòi tiền cho ta!"

——— ——————— ———————

——— ——————— ———————

Sau bữa cơm chiều, sau khi hạ triều trở về Lục Tử Kỳ như thường lệ ở trong thư phòng đọc sách, hoặc là xử lý một chút công việc chưa làm xong, bình thường lúc này, Tống Tiểu Hoa cũng sẽ mang theo Lục Lăng ở một gian tiểu thư phòng khác đơn độc luyện chữ ôn tập bài tập.

Mà hôm nay, Lục Tử Kỳ vừa vặn ngồi xuống không bao lâu, liền nghe cửa nhẹ vang lên, một bóng dáng thướt tha xinh đẹp chỉ mặc sa mỏng đi vào.

https://thuviensach.vn

"Có việc gì thế?"

"Có."

Để sách xuống: "Chuyện gì?"

Nghiêm túc trả lời: "Về chuyện sanh con."

"....."

Mặc dù thành thân đã một năm, nhưng trước mặt gần nửa năm ở trong giai đoạn hữu danh vô thực, hơn nửa năm phía sau ở trong giai đoạn ở riêng, trung gian có chừng mấy ngày cá nước thân mặt nhưng bởi vì Tống Tiểu Hoa luôn tâm tâm niệm niệm muốn ngừa thai, mà trong vài ngày tốt có thể có con chỉ là cùng đắp chăn bông ngắm những vì sao.

Cho nên, hai người cho đến ngày nay không có đứa bé đúng là bình thường. Dù sao, ‘một kích phải trúng’ xác suất là rất nhỏ, nếu không, các biện pháp ngừa thai trong giai đoạn đầu phát sinh ở cổ đại thì, các nữ nhân nếu ngày ngày đều làm có thể nhanh chóng mang thai.....

Vậy mà, loại chuyện này cũng có thể trở thành nguyên do để người bên ngoài nói xấu, nhất là những người ra sức trong quá trình đấu tranh giành địa vị, cho dù có nói ra đoán chừng cũng không có người tin.....

Nhưng mà khi người ngoài nhìn vào thì, cái bụng của Tống Tiểu Hoa cho đến bây giờ cũng không có động tĩnh, thật là có chút không bình thường, hơn nữa từ từ sẽ bị lấy ra nói huyên thuyên, thậm chí có thể trở thành cái cớ để công kích nàng. Ở thời đại này, nữ nhân mà không sanh được đứa bé, quả thật chính là tội ác tày trời, trượng phu chỉ lấy thêm tam thê tứ thiếp cũng coi như là rất bận tâm tình nghĩa phu thê rồi, trực tiếp một tờ hưu thư đuổi ra khỏi cửa cũng là nhìn mãi quen mắt.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa mặc dù cũng không lo lắng những thứ này, chỉ là bị người khác lấy chuyện này chỉ chỉ chõ chõ luôn cực kỳ khó chịu, quan trọng nhất là, nàng cho là, hiện tại thiên thời địa lợi nhân hòa đều đã thành thục, đúng lúc cũng muốn một đứa con, thuộc về nàng và tướng công của nàng.

Ánh nến của đèn lưu ly, chiếu rọi ra khắp phòng tạo nên không khí mập mờ. Ngồi ở trên đầu gối của hắn, giương tay vòng chắc hông của hắn, ngón tay linh xảo vừa động, cởi ra ngọc đái, sau đó cho tay vào bên trong khẽ vuốt lồng ngực của hắn: "Tướng công, ta muốn sinh trước một đứa con trai, sau đó lại sinh thêm một nữ nhi. Như vậy, tiểu nữ nhi của chúng ta có thể có hai ca ca thương yêu, sẽ rất hạnh phúc. Chàng nghĩ sao?"

Nàng vừa mới tắm rồi đến đây cho nên cơ thể còn lưu lại mùi thơm thanh nhã giờ đang quanh quẩn chóp mũi của hắn, giọng nói dịu dàng hơi thở thơm da thịt mềm mịm, thân thể mềm nhũn giống như một vũng nước, làm say lòng người chờ đợi bị người lay động.

Lục Tử Kỳ than nhẹ một tiếng: "Tiểu Hoa, nàng không cảm thấy lựa chọn ở chỗ này, thật là có chút không hợp sao?"

Tống Tiểu Hoa cười khúc khích: "Tướng công, như vậy mới phù hợp với danh hiệu lịch sự bại hoại của chàng!"

Lật người ngồi dậy, quỳ ở trên hai chân của hắn, rút đi áo ngoài của hắn, dọc theo cổ một đường hôn xuống: "Tướng công, sang năm lúc này ta nhất định phải có một đứa bé sinh ra từ trong bụng của ta để ôm chơi đùa! Nhanh, chàng lấy ra bản lãnh cầm thú thuần gia môn đến đây đi!"

Dục hỏa dấy lên, đưa tay phất nhẹ vật trên bàn..., thuận tiện thổi tắt các cây đèn chỉ còn để lại một chút ánh nến, chỉ làm cho ánh sáng của ánh trăng rơi đầy đất lành lạnh.

https://thuviensach.vn

Ai, làm loại chuyện tình hổ thẹn này ở nơi không phù hợp, vẫn là làm trong cảnh tối lửa tắt đèn mới thỏa đáng.....

Trước lúc lí trí triệt để bị mê hoặc, trong đầu của Lục Tử Kỳ lóe lên ý niệm là: xem ra, hôm nay Triệu thị đến quậy một phát thật ra cũng không phải đều là chuyện xấu, nếu nha đầu này đã tự mình giải quyết thuận lợi, hắn cũng không cần nhúng tay vào. Việc tiếp tục phái người thời thời khắc khắc lưu ý động tĩnh bên trong vườn cũng là ý hay.....

Ừ, nếu như còn có người dám nói những lời như vậy, hắn liền..... Liền trước đó dọn dẹp một chút, cho trống đi một số.....

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Lục ống ở YD nàng dâu dạy dỗ, từng bước một rơi xuống điểu ~ vẩy hoa! OH YEAH!

Ngói như vậy viết, dù sao cũng nên phù hợp Đại Hà Giải khẩu vị đi..

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Sự Kiện Hạ Độc

Editor: Quyền Khuyên

Trải qua hai lần ầm ĩ này, nhất là sau khi Triệu thị, người luôn luôn chua ngoa khí thế hung hăng gây phiền hà lại cực kỳ sợ hãi bỏ chạy như nhìn thấy quỷ, Tống Tiểu Hoa mạnh mẽ sống vài ngày yên ổn, mỗi ngày là ngồi ăn chờ chết vội vàng ‘ Tạo người’.

Lục Lăng ở trong học viện cũng là đường làm quan rộng mở, trước mặt Thành tiên sinh là học sinh chịu khó cố gắng học, trở thành đại ca trong đám bạn học, thậm chí không ít bạn học lớn tuổi hơn cũng bởi vì cậu trọng nghĩa lại hơi liều mà nguyện ý đi cùng cậu “Chơi đùa”, dĩ nhiên là cũng không thiếu người thuận theo xu thế mà bám đùi.....

Mà nhân vật quan trọng trong hai sự kiện là Tống Vô Khuyết, mức độ nổi tiếng tăng lên, điedanlequydon lại đến Lục Thác cũng có hứng thú, không có việc gì liền thích mang theo mấy miếng thịt bò kho tương của quán ăn nổi danh nhất Kinh Thành tới hối lộ làm quen. Cứ như thế mấy lần, rốt cuộc dụ dỗ thành công.

Vì vậy, trên đường phố ở kinh thành thường thường có thể nhìn thấy một ông cụ khỏe mạnh, bên trái là nắm gạo nếp mềm mại, bên phải là con chó to có lông màu đen, nghênh ngang rêu rao khắp nơi.....

Nhá nhem tối ngày nào đó, nắng gắt đã lặn xuống phía tây, gió mát thoải mái, Tống Tiểu Hoa cùng Lục Tử Kỳ đang đứng giữa một đống dưa

https://thuviensach.vn

hấu, thi xem người nào có thể lựa ra dưa ngon vỏ mỏng lõi hồng, chợt nghe thấy tiếng cười của con trẻ, tiếp đó thấy Lục Lăng cưỡi trên cổ ông cụ Lục Thác đang tức giận mặt như cúc hoa, đôi tay níu lấy lỗ tai lão gia tử, miệng còn không ngừng kêu ‘đi đi’tiếng hô chơi rất là ‘la cái rắm’, miệng Tống Vô Khuyết ngậm túi thịt bò kho tương được mua cho ngẩng đầu bước đi bên cạnh.

Lục Tử Kỳ lập tức sợ hãi, vội vàng đứng lên quát một tiếng: "Lăng Nhi hồ đồ! Còn ra thể thống gì!"

Lục Lăng bị mắng sững sờ, mím miệng uất ức muốn xuống, lại bị Lục Thác dùng giọng nói to hơn ngăn lại: "Lăng Nhi đừng nhúc nhích! Là ta muốn thằng bé chơi như vậy, thế nào?! Trợn mắt với nhi tử tỏ ra uy phong, ngươi cũng có tiền đồ nhỉ!"

Nhìn Lục Tử Kỳ ngậm miệng, khuôn mặt bất đắc dĩ cùng oan uổng, Tống Tiểu Hoa không nhịn được ‘Hì’ một cái bật cười: "Không hổ là hai cha con, cha, ngài không phải cũng đang trợn mắt với nhi tử tỏ ra uy phong sao?" Thừa dịp Lục Thác bị nghẹn, bước tới trước mặt vươn tay: "Lăng Nhi, đi rửa mặt."

Lục Lăng vội vàng khéo léo nhào vào trong ngực nàng, trước khi lại nghiêm túc nói một câu: "Gia gia cùng phụ thân đều có tiền đồ! Tương lai Lăng Nhi cũng muốn có tiền đồ như vậy!"

Lục Tử Kỳ tiếp tục im lặng.

Lục Thác là xoay người lại vỗ nhẹ nhẹ vào gáy cậu nhóc: "Thằng nhóc thối, chờ con cưới cháu dâu cho ta thì hãy nói!"

"Gia gia, tại sao Lăng Nhi phải cưới vợ trước ạ?"

"Không có vợ thì nhi tử của con từ đâu tới? Không có nhi tử, thì con so tiền đồ với ai đây?"

https://thuviensach.vn

"Vậy làm sao mới có thể cùng vợ tạo ra nhi tử ạ?"

"..... Hỏi cha con đi!"

"Phụ thân ~"

"..... Hỏi mẫu thân con đi!"

"Mẫu thân ~"

Tiếp được quả bóng sau khi bị liên hoàn uyên ương cước đá tới, Tống Tiểu Hoa hắng giọng: "Là như vậy, trong bụng vợ của con có một cái ao, tương lai, trong bụng của con cũng sẽ có rất nhiều nòng nọc nhỏ, sau đó con bỏ nòng nọc nhỏ vào trong hồ, chờ nòng nọc nhỏ trưởng thành, liền biến thành nhi tử rồi."

"Vậy không phải là Lăng Nhi se có rất nhiều nhi tử sao?"

"Không không không, bình thường chỉ có con một nòng nọc nhỏ có thể thuận lợi bỏ vào trong hồ, số còn lại cũng bơi tới chỗ khác, chưa trưởng thành được."

Lục Lăng cắn đầu ngón tay cố gắng suy nghĩ một chút, sau đó tựa như hạ quyết tâm nắm tay: *D*dan*le*Q*D~ "Lăng Nhi muốn bắt đầu luyện tập từ bây giờ để làm như thế nào mới có thể bỏ nhiều nòng nọc hơn vào trong hồ, bởi vì Lăng Nhi muốn có thật nhiều thật nhiều nhi tử chơi với Lăng Nhi!"

"..... Lăng Nhi, con bây giờ chưa thể luyện tập, trong bụng còn chưa có nòng nọc nhỏ! Phải đợi con trưởng thành, lớn như phụ thân mới được....."

Lục Thác mặc dù không quá hiểu nàng nói nòng nọc cùng ao đều là cái gì, nhưng mà chuyện luyện tập có ý nghĩa gì thì vẫn hiểu rõ, vì vậy vội

https://thuviensach.vn

vàng xua tay: "Không cần không cần, Lăng Nhi, khi cha con mười ba tuổi là có thể luyện tập rồi."

"Oh, mười ba tuổi à....." Tống Tiểu Hoa kéo dài giọng gật đầu một cái, cười như không cười nhìn Lục Tử Kỳ đang hóa đá: "Lăng Nhi xem, cha con không biết phải nuôi thả bao nhiêu nòng nọc nhỏ để cuối cùng có một mình con, phải công nhận con may mắn đến thế nào đây!"

Nói xong, liền ôm Lục Lăng đang chuyên tâm tính toán mình còn có mấy năm mới có thể bắt đầu luyện tập để phun nòng nọc nhỏ, nghênh ngang rời đi.

Lục Tử Kỳ lúc này mới phục hồi tinh thần lại thở dài một tiếng: "Cha, cha rõ là....."

Lục Thác là vuốt râu nhìn hắn cười khà khà: "Ôi, ngươi nói xem, năm đó tại sao con nòng nọc nhỏ của ta sao không biến ngươi thành một con con ếch nhỉ?"

"....."

Tống Vô Khuyết liếc mắt nhìn bộ mặt đầy vạch đen của Lục Tử Kỳ, nhếch cái miệng đầy răng, bao thịt bò kho tương lạch cạch rơi xuống đất.

Ban đêm, vô số nòng nọc nhỏ tranh nhau ngươi chết ta sống xung phong tiến về phía một cái ao.....

——— ———————

——— ———————

Vài ngày sống yên ổn cũng không được lâu, lại gây ra một chuyện.

Buổi sáng, Tống Tiểu Hoa đang buồn chán nghiên cứu bức tranh mỹ nhân trên cây quạt ở trong phòng, Hiểu Yên vội vàng đi vào: "Nhị nãi nãi,

https://thuviensach.vn

Vô Khuyết sợ là bệnh rồi?"

"Buổi sáng lúc đưa Lăng Nhi ra cửa không phải vẫn còn rất vui vẻ?" Tống Tiểu Hoa để cây quạt xuống sải bước đi ra ngoài: "Chuyện gì xảy ra?"

"Thúy nhi mới vừa tới báo, nói là mặc kệ dụ dỗ như thế nào đều chết sống không muốn ăn cơm."

"Buổi sáng cho nó ăn cái gì?"

"Vẫn giống như thường ngày thôi ạ, nô tì vừa đi xem qua, không có vấn đề gì. Một đĩa thịtbăm trộn với một ít rau dưa và trái cây cùng một bát xương thịt nấu nửa chín,a đúng rồi, còn có hai miếng thịt bò kho tương nó thường ăn."

Tống Tiểu Hoa bước dừng một chút: @Dien!đàn#Le$Quy*don? "Thịt bò kho tương? Ngày hôm qua Vô Khuyết không ra ngoài với lão gia, còn mua từ ngày hôm trước cho nó thì cũng nên ăn hết trong ngày hôm đó rồi, sao bây giờ lại có?"

"Có thể là người khác lấy tới cho nó?"

"Vô Khuyết chưa bao giờ ăn thức ăn ngoại trừ chúng ta và lão gia cho ăn, hơn nữa, thịt bò kho tương giá cả xa xỉ số lượng cung ứng mỗi ngày đều được hạn chế, còn có ai giống như Lục gia đại lão gia tài đại khí thô không có việc thì đưa cho chó ăn? Như vậy đi, bây giờ ngươi lập tức đến phòng bếp tra hỏi."

Hiểu Yên đồng ý chuẩn bị đi, lại bị Tống Tiểu Hoa gọi lại: "Hãy làm bộ như là thuận miệng hỏi một chút, không cần chuyện bé xé ra to."

"Nhị nãi nãi yên tâm."

https://thuviensach.vn

Cuối mùa hè đầu mùa thu, thời tiết vẫn hơi nóng ran như trước, nhưng ổ chó dành riêng cho Tống Vô Khuyết thì đông ấm hạ mát, bây giờ cũng coi như là nhiệt độ thích hợp.

Tiểu nha hoàn Thúy nhi phụ trách đặc biệt chăm sóc Tống Vô Khuyết đang như kiến bò trên chảo nóng đảo thành vòng vây quanh nó, mà đôi mắt to của Tống Vô Khuyết tràn đầy đề phòng nhìn chằm chằm nàng, tư thế ngồi và vẻ mặt cũng giống như có địch ý.

Thấy Tống Tiểu Hoa đi vào, lập tức chạy đến trước mặt nàng, kêu một tiếng trầm trầm, sau đó lại chạy đến chỗ để cái khay để xương cùng thịt bò kho tương, móng trước vung lên, ném đi, cuối cùng, bắt đầu nhìn về phía Thúy nhi mặt trắng bệch sủa không ngừng.

Trong lòng Tống Tiểu Hoa động, mở miệng kêu ngừng, Thúy nhi bị sợ đến mức chân mềm nhũn té quỵ xuống đất: "Nhị nãi nãi, nô tỳ không hề làm gì cả, nô tỳ cũng không biết Vô Khuyết bị làm sao, từ buổi sáng bưng cơm tới đây nó liền bắt đầu phát giận, cũng không đồng ý ăn....."

"Bữa cơm này là ai chuẩn bị?"

"Bẩm Nhị nãi nãi lời nói, là Vương Lâm."

‘Niệm viên’ đương nhiên là có phòng bếp riêng, đầu bếp có hai người, giúp việc bếp núc có mấy người. Tống Tiểu Hoa cùng Lục Tử Kỳ đều là người lười xã giao, không phải vạn bất đắc dĩ sẽ không ra ngoài dùng cơm, cho nên hằng ngày ăn uống cũng từ tay đầu bếp trong vườn.

Mà Vương Lâm chính là một trong hai đầu đầu bếp, ở Lục phủ làm đã nhiều năm, trước là phục vụ Lục Thác, thời gian trước mới bị phái sang đây. Mặc dù tuổi không lớn, nhưng tay nghệ rất tốt, tính tình cũng cẩn thận.

Lúc này, Hiểu Yên cùng Thính Huyền cùng đi vào, Tống Tiểu Hoa liền cho Thúy nhi lui ra, trở vềnhà mình nghỉ ngơi đi, không có gọi đến thì

https://thuviensach.vn

không ra cửa nửa bước, cũng không được nói với bất cứ ai là con chó có vấn đề.

Hiểu Yên thấy thế sắc mặt càng thay đổi, nhỏ giọng hỏi "Nhị nãi nãi, có phải là có chỗ nào không ổn không?"

"Bây giờ còn không biết, chỉ là Vô Khuyết không thể nào vô duyên vô cớ mà cáu kinh nóng nảy như thế." Tống Tiểu Hoa nhìn khay thức ăn bị đánh lật: "Ngươi tìm một người làm việc chắc chắn mang những thứ này đến hiệu thuốc nổi tiếng, tìm đại phu có y thuật y đức nổi bật cẩn thận nhìn một chút, nếu đúng là có thứ gì không thích hợp, cần phải viết kết quả trên giấy trắng mực đen, phải có tên của đại phu trên đó. Nhớ, chuyện này phải lặng lẽ làm, tạm thời không được lộ ra."

Hiểu Yên lĩnh mệnh đi ra, Thính Huyền vẫn không mở miệng mới nhẹ nhàng nói một câu: "Ngày hôm nay cũng chỉ có Tử Cầm trong phòng Đại nãi nãi tới, tới chỗ nô tỳ mượn chút tơ sợi, trước khi đi trùng hợp đụng phải Vương Lâm ở cửa phòng bếp, hai người lại nói mấy câu nói sau mới đi."

"Phòng Đại nãi nãi..... Bọn họ nói cái gì?"

"Nô tỳ chỉ ở trong phòng liếc nhìn một chút, sau đó thì tập trung thêu khăn lụa."

"Hai người bọn họ rất quen thuộc sao?"

"Có tình đồng hương, Vương Lâm đối với Tử Cầm tỷ tỷ..... Vẫn chiếu cố thêm."

"Lúc nàng ta tới trong tay có cầm thứ gì không?"

"Tử Cầm tỷ tỷ ôm một cái giỏ nhỏ, nói là mang vải vóc may vá muốn đến chỗ tiểu hoa viên hóng mát làm việc, nô tì cũng không chú ý nhìn bên trong giỏ xách để những thứ gì."

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa không hỏi tiếp, chỉ phân phó nàng lấy lý do không lấy cẩn thận làm đổ đĩa thức ăn, để cho người ta nhanh chóng đổi một phần thức ăn khác cho Vô Khuyết, sau đó một mình trở về phòng.

Sau bữa cơm trưa, người phái đi tiệm thuốc đã mang về tờ giấy ghi "Báo cáo kiểm nghiệm thực phẩm" do đại phu nổi tiếng của tiệm thuốc nổi danh, giấy trắng mực đen viết rõ hai miếng thịt bò kho tương có độc.

Thật ra thì nghiêm khắc mà nói, thì cũng không phải là độc dược trí mạng, cũng chỉ là dùng mấy loại thảo dược tầm thường điều chế có thể làm cho tác dụng dạ dày mất cân đối, tiêu chảy đi nhà cầu thôi. Nhưng số lượng trong thịt ước chừng có thể làm một con trâu đi tiêu chảy mà nằm xuống, nói một cách khác, nếu như Tống Vô Khuyết ăn, cơ bản cũng được coi là nộp mạng rồi.

Tống Tiểu Hoa cầm "Báo cáo kiểm nghiệm thực phẩm" run run một lúc, sau đó chân đạp bay một cái ghế ra ngoài cửa.

Fuck! Muốn độc chết chó của lão nương à!

Đóng cửa viện, Tống Tiểu Hoa gọi Vương Lâm cùng Thúy nhi vào thiên phòng, Hiểu Yên cùng Thính Huyền theo hầu.

Tống Tiểu Hoa nhìn Thúy nhi lo sợ không yên, giọng nói mềm nhũn: "Ngươi không cần sợ, ta chỉ là hỏi ngươi một câu mà thôi. Hôm nay điểm tâm của Vô Khuyết là do Vương Lâm làm xong giao cho ngươi phải không?"

"Bẩm Nhị nãi nãi là..... Đúng vậy."

"Ngươi bưng đĩa thức ăn lập tức đến chỗ ổ chó, không có dừng lại phải không?"

"Không ạ, mọi người quét dọn trong vườn đều thấy."

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa gật đầu một cái, hỏi ngược lại Vương Lâm có vẻ mặt mờ mịt: "Thúy nhi nói có đúng không?"

"Đúng ạ, nô tài tận mắt nhìn nàng một mạch bưng đi."

"Ta hỏi ngươi, hôm nay tất cả thức ăn của Vô Khuyết đều do ngươi chuẩn bị, đúng không?"

"Đúng."

"Tốt. Thúy nhi, ngươi đi xuống đi, không còn việc của ngươi."

Bên trong nhà còn sót lại bốn người rơi vào yên lặng, ngoài phòng trên cây ve lại bắt đầu kêu không ngừng.

Vương Lâm khoảng 24-25 tuổi, mắt to mày rậm thật cao to khỏe mạnh, vừa nhìn thì biết là người trung hậu đàng hoàng. Trước mắt thấy Nhị nãi nãi trầm mặt không lên tiếng, trong lòng không rõ nguyên nhân thì thấp thỏm khó nhịn, nhưng lại không dám hỏi thăm, trong chốc lát, chính là khuôn mặt đầy mồ hôi lạnh.

Tống Tiểu Hoa rốt cuộc mở miệng, âm thanh không lớn, lại lạnh lẽo, khác với giọng nói thanh thúy tươi cười hàng ngày: "Hai miếng thịt bò kho tương này là ai đưa cho ngươi?"

Vương Lâm cả kinh, cẩn thận hỏi "Nhị nãi nãi, thịt bò này có vấn đề gì sao?"

Hiểu Yên quát lên: "Nhị nãi nãi đang hỏi ngươi, ngươi còn dám hỏi ngược lại?!"

"Thôi." Tống Tiểu Hoa xua xua tay áo, điều chỉnh hô hấp, cố gắng nhã nhặn chút: "Vương Lâm, trong miếng thịt bò này bỏ thuốc đủ để hại chết Vô Khuyết. Ta biết rõ, tính tình ngươi bướng bỉnh thiện lương tất nhiên

https://thuviensach.vn

không thể nào là ngươi làm. Huống chi, người trong vườn đều biết vị trí của Vô Khuyết ở trong lòng ta cùng Nhị gia, cho ngươi mượn mấy là gan, ngươi cũng không dám. Cho nên, ngươi chỉ cần nói cho ta biết, miếng thịt bò này là từ tay người nào, thì sẽ không còn việc của ngươi."

Sắc mặt Vương Lâm đã sớm biến từ trắng bệch chuyển thành xám xịt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, ‘ bùm ’ một tiếng quỳ xuống, nhưng chỉ cúi đầu mà không chịu nói gì.

Tống Tiểu Hoa không ngờ tới hắn sẽ có cái phản ứng này, nhíu lông mày: "Ngươi có ý gì? Chẳng lẽ thừa nhận ngươi hạ độc hay sao?!"

Vương Lâm khẽ run run, vẫn cắn chặt hàm răng không nói lời nào.

Tống Tiểu Hoa rốt cuộc không còn kiên nhẫn, lạnh lùng nói: "Coi như ngươi nghĩ làm anh hùng làm hảo hán gánh vác giúp người ta, ta cũng sẽ không để cho ngươi gánh! Ngày hôm nay hạ độc con chó, ngày mai có thể hạ độc chết cả nhà chúng ta! Chuyện này ta nhất định phải truy cứu tới cùng, nếu không, chẳng phải là tương đương với nói cho mọi người, chủ tử của ‘Niệm viên’ là kẻ mềm yếu bất lực mặc cho người ta khinh dễ! Ta đã thề từ trước, ai dám động người nhà ta, ta chắc chắn sẽ trả lại cho hắn gấp trăm lần!"

Hít một hơi, chậm rãi nói: "Là Tử Cầm, đúng không? Ngươi thích nàng, cho nên tình nguyện vì nàng gánh tội, đúng không?"

Vương Lâm thở mạnh mấy hơi, đột nhiên ngẩng đầu lên: "Nhị nãi nãi, tất cả đều là lỗi của nô tài, bị đuổi ra Lục phủ cũng được, đưa đến quan phủ cũng được, nô tài cam nhận trách phạt!"

"Quả nhiên là nàng....."

Thính Huyền không nhịn được sâu kín thở dài: "Vương Lâm, ngươi tội gì phải thế."

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa đứng lên, đi tới trước mặt hắn, cúi người xuống nhìn thẳng vào hắn: "Ngươi đối với nàng hữu tình hữu ý, rất tốt. Nhưng mà nàng đối với ngươi là vô tình vô nghĩa. May nhờ lần này Vô Khuyết cơ trí, không ăn. Nếu không, hễ nó có mệnh hệ gì, ngươi có thể gánh chịu nổi sao? Kể cả ngươi là người do lão gia tử phái tới, ta cũng sẽ không tha thứ cho ngươi! Mặc kệ kết quả như thế nào, hành động lần này của nàng đều đặt ngươi vào hiểm cảnh mà không để ý. Vì cô gái phụ lòng phụ bạc, không đáng giá."

"Nhị nãi nãi, nàng, không phải là người như thế."

"Hả? Cho tới bây giờ, ngươi còn tin tưởng nàng?"

Tầm mắt Vương Lâm rũ xuống, một lát sau, lần nữa nâng lên, ánh mắt lấp lánh, quả quyết đáp một chữ: "Tin!"

Tống Tiểu Hoa gật đầu một cái, đột nhiên cười: "Ta cũng tin tưởng, nàng không làm ra chuyện ác độc như vậy. Cho nên, ngươi càng phải phối hợp cùng ta, tra ra rốt cuộc là ai, muốn hãm hại các ngươi."

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Bọ Ngựa Bắt Ve

Cả nhà Lục Tử Hằng sống trong ‘Thịnh viên’ nằm gần phía đông trung tâm Lục trạch, gần chỗ mấy vị di nương và Lục lão gia tử. Từ ‘Niệm viên’ vắng vẻ u tĩnh tới đó ước chừng 20 phút.

Trước đó vài ngày, Lục Tử Hằng đi ra ngoài giải quyết công việc chung cho tới nay vẫn chưa về. Không biết có phải trùng hợp không, hắn vừa đi không bao lâu, thân thể Nguyên thị liền ốm nhẹ, vẫn không thoải mái. Sau khi đại phu tới chẩn và chữa bệnh cũng chỉ nói là tỳ vị (*) mất cân đối, viết đơn thuốc điều dưỡng cũng không thấy khỏi.

(*) Tỳ vị:

+) Vị được sách cổ mô tả là một cơ quan rỗng, trên tiếp với thực quản, dưới thông với tiểu trường, miệng trên gọi là “bí môn”, miệng dưới gọi là “u môn”, bí môn còn gọi là “thượng quản”, u môn còn gọi là “hạ quản”, cả ba vùng gọi là “vị quản“. Thức ăn từ miệng qua thực quản rồi vào vị, được vị làm chín nhừ, cho nên vị gọi là “đại thượng”, là cái kho lớn, cái “bể chứa đồ ăn“.

+) Tỳ là một cơ quan đặc nằm bên trái của vị có chức năng hấp thu và vận chuyển chất dinh dưỡng, y học cổ truyền gọi là có công năng vận hóa. Tỳ và vị hợp tác với nhau để hoàn thành chức năng tiêu hóa, hấp thu thức ăn và chuyển vận chất dinh dưỡng. Tỳ vị được quy nạp theo hành “Thổ” trong hệ thống ngũ hành (mộc, hỏa, thổ, kim, thủy) của triết học cổ đại phương đông. “Thổ” là mẹ đẻ ra vạn vật cũng giống như tỳ vị có chức năng

https://thuviensach.vn

hấp thu, chuyển vận chất dinh dưỡng để nuôi các bộ phận khác trong cơ thể. Vì vậy, vai trò của tỳ vị trong hệ thống tạng tượng của y học cổ truyền là đặc biệt quan trọng.

Tống Tiểu Hoa dẫn theo Thính Huyền và Vương Lâm, cầm theo hai miếng thịt bò kho tương cùng ‘đơn chẩn bệnh’, mới vừa vào ‘Thịnh viên’ liền oan gia ngõ hẹp đụng phải Triệu thị: “Ơ! Đây không phải là Nhị nãi nãi ư, thật là khách ít đến nha!”

Cười lạnh một tiếng, không để ý đến cách chào hỏi quái gở của nàng, Tống Tiểu Hoa chỉ một mạch đi đến phòng Nguyên thị. Ngược lại, Thính Huyền nhẹ nhàng dịu dàng đáp lại một câu: “Người nói lời này cũng thật có ý tứ, mấy ngày nay thân thể Đại nãi nãi không thoải mái, Nhị nãi nãi cũng không phải ít đến. Sao lại trở thành khách ít đến vậy?”

Triệu thị bị nghẹn ở cuống họng, liếc nàng một cái liền phất tay rời đi, Tống Tiểu Hoa ngừng chân cũng không quay đầu lại lạnh lùng nói một câu: “Không chừng đại tẩu có việc cần tìm ngươi để hỏi, nếu vừa lúc gặp phải, thì cùng ta đi tới thăm đại tẩu đi!”

Lúc này Nguyên thị đang nằm nghiêng trên giường nệm nghe một ma ma nói chuyện, thấy Tống Tiểu Hoa đi vào, liền phất tay cho người lui ra: “Đệ muội tới rồi, ta mệt quá, không thể dậy chào ngươi, đừng trách ta nha!”

“Đại tẩu khỏe, tẩu cứ nghỉ ngơi đi, ta quen cửa quen nẻo rồi, cần gì chào hỏi. Sao rồi, có cảm thấy khá hơn chút nào không?”

“Vẫn như cũ, đầu óc choáng váng không có khẩu vị gì, cố gắng ăn mấy thứ kia cũng không thể giữ lại trong bụng.”

Tống Tiểu Hoa ngồi bên cạnh nàng lại hàn huyên mấy câu, lúc này mới nghiêm mặt nói: “Đại tẩu bị ốm nhẹ, còn phải xử lý nhiều chuyện lớn nhỏ trong phủ như vậy, ta vốn không nên đến phiền tỷ, khiến tỷ khó chịu.

https://thuviensach.vn

Nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, chuyện này nói lớn không lớn, nhưng nói nhỏ cũng tuyệt đối không nhỏ. Nếu cứ như vậy, chỉ sợ sẽ giữ lại tai hoạ ngầm cho sau này."

Nguyên thị nghe nàng nói nghiêm trọng, không khỏi cố ngồi dậy chút: "Đệ muội, rốt cục là chuyện gì, ngươi cứ nói đừng ngại."

Vì vậy Tống Tiểu Hoa đơn giản thuật lại mọi chuyện một lần, lại lấy hai vật chứng cho nàng nhìn: "Ta tin tưởng, Tử Cầm nhất định là bị người có lòng hãm hại. Nếu như không tra rõ việc này, khó tránh khỏi sẽ có tình huống tương tự tiếp tục xảy ra, phòng được một lần không phòng được hai lần, coi như tìm không ra chủ mưu, nhưng cũng không thể vô duyên cớ ảnh hưởng cảm tình huynh đệ hai người bọn họ, làm người ta chê cười. Nếu đại tẩu còn có gì không hiểu, muốn hỏi, ta sẽ gọi Thính Huyền và Vương Lâm vào đây, họ đang đợi bên ngoài."

Mặt Nguyên thị trắng bệch lắc đầu một cái, giọng nói có chút phát run: "Không cần, ta còn có thể không tin lời đệ muội sao? Đây đúng là làm phản mà! Đường đường hậu viện Lục gia thế mà lại xuất hiện loại chuyện bỉ ổi này, ngày nào đó chẳng phải sẽ khiến người người cảm thấy lo lắng, đề phòng có người hạ độc trong thức ăn sao?!" Nói xong thở dốc một hơi, cất giọng bảo người gọi Tử Cầm tới.

Đại nha hoàn Tử Cầm ước chừng mười bảy mười tám tuổi, hoạt bát thanh tú động lòng người, nhưng lúc không cười lại có mấy phần trong trẻo cùng lạnh lùng. Từ nhỏ đã vào phủ, phục vụ Nguyên thị đã được năm, sáu năm rồi.

Lúc đi vào thấy Vương Lâm và Thính Huyền chờ ngoài phòng, Tử Cầm gật đầu như thường một cái, như không cảm thấy bọn họ đột nhiên xuất hiện có gì ngoài ý muốn. Ngược lại Vương Lâm có chút kích động, giương miệng muốn nói gì, lại bị Thính Huyền một bên vẻ mặt nặng nề nhẹ nhàng kéo áo tay lại, lúc này mới thôi.

https://thuviensach.vn

Nghe Nguyên thị thuật lại đầu đuôi mọi chuyện, Tử Cầm đã sớm cắn môi dưới rỉ máu, lúc mở miệng, giọng nói lạnh giống như có thể toát ra khí lạnh: “Tạ ơn Đại nãi nãi, Nhị nãi nãi tin tưởng ta, thứ cho ta cả gan, mời Mị Nhi trong phòng Triệu di nương tới đây nói chuyện.”

Triệu thị vẫn hả hê xem trò vui vừa nghe chuyện này vậy mà lại dính đầu mình, lập tức đập bàn: “Đang êm đẹp sao lại liên quan đến Mị Nhi?”

Tống Tiểu Hoa thật sự không hiểu nổi, tại sao Nguyên thị lại dung túng nàng ta như thế, không nhịn được nhíu lông mày trách cứ: “Thân thể Đại tẩu vốn không ổn, ngươi còn ồn ào làm loạn cái gì ở chỗ này? Chẳng lẽ người trong phòng ngươi quý giá như vậy, gọi đến hỏi hai câu cũng không được sao?”

Lần trước Triệu thị bị nàng dọa cho đủ nghẹn, thật không dám tiếp tục cứng đối cứng, không thể làm gì khác hơn là không cam không nguyện xé giọng gọi người.

Tống Tiểu Hoa thấy bộ dáng tìm ngược của nàng ta lại muốn phát giận, lại bị Nguyên thị cười khổ kéo lại.

Không lâu sau, một nữ tử mặt mày như vẽ quyến rũ tận xương lắc lư vòng eo chầm chậm đi tới.

Trong lòng Tống Tiểu Hoa không khỏi thở dài, thật là người cũng như tên, một chút cũng không lãng phí chữ “Mị” đó. Nếu nửa đêm mặc lụa trắng tung bay, bị người ta xem là hồ ly tinh dội máu chó cũng không oan uổng.

Sau khi chào hỏi, Tử Cầm trực tiếp hỏi nàng ta: “Có phải tối qua ngươi đưa cho ta hai miếng thịt bò kho tương không?”

“Đúng vậy, đó là biểu ca ta sai người đưa tới.” Giọng Mị Nhi cũng rất là mềm mại đáng yêu, trong lòng người nghe không nhịn được mềm mại,

https://thuviensach.vn

nàng ta hoàn toàn không nhận thấy được nét mặt mọi người trong phòng có gì không ổn, vẫn che miệng ‘khanh khách’ cười duyên một hồi: “Ta biết, mặc dù Tử Cầm tỷ tỷ không thích ăn thứ béo ngậy ngao ngán này, nhưng không phải Vương ca ca kia của ngươi thích ăn sao!”

Tử Cầm cúi thấp đầu, không lên tiếng.

Rốt cuộc Tống Tiểu Hoa không thể nhịn được nữa cả giận nói: “Ngươi hẳn là biết Vô Khuyết nhà chúng ta thích ăn hơn nhỉ!”

“Gì mà Vô Khuyết? Không phải con chó bự trong viện Nhị nãi nãi sao?”

Mị Nhi vẫn còn đang sững sờ, Triệu thị đã đánh ra một bạt tai: “Tiện nhân, muốn hại chết ta đúng không?!”

Nguyên thị giống như rất mệt mỏi, lần nữa lại người tựa vào giường, thở dài nói: “Ngươi muốn giúp chủ tử mình xả giận, không phải ta không hiểu. Nhưng ngươi làm như vậy, thực sự quá ác độc, Lục gia chúng ta không giữ được ngươi rồi.” Tiếp theo, lại nói với Tống Tiểu Hoa: “Đệ muội, coi như nể tình ta, đuổi nàng ra khỏi phủ coi như xong. Nếu con chó kia không có việc gì, cũng không nên truy cứu nữa?”

Nô tỳ gia đình giàu có trừ làm thông phòng và tiểu thiếp, đến tuổi thành thân thường sẽ do chủ tử làm chủ gả cho người môn đăng hộ đối. Nếu như muốn có con đường mưu sinh hơn nữa thời gian khế ước bán thân cũng đến thời hạn, thì sẽ cho một khoản tiền bạc đủ sống ấm no nửa đời sau, thả ra khỏi phủ tự mưu sinh.

Nếu nửa đường bị đuổi ra ngoài, thì đồng nghĩa với việc hai tay trống trơn không có gì, gặp phải nhà nghèo khó, rất có thể ngay cả kế sinh nhai mấy ngày liên tiếp cũng vấn đề. Hơn nữa, ở mặt thanh danh cũng không tốt, tương lai muốn sống yên ổn rất khó.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa có chút không đành lòng, nhưng nghĩ đến nàng ta có ý đồ hại chết Tống Vô Khuyết, rốt cục vẫn cứng rắn gật đầu. Ngay sau đó, liền đứng dậy cáo từ.

Đi vào trong viện, mới nghe được một tiếng oán tê tâm liệt phế thấu trời, giọng nói không còn mềm mại đáng yêu, chỉ còn lại sự thê lương, ở giữa còn kèm theo tiếng Triệu thị mắng chửi.

Thân thể Tống Tiểu Hoa cương cứng, sau đó nhấp miệng tiếp tục đi, Vương Lâm và Thính Huyền lặng lẽ theo phía sau.

Mãi cho đến rừng trúc bên ngoài 'Niệm viên', Tống Tiểu Hoa mới mở miệng: "Ngươi không tin lầm người."

Vương Lâm nặng nề gật đầu một cái, lại nghĩ tới nàng ở đằng trước sẽ không nhìn thấy, vội vàng đáp một tiếng: "Nàng sẽ không hại ta."

"Mị Nhi biết Vô Khuyết thích ăn thịt bò kho tương của nhà nào nhất, cũng biết ngươi đối tốt với Vô Khuyết, nhất định sẽ tiết kiệm được cho Vô Khuyết ăn. Cho nên mới đặc biệt giao cho Tử Cầm, muốn mượn tay Tử Cầm tới hại Vô Khuyết. Đến lúc Vô Khuyết gặp chuyện không may, dưới cơn thịnh nộ của ta, vô cùng có khả năng sẽ không truy xét nguyên do, trực tiếp để Vương Lâm ngươi xử lý tội lơ là nhiệm vụ. Mặc dù ngươi hoài nghi, lại không có bất kỳ chứng cớ nào, huống chi, nể tình tình cảm của ngươi với Tử Cầm, tất nhiên ngươi sẽ thề không nói gì. Cứ như vậy, liền không có nửa phần liên quan với Mị nhi."

Tống Tiểu Hoa như là nóng lòng muốn thuyết phục người nào đó, tốc độ nói cực nhanh, nói tiếp một hơi: "Có lẽ nàng vốn nghĩ, mặc dù Vô Khuyết đoán được có vấn đề nên không ăn, chúng ta cùng lắm là không để ý tới nó hoặc dứt khoát đổi một phần thức ăn cho nó thôi. Chưa từng nghĩ, ta lại có thể vì một con chó mà nhất quyết không buông tha như thế. Nàng tất nhiên sẽ không biết, Vô Khuyết ở trong lòng của ta, đã sớm ngang bằng

https://thuviensach.vn

người nhà..... Thật ra thì, nói không chừng Mị Nhi cũng chỉ là một người chết thay mà thôi. Chủ mưu chân chính có khả năng là Triệu thị, chỉ tiếc, rõ ràng đại tẩu tuyên bố muốn che chở nàng ta, không muốn tiếp tục hỏi tới. Cho nên lần này, cũng chỉ có thể giết gà dọa khỉ, cho nàng ta xem chút lợi hại. Nếu như tái phạm lần nữa, ta nhất định sẽ không dễ dàng bỏ qua cho nàng ta!”

Nói xong, vừa quay người lại, nhìn thấy vẻ mặt Thính Huyền như có điều suy nghĩ: “Thế nào, ta nói không đúng sao?”

Khóe mắt Thính Huyền nhẹ nhàng liếc vẻ mặt phấn chấn của Vương Lâm một chút, sau đó mỉm cười lắc đầu: “Nhị nãi nãi nói sao sai được? Tóm lại theo ta thấy, Nhị nãi nãi đã giải quyết việc này cực kỳ sạch sẽ xinh đẹp, tin tưởng sau này sẽ không có ai dám tới vuốt râu hùm nữa.”

“Phải không...” Lời nói này của nàng cũng không có một chút tác dụng bình ổn tâm tình bất an cùng bực bội của Tống Tiểu Hoa từ khi ra khỏi ‘Thịnh viên’: “Các ngươi về tiền viện, ta đi tìm di nương trò chuyện.”

Chỗ của Tam di nương luôn tản ra một cỗ khoan thai tự đắc thanh thản, có hoa có chim có trà.

Sau khi nghe Tống Tiểu Hoa thuật lại chuyện này xong, Tần thị bưng chén trà nhỏ, im lặng một lúc lâu mới nhàn nhạt nói một câu: “Vẫn chưa xong, tiếp tục xem tiếp đi!”

“Ý của di nương là, Triệu thị đó còn có thể gây sóng gió sao? Ta thật sự không rõ, tại sao đại tẩu lại che chở nàng ta như thế, nhẫn nhịn nàng ta khắp nơi?! Nếu hôm nay tiếp tục điều tra chuyện này, không nhất định sẽ tra được kết quả!”

Tần thị không lên tiếng, đứng dậy thêm thức ăn cho con vẹt trên giá, dừng lại chốc lát mới mở miệng nói: “Ngươi cảm thấy, đại tẩu ngươi đối với Lục Chí như thế nào?”

https://thuviensach.vn

“Cái gì cũng nuông chiều, quả thật đối xử còn tốt hơn so với thân nhi tử Lục Thịnh của mình.”

“Nói vậy ngươi đã biết, trong đêm các người vào phủ, ta hỏi Lăng Nhi rất nhiều vấn đề.”

Tống Tiểu Hoa thè lưỡi: “Di nương đây là đang khảo sát kế mẫu là ta sao!”

Cười một tiếng, đường cong trên mặt Tần thị lập tức trở nên nhu hòa: “Ngươi đối đãi Lăng Nhi rất tốt, bởi vì ngươi sẽ không vô cớ nổi giận với Lăng Nhi, nhưng nếu như Lăng Nhi có lỗi, thì ngươi nhất định sẽ mắng hắn, dạy hắn. Nếu như ngươi chỉ thuận theo Lăng Nhi, cưng chiều Lăng Nhi, ta sẽ nói với lão gia, để Lăng Nhi tiếp tục ở cùng ta.”

“Cho nên, đại tẩu đối với Lục Chí là.....”

“Ta chỉ biết là, ba tuổi đã lớn. Hiện tại, Lục Chí đã tám tuổi, so sánh với Lục Thịnh gần bốn tuổi, trừ bỏ cái đầu, không có bất kỳ phần thắng nào.”

Trong lòng Tống Tiểu Hoa càng thêm lo lắng: “Di nương, có phải ta..... Oan uổng Mị Nhi?”

Tần thị đưa lưng về phía nàng, nhìn về phía muôn hoa khoe sắc trong vườn: “Ta đã từng gặp Mị Nhi đó hai lần, nếu như muốn trách, cũng chỉ có thể trách bộ dáng nàng ta đẹp, nàng ta còn tỏ ra không an phận. Không có quan hệ gì tới ngươi.”

“Nhưng..... Nhưng không phải từ trước đến giờ đại tẩu rất bao dung sao? Nghe nói hai phòng thiếp thất của đại ca đều là nàng làm chủ, đã nhiều năm như vậy rồi, vẫn bình an vô sự.....”

“Đúng vậy, đã nhiều năm như vậy, tuồng vui này, cũng nên kết thúc.”

https://thuviensach.vn

Tần thị xoay người lại, ánh mặt trời phản chiếu lên gương mặt có chút mơ hồ: “Chuyện ngày hôm nay, ngươi giữ được lập trường của mình, không có chỗ nào đáng lên án. Tiếp đó, ở ngoài xem kịch là được rồi. Nhớ kĩ, chỉ có giữ vững bình thản, mới có thể thưởng thức được chỗ đặc sắc nhất.”

Bảy ngày sau, bệnh của Nguyên thị càng thêm nghiêm trọng, trị liệu nhiều lần cũng không có kết quả. Nghe nói là được sự kiện ‘Tống Vô Khuyết bị hạ độc không thành’ nhắc nhở, dưới sự kiên trì của Tử Cầm, đều đưa cơm canh đến cùng một đại phu làm kiểm nghiệm.

Trên ‘đơn chẩn bệnh’ viết rõ trong cơm canh có chút thuốc xổ, thành phần giống y như đúc với phần thuốc bên trong thịt bò kho tương. Chỉ là, phân lượng rất ít, thỉnh thoảng ăn một hai lần cũng chỉ xúc tiến dạ dày tiết ra độc tố trong cơ thể, sau đó có hiệu quả như thuốc giảm cân.

Nhưng, nếu ăn lâu dài, tạo thành hư hao về khí huyết, nhất là khi thân thể người kia không được khỏe, đến cuối cùng có thể dẫn đến cơ quan suy kiệt, thậm chí không phải không có khả năng đột tử.

Hơn nữa, bởi vì lượng nhỏ, sau khi uống, dược lực (hiệu lực của thuốc) sẽ nhanh chóng lan ra, căn bản không thể chẩn bệnh.

Vì vậy đương nhiên, tất cả hoài nghi đều tập trung trên người Triệu thị.

Rất khéo, trước kia Triệu thị từng học y vài năm, thích trồng thảo dược trong hoa viên nhà mình, hằng ngày chăm sóc và dùng vào lúc khẩn cấp. Lại rất khéo, trong những loại nàng ta trồng vừa vặn có đủ nguyên liệu để chế thành thuốc xổ. Mà khéo nhất chính là, gần đây mấy loại thảo dược kia rõ ràng có dấu hiệu bị hái một lượng lớn.

Việc này quá lớn, vậy nên phải trình báo cho Lục Thác và bốn vị di nương.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều chứng cớ trực tiếp tỏ rõ, Triệu thị vốn quen ngang ngược càn quấy càng ngày càng bất mãn vì chỉ được làm thiếp thất, vì vậy tâm địa hiểm độc, mưu toan thừa dịp Lục Tử Hằng không có ở đây, dùng cách thức hạ độc mãn tính hại chết Nguyên thị. Đến lúc đó, thân là mẫu thân thân sinh của trưởng tôn, dễ có cơ hội được phù chính (*).

(*) Phù chính: Từ thiếp lên làm thê.

Triệu thị có chết cũng không chịu thừa nhận, ngược lại chỉ vào Nguyên thị mắng mở, nói nàng cố ý vu oan hãm hại.

Nguyên thị vốn vô cùng suy yếu, thấy tỷ muội mình thật tình đối đãi nhiều năm làm như vậy, lại đau lòng muốn chết, không ngừng khóc ngất.

Lục Thác bị hai phụ nhân làm cho đầu óc choáng váng, vỗ bàn một cái, liền muốn trực tiếp giao Triệu thị cho quan phủ xử theo pháp luật. Sau đó, Nguyên thị được cứu tỉnh buồn bã khóc lóc cầu cạnh, cuối cùng quyết định đuổi Triệu thị ra khỏi Lục gia, phái người áp giải nàng ta về quê nhà ở Tây Bắc, vĩnh viễn không thể bước ra khỏi trấn nhỏ xa xôi kia nửa bước.

Nguyên thị hiền lương và rộng lượng, lần nữa lấy được khen ngợi của mọi người.

Tuồng kịch này đến đây kết thúc.

Tống Tiểu Hoa ngoan ngoãn bình tĩnh xem diễn, sau đó bị những diễn biến đặc sắc kia kích thích giống như bị sét đánh, cổ họng có dấu hiệu ngòn ngọt.

Kết quả ngụm máu này còn chưa phun ra, lại trợn mắt há mồm nhìn Lục Thác bắt đầu đột nhiên nổi đóa.

Đến lúc này lão gia tử mới biết được con chó bảo bối của ông đã từng suýt chút nữa bị người ta hại cho tiêu chảy mà chết, lập tức giận tím mặt.

https://thuviensach.vn

Nhưng vì đầu sỏ gây nên là Mị Nhi và Triệu thị trước sau đã bị đuổi ra ngoài, tức giận không chỗ phát tiết, lại dứt khoát đuổi luôn hai nhân vật xui xẻo bị người khác hãm hại—— Tử Cầm và Vương Lâm.....

Khi biết được tin tức vô cùng hoang đường, Tống Tiểu Hoa lập tức muốn đi tìm Lục Thác lý luận cầu cạnh, bị Thính Huyền khuyên can mãi mới có thể ngăn lại.

Sau cùng Thính Huyền nói một câu: “Tất cả đều phải chờ tới sau khi Nhị gia trở lại rồi tính tiếp.”

Không ngờ, Lục Tử Kỳ lại cười hề hề chơi trò thần bí với nàng, chỉ nói: “Đợi một chút, kịch hay còn chưa diễn xong!”

Trời của ta! Đợi kịch mụ nội ngươi! Cả nhà các ngươi đều hát hí khúc!

Lúc ấy Tống Tiểu Hoa giậm chân giận dữ, nhưng rất nhanh đã bị hành động cầm thú của mỗ lịch sự bại hoại giải quyết.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Chim Sẻ Rình Sau

Chiều muộn của một ngày rất lâu sau đó, khi Tống Tiểu Hoa cực nhàm chán đang ỉu xìu vừa cắn hạt dưa tách tách vừa xem hát tuồng trên đài, liền bị Lục Tử Kỳ không biết bay ra từ nơi nào lừa gạt đến một đình nghỉ mát ở ngay chính giữa tiểu hoa viên.

Gió đêm thổi ngược, hương hoa xông vào mũi, một vòng trăng rằm treo đầu cành.

Mỹ nam trước mặt, sắc đẹp mê người, một đôi ma trảo mò mẫm trên dưới.

Lục Tử Kỳ thật vất vả mới bắt được hai móng vuốt nhỏ không an phận kia: “Diêu Diêu, đừng làm rộn.....”

“A? Chàng lén kéo ta tới đây không phải là vì muốn đánh ‘dã chiến’ sao, còn cố tỏ ra đứng đắn cái gì?”

“..... Dã chiến?”

“Đến đến, ta dùng hành động giải thích cho chàng nghe.” Tống Tiểu Hoa ôm cổ của hắn mượn lực nhảy lên, hai chân vẫn đang vòng qua hông của hắn, lộ ra khuôn mặt "cười dâm": “Chuẩn bị xong chưa?”

Dù đang đứng dưới ánh sáng yếu ớt của trăng, nhưng vẫn có thể thấy rõ sắc mặt đỏ bừng như hoa loa kèn đang nở của Lục Tử Kỳ. Hít sâu một

https://thuviensach.vn

hơi, đè xuống “tà niệm” đang sôi trào mãnh liệt, vỗ vỗ đầu “con khỉ hoang” đang treo trên người mình: “Có chuyện đứng đắn nói với nàng, mau đứng vững.”

Thái độ thuần khiết như đối với tiểu sủng vật kia khiến cho sói tính của Tống Tiểu Hoa chợt giảm, bĩu môi trượt xuống: “Chàng còn có chuyện gì đứng đắn chứ?”

Lục Tử Kỳ lặng yên rồi lại lặng yên, cũng có lúc, hắn lại trở thành thứ không đứng đắn...

Một bên than thở một bên móc từ trong tay áo ra một chiếc túi thêu tinh xảo, còn chưa kịp mở miệng đã bị Tống Tiểu Hoa giơ tay đoạt đi: “Cái này ở đâu ra?”

Uy hiếp tàn bạo lộ ra hình dáng hai cái răng khểnh lại khiến cho Lục Tử Kỳ nhịn không được cười một tiếng: “Đương nhiên là nữ tử khác cho ta.”

Tống Tiểu Hoa thoáng ngẩn ngơ, lập tức giống như một con báo cái nổi giận "gào" một tiếng rồi nhào tới, bất chấp sống chết mà cắn vào đầu vai của hắn.

Lục Tử Kỳ không ngờ nàng lại hung hãn như vậy, thân thủ rõ ràng còn nhanh nhẹn đến mức này. Muốn nghiêng người tránh đi, nhưng phía sau là cột đình cứng rắn, nếu nàng không kịp dừng lại thì tất nhiên sẽ bị đụng đầu vào, ngược lại tự làm mình bị thương. Bởi vậy, hắn chỉ đành phải đứng yên chịu trận, kêu một tiếng "A".

Nghe thấy hắn kêu lên vì đau đớn, Tống Tiểu Hoa không khỏi cả kinh nhả ra: “Thế nào, có phải cắn phải vết thương cũ của chàng rồi không?”

“Không có.” Lục Tử Kỳ cau mày vuốt vuốt bả vai: “Ngày hôm nay phải viết vài tấu chương, có chút đau.”

https://thuviensach.vn

“... Điều này có liên quan gì với việc ta cắn chàng?”

“Không có liên quan!”

“... Vậy tại sao vừa rồi chàng kêu to thế?”

“Không phải ta đã nói rồi sao, bởi vì cánh tay bị đau mà!”

“...”

Thấy nàng nén giận, lúc này Lục Tử Kỳ mới nhéo chóp mũi của nàng một cái: “Nàng nha, thật là một nữ nhân đanh đá không hơn không kém. Nữ tử cho ta túi thêu kia là Tử Cầm!”

“Tử Cầm... Không phải nàng về quê rồi sao?” Tống Tiểu Hoa bỗng nhiên lại bắt đầu tức giận: “Chàng bắt đầu dây dưa với nàng ta từ khi nào?!”

Lục Tử Kỳ im lặng, nhìn lên trời.

“Hiện tại nàng đã trở thành tức phụ của Vương gia, sao ta lại có thể cấu kết với nữ nhân đã có trượng phu?”

“Vương gia (*)? Vương Lâm?!”

(*) Vương gia ở đây ý chỉ nhà họ Vương, không phải là chức tước.

“Năm ngày trước đã bái đường thành thân, cái túi thêu này là Tử Cầm tự tay làm, bên trong chứa kẹo cưới của hai người họ.”

Tống Tiểu Hoa cứng họng trong chốc lát, sau đó lột một viên kẹo đường, bỏ vào trong miệng nhai nhai: “Thật ngọt.” Lại nhai nhai, mắt trợn trắng lên: “Vừa rồi chàng có ý là, nếu như Tử Cầm không phải nữ nhân đã xuất giá, yên bề gia thất, chàng có thể dây dưa với nàng?”

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ im lặng lần thứ hai, nhìn lên trời.

Lúc trước Tống Tiểu Hoa suy đoán không sai, Mị Nhi quả thật là oan uổng.

Cách nói của Tam di nương Tần thị cũng không sai, nàng thật sự là hủy đi vẻ ngoài tốt đẹp của mình chỉ vì không an phận.

Hiện tại Nguyên thị đã sinh được một tử hai nữ (*), lại nắm giữ quyền lớn trong nhà, sớm đã không còn thái độ yếu thế năm đó, vị trí tôn trưởng tức có thể nói vững không thể lay, đương nhiên sẽ không dễ dàng tha thứ bên người trượng phu có "Hồ mị tử" bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu muốn tự tiến cử lên giường tồn tại.

(*) Một tử hai nữ: một con trai và hai con gái

Cho nên, Mị Nhi bị đuổi đi là chuyện sớm muộn, lần này chỉ là vừa may mượn tay của Tống Tiểu Hoa mà thôi.

Hai miếng thịt bò kho tương kia quả thật là Mị Nhi cho Tử Cầm, cũng thật sự là do biểu ca nàng sai người mang tới, chỉ có điều, là hàng thông thường do cửa hàng bình thường sản xuất mà thôi.

Thứ Tử Cầm đưa cho Vương Lâm, là thịt bò kho tương đã đánh tráo, thuốc bên trong, tự nhiên cũng là do Tử Cầm hạ.

Thật ra nguyên liệu chế tạo ra phần thuốc xổ là lấy từ trong viện Triệu thị, chỉ có điều, người ngắt là một tiểu nha hoàn coi vườn bị Nguyên thị mua chuộc mà thôi.

Nhiều dược thảo như vậy, thiếu đi lá cây bốn phía sẽ không ai để ý. Hơn nữa, dường như cũng không ai nhớ rõ, ban đầu là Triệu thị học y cùng Nguyên thị.

https://thuviensach.vn

Năm đó Nguyên thị sinh hai nữ mà không được nam, vạn bất đắc dĩ mới đưa nha hoàn hồi môn của mình cho trượng phu để làm thiếp. Đợi đến khi chính mình rốt cục cũng đã có nhi tử, ngược lại mẫu tử Triệu thị chính là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt.

Vì vậy, trong lúc bản thân ngày càng được dung túng, Triệu thị càng ngày càng ngang ngược ương ngạnh, Lục Chí càng ngày càng ngang bướng vụng về.

Nhẫn nại nhiều năm, đợi được tới lúc thời cơ chín muồi, dùng bản thân làm mồi câu, hành động một lần liền diệt trừ chướng ngại vật.

Mà Lục Chí không có mẫu thân che chở, lại chỉ có thể mặc cho người khác điều khiển, vĩnh viễn không thể làm việc gì ra hồn.

Một phòng thiếp thất còn dư lại kia, chỉ có một nữ nhi, vĩnh viễn cũng khó có khả năng lại có hài tử, không có một chút năng lực tranh đoạt nào. Cho nên, nàng kia đại khái có thể tiếp tục để lại, làm bằng chứng cho sự rộng lượng bao dung của Nguyên thị.

Sau khi Lục Tử Hằng trở về, chỉ sợ không chỉ không trách cứ, nghi ngờ nàng ta, ngược lại vì chuyện nàng tận lực bảo toàn tính mạng Triệu thị lại tự đề xuất ý muốn đích thân dưỡng dục (*) Lục Chí mà càng càng thêm kính trọng nàng.

(*) Dưỡng dục: Nuôi dưỡng và dạy dỗ.

Tuồng vui này, người hoá trang lên sân khấu, hát đến cuối cùng rồi viên mãn tạ mạc (*), dường như chỉ có Nguyên thị.

(*) Tạ mạc (chào cảm ơn): Diễn viên ra sân khấu chào cảm ơn khán giả.

https://thuviensach.vn

Nghe Lục Tử Kỳ nói những chuyện này xong, Tống Tiểu Hoa hoàn toàn hậm hực.

Tuy mấy ngày nay nàng đã từng nghĩ, cũng gần như có thể phỏng đoán ra chân tướng của sự việc, nhưng khi suy nghĩ được xác nhận thì vẫn bị đả kích vô cùng.

Đây cũng chính là nói, nàng, Tống Tiểu Hoa, là cán thương bị người ta đùa nghịch tới đùa nghịch đi, bị con heo ngốc người bán đi còn dốc sức liều mạng hét to hỗ trợ!

Nương cái rắm! Thật nghẹn con mẹ nó họng!

Mặt đỏ tai hồng nhịn một hồi lâu, Tống Tiểu Hoa chợt kêu to một tiếng "A", ôm cột đình muốn đụng lên, Lục Tử Kỳ sợ hãi vội vã dùng một tay ôm lấy nàng từ phía sau: "Đầu của nàng vốn đã không được tốt cho lắm, cũng không thể chịu tổn thương thêm nữa."

"... Chàng!"

Tống Tiểu Hoa bị đả kích chỉ cảm thấy cổ họng ngòn ngọt, hai mắt tối sầm, bỗng nhiên nhảy dựng lên, vững vàng, chuẩn xác, hung ác cắn vào cằm người ở sau lưng.

Nhìn Lục Tử Kỳ mặt ủ mày chau ôm cái cằm mà hơi khom lưng, nàng vô cùng lạnh nhạt mà phủi tay: "Cho chàng chơi trò thần bí với ta, lâu như vậy mới bằng lòng nói, nhìn ta bị dày vò đến mức tim gan khó chịu, cảm giác thú vị đến mức nghiện có phải không? Được thôi, hiện tại ta vui rồi. Nói cho ta biết, sao chàng có thể biết tất cả mọi chuyện. Cái gọi là kịch hay của lúc trước, lại là chuyện gì xảy ra."

Tử Cầm cùng Vương Lâm là một đôi đồng hương xui xẻo, bị Lục Thác giận chó đánh mèo khiến cho tứ cố vô thân, chỉ còn một con đường là về quê, hiển nhiên liền kết bạn đồng hành.

https://thuviensach.vn

Mới ra khỏi kinh thành không bao xa, liền bị sao quả tạ chiếu trúng, gặp phải một đám cướp ở nơi dã ngoại hoang vu, đang lúc bị đuổi đến không còn đường chạy, sắp đi đời nhà mà, cư nhiên họa vô đơn chí (*họa đến dồn dập) lại xuất hiện một đám giặc cỏ.

Vì vậy đầu tiên là một trận quần ẩu đen ăn đen, giặc cỏ không người đánh đuổi bọn cướp, sau đó, đang lúc chuẩn bị giết nam bắt nữ để phân chia hưởng thụ, bất ngờ đụng phải một đội cấm quân đi ngang qua. Bởi vì cái gọi là kẻ cướp không thể đấu với binh lính, giặc cỏ thấy tình thế không ổn, lập tức phủi mông chạy mất.

Mà ở đội trong cấm quân kia, có một người bọn họ quen, chính là tân quý (người mới được coi trọng) đang phải ra ngoài điều tra để vẽ một bản đồ quân dụng chi tiết về "Xu Mật viện", Lục Tử Kỳ.

Tống Tiểu Hoa bĩu môi: "Thì ra cái gọi là ra ngoài làm việc của chàng vài ngày trước chính là làm cái này sao?"

"Việc chung tuyệt đối là thiên chân vạn xác (*), chỉ vừa may thấy hai người bọn họ bị tập kích, nhìn vào thân phận chủ tớ, tiện tay giúp chút chuyện mà thôi."

(*) Thiên chân vạn xác: Vô cùng chân thực, chính xác.

"Dưới gầm trời này còn có thể có chuyện trùng hợp như vậy?"

Lục Tử Kỳ buông tay một cái: "Nếu không phải là chuyện trùng hợp, thì nhất định là có người sắp đặt."

"Cho nên, toàn bộ cấm quân, bọn cướp và giặc cỏ đều là một tay chàng làm?"

"Bọn cướp không phải. Ta có khả năng điều động đều là binh sĩ được huấn luyện nghiêm chỉnh, nhưng không thể giả trang loại nhân vật không

https://thuviensach.vn

theo lẽ thường, luôn thích làm loạn như vậy.”

“Dùng quyền lực để làm chuyện riêng, còn tỏ vẻ!”

Cười kéo nàng ngồi xuống ghế đá: “Thật ra, nếu như không có phụ thân ra mặt nói chuyện, dựa vào năng lực hiện tại của ta, sao có thể dễ dàng điều động cấm quân đóng giữ xung quanh tới giúp ta diễn vở kịch này?”

Sửa sang lại tâm tư một lần nữa, con mắt sáng lên: “Nói như vậy, đuổi Tử Cầm và Vương Lâm khỏi phủ, là phụ thân cố ý?”

“Tử Cầm đi theo bên người đại tẩu nhiều năm, tuyệt đối là tâm phúc, biết rõ rất nhiều chuyện không thể cho người khác biết. Bây giờ chợt bị đuổi đi, đại tẩu không kịp ứng phó, tất nhiên không có thời gian an bài giải quyết hết hậu quả, do đó nàng đã giữ lại một chút sơ hở ở bên trong. Vì vậy, liền khó tránh khỏi sẽ có lòng mang theo mục đích khác, muốn nghĩ cách, nhằm nắm một con át chủ bài có thể áp chế đại tẩu.”

“Lẽ nào... Bọn cướp kia là do đại tẩu phái ra ngoài giết người diệt khẩu?”

Lục Tử Kỳ lắc đầu: “Nàng ta muốn khiến Tử Cầm câm miệng, vốn không cần phải giết người diệt khẩu, bởi vì, phụ mẫu và người nhà của Tử Cầm đều đang trong tay của nàng ta.”

Tống Tiểu Hoa mơ hồ trong chốc lát: “Vậy thì còn có thể là ai?”

“Tứ di nương quản gia mấy chục năm, nàng cho rằng, nàng ta thật sự cam tâm tình nguyện giao quyền ra sao? Nàng ta làm cách nào để đấu với đại tẩu, ta không có hứng thú biết, ta chỉ biết là, bên thua trận tất nhiên không lúc nào không muốn đảo ngược tình thế.”

“Cho nên, Nhị di nương muốn bắt Tử Cầm, hỏi ra chút bí mật từ trong miệng của nàng, khiến đại tẩu sụp đổ?”

https://thuviensach.vn

“Theo ta thấy, bất luận là có hỏi được hay không, Tử Cầm cũng không có cơ hội sống tiếp.”

Trong lòng Tống Tiểu Hoa nhịn không được mà run run một cái: “Mượn đao giết người, vu oan giá họa?”

Lục Tử Kỳ vỗ nhè nhẹ một cái lên mu bàn tay nàng: “Loại chuyện này, chỉ cần có kế hoạch thích hợp, muốn làm được đến mức thiên y vô phùng (*), thật sự cũng không phải việc khó, hơn nữa, có thể mang tới cho đối thủ một đả kích trí mạng.”

(*) Thiên y vô phùng (Áo tiên không thấy vết chỉ khâu): Ý nói, làm việc không có sơ hở nào, vô cùng hoàn mỹ.

“Như vậy, tại sao chàng và phụ thân…”

“Phụ thân là do ta nhờ vả. Còn việc vì sao ta làm, nàng không biết sao?”

“Chàng muốn khống chế đại tẩu, để nàng không dám... tới gây sự với ta nữa.”

Lục Tử Kỳ cười bỡn cợt: “Sao nàng không cho rằng, ta muốn để nàng quản gia?”

Khóe miệng Tống Tiểu Hoa nhếch lên: “Nếu như không sợ Lục gia bị một người lười muốn chết như ta đây làm cho gà bay chó sủa, chàng hãy bỏ ý định này đi. Được rồi, bây giờ Tử Cầm và Vương Lâm đang ở đâu?”

“Ta sắp xếp cho bọn họ mai danh ẩn tích (*) đến Giang Nam, nơi đó có bạn thâm giao của di nương, đã hỗ trợ mua một cái nhà, Vương Lâm có tay nghề, nuôi gia đình không thành vấn đề. À, được rồi, trong trạch viện, có hai thân nhân đang chờ bọn họ.”

https://thuviensach.vn

“Thật sự? Quá tuyệt vời!” Tống Tiểu Hoa vô cùng vui vẻ, không ngừng hôn lên gò má của Lục Tử Kỳ: “Chàng đã làm xong xuôi mọi chuyện rồi, thật trâu bò, không hổ là nam nhân của ta!”

May mà nơi này vắng vẻ ít người tới, ánh sáng của mặt trăng cũng ảm đạm, cho nên cũng không ai nhìn thấy, A di đà phật...

Sau khi Lục Tử Kỳ yên lặng trao đổi tình cảm với Phật tổ, mới tiếp tục nói: “Vở kịch hay này, nàng đã thỏa mãn chưa?”

Tống Tiểu Hoa suy nghĩ, khuôn mặt lại trở nên chán nản, suy sụp: “Dù sao từ đầu tới cuối cũng chỉ có một mình ta ngu ngốc, bị bọn chàng đóng kịch đùa bỡn xoay quanh.” Nói xong, lại cực kì khó chịu mà đập hắn một cái: “Chàng chính là người xấu xa nhất, làm nhiều chuyện như vậy, lại không nói cho ta biết gì cả, sợ ta làm hỏng chuyện của chàng đúng không?”

“Đương nhiên không phải...” Lục Tử Kỳ đưa tay vén mấy sợi tóc rủ xuống của nàng ra sau tai: “Thật ra, ban đầu ta vốn không muốn để nàng biết hết, bởi vì trong đó có quá nhiều chuyện u tối. Thế nhưng, nếu nàng đã theo ta tới nhà này, có lẽ đã chuẩn bị xong tinh thần phải tiếp nhận cách sinh tồn của nơi này. Có một số việc, không cần làm, nhưng nhất định phải hiểu rõ những hệ lụy mâu thuẫn gút mắc, bằng không, khó tránh khỏi có một ngày khiến mình bị thương tổn. Trước ta không nói cho nàng biết, là vì muốn sau khi hoàn toàn giải quyết xong mọi chuyện, sẽ chậm rãi phân tích cho nàng nghe. Mặt khác, cũng để nàng dùng khoảng thời gian này để tự mình suy nghĩ kĩ một chút.”

“Nghĩ cái gì mà nghĩ, ta nhiều lắm chỉ có thể nhìn ra người đạt được nhiều lợi ích nhất trong chuyện này chính là đại tẩu, ngay cả cái này, cũng vì có di nương nhắc nhở nên mới nghĩ ra. Còn lại những chuyện về tâm địa gian xảo kia, ta thật sự có chết cũng không nghĩ ra.” Tống Tiểu Hoa nhẹ nhàng tựa đầu vào cánh tay ấm áp: “Ta rất vô dụng đúng không, không thể

https://thuviensach.vn

giúp chàng làm chuyện bên ngoài, chuyện trong nhà cũng phải khiến chàng bận lòng.”

Lục Tử Kỳ cầm một vài sợi tóc mềm mại của nàng lên, để giữa ngón tay vuốt vuốt: “Đồ ngốc, sao lại nói như vậy chứ? Thật ra, biểu hiện của nàng thật sự đã rất khá.”

“Xì! Không cần khích lệ người ta như vậy!”

“Chuyện này đại tẩu lập mưu tiến hành từ rất lâu, kết cục của Mị Nhi và Triệu thị đã sớm được định, sở dĩ đơn thuần muốn kéo nàng vào chuyện này chỉ là ý muốn nhất thời. Tuy muốn mượn tay nàng để bắt đầu kế hoạch, do muốn giảm mối hiềm nghi với mình đến mức thấp nhất để người khác không thể mượn cớ tính kế, nhưng mục đích quan trọng nhất là muốn nhìn cách xử sự của nàng một chút, chuẩn bị cho khả năng sau này có thể giao chiến. Nàng phát hiện sự hoàn chỉnh khác thường, lập tức có thể ý thức được là cơm canh có vấn đề, đồng thời ngay lập tức âm thầm cho người mang thứ đó tới tiệm thuốc lớn, tìm đại phu có danh tiếng để kiểm nghiệm, còn viết kết quả lên giấy trắng mực đen, ký tên vào, làm vật chứng có tác dụng lớn nhất.” Nói tới đây, Lục Tử Kỳ nhịn không được cười khẽ: “Một chiêu này, nàng học được từ đâu?”

Tống Tiểu Hoa thấp giọng lầu bầu một câu: “Chất lượng thực phẩm có vấn đề đã nhìn thấy quá nhiều rồi, tự nhiên cũng biết...”

Không để ý đến kỳ ngôn quái ngữ (*) của nàng, Lục Tử Kỳ tiếp tục nói: “Tiếp đó, nàng lại thuyết phục Vương Lâm đồng ý đứng ra làm chứng. Điểm này không dễ dàng, bởi vì tâm tư của Vương Lâm đối với Tử Cầm, người sáng suốt đều nhìn ra được, mà hắn lại chỉ biết đối xử tốt với người khác, không cầu chút hồi báo nào.”

(*) Kỳ ngôn quái ngữ: ngôn ngữ kỳ lạ, khác thường.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa do dự một chút, ngồi thẳng: “Thật ra, ta cũng lợi dụng hắn. Lúc đó, tuy cảm thấy việc này rất có thể liên quan đến việc ta đã từng có tranh chấp với Triệu thị, Tử Cầm bị hãm hại, nhưng cũng không dám khẳng định. Ta chỉ có thể nói với Vương Lâm, tin tưởng chắc chắn rằng Tử Cầm vô tội, khiến hắn hỗ trợ làm chứng, là vì lấy lại thanh danh cho Tử Cầm. Nếu như, sau đó chứng minh, thật sự là do Tử Cầm gây nên, như vậy, ta chẳng khác nào lại khiến cho Vương Lâm tự tay bán đứng ái nhân (người yêu) của mình.”

Đôi mắt Lục Tử Kỳ được ánh sáng nhạt của trăng non lưỡi liềm chiếu rọi mà trở nên nhu hòa, nhẹ nhàng nắm tay nàng, bao bọc trong lòng bàn tay: “Nàng, hối hận vì đã làm như vậy sao?”

Ngẩng mặt, nhìn thẳng khuôn mặt đang mỉm cười ôn nhã kia, con người Tống Tiểu Hoa giống như mặt gương, phẳng lặng không gợn sóng: “Không hối hận. Mặc dù thật sự là do Tử Cầm làm, mặc dù Vương Lâm sẽ hối hận trách ta cả đời, ta cũng không hối hận. Bởi vì, ta tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn người trong nhà của ta, bao gồm chó của ta!” Hùng hồn xong lại bắt đầu không nhịn được nhụt chí: “Ai, nói tới nói lui, vẫn là Tử Cầm phụ Vương Lâm, cô phụ sự tin tưởng của hắn.”

Lục Tử Kỳ mỉm cười: “Nàng ta cũng là thân bất do kỷ (*) không có lựa chọn khác, nhưng mà, hai người bọn họ trải qua đau khổ lần này, rốt cục cũng có thể ở cùng một chỗ, cũng coi là chuyện tốt. Tính cách Vương Lâm trời sinh thật thà chất phác, toàn tâm toàn ý đối với Tử Cầm, cũng không hoài nghi lẫn nhau. Mà Tử Cầm rốt cục cũng thoát khỏi lồng chim, có thể bắt đầu cuộc sống thuộc về chính mình, tất nhiên cũng sẽ mở lòng đối với Vương Lâm. Ta tin tưởng, sau khi cách xa vùng đất thị phi như kinh thành, bọn họ sẽ sống rất tốt, rất yên bình.”

(*) Thân bất do kỷ: bất đắc dĩ phải làm điều bản thân không muốn.

https://thuviensach.vn

Đầu Tống Tiểu Hoa gật nhẹ: “Ta nghĩ, Tử Cầm cũng thích Vương Lâm, bằng không, sao lại hiểu hắn như vậy, biết rõ hắn đối xử tốt với Vô Khuyết, có thể tiết kiệm mua thịt bò kho tương nổi danh cho Vô Khuyết ăn. Trên thực tế, ta cũng bắt đầu cảm thấy không đúng ở chỗ này. Mị Nhi không quen biết Vương Lâm, trong lúc đó chưa nói tới có quen biết gì. Làm như vậy, không khỏi cũng quá mức mạo hiểm, ngộ nhỡ gây ra tai nạn chết người, không phải muốn từ bỏ đầu của mình sao?”

Ngón trỏ hơi cong, nhẹ nhàng gõ ba cái lên trán nàng, cười nhạo nói: “Xem ra, đầu heo nhỏ nhà nàng còn không đến nỗi không dùng được!”

Bắt lại tay hắn, há miệng làm bộ muốn cắn: “Nói đến cùng, đều vì tính háo sắc của đám nam nhân các chàng hại! Cưới nhiều thê tử như vậy làm gì? Nhìn đám nữ nhân đấu tới đấu lui vì mình, mấy người cảm thấy rất tự hào, rất có cảm giác thành công có phải không? Ta cảnh cáo chàng, nếu như chàng dám để cho những nữ nhân khác vào cửa, ta sẽ không đấu với nàng ta, sẽ trực tiếp cắt đứt ‘nguồn sắc’ của chàng, để chàng làm thái giám, xem xem chàng làm sao còn có thể tam thê tứ thiếp, trái ôm phải ấp!”

Lục Tử Kỳ co rụt lại lui về phía sau, lạnh run, kéo nàng vào trong ngực: “Nàng vừa mới cắn ta một cái, còn muốn tới nữa sao? Quả nhiên là gần mực thì đen, gần đèn thì sáng, lại học theo Vô Khuyết, ta thấy nàng có thể nằm rạp trên đất đoạt xương của nó ăn rồi.” Hai tay gắt gao giữ chặt thân thể còn đang không ngừng giãy giụa, cười than: “Không phải ta đã sớm đồng ý với nàng sao, nàng là nữ nhân cuối cùng có thể lọt vào tim ta.”

Buồn bực lớn tiếng kêu: “Coi như không có ý định, cho dù hành động cũng không được!”

“Được được được, ta đây đồng ý với nàng lần nữa, là từ nay về sau, nữ nhân có thể có quan hệ xác thịt với ta chỉ có nàng.”

https://thuviensach.vn

“Nói cách khác...” Dời thân ngồi lên đầu gối của hắn, kề sát lỗ tai của hắn: “Ta là nữ nhân cuối cùng có thể nhìn thấy chàng khỏa thân, thú tính đại phát rồi!”

Hơi thở ấm áp khiến vành tai có chút nóng lên, một vòng trăng tròn chẳng biết lúc nào đã lặng yên ẩn vào trong mây, mà ngay cả bầu trời đầy sao cũng như cùng lúc nhắm mắt lại, có lẽ, toàn bộ bị lời nói can đảm và việc làm của nha đầu kia làm cho thẹn thùng!?

Lục Tử Kỳ ngửi mùi hương nhàn nhạt trên người nàng, bàn tay chăm chăm tiến tới vòng eo chỉ nhỏ đầy một nắm tay của nàng.

Khóe môi không khỏi nhếch lên, xem ra, chuyện đáng thẹn hơn cũng đã làm nhiều, rồi cũng thành thói quen. Da mặt con người, quả nhiên là càng luyện càng dày...

Chuyện này, có một kết thúc như vậy.

Tuồng vui này, dù cho đặc sắc hay không, cũng theo đó tuyên bố “khúc chung nhân tán” (nhạc hết, người đi). Mặc dù, chỉ là tạm thời.

Diêu Diêu tuy thông minh, làm việc cũng đủ nghiêm cẩn, nhưng dù sao ở khía cạnh đấu đá với người khác vẫn còn có chút ngây ngô.

Ví như, nàng sẽ không quá kinh ngạc, từ trước đến nay không nhúng tay vào chuyện trong nhà Lục Thác, tại sao thái độ lần này lại độ khác thường.

Ví như, nàng không có nghi ngờ, chỉ vì một nha hoàn bên người Nguyên thị, sao có thể biết Lục Thác động tay động chân trong việc dùng cấm quân.

Ví như, nàng không hiếu kỳ, trong thời gian ngắn ngủi, sao lại giúp Tử Cầm bị Nguyên thị khống chế nhiều năm thoát khỏi khốn cảnh...

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Ngấm Ngầm Trạch Đấu

Khi Lục gia và Nguyên gia kết thân, Nguyên gia vẫn chỉ vừa mới hưng khởi, có Lục gia dìu dắt nâng đỡ, mấy năm nay từng bước lớn mạnh, từ từ có thế lực thuộc về mình, về danh tiếng lại mơ hồ có ý áp đảo Lục gia.

Lục Thác không quan tâm tới chuyện này, thậm chí còn bảo Nguyên Thị làm nhà. Một mặt là vì hai nhà có quan hệ thông gia, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu. Mặt khác là vì muốn cân bằng lực lượng trong triều. Dù sao, nếu chỉ có Lục gia lớn mạnh, thật sự không phải là chuyện may mắn.

Lục Tử Kỳ trở về trước, phái người điều tra kỹ người bên cạnh Nguyên Thị. Kết quả phát hiện, Tử Cầm đúng là tai mắt mà Nguyên gia sắp xếp vào Lục gia nhiều năm trước, có trách nhiệm thông báo tất cả các loại tin tức cho Nguyên gia và Nguyên Thị, trong đó không thiếu một số manh mối rất có khả năng tạo thành bất lợi với Lục gia.

Thật ra, Lục Thác đã sớm biết những chuyện này, cho nên vẫn không động vào nàng, bởi vì cảm thấy giống như là trò hề vậy, vốn không để ý.

Lục Tử Kỳ lại cảm thấy đây là một cơ hội, giúp thê nhi tăng thêm một cơ hội được bảo vệ.

Dưới sự ngầm đồng ý và giúp đỡ của Lục Thác, chàng cũng đã bắt đầu âm thầm an bài để người nhà Tử Cầm trốn thoát mà không bị phát hiện, từ

https://thuviensach.vn

quê nhà đến thẳng phía Nam. Đồng thời vì phong tỏa tin tức nghiêm ngặt nên Nguyên Thị không hề biết đến chuyện này.

Lần này, Lục Thác mượn cơ hội nổi giận đuổi Tử Cầm ra ngoài, thật sự làm Nguyên Thị trở tay không kịp. Đợi đến khi phản ứng lại thì người nhà của Tử Cầm và Vương Lâm đã biến mất toàn bộ, không tra ra dấu vết.

Sở dĩ Lục Thác muốn làm như vậy, phần lớn nguyên nhân là vì bồi thường cho Lục Tử Kỳ.

Bởi vì chuyện năm đó của Tiết Tử Đồng, Nguyên Thị gây ra sóng gió không hề nhỏ. Thậm chí bảo người khác giả mạo thư từ, nói Tiết Tử Đồng không tuân thủ chuẩn mực đạo đức, cấu kết với hảo hữu của Lục Tử Kỳ. Tuy rằng sau này điều tra rõ sự việc, nhưng mà sỉ nhục như thế, có thể nói là trí mạng với một vị cô nương trong sạch.

Đồng thời Nguyên Thị làm như vậy vì lo lắng con dâu thứ hai sẽ sinh một đứa cháu đích tôn cho Lục gia. Ép con trai thứ hai vốn rất được sủng ái vào đường cùng, lại khiến con trai cả không còn thời gian trở mình, cũng tạo cơ hội để Tiết gia và Lục gia không còn nối lại tình xưa, mục đích chính là muốn Nguyên gia thừa dịp này để vươn lên.

Cuối cùng đã đạt được mục đích, mặc dù Tiết Tử Đồng sinh một đứa con nhưng bản thân lại ngọc nát hương tan, khiến cho tinh thần Lục Tử Kỳ sa sút sống qua ngày, thậm chí còn đi tới biên cương xa xôi, con trai thứ hai dần yếu thế.

Mà vì cái chết của Tiết Tử Đồng mà mối quan hệ giữa Lục gia và Tiết gia hoàn toàn rạn nứt, tạm thời chỉ có mượn sức mạnh của Nguyên gia mới có thể ổn định địa vị sau biến cố. Vì vậy vẫn nhẫn nhịn với Nguyên gia.

Cũng chính vì như thế, sự oán hận của Lục Tử Kỳ cũng không có chỗ phát tiết. Chỉ vì lợi ích gia tộc mà tổn hại đến tình thân khiến chàng cảm thấy nản lòng, cuối cùng bực tức rời nhà.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên, rất ít người biết đến sự thật này.

Ngoài mặt, Nguyên Thị vẫn luôn là con dâu hiền lương hiếu thuận, là mẫu thân tốt dịu dàng yêu thương, chủ tử đối xử tử tế với hạ nhân.

Lục Tử Kỳ biết, vì người bạn bị oan kia là Hoắc Nam. Về chuyện vu khống hãm hại này, chàng đã dốc sức điều tra ra chân tướng, nhưng không thể làm được gì.

Cho nên lần này trở về, chuyện đầu tiên Lục Tử Kỳ phải làm chính là ngăn cản Nguyên Thị có khả năng gây sóng gió, xúc phạm đến thê nhi của chàng lần nữa.

Tử Cầm, chính là một con bài tốt.

Nàng ta không chỉ biết rất nhiều bí mật của Nguyên Thị, còn biết không ít bí mật của Nguyên gia. Bởi vì nàng ta và tam công tử được sủng ái nhất Nguyên gia, luôn có quan hệ mập mờ không rõ.

Không nghi ngờ chút nào, Tử Cầm là một người thông minh, hiểu phải nắm giữ những thứ có thể làm bùa hộ mệnh cho mình và người nhà.

Chuyện này cũng là một trong những lý do Lục Thác vì một nha hoàn nhỏ bé không đáng kể mà làm to chuyện thế này.

Gần đây, Nguyên gia quá mức liều lĩnh, hiện giờ là lúc bị chèn ép rồi…

Ngoài ra, Lục Thác viết một lá thư cho tướng lĩnh cấm quân trấn giữ ngoài thành, bảo bọn họ điều vài trăm người ra ngoài quấy nhiễu thổ phỉ. Tất cả vì muốn chứng minh sau khi mình rút khỏi, vẫn còn mấy phần lực ảnh hưởng trong quân đội.

https://thuviensach.vn

Mà Lục Tử Kỳ nhìn ra tai hại từ trong thể chế quân đội. Chuyện này lại là ngòi nổ giao chiến của hai lực lượng khác sau này.

Đủ loại nguyên nhân trong này, đương nhiên Tống Tiểu Hoa không thể nào biết được, Lục Tử Kỳ cũng không có ý định để cho nàng biết.

Ứng đối các mối quan hệ rối ren phức tạp trong gia tộc, nàng đã làm rất khá rồi. Còn những tranh đấu không thấy máu, những thứ âm u tràn đầy dơ bẩn kia, cứ để một mình hắn đối mặt.

Là một người nam nhân, không có cái gì bất lực hơn, sỉ nhục hơn việc không bảo vệ được thê tử của mình. Chàng đã nếm thử một lần rồi, nhất định sẽ không để có lần thứ hai.

Nhẹ nhàng hôn lên đôi mắt lóe sáng bị che khuất đó, trong nụ cười của Lục Tử Kỳ còn có chút chua xót và mệt mỏi.

Trong hoàn cảnh thế này, ai cũng không cao thượng, sạch sẽ hơn ai.

Nguyên Thị lấy người nhà ra uy hiếp, khống chế Tử Cầm vì mục đích riêng, không phải chàng cũng thế sao?

Chàng rất coi trọng tình thân nên cho Tử Cầm một căn nhà, nhưng cũng giống như cho một lồng chim vững chắc vây nàng ta.

Sự khoan dung thật thà của Vương Lâm mới có thể hóa giải được đề phòng và sự lạnh lẽo trong lòng nàng ta. Hai người cùng chung hoạn nạn, mới có thể nắm tay sống bình an cả đời.

Nếu như không thể, vậy thì làm sao? Tạm cho là lộ phí để nàng ta ứng phó.

Đây đã là sự an bài nhân từ nhất mà Lục Tử Kỳ có thể làm được.

https://thuviensach.vn

Dù sao, năm đó trong những kẻ hại Đồng Nhi, Tử Cầm cũng không thoát khỏi liên quan. Nếu như không phải nể tình nàng ta thề chết bảo vệ người nhà, có chút giống Diêu Diêu, thì sao có thể đáng giá để chàng lo lắng thế này? Để nàng ta mở miệng, có rất nhiều biện pháp!

Màn đêm buông xuống, trăng sao khó khăn hiện ra, gió đêm hơi lạnh.

Trong không khí truyền đến tiếng chiêng trống trên vũ đài ở nơi xa, nhẹ nhàng mịt mù như ẩn như hiện.

Chuyện xưa như vở kịch vừa phức tạp vừa rối rắm, nhưng sao bằng cuộc sống chân thật, giả dối lại quỷ quyệt? Người xem cùng người hát hí khúc, ai là khán giả của ai?

Cúi người nhìn thiên hạ cuộn tròn ở trong ngực như con mèo nhỏ, trong tiếng nói của Lục Tử Kỳ mang theo một phần vui thích còn có nét khàn khàn đặc biệt: “Diêu Diêu! Nàng thích xem hát không?”

Tống Tiểu Hoa lười nhác, dùng ngón tay như có như không vuốt ve lồng ngực màu lúa mạch của chàng: “Không thích xem hát ở nơi này của các chàng, y y a a không biết đang hát cái gì. Chỉ là…” Ôm hông của chàng, khẽ cọ xát hõm vai của chàng: “Ta lại càng ngày càng hứng thú xem hát diễn ra ở trong đại trạch viện của Lục gia. Tử Kỳ! Ta hiểu ý của chàng, ta chỉ muốn làm người xem hát đứng ngoài quan sát, những thứ hóa trang thật thật giả giả trên sân khấu kia đều không liên quan chút nào đến ta. Nếu có liên quan đến ta, cũng chỉ có chàng và Lăng Nhi. À đúng rồi! Đương nhiên còn có Vô khuyết.”

Khóe môi Lục Tử Kỳ giương nhẹ, ngậm lấy vành tai mềm mại của nàng: “Diêu Diêu! Nhất định ta sẽ cho nàng một ngôi nhà thật êm ấm.”

Ngày hôm sau, ăn điểm tâm xong, Tống Tiểu Hoa vui tươi hớn hở đi tới ‘Thịnh Viên’, tìm Nguyên Thị nói chuyện phiếm.

https://thuviensach.vn

Vừa mới vào cửa, nghe thấy nàng ta nổi giận với người khác, nói là cháo trắng làm quá nhạt, món dưa cải lại làm quá mặn. Tống Tiểu Hoa buồn cười, bước nhanh tới: “Đại tẩu! Mới sáng sớm, là ai chọc giận tẩu mất hứng?”

Nguyên Thị thấy nàng tới, vẫy tay bảo người hầu lui ra: “Một người hai người đều không làm tẩu bớt lo, đâu giống người bên cạnh muội, cơ trí hiểu biết như thế. Đến đây, muội nhất định phải dạy tẩu, làm sao chỉ bảo những hạ nhân này.”

Tống Tiểu Hoa cười ngồi trên băng ghế bên cạnh nàng ta: “Đại tẩu! Đột nhiên Tử Cầm không ở đây, khó tránh khỏi sẽ có chút không quen. Hơn nữa, tẩu cũng không thể dựa theo tiêu chuẩn của nàng ấy để yêu cầu người khác, nàng ấy là người tẩu mất nhiều công sức tự tay dạy dỗ như vậy, là nhân vật cỡ nào chứ?”

Vừa nhắc tới Tử Cầm, vẻ mặt Nguyên Thị rõ ràng cứng đờ, khẽ thở dài: “Tử Cầm cực khổ hầu hạ tẩu những năm nay, vốn định tìm một nhà khá giả cho nàng ấy, coi như là đáp lại toàn bộ tình cảm giữa chủ tớ, không ngờ… Xem như số mệnh của nàng ấy không tốt, phúc bạc đi!”

Tống Tiểu Hoa cũng giả vờ sụt sịt theo, sau đó lại cười nói: “Chúng ta đừng nói tới nàng ấy nữa. Như vậy đi, mấy ngày trước muội xem một cảnh hát mới, nội dung rất thú vị. Dù sao không có gì làm, không bằng muội kể cho tẩu nghe giải sầu, được không?”

Uống một ngụm trà hắng giọng một cái: “Tuồng hát này nói đến chuyện xưa trong một đại trạch viện, không khác Lục gia của chúng ta là mấy. Chưởng gia, là nàng dâu của Nhị công tử, người ta gọi là Nhị thiếu phu nhân. Nghe và nhìn cứ như giống như đang nói muội vậy.”

Nguyên Thị cười đồng ý: “Đúng vậy, thật đúng là khéo.”

https://thuviensach.vn

“Vị Nhị thiếu phu nhân này tuyệt đối là người giỏi giang, quản lý cả nhà thỏa đáng, mọi người nhắc tới nàng ấy đều là những lời khen không dứt miệng. Cho dù là lão gia, phu nhân, lão phu nhân đều sủng ái, coi nàng ấy là một khối bảo vật, quả thật nổi trội như mặt trời ban mai, không có ai bì được. Nhưng mà, nàng ấy có tốt đến đâu, cũng có hai điều không được, một là quá mức mạnh mẽ, hai là quá hẹp hòi với người khác.”

Tống Tiểu Hoa dừng lại, uống một ngụm trà, khóe mắt khẽ lóe lên nhìn nụ cười có chút miễn cưỡng của Nguyên Thị, tiếp tục nói: “Bởi vì nàng ấy không có con trai, nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, liền tính kế giết chết nữ nhân đã có cốt nhục của trượng phu, cuối cùng làm cho phu thê chia ly. Cho tới bây giờ vẫn không chịu chút thua thiệt, mọi việc đều muốn tranh cao thấp, đương nhiên sẽ đắc tội với không ít người. Đại tẩu đoán một chút xem, một người giống như thế, kết quả sẽ như thế nào đây?”

Nguyên Thị nâng chén trà lên nhẹ nhàng thổi lá trà bồng bềnh trên mặt nước, tựa như thuận miệng đáp: “Tẩu thấy, tám chín phần không phải là kết cục tốt đẹp gì nhỉ?”

Tống Tiểu Hoa cười như không cười nhìn nàng ta, gằn từng chữ: “Mưu kế quá thông minh, ngược lại làm hại đến tánh mạng của nàng ấy.”

Mặt nước giống như bị gió thổi qua, dao động kịch liệt.

“Thật ra thì theo ý muội, làm người cần gì tranh chấp như thế? Bản thân mình sống mệt mỏi không tính, còn có khả năng làm liên lụy đến người khác. Đại tẩu, tẩu nói xem có đúng không?” Tống Tiểu Hoa thong thả vuốt vuốt ống tay áo: “Dù sao, Nhị thiếu phu nhân em đây mãi mãi sẽ không trở thành vị thiếu phu nhân trong cảnh hát kia. Muội rất lười, lại chưa bao giờ tính kế đấu tới đấu lui gì đó, sẽ không làm chuyện tranh giành, cũng không muốn làm. Đời này không có mong ước gì, chỉ cầu trượng phu và đứa nhỏ sống yên bình mà thôi. Cho nên gánh nặng của

https://thuviensach.vn

chưởng gia này, cũng chỉ dựa vào đại tẩu gánh thôi.” Nói xong, đứng dậy, nửa thật nửa giả hành lễ với Nguyên Thị: “Đại tẩu, tẩu vất vả nhiều rồi.”

Lông mày Nguyên Thị khẽ nhíu lại, chợt vội vươn tay đỡ, nói: “Nào có như lời của muội nói, tẩu vốn định sau khi muội đến vừa đúng có thể giúp tẩu, hai chúng ta cùng nhau quản lý gia nghiệp khổng lồ này. Không nói gạt muội, tẩu thật sự cảm thấy có chút lực bất tòng tâm!”

Thừa dịp cầm ngược lại, Tống Tiểu Hoa thản nhiên thả một vật vào trong tay nàng ta: “Đại tẩu quá mức khiêm tốn, cũng quá mức coi trọng muội, nhưng muội không có loại bản lãnh này. Đại tẩu cứ làm việc đi ạ, không quấy rầy nữa. Muội cũng phải trở về cho chó ăn, trêu chọc chim, chờ Tử Kỳ và Lăng Nhi trở về ăn cơm!”

Vừa đi ra khỏi cửa liền mơ hồ nghe thấy tiếng vang nhỏ, hình như là tiếng ly trà bị ném bể.

Tống Tiểu Hoa nhếch miệng cười, tâm tình thoải mái.

Chắc chắn Nguyên Thị đã phát hiện Tử Cầm và người nhà cùng nhau biến mất khỏi thế gian không tìm thấy nữa, đang bể đầu sứt trán tìm kiếm khắp nơi, chính là nàng vô cùng “tốt bụng” chỉ ra con đường lầm lạc này.

Đó là túi thêu tự tay Tử Cầm làm ra, hơn nữa rõ ràng là mới làm mấy ngày nay, tất nhiên Nguyên Thị liếc một cái là có thể nhìn ra tác phẩm thêu của nàng ta.

Nói một tiết mục ngắn liên quan đến Vương Hi Phượng kia. Một mặt là vì nói cho Nguyên Thị, xưa nay Tống Tiểu Hoa nàng không có ý tranh giành cướp đoạt cái gì. Mặt khác cũng bày tỏ rõ, nếu như làm chuyện quá đáng, thì ác giả ác báo. Đến lúc đó, kết quả “làm hại đến tính mạng” là gì, thật sự rất khó coi…

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ và Lục Tử Hằng là hai huynh đệ mất mẫu thân từ nhỏ. Làm huynh trưởng nên khi Lục Tử Hằng còn tuổi nhỏ liền gánh vác trách nhiệm chăm sóc đệ đệ. Khoảng thời gian đó, bao nhiêu nỗ lực, chịu đựng bao nhiêu oan ức, có bao nhiêu gian nan, Lục Tử Kỳ đều nhìn thấy, toàn bộ đều khắc ghi ở trong lòng. Đối với người đại ca này, chàng vẫn luôn kính trọng, tình cảm cực kỳ sâu đậm.

Về điểm này, Tống Tiểu Hoa rất rõ ràng. Cho nên, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, nàng cũng không muốn thật sự trở mặt với Nguyên Thị, làm khó huynh đệ hai người.

Dù sao, sau khi ầm ĩ một phen thế này, tin rằng Nguyên Thị sẽ không ăn no không có việc gì làm mà chạy đến gây phiền phức cho nàng.

Mà chuyện nàng phải làm sau này, chính là lúc người ta diễn kịch, thỉnh thoảng đi qua thêm mắm dặm muối…

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Bí Mật Của Niệm Viên

Editor: Tịnh Hảo + Thiên Y

Beta: Thiên Y + Maria Nyoko

Ngàn vạn lần không được trêu chọc người bên trong 'Niệm viên', cho dù là đụng phải con kiến bò ra từ trong viện cũng phải đi vòng ra, đây là nhận thức chung từ trên xuống dưới của đại trạch Lục gia bây giờ.

Chuyện khác thì không nói, chỉ nói đến Lục lão gia vì một con chó, có thể đuổi cô nương Tử Cầm, người đắc lực nhất bên cạnh đại thiếu phu nhân ra ngoài, cũng đủ để nói lên vấn đề rồi. Trừ khi có người nào đó đần độn và mù mắt, bằng không tuyệt đối sẽ không có ai muốn động lên đầu thái tuế lúc này. Dù sao, cuộc đời vẫn tốt đẹp, '2012' cách bọn họ vẫn rất xa xôi…

Vì vậy, Tống Tiểu Hoa xem như hoàn toàn an nhàn, an nhàn đến mức ngay cả tiếng ve sầu trên cây nghe cũng êm tai, làm người khác không nhịn được muốn bắt mấy con tỷ thí 'ca hát' với nhau.

Sau khi lấy một túi lưới buộc vào đầu một cây gậy trúc, ngước cổ kiên nhẫn bắt nửa ngày nhưng chỉ vớt được vài lá cây đã bắt đầu ố vàng, Tống Tiểu Hoa quyết định nghỉ ngơi một lát, xoa xoa cái cổ sắp gãy của mình rồi bắt tiếp.

Vận động phần cổ, khóe mắt nàng đúng lúc nhìn thấy Thính Huyền đi ngang qua.

https://thuviensach.vn

Một khi người này cảm thấy nhàm chán sẽ muốn tám chuyện, nhất là nữ nhân. Không có phim truyền hình cẩu huyết và tin tình cảm bát quái của minh tinh xoa dịu, chỉ có khai thác tin từ những người xung quanh để thỏa mãn phương diện nhu cầu tinh thần này.

“Thính Huyền, ngươi qua đây đi.”

“Nhị thiếu phu nhân có gì phân phó?”

Khác với Hiểu Yên có tính tình cởi mở, Thính Huyền gần như không có dáng vẻ cười hì hì cả ngày trước mặt chủ tử, từ đầu đến cuối đều duy trì thái độ kính cẩn cần có, làm Tống Tiểu Hoa hơi bất đắc dĩ. Nhưng mà nếu so sánh với nhau lại càng khiến người khác thêm nể trọng và tín nhiệm hơn.

“Không có việc gì, chỉ là muốn tìm ngươi nói vài lời.”

Thính Huyền nhận lấy gậy trúc đặt dựa vào cây, lại vắt một miếng khăn vuông trong chậu nước ở bên cạnh lau mặt cho Tống Tiểu Hoa, lúc này mới mỉm cười nhẹ giọng nói: “Nhị thiếu phu nhân cảm thấy buồn bực ạ?”

“Đúng vậy, ta buồn sắp chết rồi. Cho nên mới muốn nói chuyện phiếm cùng ngươi đây!” Tống Tiểu Hoa nhàm chán đảo đi đảo lại miếng khăn vuông ở trên ngón tay, có vẻ như thuận miệng nói: “Tuy tay nghề của người đầu bếp mới tới đó không tệ, nhưng suy cho cùng vẫn kém hơn Vương Lâm một chút, ngươi cảm thấy thế nào?”

Thính Huyền ngẩn ra, chợt vẫn nhỏ giọng như thế từ từ nói: “Từ bé, đầu lưỡi của người làm hạ nhân như tiểu nữ đều thô ráp, sao có thể nếm được tốt xấu, Nhị thiếu phu nhân đã nói không bằng, vậy thì chắc chắn không bằng.”

Tống Tiểu Hoa nhìn gò má của nàng ấy gầy gò tiều tụy không ít mà thở dài: “Ta sợ ngươi như vậy. Hiểu rõ nhưng không nói gì, lại cố tình trôi

https://thuviensach.vn

chảy làm người khác không tìm ra được khuyết điểm, ngươi cũng được xem là một cao thủ đánh Thái Cực (*) rồi.” Kéo nàng ấy đứng dưới bóng cây, thu lại vẻ mặt cười cợt: “Ta hỏi ngươi một chuyện, ngươi phải thành thật trả lời, không được đánh trống lảng nữa!”

(*) Đánh thái cực (打太极 dă tàijí): Như người luyện Thái Cực quyền, động tác cổ tay, bàn tay đưa qua đưa lại khi luyện quyền, thì từ đánh Thái Cực được cư dân mạng dùng để chỉ cách nói mập mờ, đánh trống lảng, như có như không, khó nắm bắt.

“Đánh trống lảng là gì ạ?”

“..... Chính là không được gạt ta!”

“Nhị thiếu phu nhân nói quá lời, tiểu nữ nào dám.”

“Vậy thì tốt. Thật ra thì, ngươi đã sớm biết Mị nhi oan uổng đúng không?”

Thính Huyền ngẩn ra: “Mị nhi thật sự mắc tội hạ độc, bị đại thiếu phu nhân đuổi ra ngoài, sao lại oan uổng?”

Tống Tiểu Hoa vẫy tay: “Ngươi đừng giả bộ ngớ ngẩn để lừa ta. Nơi này chỉ có hai chúng ta, đừng ngại nói thẳng ra. Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, ta và ngươi đều biết rất rõ. Hiện tại, ta không phải muốn nói chuyện của Mị Nhi với ngươi, mà là Vương Lâm.”

Thấy nàng ấy chỉ cúi thấp đầu không nói lời nào, liền chậm chạp lên tiếng: “Ngày đó ở ‘Thịnh viên’, ngươi đã nhìn ra điểm không hợp lý, đúng không? Cho nên cái gì cũng không nói, là bởi vì lo lắng Vương Lâm biết Tử Cầm cố ý lợi dụng, hắn sẽ khó chịu, đúng không? Ngươi vẫn luôn thích Vương Lâm, phải không?”

https://thuviensach.vn

Thính Huyền im lặng một lát, rốt cuộc ngẩng đầu lên, nước mắt rưng rưng, nhưng giọt nước mắt thuỷ chung vẫn không rơi: “Nhị thiếu phu nhân là người hiểu chuyện, chuyện gì cũng không thể gạt được đôi mắt tinh tường của ngài. Ngày ấy ở trong viện, Tử Cầm tỷ nhìn thấy tiểu nữ và Vương Lâm cùng nhau đứng ở đằng kia, nhưng không lộ ra vẻ kinh ngạc hay tò mò gì cả, tiểu nữ biết, sợ chuyện này không đơn giản như bề ngoài. Nhưng không có bằng chứng, tiểu nữ là một hạ nhân không dễ nói ra chuyện gì. Huống hồ, mặc dù thật sự có ẩn tình, đó là chuyện trong phòng của đại thiếu phu nhân. Nhị thiếu gia đã từng dặn dò, cứ giữ bổn phận của mình, chuyện của người khác, không cần lo. Cho nên, xin nhị thiếu phu nhân tha tội không nói rõ của tiểu nữ. Về phần tiểu nữ đối với Vương Lâm…”

Thoáng nghẹn ngào, buồn bã cười một tiếng: “Tuy tiểu nữ có ý, nhưng hắn vô tâm, lại không thể cưỡng cầu. Huống chi, sau này cách một bức tường cao, lại cách thiên sơn vạn thủy, sợ là vĩnh viễn không gặp lại nhau, nên không cần nói nữa.”

Tống Tiểu Hoa chợt rất muốn dán giấy niêm phong lên miệng mình, đang tốt lành lại bát quái làm gì. Vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình mà nhiều chuyện, vạch trần nỗi đau của người khác, thật là đáng đánh đòn: “Thính Huyền! Thật xin lỗi. Ta không nên nhắc đến hắn, chúng ta quên hắn đi. Hôm nào, ta nhất định sẽ tìm một nam nhân tốt hơn hắn gấp trăm ngàn lần cho ngươi.”

Nói xong, tay khẽ run rẩy, thiếu chút nữa thì tát thẳng vào mặt mình một cái. Lời nói thối nát, máu chó như thế, còn không bằng không nói.

Khi thích một người, hắn chính là người tốt nhất khắp thiên hạ, nào có ai tốt hơn đây? Huống chi, bây giờ rõ ràng trong lòng Thính Huyền không bỏ được Vương Lâm, nói chuyện này cũng quá sớm rồi.

https://thuviensach.vn

Không ngờ, Thính Huyền lại vén áo thi lễ: “Toàn bộ để Nhị thiếu phu nhân làm chủ, tiểu nữ đi trước, tạ ơn.”

Vốn tưởng rằng nàng ấy sẽ nói loại câu tương tự như ‘cả đời không lấy, muốn hầu hạ ngài vĩnh viễn’, nhất thời Tống Tiểu Hoa có chút không biết làm thế nào.

“Dù sao chuyện cũng đã qua, tiểu nữ cũng không thể không lấy chồng.” Như là nhìn ra nghi ngờ của Tống Tiểu Hoa, Thính Huyền thản nhiên nói: “Tâm ý của tiểu nữ với hắn, hắn cũng không biết. Nếu như tiểu nữ cố chấp, chỉ càng làm hắn thêm tội. Sau này đi âm tào địa phủ, còn có mặt mũi nào mà gặp hắn sao? Đời này không duyên, thì đợi kiếp sau vậy. Thoải mái sống cuộc sống của mình, mới không uổng phí nỗ lực của tiểu nữ. Nhị thiếu phu nhân! Những lời này, tiểu nữ cho rằng sẽ giấu mãi trong lòng. Bây giờ nói ra, xem như chấm dứt một nỗi băn khoăn.” Nụ cười xinh đẹp, đôi mắt lóe sáng, dường như làm gương mặt vốn không xuất chúng lại tăng thêm chút ánh sáng chói mắt: “Cảm ơn nhị thiếu phu nhân đã cho tiểu nữ cơ hội này, cũng cảm ơn nhị thiếu phu nhân khoan dung với tiểu nữ, lúc đó không hỏi đến cùng, giúp đỡ tâm tư của tiểu nữ.”

——— ———————

——— ———————

Lục Lăng học xong lại bị Lục Thác nửa đường “chặn” lại, nói ăn cơm tối xong sẽ đưa về. Không có gạo nếp nhỏ (ý chỉ đứa bé) để “giày xéo”, vì thế Tống Tiểu Hoa càng nhàm chán hơn, đành phải ngồi ỳ trong thư phòng của Lục Tử Kỳ cho hết thời gian.

Xử lý xong công văn, ngẩng đầu lên, lại thấy người nào đó ở phía trước không có động tĩnh gì đang đặt cằm lên bàn, hai tay rủ xuống đất, đôi mắt sững sờ nhìn chằm chằm đèn lưu ly đến ngẩn người. Lục Tử Kỳ nhìn

https://thuviensach.vn

thấy dáng vẻ buồn cười này thì không nhịn được cười khẽ: “Còn nhìn thêm nữa, cẩn thận rơi tròng mắt ra đó.”

Tống Tiểu Hoa nghiêng mắt về phía phát ra âm thanh, đã hồi phục trạng thái như nước lặng, hiếm khi không thấy nàng lập tức phản kích lại.

Không khỏi có chút lo lắng, lấy tay đặt lên trán của nàng: “Thế nào? Không thoải mái sao?”

Lấy phía dưới cằm làm điểm tựa, đầu lắc lắc trái phải.

“Như vậy, có tâm sự sao?”

Lấy phía dưới cằm làm điểm tựa, gật đầu lên xuống.

Nín cười: “Cằm của nàng có đau không?”

Lấy phía dưới cằm làm điểm tựa, đầu lắc lắc trái phải.

Nhíu mày, cầm lấy một quyển sách mở ra, nghiêng người ngồi xuống: “Vậy nàng tiếp tục nghĩ tâm sự của nàng, ta xem sách một lát.”

Tư thế chưa thay đổi, chỉ là yếu ớt thở dài. Cuối cùng cũng mở miệng, theo miệng khép mở, suy nghĩ dừng lại một lát: “Vấn thế gian tình thị hà vật, trực giao sinh tử tương hứa.” (*)

(*) Vấn thế gian tình thị hà vật, trực giao sinh tử tương hứa: Hỏi thế gian tình là gì, mà khiến hẹn thề sinh tử

Lẩm nhẩm một lần, ánh mắt sáng lên: “Câu này không tệ, chẳng lẽ là nàng tự làm sao?”

Tống Tiểu Hoa ngẩn ngơ, thầm nói không xong rồi. Đại khái đây là câu nói mà Lý Mạc Sầu hay lảm nhảm, lúc này còn chưa được viết ra, cũng không thể đạo văn của người ta. Vì vậy nàng vội vàng ngồi dậy ngắt lời:

https://thuviensach.vn

“Ta nào có bản lĩnh này, có thể là trước đó vô tình nghe được ở nơi nào đó! Bỏ qua chuyện này đi, chàng nói xem, sau này Tử Cầm và Vương Lâm sẽ hạnh phúc không?”

Quả nhiên lực chú ý của Lục Tử Kỳ được chuyển dời thành công: “Tại sao lại nhắc tới bọn họ?”

“Ta chỉ cảm thấy, hai người thích nhau ở chung với nhau, thật không dễ dàng. Giống như tại sao lúc nào lão Ngọc Hoàng cũng thích thắt loạn dây tơ hồng vậy? Người ngươi thích thì không thích ngươi, người thích ngươi thì ngươi lại không thích. Trong lòng muốn ở bên cạnh một người, luôn nghĩ đến người đó, nhưng người đó không biết ngươi thích hắn…”

Bị xoay quanh giữa “thích và không thích” đến chóng cả mặt, nhưng vẫn không nhịn được nhắc nhở: “Hình như người phụ trách thắt dây tơ hồng là Nguyệt Lão.”

“Nguyệt Lão không phải là làm việc cho lão Ngọc Hoàng, phải nghe mệnh lệnh của ông ấy sao? Rất giống quan hệ giữa chàng và Hoàng đế.”

“Diêu Diêu! Không được nói bậy!”

“Được, được được, là ta tùy tiện lấy một ví dụ thôi!”

Dùng ngón tay bóp cằm bị ép đến ửng hồng của nàng: “Rốt cuộc nàng muốn nói cái gì hả?”

“Ta cũng không biết.....” Tống Tiểu Hoa ủ rũ, có chút mất hồn, nhỏ giọng lầm bầm: “Lúc đó, Nguyên Hạo quyết định rời đi, trong lòng nghĩ gì thế? Có phải giống như.... Là mong đợi với kiếp sau không? Nếu nói như vậy, trái lại bọn họ có một điểm giống nhau. Về mặt tình cảm, đều là người cầm được thì cũng buông được....” Đang tự nói một mình, chợt thấy cằm nhói đau: “Ai u! Sao chàng lại nhéo cằm ta?!”

https://thuviensach.vn

Sức lực trên tay Lục Tử Kỳ không giảm, ngược lại còn tăng thêm, trên mặt mang theo một chút âm trầm, ‘cười gằn’: “Bởi vì, ta là người cầm được nhưng không bỏ xuống được~”

Trong chớp mắt, cuối cùng phản ứng lại: “Chàng lại ghen!”

“Cái gì gọi là lại?”

“Ta sai lầm rồi ta sai lầm rồi! Ngài đường đường là Lục đại nhân- Lục nhị gia, làm sao sẽ ghen chứ? Nhiều nhất cũng chỉ là đánh đổ nước tương....”

“Nàng cứ tiếp tục nói dóc đi!”

“Ai yêu ai yêu, là ta không cẩn thận nhắc đến thôi!”

“Không cẩn thận mới đáng giận nhất!”

“Vậy là ta cố tình cố ý.”

“Lặp lại lần nữa!”

Tống Tiểu Hoa thấy dù thế nào cũng sống chết không được thì dứt khoát than khổ: “Nam nhân khi dễ nữ nhân, bạo lực gia đình!”

Biết rõ là giả bộ, nhưng vẫn lo lắng thật sự làm đau nàng, Lục Tử Kỳ đành phải buông lỏng tay, vẻ mắt lạnh lẽo nói: “Mới vừa rồi, nàng nói bọn họ. Vậy ngoại trừ tên kia ra, còn có ai?”

Xoa cằm, sự cợt nhả vừa rồi liền thay bằng vẻ nghiêm túc, nói một câu: “Không nói với chàng.” Trước khi chàng nổi giận, vội vàng bổ sung: “Thật ra thì, ta cũng là người cầm lên được nhưng không bỏ xuống được. Cho nên, hai chúng ta mới là một đôi trời sinh, nếu không thì sao cuộc sống gia đình lại trôi qua êm đềm như vậy?” Thấy vẻ mặt của chàng dịu đi một chút, liền bò lên trên, cọ xát trong ngực chàng: “Đông Thanh, chàng đoán

https://thuviensach.vn

xem, thứ duy nhất trong cuộc đời của ta cầm lên được không bỏ được là cái gì?”

Mặc dù cố nghiêm mặt, nhưng trong giọng nói cũng mang theo ý cười không kiềm chế được: “Nàng nói thẳng đi, ta không đoán được.”

Ánh mắt ẩn giấu sự gợi tình nhìn chàng, giọng nói dịu dàng giống như có thể chảy ra nước, môi hồng khẽ mở, hơi thở mang theo hương hoa mộc lan: “Chiếc đũa.”

“.....”

Nhìn vẻ mặt vặn vẹo của Lục Tử Kỳ khiến cho Tống Tiểu Hoa lập tức cười thật to, nghiêng ngả ngồi không vững đến mức suýt ngã xuống. Nhưng mà, cảm giác đắc ý này cũng không kéo dài bao lâu, liền bị người nào đó điều chỉnh tốt, hờ hững nói một câu chặt đứt tâm trạng: “Vốn định hai ngày nữa dẫn nàng đi Biện Hà ngắm cảnh, ăn cua, nhưng ăn cua lại không dùng đến đũa, nàng đã không bỏ được như vậy, vậy đương nhiên không thể làm khó nàng, cho nên....”

Ngẩn ngơ nghẹn lời, vội vàng lắc đầu như trống bỏi: “Không làm khó dễ, không làm khó dễ!”

“Nàng biết mà, ta chưa bao giờ miễn cưỡng nàng.”

Bò xuống, đi tới sau lưng của chàng, đấm lưng bóp vai cho chàng, bắt đầu nịnh nọt: “Vừa rồi đều là đang nói đùa! Thật ra, cả đời ta không bỏ được nhất trừ chàng ra còn có thể là cái gì?”

“Thật sao?”

“Thật đấy, so với sự thật còn thật hơn!”

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc không nhịn được cười khẽ một tiếng: “Lâu nay không có đi ra ngoài, buồn bực đến hỏng rồi sao?”

“Đúng vậy, ta đã buồn đến mức sắp thành bệnh u uất rồi.”

“.... Lộn xộn cái gì.... Vậy sao từ trước đến giờ nàng cũng không nhắc đến?”

“Không phải là nhìn thấy chàng bận rộn sao? Hơn nữa, ta hiểu gia đình quyền quý có nhiều quy củ, các nữ nhân chú trọng nhất là không ra cổng trước không bước cổng sau, muốn đi ra ngoài một chuyến, quả thật còn khó hơn so với lên trời.”

“Tuy nói như thế, nhưng mà trước kia thật sự ta không để ý, nàng là người tuân thủ quy củ như thế.”

“Còn không phải là sợ gây ra phiền toái cho chàng sao? Nếu không, ta đã sớm chuồn êm rồi!”

“Đúng rồi! Ta cũng luôn buồn bực, sao nàng không chuồn mất chứ?”

Vẻ mặt nghi hoặc của Lục Tử Kỳ quay lại nhìn người phía sau đang ra sức ‘làm việc nịnh nọt’, nói: “Đi qua mảnh đất trống nhỏ ở khu vườn phía bắc, cửa sau nối thẳng đến ‘phố An Dương’, nàng không biết sao?”

Tống Tiểu Hoa sững sờ: “Không có ai nói với ta!”

Bỗng nhiên tỉnh ngộ vỗ sau gáy: “Trách ta trách ta, lại có thể… quên nói cho nàng biết. Cái vườn này phụ thân lấy tên là Thanh Tu, thực chất là nơi chơi bời trăng hoa. Năm đó dựng lên để làm một nơi ẩn náu, một đường bí mật để dễ dàng ra vào phủ trạch. Cho nên ta lựa chọn nơi này làm chỗ ở của chúng ta, cũng là suy tính yếu tố này. Dù sao, một nha đầu quen tự do thoải mái, chạy ngược chạy xuôi ở bên ngoài, quanh năm suốt tháng muốn ngồi đợi ở chỗ này một bước không ra, thật sự là rất khó. Nhưng mà dường

https://thuviensach.vn

như ta thật sự đã coi thường phẩm chất tiểu thư khuê các ẩn sâu trong người nàng, có thể chịu được như vậy. Nếu đã như vậy, ngày khác ta cho người chặn cái cửa nhỏ kia, ngộ nhỡ sau này bị người khác phát hiện, lại gặp phải phiền toái không cần thiết."

Tống Tiểu Hoa tiếp tục sững sờ, một hồi lâu mới lấy lại tinh thần, mạnh mẽ bóp cổ của chàng lắc không ngừng: "Chàng cố ý, chàng cố ý, chàng chính là cố ý!"

Cười kéo tay của nàng, hơi dùng lực kéo nàng ôm chặt vào trong ngực: "Thời gian trước thời tiết nóng như vậy, còn không phải là sợ nàng chạy ra ngoài bị say nắng sao? Hơn nữa, mới vừa vào phủ có nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm, cũng không thể quá mức tuỳ ý, có đúng không?"

"Hiện tại ánh mắt nhìn chằm chằm cũng không ít!"

"Nhưng bây giờ còn có ai dám nói bậy nữa? Cho dù có người nói, Nhị gia cũng không quản, thì còn ai dám quản?"

Tức giận hừ lạnh một tiếng: "Nhìn chàng tự mãn kìa, giống như chuyện gì cũng ở trong lòng bàn tay chàng vậy."

"Phu quân của nàng là người am hiểu nhất, chính là 'bên trong bày mưu nghĩ kế, bên ngoài quyết định thắng bại'!"

"Khoác lác, khoác lác quá đi! Dù sao khoác lác cũng không cần tiền."

Cười một lát, Lục Tử Kỳ nhẹ nhàng hôn lên trán của Tống Tiểu Hoa: "Diêu Diêu! Mặc dù nàng theo ta vào nhà quyền quý, nhưng ta cũng không muốn trói buộc nàng quá mức. Vì ta mà nàng chịu bị giam cầm trong ở trong cái viện nho nhỏ này, sao ta lại có thể không cho nàng đi nhìn trời đất rộng lớn. Qua hai ngày nữa ta rảnh rỗi, sẽ dạo quanh kinh đô phồn hoa này với nàng. Về sau, nếu buồn bực muốn ra phủ, thì nói một tiếng với hạ nhân, để Hiểu Yên hoặc Thính Huyền đi theo hầu hạ cũng được."

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt cười như không cười nhìn chàng: “Chàng yên tâm về ta như vậy à? Sẽ không sợ nương tử xinh đẹp như hoa của chàng gặp phải nợ phong lưu, chạy theo người khác sao?”

“Nếu như nàng muốn chạy, nửa năm trước đã sớm chạy không biết bao nhiêu lần. Huống chi, nếu như ngay cả thê tử của mình cũng không trói buộc được, vậy thì Lục Tử Kỳ ta cũng quá bất lực rồi!”

Bĩu môi: “Khoe khoang!” Chợt mặt giãn ra: “Sao ta lại yêu người nói năng kiêu ngạo, phẩm chất khoe khoang như chàng chứ!”

Tống Tiểu Hoa tổng kết lại, nam nhân của nàng có hai điểm thú tính càng ngày càng rõ ràng: xảo trá như hồ ly và phúc hắc như sói.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Một Con Mèo Say Rượu

Editor: Thiên Y

Beta: Tịnh Hảo + Maria Nyoko

Trời xanh không mây, mặt trời nắng gắt treo cao.

Lúc này, trên phố Biện Lương rộn ràng nhốn nháo đang có hai vị thiếu gia ăn mặc cẩm phục hết sức hoa lệ làm người khác chú ý ——

Một người cao, một người thấp hơn chút. Một người to lớn, một người nhỏ gầy. Một người khí phách hiên ngang, một người lanh lợi thông minh. Một người mày kiếm mắt sáng, một người mi thanh mục tú.

Hai người đi sóng vai, nhìn qua rất là.... thân mật.

Tống Tiểu Hoa tràn đầy hăng hái, hai tháng bị vây quanh ở trong bốn bức tường cao đến buồn bực, bây giờ đã có thể nhìn thấy ánh mặt trời. Suốt dọc đường đi, nàng sôi nổi hô to gọi nhỏ, gần như mỗi lần đến quán nào, nàng đều phải dừng lại nhìn một cái. Mặc dù mới đi dạo không tới hai con đường, chỉ là, nhưng dường như đã thu hết nửa thành Biện Lương vào mắt.

Lục Tử Kỳ thật sự rất hối hận, hối hận tại sao lúc ra cửa không mang theo cây quạt để có thể che đi tất cả gương mặt của mình. Nhưng điều hối hận nhất chính là, sao lại đồng ý để Tống Tiểu Hoa mặc nam trang theo mình ra cửa.

https://thuviensach.vn

Nhiều ánh mắt nhìn như vậy, đoán chừng ngày mai khắp thành mọi người sẽ biết, Nhị công tử Lục gia, thích nam sắc.....

Nhìn về phía Tống Tiểu Hoa, bởi vì trước kia du lịch khắp nơi luôn nữ giả nam trang, thậm chí ngay cả hành động cũng hoàn toàn không nhìn ra một chút nữ tính nào, Lục Tử Kỳ im lặng nghẹn họng....

“Lục Tử Kỳ! Chàng xem, tượng đất này rất thú vị!”

Tống Tiểu Hoa thân mật khoác lên cánh tay của chàng, vẻ mặt tràn đầy hưng phấn bước đến sờ tượng đất ở quán phía trước: “Ông chủ! Có thể dựa vào dáng vẻ hai bọn ta, nặn cho ta một đôi không?”

Tống Tiểu Hoa vẫn mang vẻ mặt cười tươi nên không để ý, ánh mắt của ông chủ quán lóe lên sự ngạc nhiên hiếm thấy, quan sát hai vị công tử giàu có từ trên xuống dưới đang thân mật trước mặt một phen, sau đó rất thông minh cười nheo mắt: “Không thành vấn đề, không thành vấn đề! Theo đúng dáng vẻ này phải không?”

Khẽ tựa vào bờ vai đã cứng ngắc ở bên cạnh từ lâu, nàng nói: “Như vậy!”

Lục Tử Kỳ nhắm mắt lại, cam chịu số phận, trong lòng không ngừng lẩm nhẩm: Ai cũng không biết ta, ai cũng không nhìn thấy ta.....

“Lục đại nhân! Vui quá nhỉ!”

“Lục đại nhân! Trùng hợp vậy!”

“Lục đại nhân! Ngày hôm nay không tệ nha...!”

“Lục đại nhân! Ăn cơm chưa?”

“Lục đại nhân.....”

https://thuviensach.vn

“.....”

Những tiếng chào hỏi không ngừng ở bên cạnh, khiến hôm nay Lục Tử Kỳ sâu sắc hiểu rõ độ nổi tiếng của mình, đồng thời bắt đầu kiểm điểm, làm người nếu cao giọng quá mức, là sai lầm....

Tống Tiểu Hoa dùng cùi chỏ đẩy đẩy người bên cạnh đang yên lặng ‘nội tâm kiêu ngạo’, nói: “Hơ! Không ngờ, chàng lại có thể nổi tiếng như vậy!”

“Ta cũng không ngờ.....”

Cầm một cặp tượng đất trông rất sống động, Tống Tiểu Hoa cười càng thêm rực rỡ: “Đây chính là ảnh chụp thời cổ đại! Đông Thanh, Đông Thanh! Chàng nhìn xem, nét mặt của chàng rất ngốc!”

Cuối cùng Lục Tử Kỳ không thể nhịn được nữa, nhỏ giọng kháng nghị: “Diêu Diêu! Đây là nơi đông người, nàng lại giả nam trang, bớt phóng túng một chút không tốt hơn sao?”

“Không được! Ta muốn cho toàn thế giới đều biết, chàng-không-thích-nữ-nhân! Chỉ có như vậy, mới có thể hoàn toàn chặt đứt tư tưởng của những người đó, có khả năng bóp chết toàn bộ tiểu tam có thể xuất hiện từ trong trứng nước!”

Trải qua sự giáo dục và huấn luyện mấy ngày nay, Lục Tử Kỳ đã biết, thật ra cái gọi là ‘tiểu tam’ chính là nói các tiểu thiếp. Vì vậy, trong lòng không nhịn được nghĩ đến mấy quan viên không biết xấu hổ kia dám dẫn ca kĩ đến nhà hắn hát, hung ác thăm hỏi một lần.

“Diêu Diêu! Những cô nàng kia không phải đều đã bị nàng đuổi đi rồi sao, bảo đảm không còn ai dám không thức thời như vậy.”

https://thuviensach.vn

Phương pháp Tống Tiểu Hoa đáp trả việc này là, lúc đó nàng cười hề hề thu nhận toàn bộ, trong nháy mắt liền xé bỏ khế ước bán thân, cho một chút tiền bạc rồi đuổi toàn bộ ra ngoài. Hiệu suất làm việc rất cao, từ đầu đến cuối không đến một canh giờ. Dù sao những nữ tử kia 'nhận hối lộ' của chính chủ nên một người cũng không thấy.

Đương nhiên có người thấy nàng không đủ rộng lượng, có những hành động của đố phụ thì không đồng ý, nhiều người còn trách móc, nhưng mà hai mắt Tống Tiểu Hoa coi như không thấy, nhưng Lục Tử Kỳ có ý cười thâm sâu, cũng không để ý. Qua một thời gian, cũng không hề truyền ra động tĩnh nào.

Nhị thiếu phu nhân Lục gia không cho phép có tiểu thiếp, và Nhị thiếu gia Lục gia nuông chiều thê tử, trong khoảng thời gian ngắn truyền khắp trong ngoài kinh thành.

Nhưng mà, Tống Tiểu Hoa rõ ràng cảm thấy như vậy vẫn không đủ: "Ta phải chặt đứt hoàn toàn những bông hoa dại có khả năng mọc lên bên cạnh chàng! Nhưng mà, nếu có người vì vậy mà tặng cho chàng một thiếu niên tuấn mĩ, trái lại ta rất vui lòng tiếp nhận, ha ha...."

Lục Tử Kỳ rất muốn một chưởng đánh bất tỉnh cái người còn sợ chưa đủ loạn này đang ngửa mặt lên trời cười to. Thấy những người trên phố đang liếc mắt nhìn bọn họ, rốt cuộc là mình cưới phải dạng thê tử nào thế này?....

Đúng lúc một người đang đắc ý, một người đang đau buồn phẫn nộ, bỗng nhiên có một giọng nói lớn như sấm vang, đánh nát hai loại cảm xúc, đồng thời, mắt và cằm rớt đầy xuống đất ——

"Tiểu tẩu tẩu?! Thật sự là ngươi sao? Ôi chao! Nữ giả nam trang, còn có chuyện như vậy sao!"

https://thuviensach.vn

Hóa ra, vị công tử tuấn tú đẹp trai không bận tâm chút nào đến hình ảnh này chính là "cọp mẹ" trong truyền thuyết, nhị thiếu phu nhân của Lục gia! Quả nhiên nghe danh không bằng gặp mặt....

Mọi người chợt hiểu, cũng bình thường trở lại. Vốn thấy lạ rồi, tài hoa văn chương phong lưu phóng khoáng nổi tiếng trên đường làm quan - Nhị thiếu gia Lục gia, Lục đại nhân, làm sao có thể sẽ là một đoạn tụ (*) đây? Vì vậy mọi người sôi nổi suy ngẫm.....

(*) có nghĩa là đồng tính luyến ái

Lục Tử Kỳ như nhìn thấy cứu tinh, bước hai bước dài, đánh một quyền vào vị "ân nhân" nói ra chân tướng sự thật kia: "Đến kinh thành lúc nào? Sao trước đó không nói cho ta biết một tiếng?"

Mà Tống Tiểu Hoa thì mang theo đủ loại cảm xúc nhìn chăm chú người nào đó, chỉ có ánh mắt hung dữ nhìn kẻ đáng ghét vừa lớn tiếng vừa rồi——

Quần áo vải thô khắp người phong trần, vóc dáng cao gầy, nước da hơi đen, đặc biệt nhất là, ánh mắt kia lóe sáng và râu quai nón che hết nửa gương mặt, Hoắc Nam!

"Vừa tới, đang muốn đến chỗ ở của ngươi tìm ngươi. Lúc đi ngang qua thấy bên này rất náo nhiệt, liền tò mò tới xem một chút. Ai ngờ, lại đụng phải ngươi và tiểu tẩu tẩu."

Hoắc Nam lộ hai hàm răng trắng về phía Tống Tiểu Hoa: "Tiểu tẩu tẩu! Đã lâu không gặp!"

Ngươi mới là tiểu tẩu tẩu, cả nhà ngươi là tiểu tẩu tẩu!

Lời nói oán thầm mà Tống Tiểu Hoa dùng vào lần đầu tiên gặp hắn, vẫn còn y nguyên lại mang ra dùng một lần....

https://thuviensach.vn

———— ————————

———— ————————

Không khí cuối thu dễ chịu, đúng là mùa tuyệt vời của cua biển.

Dọc theo hai bên bờ Biện Hà đặt bồn hoa cúc, phảng phất như hai dải lụa vàng uốn lượn trên đường, vô tận không có điểm cuối, rất tráng lệ.

Uống rượu ngon, ăn thức ăn ngon, thưởng thức cảnh đẹp, không biết khiến cho bao nhiêu văn nhân nhà thơ hăng hái mà sáng tác những bài thơ, những đoạn nhạc.

Màn đêm buông xuống. Ở trên sông, những chiếc thuyền lớn nhỏ bài trí đủ các loại đèn lồng, tranh nhau khoe sắc, chiếu lên mặt nước đầy màu sắc, bầu trời đêm đầy sao.

Mà mỹ nhân ở trên thuyền, càng như một điểm sáng diễm lệ, một ánh sáng rực rỡ.

Lúc này phần lớn các nữ tử tham gia "ngành phục vụ" đều có trong hồ sơ đăng ký "quan kỹ", giỏi ca múa lại có thể viết thơ vẽ tranh, cầm kỳ thi họa và đối ẩm cũng không thể thiếu, gần như mỗi người đều làm rất tốt hai chữ "tài nữ". Bồi khách nhân uống chút rượu, nói chuyện phiếm, ca múa vui đùa một chút là chuyện thanh cao, thật sự là bán nghệ nhưng không bán thân.

Dĩ nhiên, bán thân không bán nghệ cũng không phải là không có, nhưng ít hơn. Chẳng qua, chỉ cần giá cả phù hợp, ai cũng có thể vừa bán nghệ vừa bán thân....

Trong gian phòng của một chiếc thuyền xa hoa lớn nhất, mấy oanh oanh yến yến vây quanh ba vị khách lạ mặt, hoặc đánh đàn hoặc nhảy múa

https://thuviensach.vn

hoặc tiếp rượu hoặc ôn nhu dịu dàng tiếp chuyện, tất cả đều dùng hết khả năng.

Hoắc Nam ăn to nói lớn, vừa uống rượu vừa trầm trồ khen ngợi, đã sớm vui vẻ đến không thấy bóng dáng.

Lục Tử Kỳ ngồi nghiêm chỉnh, nhìn không chớp mắt, ra vẻ đạo mạo.

Ngược lại Tống Tiểu Hoa có vài phần vui mừng sung sướng, gật gù đắc ý không ngờ âm nhạc lại vui tươi nhộn nhịp như vậy.

Dù sao có nàng ở đây, mấy bông hoa dại cũng không gần được Lục Tử Kỳ trong vòng ba thước. Hơn nữa, trong thuyền xa hoa này, có vô số cô nương từng trải, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra nàng là giả nam, lại nhìn dáng vẻ "mèo con che chở" của nàng, tất nhiên trong lòng hiểu được, sẽ không có người đến trêu chọc làm cho không thoải mái.

Đã như vậy, sao không mở rộng tầm mắt thật tốt, chơi thỏa thích một lần chứ?

Cho nên, dường như còn phải cảm tạ cái kẻ Hoắc Nam làm "đại bóng đèn" này đã sống chết kéo bọn họ đến chỗ này.

Thật đúng là ba năm quân doanh, heo mẹ cũng có thể sánh với Điêu Thuyền. Nhìn vẻ mặt gấp gáp say mê của vị nào đó, mặc dù không thê thảm như vậy, nhưng cái vẻ đói khát kia cũng quá mức đi. Không biết người như thế này phải trả giá bao nhiêu tiền, mới có thể làm cho người ta chỉ bán nghệ sẽ nguyện ý bán thân một lần đây?.....

Đang suy nghĩ lung tung, món cua đồng và rượu hoa cúc đã lần lượt được bưng lên, lập tức Tống Tiểu Hoa không có thời gian đi để ý nhu cầu sinh lý của người ta, chỉ biết giải quyết cái miệng và bụng của mình trước đã.

https://thuviensach.vn

Cua có tính lạnh, Lục Tử Kỳ không thể ăn, vì vậy một lòng một dạ phục vụ Tống Tiểu Hoa.

Dùng cái búa nhỏ đặc chế đập càng cua, rồi lấy cái kẹp lấy thịt cua ra đặt vào cái đĩa nhỏ với gạch cua, rót nước dấm thơm mát lên trên, tỉ mỉ mà chu đáo.

Tống Tiểu Hoa miệt mài ăn ngấu ăn nghiến, thỉnh thoảng khóe miệng dính chút gạch cua, Lục Tử Kỳ cười híp mắt, dùng khăn tỉ mỉ lau cho nàng.

Ăn uống no nê, Hoắc Nam liếc mắt nhìn hai người, lộ ra ý cười xấu xa, vỗ bàn một cái: "Đã lâu không gặp, hôm nay nhất định không say không về!"

Lục Tử Kỳ chưa trả lời, Tống Tiểu Hoa đã giành trước phất phất tay: "Đi đi, chính mình vui sướng đủ đi! Huynh ấy không thể uống rượu nữa rồi!"

"Thật hay giả vậy? Không thể nào?!"

"Hết cách rồi, lệnh thê khó cãi."

"Ngươi..... Ngươi lại sợ vợ!"

Tống Tiểu Hoa liếc mắt nhìn thoáng qua, vẫn chưa rõ tình hình thực tế, nhưng mà thấy Lục Tử Kỳ trưng vẻ mặt bất đắc dĩ, không hiểu sao trong lòng dâng lên một cỗ kích động, bỗng nhiên học theo Hoắc Nam, nặng nề vỗ bàn một cái: "Huynh ấy không thể uống với ngươi..., ta uống!"

"Ngươi sao?"

"Diêu Diêu!"

Đĩnh đạc vỗ ngực: "Nói cho ngươi biết, thật ra tửu lượng của ta rất tốt, thế nào? Có dám liều mạng với ta không?"

https://thuviensach.vn

Hoắc Nam trợn mắt há mồm nhìn Lục Tử Kỳ, Lục Tử Kỳ lại trợn mắt há mồm nhìn Tống Tiểu Hoa.

“Thật sự tiểu tẩu tẩu có thể uống sao?”

“Ta thật sự không biết....”

Hai người mờ mịt nhìn thẳng vào mắt người nào đó, nàng đã tự mình rót đầy một chén, chống nạnh đứng lên, ngửa cổ một cái, quả nhiên vô cùng sảng khoái!

“Ta đã uống cạn trước rồi!”

Thấy thế Hoắc Nam mừng rỡ, không để ý cái gì nữa, một chân đạp lên ghế ngồi, xách một vò rượu lên, vung tay đẩy ra, như trâu uống nước, một giọt không rơi ra ngoài.

“Tốt! Rất đàn ông! Đến đây!”

“Lần này đến lượt ta cạn trước!”

“Cùng nhau!”

“Quả nhiên tửu lượng của tiểu tẩu tẩu rất cao!”

“Tất nhiên, nhớ năm đó.....”

‘bịch!’

Lục Tử Kỳ nhìn cái bát vỡ trên mặt đất, lại nhìn “mèo say” đã bất tỉnh nhân sự trong ngực mình, cười khổ: “Tửu lượng không tốt, vậy mà còn có gan uống....”

Hoắc Nam sững sờ thì thầm một câu: “Lão tử uống rượu tung hoành trong đời hơn mười năm, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người say nhanh

https://thuviensach.vn

đến như vậy....”

Mà cuối cùng Tống Tiểu Hoa ngủ say, ý thức còn lại là: Nhớ năm đó lão nương uống say, quật ngã cả một lớp nam sinh, làm sao lần này lại yếu như vậy? Mất mặt~

———— ————————

———— ————————

Tạm thời cho toàn bộ người hầu lui xuống, Lục Tử Kỳ đặt Tống Tiểu Hoa lên giường êm ở phía sau bức rèm che, cởi trường sam xuống đắp kín cho nàng, lại quan sát vẻ mặt say mê hồn nhiên của nàng một lát, sau đó mới trở về bữa tiệc ngồi xuống, nụ cười yếu ớt trên khóe môi chưa tan.

Trong nháy mắt, Hoắc Nam đã xử lý hai vò rượu hoa cúc, đang ôm cái bình thứ ba, buồn bực nói: “Loại rượu này quả thật không khác gì nước lã, làm sao có thể uống say cơ chứ?”

“Nếu như ngươi cảm thấy chưa đã cơn thèm, để người đổi thành rượu mạnh không phải là được sao.”

“Rượu mạnh cần người uống cùng, uống một mình thì không thú vị.” Vừa than thở lại vừa đổ nửa vò vào miệng, quệt quệt mồm: “Xưa nay Thánh Nhân đều tịch mịch, chỉ có uống với người khác mới lưu danh.”

Lục Tử Kỳ tự rót một ly trà xanh: “Ta không hề tịch mịch, ta cũng không muốn lưu danh, cái ta cần, chỉ là cuộc sống an bình. Trung quân đền nợ nước, nhà lại là nơi khiến mình an tâm.”

Hoắc Nam nghiêng đầu nhìn hắn một lát: “Chỉ mong, ngươi thật sự là vì sợ vợ.”

https://thuviensach.vn

“Thực sự chuyện sợ vợ không phải là chuyện đáng kiêu ngạo, ta đã thừa nhận, sao có thể giả bộ?”

“Thôi thôi, chuyện của hai người các ngươi, ta lười muốn quan tâm.” Ném vò rượu trống không xuống đất, nói: “Nghe nói ngươi vào ‘Khu Mật Viện’, ta phải quay về báo cáo chuyện công vụ với Viên Tướng quân.”

“Đã sớm nhận được báo cáo rồi, chỉ là không ngờ ngươi lại có thể chạy trốn nhanh như vậy, vốn tưởng rằng còn phải chống đỡ bốn năm ngày nữa mới có thể hồi kinh.” Lục Tử Kỳ cười, nhấp một ngụm trà, chợt nghiêm mặt nói: “Tình hình Tây Bắc như thế nào?”

“Không tốt lắm.” Hoắc Nam cũng thu lại thái độ cười đùa, trong mắt như lóe lên ánh sáng: “Tiểu tử Lý Nguyên Hạo kia có chút bản lãnh. Chỉ trong mấy tháng ngắn ngủn, phía tây đánh Hồi Hột đại phá Cam Châu, sau đó Qua Châu và Sa Châu lần lượt bị hắn đánh hạ. Trên đường quay về lại giương đông kích tây, mượn thế đột phá Tây Lương. Hôm nay, xung quanh một dãy Hà Tây, tất cả đã trở thành phạm vi thế lực của Đảng Hạng (một nhánh của dân tộc Khương, thời bắc Tống ở Trung Quốc, đã lập nên chính quyền Tây Hạ), bức thành che chở Đại Tống của ta gần như không còn sót lại chút gì.”

Lục Tử Kỳ gật đầu một cái, trầm giọng nói: “Hiện tại, tạm thời chỉ có thể lấy hình thức Phong Vương, cộng với ảnh hưởng của việc kết thân với công chúa Liêu quốc để giảm tối đa thương vong trong trận chiến này. Tùy cơ ứng biến, nhất định không thể kéo dài. An nguy của Đại Tống đều dựa cả vào ngươi và các tướng sĩ nơi biên cương.”

“Giảm con mẹ nó! Một đám nhóc không hiểu cái gì, mẹ nó, chỉ huy bậy hết, đánh cái rắm!” Hoắc Nam vỗ bàn rung trời, nói lời thô tục: “Giám quân giám quân, giám quân cái gì hả! Thời điểm nên xông pha thì làm con rùa đen rụt đầu, khi cần phòng thủ thì sẽ để cho các huynh đệ đi chịu chết, che chở khốn khiếp. Nếu không phải do Viên Tướng quân ngăn cản, lão tử

https://thuviensach.vn

đã băm nát tên thỏ đế kia để cho hắn chôn cùng các huynh đệ đã chết oan từ lâu!”

Sắc mặt của Lục Tử Kỳ cứng lại, chợt cười một tiếng, vỗ nhẹ cánh tay của hắn: “Ở trong quân đội một đoạn thời gian, cái khác thì không thấy có gì tiến bộ, ngược lại lời mắng người thật sự đã đa dạng lên không ít.”

Hoắc Nam vuốt hai bên ria mép, rất nhanh đã bình tĩnh lại, nhếch miệng mà cười: “Vừa nhắc tới cái này, không kiềm chế được.”

“Tình hình thực tế ngươi nói, ta đều đã biết. Lần này mong đợi ngươi tới, chính là vì muốn thương lượng đối sách với ngươi. Tóm lại, ta tin một điều, tướng tài binh mạnh. Hiện tại, tướng tài đã có, binh mạnh cũng có, chỉ thiếu là sự tin tưởng giữa binh lính. Sống chết trên chiến trường, chỉ có tin tưởng mới có thể ăn ý, mới có thể liều mình, mới có cơ hội thắng. Ngươi và Viên Tướng quân chỉ cần nghiêm khắc huấn luyện, chuyện khác để ta giải quyết. Trong vòng hai năm, cần phải huấn luyện được một một đội quân tinh nhuệ, có sức chiến đấu như Thiết Quân. Nếu không, một khi có biến, biên phòng Tây Bắc sẽ lâm nguy.”

Lục Tử Kỳ lấy ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve mép chén, dừng lại chốc lát, chậm rãi nói: “Nói cho Viên Tướng quân, danh hiệu của Thiết Quân chính là ——‘Quân Viên gia’.”

Hoắc Nam nghe vậy cả kinh: “Vương triều này tối kỵ chuyện tướng quân và cấp dưới có quan hệ mật thiết. Làm như vậy, nhất định sẽ bị buộc tội.”

“Yên tâm, tất cả có ta.”

Suy nghĩ một chút: “Ngươi đã đạt được sự nhất trí của hoàng thượng sao?”

Ngẩng đầu lên nhíu mày: “Thông minh.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng hoàng thượng vẫn chưa tự mình chấp chính.”

“Tuổi Thái hậu đã cao, không thể cầm quyền được lâu. Vì kế hoạch hôm nay, đã chuẩn bị đánh một trận.”

“Nói như thế, triều đình có biến sao?”

“Mặt ngoài bình tĩnh, sóng ngầm mãnh liệt.”

“Đã có tính toán rồi sao?”

Lục Tử Kỳ đứng dậy đi tới phía trước cửa sổ, đưa mắt nhìn về mặt nước sặc sỡ: “Hoắc tướng quân - người quan trọng với quân Tây Bắc và Lục Đại Nhân - người quan trọng trong triều, ở nơi xa hoa trụy lạc này mua vui tầm hoan, chuyện này chắc hẳn đã truyền tới tai những người có lòng. Sau đó việc phải làm, chính là lặng lẽ đợi biến.”

Hoắc Nam và chàng đứng sóng vai: “Ta vừa đến kinh đô, không có đi báo cáo với quan nha liền tới tìm ngươi, tất nhiên đã nằm ngoài dự đoán của rất nhiều người.”

“Mà ngoài dự đoán lớn nhất chính là chiến công hiển hách của Hoắc Phó tướng, hóa ra là người thi đậu tân khoa rồi lại từ quan năm năm trước, hành tung của Hoắc đại nhân mơ hồ, lang thang không chịu bị trói buộc.”

“Không thể ngờ chính là, giao tình giữa ta với ngươi vẫn không thay đổi.”

“Hơn nữa càng thêm sâu.”

Hai người nhìn nhau, đồng thanh cười dài. Vén màn đêm ra, là ánh sáng rực rỡ.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Tiết Cửu Muội

Edit: Lily_Carlos

Beta: Sư Tử Cưỡi Gà, Lily_Carlos

Tống Tiểu Hoa mà đã say thì rất lâu mới tỉnh lại, mãi cho đến gần tối ngày hôm sau mới hoàn toàn tỉnh táo lại.

Sau đó càng nghĩ càng không cam lòng, vì vậy nàng lại lấy một vò rượu ra, mới uống được một chén đã làm mình gục xuống lần nữa, thật không thể chấp nhận được, vậy là quang cảnh tiếu ngạo trên bàn rượu của nàng cũng nói ‘tạm biệt’ theo lần xuyên không này rồi.....

Ngày thứ ba Lục Tử Kỳ hạ triều trở về, thì nhìn thấy nàng đang chống cằm ỉu xìu ngồi một mình bên cạnh cái bàn ngọc, hắn thấy mặt nàng có chút khổ não thêm một chút buồn bực thì bật cười hỏi: "Tỉnh rồi?"

"Ừ."

"Không uống thêm nữa?"

"Ừ."

"Không thử lại xem rốt cuộc mình có thể uống được bao nhiêu?"

"Ừ."

https://thuviensach.vn

Hắn vén vạt áo rồi ngồi xuống chỗ đối diện nàng, sau đó nhìn kỹ sắc mặt của nàng, hỏi: "Dùng cơm chưa?"

Không còn hơi sức khoát tay áo: "Không có khẩu vị, mới uống một ít canh."

"Cảm giác say rượu không dễ chịu đúng chứ?"

"Chuyện cũ không nên nhắc lại, đời người nhiều bi thảm lắm....." Tống Tiểu Hoa lạc điệu sai nhịp lặng lẽ hừ hừ một tiếng, nàng nắm lấy tay Lục Tử Kỳ mở ra để lên mặt bàn rồi gối đầu lên: "Nếu có thêm chút thịt thì thoải mái hơn rồi, cho nên mới để cho chàng ăn mập một chút ~"

Cho nàng làm gối đầu còn kén cá chọn canh.....

Lục Tử Kỳ vỗ nhẹ lên đầu nàng: "Rõ ràng không uống được rượu còn dám đi khiêu chiến với người ta, thật không biết nên khen nàng có dũng khí hay là mắng nàng ngu ngốc nên mới không biết sợ đây."

"Bởi vì chàng không thể sảng khoái uống với hắn như trước đây nữa, nhất định sẽ cảm thấy rất đáng tiếc. Ta còn nhớ bộ dáng ôm vò rượu muốn đối ẩm với hắn của chàng." Nàng dừng lại một chút, áp mặt cọ cọ vào lòng bàn tay ấm áp ấy vài cái: "Cho nên, ta mới muốn giúp chàng tiêu diệt cái tên phách lối kia thay chàng. Chỉ đáng tiếc là, việc đã qua rồi....."

Trong lòng cảm động từng chút từng chút một bất giác ánh mắt hắn nhìn nàng cũng trở nên cưng chiều hơn, ngón tay cũng búng lên cái trán kia một cái: "Đồ ngốc, ra mặt vì ta thì cũng phải xem bản thân có đủ sức hay không, hơn nữa nàng lại dùng từ linh tinh rồi. Theo ta ra ngoài tản bộ hóng gió một chút, sau khi về ăn một bữa ngủ một giấc, bảo đảm ngày mai sẽ tỉnh táo gấp trăm lần."

"Không muốn, ta lười vận động ~"

https://thuviensach.vn

"Phải vận động."

"Vậy chàng cõng ta."

"Tuyệt đối không được!"

Nàng định gục xuống bàn giả chết: "Chàng xem đó mà làm....."

Hắn vụng về thở dài: "Nếu cảm thấy quá miễn cưỡng thì coi như thôi, vốn còn muốn dẫn nàng đến trường đua ngựa đón Lăng nhi."

Lỗ tai giật giật, đột nhiên ngẩng đầu: "Trường đua ngựa?"

"Đúng vậy, phía nam toà nhà này có một trường đua ngựa nhỏ dành cho con cháu Lục gia luyện tập cưỡi ngựa bắn cung. Buổi chiều Hoắc Nam dẫn Lăng nhi đi, đoán chừng vào lúc này cũng nên nghỉ ngơi rồi....."

Nàng ngồi thẳng dậy nhìn chằm chằm vào khuôn mặt hắn: "Lại còn có trường đua ngựa riêng?"

Hắn bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Chẳng lẽ ta lại chưa nói cho nàng biết sao? Ta nói rồi làm gì có chuyện nàng biết mà không đòi ta dạy nàng cưỡi ngựa chứ....."

Nàng cắn răng nghiến lợi nói: "Lại..... Chàng cũng biết là lại..... Chàng lại cố ý gạt ta!"

Vì vậy, hắn nhấc chân quay người đi.

Ngay sau đó, nàng cũng đứng dậy đuổi theo.

Thế là nam nhân phúc hắc lại dành thắng lợi.....

Mặt trời chiều ngả về tây, nàng ngưng thở đưa lưỡiliếm răng chuẩn bị cắn cho hắn một cái.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Tống Tiểu Hoa cũng đuổi kịp Lục Tử Kỳ, nàng nhảy lên lưng hắn hung ác cắn vào cổ hắn, sau khi hài lòng vì nếm được chút mùi vị thì nàng cứ bám vào đó mà thở dốc.

Thực tế chứng minh, cuộc sống như heo thì chỉ có thể nuôi ra một dạng thể chất giống như heo mà thôi.....

Đến một nơi tĩnh lặng Lục Tử Kỳ cố ý đi chậm lại, thành công khiến người đang tức đến mức thở hổn hển buông tha cho. Cõng nàng đi chầm chậm một đoạn ngắn đến khi nàng có thể ổn định lại hơi thở mới hỏi: "Như thế nào? Đã tốt hơn chưa?"

Nháo một hồi không khỏi ra chút mồ hôi, quả nhiên sức khoẻ không được tốt lắm, Tống Tiểu Hoa bắt đầu rầm rì: "Ta đói rồi."

"Vậy nhanh leo xuống tự mình đi thôi, ta đã phân phó phòng bếp chuẩn bị thức ăn nhẹ, chờ đón Lăng nhi về là có thể ăn rồi."

Nàng ngoan ngoãn leo xuống, trong lòng có một cái gì đó thoả mãn. Để mặc hắn dắt đi.

Không lâu sau nàng cảm thấy từng đợt gió mang theo hương hoa thơm ngát phả vào mặt.

Sau khi vợ mất Lục Tử Kỳ san bằng nơi ở của hai người, đổi thành biển hoa, 1 năm 4 mùa không tàn.

Tống Tiểu Hoa khịt mũi nói một câu: "Đông Thanh, Đồng nhi nhất định rất thích ta."

Một câu không đầu không đuôi làm Lục Từ Kỳ không khỏi dừng lại hỏi: "Cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Chàng nói nàng ấy rất thích hoa, chỉ cần là hoa thì nàng ấy sẽ rất thích. Mà ta....." Nàng nháy mắt chỉ vào má mình, cười hì hì bày ra vẻ đáng yêu: "Không phải là một đóa hoa nhỏ kiều diễm nhất sao?"

Lục Tử Kỳ quay đầu như là nhìn thấy một người đang đứng giữa biển hoa cười khúc khích, cả người chấn động cứng đờ như vừa bị sét đánh vậy, cả giọng nói cũng có chút căng lên lại có phần gay gắt.

"Đồng nhi....."

Lần này đến phiên Tống Tiểu Hoa chấn động, cứng đờ cả người.

Ánh mắt hắn đang nhìn biển hoa sau lưng nàng, mà nhìn vẻ mặt của hắn mơ hồ giống như đang ở trong mộng vậy, như thật sự gặp được cái gì.....

"Đông..... Đông Thanh, chàng đừng làm ta sợ ~"

Ánh hoàng hôn lộ ra một màu máu quỷ dị, đột nhiên có gió nhẹ thổi qua, thổi bay những cánh hoa lên nhẹ nhàng xoay chuyển trên không trung.

Gió lạnh âm u, có bóng hình ai đang lắc lư.....

Tống Tiểu Hoa đột nhiên thấy sống lưng lạnh toát, trong lòng nàng cảm thấy sợ hãi, nàng hét lên một tiếng ôm chặt lấy Lục Tử Kỳ: "Ngươi không thích ta cũng không sao, nhưng ngươi cũng đừng quá thích chàng, chúng ta thương lượng qua trăm năm nữa rồi mới đưa chàng đi có được không..... Nếu ngươi không muốn vì lúc đó chàng đã trở nên vừa già vừa xấu, tóc bạc, da mồi, miệng méo, không có răng lại còn run rẩy chảy nước dãi thì nhất định ngươi sẽ không thích chàng như vậy nữa rồi. Cho nên để ta chịu thiệt một chút tiếp tục thu nhận chàng thôi....."

Lục Tử Kỳ nghe thấy nàng nói lung tung như vậy, lập tức dở khóc dở cười đen mặt lại. Đồng thời cũng xác định, nữ tử tóc dài ôm hoa đứng đó

https://thuviensach.vn

không phải Đồng nhi của hắn.

Mặc dù nàng ấy có hàng mi nét mày giống như tranh vẽ, trông rất thông minh, khí chất an tĩnh, thậm chí cách chọn y phục màu lam nhạt cùng với ánh mắt dịu dàng nhìn hắn, đều rất giống cái người trong trí nhớ và trong giấc mơ của hắn, giống người đã khuất ấy đến bảy tám phần.

Nhưng, cuối cùng không phải nàng.

Nữ tử kia thấy hành động ‘thần kinh’ của Tống Tiểu Hoa mà đờ đẫn, ngay sau đó không nhịn được lấy tay áo che miệng cười. Âm thanh sáng ngời mà réo rắt, giống như chú chim nhỏ được tự do ở trong rừng vui vẻ cất tiếng hót.

"Tiểu Hàm, muội lại bướng bỉnh." Lục Tử Kỳ giả vờ giận, nhưng trong lời nói lại không che dấu được niềm vui.

"Tỷ phu..... Đúng rồi, muội còn có thể gọi huynh như vậy không?"

"Dĩ nhiên, huynh mãi mãi là tỷ phu của muội."

"Vậy thì tốt, tỷ phu, đã lâu không gặp."

"Đã 4 năm rồi nhỉ? Tiểu nha đầu năm đó cũng đã thành một đại cô nương."

"Đúng vậy, còn hai tháng nữa đến lễ cập kê của muội rồi!"

"Nói cách khác tiểu Hàm sắp lập gia đình rồi."

Nữ tử vừa nói chuyện vừa đi qua khóm hoa, nghe thấy vậy thì thẹn thùng e lệ khẽ gắt lên một tiếng: "Tỷ phu vừa thấy mặt đã lấy muội ra để trêu ghẹo, có phải vì đã không còn ai che chở cho muội nữa không?"

https://thuviensach.vn

Nắng chiều bao phủ làm cho làn da tuyết trắng có chút hồng, càng tôn lên vẻ thẹn thùng vô hạn của thiếu nữ, dù chỉ giơ tay nhấc chân, một cái nhăn mày hay là một nụ cười đều có phong thái làm cho người ta ngây ngất.

Tống Tiểu Hoa vừa mới sợ hết hồn cũng không nhịn được cảm thán một câu: "Ôi mẹ nó! Mỹ nữ a!".....

"Tiết cửu muội tiếng tăm lừng lẫy đi đến nơi nào cũng sẽ có người bảo vệ."

Lục Tử Kỳ cười chỉ người nào đó bên cạnh đã ngắm đến choáng váng vừa định mở miệng, nữ tử đã tươi cười hành lễ: “Muội cũng gọi người là nhị tẩu giống Uyển Hân tỷ đi! Về phần chuyện muội gọi huynh ấy là ‘tỷ phu’ nhiều năm như vậy nhất thời cũng không sửa được, cũng xin nhị tẩu bỏ qua cho."

Tống Tiểu Hoa điều chỉnh lại sắc mặt, bắt đầu thuần thục giả vờ hiền lương thục đức, thản nhiên hoàn lễ: "Làm sao ta có thể để ý chứ, vậy ta cũng gọi muội một tiếng tiểu Hàm muội muội?"

"Ra mắt Nhị tẩu."

"Tỷ muội chúng ta không cần phải khách khí như vậy."

Lúc đó gió thổi nhè nhẹ, mùi hương hoa quanh quẩn quanh chóp mũi, muội muội, tẩu tẩu và tỷ phu cùng nhau thân mật nói cười, góp phần làm cho không khí trở nên hài hoà.....

Chỉ tiếc cảnh tượng như vậy rất nhanh sẽ bị đánh vỡ.

Vì Hoắc Nam khiêng Lục Lăng trên vai chậm rãi đi tới, hắn đánh giá nữ tử đang cười dịu dàng lại yếu ớt từ trên xuống dưới, sau đó hừ lạnh một tiếng: "Vẽ hổ không được thành ra vẽ chó!".....

https://thuviensach.vn

Tiết Vũ Hàm, dòng chính nữ Tiết gia, trên có sáu huynh trưởng và hai tỷ tỷ, là muội muội ruột của Tiết Tử Đồng. Thông minh lanh lợi xinh đẹp động lòng người, lớn lên trong sự cưng chiều của mọi người.

Bốn năm trước, gia tộc xuống dốc, theo huynh trưởng đi về phía nam trấn thủ biên cương.

Một năm trước, phụ thân qua đời, huynh trưởng dẹp loạn lập được công lớn thì lập tức trở về kinh nhậm chức, xây dựng lại cơ nghiệp.

Nửa tháng trước, trở về ngôi nhà xa cách đã lâu, trong nhà lại có chút dáng vẻ hưng thịnh lúc xưa.

Mà lúc này, hai nhà Lục Tiết đã vứt bỏ hiềm khích lúc trước.

Cuộc tranh đấu quyền lực biến hoá thất thường, từ trước đến giờ không có bằng hữu hay kẻ thù vĩnh viễn, chỉ vì ích lợi mà kết thành đồng minh với nhau.

Đối mặt với việc Hoắc Nam không chút lưu tình mà cố ý khiêu khích, Tiết Vũ Hàm khẽ mỉm cười rồi chợt lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai cầm hoa tươi trong tay hung hăng đập vào râu quai nón trên mặt của hắn, cùng lúc đó còn uốn gối chỉa vào bộ vị quan trọng có liên quan đến vấn đề con nối dòng của hắn.....

Nàng nhìn Hoắc Nam đang ‘mất hồn’ hừ nhẹ, chứng minh một điều dù có thật sự là ‘chó’ vậy thì cũng dũng mãnh hơn ‘hổ’ gấp trăm lần.

Ngay sau đó Tống Vô Khuyết vui vẻ chạy từ phía sau tới, khi nhìn thấy cảnh này cũng không nói gì mà chỉ nhe răng ra, hớn hở.....

_____ _____

_____ _____

https://thuviensach.vn

Ông mặt trời lặn xuống, dì trăng sáng nhô lên.

Tống Tiểu Hoa chắp tay sau lưng đứng trước cửa sổ ở thư phòng, nàng thấy trăng hôm nay tròn như ánh trăng rằm thì gật gù:

"Sàng tiền minh nguyệt quang,

Nghi thị địa thượng sương.

Cử đầu vọng minh nguyệt,

Đê đầu tư cố hương."

<Tĩnh dạ tứ - Lý Bạch>

Lục Tử Kỳ tự rót cho mình một ly trà, hắn chưa từng thấy nàng có hành động ra vẻ ‘văn nhân thi sĩ’ bao giờ, lại đột nhiên như vậy thì cảm thấy hơi buồn bực: "Sao đột nhiên lại ngâm thơ như vậy? Nhớ nhà?"

"Không phải." Nàng chắp tay thong thả khoan thai, làm mặt nghiêm túc nói: "Chỉ là có thêm lý giải mới cho bài thơ này thôi."

Hắn nhướn mày bưng ly trà lên uống một ngụm nhỏ rồi nói: "Hả? Xin lắng tai nghe."

Nàng hắng giọng rồi dùng giọng nói du dương của mình nói: "Trước giường có một nữ nhân tên là Minh Nguyệt cởi hết quần áo, làn da trắng như tuyết nhìn qua như là sương trên mặt đất. Người đó ngẩng đầu nhìn thấy Minh Nguyệt mê người như vậy, rồi lại không nhịn được cúi đầu nhớ lại trong nhà còn có thê tử. Thật ra thì, bài thơ này muốn biểu đạt một nam nhân đối mặt với mĩ sắc muốn làm cái gì đó nhưng lại cảm thấy có lỗi với vợ con, cái cảm giác đó thật mâu thuẫn và làm cho người ta rối rắm."

"Phốc....."

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ phun toàn bộ nước trà trong miệng ra ngoài sau đó ho khan liên tục.

Tống Tiểu Hoa vội vàng đi tới vỗ lưng cho hắn, đồng thời tiếp tục nghiêm trang nói: "Chàng cảm thấy lý giải của ta thế nào, rất có đạo lý đúng không?"

Khó khăn lắm mới ổn định lại được hơi thở, hắn giơ tay lau khoé mắt: "Dao Dao, nàng muốn nói gì thì cứ trực tiếp nói thẳng, đừng nên xuyên tạc tác phẩm của thi tiên có được không?"

Nàng đi đến ngồi xổm trước mặt hắn, ngẩng mặt lên lộ ra một nụ cười cho là vô hại nhất: "Đông Thanh, chàng với ta tâm ý tương thông thì làm sao chàng lại không biết ta đang muốn nói gì chứ?"

Nhìn Tống Tiểu Hoa bây giờ giống như một con chó nhỏ vậy, Lục Tử Kỳ vô lực vỗ trán: "Ta nhìn tiểu Hàm lớn lên, ta chỉ coi nàng ấy như muội muội của ta mà thôi, nàng quá đa tâm rồi."

"Thật sao? Là ta quá đa nghi sao?" Tống Tiểu Hoa dùng vẻ mặt ôn hoà nói: "Vậy thì tại sao nàng ấy lại cố ý học ngôn hành cử chỉ, phong cách ăn mặc của Đồng nhi đây? Chẳng lẽ thích nên mới học?"

"Có lẽ..... Là một loại phương thức để tưởng nhớ hoặc chỉ là đứa bé nhất thời ham vui mà thôi."

"Đứa bé? Chàng cũng nói, nàng ấy sắp xuất giá được rồi!" Con ngươi đảo một vòng, chợt thay bằng khuôn mặt u oán bi thương: "Có phải chàng rất thích phương thức tưởng nhớ này không? Có phải chàng ước gì ngày nào nàng ấy cũng sẽ xuất hiện trước mặt chàng có đúng hay không? Hơn nữa nàng ấy là thiên kim tiểu thư của gia tộc lớn vừa lúc môn đăng hộ đối với chàng, nói không chừng....." Nàng che mặt than vãn: "Ta hiểu rồi chàng muốn bỏ ta!"

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ rất muốn vừa rồi mình bị sặc chết.....

"Nàng lại đang nói bậy cái gì vậy? Nếu để người khác nghe được thì còn ra thể thống gì?"

Tiếng than vãn càng lớn hơn: "Quả nhiên chàng chỉ quan tâm đến cảm thụ của nàng ấy, không để ý tới sống chết của ta, trời ơi ~"

Hắn không thể nhịn được nữa lôi nàng vào trong lòng, chặn miệng nàng lại: "Được được được, ta sẽ tìm cách để nàng yên tâm."

Nàng lập tức hóa thân thành con cừu nhỏ dịu dàng cọ cọ vào mặt hắn: "Đông Thanh, Đông Thanh ta yêu chàng, giống như Chuột Yêu Gạo!"

"....." Cái này là kiểu ví von lộn xộn gì đây.

Lục Tử Kỳ xoa ấn đường đứng lên, lúc đi đến trước cửa lại nhớ tới một chuyện, hắn quay lại nói với Tống Tiểu Hoa đang làm bộ dạng chân chó: "Chỉ là, nàng cũng phải đồng ý trước với ta một điều kiện."

"Mời nói!"

"Sau này không được dạy thi từ ca phú cho Lăng nhi!"

"Đồng ý!"

——— ———

——— ———

Tiết Vũ Hàm đặc biệt đến thăm cháu ngoại Lục Lăng của mình, 'Niệm viên' tự thiết yến khoản đãi.

Hoắc Nam là bạn tốt của Lục Tử Kỳ nhưng trên thực tế lại là sư phụ dạy nghề của Lục Tử Kỳ, tất nhiên cũng trở thành thượng khách của 'Niệm

https://thuviensach.vn

viên’.

Hai người này trời sinh oan gia đối đầu, dùng hành động xác nhận cái gọi là ‘yến vô hảo yến’ (đại khái là: Tiệc tùng là không tốt) câu này người xưa nói cũng rất có lý.

Chẳng hạn, lúc nói chuyện kẹp thương đeo gậy không ai nhường ai còn chưa tính, ăn được một nửa còn động tay động chân.

Thật ra nói đến chuyện này phải trách Lục Lăng.

Tiểu tử này từ nhỏ luôn sùng bái một thân công phu của Hoắc Nam, kết quả lại trông thấy thần tượng của mình bị tiểu di mềm mại đánh gục, tất nhiên khó tránh khỏi việc sinh ra lòng kính trọng với tiểu di.

Như vậy thì làm sao người chịu thiệt là Hoắc Nam có thể chịu nổi chứ, vì vậy vỗ bàn nhất định phải quang minh chính đại tỷ thí với Tiết Vũ Hàm một trận.

Lần đấu đầu tiên thắng bại chưa định, mà bộ đồ ăn Lục Tử Kỳ ưa thích cũng bị đập bể bảy tám phần.

Vẻ đau lòng hiện rõ trên mặt hắn, cho nên hai người cũng cảm thấy có lỗi, nên đổi từ võ sang văn, không đánh nhau nữa đổi thành uống rượu.

Tận mắt thấy rượu ngon bị hai người kia uống giống như trâu nhai mẫu đơn vậy, cuối cùng Lục Tử Kỳ che mặt rời khỏi chỗ ngồi, xem như không nhìn thấy thì không biết.

Tống Tiểu Hoa cũng sợ cảm xúc dâng trào mà uống cùng mất, mà hiện tại nàng còn là tay mơ trong việc này nên cũng xin cáo lui, dĩ nhiên chủ yếu vẫn là vì giải mã được ý nghĩa thật sự của bài thơ.....

https://thuviensach.vn

Lần thứ hai đi đến đó, nàng chỉ thấy chén bát ngổn ngang đầy bàn, còn có ba tên gia hoả say bét nhè, hai người, một con chó.

Tống Tiểu Hoa nhìn Lục Lăng ôm Tống Vô Khuyết nằm dưới đất ngủ thì sững sờ: "Bọn họ..... Bọn họ đây là....."

"Say thôi!"

"Chàng..... Chàng lại có thể..... Để một đứa bé uống rượu như vậy, không sợ thằng bé sẽ cháy hỏng đầu sao!"

"Vậy thì đầu óc của tỷ phu cũng không dùng được rồi, muội còn nhớ khi huynh ấy còn trong tã lót Lục bá bá đã cho huynh ấy uống rượu rồi!"

"..... Tiểu Hàm, thật ra thì có những lúc trí nhớ của muội không cần tốt như vậy....."

Tiết Vũ Hàm vững vàng ngồi ở cạnh bàn, lấy tay đỡ má, gương mặt đỏ hồng, sóng mắt đã phủ một lớp sương mù, nhưng ánh mắt vẫn tỉnh táo như vậy.

Mà cạnh chân nàng Hoắc Nam đang dang hai tay hai chân ra ngủ, ngáy to bất tỉnh nhân sự, hắn vẫn còn cười khúc khích trông ngốc vô cùng.....

Lục Tử Kỳ kinh ngạc lại cảm thấy bội phục: "Mấy năm không gặp tửu lượng của muội nhất định đã tăng cao rồi! Có thể khiến tiểu tử này thành bại tướng dưới tay muội!"

"Tỷ phu huynh khen sai rồi, thứ đánh bại hắn không phải tửu lượng của muội mà là....." Tiết Vũ Hàm lấy một cái bình nhỏ ra quơ quơ cười đến vừa lòng lại khiêm tốn nói: "Thuốc mê."

https://thuviensach.vn

"..... Xem ra, mấy năm ở Nam Cương muội cũng học được không ít bản lãnh....."

Tống Tiểu Hoa vội vàng ôm lấy Lục Lăng, lại phân phó người làm đỡ Hoắc Nam trở về phòng, cũng không quên lôi ổ chó ra rồi nhanh chóng đi chuẩn bị canh giải rượu. Trước khi đi, vẫn không quên nhéo vào hông Lục Tử Kỳ thấy hắn nhìn lại thì nháy mắt một cái.

Từ huyên náo chuyển thành an tĩnh, trong viện nhỏ chỉ còn lại hai người, một ngồi một đứng, trong không khí còn tỏa ra mùi rượu.

Lục Tử Kỳ nhìn dung nhan tương tự thê tử quá cố của mình trước mắt thì hơi hoảng hốt nên cũng không nói gì.

Nhìn gương mặt đã thầm miêu tả lại trong lòng không biết bao nhiêu lần, Tiết Vũ Hàm cũng không nói gì vì sợ đây chỉ là một giấc mộng quá chân thật mà thôi.

Im lặng hồi lâu, cùng nhau thở dài, lại cùng nhau cười một tiếng.

Tiết Vũ Hàm chống bàn đứng lên, thân hình đột nhiên nhoáng một cái. Lục Tử Kỳ thấy thế vội vàng tiến lên hai bước lấy tay đỡ, nhưng ngại đụng chạm đến cơ thể mềm mại của nàng ấy lại lập tức theo bản năng buông tay lui về phía sau, không ngờ thân thể kia lại giống như không có xương rơi xuống mặt đất.

Hắn vội vàng ngồi xổm xuống, đỡ dậy: "Tiểu Hàm, có sao không?"

Nàng dùng ánh mắt dịu dàng nhìn hắn: "Tỷ phu, tại sao huynh lại không đợi muội lớn lên?"

"Muội say rồi."

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, từ khi năm tuổi muội đã say rồi. Năm đó, huynh làm cho tỷ tỷ một vòng hoa rất đẹp, thấy muội nhìn chằm chằm cũng lấy một bông hoa nhỏ đưa cho muội. Khi đó huynh nói những gì muội không còn nhớ rõ nữa, nhưng muội mãi nhớ nụ cười đó của huynh, thật xán lạn. Từ lúc đó muội không thể quên được huynh nữa. Nhưng mà lúc đó muội cũng biết tân nương tương lai của huynh không phải muội."

Tiết Vũ Hàm nhẹ nhàng nói, giống như là đang tự thuật một chuyện không liên quan đến mình, hoặc là quá đau đớn nên trở nên bình tĩnh: "Sau đó, tỷ tỷ đi, muội nhìn thấy huynh đau lòng như vậy cũng rất khó chịu. Muội luôn hy vọng muội có thể làm huynh nở nụ cười rạng rỡ như trước. Nhưng đến năm mười một tuổi thì vẫn không làm được gì cả.

Muội đi theo đại ca đến Nam Cương, là vì để cho mình mau mau lớn lên, hi vọng lần gặp tiếp theo huynh không còn xem muội như một tiểu muội muội nữa, mà là một nữ nhân có thể đứng bên cạnh huynh cho đến hết cuộc đời. Vì cái này, muội liều mạng để cho mình trở nên kiên cường, trở nên thành thục, thậm chí ra trận giết địch giống như nam nhân.

Nhưng đến lúc muội có thể vứt bỏ đi sự ngây thơ của mình thì huynh lại lấy vợ. Khi đó, muội hận huynh. Muội hận huynh quên tỷ tỷ nhanh như vậy, muội hận huynh không đợi muội lớn lên. Vì vậy, muội lại dùng gần một năm này đi học những thứ như cầm kỳ thi hoạ mà trước giờ không có hứng thú, muội muốn để mình giống tỷ tỷ, muội muốn xem thử trong lòng huynh tỷ tỷ còn bao nhiêu phân lượng. Nếu như..... Nếu như đủ nặng, muội tự nói với mình, muội không ngại trở thành thế thân của tỷ tỷ.

Hôm nay, huynh cho muội thấy phân lượng của tỷ tỷ trong lòng huynh. Cũng cho muội thấy được, mặc dù muội nguyện ý làm thế thân, nhưng đối với huynh mà nói cũng không còn bất cứ ý nghĩa gì nữa. Bởi vì, nụ cười từng mất đi của huynh đã quay trở lại."

https://thuviensach.vn

Dừng lại một chút một lát, nàng chợt nghiêng đầu khẽ hừ một tiếng, vốn vẻ mặt hơi mơ hồ bỗng linh động hẳn lên: "Muội còn thấy, quyết định của mình buồn cười cỡ nào! Muội không thay thế được người khác, cũng không thể trở thành người khác, cố tình làm kết quả chỉ có một, ‘vẽ hổ không thành ra vẽ chó’!"

Lục Tử Kỳ vẫn luôn lẳng lặng nghe nàng nói, thẳng đến lúc này lại không nhịn được mỉm cười.

Tiết Vũ Hàm khẽ hừ một tiếng: "Có say hơn nữa thì cũng phải đến lúc tỉnh lại, mười năm rồi, nên tỉnh táo." Nàng dùng sức vỗ vỗ tay một cái, thoải mái đứng lên liếc nhìn hắn: "Thật ra thì cẩn thận suy nghĩ một chút, huynh hoàn toàn không thể trở thành phu quân của muội."

"Hả? Vậy nói thử xem phu quân của muội phải như thế nào?"

"Uống ly rượu lớn ngoạm miếng thịt lớn sức lực lớn giết địch, thúc ngựa giơ roi say rượu nằm sa trường tự hào gào thét nơi biên cảnh!"

Lục Tử Kỳ nhếch môi: "Tiểu Hàm, muội lớn thật rồi." Sau đó nụ cười càng sâu hơn: " Trước mắt thật sự có một người phù hợp với những gì muội nói."

"Người nào?"

Hắn cũng không nói chuyện, chỉ cười như không cười nhìn nàng.

Đầu tiên nàng hơi nghi ngờ, sau đó chợt hiểu, lập tức giơ chân: "Hắn?!"

Hắn vẫn không nói lời nào, chỉ là trong nụ cười kia có vài phần ranh mãnh có chút chế nhạo còn có gì đó nghiền ngẫm.

https://thuviensach.vn

Mặt Tiết Vũ Hàm hồng như hai trái cà chua, vừa muốn phát tác, nhưng giống như là nghĩ tới cái gì lại thay đổi chủ ý. Trở lại vẻ mặt đoan chính: "Tỷ phu, đại ca có đôi lời muốn muội chuyển cho huynh."

Biến chuyển không hề báo trước khiến Lục Tử Kỳ không khỏi ngẩn ra, ngay lúc này Tiết Vũ Hàm đột nhiên lại gần, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng: "Trên người Lăng nhi mãi mãi chảy dòng máu Tiết gia, gãy xương nhưng vẫn nối liền gân."

Nói xong, lại thừa dịp Lục Tử Kỳ trầm ngâm suy nghĩ, nàng đi cà nhắc đến gần, đôi môi như muốn dính sát vào gò má hắn: "Tỷ phu, bảo trọng!"

Không đợi hắn phản ứng nàng đã cúi đầu xoay người chạy như bay rời đi.

Lục Tử Kỳ cảm thấy buồn bực, chợt thấy một trận gió lạnh thổi qua, trong lòng tỏa ra dự cảm chẳng lành. Khóe mắt nhìn thoáng qua, quả nhiên nhìn thấy ‘bình trà’ quen thuộc đang đứng ở cách đó không xa, đỉnh đầu còn có khói trắng lượn lờ.

Vì vậy hắn im lặng nhìn trời xanh.

Vừa rồi sao không để cho hắn sặc trà chết đi.....

Sau này nhớ lại đêm đó, lần đầu tiên Nhị gia phải ngủ ở thư phòng.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Nguyên Nhân Động Kinh

Editor: Song Nhã

Beta: I’mheo

Thiên Âm, người ủ rũ, chó cũng ỉu xìu.

Lục Lăng và Tống Vô Khuyết là vì di chứng sau khi say rượu. Còn Tống Tiểu Hoa có lẽ là do di chứng của mất ngủ, bên cạnh có một tên bại hoại làm chuyện cầm thú, thật đúng là không ngủ được...

"Mẫu thân, Lăng nhi vẫn cảm thấy choáng váng~"

Lục Lăng khẽ hừ rồi chui vào trong lòng Tống Tiểu Hoa, đôi mày cau chặt, miệng nhỏ chu lên tỏ vẻ không thoải mái.

Từ khi đi học, nhất là sau khi thu nhận rất nhiều "tiểu đệ", Lục Lăng cực kỳ nghiêm khắc với bản thân, luôn cố gắng để lúc nào cũng phải có phong phạm của "tiểu lão đại", cho nên dường như không còn làm nũng giống như bây giờ, làm cho Tống Tiểu Hoa cảm thấy mất mát một thời gian.

Nàng ôm thân thể nhỏ bé mềm mại của nó nửa nằm lên xích đu, chạm trán vào nhau: "Đến đây, truyền cơn say cho nương, như thế thì Lăng nhi sẽ không còn khó chịu nữa!"

https://thuviensach.vn

Lục Lăng vội vàng lùi lại phía sau: "Lăng nhi không muốn mẫu thân say đâu, Lăng nhi đã khỏe rồi!"

"Tiểu tử ngốc!" Tống Tiểu Hoa thương yêu thơm nó một cái, sau đó lại ôm chặt vào lòng: "Sau này còn dám uống rượu nữa hay không hả?"

"Dám chứ!"

"Còn dám sao? Không sợ uống xong bị say à?"

"Tiểu di nói, ít nhất phải uống một hơi cạn mười bát rượu lớn bằng không thì không phải là nam tử hán! Lăng nhi muốn làm nam tử hán!"

Tống Vô Khuyết gác cằm lên bậc cửa nằm thẳng đơ, lúc này cũng lắc lắc cái đuôi như tỏ vẻ rất đồng tình, phát ra tiếng "gâu gâu" hai lần.

Tống Tiểu Hoa không nhịn được mà trợn trắng mắt: "Không ngờ còn có người không đáng tin hơn cả ta... Lăng nhi à, con rất thích tiểu di đúng không?"

"Ừm! Tiểu di thật là lợi hại, đánh nhau lợi hại, uống rượu cũng lợi hại!"

"Cũng không chỉ như thế…..dáng vẻ cũng xinh đẹp..." Tống Tiểu Hoa nói thêm.

Trong những lời này chứa sự chua xót vô cùng khiến ngay cả tiểu đậu đinh Lục Lăng cũng cảm giác được, duỗi cánh tay nhỏ ra ôm lấy nàng: "Không xinh đẹp bằng mẫu thân!"

Biết rõ Lăng nhi đang lấy lòng nhưng Tống Tiểu Hoa vẫn mặt mày hớn hở nói: "Nhóc con miệng ngọt này!"

"Lăng nhi nói thật mà." Nó nghiêng đầu, vẻ mặt nghiêm túc: "Mẫu thân là người xinh đẹp nhất trên đời này!"

https://thuviensach.vn

Nhất thời, buồn bực trong lòng Tống Tiểu Hoa đều bay mất.

Tiểu hài tử không biết nói dối, ánh mắt của tiểu hài tử luôn nhìn thấy những mặt chân thực nhất, cho nên điều này nghĩa là, ít nhất thì nội tâm của nàng đẹp đến quỷ thần đều phải kinh sợ, thiên hạ vô song!

Lén cấu bản thân hai cái mới không ngửa mặt lên trời cười dài, khiêm tốn là đức tính tốt đẹp của nhân loại, phải bình tĩnh, phải khiêm tốn, làm tấm gương tốt cho nhi tử....

Còn chưa điều chỉnh lại cảm xúc, bỗng nhiên Lục Lăng nhìn nàng rồi cười ha ha: "Phụ thân thật lợi hại, sớm đã biết mẫu thân vừa nghe thế sẽ vui vẻ."

"... Lời này là cha con dạy con sao?"

"Đúng vậy! Phụ thân nói, bất kể thế nào, chỉ cần khen ngợi mẫu thân là chắc chắn có thể làm cho mẫu thân vui vẻ. Ví như, mẫu thân là người thông minh nhất này, xinh đẹp nhất này, dịu dàng nhất này, thiện lương nhất này, vân vân."

Tống Tiểu Hoa không nói được lời nào mà nghẹn họng.

Lục Lăng nghĩ nghĩ lại cẩn thận bổ sung: "Phụ thân còn nói, đây là vì chúng ta muốn làm mẫu thân vui vẻ, là có ý tốt, cho nên không thể gọi là nói dối được."

Tống Tiểu Hoa thật không còn gì để nói nữa.

Buổi chiều, Lục Lăng cảm thấy khỏe hơn nhiều nên đến trường, Tống Vô Khuyết tự đi đến chỗ Lục lão gia tử, để lại một mình Tống Tiểu Hoa ủ rũ với ông trời âm u.

https://thuviensach.vn

Có thể là hai lần trước say quá, mấy ngày nay vẫn không dậy nổi tinh thần, mà tính tình cũng cực kỳ gắt gỏng... Được rồi, là càng gắt gỏng hơn.

Ví dụ tối hôm qua, kỳ thật nàng tin tưởng Lục Tử Kỳ, cũng tin tưởng giữa hắn và Tiết Vũ Hàm không có cái rắm gì, nhưng không biết làm sao, chỉ cảm thấy có một ngọn lửa bất thường xông lên tận đỉnh đầu, không muốn nghĩ, không muốn nhìn cũng không muốn nghe cái gì cả, cứ đóng cửa phòng tự sinh hờn dỗi.

Bây giờ tỉnh táo lại không nhịn được bắt đầu tự trách, vào thu rồi, ban đêm thật sự rất lạnh, không biết trong thư phòng có đủ chăn hay không, giường ấm hay không, Lục Tử Kỳ ngủ có quen hay không.

Nếu không nghỉ ngơi đầy đủ, có thể ảnh hưởng đến khẩu vị hay không, nếu có khẩu vị, có phải ăn quá ít hay không, hoặc là không ăn dẫn đến tái phát bệnh cũ.

Nhưng mà, nếu nghỉ ngơi tốt, thì chẳng phải là có nàng bên cạnh hay không cũng như nhau sao? Nàng xa hắn thì khó ngủ yên, nhưng hắn xa nàng lại hết thảy như thường, điều đó chẳng phải vị trí của nàng trong lòng hắn với vị trí của hắn trong lòng nàng không giống nhau sao?...

Đang lúc ruột gan Tống Tiểu Hoa rối bời cả lên, Lục Uyển Hân phái người đến tìm nàng tham gia trà hội.

Cái gọi là trà hội, chính là một đám phu nhân cô nương tụ tập mà thôi, uống trà, cắn hạt dưa, nói chuyện phiếm, làm thơ để giết thời gian.

Cùng mọi người chào hỏi xong xuôi, Tống Tiểu Hoa lập tức ngồi ở một chỗ coi các nữ nhân ăn uống no đủ, rảnh rỗi đến phát sợ đi thương xuân tiếc thu, vì ngâm bài phú mới mà miễn cưỡng nói sầu.

Tiết Vũ Hàm có quan hệ thân thiết với Lục Uyển Hân, khi làm khách ở Lục gia thì ở trong vườn của Lục Uyển Hân, lúc này đương nhiên cũng

https://thuviensach.vn

tới.

Mặc dù nàng ta đã tháo gỡ khúc mắc với Lục Tử Kỳ, nhưng mà dù sao vẫn còn khúc mắc với vị nhị tẩu này, bởi vì so với tỷ tỷ đã qua đời, sự chênh lệch thực sự không chỉ là một, hai điểm. Tỷ như, nghe nói trên phương diện thi từ không có thành tựu gì đáng nói.

"Nhị tẩu, sao chỉ nhìn mà không nói, hay là ngại bọn tỷ muội sáng tác quá mức nông cạn, không vừa mắt sao?"

Hôm nay Tiết Vũ Hàm thay một thân y phục màu cam, khác với kiểu dáng phiêu dật rườm rà của nữ quyến khác, cổ tay áo nàng ta có vẻ hẹp hơn, làn váy cũng thu lại, phối cùng kiểu tóc đơn giản gọn gàng, trông có mấy phần cảm giác mạnh mẽ, rực rỡ mà tươi đẹp. So với vẻ uyển chuyển ôn nhu khi mới gặp hôm qua thì giống như là hai người vậy.

Với Tống Tiểu Hoa mà nói, mặc dù có chút nghi ngờ nàng ta là tình địch, nhưng căn cứ vào tuổi tác, lại là một tiểu "Loli" thật sự. Căn cứ vào truyền thống tốt đẹp kính già yêu trẻ, nàng cũng không có chút địch ý nào với nàng ta. Vậy nên khi đối mặt với hành vi bới móc công khai như vậy, Tống Tiểu Hoa quyết định sẽ dùng tâm thế của trưởng bối tới giáo huấn.

Vì thế thu lại vẻ mặt lười biếng, cười đến vô cùng hiền lành: "Tiểu Hàm muội muội này nói gì vậy, chuyện ta không giỏi mấy thứ thi từ này mợi người đều đã sớm biết. Mặc dù đi theo bọn tỷ muội học rất lâu, nhưng không hiểu sao tư chất lại có hạn, cho tới bây giờ ngay cả một câu thơ vẫn không làm được.” Nàng vừa nói vừa đưa mắt nhìn quanh khắp phía, không ngoài dự đoán thấy được vẻ khinh thường hoặc coi nhẹ trên khuôn mặt của đại đa số những người đang có mặt, lúc này nét cười trên khuôn mặt nàng lại càng trở nên chân thành: "Chẳng qua nếu đã nói người phong nhã làm chuyện phong nhã, tuy ta là người dung tục, nhưng cũng có một đề xuất, có lẽ có thể cho chúng tỷ muội phong nhã hơn chút nữa."

https://thuviensach.vn

Đôi mắt đẹp của Tiết Vũ Hàm vừa chuyển: "Thỉnh nhị tẩu nói rõ, chúng ta rửa tai lắng nghe."

Mọi người không ngớt lời phụ họa, nhưng tình hình xôn xao này rõ ràng là muốn xem chuyện cười mà.

Trong lòng Tống Tiểu Hoa hừ lạnh, đứng dậy đi về phía hành lang uốn khúc, đến bên trong vườn tràn ngập hoa tươi.

Trong gió thu, những cánh hoa bung nở hết cỡ dường như đã tiêu tốn chút khí lực cuối cùng, rời khỏi đài hoa, nhẹ nhàng rơi xuống.

"Những bông hoa này vốn là thứ tinh khiết nhất trên đời, nhưng mà một khi héo tàn, thì phải rơi vào trong bùn, mặc cho người ta giày xéo. Mọi người chỉ nhớ rõ vẻ xinh đẹp rực rỡ khi hoa nở, cũng không thấy sự thê lương khi hoa tàn, rơi rụng, bay đầy trời, cái này gọi là “Hoa khai dịch kiến lạc nan tầm.” (Hoa nở dễ thấy, hoa rơi khó tìm). Sao chúng ta không gom những bông hoa này vào trong túi, tìm một nơi sạch sẽ mà chôn cất chúng. "Nhất bồi tịnh thổ yểm phong lưu" (Một vốc đất sạch lấp phong lưu), coi như là thành toàn cho chúng mà "Chất bản khiết lai chất bản khứ" (Bản chất trong sạch mà đến rồi lại về với bản chất)."

Hừ, mấy cái trò phong nhã này, ai có thể chơi vượt qua nổi Lâm muội muội chứ?

Cảm tạ "Hồng Lâu Mộng", nghỉ đông nghỉ hè năm nào cũng thấy chiếu, khiến cho người qua loa đại khai như Tống Tiểu Hoa cũng có thể thuộc làu làu tình tiết trong đó, thỉnh thoảng còn có thể ghi nhớ hai câu.

Không nói đến hành động "chôn hoa", chỉ riêng mấy lời vô tình nói ra kia đã đủ đến khiến cho mấy người kia "trố mắt nhìn nhau". Nhất thời không khỏi có hơi mơ hồ, chẳng lẽ vị nhị nãi nãi này thực sự là chân nhân bất lộ tướng?...

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa nói xong, trở lại chỗ ngồi của mình, thong dong mà nhìn bọn nữ tử yêu kiều ủ rũ mất hồn với chuyện hoa bay đầy trời. Sau đó nhao nhao sai nha hoàn của mình mau mau đi tìm túi thêu cùng với cuốc, chuẩn bị chôn hoa.

Tiết Vũ Hàm không ngờ tới Tống Tiểu Hoa lại không hề vô học như lời đồn đại, mặc dù không đến mức thay đổi ngay thái độ, nhưng cũng khiến nàng nảy sinh tò mò. Vừa mới đi tới định tán gẫu vài câu, không ngờ người một khắc trước còn cười tủm tỉm, thế mà trong chớp mắt lại nước mắt lưng tròng.

"Nhị tẩu, tẩu làm sao thế?"

"Không sao, chỉ là trong lòng khó chịu."

"Vì sao?"

"Cũng vì không biết vì sao, cho nên mới khó chịu."

"..."

Buổi trưa Lục Tử Kỳ phải xã giao không về phủ, chập tối vừa vào cửa viện đã bị cảnh tượng hiện tại làm cho hoảng sợ.

Chỉ thấy Tống Tiểu Hoa nằm bò lên bàn ngọc khóc nức nở, Tiết Vũ Hàm ở bên cạnh mềm giọng an ủi. Mà Lục Lăng và Tống Vô Khuyết lại một trái một phải ngồi xổm nhìn ngây người, tư thế giống nhau như đúc...

Lục Tử Kỳ chẳng thèm để ý đến dáng vẻ của nhi tử, hỏi: "Diêu Diêu nàng làm sao thế?"

Tống Tiểu Hoa ngẩng đầu, lộ ra đôi mắt hạnh sưng đỏ: "Đông Thanh~" Chỉ gọi một tiếng như vậy, rồi nước mắt lại rơi như mưa.

https://thuviensach.vn

"Tỷ phu..." Tiết Vũ Hàm vẻ mặt bất đắc dĩ mà đứng lên: "Rất có thể là vì chuyện chôn hoa, khiến cho nhị tẩu sinh lòng xúc động chăng? Nếu muội sớm biết nhị tẩu lại là người đa sầu đa cảm như vậy, nhất định sẽ không dùng chuyện làm thơ đi động chạm nỗi khổ của tẩu ấy."

"Chôn hoa? Làm thơ? Đa sầu đa cảm? Nàng ấy?!" Đôi mắt Lục Tử Kỳ rõ ràng to thêm một vòng, đi tới sờ sờ trán của Tống Tiểu Hoa, thì thào tự nói: "Không phát sốt mà!"

Nàng lập tức ôm lấy eo hắn, bắt đầu gào khóc: "Đông Thanh, hoa tàn có người chôn, ta chết thì ai tới chôn đây?"

"Ai chết?"

"Hoắc thúc thúc, mẫu thân nói, người muốn chết."

"Hả?"

"Lăng nhi không được nói bậy!"

Hoắc Nam vừa mới tới không rõ tình hình lắm ôm lấy Lục Lăng, Lục Tử Kỳ và Tiết Vũ Hàm đồng thanh quát lớn, thế nhưng Tống Tiểu Hoa lại sững sờ một lúc rồi càng ra sức gào khóc: "Ngay cả Lăng nhi cũng nhìn ra ta muốn chết, ta dám chắc là muốn chết thật. Đông Thanh, sau khi ta chết, chàng có thể tìm một, nhưng nhất định phải tìm một nữ nhân đấy, nghìn vạn lần không thể tìm Hoắc Nam, râu của hắn sẽ làm cho da của Lăng nhi bị thô ráp..."

Phốc!

Vạch đen...

Lục Lăng hôn một cái lên mặt đầy râu của Hoắc nam, sau đó rụt rè nói một câu: "Lăng nhi không sợ râu của Hoắc thúc thúc, nhưng mà Lăng nhi

https://thuviensach.vn

không cần Hoắc thúc thúc làm mẫu thân, bởi vì Hoắc thúc thúc không thể sinh tiểu đệ đệ cho Lăng nhi chơi cùng."

Lại phốc!

Lại vạch đen...

Tiết Vũ Hàm đoạt lấy Lục Lăng từ trong tay Hoắc Nam: "Lăng nhi đừng lo lắng, dù phụ thân con có thật sự muốn tìm nam nhân làm mẫu thân cho con, cũng sẽ không tìm một tên khó coi như vậy."

"Xú nha đầu, ngươi dám nói lão tử khó coi?!"

"Không, ta đính chính một chút, không phải ngươi khó coi mà là không thể coi được!"

Rốt cục Lục Tử Kỳ cũng sụp đổ, đập bàn: "Tất cả ngậm miệng! Ăn nói vớ vẩn!"

Tống Tiểu Hoa đột nhiên bị dọa đến run rẩy, chợt mím môi: "Chàng đã bắt đầu đập bàn trừng mắt ghét bỏ ta rồi..."

Hoắc Nam gãi hai bên râu, kéo Lục Tử Kỳ bị công kích nặng nề sang một bên: "Các ngươi cãi nhau rồi hả?"

"Tối qua quả thực có chút hiểu lầm, nhưng theo cá tính của nàng ấy, cũng không đến mức bây giờ còn có phản ứng lớn như vậy."

Hoắc Nam chỉ vào đầu của mình: "Có phải có vấn đề gì hay không?"

"Ta thử rồi, không phát sốt."

"Không phải là ngày đó say rượu, uống đến hỏng mất à?"

"Không đến mức đó..."

https://thuviensach.vn

Đang nói, bỗng nhiên truyền đến tiếng khóc của Tống Tiểu Hoa: "Tiểu Hàm muội muội, muội nhìn đi, bọn họ thông đồng trước mặt ta này!"

Lục Tử Kỳ lập tức cao giọng: ""Hữu Dung, mau đi thỉnh Lưu đại phu lại đây, nói là thân thể nhị nãi nãi không khoẻ!"

_____ _____

_____ _____

Kết quả kiểm tra, đầu óc không có vấn đề, bụng lại có vấn đề.

Không từ bao giờ, một chú nòng nọc nhỏ, trong một lần nuôi thả của Lục Tử Kỳ, đã đấu tranh mở ra một đường máu, định cư bên trong cái ao ấm áp của Tống Tiểu Hoa, khỏe mạnh lớn dần. Hơn nữa làm cho tế bào nào đó sinh ra biến dị, ảnh hưởng sự vận hành bình thường của hệ thống trung khu thần kinh.

Tục gọi là, chứng tổng hợp tinh thần bất ổn trong thời kì đầu mang thai...

Sau khi Tống Tiểu Hoa biết được tin tức này vẫn mỉm cười dựa ở trên giường, tỏ ra vô cùng bình tĩnh.

Nhưng Lục Tử Kỳ lại có vẻ kích động, nắm tay nàng cứ thế cười ngây ngô: "Khát hay không, đói bụng hay không, nóng hay không, lạnh hay không, mệt hay không..." Vẫn còn không ngừng hỏi mấy vấn đề vô nghĩa, nghe vậy Hoắc Nam và Tiết Vũ Hàm rốt cục cũng bại trận, cáo từ rời đi.

Sau đó, ngay cả Lục Lăng và Tống Vô Khuyết cũng không thể nhịn được nữa, một thì cắn vạt áo Lục Tử Kỳ kéo hắn đi, một thì thừa cơ đoạt mất vị trí của hắn.

https://thuviensach.vn

Bàn tay nhỏ của Lục Lăng thật cẩn thận chạm một cái lên bụng của Tống Tiểu Hoa: "Mẫu thân, ở đây có tiểu đệ đệ của Lăng nhi sao?"

Một câu nói lại làm vành mắt của Tống Tiểu Hoa đỏ lên: "Tiểu muội muội thì Lăng nhi sẽ không thích sao?"

Lục Lăng vội vàng lắc đầu lại nhanh chóng gật đầu: "Lăng nhi không phải không thích, tiểu đệ đệ, tiểu muội muội, Lăng nhi đều thích cả!"

"Nếu đó là tiểu quái vật thì sao?"

"Tiểu... quái vật?"

"Thiếu cánh tay, thiếu chân, không có đầu ngón chân, đầu óc phát triển không hoàn chỉnh..."

Lục Lăng không thể liên hệ sự miêu tả này với đệ đệ muội muội tương lai vì thế trực tiếp há hốc mồm, Lục Tử Kỳ lại thoát khỏi hàm răng của Tống Vô Khuyết, xông tới bụm miệng Tống Tiểu Hoa lại: "Diêu Diêu, sao lại muốn nguyền rủa hài tử của chúng ta như vậy?"

"Bởi vì mấy điều này cũng có khả năng mà!" Tống Tiểu Hoa đã từng xem rất nhiều tin tức "em bé quái thai" òa một tiếng khóc lên: "Đông Thanh, ta rất sợ hãi, nếu bảo bảo của chúng ta thực là như vậy, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Sẽ không!"

Tống Tiểu Hoa bám riết không tha: "Vậy nếu phải thì sao?"

Lục Tử Kỳ đành phải thỏa hiệp: "Nếu... Ta đang nói nếu nhé, nếu hài tử của chúng ta không được khỏe mạnh, ta cũng sẽ yêu thương nó, nuôi nấng nó trưởng thành."

"Được rồi, ta tin tưởng chàng." Tống Tiểu Hoa xụt xịt nói.

https://thuviensach.vn

Lục Lăng phản ứng kịp cũng vội vàng tỏ ra quyết tâm: "Mẫu thân yên tâm, cho dù là tiểu đệ đệ, tiểu muội muội hay là tiểu quái vật, Lăng nhi cũng sẽ chơi cùng nó, bảo vệ nó thật tốt!"

Tống Vô Khuyết lập tức vểnh tai ưỡn ngực khoe tạo hình oai phong lẫm liệt nhất, sau đó kêu lên một tiếng mười phần trung khí: "Ngao ô".

Cuối cùng Tống Tiểu Hoa cũng nín khóc, mỉm cười, lấy tay khẽ chạm vào bụng dưới bằng phẳng của mình: "Ta muốn có hài tử, hài tử của ta và Đông Thanh..."

Một bàn tay to, một bàn tay nhỏ, cộng thêm một chân, nối tiếp nhau mà đặt lên tay nàng.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Tiểu Hoa không tiếp tục ra oai nữa, bởi vì yêu quái cho rằng, giữa vợ chồng có mấy chuyện vu vơ, ăn chút dấm chua, đùa giỡn tính tình là thuốc điều hòa tình cảm, nhưng nếu quá mức thì là thuốc độc cho tình cảm rồi.

Với lại, Tiểu Hoa tin tưởng Tiểu Lục từng chút một, nếu làm phu thê, thì phải có sự tin tưởng giữa hai bên, đây là cơ sở quan trọng nhất để duy trì tình cảm. Nếu không, thì chỉ còn lại sự ngờ vực vô căn cứ cùng với tổn thương lẫn nhau mà thôi.

Trong lòng Tiểu Lục có người vợ đã mất, đây là sự tồn tại mãi mãi không thể xóa nhòa, từ lúc bắt đầu Tiểu Hoa cũng đã chấp nhận rồi, chưa từng nghĩ tới việc bắt Tiểu Lục phải chọn ra rốt cục yêu nhất là ai. Tựa như một người đã từng nói: Không quan tâm lúc trước anh yêu bao nhiêu, chỉ cần người cuối cùng được yêu là em là được rồi.

Để cho trong lòng hắn có một phần không gian, đổi lại sự đối đãi chân thành gấp bội và tương lai trọn vẹn, dù thế nào cũng không tính là thiệt thòi đi ~ nhìn trời.

https://thuviensach.vn

Mà rộng lượng như vậy, cũng chính là một trong những nguyên nhân khiến Tiểu Lục yêu nàng ấy.

Mặt khác: Tiểu Hoa mang thai, cho nên Tiểu Lục là nam nhân bình thường, các phương diện đều cực kỳ bình thường mà, cực kỳ bình thường…

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Cách Phu Thê Sống Chung Với Nhau

Edit: Hiên Viên Linh

Beta: Phong Nguyệt

Chuyện Tống Tiểu Hoa mang thai đối với phần đông người của Lục gia mà nói chỉ là một chuyện không lớn không nhỏ, vậy mà đối với 'Niệm viên' mà nói đây là chuyện cực kỳ lớn, dưới sự chỉ huy của nam chủ tử, tất cả mọi người đều tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu vô cùng khẩn cấp.

Nếu như tính từ lúc còn là nòng nọc nhỏ, Lục Lăng sống ở trên đời này đã năm năm, thời gian Lục Tử Kỳ làm cha trước sau cộng lại cũng chưa đến hai năm. Hơn nữa khoảng thời gian từ nòng nọc hóa thành hình người, lại trải qua ở nhà giam mà cách xa nhau, chưa gặp mặt được.

Lần này, hắn giống như là muốn bù cho đủ tất cả tiếc nuối trước kia, ngoại trừ lúc vào triều hận không thể thời thời khắc khắc ở cạnh Tống Tiểu Hoa, chốc lát không rời, ngay cả công vụ phải mang về nhà cũng phải dời đến phòng ngủ mà xử lý.

Lúc biết được, cái thai đã hai tháng, đây chính là lúc cần tĩnh dưỡng, cho nên mấy ngày nay Tống Tiểu Hoa trở thành một "trạch nữ" tiêu chuẩn, trạch đến nỗi ngay cả cửa phòng ngủ cũng rất ít đi ra, chỉ có thể ở trong phòng dưỡng thai, buồn bực muốn chết.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ biết nàng không muốn xã giao với những người khác, nên lợi dụng lý do thân thể không tốt không thể mệt nhọc để từ chối, gần như tất cả những người đến thăm đều bị từ chối phải đợi ở bên ngoài của sân, chỉ có mấy người thực tình đối tốt với nàng thì thỉnh thoảng đến thăm, trò chuyện mấy câu.

Vì vậy, những người thường ở cạnh Tống Tiểu Hoa nhất ngoại trừ hạ nhân trong viên thì chỉ còn Lục Lăng và Tống Vô Khuyết, sau đó là Lục Tử Kỳ người ở lâu nhất. Thật là buổi sáng vừa mở mắt ra đã nhìn thấy hắn, buổi tối nhắm mắt lại cũng nhìn thấy hắn, lúc nửa mê nửa tỉnh u u mê mê vẫn nhìn thấy hắn.

Trong khoảng thời gian tiếp xúc thân mật chưa từng có này, Lục Tử Kỳ dần dần tìm ra được ‘chứng tinh thần mất cân đối tổng hợp lúc mang thai sơ kỳ’ của Tống Tiểu Hoa và cách sống chung với nàng——

"Đông Thanh chàng xem, bộ y phục này như thế nào?"

"Hình như..... Hơi rộng một chút?"

"Thật sao? Vậy ta cho Vô Khuyết thử."

"..... Ta còn tưởng rằng nàng làm nó cho đứa nhỏ chưa ra đời."

"Ta không biết số đo của nó, làm sao mà làm được?"

"..... Vô cùng có lý!"

Điều thứ nhất: Thê tử nói vĩnh viễn là đúng. Điều thứ hai: Nếu như nói sai, xin tham khảo điều thứ nhất.

"Đông Thanh, khi nào thiếp mới có thể ra ngoài chơi vậy?"

"Mùa xuân năm sau cả nhà chúng ta cùng đi đạp thanh(đi chơi trong tiết thanh minh)."

https://thuviensach.vn

"Đông Thanh, khi nào thiếp mới có thể học cưỡi ngựa?"

" Mùa xuân năm sau khi đi đạp thanh sẽ để cho nàng cưỡi đủ thì thôi."

"Bây giờ cách mùa xuân sang năm còn bao lâu?"

"Chỉ hơn bảy tháng mà thôi, rất nhanh."

"Đều tại chàng, không nói sớm cho ta biết mật đạo đó, bằng không, ta đã đi Kinh Thành chơi một lần!"

"Đúng đúng đúng, đều là ta không tốt."

"Còn nữa, không nói sớm cho ta biết cái chuồng ngựa đó, nếu không, ta đã học cưỡi ngựa lâu rồi!"

"Đúng đúng đúng, đều là sai lầm của ta."

Điều thứ ba: Thái độ khi nhận lỗi nhất định phải tích cực thành khẩn.

"Đông Thanh, ta lại đói."

"Để ta sai để Thính Huyền chuẩn bị chút điểm tâm, còn muốn ăn khổ qua không?"

"Muốn hai quả!"

"Được."

"Đông Thanh, mọi người đều nói chua nam cay nữ, mà tại sao ta thích ăn khổ qua là sao?"

"Nếm trải được khổ đau mới là người trên vạn người, điều này chứng minh tương lai đứa nhỏ của chúng ta khẳng định không phải là người tầm thường."

https://thuviensach.vn

"Đông Thanh, mọi người đều nói mang thai sẽ nôn oẹ, không có khẩu vị, sẽ ăn cái gì ói cái đó, mà tại sao ta thấy cái gì cũng muốn ăn, hơn nữa giống như ăn bao nhiêu cũng không đủ no?"

"Điều này chứng minh nàng có phúc khí, đứa nhỏ của chúng ta cũng thông cảm cho nàng, không đành lòng để nàng chịu khổ."

"Nhưng mỗi ngày thiếp ngoại trừ ăn ra chính là ngủ, béo lên rất nhiều."

"Không có mà, nàng xem eo của nàng, vẫn chưa đầy một nắm tay của ta."

"Nhưng rất nhanh nó sẽ biến thành thùng nước lớn."

"Dù là thùng nước, cũng là một thùng nước xinh đẹp nhất!"

"Nghe nói sau khi nữ nhân sinh đứa nhỏ, vóc người sẽ biến dạng, thậm chí ngay cả dung mạo cũng sẽ có biến hóa, bây giờ thiếp phải làm thế nào?"

"Ai nói? Nàng nhìn di nương đi, cho đến bây giờ vẫn rất đẹp. Huống chi, nếu đến khi ta tóc bạc, da nhăn, vừa già vừa xấu nàng cũng không muốn buông tay, ta cũng sẽ vĩnh viễn không rời xa nàng, bất luậnnàng biến thành bộ dạng gì đi nữa."

Điều thứ tư: Mọi việc đều phải nói về mặt tốt của nó, cho dù có buồn nôn đến mức nào đi nữa.

"Đông Thanh, mấy tháng tới thiếp không thể làm chuyện cầm thú với chàng, nếu như chàng nhịn không được, vậy thì đi ra ngoài tìm “nữ nhân” giải quyết đi, nhưng mà không cho phép mang về nhà!"

"..... ‘Nữ nhân’....."

"Hay là chàng không hiểu nó có ý gì chứ?"

https://thuviensach.vn

"Ta chỉ là có chút tò mò,làm sao nàng biết?"

"Ồ! Quả nhiên là chàng biết! Nói, có phải trước kia thường đi ra ngoài lêu lổng hay không?!"

"Không có! Chẳng qua là có nghe nói, chưa từng thử qua!"

"Thật? Vậy sau này chàng có thể thử rồi, có vui mừng không?"

"Không quan tâm thê tử đang mang thai, mà chỉ để ý đến việc tìm vui ngủ hoa ngủ liễu ở bên ngoài, há là tác phong của Lục Tử Kỳ ta? Nàng cũng không khỏi quá mức coi thường ta!"

"Đây chính là chính chàng nói, không phải là thiếp bức chàng nha!"

"Lời từ đáy lòng, ông trời chứng giám!"

"Ngoan ~"

Một điều cuối cùng: Lập trường kiên định, nắm bắt tất cả cơ hội để thể hiện sự trung thành (trung trinh, trung.....)

Sau khi ăn uống no đủ, lau mặt, súc miệng, Tống Tiểu Hoa hài lòng ngáp một cái, đang chuẩn bị đi gặp Chu công, lại nghe thấy hai tiếng gõ cửa vang lên: "Phụ thân, mẫu thân, Lăng Nhi có thể vào không?"

Kể từ khi mấy lần ‘gian tình’ bị phá, hai người bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu sẽ không kiềm chế được thú tính một khi đã phát, liền bắt Lục Lăng phải tập thói quen nhất định phải gõ cửa sau khi được cho phép mới vào nhà. Vì để cho đóa hoa của tổ quốc lớn lên khỏe mạnh toàn diện, lòng cha mẹ trong thiên hạ thật là đáng thương.....

"Mau vào đi."

"Lăng Nhi tới xem Bảo Bảo một chút."

https://thuviensach.vn

Tiểu nắm gạo kiễn mũi chân làm như là kẻ trộm mà đi đến, trực tiếp chạy đến trước giường, nằm ở bên mép giường, thì thầm với bụng của Tống Tiểu Hoa: "Bảo Bảo ngươi hôm nay có ngoan hay không? Có lớn được thêm chút nào không? Hôm nay ca ca lại được phu tử khen ngợi, có phải ca ca rất lợi hại không? Vô Khuyết uống trộm rượu của gia gia, không cẩn thận bị gia gia bắt được, kết quả gia gia không tức giận, lại còn rất vui vẻ để cho Vô Khuyết uống cùng người. Vô Khuyết uống không thắng được gia gia, say ngã, cho nên tối hôm nay Vô Khuyết ở lại chỗ của gia gia, không thể qua đây thăm ngươi, thôi để ca đại diện đi! Được rồi, thời gian không còn sớm, ca cũng phải đi ngủ rồi. Bảo bảo ngủ ngon, sáng mai ca ca lại đến thăm ngươi."

Nói xong, bò dậy hôn Tống Tiểu Hoa một cái: "Mẫu thân ngủ ngon." Lại quy củ nói một tiếng với Lục Tử Kỳ: "Phụ thân nghỉ ngơi sớm một chút, Lăng Nhi cáo lui trước."

"Lăng Nhi, con vừa nói Vô Khuyết lại say, vậy con có uống cùng nó không?"

"Không ạ. Lăng Nhi đã đáp ứng phụ thân, chỉ có ngày lễ, ngày tết mới có thể uống rượu, nếu không sẽ trễ nải việc học."

Lục Tử Kỳ hài lòng gật đầu, Lục Lăng lại rón rén đi ra ngoài như lúc đến, Tống Tiểu Hoa rốt cuộc không nhịn được đặt câu hỏi: "Lăng Nhi, tại sao con lại phải cẩn thận như vậy?”

"Bởi vì con sợ sẽ đánh thức Bảo Bảo đang ngủ!"

"..... Nếu Bảo Bảo đã ngủ, tại sao con còn nói nhiều lời với nó vậy?"

"Như vậy Bảo Bảo có thể nằm mơ thấy Lăng Nhi, trước kia lúc mẫu thân kể chuyện xưa dỗ Lăng Nhi ngủ, Lăng Nhi lại có thể nằm mơ thấy mẫu thân."

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa lập tức bị cảm động đến không nói nên lời, vẫy tay ôm nó vào trong ngực hôn một trận: "Nếu như tương lai Bảo Bảo có thể hiểu chuyện như Lăng Nhi vậy thật tốt. Lăng Nhi, bây giờ mẫu thân không thể dỗ con cùng ngủ, đợi thêm mấy ngày Bảo Bảo ở ổn định trong bụng của mẫu thân rồi, nhất định mỗi đêm mẫu thân sẽ kể rất nhiều chuyện xưa cho Lăng Nhi nghe."

Ánh mắt của Lục Lăng sáng lên: "Có thật không? Thật ra, Lăng Nhi vẫn luôn muốn ngủ cùng với mẫu thân, nhưng mà Lăng Nhi muốn làm một đại anh hùng, làm nam tử hán, cho nên....."

Lục Tử Kỳ nhất quyết không muốn quay lại những ngày tháng một nhà ba người cùng ngủ chung, nên cố ý trêu giễu cợt, muốn bóp chết ý định này từ trong trứng nước: "Lăng Nhi, con dính với mẫu thân như vậy là không được, sau này có thê tử thì làm thế nào?"

Tiểu chính thái không chút suy nghĩ, rõ ràng, dứt khoát hồi đáp: "Rất dễ, Lăng Nhi ngủ cùng mẫu thân, để cho thê tử ngủ cùng phụ thân!"

Lục Tử Kỳ im lặng triệt để.

Tống Tiểu Hoa vô cùng hiền hòa xoa đầu nắm bột nhỏ: "Lăng Nhi, nếu như lời nói của con thật có loại ý niệm này, mẫu thân bảo đảm, cái người này cả đời cũng sẽ không có con dâu."

Lục Tử Kỳ tiếp tục im lặng trăng rằm.

_____ _____

_____ _____

Đêm đã khuya, đắp chăn cho Tống Tiểu Hoa đã say giấc ngủ, lại điều chỉnh đèn lưu ly tối xuống một chút, Lục Tử Kỳ mở ra một phần công văn

https://thuviensach.vn

để sát lại ánh nến, chợt, đuôi lông mày nhếch lên, khóe miệng dần dần mím chặt.

Cân nhắc, suy nghĩ một hồi, nâng bút chấm mực, đang muốn viết chợt lại nghe bên trong viện truyền đến hai tiếng động vô cùng nhẹ.

Bất đắc dĩ lắc đầu một cái, để bút xuống, đứng dậy, lặng lẽ đóng cửa đi ra ngoài.

Dưới bầu trời đầy ánh sao, có hai bóng dáng đang tìm kiếm phía cửa viện đang đóng chặt như kẻ trộm, một người cao lớn, một người nhỏ nhắn.

Nghe được tiếng bước chân, cùng nhau dừng động tác lại.

"Bây là giờ gì rồi?"

"Tỷ phu, lại đánh thức huynh nữa sao?"

"Huynh ấy sẽ không ngủ sớm như vậy đâu, không có đánh thức đến tiểu tẩu tử chứ?"

Nhìn hai gương mặt đều là nụ cười lấy lòng, Lục Tử Kỳ chỉ cảm thấy mọi lời trách cứ đều không thể nói nên lời, chỉ có thể than thở: "Ta không nên nói cho các ngươi chỗ này có cửa phụ!"

Đôi oan gia Hoắc Nam và Tiết Vũ Hàm này một lúc không cãi nhau thì cả người sẽ khó chịu, cuối cùng lại cảm thấy ở trong nhà cao cửa rộng cần kiêng dè nhiều nên cãi nhau khôngthoải mái, định một mạch ra ngoài cãi nhau.

Nhưng nam chưa cưới nữ chưa gả, nếu thường quang minh chính đại đi chung với nhau khó tránh khỏi người khác mượn cớ gây chuyện thị phi, Lục Tử Kỳ bị hạnh phúc làm cho hồ đồ thứ nhất là muốn giúp đỡ hai người, thứ hai là không muốn hai kì đà cản mũi này quá nhàm chán sẽ làm

https://thuviensach.vn

bậy, vì vậy đã có một ý nghĩ sai lầm là cho hai người biết cửa đạo ở ‘Niệm viên’, cuối cùng dẫn đến vô số phiền toái.

Những thứ khác không nói, riêng Tống Tiểu Hoa mỗi lần nhìn thấy bọn họ lợi dụngnơi vốn để mình lén lút chạy đến chơi đùa vui vẻ, tất nhiên trong lòng sẽ khó chịu muốn tìm vài lý do phát tác lạimắng mắng hắn một trận.

"Tiểu Hàm, đại ca muội để muội ở Lục phủ làm khách, nhờ ta chăm sóc muội. Nếu để cho huynh ấy biết ta lại dung túng muội hồ nháo như vậy, nhất định sẽ không để yên cho ta!"

Tiết Vũ Hàm đi tới kéo ống tay áo của Lục Tử Kỳ đang khó chịu, nhẹ nhàng lắc lắc, nói: "Tỷ phu, muội không hồ nháo, muội đang làm chính sự mà."

Hoắc Nam ôm cánh tay cười khẽ: "Làm gì có ai dư thời gian mà hồ nháo cùng nha đầu thối này chứ."

Lập tức từ thỏ trắng dịu dàng bé nhỏ biến thân thành con báo hung hãn: "Ngươi lại ngứa da đúng không?"

Người còn lại vẫn là biểu tình cà lơ phất phơ nói lại: "Có bản lãnh hãy đấu tay đôi với ta, không được dùng độc."

"Một đấng mày râu lại có thể ăn nói như vậy với một nữ tử, thật là uy phong!"

"Ngươi là nữ nhân?"

"Ngươi cũng không phải là nam nhân!"

"Có muốn hiện tại ta chứng minh luôn cho ngươi xem ta có phải nam nhân hay không?"

https://thuviensach.vn

"Được, chứng minh như thế nào, cởi quần ra sao?"

"Ôi trời, ngươi cho rằng lão tử không dám?!"

Lục Tử Kỳ rốt cuộc không thể nhịn được nữa: "Càng nói càng vô lý! Hiện tại thành thật khai báo, đêm hôm khuya khoắt các ngươi rốt cuộc đến đây làm cái gì?"

Tiết Vũ Hàm thấy hắn nổi giận, vội vàng thu lại thần thái: "Chúng ta đi đến chỗ của Trần Khuê, vốn muốn tìm chút chứng cớ, không ngờ chỉ là phủ đệ của một quan ngũ phẩm lại có thể canh phòng nghiêm mật như vậy, suýt chút nữa mắc bẫy."

Lục Tử Kỳ nghe vậy giật mình, khó nén hỏi han ân cần: "Có bị thương không?"

Hoắc Nam vung tay lên lớn tiếng nói: "Yên tâm, đã có đệ ở đây....."

Khẽ quát một tiếng cắt ngang lời nói khoe khoang của hắn: "Vì sao không nói cho ta biết trước? Lỗ mãng như thế, ngộ nhỡ có mệnh hệ gì, thì phải làm thế nào bây giờ?"

"Tỷ phu đừng nóng giận nữa, sau này sẽ không như vậy nữa."

Sau khi bình ổn lại cảm xúc của mình nói với Tiết Vũ Hàm: "Tiểu Hàm, chuyện này chúng ta làm là được rồi, muội không cần tham gia vào." Lại quay lại trừng mắt với Hoắc Nam: "Còn ngươi nữa, nếu lại mang nàng đi hồ nháo nữa, lập tức cút về doanh trại cho ta!"

Dưới ánh trăng sáng, gương mặt của Lục Tử Kỳ càng lộ vẻ không chút sức sống, vậy mà giữa hai lông mày nghiêm nghị lại dường như khiến phần tái nhợt kia mang theo một chút ửng đỏ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nam và Tiết Vũ Hàm rất hiếm thấy hắn tức giận như vậy, biết lần này đã chạm đến ranh giới cuối cùng của hắn, nhất thời cúi đầu không nói nữa.

Cảm thấy mình quá mức nghiêm khắc, Lục Tử Kỳ thầm hít một hơi thả lỏng vẻ mặt căng thẳng: "Tiểu Hàm, chuyện này liên quan rất lớn, cực kỳ phức tạp, hơi lơ là một chút sẽ lâm vào tuyệt cảnh. Muội không phải là người trong triều, không nên dính vào chuyện nguy hiểm, ta cũng không muốn muội có bất kỳ nguy hiểm nào. Nếu không, sẽ phụ lòng của tỷ tỷ muội."

Tiết Vũ Hàm ngẩng đầu nhìn hắn, trong mắt như có ánh sáng lóe lên: "Tỷ phu, mấy năm qua muội sống ở trong quân doanh, biết rõ các tướng sĩ liều mình bảo vệ biên giới rất gian khổ cũng không dễ dàng. Cho nên càng hận bọn sâu mọt cắt xén quân lương, thông đồng với phản đồ ngoại tộc! Tuy muội không phải là nam nhi, cũng không có quan chức, nhưng hi vọng ít nhất có thể bỏ ra chút công sức để bắt được mấy loại cặn bã này, cũng coi như không uổng phí tình cảm cùng các huynh đệ sóng vai giết địch ở trên chiến trường! Huynh yên tâm, từ lâu muội đã không còn là một tiểu nữ tử chỉ biết nũng nịu mà không làm được gì rồi, muội sẽ bảo vệ mình thật tốt, không để mình gặp chuyện không may. Tin rằng tỷ tỷ cũng sẽ đồng ý cho muội làm như vậy, bởi vì, tỷ ấy cũng muốn có người cùng chia sẻ công việc với huynh, dù chỉ là một chút."

Đêm tĩnh, giọng nói nhẹ nhàng, nhưng từng câu từng chữ như sấm đánh vào trái tim.

Hoắc Nam ôm cánh tay mà đứng như cũ, thoải mái giống như không để ý chút nào. Vậy mà, trên gương mặt luôn có vẻ đùa cợt kia chẳng biết đã bị vẻ mặt không thể nói rõ thay thế, con ngươi phát sáng đến kinh người, giống như là muốn nhìn thấu cái gì đó, lại giống như là muốn khắc mãi điều gì đó vào đáy mắt....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Lấy Thân Làm Mồi

Edit: Tử Liên Hoa 1612

Beta: Loveyoumore3112

Trời lạnh dần, bụng của Tống Tiểu Hoa dần to lên, chỉ là triệu chứng rối loạn tinh thần gián đoạn trái lại đã ngày càng có chiều hướng tốt hơn.

Cũng không biết có phải là bởi vì mẫu tính chớm nở hay không, tính tình khỉ hoang không thể ngồi yên dù chỉ một khắc ban đầu đã có chút thay đổi, yên tĩnh hơn không ít, dù có ở một mình trong phòng tới nửa ngày cũng sẽ không cảm thấy buồn bực.

Trải qua mấy tháng luyện tập này, có thể nói tay nghề thêu thùa may vá của nàng đột nhiên tiến bộ vượt bậc, những con rối dù là mèo máy Đôrêmon hay chuột Mickey hay vịt Donald đều được làm rất sống động, trông như thật.

Dĩ nhiên, khi Lục Tử Kỳ nhìn xem, vẫn là một đống hình thù kỳ quái có thể so với quỷ sứ quái vật ở điện Diêm Vương như cũ, vì vậy để 'tránh ma quỷ', lại chuẩn bị không ít cọc gỗ làm đao kiếm xiên kích, kích thích nhiệt huyết học võ của Lục Lăng cực độ.

Chỉ là, mặc dù Hoắc Nam là sư phụ dạy võ của Lục Lăng nhưng lại cực kỳ không được tôn trọng, quả thực chính là bị kỳ thị vô cùng. Mỗi lần Tống Tiểu Hoa thấy hắn đều trốn tránh không gặp, nếu như thật sự không

https://thuviensach.vn

thể tránh được, sẽ cầm một mảnh vải, yêu cầu hắn che kín toàn bộ khuôn mặt.

Bởi vì, giang hồ có lời đồn đại, mẫu thân thường xuyên thấy ai, hài tử trong bụng sẽ phát triển theo dáng vẻ của người đó. Nói cách khác, lúc mang thai phải nhìn nhiều tuấn nam mỹ nữ, cố hết sức không nên nhìn vào các diễn viên có ngoại hình hoặc tính cách đặc biệt.

Hoắc Nam không được để ý bị phỉ nhổ chính là do cái mặt đầy râu đến nỗi không thể nhìn ra khuôn mặt thật của mình, Tống Tiểu Hoa quan niệm thà rằng giết nhầm còn hơn bỏ sót, nếu không biết rốt cuộc mặt mũi trông như thế nào, vậy thì dứt khoát coi như người ta che mặt mà đối xử.

Đối với ý tứ kỳ thị rõ ràng này, Hoắc Nam cảm thấy cực kỳ đau thương.....

Mặc dù có thêm ‘quả bóng’ nhưng bản lĩnh của Tống Tiểu Hoa vẫn cực kỳ nhanh nhẹn như trước, tạm thời hoàn toàn không có bất kỳ cảm giác gánh nặng bụng phệ nào, hành động cứ tuỳ tiện như cũ, mức độ đó thường xuyên doạ cho người bên cạnh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Thật ra thì, theo Tống Tiểu Hoa, thực sự nàng đã rất chú ý rồi. Dù sao ở hiện đại, khắp nơi đều là các bà mẹ ưỡn bụng bự đi sớm về trễ, chen lấn trong xe buýt với tàu điện ngầm chật ních như hộp thịt người, vật lộn phấn đấu, hơn nữa còn phải đối mặt với cạnh tranh trong kinh doanh cùng các loại phóng xạ độc hại, không phải vẫn có thể an toàn mà sinh ra một đứa trẻ khỏe mạnh sao?

Đáng tiếc, Lục Tử Kỳ không cho là như vậy.

Lúc mới bắt đầu, hận không thể để nàng nằm trên giường không nhúc nhích trong mọi thời tiết. Nhưng dưới sự đấu tranh thề sống chết của nàng và hỏi han đại phu kỹ càng, sau khi cuối cùng cũng xác định nữ nhân có

https://thuviensach.vn

thai vận động thích hợp là cực kỳ hữu ích, mới bỏ ý nghĩ lấy dây trói chặt nàng, nhưng lại cho hạ nhân chăm sóc kỹ lưỡng, không rời nửa bước.

Nhưng mỗi lần thấy nàng ngâm nga tiểu khúc hấp tấp đi lại khắp nơi, thậm chí lúc hào hứng lên còn chạy lên mấy bước nhảy lên hai cái, tim gan hắn vẫn không nhịn được như bị xách lên, giọng nói biến đổi:

"Dao Dao, cẩn thận bên chân có tảng đá!"

"Có lầm hay không, cách ta tám trượng!"

"Dao Dao, cẩn thận cụng đầu!"

"Làm ơn, nhánh cây cao như vậy, chàng cho rằng ta là Diêu Minh* sao?"

(*Diêu Minh: là một cầu thủ bóng rổ chuyên nghiệp đã giải nghệ, từng chơi cho đội tuyển Houston Rockets của National Basketball Association (NBA). Anh là một trong những cầu thủ có chiều cao cao nhất chơi cho NBA, 2.29 m.)

"Người nào?"

"Tiểu Cự Nhân!"

"Dao Dao....."

"Chàng còn dài dòng nữa ta sẽ bò lên nóc phòng phơi nắng!"

Yên lặng chốc lát, ngay khi Tống Tiểu Hoa tự cho là đã đe dọa thành công mà hả hê đắc ý, Lục Tử Kỳ chợt nói một câu, vô cùng thành khẩn: "Nàng cho rằng, nàng còn có thể tìm được cái thang nào trong phạm vi mười dặm sao?"

"..... Không cần phải làm sạch sẽ như vậy chứ....."

https://thuviensach.vn

Lại qua một khoảng thời gian, gió lạnh nổi lên, cành lá xơ xác.

Lục Tử Kỳ biết Tống Tiểu Hoa sợ lạnh, có bầu càng không chịu nổi lạnh, bèn dứt khoát đưa nàng tới một sơn trang suối nước nóng thuộc danh nghĩa Lục gia ở vùng ngoại ô để tĩnh dưỡng.

Lục Lăng có việc học, Tống Vô Khuyết phải uống rượu cùng Lục Thác, Hoắc Nam và Tiết Vũ Hàm thì mải tranh hơn thua, mà lúc này Lục Tử Kỳ lại có một vài công việc quan trọng cần xử lý, vì vậy tạm thời chỉ có một mình Tống Tiểu Hoa, dẫn theo Hiểu Yên và Thính Huyền, hai ma ma có kinh nghiệm phục vụ nữ nhân có thai đi trước.

Đã bàn bạc thỏa đáng, một khi Lục Tử Kỳ xong việc sẽ lập tức đi theo nàng, những người khác cũng phải đi thăm nàng bất cứ lúc nào rảnh rỗi. Về phần Tống Vô Khuyết, chờ lúc nào tỉnh táo rồi hãy nói.....

Khó khăn lắm Tống Tiểu Hoa mới được ra ngoài một lần, còn đến một nơi có phong cảnh xinh đẹp thoải mái dễ chịu như vậy, tất nhiên là chơi vui đến quên cả trời đất, không thấy tịch mịch cô độc một chút nào.

Đương nhiên cũng không biết, ngày thứ năm sau khi nàng rời khỏi, trong kinh thành liền truyền ra một chuyện --

Nhị gia Lục gia Lục Tử Kỳ, khi tới làm khách của nhà Trần đại nhân quản lý thuế ruộng - Trần Khuê, rượu uống chưa mềm môi, đã hộc máu hôn mê.

--- ------

--- ------

Mặt trời mọc, chiếu xuống một phòng vàng óng ánh.

https://thuviensach.vn

Giống như là cảm nhận được sự chói mắt mà ấm áp này, lông mi khẽ run, mí mắt nặng như chì chậm rãi nâng lên.

Thứ đầu tiên đập vào mắt là một chùm râu đen lộn xộn, sau đó mới là mày rậm nhíu chặt, còn có đôi mắt vằn vện tia máu.

Tốn hết hơi sức nở một nụ cười yếu ớt lại đột nhiên bị sức nặng bổ nhào tới đè tan, đầu vai tựa như bị một bàn tay giống như kìm sắt bóp nát nhiều lần, một tiếng hừ nhẹ không nhịn được tràn ra từ đôi môi trắng bệch, nhỏ giọng tới nỗi gần như không thể nghe thấy.

"Huynh tỉnh rồi? TMD* rốt cuộc huynh cũng đã tỉnh!"

(*TMD: con mẹ nó)

Không có hơi sức phản kháng, đành phải bất đắc dĩ chuyển ánh mắt nhìn về phía đôi ‘móng vuốt’ trắng ởn: "Đau..." Vẻ mặt lại có vài phần oan ức giống như một đứa bé.

Sửng sốt một lúc, vội vàng buông ra, sau đó tiếp tục mắng: "Bà nhà nó, huynh được lắm, ngay cả ta cũng đùa bỡn, hại lão tử thiếu chút nữa đã liều mạng tại chỗ với người ta! Bây giờ mới biết đau hả? Ta còn tưởng rằng tiểu tử huynh rất có khí phách chứ! Có bản lĩnh thì đừng có kêu lên, TMD ta thật muốn coi huynh như quả bóng, một phát bóp chết!"

Vừa mắng, vừa đỡ cái người đang bày ra dáng vẻ khiêm tốn tiếp nhận dạy bảo ngồi dậy: "Huynh hay lắm, sạch sẽ lưu loát hôn mê hai ngày một đêm liền, nếu không phải lão gia tử (= cha) nhà huynh cũng là nhân vật lợi hại đã trải qua sóng to gió lớn, thì chẳng phải sẽ bị huynh dọa cho đang sống yên lành lại nguy hiểm đến tính mạng sao? Mất đi nhi tử bảo bối, tức phụ (con dâu) bảo bối cũng không có ở đây..." Nói đến đây, bỗng nhiên hiểu ra, lại dùng sức nhéo người kia một phát: "Mẹ nó, thì ra huynh đã có mưu đồ từ trước, cho nên mới đưa thê tử đi, để nhi tử tạm thời đi theo ở với di nương. Lại cố tình không cho lão tử ta hay biết gì!"

https://thuviensach.vn

Nhấp một ngụm trà xanh có độ ấm vừa phải, nhỏ giọng ngập ngừng một câu: "Chẳng phải là bởi vì lá gan huynh lớn sao, chịu được hù doạ....."

"Nói nhảm! Cho dù lão tử là Hoắc lớn mật, bị huynh giày vò như vậy cũng không chịu nổi!"

"Lần này, là ta xin lỗi huynh. Chỉ là, nếu nói ra trước, huynh còn có thể để ta uống ly rượu kia sao?"

Một câu nói nhẹ nhàng, khiến Hoắc Nam đang nổi trận lôi đình bình tĩnh lại, gãi gãi râu, nặng nề ngồi xuống: "Sẽ không!"

Khóe môi Lục Tử Kỳ cong lên, cười đến cực kỳ thánh thiện: "Vậy cho nên, huynh không thể trách ta."

"Vương bát mai*, chẳng lẽ còn trách ta hay sao?" Tức giận mắng một câu, nhận lấy ly trà, lại bưng một chén dược thiện nóng hổi lên đưa tới: "Hữu Dung sắc theo dặn dò của đại phu, cứ mỗi nửa canh giờ lại đổi một phần mới, chỉ sợ huynh tỉnh lại không uống được."

(*Vương bát mai: nguyên văn là “vương bát cái tử”. Vương bát: rùa; cái tử: mai. Ở đây có ý mắng chửi người.)

"Làm phiền mọi người rồi."

"Ít nói nhảm đi!"

Đàng hoàng uống xong, lại súc miệng lau mặt, nhắm mắt dưỡng thần trong chốc lát, khi Lục Tử Kỳ mở mắt ra lần nữa thì trong mắt đã khôi phục trong trẻo như thường ngày: "Phía bên Trần Khuê có hành động gì không?"

"Tạm thời vẫn không có, có điều sẽ nhanh thôi. Yên tâm, có ta với lão đại Tiết gia để mắt đến đây rồi!"

https://thuviensach.vn

"Hẳn là chuyện xấu sẽ xảy ra trong ba tới năm ngày này. Vốn là ngồi không yên muốn rục rịch ngóc đầu dậy, trải qua chuyện này, tất nhiên là trận cước đã rối loạn."

"Nói thật, huynh chắc chắn như vậy sao? Dù sao, loại kỹ xảo vu oan này thật sự không cao minh cho lắm. Nếu ông ta thật sự muốn hại huynh, sao lại có thể chọn vào lúc yến tiệc tại nhà mình, hơn nữa, còn ngay trước mặt nhiều đồng liêu như vậy. Quan trọng hơn là, cũng không có độc chết huynh."

"Nhưng có lẽ, là bởi vì rất nhiều người cũng có ý nghĩ như huynh vậy, cho nên một chiêu này, cách thức nhìn như ngu xuẩn, vụng về, đầy rẫy sai sót, mới có thể tự chứng minh mình vô tội tốt nhất. Vốn dĩ ông ta không muốn mạng của ta, cũng không có can đảm này. Chỉ là muốn cảnh cáo ta thôi, thuận tiện, khiến ta không thể tiếp tục điều tra trong khoảng thời gian này, để đồng bọn có đủ thời gian sắp xếp mọi thứ." Nháy mắt mấy cái, cười một tiếng, nhìn qua thật là xảo trá: "Huynh cảm thấy, có phải sự phân tích này rất có đạo lý hay không?"

"Nhưng mà, Hàn thái y trong cung cũng ở bữa tiệc, là ông ấy chẩn bệnh tại chỗ cho huynh, có thể chứng minh, không phải là huynh trúng độc mà chỉ là bệnh dạ dày phát tác. Chẳng lẽ, ông ta cũng bị huynh mua chuộc rồi hả?"

"Không có. Chỉ là, y thuật của Hàn thái y cao minh như vậy, nhất định có thể chẩn đoán được bệnh dạ dày của ta nghiêm trọng đến mức nào, mà bản thân ta không thể không biết chút gì về chuyện này. Như vậy,trong tình huống biết rõ một khi uống rượu mạnh như vậy rất có thể sẽ nguy hiểm đến tính mạng, sao ta lại không chút do dự mà không từ chối Trần Khuê kínhrượu chứ? Cho nên, mặc dù lúc chẩn bệnh không thấy manh mối gì nhưng trong lòng Hàn thái y vẫn sẽ hoài nghi là do bát rượu có vấn đề. Tính tình ông ta chặt chẽ cẩn thận, chuyện không có chứng cớ sẽ không nói. Nhưng mà, lúc bẩm báo chuyện này với Hoàng Thượng, trong lời nói

https://thuviensach.vn

sẽ không tránh được để lộ ra chút chắc chắn mọi chuyện không phải như thế. Vì vậy, tự nhiên cũng sẽ khiến Hoàng Thượng sinh lòng nghi ngờ."

Nói đến đây, Lục Tử Kỳ ngừng lại, đuôi lông mày nhướn cao nhìn về phía Hoắc Nam cười cười: "Chuyện sau đó, ta ngủ mê man nên không biết."

‘Ha’ một tiếng: "Trong lòng huynh cong cong quẹo quẹo thế nào chẳng lẽ ta lại không biết? Hoàng Thượng sinh nghi, tự nhiên muốn điều tra, nhưng vì có điều cố kỵ cũng chỉ có thể vụng trộm mà làm. Cứ như vậy, lại càng khiến cho bọn họ cảm thấy mơ hồ, không rõ tình hình mà lo sợ không yên. Lục Tử Kỳ à Lục Tử Kỳ, huynh giỏi lắm!"

Đột nhiên đứng dậy, chỉ vào mũi mắng: "Ngươi biết một khi bệnh bao tử quái đản kia phát tác sẽ đi tong cái mạng nhỏ kia, lại còn dám làm như thế, dù có muốn chết cũng nên nói trước một tiếng, để chúng ta còn chuẩn bị hậu sự cho ngươi thật tốt, tránh đến lúc đó lại luống cuống tay chân!"

"Ta còn muốn nhìn nhi tử của ta chào đời, sao có thể không muốn sống chứ? Phiền huynh ngồi xuống nói chuyện có được không, cứ ngửa đầu nhìn huynh, cổ ta mỏi nhừ. Ta nhớ trước kia tính khí huynh đâu nóng nảy như vậy, cũng không biết là đánh giặc hay là hơn thua với Tiểu Hàm."

Vung tay lên: "..... Ngắt lời lão tử ít thôi!"

Bất đắc dĩ thở dài: "Ta sống sờ sờ ở đây, chẳng phải mọi chuyện đã rõ rồi sao? Có người đã từng nói, ít nhất sẽ bảo vệ ta ba năm vô sự. Ta tin hắn."

"Người nào?"

"Đối thủ mà chúng ta sắp đối mặt."

https://thuviensach.vn

Không để ý đến sự khiếp sợ của Hoắc Nam, Lục Tử Kỳ nhìn ra mặt trời ngoài cửa sổ, tiếp tục chậm rãi nói: "Trần Khuê dám cả gan cắt xén quân lương quy mô lớn trong thời gian dài như thế, làm quân lương thiếu hụt, tất nhiên phải có thế lực lớn hơn làm chỗ dựa phía sau, thủ tiêu tang vật. Lần này ta đi nước cờ hiểm, lấy thân làm mồi cũng là hành động bất đắc dĩ. Trong mùa đông này nhất định phải đưa đám sâu mọt vào khuôn phép, đầu mùa xuân sang năm các bộ ở biên cương phải bắt đầu chỉnh đốn, trước mùa thu cần phải nhìn thấy được hiệu quả ban đầu. Nếu không, không thể đối phó với Liêu, Hạ như hổ rình mồi, gặp phải uy hiếp, cũng rất có thể sẽ đưa tới một cuộc chiến không có nhiều phần thắng. Cho nên, chúng ta không thể kéo dài thêm được."

Hoắc Nam nặng nề hừ một tiếng: "Ta đều đã hiểu rõ tất cả tâm tư của huynh, nếu không, ta đã một đao chém chết Trần Khuê từ lâu rồi."

"Nếu như không có lòng tin với huynh, ta đã không lôi kéo huynh theo ta đi uống bữa rượu này. Nếu như huynh thật sự chém ông ta, vở kịch này cũng không thể tiếp tục nữa. Cũng bởi vì huynh không có kích động, cho nên bọn họ mới có thể càng thêm lo sợ nghi hoặc. Cho là chúng ta cố ý giăng bẫy hãm hại, rồi lại không biết nên xử lý như thế nào. Càng không nắm chắc sẽ càng loạn, lại càng dễ lòi đuôi để lộ sai sót."

"Huynh cứ mưu tính đi!" Dừng một chút, bỗng nhiên lại nhớ đến một chuyện: "Không đúng! Nói như vậy, hôm đó huynh mới gặp ta thì đã lôi cả ta vào tính kế rồi! Còn nói cái gì mà thê mệnh (mệnh lệnh của thê tử) khó vi phạm cho nên mới cai rượu....."

Lục Tử Kỳ vội vàng giải thích: "Không có không có, lúc ấy quả thực chỉ là không muốn để huynh lo lắng vì chút bệnh nhỏ của ta. Dĩ nhiên, ta cũng phải thừa nhận, dù sao ít nhiều vẫn có ý nghĩ có lẽ sau này có thể viết chút văn chương."

https://thuviensach.vn

Hoắc Nam giận đến vung quyền muốn đánh nhau, nhưng thật sự không thể xuống tay với người bệnh nặng, chỉ đành phải cắn răng nghiến lợi nổi nóng: "Ngươi khoẻ lên nhanh một chút cho lão tử, nắm đấm của lão tử ngứa ngáy quá rồi!"

"Không thành vấn đề, ta sẽ chờ huynh ở sơn trang sơn trang suối nước nóng. Phải nói là, chờ tin tức tốt của huynh và Tiểu Hàm."

Một câu hai nghĩa khiến Hoắc Nam đang ầm ĩ đỏ mặt tía tai, Lục Tử Kỳ hài lòng giãn gân cốt một lúc, trên gương mặt trắng bệch thoáng hiện ra ý cười thâm sâu, hòa lẫn ánh mặt trời rực rỡ ấm áp: "Chuyện cần làm ta đã làm xong, tiếp theo, chính là an tâm ở cùng Dao Dao, chờ hài nhi của chúng ta ra đời."

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Dáng Vẻ Ban Đầu

Edit: Tư Di

Beta: Sư Tử Cưỡi Gà, Tư Di, Lily_Carlos

Ôn Tuyền Sơn Trang nghĩa cũng như tên là một trang viên xây ở trong núi có ôn tuyền.

Tống Tiểu Hoa ung dung thong thả tắm rửa, sau đó mặc cho hơi nước quấn ba tầng trong ba tầng ngoài quanh nàng thành một quả bóng tròn to lớn, Thính Huyền dùng khăn vải khô cẩn thận lau tóc cho nàng.

Ngồi ở trong đình màn che rũ xuống, uống trà nóng cầm lò sưởi, nhìn qua khe hở bị gió thổi lên thấy tuyết trắng nhẹ nhàng tung bay bên ngoài, Tống Tiểu Hoa ngân nga giai điệu nhỏ tâm trạng rất vui vẻ.

Mặc dù sơn trang lớn, người làm cũng rất ít, quanh năm chỉ có mười mấy người đầy tớ già đợi ở chỗ này phụ trách quét dọn, đều là kiểu người trung hậu kiệm lời. Loại này cách xa tất cả ồn ào tranh đấu khiến cho cuộc sống của Tống Tiểu Hoa trôi qua vô cùng thoải mái, theo thân thể mỗi ngày một nặng, tính tình cũng càng lúc càng thêm yêu thích yên tĩnh không thích ồn ào, chỉ muốn ngâm trong suối nước nóng ngắm cảnh, ca hát, kể chuyện xưa cho bảo bảo trong bụng. Mỗi ngày vui vẻ thức giấc vui vẻ đi vào giấc ngủ, ngay cả trong mơ cũng ngọt ngào vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Đây có lẽ chính là cảm giác thỏa mãn của người sắp làm mẫu thân, mặc dù chỉ là chuyện nhỏ nhặt bình thường, cũng có thể khiến lòng cảm động.

Lục Tử Kỳ cũng cách ngày sẽ dùng bồ câu đưa tin gửi một phong thư nhà tới, nội dung khá giống nhau, đều viết về những việc rắc rối vụn vặt. Lục Lăng đã biết rất nhiều chữ, hầu như thằng bé không cần vẽ tranh để thay thế nội dung muốn biểu đạt nữa, còn Tống Vô Khuyết vẫn ký tên bằng một dấu chân loang mực như cũ.

Nội dung thư hồi âm của Tống Tiểu Hoa càng vụn vặt hơn. Từ ngày biết mình mang thai đến nay, nàng đã bắt đầu viết "Nhật ký Bảo Bảo lớn dần". Lúc đầu thai nhi chưa có động tĩnh rõ ràng gì, nên chỉ ghi lại hoạt động ăn uống và một ít suy tư của mình. Về sau, chủ yếu ghi chép lại thay đổi của thai nhi, ví dụ như giờ nào đột nhiên nhúc nhích, cái bụng trước mặt lớn hơn mấy hào mấy ly* so với ngày hôm qua, vân vân.

*mấy hào mấy ly: mấy mm mấy cm.

Cho nên, thật ra thư nhà cũng chỉ là nhật ký của hai ngày.

Nam nhân phải ở bên ngoài liều mạng làm việc, không thể lúc nào cũng ở bên cạnh lão bà hài tử*. Nhưng nàng muốn nam nhân của mình không bỏ lỡ quá trình trưởng thành của hài tử dù chỉ một chút, có lẽ là đền bù lớn nhất cho nuối tiếc hắn từng trải qua.

*lão bà hài tử: vợ con.

Gần tối ngày hôm trước nghênh đón trận tuyết rơi đầu tiên của mùa đông, nửa ngày đã khiến toàn bộ mọi thứ trước mắt bao phủ một màu trắng xóa. Xem ra, hôm nay bồ câu đưa tin không thể tới rồi. Trong lòng có chút thất vọng, có điều đã bị ép xuống rất nhanh, phụ nữ có thai phải luôn duy trì tâm trạng thoải mái, như vậy mới tốt cho Bảo Bảo.

https://thuviensach.vn

Sau khi tóc được lau khô thì không buộc lên, cứ để xõa ra như vậy. Tóc Tống Tiểu Hoa bây giờ đã được chăm sóc rất tốt, mềm mại bóng loáng có đàn hồi, nhưng màu sắc vẫn mang theo chút vàng nhàn nhạt, giống như cố ý nhuộm.

Lục Tử Kỳ từng nói, từ màu sắc trên tóc của nàng có thể thấy được rất có thể trên người nàng có dòng máu người Hồ, cho nên mới có thể điêu ngoa như vậy, không dịu dàng giống nữ tử người Hán chút nào.

Tùy ý kéo một lọn vuốt vuốt trong tay, một cánh tay thon dài có lực hiện lên trong đầu, cầm sợi tóc quấn từng vòng giữa ngón tay.

Nhớ lúc đó, ngón tay cái của nàng chỉ lên trời, một chân đung đưa bày ra dáng vè kiêu ngạo: "Điêu ngoa chính là ưu điểm lớn nhất của lão nương, lão nương không cho là đáng xấu hổ mà còn cho rằng vinh hạnh!". Ngay sau đó, như một ác hổ vồ mồi áp đảo nam nhân đang nghẹn họng, trong nháy mắt, ăn sạch sành sanh.

Tính ra, đã vài tháng không "ăn" rồi, thật sự hơi "đói"……

"Bảo Bảo, phụ mẫu vì con cố nén đói khát hy sinh rất lớn đó, vì điều này, nhất định tương lai con phải thật hiếu thảo với chúng ta. Nhất là phụ thân con…."

Đứng dậy khẽ vén màn che lên, bên ngoài gió lớn tuyết rơi nhiều, chỗ mình lại ấm áp như xuân. Giống như điều hắn đã cho nàng, cho cái gia đình này.

Đông Thanh, gả làm thê tử chàng, hi vọng sống chết cùng chàng.

"Ôi Nhị nãi nãi, cẩn thận gió thổi!" Hiểu Yên thu dọn xong đồ đạc vừa ngẩng đầu lại phát hiện Tống Tiểu Hoa đang nâng bụng đứng vén màn che nhìn ra bên ngoài, lập tức càu nhàu: "Ngài cũng không phải không biết,

https://thuviensach.vn

thân thể bây giờ đáng quý thế nào, dù chỉ có một chút xíu rắc rối, Nhị gia cũng không tha cho chúng tôi!"

"Ta đâu có yếu đuối như thế….." Bất đắc dĩ bị đỡ vào trong, lúc quay đầu chẳng biết vì sao trong lòng khẽ động, vội vươn tay nhấc màn che dày lên lần nữa.

Kiệu nhỏ từ xa lại gần, dừng lại cách ngoài đình mười mét, hạ xuống đất. Cửa kiệu mở ra, một người cúi đầu bước ra, đứng thẳng.

Áo lông trắng, trâm ngọc trắng, ủng da trắng. Tóc đen mắt đen, hai mắt như mực. Môi bạc mím chặt, vì dáng vẻ gầy gầy mà thêm mấy phần kiên nghị.

Nụ cười Tống Tiểu Hoa nở rộ, dùng sức kéo màn che ra rộng hơn, trong nháy mắt gió tuyết bay vào, dọa cho Hiểu Yên và Thính Huyền vội vàng tới giúp nàng buộc lại cổ áo, đội mũ lên.

Dường như cảm thấy có động tĩnh, Lục Tử Kỳ di chuyển ánh mắt rồi ngừng lại, khóe môi nâng lên, đường nét đột nhiên nhu hòa.

Bước chân nhanh chóng và vững vàng, mang theo một luồng hơi lạnh.

Hắn vội xoay người lại buộc chặt màn che, nhưng nàng lại chỉ lo phủi tuyết rơi trên áo.

Chợt, nhìn nhau cười một tiếng.

Theo thói quen Lục Tử Kỳ muốn cầm đôi bàn tay nhỏ bé kia, lúc sắp chạm được thì dừng lại. Tay hắn quá lạnh.

Tống Tiểu Hoa đảo mắt, đặt lò sưởi mang theo nhiệt độ vào lòng bàn tay của hắn, sau đó cũng phủ lên, bốn tay xếp chồng lên nhau.

https://thuviensach.vn

Hiểu Yên và Thính Huyền rót hai cốc trà nóng rồi lặng lẽ rời đi. Chỉ để lại một phòng ấm áp và yên tĩnh.

"Sao chàng lại tới đây?"

"Tới thăm nàng và con."

"Có thể ở mấy ngày?"

"Đến cuối năm."

"Lâu như vậy sao?"

"Xin phép nghỉ."

"Tại sao?"

"Ở cạnh nàng mà!"

"Gạt người!"

"..... Ta lừa gạt nàng lúc nào?"

"Vậy chàng không cần vào triều nữa sao?"

"Trời đông giá rét ngừng mọi việc. Hơn nữa, nếu thật sự có chuyện quan trọng khẩn cấp, Hữu Dung sẽ đến nói cho ta biết."

"Phúc lợi nhân viên công vụ các chàng thật tốt, tùy tiện nghỉ một lần hết hai tháng, vẫn có lương."

"..... Cái gì?"

"Ý của ta là, nếu như ai cũng giống chàng, quan phủ kia còn không tê liệt sao?"

https://thuviensach.vn

"Làm sao thế được? Không phải ai cũng giống ta bệnh đúng lúc như vậy."

Hoảng hốt: "Chàng bị bệnh?"

Cười gian: "Giả bộ."

Không biết có phải vì quần áo mặc trên người hay không, Tống Tiểu Hoa cảm thất sắc mặt Lục Tử Kỳ lộ vẻ cực kỳ tái nhợt, dường như người cũng gầy đi một chút. Nhưng trông vẻ mặt hắn thoải mái như vậy, còn mang theo vẻ tự đắc thực hiện được quỷ kế nào đó, lại không để cho ai nghi ngờ.

"Đông Thanh, chàng không giống một người vì việc tư bỏ việc công…."

"Ta cũng không bỏ việc công, chỉ là thay đổi việc xử lý công vụ một chút thôi." Lục Tử Kỳ khoan thai ngồi trên giường, uống trà thơm: "Gần đây trong triều có chút chuyện phiền phức, ta cũng muốn nhân cơ hội tránh một chút."

Cách nói như đùa như thật này khiến Tống Tiểu Hoa lập tức thoải mái, cười hì hì dựa vào bên người hắn: "Ta biết rồi, là chàng muốn phòng thân."

Từ chối cho ý kiến để an ủi lòng nàng: "Hai ngày nay bảo bảo có ngoan không?"

"Đợi ta lấy thư đã viết xong cho chàng xem. Lăng nhi và Tống Vô Khuyết đâu rồi, mấy đứa nó có khỏe không?"

Từ trong ngực móc ra lá thư đã được gấp cẩn thận: "Hiện tại có thể cho chàng xem."

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa đổi tư thế thoải mái hơn mở thư ra đọc, Lục Tử Kỳ nửa nằm từ từ nhắm mắt lại.

Khoảnh khắc nhìn thấy nàng, thân thể ốm đau kết hợp với mệt mỏi tan thành mây khói. Lúc này nơi đây, tất cả tranh đấu đều xa xôi như cách một đời.

Hắn cho nàng một ngôi nhà không gió không mưa, mà nàng trả hắn một chỗ an lòng.

Nơi an lòng là quê hương.

Loáng thoáng truyền tới tiếng chó sủa phá vỡ sự yên tĩnh này, hùng tráng hùng hậu* rất quen thuộc.

*hùng tráng hùng hậu: vừa to vừa mạnh mẽ

"Vô Khuyết!"

Tống Tiểu Hoa và Lục Tử Kỳ kinh ngạc liếc mắt nhìn nhau: "Đến đây với chàng sao?"

"Không hề, định chờ qua hai ngày để tuyết ngừng sau đó mới cho nó và Lăng nhi lên núi thăm nàng."

Đứng dậy nhìn ra bên ngoài, chỉ thấy hai cái bóng đang men theo dấu kiệu phu còn in lại đi về phía trước.

Áo lông đen, da lông đen.

Một người, một con chó.

"Đại ca?"

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ vội vàng bước nhanh ra đón, Tống Tiểu Hoa cũng vội vàng buộc tóc lại, lại rót một ly trà nóng.

Trên đầu trên người Lục Tử Hằng đã sớm xuất hiện một mảng hoa râm, ngay cả lông mày râu ria cũng trắng đen đan xen, mà Tống Vô Khuyết gần như biến thành một con chó trắng lớn.

"Ca..... Vì sao các ngươi lại tới đây?"

"Không hoan nghênh sao?"

"Dĩ nhiên không phải, có chút ngoài ý muốn mà thôi."

Tính tình Lục Tử Hằng trầm ổn mà lạnh nhạt, từ trước đến giờ luôn đứng đắn nghiêm túc, mặc dù cư xử cũng xem như ôn hòa lễ độ nhưng rất ít khi nở nụ cười.

Vậy mà, lúc này tâm tình có vẻ rất tốt, hiếm khi mặt giãn ra: "Không biết vì sao hôm nay Vô Khuyết nhà các ngươi gần gũi với ta, quấn quýt không rời, đuổi thế nào cũng không đi. Hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là dẫn nó lên núi theo. Nửa đường chợt có tuyết lớn, che hết đường mòn, suýt nữa lạc đường, may mà có nó."

Tống Vô Khuyết đang lắc đầu ra sức vẫy đuôi, nghe được khen ngợi, vẫn không quên dành chút thời gian đắc ý "ngao..ooo" một tiếng, lại dùng đầu cọ vào hông của Lục Tử Hằng.

Lục Tử Kỳ giả vờ cáu giận, dùng ngón trỏ chỉ: "Không phải lúc đi ta để ngươi ngoan ngoãn ở nhà đợi với Lăng nhi à? Sao không nghe lời như vậy?"

Trước đây một người một chó không hợp nhau, ít nhất Tống Vô Khuyết sẽ hừ mũi tỏ vẻ khinh thường, nhưng lần này không ngờ chẳng những không làm như vậy mà còn tới gần phía trước liếm liếm tay của hắn.

https://thuviensach.vn

Làm cho thân thể Lục Tử Kỳ cứng đờ, dựng hết tóc gáy, nhưng trong lòng cũng ấm áp.

Từ sau khi hắn hôn mê tỉnh lại, con cún này bắt đầu thay đổi thái độ, trở nên rất gần gũi và vô cùng dính. Chẳng lẽ bởi vì lúc đó mắt thấy hắn bệnh nặng, cho nên muốn an ủi?

Nghĩ như vậy, tay đã không tự chủ được lộ ra, lần đầu tiên chủ động vỗ vỗ cái đầu chó cực to kia. Lông thật dày và cứng, khá giống lá thông non vừa mới đâm chồi, đâm vào khiến lòng bàn tay tê ngứa, khóe miệng không khỏi giật giật.

"Đông Thanh, còn không mau mời đại ca vào."

"Đệ muội, mạo muội quấy rầy, xin đừng trách."

"Đại ca nói gì thế, chúng muội hoan ngênh còn không kịp đấy! Hơn nữa, nơi này là chỗ của chúng ta, huynh là chủ nhân, sao lại quấy rầy hay không, thật giống như tới làm khách. Như vậy khiến muội và Đông Thanh cảm thấy có chút sợ hãi, sợ tiếp đãi không chu đáo!"

Lục Tử Hằng đứng ở dưới mái hiên dậm chân, chế nhạo Lục Tử Kỳ đang giúp mình phủi tuyết trên người: "Đệ muội càng ngày càng biết nói chuyện, Đông Thanh, đệ cũng phải cẩn thận!"

Làm ra vẻ mặt đau khổ: "Đại ca là huynh không biết, đệ luôn luôn chỉ có thể nghe, không thể chống đỡ."

Nghiêng người để hai người một chó đi vào: "Chàng cút đi, đại ca đừng nghe huynh ấy nói bậy."

Xoa tay bước vào, tự động bưng chén trà nhỏ uống: "Chuyện vợ chồng son các ngươi, ta không tham dự." Quan sát bày trí trong phòng một lượt, gật đầu một cái: "Ngược lại là một nơi tốt để nấu rượu ngắm tuyết."

https://thuviensach.vn

"Nếu đại ca có hứng thú, tối nay ngồi cạnh lò sưởi nói chuyện đêm khuya, như thế nào?"

Tống Tiểu Hoa nghe vậy vội vàng mặc áo choàng: "Hai huynh đệ các huynh cứ ở nơi này nói chuyện, muội đi sai bọn hạ nhân chuẩn bị rượu và thức ăn."

Lục Tử Kỳ vừa định nói chuyện, huynh trưởng đã vượt lên trước: "Thân thể đệ muội không tiện, cứ để Đông Thanh đi với muội."

Lúc này, tuyết ngừng rơi, gió nhẹ dần, chỉ có bầu trời vẫn tối tăm như cũ.

Tuyết đọng không quá mũi hài, đạp lên êm êm mềm mại.

Lục Tử Kỳ lo Tống Tiểu Hoa sẽ ngã, nên dứt khoát bồng ‘quả cầu’ lên, bốn chân Tống Vô Khuyết vững vàng dẫn đường ở phía trước.

Vùi mặt vào trong ngực hắn tham lam hít mấy hơi, ngẩng mặt vừa đúng lúc có thể lướt qua bả vai nhìn thấy Lục Tử Hằng chắp tay đứng ở trước màn che mở rộng trong đình, bóng dáng màu đen kết hợp với màu trắng quanh mình tạo nên sự tương phản mãnh liệt, càng lộ rõ vẻ cô đơn lạnh lẽo.

Từ trước tới nay, Tống Tiểu Hoa chưa từng giao tiếp với vị đại bá này. Chỉ gặp nhau trong vài lần họp mặt gia tộc, khẽ gật đầu chào hỏi, ngay cả vài câu thừa thãi cũng không nói, nhưng hôm nay tùy tiện hàn huyên như vậy mới là lần đầu.

"Đông Thanh, chàng có cảm thấy hình như hôm nay đại ca có chút kỳ lạ không?

"Sao lại nói thế?"

https://thuviensach.vn

"Ừ.....Huynh ấy giống như chợt thân thiết với chúng ta."

Lục Tử Kỳ bật cười, hơi thở ấm áp hóa thành một làn sương trắng khiến gương mặt gần trong gang tấc có chút mờ ảo: "Nói bậy, đều là người một nhà, sao không gần gũi đây?"

Tống Tiểu Hoa ôm sát hắn, giọng nói có chút khó chịu: "Ta cũng không thể nói rõ, tóm lại…. Chính là ta cảm thấy huynh ấy là lạ, chàng cũng là lạ, Vô Khuyết cũng là lạ đấy!"

Nghe thấy kêu tên mình, chó đen to lớn dẫn đường lập tức vui vẻ chạy lại, chạy mấy vòng quanh Lục Tử Kỳ, lại dùng đầu nhẹ nhàng cọ trên người hắn mấy cái, không giống như làm nũng lấy lòng, giống như an ủi khích lệ giữa bằng hữu.

Tống Tiểu Hoa bị ngó lơ thật lâu cuối cùng cũng không nhịn được bùng phát: "Hay lắm, không ngờ hai người dám can đảm thừa dịp ta không ở nhà phát triển gian tình!"

"....."

——— ———

——— ———

Màn đêm rủ xuống, gió núi trở lạnh.

Bên ngoài đình, không trăng không sao, chỉ có tuyết.

Bên trong đình, có trà có rượu, nhưng không tuyết.

Lò lửa tắt, một bầu rượu sôi trào, xua tan sự lạnh lẽo của cả phòng.

Lục Tử Kỳ và Lục Tử Hằng ôm áo ngồi, tư thế giống nhau, gương mặt tương tự nhau, một yên lặng, một dịu dàng, một uống rượu, một uống trà.

https://thuviensach.vn

Vừa có một cơn gió mạnh thổi qua, màn che thật dày cũng khó ngăn cản, mấy bông tuyết nhân cơ hội bay vào, nháy mắt hóa thành giọt nước, từ từ biến mất.

Lục Tử Hằng hơi nhíu mày, cởi áo lông xuống đưa cho người bên cạnh: "Đệ còn chưa hoàn toàn hồi phục, cẩn thận lại bị cảm lạnh. Ta có rượu vào bụng, thật sự ấm hơn rồi."

Lục Tử Kỳ muốn từ chối, gặp ánh mắt không cho phản đối thì đành thỏa hiệp: "Cảm ơn đại ca."

"Huynh đệ ruột, nói cảm ơn làm gì." Lấy que sắt cời lửa làm lửa cháy mạnh hơn, nhìn khuôn mặt tái nhợt dưới ánh lửa, trầm giọng: "Lần này đệ cũng quá xằng bậy rồi!"

Cả người bị hai chiếc áo to lớn bao phủ cực kỳ chặt chẽ, tay nâng ly trà cười đến đáng yêu: "Đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, chờ hôm nay đại ca khiển trách."

Lạnh lùng khẽ hừ: "Bỗng nhiên bị phụ thân đánh, chắc hẳn cũng đã chuẩn bị cẩn thận rồi hả?"

Nghiêm trang: "Tạm thời thì chưa, cho nên mới đặc biệt chạy đến nơi này chuẩn bị, chắc khoảng hai tháng không hơn."

Nhìn cũng không nhìn, giơ tay lên nhưng không ném ly rượu ra, ngay giữa ấn đường: "Tiếp tục lắm mồm!"

Không trốn không tránh, thành thành thật thật bị đánh một cái, lại đúng lúc đưa tay bắt được: "Không dám."

Giương mắt xem xét dấu vết bị đập đỏ, giọng điệu có hơi hòa hoãn: "Sau lần đệ không dám đó không phải là càng dám? Không phải đoán chắc ta và phụ thân không có cách nào bắt đệ sao?"

https://thuviensach.vn

"Sao thế được chứ? Ít nhất, từ nhỏ đến lớn đệ chưa từng thoát khỏi lòng bàn tay đại ca."

Que sắt trong tay dừng lại: "Đúng vậy, hoặc là không ngã, một lần, chính là bốn năm, chính là ngàn dặm."

Vẻ mặt vốn đang cười đùa đột nhiên buồn bã: "Đại ca….."

"Năm đó, do ta chưa tẫn trách, khiến đệ rơi vào tuyệt cảnh. Do ta không biết cách trị gia, khiến đệ đau xót chịu tang thê. Do ta vô lực vô năng, khiến đệ ôm hận mà đi. Đông Thanh, có đôi lời đã muốn nói từ lâu, vi huynh thật xin lỗi đệ, thật xin lỗi lời căn dặn của mẫu thân lúc lâm chung."

"Chuyện đã qua còn nhắc lại làm gì? Ban đầu, là đệ tự mình lỗ mãng kích động mới gặp đại kiếp nạn, liên lụy Đồng nhi, có liên quan gì đến đại ca đâu? Đại ca khổ tâm, nỗi khổ tâm của đại ca, đệ đều hiểu tất cả. Huống chi, huynh đệ ruột, sao lại nói ai nên xin lỗi ai."

Chậm rãi lắc đầu: "Sở dĩ chậm trễ bốn năm mới nói những lời này với đệ, là vì trước nhắc tới cũng sẽ chỉ phí công tốn sức."

Một ngọn lửa bùng lên, trong mắt giống như được thắp sáng: "Đại ca, là sao?"

Hai tròng mắt đều đen bóng, giống như đầm sâu âm u không thấy đáy: "Đông Thanh, Lục gia ta mấy đời trung lương, bất kể tranh đấu gay gắt với đồng sự như thế nào, mặc kệ liều mạng đối địch với kẻ thù ra sao, có một điều, tuyệt đối không được vi phạm, đó chính là không thể làm bất kỳ chuyện gì gây thương tổn đến nền tảng quốc gia bôi nhọ thanh danh đất nước! Nhưng có kẻ làm trái, con cháu Lục gia người người phải diệt trừ! Càng không nói đến, kẻ ngoại tộc bên cạnh ta."

https://thuviensach.vn

Sáu chữ cuối cùng, như dùng sức rất lớn, từng chữ từng chữ, chậm chạp rõ ràng.

Ngón tay Lục Tử Kỳ đang cầm ly trà trắng bệch, bờ môi mím chặt, khóe môi cong xuống. Thật lâu sau, mới nói: "Đại ca, huynh đã biết hết rồi…."

"Đoạn thời gian trước, ta ra ngoài giải quyết công việc, chính là vì chuyện này. Nhưng không ngờ, đệ còn làm nhanh hơn ta, hơn nữa, lại còn dùng biện pháp ngu xuẩn như thế để dụ địch hiện thân."

Cười khổ: "Ai bảo huynh không nói cho đệ biết."

Cười lạnh: "Ai bảo đệ xem thường ta."

"Cũng không phải xem thường, là vì, không muốn làm đại ca khó xử. Hơn nữa, cũng chỉ là suy đoán lúc trước, không thể khẳng định chính xác."

"Vậy sau khi khẳng định, vì sao ngược lại lại không hề làm gì?"

Im lặng trong giây lát: "Chiếm quân lương làm của riêng, cấu kết với địch quốc, chính là trọng tội. Một khi điều tra, ảnh hưởng rất lớn…."

"Nền móng Lục gia vững chắc, hơn nữa có chứng cớ chứng minh không liên quan đến cái này."

"Không phải ta lo lắng cho Lục gia, ta lo lắng cho đại ca....."

"Ta cũng không hề liên quan."

"Nhưng mà đại tẩu....."

"Đã vào cửa Lục gia, chính là người Lục gia. Huống chi, nàng chỉ là nữ tử, càng không thể bị liên lụy."

https://thuviensach.vn

"Đại tẩu nàng….. Tính khí cao, đột nhiên gặp biến này, sợ rằng…."

Uống cạn rượu trong chén: "Thứ vài năm ta thu thập, trước khi tới nơi này, đã giao toàn bộ cho Hoắc tướng quân, nên có thể trừ tận gốc thế lực có liên quan ở bên ngoài kinh thành.

Nói ngắn gọn: "Cũng tốt, đại ca kỳ công như vậy, có thể thuận đường xin ban thưởng cho đại tẩu, cũng có thế lấy làm an ủi."

"Không, đều do đệ làm hết mọi chuyện, ta hoàn toàn không biết gì cả."

Lục Tử Kỳ bỗng nhiên đứng lên: "Đại ca có ý gì?"

Cúi đầu nhặt áo lông rơi xuống đất, giúp hắn khoắc lên, trong thần sắc nhàn nhạt của Lục Tử Hằng nhiều thêm mấy phần tình cảm: "Đông Thanh, đệ hận đại tẩu đệ, vì sao còn phải nghĩ cho nàng?"

"Không phải đệ vì đại tẩu…."

"Ta hiểu rõ, đệ vì ta. Cho nên, đệ cũng biết, vì sao ta phải làm như vậy."

"Cho tới bây giờ huynh không nợ đệ, không cần bồi thường."

"Đây không phải là bồi thường, đây là huynh trưởng cam tâm tình nguyện làm cho đệ đệ. Đông Thanh, ta biết khát vọng trong lòng đệ, cho nên, ta muốn cố gắng hết sức trải bằng con đường cho đệ. Mạnh tay làm nhanh đi, đây cũng là ý của phụ thân."

"Phụ thân…… Không nói gì sao?"

"Nói." Cúi đầu ho một tiếng, khàn giọng nói: "Nói cho tên khốn kia, nghỉ ngơi cho tốt rồi ngoan ngoãn lăn trở về ăn đòn, không vì cái gì khác, chính là vì dám biến lão tử ông thành lão vương bát* nguyện ý thông đồng với hạng người hại nước hại dân làm bậy."

https://thuviensach.vn

*lão vương bát: con rùa già. Đây là tiếng lóng, nghĩa sát hơn chính là: lão già khốn nạn.

Bật cười: "Đệ cũng không xem phụ thân thành lão vương bát, bằng không, hài nhi chưa ra đời của đệ thật oan ức, còn chưa nhìn thấy mặt trời, lại thành tiểu vương bát rồi."

Gật đầu một cái: "Những lời này, ta sẽ thuật lại nguyên văn."

Vội vàng cầu xin tha thứ: "Chờ đã đại ca, huynh còn chê đệ chưa ăn đủ đòn sao?"

"Da dày không sợ ngứa, không lo khoản nợ nhiều. Dù sao đệ nợ đòn của phụ thân không 1000 cũng 800, không bằng hôm nào giúp phụ thân tìm một cơ hội, thanh toán nợ nần rõ ràng với đệ đi!"

"Cùng một cội sinh ra, phải giúp đỡ lẫn nhau!"

Lại nói đùa mấy câu, hai người ngồi xuống lần nữa, tự rót rượu tự thưởng trà, gió tuyết ngoài kia hình như dịu lại.

Lục Tử Hằng hơ tay trên lửa: "Tinh thần đệ muội trông có vẻ không tệ."

Lục Tử Kỳ không nhịn được nở nụ cười tươi: "Nàng vẫn rất tốt, dù thời điểm nào cũng luôn vui vẻ, giống như tiện nghi toàn thiên hạ đều bị nàng chiếm."

"Thoải mái vui vẻ, biết bỏ đi dục vọng mới làm nên chuyện lớn. Có lẽ, đệ muội cũng có trí tuệ hơn người.

"Huynh ngàn vạn lần đứng nói bậy trước mặt nàng, nếu không, nhất định cái đuôi sẽ vểnh lên trời."

"Quá đơn giản....."

https://thuviensach.vn

Lục Tử Hằng như có suy tư, nhẹ giọng nói nhỏ, tầm mắt giống như có thể nhìn xuyên qua tầng tầng màn che, xuyên qua màn đêm băng tuyết, xuyên qua thời gian, rơi vào một điểm vô định: "Năm đó khi nàng mới gả cho ta, nàng cũng có dáng vẻ như vậy."

——— ———

——— ———

Lục Tử Kỳ lặng lẽ đẩy cửa vào, chỉ thấy Tống Tiểu Hoa đang dựa vào gối lật xem phong thư.

"Đã về rồi, đại ca đâu?

"Dĩ nhiên là về phòng nghỉ ngơi, sao nàng còn chưa ngủ?"

"Không mệt, cho nên lấy thư mọi người gửi mấy ngày trước ra đọc lại."

"Ngày mai chúng ta cùng nhau viết thư cho Lăng nhi."

"Ta cũng nghĩ như vậy, đảm bảo tiểu tâm can của nó sẽ ngứa ngáy như con mèo nhỏ, a…oa….ao…"

Lắc đầu cười khẽ, đưa hai ngón tay ra kẹp chóp mũi của nàng lại: "Cũng sắp làm mẫu thân rồi, tính còn trẻ con như vậy!"

Không phục hất tay hắn ra: "Cái gì gọi là sắp làm mẫu thân? Ta đã làm mẫu thân hơn một năm rồi có được hay không? Đừng không tính kế mẫu là mẫu thân nha!"

"Đúng đúng đúng, vậy thì hắn là đã lâu như vậy vẫn còn chưa ra dáng mẫu thân, theo cách nói của nàng, cực kỳ thất bại!"

"....."

https://thuviensach.vn

Hài lòng nhìn nàng cắn răng trợn mắt, sau đó quỳ gối bên mép giường, nhẹ nhàng ghé tai dán vào cái bụng hơi nhô lên, dịu dàng hỏi: "Bảo Bảo ngủ chưa?"

Nàng giúp hắn chỉnh lại tóc mai bị gió lạnh thổi loạn, nhỏ giọng nói: "Đã ngủ rồi."

"Đã ngủ rồi còn biết nói chuyện sao?"

"Nói mớ thôi!"

"Vậy trong mộng con có thể gặp dáng vẻ trước kia của mẫu thân con không?"

"Có thể nhé! Mẫu thân là một đại đại đại mỹ nhân!"

"Thật sao? Sao ta lại nhớ là một tiểu nha đầu xấu xí?"

Nắm lỗ tai của hắn kéo lên: "Biến đi! Không được nói xấu ta với Bảo Bảo!"

Hắn cười cúi người hôn lên trán nàng: "Dao Dao, dáng vẻ của nàng vẫn giống như lần đầu ta gặp gỡ, thật tốt."

Nàng ngẩn ngơ chẳng hiểu gì cả, chợt giận dữ: "Chàng nói là ta vẫn luôn rất xấu sao!"

"Hơn nữa hi vọng nàng vẫn xấu như vậy."

"..... Ta cắn chết chàng!"

Tác giả có lời muốn nói: yêu quái ta luôn luôn cho rằng, thật ra tử xưa đến nay người Trung Quốc chỉ thích đấu lẫn nhau, vậy mà bất kể nối chiến như thế nào, đều là đóng kín cửa bảo nhau, một khi gặp phải sự xâm lược, sẽ chỉ tạm gác hiểm kích lúc trước cùng nhau chống địch. Mặc kệ đấu tranh

https://thuviensach.vn

nội bộ có như thế nào, họng súng nhất định phải hướng ra ngoài, nếu không thì là Hán gian bán nước bị phỉ nhổ muôn đời.

Cũng như Dân Quốc thời kỳ quân phiệt hỗn chiến, đấu lẫn nhau sống chết, nhưng khi đối mặt Tiểu Quỷ thì gần như không ngoại lệ thề sống chết đấu tranh, đây cũng là khí phách của người Trung Quốc.

Thái độ đối xử của trên dưới Lục gia chính là như thế, mặc dù coi trọng lợi ích của gia tộc tốt như thế nào đi nữa, khi ích lợi xuất hiện cùng lúc với xung đột quốc gia thì sẽ vứt đi không chút do dự.

Đương nhiên rồi, ngói là ruột thịt của mẹ ruột, Lục gia có ba phụ tử kiệt xuất như vậy, tất nhiên sẽ không có vấn đề gì quá lớn ~ Tiểu Hoa của chúng ta còn hưởng phúc tốt hơn ~

Khác: Tử Hằng huynh và Nguyên thị thật ra thì cũng có không ít đoạn thời gian tốt đẹp, chỉ tiếc chỉ tiếc..... Thán ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Cuộc Sống Bình Yên Trong Núi

Edit: san san

Beta: Thanh Xuân 430 + kaylee + Melodysoyani

Sáng sớm hôm sau Lục Tử Hằng đạp tuyết xuống núi, để lại hai người Lục Tử Kỳ và Tống Tiểu Hoa sảng khoải hưởng thụ thế giới hai người mà mấy ngày nay không có.

Mới sáng tinh mơ—

"Đông Thanh, chàng vẽ mày cho ta được không?"

"Không được."

"Thử chút thôi!"

"Không phải nàng luôn ít vẽ mày kẻ mắt sao?"

"Hôm nay ta đột nhiên có hứng không được à?!"

"Ở đây chỉ có hai chúng ta, cần gì phải như thế?"

"Chưa từng nghe câu "... Nữ vi duyệt kỷ giả dung"* sao?!"

(*Nữ vi duyệt kỷ giả dung: Nữ nhi trang điểm vì người mình thương)

"À, ta cảm thấy nàng thế này đã rất đẹp rồi."

https://thuviensach.vn

"....."

Sau khi ăn cơm trưa—

"Đông Thanh, chúng ta đi tản bộ đi!"

"Tuyết còn chưa tan, đường trơn rất khó đi."

"Sau khi ăn cơm tản bộ trăm bước sống đến chín mươi chín."

"À, vậy nàng tản bộ trong phòng đi, ta đếm giúp nàng."

"....."

Trước khi ngủ--

"Đông Thanh, chàng kể chuyện xưa cho bảo bảo nghe đi!"

"Không phải từ trước đến giờ đều là nàng làm sao?"

"Được rồi, bảo bảo, ta đố con một câu. Mùng tám tháng mười của hai mươi sáu năm trước là ngày phụ thân con sinh ra, vậy, mùng tám tháng mười một hai mươi sáu năm trước là ngày gì?"

"... Không phải ngày lễ không phải ngày kỷ niệm, hình như cũng không có chuyện lớn gì xảy ra hết."

"Để cho bảo bảo trả lời không cho chàng trả lời! Bảo bảo, có trả lời được không? Đúng rồi, là ngày phụ thân con đầy tháng!"

"....."

Buổi chiều ngày hôm đó, Tống Tiểu Hoa vội kêu Lục Tử Kỳ mặc cho Tống Vô Khuyết chiếc áo choàng của chó mà nàng mới làm xong, kết quả bị phản đối mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ cho rằng, mặc dù không biết vì sao tình cảm một người một chó đột nhiên tăng mạnh, nhưng cũng chưa thân mật khắng khít đến mức bá vai ôm cổ.

Vì thế cầm áo choàng bước từng bước: "Một thân da lông của nó đã là áo choàng tốt nhất rồi, nàng làm vậy chẳng những làm việc thừa, mà còn không tuân theo tự nhiên. Nàng xem, Vô Khuyết nó cũng không muốn kìa!"

Lúc này, Tống Vô Khuyết đang ngồi cách ba bước, vẻ mặt đề phòng, nhe răng nanh, trong cổ họng phát ra tiếng ‘Ô lỗ’ trầm thấp...

Tống Tiểu Hoa bĩu môi: "Ta tốn nhiều công sức như vậy mới làm xong, cho dù thế nào cũng phải thấy thành quả mới được." Đảo mắt một vòng, cười tít mắt gắng gượng nâng cao bụng tiến vào phòng bếp, khi đi ra còn ôm bình rượu.

Lục Tử Kỳ và Tống Vô Khuyết vội vàng cùng lúc giành tiến lên, chỉ là mục tiêu của Lục Tử Kỳ là người, mục tiêu của Tống Vô Khuyết là rượu.

Một tay nhận lấy vò rượu một tay cẩn thận đỡ người giống như chiếc bình lớn là Tống Tiểu Hoa: "Nàng muốn lấy gì thì nói cho ta biết, lỡ như bị ngã làm thắt lưng đau động thai thì làm sao bây giờ?"

"Đừng dài dòng nữa, tiếp theo nên làm gì cũng không cần ta dạy chàng chứ?"

Đành bất dắc dĩ thở dài với đại cẩu (con chó lớn) đang vẫy đuôi với dáng vẻ thèm nhỏ dãi: "Sau khi tỉnh lại ngươi không được gây sự với ta, người nào lại làm cho ngươi nghiện rượu đến như vậy chứ?"

Lục Tử Kỳ mở nắp vò rượu ra, ngay tức khắc mùi rượu tỏa ra bốn phía. Hai mắt Tống Vô Khuyết lóe sáng vừa định chạy qua, đột nhiên một

https://thuviensach.vn

bóng người xoẹt qua đi trước một bước vươn tay cướp vò rượu: "Ngươi còn dám uống? Không muốn sống nữa sao?!"

Bay một vòng trên không trung, nhanh nhẹn rơi xuống đất, quả nhiên là một tư thế tiêu sái xinh đẹp. Chỉ là còn chưa đứng vững, lập tức bị một bóng đen mạnh mẽ nhảy lên làm cho lảo đảo không thôi.

Cùng lúc đó, một bóng dáng màu cam hiện lên, một chân nhẹ nhàng nhấc lên, chỉ nghe hai tiếng ‘Nha đầu thối" "Loảng xoảng" vang lên liên tục, trong nháy mắt tất cả đều lặng im.

Sau đó, tiếng chó sủa long trời lở đất liên tiếp cùng với tiếng kêu cứu sợ hãi chấn động đến mức tuyết đọng trên cành cây rơi xuống như hoa liễu tung bay trong gió. Trong lúc đó, dường như còn kèm theo một giọng trẻ con yếu ớt đứt quãng: "Hoắc thúc thúc, tiểu di, chờ Lăng nhi với---"

"Tỷ phu, nhị tẩu, lâu rồi không gặp." Tiết Vũ Hàm vờ như không có việc gì chào hỏi với hai người vẫn chưa phản ứng kịp với biến cố xảy ra, cười nhẹ, bày ra dáng vẻ, tiểu thư khuê các mười phần mười (100%).

Trong lòng Tống Tiểu Hoa không khỏi thầm khen: Nha đầu này lại có thể giả ngu hơn lão nương ta...

Vẻ mặt nghi ngờ của Lục Tử Kỳ lại có vẻ như không xác định: "Tiểu Hàm, dường như ta vừa mới nghe được tiếng của Lăng nhi?"

"Ơ? Thì ra là huynh cũng nghe được? Muội còn tưởng là ảo giác."

"Lăng nhi theo chúng ta lên núi, lúc này cũng sắp đến rồi."

Ôm chút hi vọng cuối cùng: "Đi cùng với ai?"

"Chính là hắn! Lên núi chỉ có một đường này, chắc là sẽ không lạc đường."

https://thuviensach.vn

Nếu không phải không thể nhảy lên, Tống Tiểu Hoa đã sớm giậm chân: "Các ngươi để cho một đứa trẻ năm tuổi leo núi một mình?!"

Tiết Vũ Hàm nhàn nhạt nói một câu: "Nam hài phải nuôi thả, huống hồ, sau này nếu Lăng nhi muốn trở thành đại tướng quân, thì không thể chiều chuộng được."

Tống Tiểu Hoa bị sửng sốt đến nghẹn, Lục Tử Kỳ nãy giờ vẫn trầm mặc nhưng lúc này lại cười chỉ chỉ: "Đại tướng quân tương lai của chúng ta đến rồi."

Lục Lăng vốn là mặc áo bông màu xanh nhạt mới tinh, khoác áo choàng nhỏ màu trắng, cách ăn mặc giống như một chậu cây xanh trong nhà ấm. Nhưng mà trước mắt, từ đầu đến chân đều lấm chấm vết đen, nào là bùn nào là nước nào là mồ hôi còn có một chút tuyết màu đen chưa tan ra, giống như vừa từ trong bùn ra lại lăn trên cỏ...

Hơi thở gấp gáp bước chân có chút không ổn định, chật vật mà mệt mỏi, nhưng ánh mắt ngập nước lại rất long lanh rực rỡ dưới ánh mặt trời: "Lăng nhi tiếp kiến phụ thân, tiếp kiến mẫu thân." Lại nhếch miệng cười: "Tiểu di, cuối cùng Lăng nhi cũng bò lên được rồi."

Lục Tử Kỳ và Tiết Vũ Hàm chỉ gật đầu, nhưng Tống Tiểu Hoa lại bước nhanh tới hai bước nâng gương mặt nhỏ nhắn dơ bẩn lên đau lòng muốn chết: "Tiểu tử ngốc, người ta kêu con bò thì con bò thật à? Bò không tới con sẽ không dừng à? Nếu đụng trúng gì thì làm sao bây giờ, nếu mệt đến chết thì sao..."

Lục Lăng vỗ vỗ tay của nàng, rồi sờ sờ bụng nàng: "Mẫu thân đừng lo, Lăng nhi làm được, Lăng nhi sẽ là tấm gương cho bảo bảo. Tương lai, Lăng nhi còn muốn làm đại tướng quân bảo vệ mẫu thân và bảo bảo!"

Sao trên đời này lại có một đứa bé tốt đến vậy chứ! Tống Tiểu Hoa rơi lệ rồi...

https://thuviensach.vn

Lúc này, Hoắc Nam lăn một vòng xong đã thoát ra chạy trở lại, phía sau là Tống Vô Khuyết mang theo sát khí.

"Chó nhà các ngươi hóa ra là sói? Cũng quá hung mãnh rồi?"

Tống Tiểu Hoa lạnh lùng hừ khẽ: "Là chó săn."

--- -------

--- -------

Mặt trời ngã về tây, áng chiều tà chiếu dài mọi bóng dáng, tuyết ngừng tan, ngưng kết lại lần nữa.

Lục Tử Kỳ kéo chặt áo lông cừu màu trắng trên người, Hoắc Nam thở ra một làn hơi trắng kéo cổ áo lên một chút.

"Bây giờ ngươi thật có tiền đồ, không chỉ ngày ngày đánh nhau với tiểu cô nương, ngay cả chó cũng có thể đấu đến vui vẻ."

"Cái này gọi là đấu với trời đấu với đất không thú vị bằng đấu với người."

Nửa thật nửa giả vái một cái: "Quá khen, thay mặt Vô Khuyết đa tạ trước. Chỉ là không biết, Tiểu Hàm biết được thì có phản ứng gì."

Không để ý giơ tay: "Còn có thể có phản ứng gì, vung tay lên đánh!"

Dáng vẻ nghiêm trang: "Đó là vì ngươi đáng đánh!"

Vẻ mặt oan uổng: "Đây là huynh bao che mù quáng!"

"Muội ấy là muội muội của Đồng Nhi, cũng là muội muội của ta, không che chở cho muội ấy chẳng lẽ che chở cho ngươi sao? Đừng nói ta

https://thuviensach.vn

không nhắc nhở trước, nếu sau này dám bắt nạt muội ấy, nhất định không tha cho ngươi!"

"Cho đến bây giờ đều là nàng ấy bắt nạt ta đó có được không? Hơn nữa, có huynh và lão đại Tiết gia ở đây, dù cho thiên vương lão tử có đến cũng chỉ có thể ngoan ngoãn mặc cho nha đầu thối kia xâu xé."

Nhịn cười: "Kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt."

Thở dài: "Thuận theo thời thế mới là anh hùng."

"Anh hùng cũng khó qua ải mỹ nhân."

"Nhưng mà, phải chịu thôi."

"Quyết định rồi sao?"

Vươn tay phải ra, nắm lại: "Trước khi đi, phải bắt lại!"

"Khẩu khí thật lớn!"

"Đây là tự tin của đại lão gia."

Như cười như không, liếc qua: "Nếu không thành công, thì làm thế nào?"

"Mặc cho xử trí!"

"Theo quân lệnh?"

"Được!"

Sau ba cái vỗ tay, đột nhiên Lục Tử Kỳ nghiêng người xuất quyền, Hoắc Nam cười sảng khoái không lùi mà tiến.

https://thuviensach.vn

Một người nhẹ như gió, một người mạnh như hổ, trong nháy mắt đã hơn mười chiêu.Trên đất hai bóng người hợp lại thành một, vừa chạm vào lập tức tách ra.

"Công phu của ngươi lại có biến hóa."

"Trong quân doanh có nhiều cao nhân, học tạp nham không ít. Trái lại công phu của huynh không có một chút biến hóa nào."

"Cứ nói thẳng ta không hề tiến bộ là được."

"Nhưng mà hơi thở đã vững vàng hơn, cuối cùng thì cũng khôi phục được tốt hơn rồi."

"Ta đã nói là không có gì đáng ngại rồi."

"Phải, huynh không còn trở ngại, có trở ngại thì cũng là Nguyên gia."

Lục Tử Kỳ bước đến một gò đất, lấy khăn ra chậm rãi lau mồ hôi trên trán.

Đưa mắt nhìn về phía xa, dãy núi trùng trùng điệp điệp như ẩn như hiện ở trong sương mù.

Gió nổi lên, thổi bay áo lông cừu, bay lên phần phật: "Chắc chắn?"

Hoắc Nam đứng sóng vai với hắn, áo bông vải thô, trâm gỗ cài tóc, mũi thẳng như vách đá, lộ ra dáng vẻ hào sảng không gò bó, trông nghiêm nghị chính trực: "Thông đồng với địch phản quốc, chứng cứ xác thực. Sau thu thủ phạm chính sẽ bị xử trảm, tòng phạm cũng bị xử lý. Nguyên gia, đã bại rồi."

"Thu hồi được bao nhiêu lương tiền?"

"Không đủ bốn thành."

https://thuviensach.vn

Mím chặt môi: "Vì tư lợi của bản thân, không tiếc âm thầm cấu kết với địch quốc, có chết bao nhiêu lần cũng không đủ đền tội này!"

Giọng nói phát ra trầm hơn: "Những chức vị bị tước, cơ bản đều do vây cánh của Tiết gia bổ sung vào. Lục gia bổ sung vào không nhiều, nhưng mà, đại ca huynh đã từ quan."

"Lão đại Tiết gia hiện đang là đương gia, trên chiến trường hắn luôn xung phong đi đầu, tính tình cương liệt, sau này ở phương diện quân vụ khi bằng lòng có thể liên thủ với ta, mà không phải là cản trở. Còn Vu đại ca..." Đột nhiên trong ngực dâng lên một loại đau đớn khó tả: "Ta nhất định không phụ sự kỳ vọng của huynh ấy!"

Hoắc Nam hơi trầm mặc trong chốc lát: "Thực ra, những năm gần đây không phải là ta không có nhận định qua đại ca của huynh, nhưng mà trải qua việc này, lại cực kỳ bội phục. Nếu không nhờ huynh ấy, thế lực còn sót lại của Nguyên gia không thể một lần đã bị diệt trừ tận gốc, như vậy, nhất định sẽ lưu lại hậu hoạn. Hơn nữa, huynh ấy cam tâm tình nguyện bỏ qua tự vệ thậm chí từ bỏ cơ hội thăng chức..."

"Lấy tiền đồ sáng lạn của huynh ấy lót đường cho ta làm quan." Lục Tử Kỳ nhìn khói mù chân trời dần dần hiện lên: "Triều đình Đại Tống có biến đổi lớn, tất nhiên hai nước Liêu Hạ sẽ lần lượt có động tĩnh."

"Nhất là nước Hạ, lần hành động này của chúng ta đã dọn sạch cơ sở ngầm và đồng minh của chúng ở nước ta, nhất định chúng sẽ không từ bỏ ý đồ. À... Đúng rồi, theo báo cáo, mấy ngày trước tiểu tử Lý Nguyên Hạo kia đã được lập làm thái tử."

Cười khẽ: "Đáng tiếc, không thể gặp mặt chúc mừng hắn."

"Ta vẫn thắc mắc, ngươi quen biết Lý Nguyên Hạo như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Đang muốn trả lời, vừa vặn thấy Tống Tiểu Hoa nắm tay béo mập của Lục Lăng đã được thay y phục đung đưa đi tới, chân mày khóe miệng Lục Tử Kỳ giương lên: "Là nhờ nàng."

"Hai người trao đổi tình cảm xong rồi sao?"

Lục Tử Kỳ vỗ trán, thế nào mà tình huynh đệ bình thường đến trong miệng của nàng lại đổi thành một ý nghĩa khác đây: "Tìm chúng ta có việc sao?"

"Không phải ta, là nhi tử của chàng tìm chàng."

"Phụ thân, Lăng nhi có vài câu thơ không hiểu. Hỏi mẫu thân, nhưng mà mẫu thân nói phụ thân không cho người dạy Lăng nhi."

Vội cuối người ôm lấy hắn: "Không sai, Lăng nhi nhớ kỹ, về sau phương diện này có vấn đề gì thì đều tới hỏi phụ thân."

Sau khi hai phụ tử rời đi, Hoắc Nam cười hì hì liếc nhìn cái bụng bự tròn vo của Tống Tiểu Hoa một cái: "Tiểu tẩu tử, để ta làm nghĩa phụ của hài tử người được không?"

"Ngươi trả lời vấn đề của ta trước, nếu trả lời thành thật, có thể ta sẽ suy xét."

Vuốt râu không có ý tốt nháy mắt mấy cái: "Yên tâm, sẽ không kêu ngươi ra ngoài làm bậy."

Đá chân hắn một cái: "Hai mươi tư tháng trước, tức là mười bảy ngày trước, Đông Thanh xảy ra chuyện gì?"

Hoắc Nam cả kinh: "Đang êm đẹp đột nhiên hỏi cái này làm gì? Lâu như vậy, cái gì ta cũng không nhớ rõ nữa."

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa đỡ thắt lưng đến gần hai bước: "Không sao, ta sẽ giúp ngươi nhớ. Mấy ngày ta và Đông Thanh xa cách, cách mỗi ngày sẽ viết thư cho ta. Hai mươi hai tháng trước ta nhận được một phong thư, thế nhưng phong thư kế tiếp đến hai mươi lăm mới tới. Trong thư có giải thích là vì bận rộn công vụ nên không viết kịp, lúc ấy ta cũng không nghi ngờ. Về sau, Đông Thanh lên núi, nói là giả bệnh tránh triều đình phân tranh, mặc dù ta cảm thấy rất kỳ quái nhưng mà cũng không nghĩ nhiều. Chỉ là, đêm đó xem lại những phong thư khi đó, phát hiện có một phong thư vào ngày hai mươi lăm, bút tích có chút không giống. Chữ của Đông Thanh, cứng cáp có lực, in dấu ra cả mặt sau. Nhưng phong thư kia lại có vẻ không giống, giống như khi cầm bút viết không có lực."

Dừng một chút, nhìn mắt Hoắc Nam đảo loạn nắm mạnh râu hắn: "Vừa rồi, ta hỏi Lăng nhi, trước sau ngày hai mươi tư, hắn đều đi theo di nương, không nhìn thấy phụ thân hắn. Đông Thanh thương yêu nhi tử như thế, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không thể ở cùng một chỗ mà mấy ngày không đến thăm hắn. Ngươi nói mau, đây là tại sao?"

"Ta... Khoảng thời gian đó vừa lúc ta có việc, chưa từng tới Lục phủ, cũng không gặp Đông Thanh, cho nên chuyện đó... Ta cũng không biết."

"Không biết? Vậy lúc trước, theo như lời nói đoạt lấy vò rượu trong tay Đông Thanh của ngươi, lại muốn giải thích thế nào đây? Không phải từ trước đến nay ngươi nhục nhã hắn bởi vì sợ vợ mà kiêng rượu sao? Không phải ngươi vẫn luôn muốn cùng hắn uống cho thật say lần nữa sao? Làm sao mà bỗng nhiên trong lúc đó lại sợ hắn uống rượu như vậy chứ? Còn nữa, cái gì gọi là không muốn sống nữa hả? Chẳng lẽ, hắn đã từng không muốn sống qua?"

Đứng trong gió rét mà Hoắc Nam lại cảm thấy nóng, kéo cổ áo ra chút lộ ra nước da nâu khỏe mạnh và xương quai xanh tuyệt đẹp. Tống Tiểu Hoa nhìn một chút, cười như bà ngoại sói: "Tốt nhất ngươi nên thành thật khai

https://thuviensach.vn

báo, nếu không, ta không ngại để cho ngươi thấy bản lĩnh đùa giỡn người của nữ nhân có thai."

Kinh hãi lui về sau: "Tẩu... Tẩu đừng lại đây..."

Cười gian lại gần: "Đừng lại đây cái gì? Ừ? Hay ngươi nói ta biết một chút, cái gì gọi là "Lại"?!"

"Tiểu tẩu tử xin tẩu tha cho ta, là Đông Thanh không cho ta nói."

"Đương nhiên ta biết hắn không cho ngươi nói! Hơn nữa, hắn đã căn dặn mọi người trong phủ, không để cho người nào bên cạnh ta lộ ra nửa chữ đúng không? Cho nên, Thính Huyền và Hiểu Yên đi nghe ngóng cũng không được gì."

Tống Tiểu Hoa thu lại nụ cười, vẻ mặt nghiêm chỉnh hiếm thấy: "Ta biết rồi, chắc chắn có liên quan đến chuyện trong triều, ta không hiểu, lại càng không muốn hiểu. Ta cũng hiểu, Đông Thanh hắn không nói cho ta biết, là vì không hy vọng ta sẽ lo lắng. Sở dĩ bây giờ ta hỏi ngươi, chỉ là muốn xác định, có phải hắn đã không sao rồi đúng không?"

Rốt cuộc Hoắc Nam không vuốt râu nữa, suy nghĩ chốc lát, cũng nghiêm mặt: "Nếu tẩu đã nói đến mức này, xem ra cũng không thể giấu giếm thêm nữa. Có thể nói, ta sẽ nói, không thể nói, một chữ ta cũng không để lộ. Tâm tư của Đông Thanh rất nặng, từ trước đến nay có thói quen hay giấu mọi thứ trong lòng. Nhưng mà ta nghĩ, có một số việc, có lẽ tẩu không thể giúp được, nhưng nếu có người chia sẻ với huynh ấy thì cũng tốt. Mà mấu chốt ở chỗ..." Đột nhiên lộ ra nụ cười xấu xa: "Ta vốn cho là tẩu nhìn qua có vẻ ngốc giống Hàm Hàm, hôm nay mới phát hiện, cũng không đơn giản như vậy!"

Tống Tiểu Hoa thản nhiên lại gần, thình lình đưa tay nhéo râu hắn: "Đây là ngươi đang khen hay đang mắng ta đây hả?"

https://thuviensach.vn

Tiếp đó là tiếng hét thảm thương lưng gập xuống: "Khen!"

"Khen ta cái gì?"

"Không chỉ không khờ không ngốc, quả thực chính là thông minh tuyệt đỉnh!"

"Ừm, ngoan. Ngực của ngươi rất đầy đặn, cơ bụng có phải là sáu múi không?"

"....."

--- ------ ----

--- ------ ----

Gần cuối năm, thư quán nghỉ, Lục Lăng lại đến sơn trang nghỉ dưỡng. Hoắc Nam và Tiết Vũ Hàm tạm thời không có gì làm, cũng không ngại ở lại làm kỳ đà cản mũi (bóng đèn), làm cho kế hoạch về thế giới ngọt ngào của hai người Tống Tiểu Hoa kết thúc từ đó.

Sau khi nói chuyện với Hoắc Nam, Tống Tiểu Hoa vẫn làm ra vẻ không biết gì như cũ, tiếp tục một lòng vui vẻ dưỡng thai. Chỉ là phương diện đồ ăn và y phục hằng ngày của Lục Tử Kỳ thì ngày càng nhiều thêm, còn cố ý may gấp cho hắn một đôi giày mới.

Lục Tử Kỳ vô cùng cảm động mà mang thử, sau đó yên lặng ‘Khóc trong lòng’, bị kim để quên trong giày đâm vào chân rồi...

Vì vậy cảm thán, quả nhiên thê tử của mình nhìn như là hình tượng dịu dàng săn sóc, nhưng luôn giữ lại một trái tim linh lung lơ mơ dũng mãnh!...

Từ sau khi Lục Lăng thấy nhật ký của Tống Tiểu Hoa, lập tức cảm thấy thú vị đối với cách thức tự sự này. Sau khi tới sơn trang, thì chính thức

https://thuviensach.vn

bắt đầu viết nhật ký.

Từ trong nhật ký, không khó nhìn ra mầm non hắn đây khỏe mạnh lớn lên ở trong loại hoàn cảnh nào--

Ngày nào đó tháng nào đó năm nào đó trời quang đãng.

Phụ thân chải đầu cho mẫu thân, không cẩn thận làm rụng rất nhiều tóc của mẫu thân, mẫu thân khóc đến đau lòng. Phụ thân dỗ mẫu thân thật lâu, đều không có tác dụng. Sau đó, phụ thân hôn môi mẫu thân, tức khắc mẫu thân ngừng khóc. Ta hỏi tại sao, mẫu thân nói, bất kể đau ở chỗ nào, được phụ thân hôn môi lập tức không còn đau nữa.

Về sau, ta nhìn thấy tay của Thính Huyền bị kim đâm chảy máu, ta nghĩ chắc sẽ rất đau, để cho phụ thân hôn miệng nàng.

Kết quả, ta bị phụ thân đánh vào đầu, ta không hiểu, có chút uất ức.

Ngày nào đó tháng nào đó năm nào đó trời râm mát

Hoắc thúc thúc lại đánh nhau với tiểu di, đánh đến độ cùng nhau ngã lăn trên đất, Hoắc thúc thúc ở trên, tiểu di ở dưới. Đại khái là Hoắc thúc thúc nặng quá, đè nặng tiểu di, tiểu di la rất lớn, để cho thúc ấy nhanh đứng lên.

Nhưng mà Hoắc thúc thúc không đứng lên, còn dùng râu cọ vào mặt tiểu di. Hoắc thúc thúc cũng hay thích cọ ta như vậy, cho nên ta biết, râu thúc ấy cọ rất đau. Chắc chắn tiểu di bị cọ rất đau, lập tức đánh thúc ấy vài cái, sau đó không biết thế nào mà, Hoắc thúc thúc lại ngã trên đất, cuộn tròn người lại, mặt đỏ cực kỳ.

Ta hỏi thúc ấy bị làm sao, thúc nói ‘Chim nhỏ’ của thúc bị thương. Ta lại hỏi "Chim nhỏ" là gì, thúc ấy nói nam hài tử nào cũng có, nhưng nữ hài tử thì không có.

https://thuviensach.vn

Ta đi tìm mẫu thân, vừa lúc phụ thân cũng đến. Ta nói, phụ thân, để con xem "Chim nhỏ" của người. Mẫu thân, để con nhìn xem có phải người thật sự không có "Chim nhỏ" hay không.

Sau đó, đầu ta lại bị đánh, ta lại không hiểu, lại có chút uất ức.

Ngày nào đó tháng nào đó năm nào đó trời lúc quang đãng lúc râm mát

Hoắc thúc thúc uống rượu với Vô Khuyết, uống đến nỗi cởi bỏ y phục bên ngoài, chỉ còn lại áo lót bên trong. Tiểu di nói với mẫu thân, nhìn xem nhìn xem, dáng người của thúc ấy thật mê người, so với dáng người của tỷ phu còn mê người hơn.

Ta hỏi, cái gì gọi là mê người. Mẫu thân nói, chính là làm cho người nhìn cảm thấy đói khát gì đó.

Về sau, ta gặp phụ thân, lập tức nói cho phụ thân biết, mẫu thân nói, so với người, Hoắc thúc thúc làm cho mẫu thân cảm thấy đói khát hơn. Lập tức vẻ mặt của phụ thân trở nên rất kỳ quái.

Sau đó, ta thấy trên khay đựng trái cây có một quả táo đỏ lớn, muốn ăn, nói với phụ thân, quả táo kia làm con cực kỳ đói khát.

Vì thế, đầu ta lại bị đánh, ta lại không hiểu lần nữa, lại uất ức lần nữa.

.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Sinh Con

Editor: Inulovekagome

Beta: Du

Tháng tư, mùa xuân đến, trăm hoa nở, Lục Tử Kỳ thăng chức, Tống Tiểu Hoa sinh con.

Vốn dĩ ngày sinh dự định là vào tháng năm, nhưng có vẻ như đứa bé trong bụng đã quyết ý để Lục phủ có một việc song hỷ lâm môn nên mới dứt khoát chạy ra khỏi bụng mẹ, còn chưa chào đời đã khiến cả nhà trở tay không kịp, người ngã ngựa đổ (Náo loạn).

Ngày ấy, người được thăng chức tam phẩm " Xu Mật Trực học sĩ" - Lục Tử Kỳ mới vừa quỳ tạ hoàng ân, tiếp nhận thánh chỉ xong, gã sai vặt Hữu Dung khôngđể ý tới quy củ, xông thẳng vào chính sảnh, báo tinNhị phu nhân sắp chuyển dạ.

Lục Tử Kỳ không nói hai lời, nhấc quan phục chạy co cẳng, chỉ trong nửa ngày, khuôn mặt già nua của Lục Thác nở rộ rực rỡ đến hai lần, vừa tiếp đón vị quan truyền ý chỉ kia, vừa phân phó người hầu mau mau sắp xếp.

Do cách ngày dự tính sinh khá dài nên rất nhiều thứ còn chưa chuẩn bị xong, lúc này, "Niệm Viên" đã sớm loạn thành một đoàn. May nhờ mấy vị di nương đều là người từng trải việc đời, đồng thời đứng ra chỉ huy, nên

https://thuviensach.vn

trong lúc vội vàng cũng không xuất hiện sai sót, miễn cưỡng ổn định trận tuyến ban đầu. Lục lão gia nhanh chóng phái người đi mời thái y trong cung và hai bà mụ kinh nghiệm phong phú đến, hợp lực cùng với mấy mama, nha hoàn đã chuẩn bị sẵn sàng trước đó, cuối cùng mọi chuyện cũng đi vào khuôn khổ.

Còn người bị ngăn ở ngoài phòng sinh kia, hắn đã không còn giữ vẻ trấn định, tự nhiên, mọi sự đều nằm trong tầm kiểm soát như thường ngày nữa, ngoại trừ bây giờ như con kiến bò trên chảo nóng, đi loạn trong sân ngoài, còn không ngừng chặn giữmấy người vội vàng đi ra, tiến vào hỏi tình huống bên trong bây giờ ra sao.

Đến cuối cùng, vẫn là Tống Vô Khuyết không nhìn nổi hành vi đã không thể hỗ trợ còn gây rối của Lục Tử Kỳ, đơn giản cắn chặt góc áo của hắn, kéo người đến ven chân tường, trông coi chặt chẽ.

Từ buổi sáng đến giữa trưa, phòng sinh vẫn thật im ắng, trong khoảng thời gian đó, Tống Tiểu Hoa còn ăn chút điểm tâm, uống một chén canh, Lục Tử Kỳ cũng có vẻ tương đối bình tĩnh.

Nhưng vừa qua trưa, trong phòng bắt đầu truyền đến tiếng rên rỉ xen lẫn nức nở, từ nhỏ đến to, từ đứt quãng đến kéo dài không ngừng, lúc này, Lục Tử Kỳ cũng bắt đầu kích động lên.

Khi Hoắc Nam và Tiết Vũ Hàm dẫn theo Lục Lăng chạy đến, vừa lúc chứng kiến vị Lục nhị gia vẫn luôn được ca ngợi dịu dàng như gió xuân kia không khác tên đồ tể bán thịt ngoài chợ, giương nanh múa vuốt, đọ sức với một con chó đen to lớn trong góc vườn, ống tay kéo lên, mũ quan nghiêng lệch, quần áo xốc xếch, mặt đầy mồ hôi.

Còn có thời gian gân cổ mà kêu một câu: “Dao Dao, ta ở chỗ này đợi nàng đây! Ta biết nàng rất sợ đau, nhịn một chút, cố một chút là được, nhớ

https://thuviensach.vn

lại những mộng tưởng tương lai mà ta và nàng từng cùng nhau vẽ lên, kiên trì một chút, con của chúng ta sắp sinh ra rồi!”

Còn người nằm trong phòng thì có vẻ lời ích ý nhiều hơn mấy câu cũ rich không có ích kia, vô cùng mạnh mẽ đáp lại: “Câm miệng!”

Lục Tử Kỳ ngoan ngoãn ngậm miệng, không bao lâu sau, vị kia chợt vừa khóc vừa kêu một câu: “Lục Tử Kỳ, tại sao nữ nhân phải sinh con, tại sao nam nhân không cần sinh chứ? Thật không công bằng! Ông trời, ta hận ông!”

"..Được rồi, được rồi, sau lần này, chúng ta sẽ không sinh nữa, giữ lại hơi sức để cùng đi hận ông trời!”

Lục Lăng trợn mắt há mồm chứng kiến đôi phụ mẫu nhà mình điên trong chốc lát, sau đó, nhóc đi đến bên cửa sổ, nhón chân nhìn vào bên trong: “Bảo bảo, đệ mau xuất hiện đi, nếu không phụ thân, mẫu thân chúng ta lại đi kết thù với ông trời. Đệ có biết không, ông trời vô cùng lợi hại, họ sẽ bị thiệt thòi.”

Hoắc Nam cười ha hả đi tới vỗ đầu hắn: "Lăng Nhi yên tâm, mẫu thân ngươi hung hãn như vậy, Ngọc Hoàng đại đế chưa chắc đã là đối thủ của nàng."

Trong phòng yên tĩnh một lát, sau đó có tiếng gào khóc truyền đến lần nữa: “Lục Tử Kỳ, thiếp không muốn bảo bảo có một nghĩa phụ là “râu xồm” đại thúc, bảo bảo sẽ bị doạ sợ.”

Lục Tử Kỳ còn chưa kịp phản ứng, Tiết Vũ Hàm đã nói tiếp: "Ý của nhị tẩu có phải là muốn cạo hết râu ria của hắn không?”

"Đúng!"

Hoắc Nam lập tức nhảy lên: "Nằm mơ!"

https://thuviensach.vn

"Lục Tử Kỳ, thiếp không sinh nữa!"

"Không thành vấn đề, không thành vấn đề! Dao Dao, ta bảo đảm, sau khi bảo bảo sinh ra lập tức thấy một nghĩa phụ không râu ở đây.”

Hoắc Nam hét to: "Không được! Râu còn người còn!"

Lục Tử Kỳ hét to hơn: “Người từng nói nếu trước khi dời kinh mà không lập được quân công thì sẽ mặc ta xử trí, bây giờ ta muốn ngươi phải cạo râu.”

"Còn chưa đến thời hạn mà!”

"Vậy thì ta ra lệnh ngươi phải lập tức lên đường!"

"Ngươi cậy quyền thiên vị!"

"Không sai!"

"Ta không phục!"

"Bác bỏ!"

"Ngươi lại tính kế ta!"

"Là chính ngươi vô dụng, mãi chưa thành sự.”

"Đó là bởi vì ta còn chưa phát động trận chiến cuối cùng!”

"Thời cơ đã mất, nói nhiều vô ích! Trái quân lệnh, xử theo quân pháp!”

"Trời ơi! Nỗi oan thiên cổ~~”

Hoắc Nam đang muốn ôm đầu kêu than, khóc không ra nước mắt, Tiết Vũ Hàm nhẹ nhàng nói một câu khiến cho hắn lập tức chuyển từ đau

https://thuviensach.vn

thương thành một làn khói: “Nếu cạo, thời cơ có thể sẽ lại xuất hiện.”

——— ———

Sau khi trải qua suốt năm canh giờ, gần mười tiếng đau bụng sinh, cuối cùng, khi mặt trời đã lặn về hướng tây, ráng chiều đầy trời, Tống Tiểu Hoa sinh được một bé trai khoẻ mạnh, chân tay đầy đủ, tiếng khóc vang dội, các phương diện khác đều bình thường.

Liều mạng giữ lại một chút ý thức nhìn về phía đứa trẻ được bà đỡ ôm trong lòng kia, Tống Tiểu Hoa lập tức khóc thét lên, để lại một tiếng rên rỉ còn đau hơn lúc sinh thì lập tức ngủ mê man: “Thứ vừa đen vừa nhiều nếp nhăn, vừa bẩn vừa xấu này là gì.....”

Lần thứ hai tỉnh lại đã là một ngày sau, ánh nắng chiều xuyên qua cánh cửa sổ gió thổi không lọt, khoác lên mọi thứ một lớp sáng nhàn nhạt mông lung, rất đẹp, rất yên tĩnh.

Tống Tiểu Hoa nháy mắt mấy cái, đầu còn chút mơ màng, không biết bản thân là ai, đang ở đâu. Bỗng nhiên, một cảm giác thoả mãn khổng lồ lấp đầy trái tim, một sức mạnh rộn rạo kêu gào trong thân thể, khiến cho nàng không nhịn được muốn chạy nhảy. Vừa muốn di chuyển, lại phát hiện bàn tay để sát ngoài mép giường đang bị nắm thật chặt.

Cảm giác ấm áp quen thuộc từ lòng bàn tay kia truyền đến, đầu dựa bên trụ giường, khuôn mặt tiều tuỵ và mệt mỏi, nhưng khoé miệng vẫn treo một nụ cười yếu ớt dường như không bao giờ cạn.

Lục Tử Kỳ, Lục Tử Kỳ, thiếp và chàng đã có con, là sinh mệnh được kết tinh từ máu thịt hai bên, là gắn bó, cũng là ràng buộc của chúng ta, mãi mãi.

Ông trời, thật ra ta không hề hận ông một chút nào.....

https://thuviensach.vn

Dường như đã nhận ra điều gì, lông mày Lục Tử Kỳ nhẹ nhàng nhăn lại, đôi mắt mở ra, ánh mắt đầu tiên có chút tán loạn, giây lát sau lập tức có tiêu điểm, con ngươi sáng trong: “Dao Dao, nàng tỉnh rồi, bây giờ nàng rất đói đúng không? Nàng ngủ cũng thật lâu, có thấy đỡ hơn chưa? Mấy thứ này đều là bọn họ chuẩn bị cho nàng, độ ấm thích hợp, mau ăn đi!”

Vừa càu nhàu vừa lót gối đầu cho nàng, đỡ nàng hơi ngồi dậy một ít, nhìn nàng như sói đói đầu thai, há mồm thật to, từng ngụm, từng ngụm uống, ý cười nồng đậm nơi khoé miệng. Đây là thê tử của hắn, là mẫu thân con hắn.....

Giải quyết hết cả hộp đồ ăn lớn, Tống Tiểu Hoa mới hài lòng ợ một cái: “Đứa bé đã đi ra ngoài, bụng lập tức xẹp xuống rất nhiều, giống cái động không đáy vậy.”

"Vậy thì ăn nhiều hơn, lấp đầy nó.”

"Không được, lấp chặt quá sẽ không giảm nổi nữa. Haizz, bảo bảo đâu? Thiếp nhớ là con trai phải không?” Nghĩ một chút, đột nhiên vẻ mặt nàng suy sụp hỏi: “Có phải thiếp đã sinh một con quái vật nhỏ không?”

"Đừng nói bậy, Việt Nhi rất tốt!"

"Việt Nhi?"

"Phụ thân lấy tên, Lục Việt. Nàng có thích không?”

Lẩm bẩm đọc hai lần: "Ơ, dường như vừa lúc có thể kỉ niệm cái danh “khách xuyên qua” như thiếp..... “

"Cái gì?"

"Thiếp thích tên này, thay thiếp cám ơn phụ thân. Nhưng mà Lục Tử Kỳ..... Việt Nhi không đẹp đúng không?”

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ bất đắc dĩ, đứng dậy đi sang phòng cách vách sai bà vú ôm đứa trẻ vào: “Sao nàng lại không có lòng tin đối với con trai chúng ta như vậy chứ?”

Ngày xuân, thời tiết gần tối vẫn có chút lạnh, cả người đứa bé nằm trong chiếc chăn to màu đỏ, chỉ lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn to chừng một bàn tay.

Lớp da màu hồng non nớt, nhạt đến gần như không nhìn thấy lông mày, lông mi thật dài, chiếc mũi nhỏ thật đẹp, miệng cũng nho nhỏ, hơi hơi nhếch lên, cánh môi trong suốt ngẫu nhiên mấp máy.. đứa nhỏ nhắm mắt ngủ say, hơi thở có vẻ yếu ớt mà dồn dập, khiến cho lòng người ta không khỏi thắt chặt, chỉ muốn dốc hết sức mình đi bảo vệ hắn, không để hắn chịu một chút thương tổn nào.

Bà vú cẩn thận đặt đứa bé nằm bên gối Tống Tiểu Hoa: “Nhị phu nhân, tiểu thiếu gia rất ngoan, ăn no thì ngủ, gần như chưa từng khóc rống.”

Nàng nghiêng đầu nhìn kỹ lại, nước mắt không nhịn được ào ào rơi: “Làm thiếp sợ muốn chết, còn tưởng bản thân đã sinh ra một đứa bé xấu xí thật!” Ngay sau đó lại nín khóc mà cười: “Thiếp đã nói rồi! Đi ra từ trong bụng thiếp, không phải đẹp tựa thiên tiên thì chí ít cũng phải vô cùng xinh đẹp.”

Lục Tử Kỳ than thở: "Dao Dao, nàng đừng dùng từ linh tinh.... “

"Được rồi, dù sao việc dạy dỗ hài tử múa bút phẩy mực cũng chẳng phải là thiếp, Lục Tử Kỳ, chàng nhìn xem, mũi Việt Nhi thật giống thiếp, miệng cũng giống, hình dáng khuôn mặt cũng vậy, còn có cái trán, cằm, đôi lông mày, đôi mắt đều xinh đẹp như vậy, toàn bộ đều giống thiếp!”

Nam nhân bình tĩnh nhắc nhở: "Hình như Việt Nhi tạm thời còn chưa mọc lông mày, hơn nữa, mắt hài tử vẫn chưa mở ra.”

https://thuviensach.vn

Người nào đó chống cự đến cùng: "Tưởng tượng là thấy!”

"Còn ta thì sao? Việt Nhi có điểm nào giống ta không?”

"Ừm...Tóc mái ở đỉnh đầu đi, vừa đen vừa dày, giống như chàng vậy.”

"..... Nàng còn chưa từng thấy tóc ta trước kia.”

"Thiếp đã nói rồi, tưởng tượng là thấy!”

Lục Tử Kỳ đành phải nhận thua: "Được rồi, vậy nàng có thể tưởng được dáng vẻ Hoắc Nam bây giờ không?”

Tống Tiểu Hoa chợt nhớ đến người này: “Đúng rồi! Hình như thiếp đã bắt hắn phải đi cạo râu, hắn làm thật sao?”

"Nàng lấy việc sinh con ra để uy hiếp, ai dám không nghe theo?”

Tống Tiểu Hoa lập tức hưng phấn: “Thiếp đã muốn diệt sạch đám râu ria kia của hắn từ lâu rồi, như thế nào, cạo xong trông hắn ra sao?”

Lục Tử Kỳ nghiêm túc suy nghĩ một chút: "Chờ nàng ở cữ xong, mà khi đó hắn còn chưa rời đi Biện Lương thì chắc có thể gặp được. Hết cách rồi, nàng không thể ra khỏi phòng, mà hắn cũng không thể vào đây.”

Tống Tiểu Hoa sững sờ, sau đó lại nghiêng đầu quay sang nhìn đứa trẻ ngủ say bên cạnh mấy lần: “Lục Tử Kỳ, thật ra thì Việt Nhi trông thật giống một khuôn mẫu đúc ra từ khuôn mặt chàng, xem hình dáng mặt mày, miệng mũi này, thậm chí ngay cả cái tật thích nhíu mày khi ngủ này cũng đều giống nhau như đúc vậy!”

Lục Tử Kỳ hài lòng gật đầu một cái: "Chờ thêm mấy ngày nữa là nàng có thể ngồi dậy, đứng lên một chút được rồi, ta sẽ để hắn đứng ngoài cửa sổ cho nàng nhìn."

https://thuviensach.vn

Sự thật chứng minh, lời nói của nam nhân phúc hắc, ngàn vạn lần đừng tin.

Lần nữa thấy Hoắc Nam là ở tiệc rượu đầy hai tháng của Lục Việt.

Chẳng qua lại nói tiếp, chuyện này cũng không thể đẩy hết toàn bộ trách nhiệm cho Lục Tử Kỳ.

Sau khi ‘Hoắc râu xồm’ biến thành ‘Hoắc không râu’, Tiết lão đại vừa thấy chỉ bỏ lại sáu chữ..

Tiểu bạch kiểm, ẻo lả.

Cũng chuyển thái độ từ vui vẻ khi sự đã thành ‘vèo’ sang kiên quyết phản đối đối với chuyện của hắn và muội muội mình, Hoắc Nam đáng thương, chỉ trong nháy mắt hạ cấp, từ con rể Tiết phủ thành khách ngoài cửa, khuyên can mãi, thậm chí dùng cả sức mạnh xông đến cũng không thể tiến vào nửa bước.

Thuở nhỏ, Tiết lão đại từng bái lạy danh sư, võ nghệ cao cường, lại từ khi còn trẻ chân ướt chân ráo liều chết xung phong trên chiến trường, nếu xét về sự dũng mãnh, vững vàng, cứng đối cứng, Hoắc Nam thật sự không thể chiếm nửa phần ích lợi nào.

Nhưng nếu dùng mềm, Tiết lão đại sẽ chỉ nói ‘nhìn xem, ta đã nói hắn là tiểu bạch kiểm rồi đúng không? Một kẻ lớn đầu rồi còn chỉ biết dùng lời ngon tiếng ngọt để trục lợi, nữ nhi Tiết gia chắc chắn sẽ không giao du với loại ẻo lả không đáng tin cậy này!”

Nếu như nói cùng lắm thì nuôi râu ria mọc dài ra là được rồi, Tiết lão đại lập tức trừng hai con mắt ‘che che giấu giấu, không dám lấy bộ mặt thật đi gặp người khác, đây không phải việc làm của đấng nam nhi nên làm!

https://thuviensach.vn

Ép đến mức Hoắc Nam không còn cách nào, đành cầm đao, định tự mình huỷ dung, thế nhưng, đúng lúc này, người vẫn luôn đợi tại khuê phòng chưa từng xuất hiện lập tức lộ mặt, Tiết Vũ Hàm gọi nha hoàn tới truyền lời ‘Tiết cửu muội ta là dạng người gì chứ, nhất định sẽ không dùng quãng đời còn lạiđể ở bên một kẻ dung mạo thiếu sót!”

Cứ lăn qua lộn lại như vậy, thành thử giằng co với nhau hơn hai mươi ngày, Hoắc Nam còn trải chiếu trúc trước cửa lớn Tiết phủ, dãi nắng dầm mưa, thà chết cũng không chịu đi. Mà trên dưới Tiết gia như được mệnh lệnh chỉ thị, thống nhất coi hắn thành người trong suốt, nên làm gì vẫn làm cái đó. Lại đi qua mấy ngày nữa, ngay cả người qua đường cũng tạo thành thói quen làm như không thấy người này.....

Sáng sớm hôm thứ hai mươi lăm, người gác cổng Tiết gia mở cửa chính, phát hiện không thấy Hoắc Nam. Nghe nói, từ đó về sau, rất nhiều ngày tiếp theo, toàn bộ người trong phủ đều nín thở định thần, dùng mười hai vạn phần tâm tư đi làm việc, bởi vì tâm trạng của Đại công tử và Cửu cô nương không được tốt, tuỳ lúc, tuỳ chỗ mà bùng nổ.

Gần tối ngày thứ năm mươi sáu, từ ngoài thành xuất hiện một con ngựa ô bay nhanh chạy thẳng về phía Tiết gia, trên người dính đầy vết máu, vừa bẩn vừa thối, chỉ có đôi mắt kia là sáng đến kinh người.

Bọn hạ nhân bịkhí thế của hắn hắn áp chế, nhất thời quên đi ngăn chặn, để mặc hắn ngẩng đầu bước đến, tiến quân thần tốc đi vào, tìm được Tiết lão đại lập tức ném tay nải trên tay xuống mặt đất, trong đó lăn ra một cái đầu người đã bắt đầu có chút thối rữa.

Tiết Vũ Hàm nghe tin mà đến, thấy tình cảnh này, không nói hai lời xông đến trước mặt người này, cho hắn hai cái tát, người kia cũng không tránh không né, cười hì hì nhận đòn.

https://thuviensach.vn

Tiết lão đại thét dài cười to: "Tiểu tử này giỏi, vậy mà có thể một mình một ngựa giết chết thủ lĩnh phản quân đã nhiều năm nhiễu loạn an nguy Nam Cương chúng ta! Lão già chết tiệt này giết hại mấy vạn binh sĩĐại Tống, ta cũng đã đấu với hắn nhiều lần, song vẫn chưa thể chém tên này rời khỏi lưng ngựa, quả thật chính là tiếc nuối lớn nhất cả đời này. Hôm nay thật sảng khoái rồi!”

Trên mặt người nọ vừa dính bùn đất lại vừa dính máu, đen sì sì không nhìn rõ khuôn mặt, hắn cười nhếch miệng, hàm răng lại thật trắng: “Thế nào, tiểu bạch kiểm đã có khí khái nam nhân rồi phải không?”

Tiết lão đại đấm một quyền lên bả vai hắn: “Chọn ngày thành hôn!”

Vốn dĩ còn đang lã chã nước mắt, nghe vậy, đột nhiên Tiết Vũ Hàm nhảy dựng lên níu lấy cổ áo hắn: “Lần sau ngươi mà tiếp tục làm mấy chuyện liều mạng này, nhất định phải cho ta đi cùng, ngộ nhỡ có chết thì cũng có người đi nhặt xác cho ngươi!”

"Nha đầu thối, ngươi sẽ không có cơ hội này đâu. Hoắc Nam ta muốn ngươi trở thành thê tử của mình, chứ không phải là người sống để thủ tiết cho mình, chuyện này, cứ tạm để lại cho kiếp sau đi!”

Vì vậy, khi Tống Tiểu Hoa nhìn thấy Hoắc Nam, hắn ta đã là chàng rể tương lai của Tiết gia rồi.

Ngày đó, yến hội có năm mươi bàn, tuyệt đối có thể coi là khách như mây tới, khách quý chật nhà.

Lục nhị gia vào kinh nhận chức không đến một năm đã dùng thủ đoạn mạnh mẽ, nhổ tận gốc đại gia tộc đang phát triển tựa mặt trời ban trưa như Nguyên gia. Thu về bao nhiêu tiền bạc, tài sản lấp đầy quốc khố khiến cho thánh thượng vô cùng vui mừng, lại liên tục định ra nhiều điều lệ chỉnh đốn tác phong, kỉ luật quân đội, điều khoản ban thưởng tướng lĩnh trong quân.

https://thuviensach.vn

Chỉ một thời gian ngắn, bất kể là trên triều lẫn trong doanh trại, danh vọng đều tăng vọt.

Mặc dù trên danh nghĩa, hoàng đế còn chưa tự mình chấp chính nhưng Thái Hậu tuổi già sức yếu, không đủ sức để tiếp tục buông rèm chấp chính, quyền lực thực tế đều trả lại. Lục Tử Kỳ văn tài võ võ giỏi, không phải người thường, kiên định lại có chí tiến thủ, không mưu mà hợp với hoàng đế trẻ tuổi, vì vậy được thánh thượng vô cùng coi trọng, thăng liên tục ba cấp, trở thành một trong những nhân vật nắm thực quyền của 'Xu Mật viện'.

Mặc dù Lục gia có chút dính líu trong vụ của Nguyên gia, Lục Tử Hằng cũng phải từ quan quy ẩn, nhưng nhờ có Lục Tử Kỳ nên gia thế không giảm còn tăng, lại bởi có quan hệ tốt với Tiết gia mới trỗi dậy gần đây nên địa vị càng thêm vững chắc.

Trong khi đó, bạn tốt của Lục Tử Kỳ, Hoắc Nam, nhờ có công phá án, xét thất cũng là thanh niên văn võ toàn tài nên được thăng chức làm Chính Tứ phẩm Đô uý, nhận chức trong quân, tiền đồ vô lượng.

Trước mắt còn có tin Hoắc Nam và cô nương được sủng ái nhất Tiết gia – Tiết Vũ Hàm sắp thành hôn, tiệc đầy tháng của con trai Lục Tử Kỳ, muốn làm khiêm tốn cũng thật khó khăn.....

Tám, chín phần người ngồi đây chúc mừng đều là quan to quyền quý, trong đó hiển nhiên không thể thiếu kẻ mang tướng mạo phong lưu, thế nhưng, tầm mắt Tống Tiểu Hoa lập tức khoá chặt một người trong đám đông phía dưới.

Áo đen mỏng, váy dài eo nhỏ, cắt may khéo léo, thể hiện rõ dáng người đĩnh đạc, cao lớn như tùng.

Mi dài, đuôi mắt dâng dao, đôi tròng mắt sáng như nắng gắt, sống mũi cao thẳng, bờ môi mỏng chưa nói đã mang ba phần ý cười.

https://thuviensach.vn

Cằm hơi nhọn, nhưng không hề tổn hại đường nét nhu hoà của khuôn mặt. Làn da hơi đen, lại không mảy may giảm bớt một chút thanh tú.

Hắn cứ như vậy nhìn quanh, nhẹ nhàng bước đi, mang theo vài phần lười nhác, vài phần tuỳ ý, còn có vài phần không kiềm chế được. Mà khi nhìn về phía giai nhân đang cười thẹn thùng bên người, biểu tình trên mặt sẽ nhiều thêm một chút trêu chọc, nhiều hơn cả là vẻ cưng chiều đến như thể đôi mắt ấy không thể chứa nổi nữa.

Trời xanh, đất mẹ, Phật Tổ Như Lai, oh my Lady Gaga! Một mĩ nam xinh đẹp như vậy lại chính là tên Hoắc Nam cả ngày lôi thôi lếch thếch, đầu bù tóc rối, râu ria xồm xoàm, lắc lư khắp nơi kia!

Tống Tiểu Hoa trợn mắt há mồm nhìn, thiếu chút nữa thì chảy nước miếng đầy đất, lẩm bẩm một câu: "Mẹ kiếp, khuôn mặt nhỏ kia quả thật còn đáng xem hơn cả cơ ngực và cơ bụng, quá mê người rồi...”

Người nào đó chỉ lo ngắm trai mà không chú ý Lục Tử Kỳ đang cười dài đứng ở bên cạnh, đuôi lông mày nhẹ nhàng nhếch một cái.....

——— ———

Tuy rằng Lục Việt có thể ăn, có thể uống, có thể nằm, không bệnh không tật, vô cùng khoẻ mạnh nhưng bởi sinh non nên cả nhà, từ trên xuống dưới đều lo lắng cho hắn, vì vậy, mọi người nhất trí quyết định để Lục Việt ở trong phòng, nuôi đến khi béo khoẻ một chút mới được mang ra ngoài tiếp đón khách khứa. với vấn đề này, Tống Tiểu Hoa cũng không có ý kiến gì, dù sao thì tiệc rượu đầy tháng cũng chỉ là chuyện để người lớn mở rộng, xây dựng quan hệ, sớm một ngày hay muộn một ngày đều giống nhau.

Nhưng, không ngờ được chính là mình cũng rất đau khổ khi nằm trong danh sách cần cẩn thận chăm nuôi, liên tục như vậy suốt mười sáu ngày ‘ở cữ” sống không bằng chết.

https://thuviensach.vn

Không thể xuống giường cũng không thể ra gió, chỉ có thể giống vịt nướng Bắc Kinh, không ngừng bị nhét các loại đồ ăn, thật ra nhịn một chút thì sẽ qua thôi, nhưng thứ không chịu được nhất mà vẫn phải cố chống trọi, đến mức chỉ thiếu nửa bước là mắc chứng uất ức hậu sản chính là không thể rửa mặt gội đầu, không thể tắm, cái gì cũng không thể lau chùi rửa ráy, đến cuối cùng, có thể nói là mùi "thơm" bay xa vạn dặm.....

Tuy rằng Lục Tử Kỳ liên tục tỏ vẻ dáng vẻ của nàng không quá tệ, nữ nhân mới làm mẹ vĩnh viễn là người đẹp nhất trên đời, nhưng, đến ngày thứ hai mươi mốt, Tống Tiểu Hoa vẫn không cho hắn vào phòng.

Nam nhân không quan tâm vẻ ngoài của nữ nhân, giống như tin I-rắc có vũ khí sát thương hàng loạt vậy, chỉ là lời đồn.....

Cũng chính vì thế, đợi đến khi Tống Tiểu Hoa có thể xuống giường tắm gội sạch sẽ, Lục Tử Kỳ có thể cùng với nàng cùng chung chăn gối, cá nước thân mật, nhưng lại chỉ có thể hôn hôn, sờ sờ một cái mà không thể lăn lộn được, bởi Tống Tiểu Hoa kiên trì muốn khôi phục lại dáng người vì sinh đẻ mà biến dạng của mình nên bây giờ còn ngăn hắn lại.

Vì vậy, dục vọng của Lục Tử Kỳ vẫn chỉ tích góp ở đó.....

Sau khi tiệc tàn, tiễn khách khứa rời phủ, Lục Tử Kỳ lặng lẽ đi vào phòng ngủ, thấy nương tử như thường lệ ngâm nga câu hát ru cho đứa bé nằm trong nôi.

Sữa của Tống Tiểu Hoa không được coi là đủ nhiều, sau khi kiên trì cho bú vài ngày, thấy hài tử tốn sức, mặt nghẹn đến đỏ bừng mà vẫn không uống được mấy giọt sữa, đành bất đắc dĩ tuyên bố từ bỏ, giao toàn quyền cho bà vú nuôi bên cạnh, nhưng mỗi đêm, nàng chắc chắn sẽ tự mình ru con ngủ.

Tắm xong, trên người Tống Tiểu Hoa mang theo hương thơm nhàn nhạt, mái tóc dài buông xuống, nhẹ nhàng lay động theo nôi, nửa bên gò

https://thuviensach.vn

má ẩn hiện trong ánh nến nhu hoà mà mông lung, lại không hề thấy vẻ đường hoàng, tự tại, không màng trói buộc như thường.

Bài đồng dao này hắn chưa từng nghe bao giờ, giai điệu thanh thoát, hoà vào không khí, tràn ngập hơi thở ngọt ngào, làm trái tim người nghe yên bình không ít.

"Việt Nhi ngủ rồi sao?"

"Ừm."

"Ta đi gọi bà vú tới đây."

"Chờ một lát nữa đi!"

Xoa nhẹ hai đầu lông mày, giọng nói có chút khàn khàn: “Bận bịu cả ngày, thật ra ta có chút mệt.”

"A, vậy cũng được."

Khoé môi khẽ nhếch, ván đấu này giữa hắn và nhi tử, hắn thắng!

Không có ‘bóng đèn nhỏ’ trong phòng, mùi sữa hơi giảm, hương thơm càng nồng.

Tống Tiểu Hoa chỉ mặc áo lót đang định bò lên giường, thình lình, một đôi tay mạnh mẽ, hữu lực xuất hiện từ phía sau, ôm nàng thật chặt, sống lưng dán lồng ngực, dường như còn có thể cảm nhận một trái tim đang nhảy lên, còn có thứ nào đó cực kỳ quen thuộc lại vô cùng nguy hiểm.....

"Ngươi làm gì thế?"

"Nàng cứ nói đi?"

https://thuviensach.vn

"Không được, vóc người của ta còn chưa hồi phục!"

"Vậy sao?"

Một cái tay từ eo chạy lên trên, một tay khác từ thân eo chạy xuống dưới tìm kiếm, giọng nói trầm thấp còn có chút căng chặt: “Ta xem, đã khôi phục rất tốt nha, trên thực tế, còn đẹp hơn trước kia đấy. Ví dụ như nơi này…… Còn có nơi này…Còn có…”

Một tiếng thở gấp không kiềm chế được nhẹ nhàng vang lên, thân thể đã sớm mất quyền kiểm soát, nhưng miệng còn hấp hối giẫy giụa: “Ngươi nói một tháng nữa mới động đến ta.”

"Ta đổi ý."

"..... Chàng chơi xấu!"

"Bởi vì ta chợt nhớ nàng đã từng nói một câu."

"Nói cái gì?"

"Nàng nói, nhìn Hoắc Nam còn khiến cho người ta có cảm giác đói khát hơn ta.”

"... Ta chưa từng nói vậy!”

"Ta mặc kệ, ta coi như nàng đã từng nói thế.”

"..... Chàng bắt nạt người!”

"Nếu đã gánh tội danh này, ta mà không có hành động thực tế đáp trả thì chẳng phải là chịu rất nhiều thiệt thòi sao?”

"Chàng... A!"

"Suỵt..... Cẩn thận đừng đánh thức Việt Nhi."

https://thuviensach.vn

"Chàng hèn hạ, cầm thú....."

"Cám ơn phu nhân khích lệ, vậy nàng muốn ta hèn hạ thêm một chút hay cầm thú hơn một chút?”

".. Cả hai cùng thêm đi..."

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Tương Lai Của Nhi Tử Thật Đáng Buồn

Editor: quynhbac1997

Vào thu, trời xanh không mây, nước chảy róc rách.

Ngoài thành, một nông trang được xây dựng hướng về phía bờ sôngđã được hai hộ gia đình đến du ngoạn thuê lại, mặc dù trên người chỉ là phục sức (trang phục+ trang sức) bình thường, nhưng chỉ cần nhìn hành động và lời nói liền biết họ thuộc dạng không phú thì quý, hơn nữa nam thì tuấn tú, nữ thì xinh đẹp, trẻ con thì đáng yêu đến ngay cả chú chó nhỏ cũng mang dáng vẻ không tầm thường, khiến cho người ta nhìn thấy liền cảm thấy đúng là cảnh đẹp ý vui.

Lần này đến ‘Nông gia Nhạc’(nơi vui vẻ dành cho nhà nông) là do Tống Tiểu Hoa đề nghị, trải qua cuộc sống tiền hô hậu ủng(sung túc, đầy đủ), có nhà cao cửa rộng, có sơn hào hải vị, cũng đã đến lúc trở về với thiên nhiên để hít thở bầu không khí trong lành. Nhân tiện, đưa tiễn Hoắc Nam và Tiết Vũ Hàm vừa mới đại hôn chuẩn bị khởi hành đến biên giới Tây Bắc.

Mang rau mua từ chợ về rửa sạch, lại vò sạch gạo, sau đó trong lúc nhóm lửa không cẩn thận khiến cho khói đen mù mịt, Tống Tiểu Hoa bị sặc khói, nước mắt mũi lưng tròng vọt ra từ phòng bếp: "Lâu rồi không làm nên ngượng tay, thật đúng là ngựa mất vó trước, lật thuyền trong mương (*)!"

https://thuviensach.vn

(*): cả hai câu đều chỉ sự thất bại bất ngờ trong một vấn đề vô cùng đơn giản, tưởng sẽ không thể nào thất bại được

Lục Tử Kì thấy thế, nhắm mắt phơi nắng tựa vào bên người Tống Vô Khuyết thở dài nói với Lục Việt còn đang cười ngây ngô: "Kỳ thực Việt Nhi à, mẫu thân con vốn không có khả năng nấu cơm, cái này gọi là....."

Còn đang bị hương thơm vịt nướng tản ra tứ phía khiến cho nước miếng giàn giụa,Hoắc Nam lớn tiếng nói tiếp: " Thứ gì đó không ra được thì thôi (*).”

Ngồi xổm bên cạnh hắn, nước miếng chảy thành hàng dài còn có cả Lục Lăng đang rất hăng hái học tập hỏi: "Hoắc thúc thúc, thứ gì đó kia là cái gì?"

Tiết Vũ Hàm đang thêm gia vị liền vươn tay kéo phu quân nhà mình lại, đáp: "Buồn nôn vừa thôi!"

Tống Tiểu Hoa không nhịn được nữa giơ chân rống giận: "Phụ thân đứa nhỏ, còn không mau lăn qua đây giúp thiếp! Nếu lỡ thiêu lụi phòng bếp nhà người ta, xem thiếp thu thập chàng thế nào!"

"..... Việt Nhi, từ khi mẫu thân con có con đã không còn là nữ nhân đanh đá nữa, mà đổi thành nữ nhân chanh chua rồi." Lục Tử Kì đuổi theo phu nhân nhà mình còn đang nổi bão phía trước ngoan ngoãn xông qua làn khói đặc vây quanh bếp, đợi cho đến lúc thu dọn xong tàn cuộc đi ra, gương mặt tuấn tú đã trắng đen lẫn lộn vô cùng thê thảm.

Lục Lăng chỉ vào hắn, cười lăn lộn trên mặt đất: "Phụ thân phụ thân, giống mèo hoa lớn!”

Lục Việt cũng bắt chước bộ dạng ca ca lăn lộn trên mặt đất, kết quả không cẩn thận va vào gốc cây đại thụ, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời nhăn lại, khóc đến kinh thiên động địa.

https://thuviensach.vn

“Đệ đệ không khóc, ca ca giúp đệ giáo huấn nó!" Tiểu gạo nếp (*) vội vàng bò dậy, mặt đầy khó chịu làm bộ đánh rễ cây hai cái thay đệ đệ trút giận: "Cho ngươi đánh đệ đệ ta này, ai bảo ngươi làm đau đệ đệ nhà ta!"

Tiểu Gạo nếp nhỏ (**) chỉ nước mắt lưng chòng nhìn một chút, sau đó lại tiếp tục gân cổ gào khóc.

(*)(**): vì cả hai bé đều được gọi là “tiểu gạo nếp” chỉ hơn nhau một từ “tiểu” nên xin mạn phép dịch như trên

Bất đắc dĩ, tiểu gạo nếp đành phải ra sức đánh, chính mình cũng không nhịn được mà nhe răng trợn mắt: "Đệ đệ xem này, ca dùng sức đánh nó, nó biết sai rồi, sẽ không dám nữa."

Chớp chớp đôi mắt nhìn bàn tay ca ca nhà mình đã đỏ hồng, tiểu gạo nếp nhỏ lập tức nín khóc mỉm cười, một chút nói lắp cũng không có.

Tống Tiểu Hoa dở khóc dở cười nắm bàn tay nhỏ bé của Lục Lăng: "Tiểu tử ngốc, sao con có thể làm vậy để dỗ đệ đệ chứ?" Vừa nói còn không quên dí cái trán của Lục Việt: "Tên nhóc con đấy, mới có mấy tháng thế này đã biết bắt nạt ca ca rồi, lớn thêm chút nữa chắc không kiêng nể gì mà ngồi lên đầu ca ca đi?"

"Mẫu thân, Lăng Nhi không đau, đệ đệ bị cụng đầu, đệ đệ đau."

Vì thế Tống Tiểu Hoa càng thêm đau lòng, ôm tiểu gạo nếp vào lòng thơm vài cái: "Con mới đúng là nhi tử đáng yêu của lão nương, chúng ta không để ý đến tên tiểu tử xấu xa kia nữa."

Tiểu gạo nếp nhỏ thấy thế liền không vui, cái miệng vừa định gào khóc, Lục Tử Kỳ vội vàng đi tới đặt thằng nhóc lên cổ mình: "Việt Nhi ngoan, phụ thân làm đại mã cho Việt Nhi cưỡi."

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Lục Việt thay đổi với tốc độ chóng mặt sét đánh không kịp bưng tai, miệng cười ‘ khanh khách ’ không ngừng, kết quả vui quá hóa buồn, nước tiểu.....

Hoắc Nam mải mê nhìn Tiết Vũ Hàm: "Ta cũng muốn có nhi tử ngoan, tốt nhất là nàng sinh cho ta hai đứa đi."

Sau đó thật không may lại ăn một chưởng.....

Lục Tử Kỳ đổi một bộ trang phục của nông phu, quần thô áo ngắn đầy bụi bẩn khiến cho mặt hắn càng thêm đen.

Tống Tiểu Hoa lấy khăn ẩm lau mặt cho hắn, nhón chân ghé sát vào lỗ tai hắn thấp giọng: "Năm đó lần đầu tiên thiếp nhìn thấy chàng, chính vì đức hạnh chàng như thế này khiến cho thiếp phải hung hăng hỏi thăm tổ tông nhà chàng vài lần!"

Vẻ mặt Lục Tử Kỳ ra vẻ thấu hiểu gật đầu: "Ta cũng vậy." Ngay sau đó bên hông liền thấy đau nhói, thì ra là bị véo một cái.....

Còn Lục Lăng thì ôm Lục Việt nấp sau hàng rào, để tránh bị vạ lây từ cặp đôi tai họa nhà Hoắc Nam còn đang đánh lộn.

"Ta nói này, một ngày hai người không đánh nhau đến tám lần thì không để cho người ta yên hả?"

"Tẩu Tẩu, tẩu còn không hiểu sao? Chúng ta đây gọi là tình chàng ý thiếp đó.”

"Xì, rõ là gian phu dâm phụ mới đúng!"

"Mẫu thân, gian phu dâm phụ là gì?"

Bốn người trong viện lập tức chỉ đối phương, nói: " Chính là bọn họ đó!"

https://thuviensach.vn

"Lăng Nhi hiểu rồi. Phụ thân cùng Hoắc thúc thúc là gian phu, mẫu thân cùng tiểu di là dâm phụ."

"....."

Tống Vô Khuyết ngáp dài một cái đổi thành tư thế phơi nắng bốn chân chổng vó lên trời, Lục Việt sắp mọc răng thì ‘ ê ê a a’ không ngừng dụi dụi đầu vào lòng ca ca, vẻ mặt đầy thèm thuồng ứa nước miếng nhìn con vịt nướng đang chảy mỡ.

Lục Tử Kỳ rất nghiêm túc hỏi Tống Tiểu Hoa: "Nàng có thấy sau này lúc nói chuyện trước mặt tụi nhỏ nên chú ý một chút không?"

Tống Tiểu Hoa cũng thực nghiêm túc suy nghĩ: "Lăng Nhi, lý giải vừa rồi của con có chút vấn đề. Ta và phụ thân con, Hoắc thúc thúc và tiểu di, cũng không được tính là gian phu dâm phụ, bởi vì chúng ta đều là phu thê đã bái đường thành thân. Chỉ có giống như ta cùng Hoắc thúc thúc, phụ thân cùng tiểu di, không có bái đường mà ở cùng một chỗ mới gọi là gian phu dâm phụ. Con hiểu không?"

"Ở cùng một chỗ là như thế nào?"

"À..... Chính là mấy loại ôm ôm hôn nhẹ đó...."

"À thế thì tiểu di cùng Hoắc thúc thúc trước kia chính là gian phu dâm phụ rồi, bởi vì Lăng Nhi thường hay nhìn thấy Hoắc thúc thúc ôm tiểu di, hôn tiểu di. Mà lúc ấy tiểu di còn chưa có đội khăn voan hồng, Hoắc thúc thúc cũng không có mặc đồ đỏ cưỡi đại mã!"

Tiết Vũ Hàm thẹn quá hóa giận một đường đuổi đánh Hoắc Nam ra bên ngoài, Tống Tiểu Hoa ngửa mặt lên trời cười to, Lục Tử Kỳ bất đắc dĩ vỗ trán, Tống Vô Khuyết thì lật người tiếp tục ngáy gỗ...

https://thuviensach.vn

Sau khi ăn xong, hai ‘dâm phụ ’ ở bên trong phòng bếp thu dọn bát đĩa, muôi, chảo, hai tiểu tử và ‘chó bảo mẫu’ nằm ngủ trưa trên mặt cỏ ở viện ngoài, hai ‘gian phu ’ thì chém giết nhau trên bàn cờ bên bàn đá dưới tán cây.

Tuy nói bây giờ Hoắc Nam đã là vị công tử tao nhã, nhưng ngôn hành cử chỉ vẫn không câu nệ tiểu tiết hào phóng thẳng thắn như trước. Lúc hưng phấn thì giết người, còn những lúc thế này thì lại ngồi xổm trên ghế đá, nhướng mày trừng mắt la lối om sòm.

Lục Tử Kỳ vừa mới hạ xuống một quân cờ đen, liền nghe thấy hắn rống giận một câu: "Bà nội nó! Thế mà lão tử không phát hiện ra!"

Ngăn cản bàn tay có ý định đi lại (quân cờ) của hắn, Lục Tử Kỳ nói: "Đã hạ(cờ) rồi không hối hận mới là anh hùng."

Hoắc Nam mặt dày cười nói: "Huynh cho ta thắng một trận đi, cùng lắm thì ta không làm anh hùng, làm cẩu thôi.”

"..... Đệ thật đúng là co được dãn được."

"Đây mới là đức tính cần có của một bậc anh hùng hào kiệt!"

Lục Tử Kỳ bất đắc dĩ, nói: "Ta xem như đã hiểu vì sao người đời gọi đệ với cái tên ‘Hoắc hồ ly’ rồi. Thì ra không phải là nói đệ đa mưu túc trí, mà là muốn nói đệ vì đạt được mục đích mà không từ bất cứ thủ đoạn nào."

Hoắc Nam đắc ý: "Ở trên chiến trường chỉ cần có thể thắng, quản chi chuyện nó là quang minh chính đại hay đê tiện vô sỉ, có thể khiến cho quân địch tổn thất lớn nhất, các huynh đệ bên mình tổn thương ít nhất, đây mới là chuyện mà một vị tướng nên làm. Vinh nhục(vinh quang+nhục nhã) của bản thân thì quan trọng lắm làm gì!"

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ khẽ cong ngón trỏ gõ xuống bàn cờ bên cạnh, nói: "Hạ quốc có nhiều dị động, chỉ sợ binh mã ở tiền tuyến sẽ xảy ra chuyện. Vốn còn muốn cho đệ ở lại Kinh thành một thời gian nữa, dù sao đệ cùng Tiểu Hàm cũng mới tân hôn....."

Hoắc Nam liền khoát tay một cái: "Huynh không biết rồi, xú nha đầu kia còn sốt ruột muốn khởi hành hơn cả ta, suốt ngày đều kêu buồn bực muốn chết, chỉ muốn ra trận giết địch cho đã, thật sự chưa từng thấy qua nữ tử nào hiếu chiến như vậy."

Lục Tử Kỳ lắc đầu cười yếu ớt: "Cho nên mới nói đệ phải cẩn thận, chọc giận nàng, mạng nhỏ sẽ gặp nguy hiểm đó."

Hoắc Nam nâng mắt khẽ nói: "Ta tình nguyện trêu chọc nàng ấy để cho nàng ấy đánh nhau với ta vài lần, có như vậy, ở trên chiến trường, có lẽ có thể cứu nàng ấy được thêm vài lần."

Im lặng một lát, Lục Tử Kỳ đột nhiên cười: "Quen biết đệ lâu như thế, nhưng ta còn không nhìn quen khuôn mặt này của đệ, phỏng chừng các tướng sĩ trong quân doanh cũng giống ta."

Hoắc Nam làm vẻ mặt đau khổ nhíu mày: "Đừng nói đến huynh, ngay cả ta mỗi lần tắm, soi mặt vào trong nước còn thấy buồn nôn nữa là. Lần này trở về, còn không biết sẽ bị đám hỗn đản kia giễu cợt thế nào. Nhưng xú nha đầu nàng ấy có đại ca làm chỗ dựa, nói nếu ta có can đảm nuôi lại râu, nàng ấy sẽ bỏ ta! Huynh nói một chút, từ xưa đến nay nào có đạo lý nữ tử hưu phu thế này? Thôi thôi, ta cũng chỉ có thể tự an ủi bản thân hảo nam không thèm tranh với nữ nhân, không so đo với nàng ấy."

Lục Tử Kỳ không nhanh không chậm nói: "Đệ không cần mạnh miệng, nếu không phải cam tâm tình nguyện, trên đời này còn ai có thể ép buộc đệ? Tục ngữ nói, nữ tử sẽ vì người mình yêu mà làm đẹp, trái lại cũng

https://thuviensach.vn

vậy. Nếu nàng thích dáng vẻ này của đệ, thì đệ cứ thuận theo nàng là được, không phải sao?"

Hoắc Nam tùy ý buông quân cờ trong tay xuống: "Xem ra, huynh bị tẩu tẩu uốn nắn không ít! Ta cũng phải cách xa nha đầu kia một chút mới được, nếu không chẳng mấy chốc mà cũng giống huynh thôi."

Lục Tử Kỳ liếc mắt nhìn một cái, phủi y phục đứng dậy: "Chấp nhận thôi chàng rể."

Hoắc Nam nhìn thoáng qua bàn cờ, lúc này mới như từ trong mộng tỉnh lại: "Con mẹ nó không để ý, không tính không tính, chúng ta chơi lại!"

Lục Tử Kỳ thong thả cất bước ra khỏi viện: "Chiêu liều chết quấn người này của đệ hãy lưu lại để dùng đối phó với quân địch đi, thứ cho ta không thể phụng bồi."

Hoắc Nam ủ rũ nói thầm: "Thôi khỏi nói đến cái này, ta thật có chút sợ người ta thấy được dáng vẻ lúc đáng tôn quý lúc lại đáng xem thường này của ta. Tuy rằng mấy ngày đã liều mạng phơi nắng cho đen một chút, nhưng ta cảm thấy vẫn quá giống nữ tử."

Tống Tiểu Hoa vừa mới đi ra xem tình huống của mấy nhi tử, nghe thấy hắn nói thế liền nghiêng người đánh giá hắn một lượt từ trên xuống dưới, nói: "Kỳ thật, đệ có thể không chiến cũng khiến cho quân địch khuất phục."

"Xin chỉ giáo?"

"Mỹ nam kế nha! Đệ chính là loại hình nam nữ đều ăn, công thụ đều thích đó."

Hoắc Nam há to miệng còn chưa kịp phản ứng, nhưng Lục Tử Kỳ đã chịu đủ sức tàn phá vô lý của nàng dĩ nhiên đã hiểu, nói: "Dao Dao, lại nói

https://thuviensach.vn

bậy!"

"Nhưng mà đổi lại ta thực sự có một cách." Tống Tiểu Hoa nghiêm mặt nói: " Đệ có thể làm một cái mặt nạ đặc biệt oai phong dũng mãnh mang theo ra trận, như vậy có khi người tachẳng những không nhìn thấy dương mặt mất hồn kia của đệ, nói không chừng còn đột nhiên giật mình mà lộ ra sơ hở nào đó." Trong lòng nàng yên lặng sám hối đối với Địch Thanh, tục ngữ nói, sáng tạo ý tưởng mới chính là từ đạo văn mà ra, mong ngài hãy kìm nén đau thương.....

Cân nhắc một chút, Hoắc Nam liền mỉm cười quay sang cho Lục Tử Kỳ một đấm: "Chủ ý này không tồi nha!"

"..... Thế sao đệ lại đánh ta?"

"Nhất thời hưng phấn nên ngứa tay. Chẳng lẽ huynh muốn ta đánh tẩu ấy?"

Ai nha, lại dám bắt nạt nam nhân nhà ta!

Tống Tiểu Hoa nhìn hiện trường tan hoang trước mặt, lại nhìn da dẻ trắng như tuyết của Tiết Vũ Hàm, rồi Cổ Thiên Nhạccuối cùng một đường thẳng đến màu da của Hoắc Nam, cười nham hiểm, nói: "Ta có thể chắc chắn nói cho hai người biết, Bảo Bảo tương lai của hai người sinh ra đúng là rất nguy hiểm."

Hai người bỗng khẩn trương: "Có ý gì?"

"Bởi vì hai người rất có khả năng sinh ra một bảo bảo lốm đốm giống ngựa vằn nha!"

"..... Ngựa vằn? Cái gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Hoắc Nam mờ mịt, Lục Tử Kỳ đã sắp cười đến sặc sụa ho khan không ngừng.

Lục Lăng bị đánh thức dụi dụi đôi mắt mơ màng, nói một câu: "Chính là một đường trắng một đường đen xen kẽ, loại ngựa này rất xấu"

Nhìn Hoắc Nam bị nghẹn đến suýt không thở nổi, Tống Tiểu Hoa sáng khoái xoay người cười rồi đi thẳng.....

"Ta còn tưởng tẩu tẩu cuối cùng cũng sửa đổi tính tình làm hiền thê lương mẫu, thì ra tất cả chỉ là ảo giác, chỉ là ảo giác!"

Lục Tử Kỳ vỗ vỗ Hoắc Nam còn đang tức giận, nín cười, an ủi: "Cũng không thể nói vậy, những ngày gần đây, nàng ấy đã thay đổi rất nhiều. Đầu tiên là đồng ý đi theo Tứ di nương học tập xử lý, tiếp quản chuyện trong nhà, tiếp theo là qua lại với một số ít gia quyến của một vài quan viên. Trước kia, đối với những chuyện phiền phức liên quan đến yến tiệc xã giao, nàng ấy vô cùng căm ghét."

" Ồ? Vậy huynh có biết vì sao tẩu ấy lại thay đổi lớn như thế không?"

"Ta có hỏi rồi, nàng ấy chỉ nói là bây giờ bỗng có hứng thú nên theo học." Như nghĩ tới cái gì, Lục Tử Kỳ lắc đầu khẽ cười, nói: "Làm sao lại có người chỉ trong một đêm liền có hứng thú với vấn đề này được?”

Hoắc Nam nhìn nữ tử còn đang cười nói với Tiết Vũ Hàm bên kia, môi mỏng khẽ nhếch, khuôn mặt tuấn mỹ mang theo ý trêu đùa: " Ta biết nguyên nhân rồi.”

"Nói nghe xem."

"Không nói! Chuyện hư hỏng của phu thê hai người ta lười quản, ta chỉ quan tâm..... Ôi chao, ngoan, con nuôi lão tử tỉnh ngủ rồi!"

https://thuviensach.vn

"....."

Lục Việt tỉnh dậy cũng không khóc không nháo, ngửa mặt nhìn trời, duỗi tay đá đá cái chân, sau đó hai tay nhỏ bé bắt lấy hai cọng râu mép của Tống Vô Khuyết không chịu buông tay.

Lục Lăng thấy lỗ tai cẩu dựng thẳng lên có vẻ không thoải mái lại chỉ có thể bất đắc dĩ nghiêng đầu cho Lục Việt chơi đùa, trong lòng liền không đành, nói: "Nghịch râu của Tống Vô Khuyết chẳng vui gì, chúng ta đi chơi cái khác được không? Lại đây, cho đệ chơi với ngón tay của ca này.”

Lục Việt lập tức nghe lời nắm lấy ngón tay của ca ca cho vào miệng mút ngon lành.

Lục Lăng lại kiên nhẫn dỗ dành nói: "Có phải đệ đói bụng không? Ca ca đi tìm mẫu thân lấy nước cơm cho đệ uống. Ngón tay của ca ca không thể ăn, cũng không phải ‘ti ti’ của bà vú."

"Ti..... Ti....."

Hoắc Nam vắt hết óc suy nghĩ cẩn thận xem có ý gì, thiếu chút nữa bị sặc nước bọt của mình mà chết: "Lăng Nhi, đây cũng là mẫu thân con dạy con có phải không?"

"Bởi vì lần đó Hoắc thúc thúc nói, nữ tử không có ‘chim nhỏ’, chỉ có nam tử mới có. Con liền hỏi mẫu thân, cái gì nữ tử có mà nam tử không có? Mẫu thân liền nói cho con biết là ‘ti ti’, chính là cái bà vú đút cho đệ đệ ăn đó. Mẫu thân nói, mỗi người khi còn nhỏ đều ăn ‘ti ti’ mà lớn lên, ‘ti ti’ là thứ vĩ đại nhất trên đời, chúng ta đều phải cảm ơn trân trọng cũng như bảo vệ nó. Hoắc thúc thúc, nhất định là thúc thúc cũng từng ăn rồi đúng không? Có ăn ngon không? Lăng Nhi đã không nhớ rõ mùi vị nó thế nào rồi, Hoắc thúc thúc còn nhớ không?"

https://thuviensach.vn

Hoắc Nam trợn mắt há hốc mồm choáng váng trong chốc lát, sau đó cúi người ôm hai tiểu tử vào trong ngực: "Hai đứa vẫn cứ theo ta đi trấn thủ biên quan thôi! Nếu còn ở cùng với mẫu thân của hai đứa, thực sự là quá nguy hiểm."

Lúc này, Lục Việt thấy Tiết Vũ Hàm cười dài đi tới, liền liều mạng uốn éo người, vươn tay cánh tay như ngó sen về phía nàng.

Tiểu tử kia mặc dù chưa đến 7 tháng nhưng đã hình thành tiêu chuẩn cho mọi thứ mình yêu thích.

Tỷ như, người trẻ tuổi và lớn tuổi, thích người trẻ tuổi. Tướng mạo thường thường với dung nhan xuất chúng, thích dung nhan xuất chúng. Nam với nữ, thích nữ.....

Sau khi Lục Việt được Tiết Vũ Hàm ôm vào trong ngực, một bên khoa chân múa tay vui sướng bập bõm gọi, một bên chôn khuôn mặt nhỏ nhắn vào ngực của nàng cọ tới cọ lui, lưu lại vô số vệt nước miếng.....

Lục Lăng ở bên cạnh quan sát vì thế mà ngộ ra: "Hoắc thúc thúc, xem ra đệ đệ thật thích ‘ti ti’ của tiểu di, nhất định là ăn rất ngon, thúc đã ăn qua chưa?"

Hoắc Nam không nói gì, hai hàng lệ tuôn rơi, ôm hắn khóc rống: "Đại đệ tử nhập môn của ta cứ như vậy mà bị hủy rồi!"

.....

Lần đó đến ‘Nông gia Nhạc’ được vài ngày, Hoắc Nam cùng Tiết Vũ Hàm liền khởi hành, rời đi trước bọn họ còn có một nhà Lục Tử Hằng.

Không còn làm quan cả người như nhẹ nhõm hẳn, trách nhiệm nhiều năm gánh vác cuối cùng cũng buông xuống, khí chất lạnh nhạt bẩm sinh của Lục Tử Hằng cũng tiêu biến không ít.

https://thuviensach.vn

Đứng dưới ánh mặt trời, cả người hắn yên tĩnh, đạm mạc lại không mất đi sự nổi bật, khóe miệng mỉm cười, mơ hồ còn mang theo vài phần thoát tục.

Trước khi chia tay, Lục Tử Kỳ còn kiên trì tự mình đưa bọn họ ra ngoài thành chừng 30 dặm. Xe ngựa của gia quyến đã chậm rãi lên đường, huynh đệ hai người sóng vai theo sau.

"Đông Thanh, ta đi rồi, trong nhà hết thảy liền dựa vào đệ."

"Vâng."

"Chuyện trong tộc phức tạp, hiện tại đã có Tứ di nương và đệ muội hai người cùng tiếp quản, hẳn sẽ không xảy ra vấn đề gì. Có điều bây giờ đang ở trong thời kỳ chuyển tiếp, khó tránh sẽ xảy ra những chuyện ngoài ý muốn, đệ hãy bớt chút thời gian trông nom nhé."

"Vâng."

"Lần này ta đi sớm cũng phải 3 năm, muộn có thể 5 năm mới trở về. Đến lúc đó, mọi chuyện đã lắng lại, ta sẽ lại kiếm chức quan để làm."

"Vâng."

"Đệ phải nhớ kỹ làm việc không được quá mức cậy mạnh. Trước phải lưu lại đường phòng thân, sau mới bàn đến lòng trung thành, báo quốc, mới có thể nói đến khát khao hoài bão của mình. Nếu không, tất cả đều không thể nói."

"Vâng."

"Về phần đại tẩu đệ, mong đệ có thể thỉnh thoảng đến thăm, trong lòng nàng ấy sẽ nghĩ thoáng hơn, đệ không cần lo lắng."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Lục Tử Hằng dừng bước nghiêng người: "Đông Thanh, trong lòng đệ vẫn còn khúc mắc chưa giải sao?”

Im lặng một lát, Lục Tử Kỳ nói: "Đại ca, huynh cứ làm những việc mà mình muốn làm, ngao du sơn thủy bao lâu cũng được. Một mình huynh chèo chống Lục gia đã vất vả nhiều năm, mà đệ tiêu dao nhiều năm cũng đủ rồi, đã đến lúc nên quay lại tiếp quản thay đại ca huynh.”

Lục Tử Hăng chăm chú nhìn hắn, nhướng mày, sảng khoái cười, đáp: “ Được."

Vó ngựa thong dong, đoàn xe lăn bánh lên đường.

Thay một bộ y phục trang trọng, nghiêm túc, bóng dáng tao nhã dần biến mất cuối con đường.

Khói bụi cuồn cuộn, không lâu liền tan biến vào hư vô.

Đại ca, mong huynh mau chóng tìm được một gia đình ấm áp, mong cho nàng ấy có thể tìm lại được diện mạo ban đầu của chính mình.....

Lục Tử Kỳ xoay người, đi về phía cổng lớn Hoàng Thành.

——— ———

——— ———

Lại là một năm nữa đông qua xuân về, Lục Việt nay đã tròn một tuổi.

Trong buổi lễ ‘chọn đồ vật đoán tương lai’ của hắn, tiểu tử kia hoàn toàn không có hứng thú với giấy bút, nghiên mực, kỳ trân dị bảo thậm chí là son phấn bột nước trước mặt. Tên tiểu tử kia vô cùng bình tĩnh ngồi xuống, hai bàn chân nhỏ chụm lại, trước ánh mắt lo lắng cùng chờ đợi của người lớn trong nhà, hắn cứ ngồi yên bất động như vậy.

https://thuviensach.vn

Thẳng đến khi hạ nhân bưng nước trà tiến vào không cẩn thận làm rớt một đồng tiền, đôi mắt đen lung liếng của hắn mới phát sáng đảo loạn như tên trộm.

Xoay người một cái sử dụng cả chân và tay bò nhanh về phía đồng tiền như sợ có người sẽ cướp mất của hắn, rốt cục cuộc cũng bắt được, hắn giơ đồng tiền lên nhìn trái nhìn phải, mặt mày hớn hở như nhặt được chí bảo, cái miệng phấn nộn nhỏ nhắn nhếch lên, hé ra cái răng cửa mới nhú, cả khuôn mặt tươi cười rạng rỡ.....

Lại qua không lâu, Lục Việt có thể nói chuyện.

Tiếng thứ nhất hắn gọi không phải ‘phụ thân’ cũng không phải ‘mẫu thân’ lại càng không là ‘ca ca’ hoặc là ‘cẩu cẩu’, bàn tay xinh xắn chỉ vào một tiểu cô nương gọi to: ‘muội muội’.

Từ thứ hai xuất hiện từ miệng tên tiểu tử này là: ‘Tiền tiền’.....

Vì thế Tống Tiểu Hoa che mặt rơi lệ, tương lai nhi tử nhà nàng có vẻ như có thể dùng 4 từ để khái quát ——

‘Tham tài- Háo sắc’

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Những Chuyện Vặt Của Trẻ Con

Edit: quynhle2207—diễn đàn

Beta: Du

Cuối thu nắng gắt, nóng dữ dội, bứt rứt.

Tống Tiểu Hoa tự giam mình trong phòng, vùi đầu vào một đống sổ sách mà mồ hôi chảy như mưa, trên đỉnh đầu cũng bốc khói, vẫn luôn bận rộn từ sau giữa trưa đến gần tối.

Lúc đi ra ngoài, cái nắng gay gắt của buổi trưa cũng đã biến thành trời xế chiều, nhưng nhiệt độ dường như còn nóng hơn, làm cho lỗ chân lông của người ta cũng bị tắt nghẽn, từ đầu đến chân có một loại cảm giác ươn ướt dinh dính, vô cùng khó chịu.

Hiểu Yên vừa thấy nàng ra ngoài, ngay lập tức căn dặn người chuẩn bị nước tắm, nhưng Thính Huyền lại mang tới một mâm dưa hấu ướp lạnh đã được gọt vỏ bỏ hạt.

“Nhị phu nhân, sổ sách tháng này không có vấn đề gì chứ?”

“Ngoại trừ một vài số lẻ, còn lại đều thích hợp.” Một tay Tống Tiểu Hoa quạt thật mạnh, tay còn lại thì không ngừng đưa dưa hấu vào miệng, hàm hồ nói với Thính Huyền: “Chỉ còn thêm một khoản nữa, thì khoản nợ của Lục Bình cũng không sai biệt lắm. Ngày mai ngươi đi nhắc nhở hắn ta,

https://thuviensach.vn

cho hắn biết rằng chúng ta biết nhược điểm của hắn, sau này phải làm việc cho tốt, cẩn thận một chút.”

“Vâng ạ.”

Sau khi Nguyên Thị đi rồi, thì việc trông coi hậu viện của Lục gia đổi sang cho Tứ Di Nương và Nhị Thiếu phu nhân.

Trên căn bản là Tứ Di Nương đã quản lý gia đình lâu năm, cho nên rất thông thạo. Nhị Thiếu phu nhân thì cần phải học mọi thứ lại từ đầu, đã vậy đứa bé vẫn còn nhỏ, cho nên không thể tránh được chuyện bị phân tâm, vì thế để không ảnh hưởng đến việc vận chuyển hằng ngày của gia tộc, chỉ lên tiếng tạm thời phụ trách đối chiếu sổ sách cuối tháng là chủ yếu, nếu rãnh rỗi sẽ giúp đỡ xử lý một vài chuyện vụn vặt khó giải quyết.

Vốn có rất nhiều người vẫn còn nghi ngờ đối với chuyện lần này, dù sao thì ở cái thời đại này, chuyện một cô nương thông thạo với việc tính toán sổ sách đã ít lại càng ít hơn. Sau đó khi thấy nàng tính toán nhanh nhẹn, lại rành mạch rõ ràng, không có phạm lỗi nào, thì mới từ từ thay đổi cái nhìn mới.

Dù gì thì Tống Tiểu Hoa cũng đã từng là một sinh viên mỗi ngày phải đối diện với những công thức quan hệ số học thuộc ngành khoa học tự nhiên, cộng thêm lúc học trung học cũng đã học qua cách tính toán bằng bàn tính, sau khi tốt nghiệp đi làm thì công việc cũng có một phần dính đến nghành tài vụ và kế toán, trong lòng hiểu rõ mới chủ động yêu cầu được nhận loại công việc tổn hao sức lực nhưng có thể nhận lấy kết quả không tốt này, chỉ cần không cẩn thận một chút thì mọi chuyện sổ sách này có thể trở nên rối tinh rối mù.

Từ trước đến nay, Lục Tử Kỳ không bao giờ hỏi tới quyết định của nàng, cũng không tham dự vào, chỉ là mỗi lần đến mấy ngày phải đối chiếu

https://thuviensach.vn

sổ sách kia thì tính tình của ‘mẹ đứa nhỏ’ lại trở nên nóng này, sứt đầu mẻ trán, thì hắn cũng không nhịn được mà thở dài: “Tội gì phải như vậy.”

Thì hắn luôn nhận được một câu trả lời hung dữ, không có ngoại lệ: “Lão nương yêu tiền! Lão nương thích vậy!”.....

Mà trên thực tế, ngoại trừ Thính Huyền thì không có người ngoài nào biết được, bắt đầu từ tháng trước, Tống Tiểu Hoa quản lý sổ sách đã gần một năm, cũng bắt đầu hanh động. Sau khi điều tra ra được mấy vụ lợi dụng chức vụ để ăn bớt ăn xén trong một thời gian dài của những người trong tộc, rất ung dung bình tĩnh, không nói ra ngoài, chỉ bí mật cảnh cáo bọn họ, nói cho bọn họ biết, tất cả chứng cớ đều đang nằm ở trong tay của nàng.

Vốn dĩ những người này cho rằng Nhị phu nhân không biết bất cứ chuyện gì, nghĩ rằng nếu có lợi ích mà không lấy thì cũng uổng. Mỗi lần như vậy, số tiền thiếu hụt cũng không coi là nhiều, nhưng trải qua một thời gian lâu như vậy, thì khoản tiền này cũng không phải là ít, đủ để đưa lên quan xử tội.

Thật ra nói đi thì phải nói lại, những người có khả năng, có địa vị ở bên trong tất cả các chi, tất cả các phòng, có ai nghĩ rằng chỉ vì tham món lợi nhỏ trong một lúc mà lại thua trong tay của một người phụ nữ nhìn qua có vẻ như rất trung hậu lương thiện, đây quả thật là một thất bại ‘lật thuyền trong mương’ rất tiêu chuẩn còn gì.

Mọi chuyện đã đến nước này, cho dù bọn họ có không cam lòng như thế nào đi nữa, cũng không thể tùy tiện lấy mạng sống bản thân mình ra mà đùa giỡn. Thêm vào đó, thanh danh của Nhị gia ở trong triều giống như mặt trời buổi trưa, địa vị của chi thứ hai ở trong phủ không thể nào rung chuyển, không cần biết là đối cứng hay mềm đều không thể nào chiếm được chuyện tốt rồi, ngoại trừ ở ngoài ngoan ngoan nghe theo lời của Tống Tiểu Hoa, còn không thì kết cuộc như thế nào có thể tưởng tượng được.

https://thuviensach.vn

Đó là lý do mà Tống Tiểu Hoa phải bỏ không ít tâm tư để thu phục bọn họ, thậm chí không tiếc phải làm sổ sách giả để dung túng bọn họ tới mức độ cao nhất, đợi thời cơ chín muồi, mục đích chính là phải một lưới tóm lấy hết bọn họ, nhưng chuyện này cũng không phải có hành động gì to lớn chỉ đơn giản là đề phòng bất trắc mà thôi.

Dù sao, ở chỗ này, tuy mặt ngoài rất yên tĩnh ôn hòa, nhưng kỳ thật ở đằng sau cánh cổng lớn kia lại là tranh đấu không ngừng, có thể nắm giữ được một lực lượng có thể sử dụng được ở trong tay vẫn luôn là chuyện tốt.

Nhưng nếu nói đến đạo đức nghề nghiệp, à, vậy thì sau này hãy nói đến, dù sao thì Lục gia cũng có tiền mà….

Ngoài ra, sổ sách tuy nhỏ bé, nhưng chứa đựng trong đó là những điều kỳ diệu to lớn. Chỉ là những dòng ghi chép tới lui trong sổ sách, nhưng người ngoài lại không thể nào nhìn thấy được hết những ẩn tình chứa đựng trong đó.

Mà Tứ Di Nương đã im hơi lặng tiếng nhiều năm bây giờ lại nắm quyền một lần nữa, suy nghĩ muốn có thể hô phong hoán vũ, tiếp tục leo lên cao ở tại Lục gia. Mà điều Tống Tiểu Hoa muốn cũng là tương lai của gia đình, vì vậy, tạm thời giữa hai bên cũng không có gì mâu thuẫn với nhau.

Huống chi, tuổi của Tứ Di Nương cũng không còn trẻ nữa, mà trải qua chuyện của Tử Cầm, Lục lão gia sẽ không tránh khỏi đề phòng hay có chừng mực với nàng ta. Tuy nhìn mặt ngoài đầy vinh quang, nhưng năng lực có thể mạnh tới cỡ nào? Có thể mạnh như thế này được bao lâu?

Đã như vậy, lúc này cần gì phải làm cho nàng ta cảm thấy bị uy hiếp, hay tại sao phải có xung đột về lợi ích với nàng ta? Mọi người cứ nên tiếp tục giữ vững cảnh tượng hài hòa ‘đại đoàn viên’ này thật tốt thì hơn.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa ngâm mình trong nước, thoải mái dễ chịu thở dài. Nhớ năm đó, nàng là một đứa bé hồn nhiên lương thiện biết bao nhiêu, bất quá chỉ mới trải qua khoản thời gian mấy năm ngắn ngủi thôi, thì đã trở thành một người đầy những âm mưu quỷ kế rồi, đây chính là cuộc sống nha, ôi cuộc sống…..

Đang ngồi than thở, thì nghe cửa phòng tắm vang lên một tiếng 'ầm', sau đó một giọng nói non nớt truyền tới: "Mẹ, tắm, tắm, nhìn."

Theo bản năng khiến cho cả người rụt vào trong nước, đầu óc của Tống Tiểu Hoa có chút choáng váng…..

"Nương, nương, nương …."

"Lão nương của con tắm rửa mà tên quỷ nhỏ háo sắc này cũng phải coi à! Nương nương cái gì mà nương nương! Còn nói bậy bạ nữa ta sẽ diệt chín họ nhà con!"

Nàng không thể chịu nổi tiếng gào khóc bên ngoài nữa, Tống Tiểu Hoa chỉ đành mặc quần áo chỉnh tề, vừa mở cửa vừa mắng.

Một đôi mắt ửng đỏ cũng theo tiếng mở cửa mà nhào tới, bị ngã nhào xuống đất rất mạnh, tạo thành tiếng động rất lớn, làm cho toàn bộ sự tức giận Tống Tiểu Hoa đều trở thành là đau lòng.

"Ái chà, cục cưng, tâm can bảo bối của mẫu thân bị té sao? Mau lại đây cho mẫu thân coi thử một chút nào."

Vội vàng ôm hắn dậy, xoay người lại, cho nên vốn dĩ đang muốn bày tỏ tình thương của một người mẫu thân, trong phút chốc đã biến thành lửa giận hừng hực: "Nhóc con nhà ngươi, đang làm chuyện xấu gì phải không?"

https://thuviensach.vn

Tất cả trên người, trên tay, và trên mặt của Lục Việt đều dính mực, ngay cả trong miệng cũng bị dính, khi hắn ta cười lên 'khanh khách' không ngừng, thì trong miệng cũng có mấy cái răng nhỏ giống như hạt gạo cũng bị nhuộm đen,nhìn vào rất bắt mắt.

Dường như hắn biết được chỉ cần Tống Tiểu Hoa nhìn thấy vẻ mặt hí hửng vui đùa của hắn ta thì không thể nào tức giận với hắn được, vì vậy không ngừng quơ tay múa chân, mặt mày hớn hở, giống như một cú ngã vừa rồi không làm cho hắn bị đau chút nào, nhưng ngược lại rất là thoải mái vậy.

Sau khi được tròn một tuổi, hầu như Lục Việt cũng không còn khóc nữa. Cho dù như thế nào thì đều híp mắt nhe răng, lúc nào khóe miệng cũng vui tươi hớn hở, không quan tâm là đang bị mắng hay bị đánh, không để ý đến việc đang bị bệnh hay là bị té đến nỗi trầy xướt da, phản ứng lớn nhất cũng chỉ là hơi nhăn mày nhíu mi một chút mà thôi, sau đó thì nhanh chóng trở về với vẻ mặt muốn vui vẻ như thế nào thì sẽ vui vẻ như thế đó.

Tống Tiểu Hoa luôn cho rằng bản thân mình đã rất không tim không phổi, cả ngày chỉ biết cười ngây ngô, không ngờ con trai mình sinh ra còn lợi hại hơn cả mình gấp trăm lần. Đây đúng với câu nói Trường Giang sóng sau dồn sóng trước, xô đẩy sóng trước đập vào, chết trên bờ cát…..

"Mẫu thân, không thấy đệ đệ đâu hết!"

Lục Lăng thở hổn hển chạy tới, sau đó vỗ vỗ ngực thở một hơi thật sâu: "Con còn tưởng đệ đệ lại trốn ở chỗ nào rồi chứ, còn đang muốn gọi Vô Khuyết theo bên người gia gia trở về nữa."

Từ lúc mà Lục Việt bắt đầu biết bò, thì bọn họ hoàn toàn không có một ngày bình yên. Chỉ cần người trong coi hắn lơ là một chút, thì hắn giống như sẽ biến mất khỏi thế gian này. Dưới sàn, dưới gầm bàn, trong tủ, phía sau bình phong, bất cứ chỗ nào càng khó tìm thì hắn ta sẽ chui vào chỗ

https://thuviensach.vn

đó. Sau đó lại từ từ leo ra ngoài, bò ra khỏi viện, trong bụi hoa, trong hốc cây, có lần thậm chí đinh trèo vào trốn trong chum tương, không ai biết rốt cuộc hắn làm sao chui vào được những chỗ đó. Đợi cho đến sau khi hắn biết đi biết chạy thì càng tệ hơn nữa, phạm vi đã được mở rông ra cả trạch viện lớn này. Kết qua cuối cùng là hầu như mỗi ngày Lục phủ đều la hét loạn cả lên để trình diễn một màn 'lục soát tìm người'.

Cũng may có lỗ mũi của Tống Vô Khuyết ở đây, nếu không, nhất định Tống Tiểu Hoa sẽ phải dùng sợi dây xích để buộc tên quỷ nhỏ làm cho người tức chết này ở bên người trong pham vị một mét….

"Lăng Nhi, tại sao dáng vẻ của con cũng trở nên như vậy rồi?" Tống Tiểu Hoa thả Lục Việt xuống đi trên đất, ngược lại kéo Lục Lăng đã bị biến thành một đứa bé Châu Phi tới gần: "Việt Nhi lại chạy tới thư phòng gây phiền phức gì rồi có phải không?"

"Là do Lăng Nhi không trông chừng đệ đệ cho tốt, cho nên mới làm đổ nước mực, đều là lỗi của Lăng Nhi."

"Con thì lúc nào cũng che chở cho tên nhóc hư hỏng này hết!"

Gõ nhẹ vào trên trán hắn, Tống Tiểu Hoa lại tiếp tục cảm khái lần thứ mười ngàn, tại sao nàng lại không sinh được một đứa bé đáng yêu lại hiểu chuyện như vậy chứ…..

Còn chưa có cảm khái xong, đã nghe tiếng 'phù phù' vang lên ở sau lưng, sau đó là tiếng kêu sợ hãi của Lục Lăng: "Đệ đệ bị rơi vào trong hồ nước rồi!"

Ngay sau đó, bỗng nhiên một bóng đen cũng nghiêng ngả lao ra, tiếng 'phù phù' lại vang lên, vừa lúc Lục lăng cũng sợ hãi kêu lên: "Vô Khuyết cũng nhảy vào rồi!"

https://thuviensach.vn

Trái tim hồi hộp đến mức muốn ngừng đập, lúc Tống Tiểu Hoa choáng váng đứng lên quay đầu lại thì chỉ thấy một con chó lớn màu đen, đang ngậm một đứa nhỏ ướt nhẹp, nhảy lên khỏi hồ tắm. Đứa nhỏ bị sặc nước làm cho mặt mày vẫn còn đỏ ửng, không biết tại sao trên mặt vẫn tươi cười hớn hở….

“Con đúng là khắc tinh của mẫu thân mà! Không biết kiếp trước mẫu thân thiếu nợ con nhiều bao nhiêu nữa? Hả?

Lục Tử Kỳ trở lại, đã thấy Tống Tiểu Hoa quần áo thì bị ướt, đầu đầy mồ hôi đang cởi hết quần áo của Lục Việt vô cùng hiếu động, dùng khăn vuông để lau thân thể, còn miệng thì không ngừng lải nhải. Lục Lăng thì nhẹ nhàng đứng ở một bên giúp đỡ, bộ dạng đang mặt quần ngắn cực kỳ thoải mái, vừa nhìn là biết mới tắm rửa xong.

“Sao hôm nay lại tắm cho bọn nhỏ sớm như vậy?”

“Chàng nghĩ ta muốn như vậy sao?”

Giọng điệu vô cùng không tốt, hiển nhiên là bị con trai chọc tức đến nỗi xù lông lên rồi, tốt nhất là không nên hỏi tiếp nữa, để tránh đổ thêm dầu vào lửa, vì vậy đành phải nói lảng sang chuyện khác: “Vô Khuyết đâu?”

“Vô Khuyết sợ nóng, đang ở trong hầm băng của gia gia để hóng mát.” Lục Lăng thông minh dành trả lời trước: “Phụ thân, là do Lăng Nhi không tốt, làm văng mực lên khắp người đệ đệ, cho nên mẹ đang tắm cho đệ đệ!”

“Đừng có nghe lời Lăng Nhi.” Tống Tiểu Hoa đánh một phát vào mông nhỏ của Lục Việt: “Đều là chuyện tốt do tên tiểu quỷ đòi nợ này làm ra!”

“Cha ~”

https://thuviensach.vn

Ôm lấy tên nhóc đang lảo đảo chạy tới, Lục Tử Kỳ giả vờ tức giận: “Việt Nhi lại nghịch ngợm làm cho mẹ tức giận phải không?”

“Cha, hôn ~”

“Được, cha hôn Việt Nhi một cái. Không phải Việt Nhi cũng phải hôn cha một một cái sao?”

“Hôn, tiền, tiền ~”

Nhìn hắn dùng một đồng tiền đổi một cái hôn của con trai, Tống Tiểu Hoa không nhịn được lại càu nhàu: “Chàng cứ nuông chiều nó như vậy, sớm muộn gì cũng có một ngày bị chàng biến thành một tên phá của vừa tham tiền lại mê săc cho coi!”

“Chỉ là dỗ cho đứa nhỏ vui vẻ hoạt bát một chút thôi, nàng không cần phải khẩn trương như thế. Lại nói, Việt Nhi chỉ mới lớn một chút thôi, không cần phải gấp gáp dạy dỗ, mai mốt còn có nhiều thời gian.

“Dù sao cũng là con trai của chàng, chàng thích làm sao thì làm đi. Lăng Nhi, tới đây để mẫu thân giúp con lau khô tóc.”

Hiện giờ mặc dù trong nhà có hai đứa bé, nhưng mà không xảy ra vấn đề là ai được cưng chiều hơn ai, bởi vì mỗi bên cha mẹ đều thiên vị một bên, vậy là huề nhau.

Bởi vì trước đó Lục Tử Kỳ bỏ lỡ quá trình lớn lên của Lục Lăng, cho nên khó tránh khỏi sẽ quan tâm Lục Việt nhiều hơn. Tận mắt nhìn thấy con trai từ lúc là một đứa bé còn chưa mở mắt cho tới bây giờ cao lớn như vậy,từ lúc biết bò, biết đi, biết chạy, biết khóc, biết cười, rồi biết nói chuyện, cảm giác mỗi ngày trôi qua đối với hắn đều rất chân thật, tình cảm cũng mỗi ngày một sâu đậm hơn.

https://thuviensach.vn

Thêm vào đó, lúc nào Lục Việt cũng cười toe toét, khuôn mặt nhỏ nhắn chỉ thấy răng không thấy mắt, làm cho người ta vừa nhìn cũng không khỏi có cảm giác vui vẻ, mọi phiền não cũng tan biến. Lục Tử Kỳ phải lao tâm lao lực bên ngoài cả một ngày, hiển nhiên thích thú không có việc thì đi trêu chọc đứa nhỏ này một chút.

Mà rõ ràng Tống Tiểu Hoa lại yêu thương đứa bé không phải do chính mình sinh ra là Lục Lăng hơn. Cũng không biết là bởi vì ở chung với nhóc trong khoản thời gian dài hơn, hay là bởi vì tính tình đứa nhỏ kia khéo léo hiểu chuyện làm cho người ta không thể nào không yêu thương đến tận xương tủy, cũng có thể là bởi vì dung mạo của nhóc nhìn tuấn tú hơn cũng không chừng….

Mọi người đều nói, trong mắt người làm mẹ thì vĩnh viễn đứa con mình sinh ra là xinh đẹp nhất trên đời này. Nhưng đối với Tống Tiểu Hoa mà nói thì Lục Lăng tốt hơn nhiều so với Lục Việt mà chính mình sinh ra.

Mặc dù Tiểu Việt cũng là một thiếu niên tuấn tú xinh đẹp, nhưng nếu lấy Tiểu Họa ra so sánh thì vẫn là thua kém ba phần. Cho nên mới nói, gen di truyền của người mẹ quan trọng đến cỡ nào chứ….

——— ———————

——— ———————

Chung quy thì Lục Việt là một đứa trẻ sinh non, chiều cao cũng thấp hơn những đứa nhỏ cùng lứa một chút, hơi gầy yếu hơn một chút. Tống Tiểu Hoa đành phải chịu khó bỏ chút sức lực vào việc ăn uống hằng ngày của nhóc, hi vọng tương lai có thể bồi bổ lại cho việc sinh thiếu tháng.

Qua tám tháng thì kiên quyết cho nhóc dứt sữa, thay đổi toàn bộ những món ăn chính có chất dinh dưỡng phong phú hơn. Ngược lại tên nhóc này cũng coi như dễ nuôi, hoàn toàn không kén ăn, chỉ duy nhất căm thù rau cải đến tận xương tủy.

https://thuviensach.vn

“Việt Nhi nghe lời, ăn cái này đi.”

“Không, mẹ, đắng ~” vừa nhìn thấy trong chén cơm có trộn rau cải, mặt của Lục Việt lập tức nhíu lại giống như một trái khổ qua, còn dùng sức lè lưỡi thổi ‘phù phù’.

“Mẫu thân của con không đắng! Đừng lải nhải, há miệng!”

“Cha, đắng ~”

“Không được chuyển hướng, phụ thân con ngọt lắm! Mau há miệng!”

Thấy Lục Tử Kỳ buông tay, làm ra nét mặt: phụ thân không giúp được gì cho con rồi, ngoan ngoãn nghe lời của mẫu thân con mới là chính đạo, Lục Việt lập tức đưa tầm mắt nhờ giúp đỡ về phía Lục Lăng chỉ lo vùi đầu ăn cơm.

“Đừng hòng đánh chủ ý lên người đại ca con! Nếu còn không há miệng thì cẩn thận mẫu thân sẽ đánh con đó!”

Mắt thấy nhất định không thể nào thoát khỏi dâm uy của Tống Tiểu Hoa, vì vậy Lục Việt đành phải bày ra bộ dáng anh dũng hy sinh, hiên ngang lẫm liệt, há miệng ngậm lấy đám rau cải cực kỳ ác độc kia mà nuốt xuống, cái miệng nhỏ nhắn nhai nhai bên trái, rồi lại nhai nhai bên phải, nhưng mà chết sống cũng không muốn nuốt xuống.

“Ta đếm tới ba, nếu trong miệng của con vẫn còn rau xanh, thì sẽ bắt con phải ăn toàn bộ rau cải ở trên bàn này!” Cũng không để ý nhóc có hiểu hay không, Tống Tiểu Hoa nửa đùa nửa thật bắt đầu đếm số: “Một, hai.....”

Tiếng ‘ba’ sắp sửa bật ra, thì đột nhiên Lục Việt quay người lại, ôm lấy Lục Lăng vừa mới ngẩng đầu lên còn chưa kịp phản ứng gì, miệng đối miệng, đẩy tất cả rau xanh qua, sau đó đắc ý hả hê nhìn về phía mẹ mình

https://thuviensach.vn

đang trừng mắt há miệng sửng sờ, rồi nhóc há miệng khoe bên trong trống rỗng….

“..... Nhóc con hư đốn này, lại ăn hiếp đại ca hả!”

Tống Tiểu Hoa đang muốn trút giận, Lục Lăng khẽ hừ nhẹ một tiếng, lông mày nhíu lại, sau đó cuối đầu khạc ra một cái răng cùng với ngụm máu.

Cái răng sữa kia vốn đã rung rinh, chỉ đợi gãy đã bị cái đụng này tuyên cáo chấm dứt tuổi thọ và chết ngay tại chỗ.

Nhưng Lục Việt lại không hiểu chuyện gì đã xảy ra, vừa nhìn thấy máu thì lập tức ngây người. Nhóc nhớ lại việc mình bị ngã đập đầu rách da trên tảng đá mấy ngày trước, rất là đau, mà cái thứ chảy ra lúc đó cũng có màu sắc này.

“Ca ca!”

Đang bận rộn kiểm tra Lục Lăng để cho nhóc súc miệng, Tống Tiểu Hoa và Lục Tử Kỳ bị tiếng kêu khóc bất thình lình vang lên làm cho giật mình.

Chỉ thấy Lục Việt từ lúc hơn mấy tháng đã không rớt một giọt nước mắt, hiện giờ lại liều mạng gào khóc, nước mắt thì tuôn như mưa, miệng thì ầm ĩ không ngừng….

“Ca ca, thương, Việt Nhi, không tốt!” Vừa khóc vừa giơ tay lên định đánh chính mình, Lục Lăng cũng luống cuống vội vàng nhào tới ôm lấy nhóc: “Ca ca không đau, ca ca không có việc gì, đệ là một người đệ đệ tốt nhất trên đời này.”

Lục Tử Kỳ vô cùng vui mừng với việc huynh đệ yêu thương lẫn nhau, con mắt của Tống Tiểu Hoa đảo một vòng, gắp rau xanh trên bàn lên: “Việt

https://thuviensach.vn

Nhi, con ăn hết những thứ này thì ca ca sẽ hết đau ngay.”

Nhìn Lục Việt ngoan ngoãn nhét rau xanh vào trong miệng, Lục Tử Kỳ chỉ có thể giơ ngón tay cái lên đối với việc Tống Tiểu Hoa có thể lợi dụng tất cả cơ hội lừa dối con trai,.....

Sau khi ăn xong, dỗ cho các con lần lượt ngủ hết, Tống Tiểu Hoa bưng một chén gì đó đen thui đi vào thư phòng của Lục Tử Kỳ.

Bỏ phong thư trong tay xuống, thở dài một tiếng buồn bả: “Lần này lại là gì vậy?”

“Bí truyền của Chương thái y, mau uống đi cho nóng.”

“Dao Dao, ta cũng sắp trở thành ấm sắc thuốc thí nghiệm của viện Thái Y rồi.”

“Đáng đời, ai kêu chàng bị bệnh chứ?”

“Bệnh dạ dày của ta đã đỡ hơn rất nhiều rồi mà!”

"Ta nói không khỏe chính là không khỏe! Tự giác một chút đi, đừng có dự định ăn vạ giống như Việt Nhi!”

Hơn một năm nay, Tống Tiểu Hoa kiên trì bền bỉ cho Lục Tử Kỳ uống thử đủ các phương thuốc ly kỳ cổ quái, thức ăn dược vật, thậm chí tập luyện luôn cả khí công, còn thiếu chưa nhảy qua dùng vu thuật gạt người mà thôi. Làm tất cả mọi chuyện chỉ vì một thứ trên người của hắn, đó chính là dạ dày.

Giống như chết đi sống lại, chẳng hiểu tại sao Tống Tiểu Hoa dường như thay đổi tính tình, bắt đầu chủ động lui tới quan hệ với những gia đình quan lại trong kinh thành, mà trong đó, thân thiết với hơn phân nửa là những phu nhân của mấy vị thái y nổi tiếng trong viện Thái Y….

https://thuviensach.vn

Mặc dù đã chuẩn bị tâm lý từ lâu, nhưng sau khi Lục Tử Kỳ uống xong vẫn cảm thấy đắng đến nổi đen cả mặt, phải uống hai chén nước sạch mới cảm thấy đỡ hơn một chút: “Không lẽ Chương Thái Y này có thù oán gì với ta hay sao?”

“Đừng có nói bậy bạ không phân biệt được người tốt người xấu! Ông ta đã vất vả lắm mới lấy được phương thuốc mà người người đều muốn từ nước khác đấy, rất là quý giá!”

“Nước khác sao?”

Tống Tiểu Hoa cũng không để ý đến nghi ngờ của hắn, nhìn qua tờ giấy đang mở ra ở trên bàn: “Lại có thư của đại ca hả?”

“Ừ, khoản thời gian trước bọn họ đến bờ Đông Hải.” Đưa lá thư cho nàng: “Nàng ngửi thử xem, có nghe được mùi vị mặn chát hay không?”

Chỉ có một trang thư đơn giản sơ lược: “Nhìn qua có vẻ như chơi rất vui, ta chưa bao giờ đi tới nơi đó!”

“Sau này có cơ hội, nhất đinh ta sẽ đi với nàng.”

“Được, một lời đã định.”

“Dao Dao.....”

“Hả?”

“Không có gì.”

Xếp lá thư lại, gõ nhẹ lên đầu của hắn một cái: “Có phải hiện giờ chàng đang rất nhớ đại ca hay không?”

“Tại sao lại hỏi vậy?”

https://thuviensach.vn

“Lúc ăn cơm khi nãy thì ta đã nhìn ra được rồi. Bởi vì Lăng Nhi và Việt Nhi làm cho chàng nhớ về chuyện chàng và đại ca, ta nói không sai phải không?”

Thuận thế nắm lấy cổ tay của nàng: “Bản lĩnh xem sắc mặt và lời nói của nàng càng ngày càng lợi hại.”

“Lúc này đây ta mới không cần nhìn mặt để nói chuyện đâu, nếu ngay cả người đàn ông của mình có suy nghĩ gì mà ta còn không biết thì ngủ chung một giường với nhau nhiều năm như vậy có ích lợi gì!”

Dùng sức một chút, kéo nàng lại gần: “Vậy nàng có biết thật ra ta muốn nói cái gì mới vừa rồi hay không?”

“Chàng cũng muốn tìm một cuộc sống nhàn rỗi điền viên giống như mấy người đại ca, cũng hi vọng cùng với ta và các con trải qua những chuỗi ngày như vậy. Nhưng, bây giờ thì không được. Bởi vì chàng còn có chuyện chưa làm xong, còn có thứ mà mình không bỏ được.”

Ánh mắt hắn cụp xuống: “Nàng có cảm thấy tiếc nuối hay không?”

“Lão nương ta đây trẻ trung xinh đẹp, tài hoa phong nhã, có gì mà tiếc nuối? Loại hưởng thụ này đợi đến khi nào già đến nỗi giống như hạt đậu khô thì mới nghĩ tới!” Ngừng lại một chút, đột nhiên nàng nói lớn tiếng hơn: “Không phải chàng vẫn kiêu ngạo muốn lúc nào cũng được làm quan lớn hay sao? Mặc dù ta được làm một quý phu nhân của quan lớn cũng rất là thỏa mãn, nhưng chàng cũng không thể lúc nào cũng chiếm lấy vị trí đứng đầu, nếu có thể thì hãy lui về đằng sau dưỡng lão cũng được, nhường cho những người trẻ tuổi một cơ hội!”

Hắn nở nụ cười chua chát, ánh mắt thâm sâu: “Nàng thật sự cảm thấy thỏa mãn sao?”

https://thuviensach.vn

“Dĩ nhiên rồi, đi đến đâu cũng được người ta hầu hạ, ăn uống thật ngon, hơn nữa, trong tay còn nắm quyền kinh tế của một gia đình rất giàu có, thoải mái đến nổi ta cũng sắp chết luôn rồi đây!”

“Dao Dao, nàng hiểu ta như vậy….thì làm sao ta lại không hiểu rõ nàng được chứ?”

Buông tay ra, đứng lên, lau đi những giọt mồ hôi trong suốt trên trán nàng: “Chuyện hai năm trước chắc nàng đã biết rồi, là Hoắc Nam nói cho nàng biết có đúng không?”

Cả người nàng hơi cứng lại, bĩu môi: “Đều là những người thông minh, thì không cần vòng vo gì nữa, từ khi nào thì chàng biết ta đã biết chuyện?”

“Ngày đó ở gia đình nông dân, lúc tiễn đưa Hoắc Nam và Tiểu Hàm, lúc cuối cùng mới xác định được.”

“Xác định..... Nói như vậy, chàng đã nghi ngờ từ lâu rồi sao?”

“Khoảng thời gian từ lúc nghi ngờ đến lúc xác định cũng không tính là lâu đâu.”

Suy nghĩ một chút, nàng như bừng tỉnh hiểu ra: “Nhất định là từ lúc ta đồng ý với phụ thân đi theo Tứ Di Nương học tập quản lý gia đình, chàng đã bắt đầu có lòng nghi ngờ rồi, được lắm, vậy mà vẫn làm bộ giống như một người không liên quan!”

“Nếu như nàng đã không muốn cho ta biết, thì ta sẽ không biết.” Lướt nhẹ qua lọn tóc rơi trên má nàng: “Một chiêu này, còn không phải là học được từ nàng hay sao?”

“Còn dám học Trư Bát Giới trả lời lại hả!” Tống Tiểu Hoa la lên ‘ngao..ooo’ một tiếng, cắn thật mạnh lên cổ Lục Tử Kỳ, trong nhay mắt đã

https://thuviensach.vn

hiện ra hai hàng dấu răng: “Chàng lừa gạt trêu chọc ta như vậy!”

Đụng một chút là như vậy, chỉ cười khổ sờ vào chỗ đau: “Một cái cắn này, thêm vào những thang thuốc, nước canh kỳ lạ quái dị mà ta đã uống, chắc cũng đủ để giải tỏa được hết nổi bực bội trong lòng nàng rồi chứ hả?”

“Chiếm được lợi mà còn làm ra vẻ! Không phải những thứ đó đều là vì tốt cho chàng sao?”

“Không sai không sai, nhưng mà, quả thật những thứ đó cũng không nên có mùi vị kỳ lạ như vậy.”

Rốt cuộc không thể nhịn được, bật cười: “Coi như chàng thông minh.”

“Cho nên, nhìn vào việc ta biết rõ trong núi có hổ mà vẫn xông vào, bỏ qua chuyện này đi!”

“Vậy sau này chàng còn dám tái phạm nữa không?”

“Không dám, không dám nữa, thật sự đắng đến phát sợ luôn. Nếu như không phải ta không thể nhịn được nữa, thì làm sao ta có can đảm nói rõ mọi chuyện với nàng chứ?”

“Té ngã một lần học khôn một chút, như vậy mới phải chứ!”

Nói đùa một câu, sau đó bình tĩnh đưa mắt nhìn hắn trong chốc lát, đột nhiên nàng ôm chặt eo của hắn, dùng sức thật mạnh, dường như muốn đem bản thân mình hòa nhập vào lồng ngực kiên cố nhưng thon gầy kia: “Đông Thanh, thật ra thì ta biết rõ, nếu như phải chọn lựa một lần nữa, hay là gặp phải trường hợp giống như vậy, thì chàng cũng sẽ không do dự mà đánh cuộc một lần nữa.”

Ánh mắt buồn bã, đau xót: “Dao Dao, ta.....”

https://thuviensach.vn

“Ta hiểu, ta đều hiểu. Chàng phải vì ta, vì cái nhà này mà giữ gìn sức khỏe thật tốt, đừng để cho mình bị thương, cũng đừng để bản thân gặp chuyện không may. Nếu như đến nỗi như vậy, thì nhất định lúc đó không còn sự lựa chọn nào khác nữa. Đông Thanh, cho dù chàng lựa chọn như thế nào, ta cũng sẽ đi theo chàng, cho dù là được sống, hay là bước vào đường chết. Thì ta sẽ không tiếp tục làm một kẻ ngốc chỉ biết chấp nhận sự an bài của mọi người. Những chuyện chàng đã làm, những đại sự vì vua vì nước, ta đều không hiểu. Ta không có bản lãnh giống như Tiểu Hàm, có thể cùng với người đàn ông của mình dong ruỗi nơi sa trường. Điều mà ta có thể làm chỉ là đứng ở phía sau chàng, vì chàng chăm lo mọi chuyện để không phải lo lắng vì bất cứ ai trong nhà. Thỉnh thoảng còn có thể nghe chàng kể lể về những chuyện phiền chán trong lòng. Mặc dù không giúp được gì, mặc dù chỉ là im lặng lắng nghe, nhưng ta nghĩ, nếu chàng có thể có một người để bày tỏ mọi thứ mà không hề cố kỵ điều gì, như vậy thì chàng cũng sẽ cảm thấy nhẹ nhàng dễ chịu một chút, đúng không?”

Nhìn nàng ngẩng mặt lên, nhìn ánh nến đang chiếu vào đôi mắt linh động, Lục Tử Kỳ hôn nhẹ ở trên môi nàng: “Đúng.”

Dao Dao, tất cả những gì nàng làm, ta đều ghi khắc trong lòng.

Ta sinh ra thật may mắn có thể cùng làm bạn với nàng. Có một người thê tử như thế này, người làm tướng công như ta còn đòi hỏi gì hơn.

Trong đôi mắt của Tống Tiểu Hoa chợt dâng lên một tầng sương mù, Lục Tử Kỳ càng ôm nàng chặt hơn, giọng nói cũng trầm xuống, ôn nhu giống như một làn nước tràn ra: “Dao Dao, khổ cực cho nàng, cũng uất ức nàng rồi. Chờ cục diện chính trị trong triều ổn định một chút, ta sẽ dẫn nàng, cùng với Lăng Nhi và Việt Nhi vui vẻ đi ra ngoài giải buồn. Nếu không phải bây giờ tạm thời không thể bỏ bê mọi công vụ, chúng ta có thể lười biếng nghỉ ngơi rảnh rỗi thêm nửa ngày, có được không?”

“Được.....” Giọng nói nàng nghẹn ngào.

https://thuviensach.vn

“Nhìn nàng kìa, cũng đã làm mẫu thân của hai đứa trẻ, vẫn cứ thích khóc như vậy, cái này thật còn không bằng Việt Nhi nữa.”

“Chàng biết cái gì, ta bị tình cảm sâu đậm cao thượng của bản thân mình làm cho cảm động mà thôi. Ta chính là một người nữ nhân có thể đứng sau lưng người nam nhân thành công trong truyền thuyết, mai mốt nếu chàng nhận được đội quân Chương Dã thì phải chia cho ta một nửa. Nếu như đi tham gia ‘Cảm Động Trung Hoa’, ta mà không đứng đầu thì nhân dân cả nước sẽ phản đối cho mà xem!”

"..... Lúc nào nàng cũng cố gắng hết sức để tự khen ngợi bản thân mình như vậy.”

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Kiên Quyết Không Trèo Tường

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Beta: Thư_Plynh

Tống Tiểu Hoa quyết định từ giờ trở đi hận mực nước, cực kỳ thống hận loại mực này.

"Mẫu thân, Lăng Nhi vốn định dạy đệ đệ viết chữ...”

Lại nhìn Lục Lăng và Lục Việt đã biến thành hai con “gà châu Phi*”, Tống Tiểu Hoa hít sâu một hơi, tự nói với bản thân mình rằng “Thế giới tuyệt vời như vậy, ta lại gắt gỏng như thế, làm nương của chúng nó mà vậy thì thật là không tốt ôi không tốt...”

*Tống Tiểu Hoa là người xuyên qua nên mới biết “châu Phi”, ý nói hai đứa nhỏ bị vẩy mực thành gà đen.

"Lăng Nhi, đệ đệ còn nhỏ, qua hai năm nữa mới đến tuổi học viết chữ. Do đó trước nhất, con đừng để nó bước vào thư phòng của mình, cho dù đến gần cũng không được, nhớ kỹ chưa?” Phần sau của toàn bộ câu nói là nàng nghiến răng ken két để thốt từng chữ từng chữ một ra khỏi miệng.

Lục Lăng ngoan ngoãn gật đầu, trái lại Lục Việt vẫn cười ngây ngô như cũ. Tống Tiểu Hoa nhìn nó mà nghiến răng càng thêm chặt, dáng vẻ nàng giống như muốn túm lấy đánh cho một trận, nào ngờ bàn tay nhỏ bé

https://thuviensach.vn

giấu ở sau lưng của nó bỗng nhiên vươn ra, để lộ cây bút lông to tướng còn đẫm mực đầm đìa, trong nháy mắt đã nhanh nhẹn vẽ một dấu gạch chéo to đùng lên khuôn mặt nhăn nhó của Tống Tiểu Hoa...

Tống Tiểu Hoa nổi trận lôi đình: "Ngày hôm nay, ta mà không đánh mông con nở thành tám cánh hoa thì con mãi mãi cũng không biết vì sao sáng nào mặt trời cũng mọc đằng đông!”

Lục Lăng liên tục cầu xin: “Mẫu thân, người đừng tức giận, tạm tha cho đệ đệ lần này đi!”

Lục Việt vỗ tay cười to: “Nương, xấu xấu, nương, xấu hổ ~ ”

"... Còn dám ở đó mà chê cười lão nương hả?! Lăng Nhi tránh ra!”

Vì thế, Lục Tử Kỳ vốn ra ngoài, vừa trở về đã nhìn thấy tình cảnh gà bay chó sủa tập mãi cũng thành thói quen này: “Dao Dao, nàng sao vậy? Việt Nhi lại gặp rắc rối hả?”

Tống Tiểu Hoa kẹp chặt đứa nhỏ gây sự đang giãy dụa tay chân và cúi đầu xuống dưới vào giữa hai chân mình. Bàn tay nàng giơ lên cao rồi hạ xuống nhẹ nhàng: “Sớm biết nhi tử của chàng không làm người ta bớt lo như vậy, lúc trước lão nương nên bóp chết con nòng nọc nhỏ kia của chàng trong ao cho rồi!”

"....."

"Lục huynh, ta có thể thỉnh giáo một chút không? Nòng nọc nhỏ và ao trong lời của tẩu phu nhân* được giải thích như thế nào?”

*Tẩu là chị dâu, phu nhân nghĩa là phu nhân của Lục Tử Kỳ.

Giọng nói trong trẻo ngân vang, lời nói tràn đầy sự chua chát, kèm theo cả ý cười chế nhạo.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa đang đứng quay lưng với cửa viện bỗng cảm thấy cả người mình cứng đờ như bị ai đó điểm huyệt, cánh tay nàng ngừng lại ở giữa không trung.

Lục Việt thừa cơ chạy thật nhanh, lăn lông lốc mấy vòng, vừa chạy vừa lắc lư: “Phụ thân!” Dừng lại một chút, nó hô to một câu cực ngọt ngào và ngây thơ: “Phiêu Phiêu thúc!”

Lục Lăng cũng chạy qua theo đệ đệ: “Lăng Nhi gặp qua* phụ thân.”

*Nguyên văn là “kiến quá” – Ở cổ đại, khi chào người lớn, người nhỏ thường dùng từ này để thể hiện sự tôn kính.

"Lăng Nhi, con còn nhớ ta không? Chúng ta đã từng gặp nhau một lần.”

"Thứ lỗi cho Lăng Nhi có đôi mắt vụng về, Lăng Nhi chỉ cảm thấy hình như ngài rất quen.”

"Ta không trách con, lúc đó con còn quá nhỏ. Phụ thân con hơn ta một tuổi, cho nên theo lý mà nói, con nên gọi ta một tiếng Nguyên thúc thúc.”

"Thái tử điện hạ, chuyện này có thể sao?”

"Lục huynh lại quên ước định giữa ta rồi ư? Hôm tay chỉ ôn tình bằng hữu ngày xưa, chỉ có Nguyên Hạo mà thôi.”

Nguyên Hạo...

Tống Tiểu Hoa rốt cuộc cũng bình ổn hơi thở, nàng từ từ xoay người lại: “Nguyên Hạo, đã lâu không gặp.”

Trường sam* tung bay trong gió, một màu hòa lẫn với sắc trời xanh biếc, có thể sánh với khuôn mặt yêu nghiệt, mi mắt cong cong.

https://thuviensach.vn

*Kiểu áo dài của nam, dài quá đầu gối (cổ đại)

Lau đi sắc xanh trên áo, cho dù thời gian cách trở, khoảng cách xa xôi, nụ cười kia vẫn chưa từng thay đổi.

Chỉ có ánh mắt hẹp dài là xếch lên với độ cong ngày một nhiều, dường như ánh sáng trong trẻo tựa như một dòng suối thanh sạch, vừa sâu vừa rộng trong đôi mắt ấy đã bị sự lạnh lẽo, cô độc từ phía chân trời nào đấy thay thế mất rồi.

"Tẩu phu nhân, biệt lai vô dạng*." Đuôi lông mày của y nhếch nhẹ đến mức khó mà nhận ra, ý cười của y đột nhiên trở nên thâm sâu: "Ta rất nhớ năm đó, khi chúng ta gặp nhau ở tiểu viện, đất trời cũng vào mùa như thế này, cũng là ba con mèo hoa."

*Biệt lai vô dạng: Hy vọng bạn vẫn khỏe từ khi chúng ta chia tay.

"Hả? Mèo?"

Lục Tử Kỳ bất đắc dĩ thở dài: "Năm đó là một lớn một nhỏ với một con chó, bây giờ là ba mẹ con - một lớn hai nhỏ."

Lục Lăng ngượng ngùng, gãi gãi đầu: "Đã để Nguyên thúc thúc chê cười rồi."

Lục Việt cọ cọ ở trước ngực phụ thân: "Ti ti ~ nương ti ti, ca ti ti, Việt Nhi ti ti (*)."

(*): từ gốc là "miêu" hoặc đọc thành "mễ", ý chỉ sữa mẹ, em bé đòi bú ti. Do em bé thích bú mẹ nên khi nghe từ đồng âm lại nhầm thành "mễ" (sữa mẹ)

Tống Tiểu Hoa bỗng nhiên cực kỳ cảm kích dấu chéo to đùng ở trên mặt, bởi vì nó có thể che đi khuôn mặt đỏ bừng trăm năm mới có của

https://thuviensach.vn

nàng...

Nàng khó khăn lắm mới dọn dẹp, lau rửa cho mình và mấy đứa nhỏ được sạch sẽ, gọn gàng, sau đó lại đi đến tiền viện, máu mũi của nàng đột ngột chảy ngược.

Trăng non đầu tháng mới nhú lên ở phía chân trời tựa như lưỡi câu, ánh trăng rải xuống mang theo vài phần trong veo và rực rỡ.

Huyền y, lam sam*. Một ngồi, một đứng. Bàn ngọc ghế ngọc, giàn hoa tử đằng tựa ô che. Một người đánh đàn, một người thổi tiêu. Tiếng đàn tình tang, tiếng tiêu du dương.

*Huyền y là y phục của Lục Tử Kỳ - Lam sam là y phục của Nguyên Hạo.

Dần dần, tiếng tiêu càng lúc càng chuyển lên cao hơn tựa như đang sát phạt nhưng tiếng đàn lại càng lộ rõ vẻ ôn hòa chính trực, chỉ là nhịp điệu này khiến người ta có cảm giác giống hệt cây thương mũi giáo bằng kim loại va chạm “leng keng” với nhau.

Ngày thu ve sầu lặng lẽ, gió đêm ngừng thổi.

Tống Tiểu Hoa không hiểu âm luật, hoàn toàn nghe không ra bản hợp tấu giữa tiêu và đàn kia thể hiện nội dung gì, nhưng chẳng rõ vì sao trong lòng nàng lại giống như có ngọn lửa đang thiêu đốt, bức ép mồ hôi chảy ròng ròng.

Thế nhưng nàng đã nhanh chóng tìm được lời giải thích hợp lý cho phản ứng khó hiểu của mình.

Sắc đẹp trước mặt, máu sói sục sôi.

https://thuviensach.vn

Ngón tay thon dài của người đánh đàn và cả mi mắt lẫn đôi môi gợi cảm kia, cần cổ trắng nõn với hầu kết chuyển động của người thổi tiêu lẫn dung nhan hoàn mỹ ấy, khi ánh trăng trắng nhạt phủ lên đôi người, bầu không khí độc đáo tản ra ở giữa bọn họ -- gian tình bắn khắp bốn phía.

"Ôi mẹ nó! Phiên bản mạnh mẽ của “Tiếu Ngạo Giang Hồ” (*) đây mà...”

(*): do nhân vật chính xuyên không nên thỉnh thoảng sẽ “lạc” những từ hiện đại vào

Hắn là đã bị câu nói thì thào của nàng quấy nhiễu, tiếng đàn bỗng nhiên ngừng lại, tiếng tiêu cũng theo đó mà kết thúc ở nhịp cao nhất, hãy còn vương vấn trong bầu không khí xung quanh rồi lập tức bay vút lên trời cao.

"Dao Dao, nàng đã đến rồi, mau ngồi vào chỗ đi!”

Lục Tử Kỳ đẩy đàn ra và đứng dậy, chắp tay mời Nguyên Hạo đang mỉm cười, thưởng thức ống tiêu: “Trong lúc vội vã chỉ có thể đối đãi như mọi ngày ở nhà, chỉ mong Nguyên huynh không ngại chỗ ta vụng về thì tốt rồi.”

"Lục huynh quá khách sáo, tại hạ mới là người đã mạo muội quấy rầy, ấy mới là cái tội.”

"Không dám, không dám."

"Khách sáo khách sáo rồi."

Tống Tiểu Hoa trợn trắng cả mắt, trái lại tự ngồi xuống trước: “Hai người cứ tiếp tục giả làm con bê* đi, ta đói bụng, ăn trước nhé.”

*Nguyên văn là “trang độc tử”, ý nói làm ra vẻ đáng thương.

https://thuviensach.vn

Nguyên Hạo sửng sốt, bật cười: "Ba năm không gặp, cách nói chuyện của tẩu phu nhân vẫn ngoài dự tính của người khác như vậy.”

"Đa tạ đã khích lệ, ngài vẫn trước sau như một, là một người dễ câu mất hồn kẻ khác.”

"... Tẩu phu nhân khen lầm rồi."

Ba người vừa mới ngồi vào chỗ của mình, hai tiểu gạo nếp lớn nhỏ đã chạy tới, một trước một sau.

Lục Việt vừa lăn vừa bò “nhất mã đương tiên”*, Lục Lăng hô gọi nhỏ theo sát phía sau.

*Thành ngữ “nhất mã đương tiên”: xung trận ngựa lên trước.

"Đệ đệ, đệ chậm một chút đã, cẩn thận ngã đau!”

"Phiêu thúc, Phiêu Phiêu thúc..."

Nguyên Hạo kịp nhìn thấy một tiểu “Hồng Hài Nhi” với chỏm tóc được buộc trên đỉnh đầu đang phóng tới chỗ mình với vẻ mặt vui sướng, y vội đưa tay bắt lấy đứa nhỏ sắp tiếp xúc với mặt đất lát đá rồi ôm nó vào trong lồng ngực.

Dáng vẻ thanh tú của nó có vài phần giống hệt nàng, nhất là đôi mắt đầy vẻ hoạt bát sinh động, ngoài ra còn có nụ cười rạng rỡ khiến người ta vừa nhìn đã cảm thấy thoải mái, say mê hấp dẫn.

Y lấy một cặp ngọc bội ra, đong đưa qua lại trước mắt đứa nhỏ: “Con tên là Việt Nhi phải không? Gọi ta một tiếng Nguyên thúc thúc, ta sẽ tặng thứ này cho con.”

Đôi mắt vừa to vừa đen láy của Lục Việt chợt vụt sáng, nhưng nó cũng chỉ tùy ý ngắm nhìn miếng ngọc bội vô giá ấy một chút rồi lại tiếp tục

https://thuviensach.vn

ngắm Nguyên Hạo với cái miệng nhỏ đầy nước miếng.

"Tuổi còn nhỏ mà cốt cách đã có vài phần “không bị tiền bạc cám dỗ” rồi đấy.”

Tống Tiểu Hoa cười khan một tiếng: "Đệ đề cao nó quá rồi, đó là vì đứa nhỏ ngốc này vốn chẳng biết thứ đồ ấy có giá trị bao nhiêu. Không tin lời ta thì đệ cứ thử đổi một đồng tiền xem.”

Nguyên Hạo không hiểu ra sao nên đành cười khổ. Lục Tử Kỳ đưa một đồng tiền qua. Vừa cầm tiền trong tay, Lục Việt lập tức dùng tư thế “Lý Ngư Đả Đĩnh” để đứng thẳng trên đầu gối y, kêu to một tiếng cực kỳ vang dội: “Thúc, Phiêu Phiêu thúc!”

*Lý Ngư Đả Đĩnh: một kiểu tư thế - người nằm thẳng rồi đẩy hai chân co lên cao quá đầu để lấy sức bật, sau đó hạ hai chân xuống đất thật mạnh để bật thẳng người lên, không cần phải dùng tay đỡ mặt đất để đứng dậy.

Nguyên Hạo cảm thấy mờ mịt: “Hình như vừa rồi ta mới nghe nó gọi mình phải không nhỉ? Là ý gì vậy ta?”

Lục Lăng xung phong nhận việc giải đáp nghi vấn: "Ý của đệ đệ là... Nguyên thúc thúc, thúc là một thúc thúc cực kỳ cực kỳ xinh đẹp!”

"... Vô cùng vinh hạnh."

"Đệ đệ thật sự rất thích thúc, luôn luôn ầm ĩ đòi tìm thúc, Lăng Nhi không ngăn được, khiến niềm vui của phụ mẫu và Nguyên thúc thúc bị quấy rầy đều là lỗi của Lăng Nhi, xin Nguyên thúc thúc đừng giận.”

Nguyên Hạo cười, xoa đầu nó thật dịu dàng: “Mới có mấy năm ngắn ngủi mà con đã trưởng thành, giống như một tiểu đại nhân hiểu chuyện biết tiến biết lùi. Năm đó, lần đầu tiên ta gặp con, bởi vì quá vội nên không chuẩn bị lễ vật gặp mặt, lần này nhất định phải bổ sung mới được. Đệ đệ

https://thuviensach.vn

con đã không phân biệt được tốt xấu như vậy, tạm thời ta giao hai miếng ngọc bội này cho con cất giữ. Đợi đến khi nó biết vật này có thể đổi được rất nhiều tiền thì con hãy giao cho nó.”

Lục Tử Kỳ đưa tay từ chối: “Quá quý giá rồi.”

Nguyên Hạo cười như không cười: “Có gì mà quý giá chứ, chỉ là một vật bình thường không thể ăn không thể uống mà thôi. Hay là Lục huynh cảm thấy giao tình giữa ta và huynh quá nhỏ bé, ta không có tư cách tặng lễ vật gặp mặt cho lệnh công tử?”

Lục Tử Kỳ do dự một chút, không từ chối nữa mà tiếp nhận: “Nguyên huynh đã nói như vậy, Lục mỗ quả là xấu hổ vạn phần. Tuy là thế nhưng nhận thì thật ngại quá. Lăng Nhi, Việt Nhi mau tạ ơn Nguyên thúc thúc.”

Nguyên Hạo mỉm cười nhận lễ (hai đứa nhỏ chào hỏi), lại đưa tay đỡ hai đứa nhỏ dậy rồi ngắm nhìn một phen, gật gật đầu: “Mặc dù tuổi còn nhỏ nhưng cũng ra dáng là trụ cột rồi. Lăng Nhi, có thể nói với ta không? Sau này lớn lên con muốn làm gì?”

Lục Lăng đứng thẳng cả người, bởi vì thiếu mất răng cửa nên giọng nói trong trẻo của nó giống như vọng lại ở khắp nơi: “Giết địch, đền nợ nước!”

Ánh mắt Nguyên Hạo chợt ngưng lại, một lát sau y đã cười sảng khoái: “Tốt! Có chí khí! Giống con của ta như đúc! Nam tử hán đại trượng phu đích thực mới là người ở trên chiến trường, lấy xương khô của địch để mở rộng đất đai cho nước nhà, tự vì mình mà kiến công lập nghiệp!”

"Nguyên thúc thúc, mai này, Lăng Nhi có thể kề vai chiến đấu cùng với nhi tử của người!”

"Kề vai?" Khóe môi Nguyên Hạo khẽ nhếch lên: “Tóm lại, các con sẽ gặp nhau ở chiến trường.”

https://thuviensach.vn

Có tiếng ve kêu từ xa truyền đến, ve sầu mùa thu ở trong viện tựa như mới thoát giấc chiêm bao, tất cả đồng loạt kêu râm ran. Gió đêm vốn lặng cũng bắt đầu thổi nhẹ, hơi ấm dần tan đi, khí lạnh len lỏi từ từ.

Vài cọng tóc bị gió thổi cọ vào mũi, Tống Tiểu Hoa nhịn không được mà hắt hơi một cái. Lục Việt nghiêng đầu nhìn qua, nhếch miệng cười vui, sau đó xoay một phát nhanh gọn về phía Nguyên Hạo rồi "ắt xì"... giống hệt như cái bình phun nước. Hai bàn tay nhỏ của nó ôm lấy khuôn mặt Nguyên Hạo bị dính đầy nước rồi liếm một cách điên cuồng...

Lục Tử Kỳ thấy thế mà khó xử, vội vàng xách cổ áo nhi tử lên. Lục Việt huơ tay huơ chân loạn xạ trong không khí, miệng không ngừng gào thét điên cuồng: "Phiêu Phiêu thúc, thân ái, ăn ngon..."

Tống Tiểu Hoa thở dài, khẽ nói một mình: "Quả nhiên không hổ là tiểu sắc quỷ - nhi tử của lão nương, không chỉ nam nữ đều xơi mà còn rất có phẩm vị. Mặt hàng cực phẩm thế này, chỉ nhìn thôi cũng đã làm người ta thèm tới mức nhỏ dãi, nhưng ăn rồi lại thấy chẳng phải là món cực ngon gì hết."

Không gian xung quanh vốn ồn ào bởi tiếng ve, tiếng gió, nhưng đúng lúc nàng nói mấy câu này, mọi thứ lại giống như bị ghìm chặt lại, toàn bộ khung cảnh lặng yên không một tiếng động.

Vì thế, khóe miệng Nguyên Hạo co rút một phen, đuôi lông mày của Lục Tử Kỳ nhếch lên, da đầu Tống Tiểu Hoa được dịp tê rần...

- - - - - - - - - -

- - - - - - - - - -

Sau khi tiễn Nguyên Hạo về, Lục Tử Kỳ tìm trong tìm ngoài cũng không thấy ba mẫu tử kia. Hắn định tìm người hầu để hỏi thì chợt nghe dường như có tiếng chó sủa.

https://thuviensach.vn

Dựa theo tiếng chó sủa rồi bước tới bên bức tường hoang vắng, hắn chỉ thấy Tống “không sứt mẻ” đang giữ chặt lấy Lục Việt thiếu chút nữa đã “hạ cánh” xuống đất, Lục Lăng đứng ở bên cạnh. Hắn và nhi tử đồng loạt ngẩng đầu nhìn lên.

Lặng lẽ đến gần, Lục Tử Kỳ kinh hãi thốt lên: “Dao Dao, nàng trèo tường làm gì vậy?”

Tống Tiểu Hoa ngồi ở đầu tường, hết nhìn đông lại nhìn tây để tìm chỗ leo xuống, vừa nghe hắn nói vậy, nàng vội liều mạng lắc đầu, xua tay: “Ta không có trèo tường, ta không có trèo tường!”

"Nàng còn dám nói dáng vẻ này không phải là trèo tường sao?”

"Ta đối với chàng toàn tâm toàn ý, cuồng dại si mê, chín kiếp không hối, trời xanh nhìn rõ, nhật nguyệt chứng giám, ngay cả miếu thờ trinh tiết cũng có thể lập...”

Miếu thờ trinh tiết...

Hai bên thái dương của Lục Tử Kỳ nảy lên kịch liệt, hắn cố gắng đè thấp giọng nói: “Đừng có nói hươu nói vượn nữa, ta đỡ nàng xuống trước!”

"Không được! Trước tiên chàng phải tin là ta không có trèo tường!”

"... Nhưng ta tận mắt nhìn thấy mà!”

"Chàng không có phát hiện, chàng không có phát hiện!”

Lục Tử Kỳ bất đắc dĩ đành phải khoanh tay, nhắm mắt lại: “Được rồi, ta không phát hiện gì hết, vậy được chưa?”

Lời còn chưa dứt, hắn chợt nghe thấy tiếng rất nhỏ từ y phục bằng lụa quét qua do người kia nhảy xuống, kèm theo cả tiếng la lớn vì sợ hãi của

https://thuviensach.vn

Lục Lăng, tiếng gầm nhẹ của Tống “không sứt mẻ” và tiếng trầm đục do Lục Việt rơi xuống đất.

Trong lòng hắn hoảng hốt, do đã để ý nên cũng kịp phản ứng trước, thân thể tức thì có động tác. Hắn hăng hái tiến một bước lên phía trước, vươn rộng hai tay, dường như khuỷu tay cũng đồng thời hạ xuống để ôm chầm lấy thân thể quen thuộc của người kia.

Giờ phút này, ánh mắt hắn mới mở ra, nào ngờ lại nhìn thấy một khuôn mặt tràn đầy ý cười, cười đến mức phải nói là... dùng cách của ai đó để nói, chính là thật sự đáng đánh đòn!

Nỗi giận trào dâng, Lục Tử Kỳ quát lớn: “Nàng cũng quá cả gan làm loạn rồi đấy!”

"Bởi vì ta tin tưởng nam nhân của mình thôi mà!”

"Càn quấy!"

"Được rồi được rồi, đừng giận nữa!" Một tay nàng ôm lấy cổ hắn, một tay khẽ vuốt ngực cho hắn: “Ai bảo ban nãy người ta tỏ rõ một lòng với chàng, chàng lại thờ ơ như vậy chứ?”

"Là chuyện khi nào?"

"Đồ ngốc, trèo tường còn có nghĩa là... “lòng xuân nảy mầm, vội lẻn theo người”* đó!”

*Ý nói hồng hạnh xuất tường, nữ nhân ngoại tình. Tình ái nảy nở, vội chạy theo người.

Lục Tử Kỳ sửng sốt: “Chẳng lẽ chỉ vì muốn nói rõ điều này với ta mà nàng cố ý leo lên đầu tường ngồi?”

https://thuviensach.vn

"Ta đâu có động kinh như vậy! Nói cho chàng biết này, sau này nhi tử bảo bối của chàng nhất định sẽ là một tên đạo tặc vượt nóc băng tường để trộm cướp đấy, đi đường còn chưa vững mà đã dám leo lên leo xuống, bản lĩnh không có nhỏ đâu! Nếu không phải vì bắt nó xuống khỏi chạc cây kia thì sao ta phải hy sinh hình tượng đẹp đẽ chói lọi của một tiểu thư khuê các chứ?”

Đối với người tự mình khoe khoang bản thân một cách không đáng tin như vậy, Lục Tử Kỳ lựa chọn không nhìn để biểu lộ sự khinh bỉ, coi như nàng nói gì hắn đều không nghe thấy, chỉ ngẩng đầu trông lên mà thôi: “Cao như thế, sao nó lên đấy được?”

"Sao mà ta biết được? Tự chàng đi hỏi tiểu quỷ đòi nợ kia đi... Ôi trời ơi... Ta đói quá! Ôi thần linh ơi!”

Tống Tiểu Hoa nhảy vọt khỏi lòng hắn, chỉ tay vào cục thịt tròn hồng hồng dùng hai tay hai chân, cổ họng thở hì hục mà đã leo lên cây đến vị trí bằng với độ cao của một người. Nàng dậm chân: “Chàng xem chàng xem đi! Ông trời ơi, lão nương ta đây quả thật đã sinh ra một con thằn lằn rồi!”

Lục Tử Kỳ chỉ trợn mắt há hốc mồm, nhìn xem một mình Tống “không sứt mẻ” lôi Lục Việt xuống dưới đất: “Dao Dao, ta tin tưởng nàng sẽ không trèo tường, bởi vì có tiểu ma tinh (con quỷ nhỏ) này ở đây, nàng nhất định không có rảnh đâu...”

Chẳng qua, cái gọi là mài đao không uổng đốn củi, tín nhiệm đến mức không trở ngại hành vi cầm thú chính là như thế.

Ban đêm, Lục Tử Kỳ dùng thể lực căng tràn và thái độ chuyên nghiệp, nhẫn nại, cẩn thận, chu đáo một cách hoàn toàn hoang phí từ đầu tới chân, làm đi làm lại nhiều lần, ăn Tống Tiểu Hoa sạch sẽ triệt để, ngay cả cặn bã cũng không để sót lại...

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Chưa Từng Thay Đổi

Edit: Nhạn – Diễn Đàn.

“Nương, Phiêu thúc, nhìn này, côn trùng Bảo Bảo!”

Tống Tiểu Hoa nhìn con bọ cánh cứng đang ngọ nguậy trong lòng bàn tay dính đầy đất của Lục Việt, nín thở, tóc gáy dựng đứng. Nhưng vì có soái ca cực phẩm đứng trước mặt nên nàng đè nén tiếng thét chói tai, giữ vững hình tượng thục nữ, dịu dàng và từ ái hết sức có thể, dùng khăn tay nhẹ nhàng lau đi những giọt mồ hôi lấm tấm trên khuôn mặt nhỏ nhắn dính đầy bùn đất: “Việt Nhi, đây không phải là côn trùng bảo bảo, đây là nương của côn trùng bảo bảo. Con đưa nó đến đây, vậy những côn trùng bảo bảo kia không có đồ ăn, sẽ đói mà khóc. Cho nên con phải ngoan ngoãn đưa nó trở lại, cho nó đoàn tụ với các bảo bảo khác có được không?”

Lục Việt suy nghĩ một chút rồi gật gật đầu, sau đó chạy từ từ ra ngoài. Một lát sau lại từ từ chạy trở về, mở hai tay ra có chừng năm sáu con bọ cánh lớn nhỏ không đồng đều: “Côn trùng bảo bảo và nương này, vậy là cùng nhau rồi!”

“.....”

Cuối cùng Tống Tiểu Hoa không thể nhịn được nữa, bước một bước như bước ba bước, mà người vẫn ngồi bên cạnh uống trà tự nhiên, Nguyên Hạo đang xem trò vui suýt chút nữa phun toàn bộ nước trà ra ngoài.

https://thuviensach.vn

“Việt Nhi, phụ thân của côn trùng bảo bảo đâu? Còn có gia gia nãi nãi, bà mụ, cô cô, thẩm thẩm, thúc thúc, a di, cữu cữu…..nữa, bọn họ cũng muốn ở cùng với nhau!”

Cảm thấy lời nói của Phiêu thúc thúc phi thường có đạo lý, lại hấp tấp chạy.

“Nguyên Hạo, ngươi đang vẽ đường cho hươu chạy, nối giáo cho giặc!” Tống Tiểu Hoa bi phẫn tố cáo: “Tiếp tục như vậy, hắn sẽ bắt tất cả bọ cánh có trong sân!”

“Cái này thì tính là gì, nhi tử của ta từng khiến tẩm cung của ta thành cái động cho gia đình mãng xà đoàn tụ!”

“..... Vốn còn muốn nói lần sau dẫn nhi tử ngươi đi cùng, nghe ngươi nói như vậy, cũng không cần….”

Nguyên Hạo cười đặt ly trà xuống, vươn người đứng lên: “Lục huynh hẹn ta, tại sao còn chậm chạp chưa về?”

“Nói chung là có chuyện gì đó làm trì hoãn? Hắn chính là như vậy, bận rộn một chút thì không để ý đến gì cả, không thể làm gì khác hơn là uất ức ngươi chờ thêm một lát nữa rồi.”

Được cử tới Biện Kinh yết kiến Đại Tống Hoàng đế để xúc tiến tình hữu nghị giữa hai nước, Nguyên Hạo, trong khoảng thời gian ở đây hắn và Lục Tử Kỳ rất thân nhau. Năm ngày ba bữa, hai người lập tức kết bạn du lịch, ngắn ngủn nửa tháng đã đi dạo gần hết danh lam thắng cảnh cả trong lẫn ngoài kinh thành. ‘Niệm viên’ trong đại viện của Lục gia, hắn cũng đã quen cửa quen nẻo thường xuyên lui tới.

Vào một thời điểm nào đó, đại não của Tống Tiểu Hoa sẽ có một loại cảm giác nguy cơ, bởi vì ‘tiểu sắc quỷ’ của lão công nhà mình hình như cũng bị vị mỹ nam tử rất có sức quyến rũ trước mắt này hớp hồn. Nếu gian

https://thuviensach.vn

tình trở thành sự thật, thì đó chính là quan hệ ‘3P’, như vậy thật sự khiêu chiến cực hạn của người khác! Phốc….

Cho người hầu mang một bình trà mới và hai dĩa điểm tâm, Tống Tiểu Hoa dựa cửa nhìn ánh chiều tà, Nguyên Hạo như dâng lên vật quý: “Nếm thử trà và điểm tâm, đều làm theo quyển sách mà ngươi cho ta, mong nhận được sự yêu thích của mọi người trong Lục gia.”

Lấy hai ngón tay bốc lên một miếng, giơ lên trong ánh chiều rồi suy nghĩ, sau đó mới thả vào trong miệng: “Da mỏng sáng long lanh như thủy tinh, nhân bánh như mật. Nấu vừa vặn, có thể so sánh với những đầu bếp nổi danh.”

Dương dương tự đắc: “Đương nhiên, đều là những đầu bếp giỏi của chúng ta dạy ta!”

Tán thưởng gật đầu: “Thật đúng là trò giỏi hơn thầy, chỉ là lần này hơi quá, nhìn vậy mà không phải vậy.”

“..... Làm người phải phúc hậu.....”

Mặt mày Nguyên Hạo cong cong, lại giống như lơ đãng hỏi: “Đồ của ta đưa ngươi, ngươi còn giữ?”

“Vẫn còn, đây chính là đồ tốt! Bên trong còn ghi lại công thức nấu ăn của Giang Nam, ta mới có thể dễ dàng làm xong cây sồi xanh, thuận tiện, lấy được mỹ danh tinh thông nấu nướng. Rất nhiều người muốn ta chỉ dạy, nhưng mà ta cũng không nói cho bọn họ biết hết. Đây là kỹ năng độc gia, nếu như bị người khác học được, không phải mình mất một nơi thu tiền, chẳng phải lỗ lớn?”

Nàng cười hề hề, giống như một con tiểu hồ thực hiện được gian kế của mình, chính là bộ dáng năm đó.

https://thuviensach.vn

Ba năm trước đây.

Từng việc từng việc như vừa mới xảy ra ngày hôm qua, rồi thấm thoát cảnh còn người mất giống như đã trải qua mây đời.

Vốn tưởng rằng, sự trống rỗng đó đã bị cung đình to lớn, mỹ nhân như mây, chìm ngập trong chém giết, vun đắp cho sự nghiệp phồn thịnh. Vậy mà, một lần nữa, chỉ gặp nhau trong phút chốc, một lần nữa được nghe âm thanh của nàng, cố ý sao lãng, cố ý để sự phù phiếm che giấu, lập tức ầm ầm sụp đổ, trống rỗng, như vực sau vạn trượng.

Âm thanh hùng hổ, vẻ mặt cực kì tức giận, còn có vết mực khô trên mặt. Đúng là rất ít khi nhìn thấy dáng vẻ xinh đẹp của nàng, mỗi lần gặp mặt đều nhếch nhác như vậy.

Hắn cảm thấy may mắn, thậm chí muốn cảm tạ ông trời vì nàng không thay đổi, vẫn là cô gái tự tại vui vẻ trong trí nhớ của hắn.

Vậy mà nhìn kỹ, đúng là có thay đổi.

Ví dụ như, da trắng hơn một chút, dáng vẻ đẫy đà hơn một chút, quần áo sang trọng hơn một chút, kiểu tóc phức tạp hơn một chút.

Ví dụ như, trong việc xử lý chuyện nhà, đối mặt với người làm thì hành động lưu loát sạch sẽ, có quy tắc, không còn lỗ mãng đơn thuần như trước.

Ví dụ như, đã là nương của một đứa bé một tuổi rưỡi, đứa bé nghịch ngợm gây sự kia không theo lẽ thường, đều được chân truyền từ mẹ.

Nhìn nàng bị chính mình con trai của mình làm cho nổi giận lôi đình, nhìn nàng thao thao bất tuyệt oán trách Lục Tử Kỳ, nhìn mặt Lục Tử Kỳ đầy bất đắc dĩ rồi lại không thể không chờ cho nàng nói xong, sau đó sẽ lấy lòng nàng: “Làm qua loa cho xong ta không yên lòng…”

https://thuviensach.vn

Cái này, chính là cuộc sống bình thường của một cặp vợ chồng phải không? Tích lũy hạt mè hạt đậu, lắng đọng, cuối cùng trở thành cây đại thụ gắn bó không xa không rời.

Cuộc sống như thế rất hạnh phúc phải không? Ít nhất, nhìn nàng rất vui vẻ chịu đựng.

Hay là, chỉ cần nắm tay Lục Tử Kỳ bước chung một con đường, với nàng mà nói, đó chính là hạnh phúc? Mặc kệ là cơm rau dưa hay là cẩm y ngọc thực, mặc kệ là gia đình bình thường hay nhà cao cửa rộng.

Nếu như….nếu như, ban đầu có cơ hội đưa nàng đi, cung đình trùng trùng điệp điệp, có thể là nơi hạnh phúc hay không?

“Đúng rồi, Nguyên Hạo, ta còn chưa chúc mừng ngươi và Hưng Bình công chúa thành hôn!”

Đối với vị công chúa điêu ngoa từng có đụng chạm với mình, Tống Tiểu Hoa đã không còn vui buồn. Dù sao, Gia Luật Bình không làm chuyện gì quá đáng, cuối cùng cũng vì lợi ích quốc gia mà hi sinh bản thân. Mặc dù gả cho Nguyên Hạo, cái người tài sắc vẹn toàn, cũng không mất mát gì.

Nguyên Hạo, đúng ra là Lý Nguyên Hạo, là Thái tử Hạ quốc, tương lai là Quân Vương.

Nhưng nàng vẫn kiên trì gọi như trước kia, vẫn theo cuộc sống chung đụng trước kia, thậm chí, nàng cũng chưa từng hỏi ý kiến của hắn. Bởi vì nàng biết, hắn không phản đối, mà trên thực tế, hắn chưa từng phản đối bất kì ý kiến nào của nàng.

Chỉ cần nàng thích, hắn sẽ gật đầu mà nói ‘được’.

Ở cùng với hắn, lúc nào cũng thoải mái, chưa bao giờ có cảm giác lo được lo mất. Hơn nữa, không sợ sự ‘âm u tà ác’ mà luôn dũng cảm thừa

https://thuviensach.vn

nhận, có thể có một vị nam nhân ưu tú luôn tốt với mình mà không cần báo đáp, là một nữ nhân bình thường, nàng rất vui vẻ thậm chí còn tự hào.

Chỉ là, thời gian đã trôi qua lâu như vậy, mỗi người cũng đã có gia đình, sinh con, tình cảm ngày xưa cũng nên từ từ phai nhạt đi chứ? Hôm nay, giữa hắn và nàng giống như bằng hữu, uống tách trà hàn huyên một chút, đàm luận về những đứa trẻ tinh nghịch của mình.

Nguyên Hạo ăn mấy khối bánh ngọt, uống một hớp trà, Phương Mãn Túc khẽ đáp lời: “Đa tạ.”

“Hiện tại nàng khỏe không?”

“Lúc rời đi, ta đang mang thai.”

“Oa! Vậy chúc mừng nàng một lần nữa.”

“Vậy đa tạ một lần nữa.”

“Ta tin rằng, đứa trẻ nàng sinh ra không phải là đồ bỏ đi, nói về sự biến thái, ta không giống nàng!”

Nguyên Hạo đưa ra một ngón tay: “Giống như lời ngươi nói, làm người phải phúc hậu, đắc ý không được.”

Tiếp đó duỗi thân ra: “Nàng cũng đừng tự phụ quá mức, kẻ tám lạng người nửa cân thôi.”

Tống Tiểu Hoa vừa định cãi lại, liếc mắt một cái lập tức thấy một đứa bé tròn tròn đang chạy về phía nàng, hai bàn tay bé nhỏ cố hết sức nắm vạt áo, chắc chắn trong đó là cuộc hội tụ của đại gia đình bọ cánh.

“Chạy mau!”

https://thuviensach.vn

Nàng cực kì hoảng sợ, không kịp nghĩ, một tay níu ống tay áo của Nguyên Hạo chạy trốn bán sống bán chết.

Lao ra phòng khách, xuyên qua nội viện, chạy hết một con đường mòn, quẹo trái, ra cửa nhỏ, có một rừng cây nhỏ cành lá sum suê.

Giống như có hung thần ác sát đang đuổi theo sau lưng, nàng chạy thật nhanh không dám quay đầu lại. Quần lụa màu tím nhạt theo bước chân của nàng tung bay thành một đường cong xinh đẹp, châu ngọc trên đầu và thắt lưng nhẹ nhàng vang lên.

Ngày đó, nàng cũng chạy như vậy, không, phải nói khi đó nàng chạy như điên. Hắn nhìn nàng kéo váy lên liều mạng mà chạy, hắn chỉ muốn nếu có một ngày, người làm nàng chạy vội vàng như vậy là hắn thì tốt biết bao…

Giờ phút này, nhìn nàng bỏ chạy, vội vội vàng vàng, vậy mà lại là vì tránh một đứa trẻ, chính là con trai của nàng và Lục tử Kỳ.

Không chết, không có máu tươi, không có chiến tranh, không có đường sống chết, không có hận yêu, không được lựa chọn số phận, thậm chí, trời không có tuyết, đất cũng không lạnh.

Có, chỉ là thân tình, chỉ là ôn tình, chỉ là mối quan hệ cha con của những gia đình bình thường, chỉ là ánh nắng chiều nơi chân trời xinh đẹp, chỉ là hơi thở mát mẻ mang theo mùi thơm thực vật xẹt qua bên má.

Những thứ này, đều nghĩ đến nàng, những thứ này, đều thuộc về nàng.

Bình thản mà chân thật, thấy được sờ được, phải có.

Khẽ nhíu chân mày, trái tim dâng lên cảm giác đau. Âm thầm hít sâu một hơi, tay khẽ lật, cách một lớp áo, nhẹ nhàng cầm cổ tay của nàng, sải bước, lôi kéo nàng chui vào trong rừng.

https://thuviensach.vn

Bóng lưng chạy trốn của nàng, hắn vĩnh viễn không muốn nhìn nữa.

Núp phía sau một thân cây, Tống Tiểu Hoa đưa mắt nhìn xung quanh một hồi lâu, cuối cùng xác định tiểu ma tinh không đuổi theo, lúc này mới cảm thấy thoải mái, thở mạnh mấy cái.

Một tay chống nạnh một tay đặt trước ngực, vừa há miệng thở hổn hển vừa quay đầu, một tiếng thét thảm thiết phá võ bầu trời.

Ngón cái và ngón trỏ của Nguyên Hạo đang giữ một con bọ cánh nhiều màu sắc cực lớn, lắc lư trước mắt nàng: "Đây là bọ cánh tổ nãi nãi, vừa ngủ dậy, hiện tại rời khỏi giường."

Trấn tĩnh lại một cách khó khăn, Tống Tiểu Hoa nhấc chân đạp hắn một cái: "Để cho tổ nãi nãi và tổ gia gia sống vui vẻ qua ngày đi!"

Cười hì hì thả côn trùng lên cành cây khô, nhìn bộ mặt cảnh giác của nàng lướt ngang qua giống như con cua, hắn không khỏi vui vẻ lên tiếng: "Cái người nhát gan này, sau này phải làm sao đây?"

"Đừng nói nữa, nhắc tới ta lại không muốn sống, ngươi nói tại sao ta lại lấy phải cái tai tinh. Lăng Nhi thật tốt, hiểu chuyện lại khéo léo, cho đến bây giờ vẫn không nghịch ngợm hay gây sự. Nếu biết hắn là tiểu nợ quỷ, ta sẽ không sinh ra hắn!"

Nguyên Hạo chợt nhớ tới một chuyện: "Đúng rồi, ngày đó nàng có nói cái gì nòng nọc nhỏ, cái gì ao, cuối cùng là có ý gì? Ta hỏi Lục huynh, hắn còn cố làm ra vẻ thần bí với ta."

Tống Tiểu Hoa cười khúc khích hai tiếng: "Không phải hắn làm ra vẻ thần bí, hắn xấu hổ…cho nên ta cũng vậy, không thể nói, bởi vì lời nói này, đồng nghĩa với việc da mặt ta dày hơn của hắn."

"……Đây vốn là sự thật."

https://thuviensach.vn

“……Phúc hậu!”

"Ah? Thì ra tổ gia gia ở chỗ này!”

“…Được rồi được rồi, ta sẽ gợi ý cho ngươi vậy. Ngươi đi hỏi Lăng Nhi đi, chắc chắn bé sẽ giải thích nghi hoặc của ngươi.”

Sau đó, Nguyên Hạo thật sự đi thỉnh giáo Lục Lăng, nắm gạo nếp nhỏ bảy tuổi thiếu mất hai răng cửa đang rất nghiêm túc giải thích: “Nòng nọc nhỏ là con của người, ao nước đường chính là phía trong bụng của vợ người. Người thả con của người vào nước đường, mấy tháng sau lấy ra, lập tức biến thành Việt Nhi, có thể chơi đùa với con rồi.”

“……Con ta..... Việt Nhi.....”

Nguyên Hạo muốn hôn mê, cuối cùng mới suy nghĩ ra. Lập tức phát hiện da mặt của mình lại rất mỏng, vội vàng ho một tiếng: “Lăng Nhi, đây là phụ thân hay mẫu thân nói cho con nghe?”

“Mẫu thân nói. Mẫu thân còn thường để phụ thân thả nòng nọc nhỏ vào bên trong, nhưng không biết vì sao lâu như vậy mới chỉ lấy ra một. Nguyên thúc thúc, người nói phải làm như thế nào mới có thể lấy thêm mấy đệ đệ từ trong ao nước đường để chơi cùng với ta?”

“Cái này..... Chỉ có thể dựa vào nỗ lực của cha con.....”

Nguyên Hạo sờ sờ da mặt hơi nóng của mình, lần đầu biết, mình lại là một người rất dễ xấu hổ….

——— ———————

——— ———————

Lục Tử Kỳ nhìn một phòng đầy con trùng ngọ nguậy, còn có bùn đất đầy trên bốn bức tường, hắn nhịn rồi lại nhịn mới có thể nhịn xuống không

https://thuviensach.vn

kích động mànắm cổ áo của con khỉ nhỏ tinh nghịch quăng ra ngoài.

Hiện tại đã hơi hiểu, tại sao số lần nóng nảy của nương bọn nhỏ càng ngày càng thường xuyên. Thì ra, muốn duy trì dáng vẻ sạch sẽ đáng yêu, phấn điêu ngọc trác(*) của con trai, thật không dễ dàng. Cho nên tối nay nhất định phải làm một công thần an ủi, an ủi thật tốt….

(*) dáng vẻ đáng yêu và đẹp đẽ như được khắc từ phấn mài từ ngọc

“Việt Nhi, mẫu thân con đâu?”

“Mẹ, Phiêu thúc…” Lục Việt vuốt vuốt cái mũi nhỏ, sau đó trong miệng phát ra ‘hư’một tiếng: “Không có!”

“..... Không có là sao?”

Chỉ vào bên ngoài: “Chạy rất nhanh!”

“Ta biết rồi, chắc chắn là con dùng đám côn trùng này hù dọa nương con chạy mất, có đúng không?”

Lục Tử Kỳ điểm lên ót bé một cái, lại phân phó Hữu Dung mau đến tắm cho con khỉ nhỏ này, lại kêu thêm hai nam tử tới dọn phòng, sau đó cất bước đi ra sau viện.

Dao Dao sợ nhất những con côn trùng không xương này, vì muốn cách ly hoàn toàn phạm vi của tiểu quỷ này, đương nhiên phải chạy trốn càng xa càng tốt, không thể nào vẫn còn ở lại bên trong “Niệm viên” được.

Vào thu, cuối cùng hơi nóng cũng hết, mặt trời lặn về phía tây, hơi lạnh trong không khí đột nhiên tăng.

Mới ra tới bên hông vườn, lập tức thấy hai bóng người đang từ bên trong rừng cây đi ra, một trước một sau, khoảng cách khoảng nửa thước.

https://thuviensach.vn

Dáng vẻ buồn cười của Tống Tiểu Hoa vĩnh viễn không thay đổi, miệng đóng mở không biết đang nói gì.

Mặt mày Nguyên Hạo vui vẻ, có vẻ hăng hái lắng nghe.

Tới một chỗ sân cỏ trống trải, Nguyên Hạo nghiêng đầu nhìn, bước chân hơi dừng lại, sau đó điều chỉnh tốc độ, bước nhanh đi sóng vai với Tống Tiểu Hoa. Chợt, giang hai cánh tay thành nửa vòng tròn một hồi lâu.

Đầu tiên, Lục Tử Kỳ cảm thấy kinh ngạc không hiểu, cho đến khi tầm mắt nhìn xuống dưới đất, lúc này mới bừng tỉnh.

Vườn cỏ đang ngả sang màu vàng, ánh tà dương chiếu rọi hai bóng người, đang ôm nhau mà đi.

Hắn yêu nàng vẫn chưa từng thay đổi.

Vẫn như cũ chưa thay đổi, còn có buông tay và thành toàn.

Lùi về sau một bước, xoay người, trở lại vườn.

Tác giả có lời muốn nói: Trong đoạn tình cảm này của Tiểu Nguyên là một đoạn tình cảm buồn….

Ngoài ra, có rất nhiều ý kiến, cũng sắp đến hồi kết. Chúc mừng bạn thân mến, đã trả lời! *Vẫy hoa*!

Đại khái có lẽ có thể..... Còn có một hai ba chương đi ~ hoàn toàn không có kế hoạch một yêu quái nghi ngờ nhìn trời trong.....

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Sinh Nữ Nhi Đi!

Editor: Melodysoyani

Beta: kaylee + Melodysoyani

Lục Tử Kỳ đẩy cửa phòng ngủ ra, lập tức thấy Tống Tiểu Hoa đang nghiêng người ngồi ở trên giường, không nhúc nhích ngưng mắt nhìn Lục Việt đang ngủ say, nhìn như cực kỳ yêu thích.

Bước đi nhẹ nhàng, vừa cởi áo ngoài xuống treo lên vừa nói: "Việt Nhi ngủ rồi à?"

Không có phản ứng.

"Nàng cũng mệt mỏi cả ngày rồi, nghỉ ngơi sớm một chút đi!"

Vẫn không có phản ứng.

"Ta ôm Việt Nhi trở về phòng của nó."

Tiếp tục không có phản ứng.

Rốt cuộc cảm thấy có chút không đúng, đụng ‘người đầu gỗ’ nào đó một cái: "Dao Dao, ta đang nói chuyện với nàng đấy!"

Rốt cuộc có phản ứng.....

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa nhảy từ dưới đất lên giống như một con mèo cái bị đạp phải đuôi, đôi tay ôm cổ của hắn, hai chân quấn chặt hông của hắn, há mồm cắn một cái lên đầu vai của hắn.

Sợ đánh thức nhi tử, chỉ đành phải nuốt tiếng kêu đau xuống, liên tục di chuyển bước chân, mang theo mèo nhỏ hung hãn treo ở trên người cùng nhau chuyển tới góc phòng, cố gắng nhỏ giọng nói: "Tại sao nàng lại cắn ta?"

"Ta hận chàng!"

"..... Ta vừa mới trở lại, không hề làm gì cả mà!"

"Không có chàng, làm sao có tên nhóc thối kia chứ?"

"..... Việt Nhi?"

"Nếu không chẳng lẽ là Lăng Nhi?"

"Nó lại bướng bỉnh sao?"

Tống Tiểu Hoa nhảy xuống, chỉ vào trán của mình: "Chàng nhìn đi, nhìn đi!"

Dưới ánh đèn lờ mờ, trừ ánh mắt gần như phun lửa của nàng, cái gì đều nhìn không ra.....

Lục Tử Kỳ rất cố gắng nhìn thật kĩ: "Không lẽ, là có nếp nhăn rồi hả?"

Giơ chân rống giận: "..... Phụ tử các người đều có thù với ta!"

Vội vàng che miệng của nàng: "Nhỏ giọng dùm một chút, lỡ như đánh thức Việt Nhi thì lại có phiền toái."

https://thuviensach.vn

Kéo tay hắn xuống: "Chàng cho rằng còn có thể làm nó thức sao? Hiện tại dù có cầm một Đồng La lớn ghé sát vào tai nó dùng sức gõ thật mạnh, nó cũng sẽ ngủ say giống như một con heo chết!"

Chuyện là sau bữa cơm chiều mới không chú ý một chút, Lục Việt lại chạy mất dạng. Hò hét loạn lên tìm một hồi vẫn không có kết quả, không thể làm gì khác hơn là nhờ sự giúp đỡ từ cái mũi thính như Hao Thiên Khuyển của Tống Vô Khuyết, kết quả, cùnglúc đó Cẩu nhi lại giống như biến mất khỏi thế gian.

Tìm rồi tìm, Tống Tiểu Hoa đột nhiên nhớ tới hầm rượu của Lục lão gia tử.

Hai năm trước kể từ lúc Tống Vô Khuyết nếm được vị rượu kia, lập tức càng ngày càng nghiện loại rượu đó. Mà không biết là vì Lục Thác kia không tìm được người biết thưởng rượu, hay là bởi vì đã uống đủ cùng người khác rồi, hay là bởi vì thật ra thì vị lão gia này là một nhân vật bị động kinh, lại có thể vô cùng ham thích cảnh tượng kì lạ là một người một chó cùng nâng cốc hỏi trời xanh.

Tửu lượng của Tống Vô Khuyết càng lúc càng cao, khẩu vị càng ngày càng xảo trá, càng về sau, cứ năm ba ngày lại tự mình đi đến hầm rượu của Lục Thác vui vẻ uống say đầm đìa đến nửa ngày. Đáng thương rượu ngon được Lục lão gia tử trân quý ủ cất gần vài thập niên không nỡ dễ dàng cho người khác, vậy mà đa số đều vào bụng chó.....

Ôm theo hi vọng nó không say đến mức thái quá, Tống Tiểu Hoa đi tới hầm rượu. Ông trời có mắt, Tống Vô Khuyết lại có thể thật sự tương đối tính tảo, bởi vì phía dưới móng của nó chỉ có một cái bình rỗng.....

Hơn nữa hình như hôm nay tâm tình của Tặc Lão Thiên cực kỳ tốt, vô cùng quan tâm Tống Tiểu Hoa từ trước tới nay không hợp với nó, thuận

https://thuviensach.vn

tiện còn tặng kèm một tên Lục Việt khiến nhiều người hao phí tâm sức như vậy cũng không tìm thấy.

Chỉ là, con khỉ ngang bướng vốn hoạt bát không an tĩnh được trong chốc lát, đã biến thành mèo con ngủ say đến bất tỉnh nhân sự hơn nữa trên khóe miệng còn thổi ra vài cái bong bóng nhỏ.

Nhìn Tiểu Ma Tinh nằm ngửa mặt lên trời ngủ trên bình rượu lớn, Tống Tiểu Hoa nhỏ nước mắt.....

Chỉ là, dù đau buồn khó chịu thế nào cũng phải nhịn, bây giờ đối mặt với một vật nhỏ như thế cũng không thể phát tiết, không thể làm gì khác hơn là hít sâu, ngồi xổm người xuống ôm lấy nhi tử.

Kể từ sau khi Lục Việt biết nói có ý thức tự chủ nhất định, lập tức đưa ra yêu cầu rõ rang hơn nữa còn là yêu cầu duy nhất đối với cách ăn mặc của mình - màu đỏ. Áo đỏ quần đỏ tất đỏ, giày đỏ, mũ đỏ, tóm lại trong trong ngoài ngoài từ đầu đến chân chỉ có một màu sắc, hơn nữa còn là màu đỏ thẫm khiến cho ánh mắt người ta choáng váng.

Tống Tiểu Hoa đã từng muốn thay đổi loại yêu thích này của nó, dù sao là một nam hài tử lại cực kỳ thích một màu sắc tươi đẹp như thế cũng không phải là chuyện tốt. Lúc nhỏ cũng không có ý kiến gì, về sau trưởng thành, làm sao có thể làm như vậy, cả ngày mặc y phục hoa loa kèn đỏ chói rêu rao khắp nơi? Nhưng mà, sau khi mấy lần cố gắng đều bị thái độ mạnh mẽ thà rằng lõa thể chạy khắp nơi cũng quyết không thỏa hiệp của Lục Việt đánh bại, rốt cuộc một câu nói của Lục Tử Kỳ lại khiến Tống Tiểu Hoa thoải mái hơn——

“Dao Dao, dù thế nào đi nữa thì thích màu đỏ cũng tốt hơn là thích màu xanh lá cây có phải không? Nàng nghĩ xem, cái mũ....."

Trước mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn đã đỏ rực như Hồng Hài Nhi, nhất là cái mũi nhỏ, màu đỏ kia, đã đỏ đến như quả đào chín mọng rồi.

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa thấy vừa tức vừa buồn cười, ngắt chóp mũi của nó, sau đó lau bong bóng nhỏ do miệng nó thổi ra.

Cũng không biết có phải là cảm giác được tiếng động hay không, Lục Việt bỗng chốc mở mắt ra, sững sờ trừng mắt một lát, chợt nhướng mày nhỏ vừa rồi còn đang nhíu chặt, dường như vô cùng tức giận, hắng giọng “oa oa” rống giận: "Giành rượu! Đi!". Đồng thời dùng sức quằn quại đẩy, chỉ nghe bốn tiếng động ‘ Á’‘ bùm ’‘ ai u ’‘Gâu Gâu’, liên tiếp vang lên.....

Tống Tiểu Hoa bất ngờ không kịp chuẩn bị đứng không vững lập tức lảo đảo ngã về phía bên phải, cái ót vừa vặn nặng nề đập xuống bên cạnh vò rượu Tống Vô Khuyết vừa mới mở ra. Tống Vô Khuyết thấy thế, sau khi vội vàng bày tỏ kháng nghị, lập tức dùng hai móng vuốt ôm lấy bình rượu vừa mở “lăn” sang một bên, nhằm cách xa mẫu tử oan gia nọ tránh việc trâu bò đánh nhau ruồi muỗi chết.....

Lục Tử Kỳ vừa nghe Tống Tiểu Hoa dùng máu và nước mắt lên án xong không khỏi có chút vui vẻ: "Không nghĩ tới cả ngày tiểu tử này chỉ biết cười tủm tỉm, lại có tính khí như vậy, cho đến bây giờ vẫn chưa tỉnh sao?"

"Đại phu tới xem rồi, nói là mặc dù chỉ uống một chút không có gì đáng ngại, nhưng bởi vì tuổi quá nhỏ, hơn nữa còn là lần đầu uống rượu, cho nên có lẽ phải tới trưa mai mới có thể hồi phục như cũ được, đã dựa theo phương thuốc nấu canh giải rượu cho nó uống rồi, ngủ một giấc sẽ không sao nữa."

"Ồ....." Gật đầu một cái, nhịn lại nhịn, vẫn là cực kỳ không hiền hậu mà cười ra tiếng: "Thật ra thì chuyện này cũng không thể trách Việt Nhi, nó uống say mà, nên hành động việc làm đều là vô ý thức. Lại nói, ai biểu nàng không ngồi ngay ngắn chứ? Nếu không, làm sao một đứa bé có thể đẩy ngã một người lớn như nàng được?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiểu Hoa cực kỳ tức giận, vừa nhảy vừa búng nắm chặt cổ của hắn, lộ ra răng nanh như Vampire (quỷ hút máu), Lục Tử Kỳ cười né tránh, ngón tay nhẹ nhàng lướt qua tóc rơi ở trên trán nàng, dịu dàng nói: "Được rồi được rồi, đừng vội ồn ào, để ta nhìn thương thế của nàng một chút, còn đau không?"

Dịu dàng của hắn chính là tử huyệt của nàng, lần nào cũng dùng đúng thời điểm.....

Vì vậy trong nháy mắt Vampire hung hãn biến thành tiểu tức phụ thẹn thùng, uốn éo người hừ hừ: "Đau, rất đau đấy….."

Mượn ánh đèn nhìn cẩn thận, quả nhiên trên cái trán trắng nõn có một vết bầm tím nhạt lớn như đồng tiền, sờ lên, có cảm giác như hơi nhô ra, xem ra ngay lúc đó xác thực đụng trúng không nhẹ.

"Xoa rượu thuốc chưa?"

"Chưa, vừa xoa vừa bóp sẽ đau thêm, không xoa đâu."

"Như vậy mới mau hết được!"

"Ta mặc kệ, ta sẽ không xoa đâu."

"Vậy thì giờ nàng cũng đừng kêu la nữa."

"Chàng không có lương tâm, đều tại nhi tử của chàng hại ta, cho nên chàng phải chịu trách nhiệm!"

"Việt Nhi cũng không phải là nhi tử của một mình ta."

"Ai bảo nó theo họ chàng chứ? Hơn nữa, ta là một nữ nhân lương thiện dịu dàng lại cung kính cần kiệm hiền đức như thế, vậy nên những chuyện ác độc kia của nó nhất định đều là duy truyền từ chàng!"

https://thuviensach.vn

Lấy đầu ngón tay sờ nhẹ vết bầm tím: “Nàng có thể vô liêm sỉ đến nhường nào nữa đây."

Nhe răng trợn mắt chơi xỏ lá: "Chàng phải chịu trách nhiệm phải bồi thường cho ta!"

Mập mờ cười một tiếng: "Không thành vấn đề, đưa Việt nhi trở về phòng trước đi."

Mở cờ trong bụng: "Được rồi!"

Sau khi Tống Tiểu Hoa giao Lục Việt cho ma ma của nó chăm sóc, lập tức cực kỳ vui vẻ chạy như bay trở lại, lại thấy Lục Tử Kỳ đang cầm bút viết chữ.

Đến gần nhìn, trên giấy chỉ có bốn chữ lớn——

Tửu sắc tài vận.

Thở dài: "Xem ra, đến cùng ta vẫn quá xem nhẹ nhi tử bảo bối của mình rồi!"

Để bút xuống: "Cớ gì nói ra lời ấy đây?"

"Vốn tưởng rằng chỉ là tên Sắc Quỷ tham tiền thôi, không ngờ vậy mà thật ra vừa là tửu quỷ vừa là sắc lang tham tiền lại cộng thêm thùng thuốc súng nóng nảy nữa."

Lục Tử Kỳ lắc đầu cười lanh lảnh một tiếng: "Thật ra thì ta lại cho là, đã là người thì phải có bốn loại tính nết thế này mới đúng. Cần phải biết, từ xưa tới nay, không có rượu không thành lễ, bao nhiêu tuyệt cú* (thơ tứ tuyệt) thiên cổ bao nhiêu khuynh tâm chi giao đều không thể rời bỏ vật đựng trong chén này. Tuy rằng tướng mạo của một người chỉ là biểu tượng nhất thời, thế nhưng nếu trên đời không sắc đẹp, thì không khỏi thiếu đi rất

https://thuviensach.vn

nhiều cảnh đẹp ý vui, hay là giai thoại nhất kiến trung tình (vừa thấy đã yêu). Bởi vì cái gọi là, người chết vì tài chim chết vì ăn, đuổi theo lợi ích chính là bản tính từ nhỏ, cũng chính vì như thế, mọi người mới hăng hái phấn đấu vì mục tiêu, chỉ khi mỗi gia đình nhỏ đều giàu có, quốc gia mới có thể giàu mới có thể có cường thịnh. Chỉ khi trong lòng người người đều cất giấu một chút chí khí ngang nhiên, gặp chuyện dám đối mặt không trốn tránh, gặp khinh miệt dám chống lại không lui về phía sau, mới có thể ngưng kết thành hồn phách bất diệt của một quốc gia. Chỉ cần có thể làm được, uống rượu không hỏng việc, háo sắc có thể kiềm chế, tham tiền có phương pháp, tính khí không phát loạn, như vậy mới là nam nhi chân chính!"

Người của hắn, đúng như chữ của hắn, có một loại khí phách nghiêm nghị. Khiến Tống Tiểu Hoa thích đến muốn chết muốn sống, cũng không biết vì sao lại có chút sợ hãi và lo lắng không hiểu.

"Dù sao cũng là nhi tử của chàng nên dù nó có làm gì chàng cũng có thể tìm được lí do hợp lí cho nó, sau đó sẽ khoe khoang nó là người trên trời có dưới đất không. Mọi người đều nói mẫu thân nuông chiều thì con hư, theo ta thấy, nhà chúng ta vừa vặn ngược lại với mọi nhà." Ngồi vào trên đầu gối của hắn, cầm bút lên không yên lòng tiện tay vẽ: "Đông Thanh, hôm nay Nguyên Hạo hỏi ta một vấn đề."

Giống như không chịu được chữ viết rối tinh rối mù tràn đầy sát khí của nàng, Lục Tử Kỳ cầm tay giữ bút của nàng, vững vàng dùng bút viết trên mặt giấy: "Cái gì?"

Lúc ấy, nàng ở phía trước, hắn ở phía sau, thảo nguyên bên cạnh khiến cho không khí có chút thơm mát dễ ngửi.

"Ta nhớ nàng đã từng nói, nàng tới từ một nơi vô cùng xa xôi."

https://thuviensach.vn

Câu nói không chút để ý kia làm cho nàng đột nhiên cả kinh, dừng bước lại, xoay người chống lại nụ cười trên gương mặt trước mắt, sau đó quyết định chết không nhận nợ giả bộ hồ đồ: "Ta đã nói gì lúc đó hả? À, ‘Bắc nhai’ cách chỗ này là thật xa nha!"

Dừng lại một chút, cười yếu ớt lắc đầu: "Có lẽ, là ta nhớ lộn đi!"

Do dự một chút, vẫn là hỏi ra miệng: "Nguyên Hạo, có phải huynh muốn nói cái gì hay không?"

Chắp tay bên hông, ánh mắt nhìn về phía tận cùng của thảo nguyên, chậm rãi nói: "Ta chỉ là muốn biết, nếu như nàng không phải là con dân Đại Tống, như vậy,nàng có để ý đến hưng vong (hưng thịnh và diệt vong) của Đại Tống hay không?"

Nghi hoặc dùng sức cười gượng: "Quốc gia hưng vong là trách nhiệm của thất phu, cho nên hình như không tới phiên một thất nữ như ta phải để ý."

Thất nữ.....

Nguyên Hạo quẫn một chút, ngay sau đó vui vẻ cười to, khiến cho ánh sáng bầu trời cũng mất màu sắc.

Tống Tiểu Hoa vụng trộm lau lau nước miếng, ổn định bản tính hoa si đang trái phải đột kích, ngẩng đầu nhìn hắn, nhăn mặt nhăn mày: "Thật ra thì, ta cũng không thèm để ý Đại Tống sẽ như thế nào, thứ ta để ý, vĩnh viễn chỉ là một người, không, là ba người một chó."

Làm một người khách xuyên không tới, nàng thật không có quan niệm quá nặng về quốc gia, dù sao, theo ý nàng, bất luận là Liêu, là Hạ, hay là Tống, tương lai cũng sẽ thuộc về một địa phương chung, chính là Trung Quốc.

https://thuviensach.vn

Hôm nay tranh đấu, thậm chí là mấy chục năm sau hơn trăm năm sau Tống Triều sụp đổ, đều là một loại lịch sử nhất định phải trải qua thôi. Cho nên, đối với những chuyện gọi là quốc gia ngoại bang xung đột vũ trang với Tống Triều gì đó, Tống Tiểu Hoa thật là không có cách nào dâng lên lòng thù hận dân tộc giống như đối với giặc ngoại xâm Nhật Bản và với Bát Quốc Liên Quân.

Vậy mà, Lục Tử Kỳ cũng không nghĩ như vậy.

Hắn là trưởng tử của Lục gia trung nghĩa, hắn là mệnh quan triều đình được hoàng thượng ban ân, con đường làm quan của hắn là dùng sự hy sinh của đại ca và người nhà của mình để đổi lấy sự phó thác, hắn quyết chí thề lấy tài học và dũng khí của bản thân để An Bang Định Quốc.....

Tống Tiểu Hoa không thèm để ý hưng suy của quốc gia, nhưng nàng để ý Lục Tử Kỳ. Cho nên, phàm là chuyện Lục Tử Kỳ kiên trì, thì nàng sẽ để ý. Huống chi, Lục Lăng và Lục Việt cũng sinh trưởng ở thời đại này, nên tất nhiên sẽ tham dự vào tiến trình của lịch sử. Thậm chí Tống Vô Khuyết cũng không thể ngoại lệ, thật đúng là sinh là chó của Đại Tống, chết là cũng là chó của Đại Tống.....

Đã là người một nhà, thì phải cùng tiến cùng lui.

Nguyên Hạo nghe câu trả lời này của nàng, không nói gì, chỉ là cười khanh khách gật đầu một cái sau đó đi thêm một bước, để lại cho nàng một bóng lưng phiêu dật như gió.

Gần đây hai nước Tống Hạ không ngừng xung đột hơn nữa còn có dấu hiệu tăng lên, lúc này Nguyên Hạo lại bỏ xuống tất cả tốn thời gian một mình đi tới Biện Kinh, thật sự rất không bình thường. Hắn cùng với Lục Tử Kỳ đều vì có chủ kiến và lập trường riêng nên vừa địch vừa bạn, tuyệt không chung sống thật vui không hề có khúc mắc giống như vẻ ngoài. Trong này đến tột cùng nói lên cái gì, Tống Tiểu Hoa không nghĩ ra.

https://thuviensach.vn

Mặc dù nàng thường uống trà nói chuyện phiếm với gia quyến (vợ con) của quan viên, lại cố ý để ý tới chiều hướng của các loại thời sự, cũng hiểu được đôi chút về tình trạng hiện giờ. Nhưng mà, dù sao cũng chỉ biết sơ sơ, không cách nào thấy được chân tướng trong đó.

Nếu như, hai nước thật khai chiến, như vậy Nguyên Hạo và nàng, sẽ phải trở thành địch sao.....

"Dao Dao, đến tột hắn đã hỏi nàng cái gì?"

Lục Tử Kỳkhẽ gọi khiến cho Tống Tiểu Hoa không tự chủ ngẩn người phục hồi tinh thần lại: "Hắn nói.....Đông Thanh, có phải chúng ta sắp giao chiến với Hạ Quốc rồi hay không?"

Trong tay dừng lại: "Đây là hắn nói với nàng?"

"Không có không có, là ta tự đoán mò."

"Không phải nàng luôn luôn không quan tâm chính sự (việc quốc gia) à?" Nâng khóe môi lên, cánh tay nắm eo nàng lại đột nhiên căng thẳng: "Chẳng lẽ là bởi vì hắn?"

Thở hổn hển giãy giụa: "Ta chỉ tùy tiện hỏi như thế thôi, chàng đúng là hủ dấm chua lớn!"

Lập tức buông lỏng, lại hôn gò má của nàng một cái: "Tống và Hạ, luôn như vậy. Vốn không có khả năng mãi mãi là nước bạn. Ta cùng với hắn, cũng thế. Dao Dao, nếu trận chiến sự này quả thật không thể tránh, nàng cũng không cần quá khổ sở. Có lúc, chúng ta chỉ có thể bỏ qua tình cảm cá nhân, nàng hiểu không?"

Tống Tiểu Hoa xoay người lại, tựa đầu vào vai hắn làm ổ: "Ta hiểu ta hiểu. Như vậy, chàng cũng không cần khổ sở. Ta biết rõ, chàng và hắn chỉ hận không gặp sớm tình đầu ý hợp ngưu tầm ngưu cấu kết với nhau làm

https://thuviensach.vn

việc xấu, một khi trở mặt, nhất định sẽ tinh thần chán nản thậm chí còn vì để y khốn khổ dù thân dẫu gầy mòn cũng quyết không hối....."

Lục Tử Kỳ dở khóc dở cười im lặng ngưng nghẹn.....

Chỉ là, trong lòng lại cảm động giống như dòng nước ấm chảy qua.

Dùng cách trêu chọc này để an ủi người, cũng chỉ có nàng mới làm ra được.

Lần này Lý Nguyên Hạo tới Biện Lương, ngoài mặt vì gặp vua, thật ra lại là vì nhiễu loạn tầm mắt của vua và dân.

Hôm đó hạ triều lúc đang định vào cửa, chợt nghe có người kêu, giọng nói rất quen thuộc. Theo tiếng kêu nhìn lại, thì thấy người áo lam từ từ xuất hiện. Phản ứng đầu tiên chính là lấy bình rượu gõ một cái lên đầu hắn, nhằm báo thù ‘cấm dục ba tháng’. Cũng là trong một khắc kia mới biết, thì ra mình lại mang thù như vậy.....

Mời nhau vào phủ, ôn chuyện cũ nói cảm xúc biệt ly, chủ khách đều vui mừng.

Suốt đêm nghĩ ra một bản tấu chương, ghi chép lại chi tiết những việc đã xảy ra ở “Bắc nhai” vào nằm đó, ngay kia lúc lâm triều sẽ trình lên hoàng thượng. Cũng lấy lý do ‘ tuy không phải cố ý giấu giếm, nhưng dù sao cũng không thể báo trước’, để tự xin hàng tội.

May mắn năm đó Tống Hạ là nước bạn, hoàn toàn không có thái độ giương cung bạt kiếm như hôm nay, vả lại còn có thêm sự vững tin của hoàng thượng, cho nên không chỉ không có tội, ngược lại hạ chỉ để hắn phụ trách thu xếp hành trình của Lý Nguyên Hạo ở kinh.

Lúc này cuối cùng mới hóa giải được một nguy cơ.

https://thuviensach.vn

Nếu như không phải là xử lý kịp thời, chỉ riêng chuyện giải thích rõ với văn võ bá quan vì sao thái tử Hạ quốc vừa đến kinh thành,đã chạy thẳng tới Lục phủ, đã phải bể đầu sứt trán rồi. Mặc dù mình thản nhiên không thua thiệt, nhưng vẫn bị người có lòng mượn đề tài để nói chuyện làm khó xử như cũ.

Mà hơn mười ngày này, Lý Nguyên Hạo lại thật sự bày ra một dáng vẻ thư thái du ngoạn, không nói bất kì chính sự quốc sự nào, chỉ nói cảnh trí chỉ luận trăng gió.

Chiến sự ở biên quan vô cùng căng thẳng, mấy chục vạn tướng sĩ gối giáo chờ sáng, trên dưới hai nước đều đề phòng cao độ. Vào lúc thế này, thân là thái tử một nước, thân là chủ soái trong quân, tại sao hắn lại một mình đến trung tâm doanh trại của địch chứ?

Là làm đối thủ lơ là, để tỏ lòng miệt thị nắm chắc phần thắng, hay là có mưu đồ khác?

Bất kẻ là vì cái gì, cũng không thể như ba năm trước, loại cảm giác vô câu vô thúc không hề giữ lại chút gì mà đối đãi chân thành như bạn đó, rốt cuộc không trở lại được nữa.....

Đè xuống thẫn thờ trong lòng, xoay ngang ôm lấy người trong ngực: "Đúng rồi Dao Dao, Hoắc Nam gởi thư nói, tháng trước Tiểu Hàm đã sinh nữ nhi."

"Thật à? Oa! Hai người bọn họ tạo nên nhất định là một đại mỹ nữ siêu cấp!"

"Qua một thời gian ngắn nữa Tiểu Hàm sẽ đưa đứa bé trở về đây một chuyến, đến lúc đó nàng có thể thấy được."

"Đông Thanh....."

https://thuviensach.vn

"Hả?"

"Chàngmuốn có một nữ nhi hay không?"

"Không muốn."

"Tại sao? Chàng trọng nam khinh nữ!"

"Đương nhiên không phải, nàng quên à, nàng đã nói không muốn sinh con nữa."

"Ta đổi ý rồi."

"Vẫn không muốn, loại đau đớn đó nàng chịu một lần cũng đã đủ rồi."

"Không quan trọng, ta nghe lão nhân nói, chỉ lần đầu tiên có thai mới vô cùng đau đớn và hao tốn sức lực thôi, sau này lại sinh, giống như là dây kéo đưa vào trong bụng..... Cái đó.....giống như khe hở vậy, thời điểm đến, tháo đầu sợi dây ra, lôi kéo, đứa bé lập tức bật ra từ trong bụng."

"..... Đây là lão nhân nào nói với nàng? Chỉ là tà thuyết mê hoặc người khác mà thôi!"

"Không cần biết, dù sao ta muốn nữ nhi! Ta sắp bị Tiểu Ma Tinh đó làm cho tức chết, ta muốn có một áo bông nhỏ tri kỷ!"

"Nàng không hối hận chứ?"

"Không hối hận! Huống chi, mọi người đều nói nữ nhi là tình nhân kiếp trước của phụ thân, bây giờ ta giúp chàng tìm tình nhân kiếp trước trở về, chàng nên hạnh phúc mới đúng!"

"..... Đây cũng là lão nhân kia nói với nàng? Đến tột cùng là người nào, ngày mai ta phải đi tìm ông ta nói chuyện một chút."

https://thuviensach.vn

"Không nói cho chàng!"

Ném Tống Tiểu Hoa đang cười xấu xa lên trên giường, Lục Tử Kỳ tiện tay cởi hết áo mỏng của mình, lộ ra lồng ngực rắn chắc, thắt lưng mềm dẻo, tứ chi (2 tay 2 chân) thon dài, còn có cái kia.....

Nhẹ nhàng nhảy một cái, đè người đang máu mũi giàn dụa nào đó dưới thân, gặm cắn vành tai mỏng manh từng chút từng chút một, đôi môi hồng hồng, còn có cái kia.....

Tống Tiểu Hoa vừa thở gấp vừa rên ngâm, vừa lấy tay gỡ trâm cày tóc của hắn xuống, những sợi tóc đen như mực phút chốc xõa tới hai vai và bên má, theo thân thể phập phồng mà dao động, vìvậy mà dung nhan dịu dàng như ngọc có thêm vài phần quyến rũ.

"Đông Thanh, chàng là của ta, dù cho tình nhân kiếp trước hay tám kiếp trước của chàng tới, cũng không cướp nổi chàng đâu."

Hôm sau, Tống Tiểu Hoa sửa sang lại gian phòng thì phát hiện trên tờ giấy tối qua có mấy chữ nhìn như không có liên quan ——

Tây Bắc, thái y, bút tích.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Chương Cuối (1)

Editor: Trang Bubble, Hạ Tử Yên

Beta: Hạ Tử Yên, Sam Sam

Màn đêm phủ xuống sông Biện giống như một dải lụa trắng óng ánh vắt ngang từ đông sang tây thành Biện Lương, hai bên sông là đám người bán hàng chen chúc lớn tiếng, trên mặt sông là thuyền hoa xa hoa hàng đêm sênh ca trước sau nối tiếp nhau.

Lúc này, vô số ánh mắt đang tập trung ở một chỗ, có lẽ là ái mộ, có lẽ là thưởng thức, có là kinh ngạc hoặc chỉ là đi theo xem náo nhiệt một chút.....

Tiếp đó là một chiếc thuyền nhỏ đơn giản làm bằng gỗ, không có buồng không có mái chèo thậm chí không có người chèo thuyền, cứ chậm rãi trôi theo dòng chảy như vậy, khoan thai chậm rãi như thế ở trong một vùng xa hoa truỵ lạc.

Mà hai người một ngồi một đứng trên thuyền mới là tiêu điểm chú ý lần này, họ đều mặc trường sam có ống tay rộng, đều có diện mạo bất phàm và cũng cùng là lan chi ngọc thụ (*). Tiếng đàn và tiếng tiêu nổi lên nối tiếp xoay chuyển một ứng một phụ họa, thỉnh thoảng trầm thấp quanh quẩn thỉnh thoảng cao vút tận mây, đàn tiêu hòa quyện trầm thấp vang lên khắp bốn phía phá vỡ những tiếng động lớn ồn ào của thế gian.

https://thuviensach.vn

(*): Chỉ những người trẻ tuổi ưu tú.

Đợi đến cuối cùng, tiếng tiêu đột ngột lên cao, tiếng đàn theo đó mà lên cao, miễn cưỡng giống như sắp sửa hết hơi đứt dây, thì ngừng lại.

Sau khi yên tĩnh một lúc lâu, cũng có người vỗ tay, có người cảm than, có người trầm trồ khen ngợi, cũng có người im lặng trở về chỗ. Mà hai người kia thì lại cùng cất tiếng cười dài sang sảng, chợt ngồi đối diện nhau, châm trà rồi vừa bình phẩm vừa ngắm cảnh, giống như chưa từng để ý đến tất cả mọi thứ ở xung quanh mình.

"Lục huynh, tạm thời lấy trà thay rượu chúc mừng huynh và ta rốt cuộc cũng hợp tấu hoàn chỉnh khúc này!"

"Nguyên huynh mời."

"Không ngờ một người quan văn như Lục huynh, trong tiếng đàn còn có thể chứa đựng tinh thần nhiệt huyết sục sôi như thế."

"Chỉ vì Đại Tống ta rất chú trọng văn, chính là hi vọng có thể lấy lễ nghi để trị thiên hạ. Nhưng mà, nếu gặp phải người dùng võ xâm phạm biên giới, thì dù là thân thể Văn Nhược (nho nhã yếu đuối) tay trói gà không chặt cũng sẽ không lui nửa bước. Thân có thể mất, hồn không thể mất, mặc dù coi như thật sự có vó sắt xâm phạm vào nước ta, cũng không thể diệt được hồn của nước ta!"

Nguyên Hạo mỉm cười vuốt vuốt chén ngọc trong tay, nhẹ nhàng nói một câu: "Chỉ sợ là chưa chắc."

Lục Tử Kỳ cũng dùng giọng điệu và nụ cười khẽ giống như thế đáp lại: "Không ngại thì cứ thử xem."

Không còn cúi thấp mặt xuống nữa mà nghiên mặt ngẩng cao đầu, bễ nghễ mà lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

Từ đầu đến cuối khóe môi khẽ nhếch lên một đường cong, dịu dàng mà kiên nghị.

Ngay sau đó, lại cùng nhau cười một tiếng.

"Hôm nay, Lục huynh hẹn riêng ta tới chỗ này cùng tấu một khúc là có dụng ý đặc biệt gì sao?"

"Không có gì khác, đơn giản chỉ là làm hết phận sự và trách nhiệm của người làm chủ mà thôi."

"Trong khoảng thời gian này, quả nhiên Lục huynh là đã làm hết phận sự và trách nhiệm của người làm chủ!"

"Hoàng mệnh trong người, dám không cúi người tận tụy sao?"

"Hơn nữa, cũng thật sự tới lúc ta nên đi bày tỏ lòng biết ơn trước mặt Hoàng thượng rồi."

"Nguyên huynh định lên đường rời đi?"

"Chẳng lẽ không phải lúc này Lục huynh đang mở tiệc đưa tiễn ta sao?"

Lục Tử Kỳ rũ mắt lên tiếng trả lời: "Còn có, chúc mừng."

Lý Nguyên Hạo cảm thấy hơi kinh ngạc: "Chúc mừng cái gì?"

"Chúc mừng huynh có nhi tử."

Hai mắt híp lại: "Gia Luật Bình? Sao huynh biết được trước cả ta?"

Thản nhiên nhìn nhau: "Ngày trước, Vương phi phái người đưa cho ta một phong thư."

"Lẽ nào các ngươi vẫn luôn có…"

https://thuviensach.vn

"Không có. Từ lúc từ biệt ở rừng cây lần trước…" Đột nhiên cười cười: "Ta tin hắn là huynh biết rất rõ tình huống lúc đó. Sau này, đây là lần đầu tiên liên lạc, cũng là một lần cuối cùng. Xuất phát từ tôn trọng, lá thư của Vương phi không tiện đưa cho huynh, chỉ là ta có thể cho huynh biết toàn bộ nội dung trong đó, bởi vì đây cũng là ý của Vương phi."

Ngừng lại chốc lát mới trầm giọng nói: "'Lục công tử, phụ vương bệnh nặng nguy cơ một sớm một chiều, xin để phu quân của ta mau trở về. Gia Luật Bình tuyệt bút '."

Đột nhiên ngón tay cầm ly của Lý Nguyên Hạo trắng bệch: "Ý gì?"

" Đột nhiên Hạ Vương mắc bệnh hiểm nghèo, bệnh tình phát tác không cứu được. Sau khi Vương phi sinh bị băng huyết nên đã mất."

Hít sâu một hơi, cố gắng duy trì giọng điệu bình tĩnh: "Ta hoàn toàn không biết chuyện thì làm sao ngươi biết được?"

"Mặc dù Thái tử điện hạ có quyền lớn thế lớn ở trong nước, nhưng suy cho cùng hôm nay cũng một mình ở xa xôi bên ngoài. Chuyện đột nhiên xảy ra, có người mơ ước ngôi vị Hoàng đế sẽ nhân cơ hội này nắm giữ triều chính, có thể nói không khó khăn chút nào, toàn bộ tai mắt của Thái tử điện hạ không kịp nắm bắt tin tức cũng là chuyện đương nhiên. Về phần Lục mỗ…" Lục Tử Kỳ nhấc bình châm đầy ly trà cho hắn: "Nếu thái tử điện hạ có thể bố trí tai mắt ở trong triều của ta, thì ta cũng có thể, thư của Vương phi chính là gửi qua bằng con đường này mới truyền ra được."

Từ từ uống cạn từng ngụm nước trà ấm áp, đợi đến khi để xuống thì tinh thần Lý Nguyên Hạo đã sáng tỏ thông suốt, không còn một chút hốt hoảng nào: "Ta tin sở dĩ tai mắt của các ngươi đồng ý giúp mang lá thư này ra là vì để cho ngươi có thể có thêm một phần nắm thắng, từ đó mượn cơ hội chèn ép ta, mà không phải là báo tình hình thực tế báo cho ta đúng không?"

https://thuviensach.vn

"Không sai, thật tế vốn là ta cũng tính làm như vậy. Dù sao, thật sự Thái tử điện hạ ngươi là một nhân vật trí dũng kiệt xuất tài trí mưu lược, một ngày có ngươi ở đây, Đại Tống ta sẽ không thể nào ngủ yên giấc được. Cho nên, ngươi không thể thừa kế Vương vị, hoặc là sau đó ngươi trở về nước cướp lấy Vương vị cũng sẽ khiến Hạ quốc rơi vào nội loạn. Bên ngươi càng hỗn loạn, thì càng có lợi đối với bên ta. Nhưng mà, sau nhiều lần suy nghĩ và nhận được sự đồng ý của Hoàng thượng, cuối cùng ta không làm như vậy. Ta đã từng nợ Công chúa một ân tình, cam kết hễ nàng có yêu cầu, nhất định ta sẽ hoàn thành giúp nàng. Mặc dù Công chúa đã trở thành Vương phi thì vẫn có hiệu lực như cũ. Nguyên nhân chính là như vậy, nàng mới có thể liều lĩnh nguy hiểm lớn, giao phó cho ta."

Giọng nói của Lục Tử Kỳ chậm lại, vừa trầm thấp khàn khàn nói: "Hôm nay, nàng cầu xin ta, để cho trượng phu của nàng về nhà, bảo vệ hài nhi mới vừa ra đời của họ."

Bỗng nhiên Lý Nguyên Hạo đứng dậy xoay lưng, đứng ở đầu thuyền đón gió.

Bộ y phục cưỡi ngựa đỏ như lửa kia, bắt đầu từ ngày gả cho ta thì từ chưa từng mặc qua nữa. Cũng theo đó mà biến mất, còn có tính tình như lửa của nàng. Từ lửa đến nước, dưới vẻ bề ngoài dịu dàng uyển chuyển của nàng thì phải thế nào mới khiến trái tim của nàng lạnh lẽo như tro tàn như vậy. Ta không muốn thấy nàng như vậy, thà rằng nàng cưỡi trên con ngựa cao lớn, hất cằm lạnh lùng châm chọc, ta cũng không muốn nàng cố thủ trong một góc cung, cúi đầu phục tùng cố ý hạ thấp dáng vẻ ở trước mặt ta. Nhưng, ta lại không thay đổi được nàng, dù là một chút.

Gia Luật Bình, ta lạnh nhạt với nàng như vậy, nàng rất hận ta phải không? Vương phi của ta, nàng thật sự, hận ta.....

Y phục bay khẽ, gió thu xào xạc.

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ không tiếng động than nhẹ, chậm rãi nghiêng đổ một ly trà nóng vào sông Biện.

Một lúc lâu, Lý Nguyên Hạo mới xoay người lại, vén áo lên ngồi xuống, tự rót tự uống, giọng nói vẫn trong trẻo như cũ: "Thật ra thì, ngươi không hoàn toàn là vì cam kết đó. Hiện nay, thân thể mắc bệnh của Thái hậu cũng không lạc quan như vậy, phải biết là, dù sao cơ sở nằm vùng của ta vẫn có một chút tác dụng."

Lục Tử Kỳ mỉm cười gật đầu: "Chương thái y."

Dường như không cảm thấy kỳ quái chút nào, thuận miệng hỏi: "Khi nào biết được?"

"Thật xấu hổ, mấy ngày trước mới bắt đầu nghi ngờ."

"Có thể cho ta biết vì sao lại nghi ngờ hay không? Bởi vì nghiêm túc mà nói, hắn cũng không tính là tai mắt của chúng ta."

"Chương thái y chẩn bệnh cho Thái hậu nhiều năm, cẩn thận trung thành tuyệt đối, đương nhiên sẽ không làm chuyện phản bội như vậy. Có điều, phu nhân của hắn cũng không có ý thức giữ bí mật mãnh liệt như vậy, có lúc, khó tránh khỏi sẽ để lộ những lời đối thoại giữa phu thê hai người ra một chút, bởi vì có cái gọi là người nói vô tâm người nghe có ý."

"Lĩnh giáo rồi. Cho nên, phía bên ngươi mới quyết định không hy vọng phía bên ta rơi vào hỗn loạn. Bởi vì một khi như vậy thì chắc chắn tình hình sẽ thoát khỏi tầm kiểm soát. Thái hậu mới mất, không thích hợp xuất binh, tất nhiên sự yên ổn ở vùng biên cảnh phải được đặt lên vị trí hàng đầu."

Lục Tử Kỳ bật cười lớn: "Đúng vậy. Mà lần này Thái tử điện hạ ngươi vào kinh, cũng chính là vì muốn xác định chuyện này. Nếu quả thật Đại Tống ta quyết chí muốn đánh một trận với ngươi, thì chắc chắn sẽ giam giữ

https://thuviensach.vn

ngươi làm con tin để chiếm lợi thế, ít nhất cũng có thể giam lỏng. Cho nên trong khoảng thời gian này mặc cho ngươi qua lại tự do, thậm chí nhiều lần thăm hỏi, cộng thêm ban thưởng lớn, chỉ có thể là vì không tránh khỏi những việc không tránh khỏi, tuyệt đối không thể xem nhẹ ý đồ nổi lên chiến tranh."

Lý Nguyên Hạo cũng thản nhiên thừa nhận: "Không tệ."

"Đáng tiếc, ta hiểu điểm này quá muộn..... Chỉ là, ngươi cũng rất có can đảm khi dám lấy chính mình tới đánh cuộc, không sợ ngộ nhỡ xảy ra chuyện gì sao?"

"Sẽ không có ngộ nhỡ, mặc dù Thái hậu không sao thì các ngươi cũng không thể làm gì ta. Nhiều nhất chỉ có thể giữ chân được mấy ngày, bàn bạc hiệp ước tạm thời thôi."

Lục Tử Kỳ không khỏi cười khổ. Đúng vậy, tạm thời, dưới sự rình rập của cường địch, chỉ có thể lấy loại thái bình giả dối tạm thời này để kéo dài thời gian. Nhưng nếu như có một ngày, loại giả dối này hoàn toàn bị xé rách, thì phải làm sao?.....

Từng người uống trà của mình, im lặng chốc lát, Lý Nguyên Hạo lại nói: "Ngoài ra còn muốn xem thử trọng lượng bây giờ của Lục đại nhân quyền thế vô lượng ở trong lòng của Hoàng thượng."

"Hả? Kết quả như thế nào?"

"Không biết là may mắn hay là bất hạnh, quân thần không nghi ngờ lẫn nhau."

Mặt Lục Tử Kỳ nghiêm túc quay về phía Đông thi lễ một cái: "Thật là may mắn thay!"

"Chỉ sợ chưa chắc."

https://thuviensach.vn

Lý Nguyên Hạo híp mắt lại, đột nhiên ra tay nhanh như gió nắm chặt lấy cổ tay của Lục Tử Kỳ.

Lục Tử Kỳ khẽ nhíu mày lại, nhưng không nhúc nhích cũng không giãy giụa chút nào.

Khóe mắt hẹp dài hơi cong đến mức không thể nhận ra, liền đổi nắm thành phủ lên, hai ngón tay xoa nhẹ vào tĩnh mạch, suy nghĩ một chút: "Bệnh bao tử của Lục huynh hết rồi à!"

Lắc đầu bất đắc dĩ thở dài: "Còn không phải đều bị những chén thuốc kỳ lạ cổ quái kia đẩy hết ra ngoài sao. Đúng rồi, còn chưa đa tạ Nguyên huynh, nếu không nhờ vào phương thuốc kia của Nguyên huynh, có thể Lục mỗ đã mất mạng."

Hừ lạnh thu tay lại: "Sớm biết vậy, lúc đó không nên cho ngươi!" Phủi phủi vạt áo lại nói: "Vốn là vì muốn xác định tin tức muốn biết, định bụng mạnh tay đánh một trận rồi rời khỏi, không ngờ lúc này lại biến thành tình cảnh như vậy nên không thể không rời khỏi. Cũng được, chỉ là muộn thêm vài năm mà thôi."

Bờ môi khẽ cong lên nở nụ cười: "Luôn sẵn sàng phụng bồi."

Đột nhiên Nguyên Hạo nghiêng đầu nhìn một chút, lộ ra nụ cười xấu xa, ngay sau đó trong lòng Lục Tử Kỳ lập tức dâng lên dự cảm chẳng lành.

"Bây giờ quay trở lại đề tài vừa nãy, quân thần không nghi ngờ lẫn nhau chưa chắc là một chuyện may mắn. Bởi vì, sợ rằng ít ngày nữa ngươi sẽ gặp mặt bạn tốt của ngươi."

--- ----

--- ----

https://thuviensach.vn

Đêm đó, một con ngựa nhanh chóng chạy như bay ra khỏi thành, đi tới đường lớn bên ngoài dốc cao, dây cương kéo gấp, đầu ngựa quay lại, hí dài bật thẳng thân trước lên, chợt đứng lại.

Người ở trên ngựa đưa tay vén áo choàng màu đen, để lộ ra áo lam bên trong, dung nhan tuấn dật.

Dõi mắt trông về phía xa, không có ngọn đèn dầu mà mọi nhà thắp lên, Biện Lương đã chìm vào giấc ngủ say, chỉ có một vầng trăng và sao sáng đầy trời ở trên đỉnh đầu đang lẳng lặng quan sát nhân gian.

Phía thành Đông có một đám kiến trúc lớn u ám, bố cục và khí thế to lớn, là Lục phủ đã trải qua ba đời quyền khuynh triều chính mà không suy yếu. Ở góc Tây Nam của trạch viện này, có một viện nho nhỏ gần như hoàn toàn ẩn náu không thể nhìn thấy, tên là ‘Niệm Viên’.

Trong viện có một nhà năm thành viên, bốn người và một con chó.

Xem một con chó trở thành một phần trong nhà, vốn là một hành động không thể tưởng tượng nổi, nhưng khi nàng làm lại trở thành một chuyện vô cùng hiển nhiên bình thường.

Lần này vào Kinh, chủ yếu là vì xác định hư thật của triều đình nhà Tống, thuận tiện xem thử nàng có sống tốt hay không, chỉ là thuận tiện.....

Quả thật nàng sống rất tốt, vì vậy cảm thấy vui mừng, nhưng lại có một chút khổ sở. Hạnh phúc của nàng không phải hắn mang đến, không có quan hệ gì với hắn.

Lục Tử Kỳ mới là người nhận được tất cả tình yêu của nàng, đó là người có thể làm cho khuôn mặt của nàng giãn ra vui vẻ cả đời, nhưng mà, hết lần này tới lần khác hắn ta lại là đối thủ của hắn.

https://thuviensach.vn

Đúng, đối thủ, không phải kẻ địch. Tin rằng đây là cách nhìn chung của hai người.

Ngày đầu đến Kinh đã lén lút đến Lục gia, chính là muốn thử dò xét về chuyện cực kỳ ăn ý giữa quân thần trong truyền thuyết đáng tin bao nhiêu. Nhưng nếu quân nghi ngờ thần lại suy đoán, như vậy vừa vặn có thể dễ dàng nhân cơ hội này mà làm suy yếu thế lực của Lục Tử Kỳ, loại trừ một tên kình địch để trải bằng con đường chiến thắng cho chiến sự sắp phát động. Huống chi, nếu như lòng nghi ngờ của quân chủ quá nặng thì căn bản cũng không đáng giá vì người như vậy mà bán mạng. Thay vì sau này sớm muộn gì cũng sẽ trở thành con rơi, không bằng hiện tại biết rõ tình thế rút người lui lại để trù tính đầy đủ.

Rời khỏi quan trường giả dối quỷ quyệt, đối với Lục Tử Kỳ và nàng mà nói, cũng chưa chắc không phải là một chuyện tốt. Có lẽ, nàng đến ở nơi non xanh nước biếc giản dị, nụ cười sẽ càng thêm rực rỡ.

Nhưng mà, dù sao Hoàng đế của Tống triều vẫn còn có mấy phần kiến thức, hiểu được đạo lý dùng người thì không nên nghi ngờ người. Như thế xem ra, Lục Tử Kỳ cũng coi là dốc sức với minh chủ. Nếu như vậy thì có thể tiếp tục tiến hành bước tiếp theo của kế hoạch.

Phỏng theo bút tích của Lục Tử Kỳ, gửi một phong thư cho trọng tướng Hoắc Nam ở biên phòng Tây Bắc.

Trong thư chỉ là dùng mấy lời hết sức mập mờ để tâm sự để bóng gió rằng tình hình triều chính đang phát sinh biến cố, hình như Hoàng thượng có ý hiểu lầm Viên Tướng quân đang nắm binh quyền trong tay.

Dĩ nhiên, Hoắc Nam sẽ gửi thư về hỏi ý kiến, chỉ là những thư từ kia sẽ bị chặn lại và thiêu huỷ ở trên nửa đường. Nếu như thật lâu không nhận được hồi âm, thì nhất định sẽ cho rằng Lục Tử Kỳ không tiện trả lời bởi vì có điều kiêng kỵ, vì vậy chỉ có thể tạm thời không tiến hành nữa, nhưng

https://thuviensach.vn

phần thấp thỏm bất an này sẽ càng ngày càng tăng thêm ở trong lòng, cuối cùng càng ngày càng trở nên không thể cứu vãn được nữa.

Từ Tống Thái Tổ ‘Dùng rượu tước binh quyền’ đến nay, từ trước đến giờ khi võ tướng tay cầm trọng binh chính là điều tối kỵ của người cầm quyền. Lần này, quân Tây Bắc có thể thay đổi tổ chế, dùng thời gian hai năm dạy ra một nhánh Thiết Quân (đội quân thiện chiến) lấy cờ hiệu ‘quân Viên gia’, trở thành một chướng ngại vật lớn nhất trên đường đến phía Nam của Đại Hạ, tất cả đều bởi vì có Lục Tử Kỳ nỗ lực phản bác một mình gánh chịu ở trong triều. Mà với tính tình bướng bỉnh mọi chuyện đều tự mình chống đỡ của hắn, nếu không phải đến đường cùng không thể chống đỡ được nữa, tất nhiên sẽ không nói ra nửa chữ với bên ngoài.

Kể từ đó, người làm tướng lo sợ bất an như thế ắt sẽ ảnh hưởng đến bố trí và tinh thần của binh sĩ trong quân, như vậy muốn một lần đánh chiếm cũng không phải là việc khó.

Cho dù sau này có truy cứu thì Hoắc Nam cũng sẽ không bán đứng Lục Tử Kỳ. Coi như thật sự tra ra phong thư này, với khả năng của Lục Tử Kỳ còn có sự tin tưởng của Hoàng thượng đối với hắn thì cuối cùng cũng sẽ hóa giải được nguy cơ này.

Đây đã là kế sách ôn hòa nhất chu toàn nhất mà Lý Nguyên Hạo hắn có thể nghĩ ra rồi.

Hắn muốn mở rộng lãnh thổ, xây dựng sự nghiệp thành tựu không có ở thời đại này. Hắn cũng muốn dùng hết tất cả khả năng bảo vệ năm người nhà nàng.

Ai ngờ, trời không cho người toại nguyện, lại liên tục xảy ra loại biến cố này, trong nháy mắt đã lật ngược ván cờ.

Nhưng, trời cũng không thể ngăn cản ý đồ kế hoạch thống trị của ta, đợi làm xong, nhất định chỉ huy tiến vào Nam, đến thẳng Biện Lương!

https://thuviensach.vn

Lục Tử Kỳ, sau này còn gặp lại. Mà nàng, đã vĩnh viễn không bao giờ gặp lại nữa.

Lại mang áo choàng lên, quay đầu ngựa, giơ roi, tiếng vó ngựa gấp rút.

Một người cỡi ngựa tuyệt trần, cuối cùng áo lam mờ dần.

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 77+2: Chương Cuối (2)

Hiện tại, Lục Tử Kỳ cảm thấy có chút lo lắng, bởi vì từ lúc Tống Tiểu Hoa nghe xong lời mình nói thì luôn có vẻ mặt giống như bị sét đánh trúng, bộ dạng hai mắt mở to miệng khẽ nhếch đã duy trì khoảng hơn nửa thời gian uống cạn chén trà rồi.

"Diêu Diêu, nói chuyện với nàng đó!"

"Diêu Diêu, nàng làm chút phản ứng có được hay không?"

"Diêu Diêu, nàng đừng làm ta sợ, nếu thật sự tức giận thì cắn ta hai cái đi!"

"Diêu Diêu, tốt xấu gì nàng cũng chíp (*) một tiếng.....

(*): Từ tượng thanh, tiếng kêu của động vật nhỏ.

"Chíp…"

"…"

Cuối cùng Tống Tiểu Hoa cũng kết thúc tạo hình ngu ngốc, lắc lư đầu: "Nói như vậy, là bởi vì thiếp nói cho chàng biết vòng tay đeo trên tay phu nhân của Chương thái y không giống sản phẩm của Trung Nguyên, nên chàng mới nghĩ đến có thể là bà ấy đã bị Hạ quốc mua chuộc phải không? Cũng bởi vì thiếp nhắc tới bút tích trên quyển sách mà Nguyên Hạo đưa cho thiếp và trên phương thuốc hắn viết cho chàng cũng không giống nhau

https://thuviensach.vn

một chút nào, nên chàng mới nghĩ đến rất có thể hắn sẽ bắt chước theo bút tích của chàng viết thư cho Hoắc Nam à?"

Cuối cùng, Lục Tử Kỳ thở phào nhẹ nhõm, từ từ đáp: "Không sai. Chương gia đời đời hành y (làm nghề y) ở Biện Lương, từ nhỏ Chương thái y đã say mê y thuật ngày đêm nghiên cứu, sợ rằng đời này ngay cả trăm dặm bên ngoài Kinh Thành cũng chưa từng ra khỏi vì vậy trên căn bản phu nhân của hắn cũng giống như vậy, trong nhà lại không có thân thích nào vào Nam ra Bắc. Hai phu thê đều xuất thân từ gia tộc lớn, cũng thấy nhiều đồ cổ trân bảo, đương nhiên vật tầm thường khó lọt vào mắt, cũng chỉ có mang theo món đồ mới lạ của nước khác đến mới có thể chiếm được ưu ái. Mà Chương thái y chuyên hầu hạ Thái hậu, tính tình nghiêm túc cứng nhắc, rất ít có người lui tới, cho nên sẽ không có người nào cố ý đi tìm những món đồ đó tới chỉ vì muốn cho phu nhân của hắn vui vẻ. Như vậy, chỉ có một khả năng, có người muốn ta biết được tình hình của Thái hậu từ chỗ bà ta, ngoại trừ Hạ quốc nhìn chằm chằm ra, còn có thể là ai?

Về phần vấn đề bút tích, mỗi lần Hoắc Nam gửi thư cho ta tối đa cũng chỉ nói về tình hình trong quân. Nhưng mà mấy lần gần đây, lại chỉ lải nhãi dong dài nói rất nhiều chuyện vụn vặt của nhà mình, nửa chữ cũng không nhắc tới quân tình, thật sự là quá mức kỳ quái. Chiến sự ở biên quan căng thẳng như thế, hắn tuyệt đối không thể chỉ chú ý tới chuyện riêng của bản thân. Cho nên có thể như vậy, khả năng rất lớn chính là bởi vì lòng có kiêng kỵ. Hơn hai năm nay, hắn ở trong quân, ta ở trong triều, từ trước đến giờ hai bên đều đối xử thẳng thắn không hề giấu giếm chút nào với nhau. Bên chỗ ta cũng không có bất kỳ hành động khác thường nào, như vậy, lúc hắn gởi thư cho ta cũng không cần cẩn thận đề phòng như vậy. Trừ phi là biết tin tức gì đó, mà tám chín phần tin tức này là có ý đồ riêng. Hoắc Nam là người nhìn như hào phóng, thật ra rất kín đáo, dưới tình huống này, có thể làm cho hắn nối lên lo ngại chỉ có thể là thứ truyền tới từ bên chỗ ta, mà rõ ràng ta cũng không làm gì. Cho nên, nhất định là có người mạo danh ta, nói những lời giả dối không có thật. Trong ngày thường tất cả liên lạc giữa ta

https://thuviensach.vn

và hắn đều là thư, mà có thể làm cho Hoắc Nam hoàn toàn không nhìn ra đầu mối, tất nhiên phải là một người có năng lực khống chế cực cao đối với bút tích. Vừa có động cơ, lại có bản lãnh này, trước mắt xem ra chỉ có một người. Đáng tiếc, ta phát hiện vẫn hơi chậm. Lâu như vậy mà trong quân không nhận được tin chính xác, rất có khả năng đã có manh mối không ổn định. Dù sao, nhánh đại quân này chính là dị số của Đại Tống ta, dù có phong thưởng nhiều hơn nữa, thì trong lòng của các tướng sĩ vẫn khó tránh khỏi sẽ có thấp thỏm."

"…Vâng…" Đầu óc Tống Tiểu Hoa choáng váng gật gật, sau đó tiếp tục kích động: "Dù sao nói ngắn gọn, cũng là nhờ thiếp cho nên chàng mới có thể suy nghĩ ra chuyện phức tạp như vậy, có đúng hay không?"

Lục Tử Kỳ không nhịn được cười khẽ: "Đúng đúng đúng, nàng có công lớn nhất."

"Vậy cuối cùng là thiếp giúp chàng, có đúng hay không?"

"Đúng đúng đúng, nàng chính là hiền thê của ta, người đứng đầu cả trong nhà lẫn bên ngoài."

"Ui! Không ngờ lão nương ta cũng có ngày hôm nay! A ha ha…"

Vạch đen.

Không phải nha đầu này bị kích thích quá độ đấy chứ.....

Vẫn quyết định can đảm không sợ chết nhắc nhở một lần nữa: "Diêu Diêu, ngày mai ta phải lên đường rồi."

"Thiếp biết."

"Ta đi tới biên phòng Tây Bắc, có thể hơn mấy tháng sau mới có thể trở về."

https://thuviensach.vn

"Biết rồi!"

Nhìn Tống Tiểu Hoa vui mừng bỏ đi, trái tim nhỏ bé của Lục Tử Kỳ vỡ vụn, rớt ra ngoài giống như nhân sủi cảo…

Lý Nguyên Hạo bày bàn cờ này thật là cao minh, nếu như không phải vào đúng lúc này Hạ Quốc xuất hiện nội loạn, kết quả cuối cùng như thế nào thì rất khó nói.

Thái hậu bị bệnh nặng, một khi qua đời sẽ là quốc tang, ít nhất ba năm không được động vào binh thương. Hạ Quốc chính là muốn nhân cơ hội này thực hiện cuộc tổng tiến công quy mô lớn, ép Đại Tống cắt đất để bồi thường. Đến lúc đó, ngoại trừ lui về phía sau từng bước, tận mắt chứng kiến tiền bạc hàng hóa bị cướp đi, đất đai bị chiếm đoạt ra thì không còn cách nào khác.

Cho nên, vốn là đã nghị định, vào đúng tháng sau, quân Tây Bắc sẽ chủ động ra quân đánh với quân Hạ một trận, cho dù không thể phá tan quân chủ lực của bọn họ, thì cũng phải khiến cho bọn họ không thể khởi binh lần nữa trong thời gian ngắn.

Tuy nhiên, dù sao đây cũng là hạ sách.

Từ trước đến nay Đảng Hạng nhất tộc (*) luôn hiếu chiến, thiện chiến, kỵ binh hùng mạnh có thể nói là vô cùng hống hách lộng hành. Mặc dù ‘Viên gia quân’ trải qua huấn luyện hơn hai năm cũng đã có chút thành tựu, nhưng cuối cùng lực chiến đấu vẫn còn kém. Hai quân giao chiến, mặc dù có thể thắng cũng phải trả giá cao vô cùng thảm khốc.

(*): Một nhánh của dân tộc Khương, thời bắc Tống ở Trung Quốc, đã lập nên chính quyền Tây Hạ

Binh giả, hung khí dã, thánh nhân bất đắc dĩ nhi vi chi. (*)

https://thuviensach.vn

(*) Lấy từ 《Đạo Đức Kinh》: Ý tứ chính là Thánh Nhân sẽ không cố ý dùng vũ lực, chỉ khi bất đắc dĩ thì mới dùng.

Không thể quay đầu và cũng không còn sự lựa chọn nào khác, quyết không thể khơi mào chiến tranh. Nếu không, sẽ có vô số binh sĩ máu nhuộm chiến trường, vô số gia đình sụp đổ ly tán.

Có lẽ là ý trời, cuối cùng cũng không đi đến bước kia.

Hạ Quốc cần có thời gian để bình ổn nội đấu, Đại Tống cần có thời gian để tôi luyện quân lính mới, hai bên đều cần nghỉ ngơi dưỡng sức sau cuộc đại loạn này.

Chỉ là, vì dẹp yên thế cục hiện tại mà Hoàng thượng đã quyết định để cho hắn đại diện triều đình ra mặt ủng hộ Lý Nguyên Hạo kế vị, mà chính hắn cũng cho là cần phải đích thân gặp mặt nói chuyện với Đô đốc của quân Tây Bắc một lần để cởi bỏ khúc mắc giữa hai bên.

Cho nên Lý Nguyên Hạo mới có thể nói, có lúc được Hoàng thượng tin tưởng và giao nhiệm vụ cũng không phải là chuyện tốt gì.

Lúc nói câu này, nhất định khuôn mặt của tên kia là đang cười xấu xa.

Vốn muốn mời bọn họ lại đến ‘Niệm Viên’ một chuyến, mở một bàn tiệc đưa tiễn, nhưng không nghĩ rằng hắn khoát tay lia lịa nói một câu: "Nếu Tẩu Phu Nhân (*) biết rõ nguyên nhân là bởi vì ta nên mới phải chia cách với ngươi lâu như vậy, nhất định sẽ cầm dao chém ta. Cho nên, ngươi vẫn nên tự mình đi đối mặt thì hơn, yên tâm, ông trời sẽ phù hộ cho ngươi."

(*): Cách gọi kính trọng đối với vợ của bạn

Ban đầu cũng cho là theo của tính tình của Diêu Diêu dù không khóc náo một phen thì ít nhất cũng sẽ tỏ ra nóng giận. Dù sao hắn đã từng đồng ý với nàng, vĩnh viễn sẽ không tách ra nữa. Không ngờ, sau khi nàng biết

https://thuviensach.vn

được tin này xong thì không có bất kỳ phản ứng gì, hơn nữa, thoạt nhìn dáng vẻ rất vui mừng.

Chẳng lẽ, ở trong cảm nhận của nàng mình không có một chút trọng lượng nào sao? Mất mát, rất mất mát, vô cùng mất mát.....

Buồn bã ỉu xìu đi ra ngoài lắc lư đi một vòng, tới giờ cơm tối tâm tình mới vừa điều chỉnh tốt lại bắt đầu lung lay trở lại.

Đẩy cửa viện ra, lập tức nhìn thấy cảnh cả đám người ngựa ngã nghiêng vô cùng hỗn loạn, bọn hạ nhân mang từng cái rương cầm từng cái tráp đi qua đi lại không ngừng, mỗi một người đều mang dáng vẻ gấp gáp vội vàng, giống như là muốn dọn nhà chạy nạn.

Tống Vô Khuyết duỗi ngón tay đưa vào miệng ngậm còn chân thì đá vào Lục Việt đang ngồi xổm ở cửa phòng bếp, một con mắt nhìn viện một con mắt nhìn phòng bếp, bận rộn đến kinh khủng.

Hiện tại từ một đứa trẻ hồng hào đã trở thành đứa trẻ trắng phếu, cả khuôn mặt và khắp người đều là màu trắng như vôi, hình như là bột mì?.....

Đang nghi ngờ, chỉ nghe thấy tiếng gầm giận dữ truyền đến: "Tiểu bại hoại, nếu con còn dám đến quấy rối, nương sẽ nhét con vào trong lu cho con buồn chết đó!"

Quả nhiên là bột mì.....

Lục Việt bị đá trúng giãy giụa qua lại, liếc mắt nhìn Lục Tử Kỳ một cái, vội vàng xé cổ họng liều mạng kêu la: "Phụ thân, cứu! Nương, hư!"

Lúc này, Lục Lăng xoa xoa hai ngón tay nhỏ bé chạy ra: "Đệ đệ ngoan, chờ chúng ta gói xong sủi cảo cho phụ thân thì đệ có thể đi xuống rồi. Mẫu thân không có hư, mẫu thân hiểu đệ nhất mà."

https://thuviensach.vn

Dỗ dành xong lại nhào về phía Lục Tử Kỳ: "Phụ thân, mẫu thân nói ngày mai phụ thân phải đi tới nơi rất rất xa, phải mất một thời gian nữa mới có thể trở về, cho nên dẫn con tới đây làm sủi cảo cho phụ thân, làm loại sủi cảo có nhân nho nhỏ nha."

Ý là, xa cách không lâu chỉ rất ngắn mà thôi.....

Cúi người ôm lấy nhi tử, lau đi vết trắng trắng trên khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại nói: "Vậy chúng ta cùng làm sủi cảo có được không?"

"Được!"

Lục Việt nghe vậy càng giãy dụa đạp đá hăng say lên giữa không trung: "Phụ thân, hư! Ca, hư! Khuyết cũng hư!"

"Bại hoại hư nhất ở khắp thiên hạ tụ lại một chỗ cũng không hư bằng con đâu! Còn kêu nữa, nương sẽ treo con lên trên cây to làm thành diều!" Tống Tiểu Hoa thò đầu ra rống giận một câu, cuối cùng Tiểu Ma Tinh mím đôi môi nhỏ nhắn lại tạm thời trở nên ủ rũ.

"Diêu Diêu, nàng đây là....."

Lục Tử Kỳ đi nhanh hai bước tiến vào phòng bếp, chỉ thấy khắp nơi trên bàn trên đất đều là bột mì, thậm chí ngay cả trên đầu trên mặt trên người của Tống Tiểu Hoa cũng khó trốn vận rủi.

Để Lục Lăng xuống, nín cười phủi bột mì xuống giúp nàng: "Nàng cũng không cần bởi vì sắp xa ta mà buồn bã đến độ còn trẻ đã bạc đầu chứ?"

"Ít giả bộ đi, những thứ này đều là chuyện tốt mà Tiểu Ma Tinh làm đó! Hơn nữa, nói mấy lời này ở trước mặt nhi tử, không thấy xấu hổ sao!"

https://thuviensach.vn

Thế giới này thay đổi thật là nhanh, bắt đầu từ khi nào, nàng trở thành người chững chạc đàng hoàng, mà hắn lại trở thành tên mặt dày không biết xấu hổ như vậy chứ?

Nhẹ nhàng ôm nàng từ phía sau, nhỏ giọng thì thầm: "Sợ cái gì, Lăng Nhi còn nhỏ như vậy, không hiểu cái gì đâu."

Kết quả giọng nói giòn tan của Lục Lăng vang lên: "Phụ thân lại muốn đi vô chỗ đó của mẫu thân thả nòng nọc nhỏ sao?"

Ồ phụt phụt phụt.....

Ở bên ngoài Lục Việt nghe thấy vậy cũng bắt chước kêu to: "Phụ thân, nòng nọc nòng nọc, nương, ao hồ ao hồ, đệ đệ!"

Quýnh~ Chẳng lẽ cả thế giới đều biết cái lý luận này sao.....

Ăn sủi cảo xong, sau khi chia ra nói lời tạm biệt với hai nhi tử, Lục Tử Kỳ trở lại phòng ngủ.

"Vốn là thu xếp rất nhiều đồ để cho chàng mang theo, lại sợ chàng không dùng, nhưng mà sau đó thiếp lại suy nghĩ một chút, chàng vội vã lên đường, xe nhẹ chứa đươc ít hành lý, phỏng chừng cũng không mang được nhiều như vậy. Hơn nữa, nếu như mang quá nhiều, nhất định sẽ bị những người trong quân chế nhạo. Vì không để cho nam nhân của thiếp mất mặt, cho nên cuối cùng cũng chỉ có thể rút gọn lại thành một gói đồ nhỏ, đựng những đồ cần thiết mà chàng hay dùng, còn có hai quyển sách mà chàng mới xem được một nửa, cùng với mấy phương thuốc phải uống thường xuyên, thiếp đã giao cho Hữu Dung giữ rồi."

Tống Tiểu Hoa vừa nói đến việc nếu như trời lạnh thì phải mặc thêm y phục còn trời nóng thì phải mặc ít y phục lại, vừa cầm lấy một cái đai lưng: "Còn nhớ cái này không? Đây là thứ mà lần đầu tiên thiếp tự mình làm tặng cho chàng, thiếp vẫn luôn xem nó là vật kỷ niệm để ở đáy rương. Thiếp vừa

https://thuviensach.vn

mới may mấy cọng tóc của ta Lăng Nhi và Việt Nhi vào bên trong đó, như vậy xem như chúng ta vẫn luôn ở cùng với chàng, bên cạnh chàng, bảo vệ chàng....."

Cúi đầu buộc đai lưng lại cho hắn: "Thiếp biết, chuyện lớn của quốc gia khá quan trọng, ai bảo nam nhân của thiếp có bản lãnh như vậy chứ? Thiếp tình nguyện để nam nhân của thiếp làm hùng ưng bay lượn ở bên ngoài, cũng không muốn chàng làm chim nhỏ suốt ngày cứ rúc ở trong nhà, cho nên, chàng không hổ là nam nhân của thiếp. Hơn nữa, không có nước thì sao có nhà? Chàng xem, thiếp là một người rất cao thượng nha!"

Sự ấm áp và xúc động trong lòng của Lục Tử Kỳ lan rộng khắp toàn thân, khóe mắt, chân mày, giơ tay nhẹ nhàng ôm nàng, tham lam hít hà mùi hương mỏng manh mà hắn sắp phải xa cách này: "Diêu Diêu thật xin lỗi, ta nuốt lời rồi. Chỉ là nhất định ta sẽ nhanh chóng trở lại, bởi vì sủi cảo nhỏ lúc nãy, ta gần như đã ăn hơn nửa nồi."

"Vậy chờ đến khi chàng trở về, phải ăn hết một nồi mì sợi lớn."

"Được."

Lúc này, trăng đã lên cao, gió nhẹ nhàng thổi, ánh nến lay động.

Màn che lẳng lặng buông xuống, không khí cả phòng ái muội sinh động.

Nhưng tối hôm đó, Tống Tiểu Hoa lại kiên quyết cự tuyệt nòng nọc nhỏ của Lục Tử Kỳ. Lý do là, chỉ có như vậy, trong lòng của hắn mới có thể luôn có một chút nhớ nhung, mới có thể khiến ngựa không ngừng vó mà quay trở về.

Mặc dù Lục Tử Kỳ đã thề là trong vòng ba tháng nhất định hắn sẽ ngoan ngoãn quay trở về bên cạnh phu nhân, nhưng Tống Tiểu Hoa còn bày ra dáng vẻ quyết tâm kiên quyết muốn tiến hành một cách dịu dàng hài

https://thuviensach.vn

hòa tới cùng. Hơn nữa còn giống như Hắc Sơn lão yêu vỗ vỗ gương mặt của hắn, cười quái dị: "Ngoan nha ngoan nha phu quân thân ái, chỉ cần chàng ngoan ngoãn thì chờ đến khi chàng trở về sẽ có một bất ngờ thật lớn chờ chàng đó!"

Vì vậy chỉ có thể im lặng nghẹn xuống nhìn lên nóc phòng bắt đầu mặc niệm vì nòng nọc nhỏ chuẩn bị ra quân mà chưa gì đã chết trận kia, trong lòng rơi lệ…

Chỉ là chuyện về sau này đã chứng minh một sự thật, lời nói của nam nhân phúc hắc luôn luôn không đáng tin. Bởi vì lần này Lục Tử Kỳ đi, chính là suốt hai năm.

Sau khi Lý Nguyên Hạo trở về, mặc dù nhận được sự giúp đỡ về phương pháp đánh nhanh và mạnh mẽ như sấm của Tống Đình nên đoạt lại được vương vị rất nhanh chóng, nhưng mà đột nhiên Liêu Quốc lại bởi vì cái chết của Gia Luật Bình mà làm khó dễ. Liên minh đầu tiên đã xuất hiện vết rạn, lập tức cục diện trở nên khó khăn, tình hình đang từ từ hình thành thế kiềng ba chân, các bên cũng chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí để duy trì sự cân bằng, không cẩn thận một chút, rất dễ gây ra hỗn chiến giữa ba bên.

Dưới tình huống như thế, triều đình cần phải có một người có thể áp chế cục diện này xuống, trở thành người làm chủ có toàn quyền xử lý các công việc trong quân, chuyện xui xẻo này, đương nhiên không nghi ngờ gì đã rơi vào người của Lục Tử Kỳ.

Cho nên nói, đôi khi được ông chủ yêu thích quá cũng không phải là một chuyện tốt…

Đợi đến khi rốt cuộc tất cả mọi chuyện cũng ổn định lại, đã là đầu thu của hai năm sau.

--- ----

https://thuviensach.vn

--- ----

Biện Kinh vẫn phồn hoa như cũ, Biện Hà cũng vẫn náo nhiệt như trước, hai con sư tử đá lớn trước cửa Lục phủ cũng vẫn còn oai phong lẫm lẫm như xưa.

Một người mặc bộ y phục trường sam màu đen dừng chân ở trước cửa một lúc, đột nhiên xoay người rời đi, đi dọc theo con đường mòn đến phố An Dương, rồi lại đi vào một con đường mòn khác, đi bộ một lúc thì nhìn thấy một nơi có một cánh cửa nhỏ vô cùng bí mật.

Khóe môi nhẹ nhàng nhếch lên, đẩy một cái, không có động đậy. Ấn đường nhíu lại, đang muốn đẩy thêm một lần nữa, không ngờ chiếc cửa này lại được nhẹ nhàng mở ra từ bên trong. Nụ cười sâu hơn, lắc mình sang một bên.

Một đầu nhỏ với mái tóc để chỏm (*) thò ra ngoài, cảnh giác nhìn chung quanh một chút, sau đó lại rụt trở về, trong nháy mắt khi chui ra lần nữa thì trong ngực đã ôm thêm một nữ hài nho nhỏ.

(*): Thời xưa những người vị thành niên thì phải búi tóc, mượn từ này để chỉ những người còn nhỏ.

Trên mái tóc mềm mại buộc một sợi dây cột tóc nho nhỏ mềm mại màu hồng, y phục và giầy mềm mại màu hồng, còn có khuôn mặt nhỏ nhắn mịn màng hồng hào, đôi môi màu hồng nhạt mềm mại đang ngậm lấy ngón tay út non mềm màu hồng nhạt.

Khuôn mặt non mềm giống như em bé khiến cho người ta vừa nhìn thấy đã không nhịn được mà muốn ôm vào trong lòng hung hăng hôn hai cái lên đó, dáng vẻ khoảng chừng một tuổi đang nằm ở trong lòng một hồng hài nhi khoảng chừng ba bốn tuổi hồng từ đầu đến chân, lông mi thật dài chớp chớp, đột nhiên nhìn thấy người mặc hắc y đứng ở một bên, lập tức khuôn mặt tràn đầy chán ghét: "Nhị ca ca, người xấu!"

https://thuviensach.vn

Hồng hài nhi cũng chú ý tới nam nhân đang ngẩn người nhìn mình và muội muội, khóe môi bên trái nhẹ nhàng nhếch lên, lộ ra sự hiểu biết cơ trí đến xấu xa: "Niệm nhi, chúng ta đừng để ý tới hắn! Ca đã nói với muội rồi mà, nam nhân là loại người hư hỏng nhất trên đời này, nhất định muội phải cực kỳ cẩn thận đó, cũng đừng để bọn họ lừa gạt, khi dễ. Dĩ nhiên, trừ đại ca và ta ra ha ha!"

Nữ hài nhíu đôi mày liễu nho nhỏ lại, lấy hai tay che lỗ tai: "Phiền!"

"Được rồi, được rồi, được rồi, Nhị ca ca không nói nữa, Niệm nhi không phiền nữa nha, ngoan ~."

"Niệm nhi… Việt nhi…" Nam tử ngồi chồm hổm xuống, nhìn thẳng vào hồng hài nhi: "Con không biết ta sao?"

Khóe môi cong lên nhiều hơn: "Niệm nhi, làm sao bây giờ?"

"Dẹp!" Giọng nói mềm mại ẩn giấu sát khí hơn người ở bên trong.

Còn chưa kịp phản ứng, ánh mắt đã tối sầm lại. Mặc dù nắm tay nho nhỏ đánh ra không có lực sát thương mấy, nhưng bị bất ngờ không kịp đề phòng thì thật sự có chút đau.

Nữ hài này, tuyệt đối chính là nữ nhi của hắn, nữ nhi của hắn và Diêu Diêu!

Thì ra đây chính là kinh hỉ*, nữ nhi của hắn, hắn lại có một nữ nhi…

* vui mừng và ngạc nhiên

"Đệ đệ, đệ lại lén dẫn muội muội đi ra ngoài chơi hả! Nếu như bị mẫu thân biết được, xem mẫu thân sẽ phạt đệ thế nào!" Một tiếng chó sủa kèm theo một giọng nói của con nít có chút dồn dập vang lên.

https://thuviensach.vn

Hồng hài nhi thờ ơ nhún nhún vai thở dài: "Chúng ta lại bị Vô Khuyết bán đứng rồi."

Vì vậy nữ hài cũng rất buồn rầu mà cúi đầu xuống thở dài.

Một tiểu thiếu niên tuấn mỹ nhìn qua khoảng mười tuổi đi theo một con chó đen lớn giống như vua sư tử vọt ra từ trong cửa, sau đó khi nhìn thấy người mặc hắc y thì đột nhiên dừng lại, cẩn thận nhìn kỹ, vừa kinh ngạc vừa vui vẻ, đang muốn mở miệng, con chó đen lớn cũng đã phi thân vượt lên trước một bước gọn gàng nhào vào…

"Lục Việt tiểu bại hoại, nếu như hôm nay không đánh con đến nương con cũng nhìn không ra thì ta sẽ theo họ của con!"

"Vốn là ngươi nên mang họ này."

Một giọng nói quen thuộc vang lên từ bên dưới con chó đen lớn, mang theo ý cười nồng đậm, khiến cho nữ nhân nào đó đang nâng váy chạy nhanh vọt tới lại giống như bị dính thuật định thân dừng ngay tại chỗ.

Cuối cùng tiểu thiếu niên cũng đã xác định, hô to một tiếng: "Phụ thân!"

Khóe miệng của hồng hài nhi cương cứng một chút, mặt đầy hoài nghi: "Phụ thân?"

Nữ hài vẫn bày ra gương mặt chán ghét như cũ: "Phụ thân là nam nhân, cho nên ghét nhất rồi!"

Mà cuối cùng nữ nhân lúc nãy cũng khôi phục lại chức năng vận động, chạy bước dài giống như bay mà đi đến: "Vô Khuyết mau tránh ra!" Sau đó tung người lên đụng ngã nam nhân mới vừa bò dậy một nửa lần nữa: "Quỷ đáng ghét, cuối cùng cũng chịu trở về à?"

https://thuviensach.vn

"Diêu Diêu, ta đã trở về."

"… Đông Thanh Đông Thanh, thật sự là chàng...thật sự đã chàng trở lại…"

"Là ta, ta đã trở về."

Lúc này, ba đứa trẻ không rõ chân tướng đang vây xem nhìn nhau một cái, sau đó đồng loạt nói một câu: "Nòng nọc nhỏ, đã vào ao."

Phụt! Phụt phụt rồi phụt thành thói quen…

Nhưng tối hôm đó, nòng nọc nhỏ lại bị cự tuyệt không thương tiếc một lần nữa.

Bởi vì Lục Tử Kỳ bị yêu cầu xem hết "Nhật ký trưởng thành của bảo bảo" của Lục Niệm Niệm từ khi còn là bào thai trong bụng đến bây giờ. Đây cũng là hơn bảy trăm ngày, hơn nữa còn có một quyển 300 ngày khác của Lục Lăng Lục Việt cùng với Tống Vô Khuyết đã chung tay hoàn thành ‘Nhật ký ghi chép về muội muội’, cho nên để chung vào một chỗ thì có một hơn một ngàn ngày, đoán chừng nòng nọc nhỏ còn phải chịu uất ức ít nhất là ba đêm.....

"Diêu Diêu, Niệm Nhi chính là kinh hỉ mà nàng cho ta có đúng hay không?"

"Có hài lòng không?"

"Hài lòng, hài lòng đến mức không thể nào hài lòng hơn! Nhưng tại sao lúc trước trong thư nàng viết không có nhắc tới vậy?"

"Cũng đã nói là kinh hỉ sau khi chàng trở về mà, ai bảo chàng nói mà không giữ lời làm chi?"

https://thuviensach.vn

"Được rồi được rồi, là lỗi của ta. Chỉ là, bây giờ ta đã trở về, nhất định sau này sẽ ở bên cạnh yêu thương nàng gấp bội, cho nên, muốn biết từng ly từng tý những chuyện mà lúc trước đã bỏ lỡ cũng không cần gấp mà?"

"Thật sao? Nhưng nếu như chàng không biết trước mọi thứ, thì sẽ không có cách nào đến gần Niệm nhi, bởi vì nó căm ghét tất cả nam nhân trừ hai ca ca của nó ra."

"…Nhưng ta là phụ thân của nó đó!"

"Nhưng nó không biết chàng, ở trong mắt của nó, chàng chính là một đại thúc kì quái xấu bụng!"

"…Vậy nàng nói cho ta biết đi, cuối cùng phải làm sao thì mới có thể khiến cho nữ nhi bảo bối tiếp nhận ta đây."

"Xem xong cuốn nhật ký kia thì biết thôi."

"Ta không chờ được nữa…"

"Này! Sao chàng không tranh thủ xem nhật ký đi, tại sao lại bò lên giường vậy?"

"Ta muốn đắp chăn bông rồi hàn huyên tình hình của nữ nhi với nàng một chút."

"Nè! Chàng đắp chăn bông thì đắp chăn bông đi, sao lại cởi y phục chứ, đã vậy còn cởi luôn của thiếp, thiếp không có thói quen không mặc y phục mà ngủ đâu!"

"Từ từ sẽ quen thôi."

"Á! Không phải chàng nói muốn nói chuyện về nữ nhi sao, tại sao....."

"Có thể vừa làm vừa trò chuyện mà."

https://thuviensach.vn

"Ưm… Chàng hèn hạ bỉ ổi dâm đãng cầm thú…"

Ngọn đèn nhỏ bị thổi tắt, màn che buông xuống.

Lịch sử có liên quan --

Công nguyên năm 1032, Lý Nguyên Hạo thừa kế vương vị.

Công nguyên năm 1033, Lưu Thái hậu qua đời, Tống Nhân Tông tự mình chấp chính.

Công nguyên năm 1038, Lý Nguyên Hạo xưng đế, đặt tên nước là Đại Hạ, trong lịch sử gọi là Tây Hạ.

Công nguyên năm 1039 ~ năm 1042, hai nước Tống Hạ bùng nổ ba lượt chiến dịch lớn, nước Tống, trong ba cuộc chiến đều thua.

Công nguyên năm 1048, Lý Nguyên Hạo qua đời.

Lịch sử liên quan không chính thức --

Công nguyên mùa hạ năm 1033, Lục Niệm Niệm ra đời.

Công nguyên mùa thu năm 1034, lần đầu tiên Lục Niệm Niệm nhìn thấy phụ thân.

Công nguyên mùa thu năm 1035, Lục Niệm Niệm không còn tung quả đấm đối với phụ thân có ý đồ đến gần mình nữa.

Công nguyên mùa xuân năm 1036, Lục Niệm Niệm không còn cau mày đối với phụ thân có ý đồ đến gần mình nữa.

Công nguyên mùa thu năm 1037, Lục Niệm Niệm bắt đầu cảm thấy phụ thân không phải một người nam nhân đáng ghét nữa.

https://thuviensach.vn

Công nguyên mùa xuân năm 1038, Lục Niệm Niệm chủ động hôn phụ thân một cái, phụ thân vui mừng rơi nước mắt không ngừng.

Công nguyên mùa thu năm 1038, Lục Niệm Niệm, mẫu thân và các ca ca cùng chó đi theo phụ thân đã từ quan quy ẩn tới Cẩm Tú Giang Nam, ở đây gặp được Hoắc thúc thúc cùng Tiểu Hàm a di trước kia, cùng với một vị tỷ tỷ xinh đẹp và một đệ đệ đáng ghét.

Chuyện xưa đã kết thúc, diễn biến vẫn còn tiếp tục ~

https://thuviensach.vn

GẢ CHO NHÂN VIÊN CÔNG VỤ THỜI BẮC TỐNG

Lập Thệ Thành Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Ngoại Truyện Nguyên Hạo

Editor: Sam Sam

Beta: Mỹ Mạnh Mẽ

(Một)

Ngày hôm ấy trời xanh thẳm, mây trắng toát, cỏ xanh tươi còn nước thì trong vắt, năm đó ta vừa mới mười sáu tuổi, là một tân nương vừa xuất giá.

Trượng phu là Đại tướng quân đương triều, đệ nhất dũng sĩ của Đại Hạ Quốc.

Thế nhưng một anh hùng như vậy khi ở trước mặt ta lại không có khí phách cùng sát khí uống máu trên sa trường, ngược lại luôn để ý cẩn thận như thế. Chàng thích nhẹ nhàng ôm ta vào lồng ngực chắc khỏe như núi, thấp giọng từ tốn gọi tên húy của ta, “Diêu nhi.”

Nhìn sự dịu dàng vụng về của chàng, rốt cuộc ta không nhịn được mà thừa dịp được voi đòi tiên, còn chàng thì luôn thật thà cười một tiếng, nghe theo răm rắp.

Có thể lấy được trượng phu xem ta giống trân bảo như thế, ta nghĩ, ta là nữ nhân hạnh phúc nhất thiên hạ.

https://thuviensach.vn

Ngày đó, trượng phu vừa mới đánh thắng trận, mang về một đống chiến lợi phẩm, bên trong có mấy bộ phục sức* của nam tử người Tống, nhìn qua rất tinh tế, rất đắt tiền. Ta lập tức có ý nghĩ muốn mặc thử, sau đó không thể chờ đợi đi tìm trượng phu cho chàng nhìn.

*phục sức: trang sức và y phục

Đi tới sân đấu tập mà trượng phu thường ngày hay đến, ta vừa chạy như bay vừa lớn tiếng gọi tên của chàng.

Lúc chạy tới gần mới phát hiện, trừ trượng phu đang thao luyện cùng tướng sĩ ở trong sân đấu tập thì còn có một nam nhân khác.

Mọi người đều nói, ta đứng chung một chỗ với trượng phu rõ ràng là một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ. Vẻ đẹp của ta nổi danh nhất tộc Đảng Hạng, cho nên, đương nhiên tướng mạo của trượng phu cũng không kém.

Vậy mà so với nam nhân bên cạnh chàng, ta không thể không thừa nhận, đúng là trượng phu thua một khoảng lớn.

(Hai)

Trượng phu nói: “Diêu nhi, mau tới ra mắt Ngô Tổ.”

Nhưng bởi vì sửng sốt mà trong giây lát ta quên mất phải hành đại lễ.

Ngô Tổ, Thiên tử thanh liêm của chúng ta, Hoàng đế đứng đầu của chúng ta, là nam nhân ưu tú nhất của Đại Hạ, là vị thần cao cao tại thượng trong lòng chúng ta.

Không nghĩ tới, bình thường nhìn đẹp mắt đến như vậy.

Màu da trắng nõn cùng cử chỉ ưu nhã như thế, gần giống với những người đọc sách ngâm thi tác đối mà ta nhìn thấy lúc lén chạy đến Tống Cảnh vào năm trước. Nhưng mà gương mặt không có đường nét tinh xảo

https://thuviensach.vn

đến mức hoàn mỹ hay mi mục* sáng sủa khiến người ta vừa nhìn thấy đã thất thần, còn nữa, trong lúc lơ đãng cũng toát ra cái nhìn uy quyền cùng khí phách vương giả từ bên trong.

*mi mục: lông mày và mắt

Người này không hổ là Vua của chúng ta, vị Vua vĩ đại nhất.

Tuy nhiên ta cũng không vì những điều ấy mà thất lễ.

Mà chính là vì ánh mắt hắn nhìn ta.

Mặc dù chỉ là thoáng qua nhưng ta khẳng định, trong đôi mắt màu nâu kia đã hiện lên cảm xúc rất phức tạp, có chút như kinh ngạc, có chút như mê mang, có chút như thẫn thờ, lại có chút giống như, tựa như, là đau lòng?...

Tại sao? Ta chắc chắn đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy hắn, cũng là lần đầu tiên hắn gặp ta.

“Nàng làm sao vậy Diêu nhi, còn không mau tạ lỗi với Ngô Tổ!” Trượng phu thấy ta thất lễ với Hoàng đế trước mặt, vừa lo lắng vừa căng thẳng, lập tức kéo ta quỳ xuống.

“Chuyện nhỏ mà thôi, Tướng quân không cần quá để ý.” Giọng nói của hắn giống như dòng suối trong vắt ở Hạ Lan sơn cốc, cũng giống như gió mát thổi trên đồng cỏ, vang lên cực kì trong trẻo êm tai.

Hắn đỡ trượng phu dậy trước rồi dìu ta lên, sau đó nhìn ta một cái thật sâu, lập tức rời đi.

Cách ống tay áo thật mỏng, ngón tay của hắn xiết chặt, lại hơi lạnh lẽo.

(Ba)

https://thuviensach.vn

Thời gian sau khi cưới chính là hạnh phúc, là vui vẻ, mỗi ngày ta đều chạy thật nhanh trên đồng cỏ, làm nũng trong lồng ngực của trượng phu, thấm thoắt đã ba năm trôi qua.

Ba năm này, trượng phu cầm binh chống Tống (sắc thái cổ trang), ba trận thì thắng cả ba, quyền thế tột bậc một thời không ai sánh bằng.

Song, đến cực thịnh thì tất phải suy, không lâu sau thì có ý chỉ ban chém ngang lưng trượng phu của ta.

Mọi chuyện tới quá nhanh, nhanh đến mức trước khi ta kịp phản ứng thì trượng phu đã ôm hận mà chết, cũng chẳng để lại lời nào.

Ta liều mạng chạy tới pháp trường, lúc đến chỉ kịp nhìn thấy thi thể của trượng phu bị chém làm hai, còn có máu tươi tràn đầy trời đất, đỏ thẫm vô biên.

Mắt trượng phu cũng không nhắm lại, chàng đang nhìn ta, không tức giận cũng chẳng có không cam lòng, chỉ có yêu thương xót xa, trong đó chứa thâm tình không biết diễn đạt như thế nào, giống như nghìn ngày nghìn đêm trong quá khứ, chàng cẩn thận ôm ta, vụng về vuốt ve ta, ngốc nghếch kéo ta “Diêu nhi”

Ta không khóc, ta cứ nhìn chàng trân trân, ta phải nhớ thật kỹ.

Trượng phu của ta, lúc ta hai mươi tuổi, người dùng hết sinh mạng che chở, nuôi lớn ta trong lòng bàn tay, đã chết như thế.

(Bốn)

Ta vào cung thăm Hoàng hậu, nàng ta là muội muội ruột của trượng phu.

https://thuviensach.vn

Sự sụp đổ của gia tộc từng có quyền hành làm khuynh đảo cả triều đình và bách tính cũng đã khiến vị mẫu nghi thiên hạ này phải xuống đài.

Nàng không nói gì, nước mắt cũng chẳng rơi, chỉ cứ nắm tay ta thật chặt.

Thấy nàng mất tinh thần đến cả vẻ mặt cũng tiêu điều xơ xác, đột nhiên ta cảm thấy rất mệt mỏi, và chán ghét. Thử mấy lần nhưng không có cách nào rút tay ra được.

Đang giằng co thì hắn tới, Ngô Tổ, Hoàng đế nắm quyền sinh sát.

Ba năm không gặp, bộ dạng của hắn cũng không thay đổi gì, có chăng chỉ là vẻ mặt thờ ơ hơn, còn lộ ra một chút lạnh lùng hà khắc.

Lần này, ta đã kịp hành lễ, cúi rạp trên mặt đất, tự xưng là phụ nhân của tội thần.

“Như vậy, ngươi ở trong cung giúp Hoàng hậu mấy ngày đi!”

Đầu ta nổ vang, ngón tay giữa bấm thật sâu vào lòng bàn tay mới có thể tự kiềm chế, đợi đến lúc bình tĩnh lại thì chỉ nghe thấy hắn nói những lời đó rồi nhanh chóng rời đi.

Có vẻ như hắn như hoàn toàn không biết ta.

(Năm)

Những ngày ở trong cung nhàm chán đến cô quạnh.

Hoàng hậu vẫn giữ bộ dạng thần trí mơ hồ, không có chuyển biến tốt. Thái tử thì suốt ngày đi theo một đám dũng sĩ để học võ, la đánh la giết.

Ta thấy phiền lòng nên thường thường đi dạo một mình ở Cung nội Nặc Đại.

https://thuviensach.vn

Bỗng một đêm ta nghe thấy tiếng tiêu.

Theo tiếng nhạc vừa nghẹn ngào vừa du dương, ta đi đến một đình viện nhỏ yên tĩnh, trước viện còn có một rừng trúc xanh ngắt.

Gió đêm đầu thu thổi lướt qua người mặc trường sam đang thổi tiêu, màu lam thanh nhã phảng phất như đang muốn đạp trăng lướt đi.

Lại là hắn?

Đột nhiên nhớ lại trong lúc vô tình ta đã nghe thấy mấy vị lão nhân trong cung nói chuyện, rằng lúc còn trẻ Ngô Tổ thích giả dạng người Tống đi du ngoạn khắp nơi, mà thích nhất là mặc bộ lam sam.

Người Tống, lần đầu gặp nhau như vậy …

“Là ai?”

“Tham kiến Ngô Tổ, quấy rầy nhã hứng của Ngô Tổ, vạn lần mong được thứ tội.”

“Ngươi không chăm sóc Hoàng hậu cho tốt mà tới nơi này làm gì?”

“Tội phụ nghe thấy tiếng tiêu, bỗng thấy tò mò…”

“Ngươi nghe có thể hiểu sao?”

“Không thể, chỉ là cảm thấy dễ nghe.”

“Ngươi thật trung thực.”

Giọng nói vốn lạnh lùng chợt dịu đi, ta ngẩng đầu, nhưng lại thấy gương mặt thon dài dường như luôn luôn ngẩng cao lại hơi cúi xuống.

Hắn, đang cười sao?

https://thuviensach.vn

Trong không khí có mùi rượu nhàn nhạt thổi qua, thì ra là say.

Ta đánh bạo tựđứng dậy, tiến lên phía trước khoác cánh tay hắn: “Ngô Tổ, đêm khuya gió lạnh, tội phụ đỡ ngài về nghỉ ngơi!”

Hắn hé mắt liếc nhìn ta: “Người có tội là trượng phu của ngươi, hắn đã đền tội rồi, sẽ không liên lụy đến vợ con.”

“Tạ ơn Ngô Tổ khoan dung nhân từ.”

Ta vô cùng lo sợ cúi thấp đầu, lại muốn quỳ rạp xuống, thế nhưng hắn lại kéo ta: “Thật sự ngươi có chút thú vị, bắt đầu từ ngày mai đến “Bỉ Phương Cung” ở đi!”

Từ mười năm trước “Bỉ Phương Cung” được xây dựng lên, không biết vì sao vẫn trống không, chỉ có hắn thỉnh thoảng sẽ đến ở đó vài ngày.

Vì vậy ta lại kinh sợ một lần nữa: “Tạ ơn ân điển của Ngô Tổ…”

“Có phải ngươi muốn nói vô dĩ vi báo* không?”

*ơn quá lớn, không thể nào báo đáp được.

“Thần…”

“Còn nhiều thời gian.”

Hắn bỏ lại câu nói không giải thích được rồi cứ thế mà đi mất. Ta đứng một mình trong viện hồi lâu, khắp người phát lạnh, thế nhưng máu bên trong lại như có lửa thiêu đốt.

(Sáu)

Ta có tẩm cung của mình, lăng la tơ lụa áo gấm đồ ăn ngon.

https://thuviensach.vn

Hắn thường xuyên tới đây, sáng sớm ngày hôm sau đều ban thưởng hậu hĩnh.

Ta trở thành tân sủng của hắn, cũng là người kề cận.

Vậy mà, sự lo lắng trong lòng lại lớn dần ngày qua ngày, thậm chí còn lo lắng thật nhiều.

Bởi vì chưa bao giờ hắn chạm vào ta.

Mỗi lần đến, nếu không dựa vào cửa sổ thổi tiêu thì cũng tự rót trà uống một mình, hoặc là cứ vùi đầu phê duyệt tấu chương, ngay cả trò chuyện cũng nói rất ít với ta.

Ta không dám ngủ, cũng không dám quấy rầy, chỉ có thể cố gắng chống đỡ ngồi ở mép giường nhìn hắn.

Ở dưới ánh trăng, một bên mặt của hắn luôn có vẻ cực kì cô đơn trống trải, ta không hiểu tại sao lại như thế.

Cuộc sống của hắn, bao nhiêu người sống mấy đời cũng không có được.

Dựng nước xưng đế rong ruổi hô phong hoán vũ trên chiến trường, tại sao còn có điều tiếc nuối chứ?

Hay chỉ vì vĩnh viễn không thể nào thỏa mãn được lòng tham của con người?

Cũng không lâu sau ta đã hiểu được dụng ý của hắn.

Triều đình trên dưới bỗng lưu truyền một giả thuyết, sở dĩ Ngô Tổ giết chết Đại tướng chiến công hiển hách, tất cả cũng bởi vì phải lấy cho được một nữ nhân. Mà nữ nhân kia, chính là ta.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, lúc Hoàng hậu lấy cái chết để bức bách, ta được hạ chỉ đưa đến Tự Miếu để tu hành chuộc tội.

Trước khi đi, ta nhìn vẻ mặt đắc ý của Hoàng hậu mà bỗng hiểu ra.

Câu nói kia là do nàng ta sắp xếp cho người truyền ra ngoài. Bởi vì nàng ta sợ, sợ một khi ta được sủng ái sinh con thì sẽ uy hiếp đến địa vị của mẹ con nàng.

Mà hắn, hiển nhiên vui vẻ khi thấy chuyện đó được hoàn thành, thậm chí là có lòng bố trí nữa.

Bởi vì cho tới bây giờ hắn cũng chưa từng tin tưởng ta. Việc ta ra sức che giấu hận ý vào ngày đầu gặp nhau trong cung của Hoàng hậu đương nhiên đã bị hắn phát hiện. Mấy ngày qua, ta chỉ là đồ chơi nho nhỏ để hắn trò chuyện cho đỡ buồn mà thôi.

Ta cười lạnh trong lòng…

Nữ nhân ngu xuẩn, là ngươi tự tìm cái chết.

(Bảy)

Ngày tháng buồn tẻ nơi cửa Phật cũng không quá khó khăn như trong tưởng tượng, ta chuyên tâm học hỏi các lời khuyên răn của nhà Phật, hai năm qua cũng không bước ra khỏi cửa miếu một bước. Rồi sau đó khai đàn giảng kinh, thanh danh đã lên cao rất nhanh.

Những gì ta có không chỉ là xinh đẹp, điều này là sự thật đã sớm được công nhận.

Rốt cuộc hắn cũng tới.

Những năm gần đây hắn say mê Phật học, thường mời cao tăng vào cung xem xét cặn kẽ. Đương nhiên ta đã sớm biết việc này.

https://thuviensach.vn

Hắn ngồi ngay phía trước, chỉ cách ta ba thước, trên mặt vẫn là vẻ thản nhiên, thế nhưng sự trong trẻo trong mắt càng ngày càng nhiều hơn.

Lúc kết thúc thì mặt trời đã lặn.

Trụ trì chuẩn bị thức ăn chay cho hắn, ta lấy cớ là cơ thể khó chịu không tham gia được.

Ban đêm rừng núi thật đẹp và yên tĩnh, chỉ có tiếng côn trùng thỉnh thoảng kêu vang cùng trăng rằm nửa ẩn nửa hiện trên mấy tầng mây.

Ta đợi hắn ở con đường vắng dẫn đến thiện phòng mà hắn tạm nghỉ ngơi, mặc nam trang của người Tống mà ta đã đặc biệt chuẩn bị.

Hắn nhìn ta, ấn đường hơi chuyển động: “Ngươi là một nữ nhân thông minh.”

Ta chắp tay làm lễ: “Tạ ơn Ngô Tổ đã khen ngợi.”

“Ngươi không hối hận sao?”

“Không hối hận.”

“Được.”

Sau một trận hoan du, rốt cuộc ta trở thành nữ nhân của hắn.

Vuốt đuôi mày nhếch lên cao, ta hỏi hắn: “Có còn nhớ lần gặp đầu tiên vào năm năm trước hay không?”

Hắn hôn xương quai xanh của ta: “Vốn là đã quên, hôm đó nghe Hoàng hậu giới thiệu nàng thì mới nhớ tới.”

Ta ha ha cười khẽ: “Vậy mà ta còn tưởng rằng người thật sự vì ta mà không tiếc mất đi một viên đại tướng.”

https://thuviensach.vn

Khóe môi hắn cong lên: “Chính ta cũng thật sự hy vọng mình có thể bất chấp vì một nữ nhân.”

Tại sao nụ cười của hắn lại tự giễu như thế? Tại sao nghe lời của hắn lại hiu quạnh như vậy?

“Đã như thế, sao người không hạ lệnh ngăn cản những phát ngôn không chính xác kia?”

“Có liên quan gì đến ta chứ?”

Đúng vậy, hắn là một người hoàn toàn không lo lắng do dự, thậm chí mặc dù ở trước mặt tín ngưỡng cũng vẫn làm theo ý mình.

Ví dụ như, lần đầu tiên chúng ta quan hệ thân mật, chính là ở thiện phòng.

Đức Phật từ bi.

(Tám)

Ta chính thức thành phi tử của hắn, ca ca của ta thành Quốc Tướng*.

*Cũng chính là Tể Tướng.

Hắn ngày càng sủng ái ta hơn, một năm sau ta sinh được một nhi tử.

Nhìn nhi tử được di truyền ngũ quan của hắn, trong đầu ta lại xuất hiện một đôi mắt không có chỗ nào giống như vậy.

Tiểu tử rất khỏe mạnh lại nghịch ngợm, đôi khi ngay cả ta là thân nương cũng có chút không chịu nổi, thế nhưng hắn lại rất thích.

Có một ngày, hắn ôm nhi tử ngồi mép giường, vừa trêu chọc nhi tử vừa hờ hững nói một câu: “Trong tương lai, nhất định con sẽ là Hoàng đế

https://thuviensach.vn

thật tốt của Đại Hạ chúng ta, bởi vì đầu của con được di truyền từ ta cùng mẫu thân con.”

Lập tức trong lòng ta chấn động, nhìn trộm hắn, bộ dạng hắn vẫn thản nhiên như trước, hoàn toàn không đoán ra được điều gì.

Vì sao bỗng dưng lại nói như vậy, là vì nhận ra điều gì rồi sao, còn nữa, thật sự có suy nghĩ đó sao?

Một nỗi bất an không rõ chợt dâng lên làm ta trằn trọc trở mình không thể ngủ say.

Mấy ngày sau ta phái người truyền ca ca vào cung. Không ngờ chưa chờ được ca ca thì một biến đổi lớn trong cung lại đến.

Thái tử chém Ngô Tổ bị thương, Quốc Tướng dẫn người bắt Thái tử lại, lúc này Ngô Tổ hạ lệnh phế trừ Hoàng hậu cùng Thái tử, bỏ tù để điều tra.

Trong giây phút đó toàn thân ta nóng lên, nhưng trong nháy mắt máu trong người lại lạnh như băng.

(Chín)

Thương thế của hắn chuyển biến xấu đi nhanh chóng, đã vô phương cứu chữa.

Ta quỳ gối trước giường của hắn nhận lấy đại ấn.

“Giết đại tướng nắm giữ binh quyền là chuyện tất nhiên để giữ vững ngôi vua, là vì ổn định của đất nước, ta không thẹn. Nàng muốn hận ta cũng là chuyện đương nhiên. Chẳng qua là ta không muốn nàng cứ chìm trong hận thù không thoát ra được, cho nên năm ấy mới bày kế sắp xếp đưa nàng đi. Vậy mà nàng lại cố ý muốn trở về. Khi đó, bỗng dưng ta phát hiện có lẽ

https://thuviensach.vn

nàng thích hợp với cung đình, thích hợp với những tranh đấu kia. Đã như vậy, tùy nàng muốn… Ta sẽ không để nàng thất vọng, bởi vì ta muốn nhìn thấy khuôn mặt tươi cười không buồn không lo của nàng…”

Cười sao? Qua nhiều năm như vậy, làm sao ta thật lòng cười với hắn chứ?

Ta kinh ngạc ngẩng đầu, lại thấy gương mặt hắn co quắp, đôi mắt không còn trong vắt như hai hạt sương đang nhìn ra ngoài cửa sổ, ở nơi đó, trăm hoa đang đua nở.

“Biết tại sao nơi này gọi là ‘Bỉ Phương Cung’ không? Bởi vì nàng từng nói, nàng đến từ nơi xa xôi kia…”

Ta nắm lấy tay của hắn, giống như băng tuyết, thật lạnh.

Một giọt nước mắt rơi xuống trượt qua tay ta rơi vào lòng bàn tay hắn.

Ta khóc, ta lại khóc vì hắn, tại sao…

Ôm nhi tử lên ngôi vị Hoàng đế, mắt ta nhìn xuống thần dân đang quỳ rạp trên mặt đất, nhưng hình như trong lòng có một khoảng trống đang không ngừng loang ra, dường như thời khắc kia sẽ vĩnh viễn không dừng lại nữa.

Rốt cuộc ta đã hiểu, sự buồn tẻ trống trải kia đến từ đâu.

Ta đã từng thề, ngươi giết trượng phu của ta, ta sẽ đoạt giang sơn của ngươi.

Rốt cuộc hôm nay ta đã làm được.

Ngươi yên tâm, ta sẽ tiếp tục trông giữ Đại Hạ thay ngươi.

Ta cũng không thể nào lấp đầy trái tim được nữa.

https://thuviensach.vn

Ngô Tổ, Nguyên Hạo.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1+1: Đau Khổ Xuyên Qua (1)
Chương 1+2: Đau Khổ Xuyên Qua (2)
Chương 2: Ngươi Cứ Đùa Giỡn Ta Đi Lão Tặc Thiên
Chương 3: Ghét Bỏ “Rõ Rành Rành”
Chương 4: Nam Nhân Xuống Bếp
Chương 5: Tắm Rửa Đại Kế
Chương 6: Một Thùng Nước Tắm Dẫn Tới Chiến Tranh
Chương 7: Tranh Cãi Để Kết Thúc Công Việc
Chương 8: Cuộc Nói Chuyện Vui Vẻ
Chương 9: Hướng Đến Cuộc Sống Của Sâu Gạo
Chương 10: Buổi Sáng Của Huyện Lệnh Phu Nhân
Chương 11: Giơ Tay Chém Xuống
Chương 12: Tranh Đi Cãi Lại Một Trận
Chương 13: Nữ Giả Nam Trang
Chương 14: Cua Trai Đẹp Tại Quán Trà
Chương 15: Giảng Hòa Lần Nữa
Chương 16: Huề Nhau
Chương 17: Địch Không Động Ta Không Động
Chương 18: Vụng Trộm
Chương 19: Ấm Áp Đêm Lạnh
Chương 20: Sáng Tỏ
Chương 21: Phóng Khoáng Rời Đi
Chương 22: Thay Đổi Suy Nghĩ
Chương 23: Nấu Cơm Khúc Quân Hành
Chương 24: Giao Bản Thân Ta Cho Chàng
Chương 25: Đam Mỹ Lang
Chương 26: Ly Biệt
Chương 27: Công Chúa Đến Nhà

https://thuviensach.vn

Chương 28: Ngươi Là Nam Nhân Của Ta
Chương 29: Bình Dấm Chua Thê
Chương 30: Thời Khắc Dịu Dàng
Chương 31: Hai Nữ Giao Chiến
Chương 32: Lần Đầu Tiên Cam Kết Cùng Dắt Tay Nhau
Chương 33: Hoa Hồng Cùng Lá Cây
Chương 34: Ngươi Là Nam Nhân Ta Chọn Trúng
Chương 35: Lần Thứ Hai Giao Tranh
Chương 36: Bóng Dáng Mặc Áo Lam Lại Xuất Hiện
Chương 37: Nụ Hôn Đầu Tiên Đã Được Giải Quyết
Chương 38: Công Trình Phòng Cho Bảo Bảo
Chương 39: Kết Quả Của Bốn Người
Chương 40: Cùng Nắm Tay Nhau Cho Đến Khi Chết
Chương 41: Một Bước Dẫn Đến Thất Bại
Chương 42: Khóc Không Ra Nước Mắt
Chương 43: Buông Tha
Chương 44: Cơn Ác Mộng Khó Khăn Tỉnh
Chương 45: Dùng Tính Mạng
Chương 46: Đại Thù Phải Báo
Chương 47: Không Buông Tay
Chương 48: Nghe Hắn Kể Chuyện Xưa Đã Qua
Chương 49: Cấm Dục Ba Tháng
Chương 50: Nghe Hắn Kể Chuyện Xưa Đã Qua
Chương 51: Một Đêm Đi Qua
Chương 52: Vào Phủ
Chương 53: Giải Quyết Đại Boss
Chương 54: Không Một Chút Phản Đối
Chương 55: Tháng Hai Người Đoàn Tụ
Chương 56: Di Nương
Chương 57: Vấn Đề Tiểu Hài Tử Đánh Nhau
Chương 58: Làm Việc Hổ Thẹn Một Cách Lịch Sự
Chương 59: Sự Kiện Hạ Độc

https://thuviensach.vn

Chương 60: Bọ Ngựa Bắt Ve
Chương 61: Chim Sẻ Rình Sau
Chương 62: Ngấm Ngầm Trạch Đấu
Chương 63: Bí Mật Của Niệm Viên
Chương 64: Một Con Mèo Say Rượu
Chương 65: Tiết Cửu Muội
Chương 66: Nguyên Nhân Động Kinh
Chương 67: Cách Phu Thê Sống Chung Với Nhau
Chương 68: Lấy Thân Làm Mồi
Chương 69: Dáng Vẻ Ban Đầu
Chương 70: Cuộc Sống Bình Yên Trong Núi
Chương 71: Sinh Con
Chương 72: Tương Lai Của Nhi Tử Thật Đáng Buồn
Chương 73: Những Chuyện Vặt Của Trẻ Con
Chương 74: Kiên Quyết Không Trèo Tường
Chương 75: Chưa Từng Thay Đổi
Chương 76: Sinh Nữ Nhi Đi!
Chương 77: Chương Cuối (1)
Chương 77+2: Chương Cuối (2)
Chương 78: Ngoại Truyện Nguyên Hạo

https://thuviensach.vn